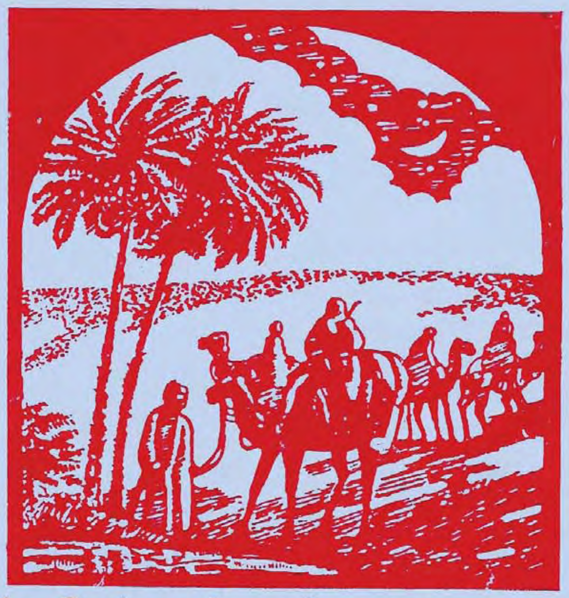
પંચમ વેદ (ભાગ – ૭)

અવ્યકતમેકં અવતાર મહામદ નૃપતી

નરાસંસ

કુરાણ વંતુ વિશ્વં આર્યમ નબી મહામદ · અંતિમ રૂષિ

સર્વહક સ્વાધિન

પ્રકાશન :–

શ્રી અખીલ વિશ્વ સતપંથી ધર્મીય સંઘ

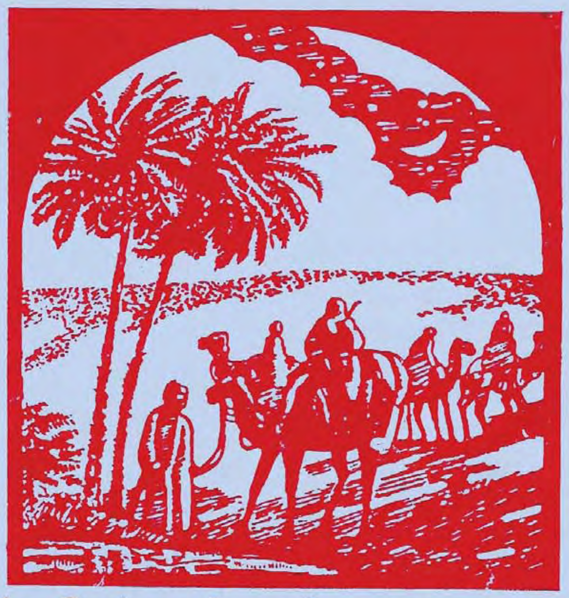
કોલકાતા

Real Patidar Library

પંચમ વેદ (ભાગ – ૭)

અવ્યકતમેકં અવતાર મહામદ નૃપતી
નરાસંસ

કુરાણ વંતુ વિશ્વં આર્યમ નબી મહામદ · અંતિમ રૂષિ

સર્વહક સ્વાધિન

પ્રકાશન :–

શ્રી અખીલ વિશ્વ સતપંથી ધર્મીય સંઘ

કોલકાતા

પ્રકાશક :
શ્રી અખીલ વિશ્વ સતપંથી ધર્મીય સંઘ
૧૦૫/૧, બીરેન રાય રોડ,
કોલકાતા – ૭૦૦૦૬૧

પ્રથમ આવૃતી
તા. ૨૫–૬–૨૦૦૧
સંવત : ૨૦૫૭

પ્રત : ૧૦૦૦

મુદ્રક :
સર્વહક સ્વાધિન

સંપાદક :
શ્રી ઈશ્વર પ્રેરણાથી

આ પુસ્તક પ્રસીધ્ધ થતાં અમો હર્ષની લાગણી અનુભવીએ છીએ. આશા છે કે સદર હુ પુસ્તકથી જનસાધારણને લાભ થાય, સાંપ્રદાયિક ભેદ ભાવ ત્યજીને એક બીજાને નજીક થવાનો પ્રયાસ. સર્વધર્મ ઈશ્વર એક નામ અનેક એક સત્ય. વસુધાય કુટુંબકમ સતપંથ સત્ય માર્ગ સુંદર રીતે સમજવા માટે વેદો અને વેદીક ઈતીહાસ સોધ ગ્રંથ, વેદ પ્રકાશજીનો સહકાર લઈ પ્રયાસ કરેલ છે. ઈશ્વર સર્વને સદ્બુધ્ધિ અર્પે, શાન્તી એકતા પ્રયાસ વર્ણન આ પુસ્તકમાં થયેલ છે. સદર હુ પુસ્તક પ્રસિધ્ધ કરવામાં જે કોઈ નામી અનામી વ્યકિતઓએ સહકાર આપેલ છે, તે સર્વનો તેકજ ઠક્કર કોમ. પ્રીન્ટર સર્વનો અત્રે હૃદય પુર્વક આભાર માનીએ છીએ. સદર હુ પુસ્તક શ્રી અખીલ વિશ્વ સતપંથી ધર્મીય સંઘે પણ મંજુરી આપેલ છે. પ્રિય વાચકોને નમ્ર વિનંતી છે કે આ પુસ્તકમાં જોડણી દોસ જાણે અજાણે રહી જવા પામેલ હોયતો દરગુજર કરસો પ્રુફ રીડીંગ અને પ્રીન્ટીંગમાં રહેલી ભુલો બદલ ક્ષમા પ્રાર્થી છીએ.

પ્રકાશક :
શ્રી અખીલ વિશ્વ સતપંથી ધર્મીય સંઘ
લેખક : કે. એલ. પટેલ, કોલકાતા

પંચમ વેદ, ભાગ – ૭
તા. ૨૫ – ૬ – ૨૦૦૧

ધ્યાનં અલં ગુરૂમુર્તી, પુજામ અલં ગુરૂપદમ્
મંત્રમ અલમ ગુરૂવાકયમ, મોક્ષમ અલં ગુરૂકૃપા

સર્વેશ્વર યઃસરવ ઈશ્વર (યસરબ, પ્રાચીન મદીના)
ઇશ્વર અલા એકજનામ

અલવીદા

જેનું નામ નથી, સ્થાન નથી હૃદયમાં વાસ છે.

કહે નાનક સુણ ભગવંતા
ઈસ જગમેં નહી કોઈ અપના
સુમરણ કરલે મેરે મના

રૂતં વદીસ્યામી સત્યંમ વદીસ્યામી તન્મામવતુ તદ વકતાર
મવતુ અવતુ મામ અવતુ વકતાર મવતુ વકતારમ
ઓમ શાન્તી... શાન્તી... શાન્તી...

અતીરિકત હૃદયનો ભાવ ઉર્જાથી, સત્ય કહીસ. સત્ય પણ સાફ, ભેદ ભાવ વગરનું કહીસ.

હે પરમાત્મા, તમે મારી રક્ષા કરજો. વાણીની રક્ષા કરો, વકતાની રક્ષા કરો,
તમારા આધારે છું, રક્ષા કરો.... રક્ષા કરો.... રક્ષા કરો....
ઈતી અલંમ : ઓમ શાન્તી... શાન્તી... શાન્તી...

શ્રી અખીલ વિશ્વ સત્પંથી ધર્મીય સંઘ

રજી. ઓફીસ : ૧૦૫/૧, બીરેન રોય રોડ (વેસ્ટ) કલકતા–૭૦૦ ૦૬૧. ફોન : ૪૪૬ ૭૬૬૦

વી આર સેવકસ ઓફ "શ્રી અખિલ વિશ્વ સત્પંથી ધર્મીયા સઘં" અવર પ્રિન્સીપલ મોટો ઈઝ ટુ લવ, સર્વ મેન કાઈન્ડ એન્ડ ટુ ઓબટેઈન પીસ ઓફ ધીસ યુનીવર્સ. અવર મેઈન ઓબજેકટ ઈઝ ટુ લવ એવરીવન એરાઉન્ટ અસ ઈરેસપેકટીવ ઓફ કાસ્ટ એન્ડ ક્રીડ. અવર એઈમ ઈઝ ટુ એમબ્રેન્સ ધ એન્ટાયર હયુમન્સ ઈન અવર ફોલ્ડ સો ધેટ એ બ્રીજ મે મીનીમાઈસ ધ ગેપ બીટવીન ધ ક્રીએટર એન્ડ હીસ યુનીક ક્રીએશન. ઓલ ધ ડેવોટીસ ઓફ સત્પંથ આર એપેલીંગ ફોર યોર હાર્ટ ફેલ્ટ સીમ્પેથીસ એન્ડ કો. ઓપરેશન ફોમ યુ એન્ડ ફોર, ધ વેલફેર ઓફ હ્યુમન સોસાયટી.

વૉટ ઇસવૉટ

વર્ડસ સબ્દ : લાઇલાહ ઇલઅલાહ

"સુફીસમ ઈઝ નોટ કોન્સર્ડ વીથ નોલજ. ઈટસ ઓલ કોન્સર્ન ઈઝ લવ, ઈન્ટેન્સ, પાસીઓનેટ લવ, હાઉ ટુ ફોલ ઈન લવ વીથ ઓલ, હાઉ ટુ બ્રીજ ધ ડીસ્ટન્સ બીટવીન ધ ક્રીએશન એન્ડ ધ ક્રીએટર. ધ વર્ડસ આર હાર્ડ એસ વન હાર્ટસ મ્યુઝીક, ધ વર્ડ આર હાર્ડ એસ વન હાર્ટસ વાઈન્ડ બ્લોઈન્ગ થ્રુ ધ પાઈન ટ્રીસ, ધ વર્ડસ આર હાર્ડ એસ વન હાર્ટસ રેઈનડ્રોપ્સ ફેઈલીંગ વન ધ રૂફ, ઓર ધ રોર ઓફ ધ વેવ્સ ઈન ધ ઓસેન. એન્ડ વ્હાઈલ ધ માઈન્ડ ઈઝ હીયરીંગ ધ મ્યુઝીક ધ હાર્ટ સ્ટાર્ટસ એમ્સોબીન્ગ ધ બીઈન્ગ, ધ પ્રેઝન્સ, ધીસ ઈસ મીસ્ટેરીયન, ધીસ ઈસ સીકરેટ સેરેમની. લાઈલાહા ઈલ અલાહ–ફેઈથ ધેર–ઈસ નો ગોડ બટ ગોડ. ધેર ઈસ નોટ ગોલ બટ ધ ગોલ. એન્ડ ધ પેરેડોકસ ઈઝ ધેટ ગોલ ઈઝ ઈન ધ સોર્સ. યુ હેવ ઈટ ઓલરેડી વીથીન યુ. ઈટ ઈઝ ધ, વાઈબરેટીંગ, પલસેટીંગ, ઈન યોર બીઈંગ. ડોન્ટ ગો એનીવેર. મુવ ઈન ટુ પ્રાઈવેસી. ઈનટુ સીકરેસી, ઈનટુ યોર ઓવન ઈનરમોસ્ટ ચેમ્બર. ડોન્ટ ટોક એબાઉટ ઈટ. ઈફ ઈટ બીકમ્સ અનબીએરેબલ, ડોન્ટ યોર માસ્ટર, અધરવાઈઝ કીપ ઈટ એ સીકરેટ. લેટ ધ સીકરેટ ગો ડીપર એન્ડ ડીપર ઈનટુ ધ સોલ ઓફ યોર હાર્ટ, લેટ ઈટ રીચ ટુ ધ વેરી કોર. ઓન્લી વેન ઈટ રીચ ટુ ધ (કોર ડઝ વન બીકમ એફલેમ. ધેન ઓન્લી ગોડ ઈઝ–**લાઇલાહા ઇલ અલાહ.**" –સબ્દ બ્રહમ વેદ.

(આચાર્ય. રજનીસ પૂના)

હૃદયપ્રેમાજંલિ

"When I am gone from this mortal view The skies will wear their wonted blue;-

The clouds distil the summer rain On leafy wood and grassy plain;-

And flowers will smile through morning dew. The birds I loved will still be true;-

To their old haunts, flutter through, The boughs, nor alter one sweet strain-

When I am gone. The silent moon will wax and wane. Heedless that I ne'er Come again;-

Cold stars roll round in order due; But hearts-warm hearts-perchance a few-

With loving tears some cheeks will stain Whem I am gone."-

અહમદ પવન શરીરમાં જાન કહો યા જીવ જાન કહો જાના કહો – એહી જીવ એહી પીવ

લયસા કમીસ્લહું પવન હૈ – ઔર પવનકા રૂપના રેખ તું ચાહે પીયુકો તો – અહમદ પવનમેં દેખ

અલ્લાહ, પ્રાર્થના સ્તુતી, દેવ મિત્રા, વરૂણો, અસૂર પ્રધાન અલ્લાહ હીન્દુદેવ, સુધ સનાતન, મહામદ મુળ હીન્દુ પી. એન. ઓફ પુસ્તક, અનુવાદ ચીનમય પટેલ (આર્ય સમાજ) અલ્લા ઉપનીસદ, સાકત ઉપનીસદે, (ઉપનીસદ સંગ્રહ બનારસ વિશ્વ વિદ્યાલય) **અથ અલ્લા ઉપનીસદ વ્યાખ્યા સ્યામઃ** અથર્વાણરૂષિ, દેવ મીત્રાવરૂણો, અસુરપ્રધાન સકતી આસૂરી, અસ્મા અલંમ ઈલલે, મિત્રાવરૂણો દીવ્યાની ધતે, ઈલલે વરૂણો રાજા પુનર્દદુઃ, હયામીત્રોઈલ્લાં ઈલ્લલે, ઈલ્લાંમ વરૂણો મિત્ર સ્તેજકામ (૧) હોતારમ ઈન્દ્રો હોતારામ ઈન્દ્ર, મહઅસુર ઈન્દ્રાઃ અલ્લો જયેષ્ઠમ શ્રેષ્ઠમ પરમ, પુર્ણ બ્રાહ્મણં અલ્લાહ (૨) અલ્લો રસુલ મહામદુર અકબર સ્ય, અલ્લો અલ્લામ (૩) આદલા બુકમેકકમ, અલા બુક નિખાતકમ (૪) અલ્લો યજ્ઞેન હુત હુત્વા, અલ્લા સૂર્ય ચન્દ્ર સર્વ નક્ષત્રાઃ (૫) અલ્લા રૂષિનામ સર્વદીવ્યા, ઈન્દ્રાય પૂર્વામાયા પરમમ અંતરિક્ષાઃ (૬) અલ્લઃ પૃથ્વીયાં અંન્તરીક્ષ વિશ્વરૂપમ (૭) ઈલલામ અકબર ઈલલાંમ કબર, ઈલલામ ઈલ્લલેતી ઈલ્લલાઃ (૮) ઓમ અલ્લાઈલલા અનાદી સ્વરૂપાય, અથર્વણા સ્યામ હું હ્રી જનાન, પસૂન સિદ્ધાન જલચરાન અદષ્ટામ કુરૂ કુરૂ ફતુ. (૯) અસૂર સંહારીણી હું હ્રી, અલ્લો રસુલ મહામ્દૂર, અકબરસ્ય અલ્લો અલ્લામ, ઈલ્લેતી ઈલ્લલાઃ (૧૦) ઈતી અલ્લા ઉપનીસદ સમાપ્ત. કલમો ગાયત્રી, અલા હીન્દુદેવ સુધ સનાતન.

(૧) આર્યસમાજ સત્યાર્થ પ્રકાસ, દયાનંદ સરસ્વતી, પા.નં. ૫૫૬ અજમેર ઈ.સ. ૧૯૭૯ (૨) ઉપનિસદ સંગ્રહ, પે. નં. ૩૯૩ ભાગર, જે. એલ. શાસ્ત્રી પ્રકાં. મોતીલાલ સુરજમલ વારાણસી (૩) કબીર મનસુર બનારસ (૪) અલાહઉપનીસદ, કલીતારક મંત્ર બી. એ. એમ.એન.દાસ પ્ર. બી.એ. ખાકી અમદાવાદ. (૫) ગેજેટીયર ઓફ ઈન્ડીયા, ગવર્મેન્ટ ભાગ૧. પા. નં. ૩૧૦ – ઈ. ૧૯૭૩. અલાહ ઉપનિસદ, દેવ મીત્રા વરૂણ, અસુર પ્રધાન, દેવ સ્તુતી. (૬) અલ્લા સંસ્કૃત શબ્દ અર્થ સકતીમાતા, પરમદેવતા ગોડસ, સુપ્રીમ પાવર, ડીકસનરી, (વી. એસ. આપ્ટે) પુના ઈ.સ. ૧૮૯૦) (૭) અલાહ ઉપનિસદ પી. એન. ઓફ. દીલ્હી વેદીક વિશ્વ રાસ્ટ્રકા ઈતીહાસ ભાગ૪ (૮) અલાહ ઉપનિષદ અંક ગીતા પ્રેસ (ગોરખપુર) કુર્મપુરાણે, **યેનાસ્ય** પિતરો યાતા યેન માતાઃ પિતામહા, તેન યાયાત સતાંમ, સતંપંથ તેન ગચ્છન નરીષ્યતી (કુર્મપુરાણ અધ્યાય ૧૫ મં. ૨૦) અર્થાત જો શાસ્ત્રોમાં માર્ગ નિર્ધારણ ન થઈ સકેતો, પીતા ત્થા પીતામહ દાદા પરદાદા, જે માર્ગે સતપંથે ગયા હોય તેં સતમાર્ગ, સતપંથ ગ્રહણ કરવો જોઈએ, જેથી નરીષ્યતી, પતન નહી થાય કૂર્મ ભગવાન વચન છે. કૂર્મના સંતાન કુર્મીક્ષત્રીય, વડીલો બાપદાદા ભૂલ્યા હતા, તેવું કહેનાર સુદ્ધારકો, વડીલોના અપમાનથી નરકમાં જશો. (કલ્યાણ અંક કુર્મપુરાણે મંત્ર ૧૫–૨૦ પાનં. ૨૮૩) અગર જો આખો અંધી હસે તો, તમોને ગીતાગ્રંથથી કાંઈ નહી મળે, જો આંખો જીવીત હસેતો, રસ્તાપર પડેલા પત્થરથી, પણ બ્રહ્મજ્ઞાન થશે, આંખોમાં રોસનાઈ હસે તો, સર્વત્ર બ્રહમ વ્યાપક છે. (આર્ચાય રજનીસ પુના) આંખુના ડોડા ખોટા હસેતો, સતપથંમાંથી કાંઈ નહી મળે, નાસીકમાં જાઓ, કે એનાથી ઉંડા પાછા જાઓ, કર્મના કાંણાતે કાળા જ રહેવાના. **રહીમ પ્રાર્થના અલા** નામ, ૐ તતસ્ત શ્રી નારાયણ તૂ, પૂરૂસોતમ ગુરૂતું, સિદ્ધ સઈદ બુધ્ધતું સ્કંધ, મકાં, વિનાયકતું, સવિતા પાવક તું, બ્રહ્મ મઝદ તું, યહોવા સકતી તું, ઈસુપિતા પ્રભુ તું, રૂદ્ર વિષ્ણુંતું, રામકૃષ્ણતું, રહીમ અલા, તાઓચીનાતુ, વાસુદેવ સાઉદીવ ગોવિશ્વતું, ચીદાનંદ હરી તું અધ્વીતીય અસવદીતું, અકાલ વાહેગુરૂ નિર્ભય, આદમલીંગ સીવતું, (પા. નં. ૩ – પ્રાતસ્મરણ અને સંધ્યાપાઠ લે. વાલદાસ ગુરૂ ઓધવરામ, વાંઢાય – શ્રી કચ્છીઆશ્રમ, હરીદ્વાર ઈ.સ. ૧૯૮૯.)

અલ્લાહ પ્રધાન, એક સત્ય, સતપંથ પરમ, પરમાત્મા ઈસૂ ભગવાન, વિષ્ણું, સુર્ય, દુર્ગા, શીવ, ગણપતી, પંચાયતન, રામકૃષ્ણ અવતાર, અર્હત અહુર, બુદ્ધા, પિતા ઈસા, અહુરમઝદ, અલ્લાહ પ્રધાન, અનુ નુહ, મહમદ, મકા કર્તા, અવ્યકત, અ.બ.જ.દ. જ્ઞાન વહી ઉપાસના, અરભી વ્યકત (ઉપાસના અંક પા. નં. ૭૦૦, કલ્યાણ ગીતાપ્રેસ, ગોરખપુર)

સતપંથ સનાતન

ધી ગેજેટીયર ઓફ ઇન્ડીયા ગવર્મેન્ટ ભાગ-૧ ઇ.સ. ૧૯૭૩

વેદો = આર્યો ઇરાનથી આવીને ભારતમાં વસ્યા – સ્થાયી થયા, અને અબેસ્તા ઈરાની ગ્રંથનો સંસ્કૃત ભાષામાં – ૪ ભાગ કરી રજુ કર્યા, તે વેદ = અબેસ્તા ગ્રંથ (પારસી) (પે. નં. ૪૧૫) વેદોની ભાષા – તત્વજ્ઞાન અને વિજ્ઞાનની રચના. (પે. નં. ૪૧૩ – ૪૧૪) Views of યુરાપીયન – ઈન્ડો યુરોપીયન – ભાષા સંસ્કૃત વેદ – (પે. નં. ૪૧૫) ૠગ્વેદ = ઘેર ઇસ સ્પેશ્યલ પ્રેયર ફોર ધી ફોર ગીવનસસ ઓફ સીનસ અગેઈનસ્ટ ફોરેનર – (અસુર – યવન વિરોધ મહા ગુનાને પાત્ર છે) (પે. નં.૪૧૭) ૠગ્વેદ (૫–૩૫–૭) અર્થર્વેદ પ્રમાણે – અર્થવેદ વેદોના કર્તા ફોરેનર – વિદેશી સામ દેસીયા સીરીયા, Own Land –અર્થર્વેદ= મંત્ર અને પ્રીન્સીપલ સર્વ સમાન – એકતા – સર્વાની ભૂતાનીયજુર્વેદ ૩૬. ૧૮ (પે. નં.૪૧૭) પરમાત્માની કૃપા સર્વમ શાન્તી, યજુ ૩૬–૧૭. ગોડ ઈસ નોટ સુપ્રીમ પાવર, રામાયણ તથા મહાભારતમાં. (પે. નં. ૪૨૦) જૈન ધર્મ – મોડીફાઇડ વેદીક ધર્મ, –પે. નં. ૩૨૧ = દયાનંદ સરસ્વતી એ વેદોની કાટ છાટ કરી, વૈદિક આઈડીયલસ (પે. નં. ૪૩૬) વેદ અને અબેસ્તા ગ્રંથની સરખામણી એકજ છે. અબેસ્તા, ગાથાસ–ગટપાટ, (પે. નં. ૪૫૭–૮) વેદ ધર્મ–ઇરાની ધર્મ સમાન છે. (પે. નં. ૪૫૯) ૠગ્વેદ, આર્યો–ભારતમાં સ્થાયી થયા, અને વેદની રજુઆત કરી, ૠગ્વેદ– (પે. નં. ૩૮૨ – ૪૧૫) ઓલ્ડ ઈન્ડો આરયન ભાષા, (પે. નં. ૩૮૩) **ૠગ્વેદવાણી, લેન્ગોસ** પ્રાર્થના વિગેરે જરથોસ્ટ્રી ધર્મ પ્રમાણે છે. (પે. નં. ૪૧૪) વ્રાત્યા સ્તોમ અર્થ ધાર્મીક, અસૂર યવના, તેઓને આર્યોમાં સ્થાન મળ્યું. (પે. નં. ૪૨૫) યજુર્વેદ એવીડેન્સ ઓફ કીરાતાસ – મંગોલીયન તીબેતી બર્મા, નોવેદ = કીરાતાસ. (પે. નં. ૩૭૬ – ૩૭૭) તેઓ પણ પોતાનું સાહીત્ય, યજુર્વેદ ની રજૂઆત, આર્યોમાં સ્થાન મળ્યું. ભારતની મહોર લાગી (પે. નં. (૪૧૫) યજુરવેદમાં વિશ્વ શાંન્તી દેવતાઇ પ્રાર્થના છે. (પે. નં. ૪૧૭) સામ વેદ = વ્રાત્યા સ્તોમ વ્રાત્યા તથા વેદના છંદ, અસૂર યવનને આર્યોમાં સ્થાન આપ્યું– મેઇડ–ઇન ઇન્ડીયા લેબલ લાગ્યું. (પે. નં. ૪૧૫ – ત્યા ૪૨૫) સામ દેસીયા અર્થ – વિદેસીય – ફોરેનર આરબ. (પે. નં. ૪૧૭) સંસ્કૃત તથા ભાષા – પાણીની – તામીલ તથા યુરોપીયન – ભાષા, લીપી, સંસ્કૃત ભાષામાં સ્થાન મળ્યું – સંસ્કૃતી – (પે. નં. ૩૮૨)અર્થવેદના Early ધર્મ સાહીત્યૈ આર્યોનું છે. (પે. નં. ૪૧૫) આર્ય ભાષામાં ગોઠવાયુ છે.

એકોર્ડીંગ ટુ અર્થવેદ - ગોડ = અર્થવેદ વેદોના કર્તા, ઈશ્વર સામ દેસીયા ફોરેનર વિદેસીયા છે. (પે. નં. ૪૧૭) કીરાતી = કીરાતરા – વેદ યજુર્વેદ વિદેસી. (પે. નં. ૩૭૬ – ૩૭૭) અસીરીયા – અસૂર – બેબીલોન – જ્યાં – બાણાસુરની રાજધાની હતી તે – બાણઅસૂર. (પે. નં. ૩૮૦ – ૩૮૧) અસૂરા મહત ૠગ્વેદ. (અસૂરા – મઝદ) જરથુષ્ટ ધર્મ, ગ્રેટ અસુરા – મહાન અસુરા ૠગ્વેદ (પે. નં. ૪૧૪) અથર્વન જાતી જરથુષ્ટી – ઇરાન ઇરાક. (પે. નં. ૪૬૩) ઉપનિસદો = જૂદા જૂદા સિંધ્ધાંત મત. (પે. નં. ૪૧૯) અધ્યાત્મીક હીન્દુ તત્વજ્ઞાન, ઉપનિસદ (પે. નં. ૪૨૧) શંકરાચાર્યે રચના કરી. (પે. નં. ૪૨૫) રામાનુજાચાર્યે દખલગીરી કરી, સ્પષ્ટતા કરી. (પે. નં. ૪૨૬) છાંદોગ્ય ઉપનિસદ મુખ્ય પ્રથમ ડીગ્રી – ડોકટરાઇન બધા ઉપનિસદમાં, મુખ્ય કર્તા ક્ષત્રીયો – મુળ સ્થાપના. (પે. નં. ૪૧૯) ઈસા ઉપનિસદ, સર્વ ખલ્વીંદ બ્રહમ. (પે. નં. ૪૨૫) કઠ ઉપનિસદ, નચીકેતા અને યમ = યમ પાસેથી મોક્ષ વિદ્યા મંત્રની પ્રાપ્તી. (પે. નં. ૪૧૯) કેન, ઉપનીસદ, દેવી, ઊમાહેમા બ્રહમ મંત્ર આદેસ તૃજ્જેન, મંત્ર બ્રાહ્મણ. (પે. નં. ૪૧૯) માંન્ડુકય ઉપનિસદ, મૃત્યુવિદ્યા છાંદોગ્યે – ઈશ્વર બ્રહ્મમંત્ર, તજલ્લાન, – લા તૈયબ – સાન્ડીલ્યે ઉલુલવ – હેલવ – સતપંથ બ્રાહ્મણ, હેલવ અલીહ, સ્વેતા સ્વેતર ઉપનિસદ બ્રહ્મજ્ઞાન મુખ્ય છે કર્તા સુમેરીયા, ILLUSTRATES. ભાવગ્રાહય અનીકેત, **લામકા = જ્યોતી સ્વરૂપ દેવ.** (પે. નં. ૪૧૯) અલ્લાહ ઉપનિસદ,

અલાહના સ્તૂતી પ્રાર્થના છે. દેવ - વરૂણા મીત્રા, અસુર પ્રધાન છે. (પે. નં. (૩૧૦) છાંદોગ્ય ઉપનિસદ, સ્ટેજ તત્વજ્ઞાન ઉપનિસદોમાં મુખ્ય સ્થાન છે. (પે. નં. ૪૧૮) દાસ. દાસ્યા = દસ્યુ – જાતી પૂર્વ ઈરાન, અને નોર્થ વેસ્ટર્ન – ઉત્તર પશ્ચિમના લોકો, ભારતમાં આર્યન તરીકે ઓળખાવા લાગ્યા = (પે. નં. ૩૮૧ – ૪૧૭ – ૪૨૨) દાહા – દાસ્યા દાસ, ઈરાન કવાલીટી તે ઈન્ડો આર્યન –દાસ્યા દસ્યું (પે. નં. ૩૮૧) – બ્રાહ્મણ – બ્રાહ્મણો – ભારતમાં અધ્યાત્મીક પ્રચાર માટે, લીંક પ્રચાર સાથે, પૂર્વ તથા સાઉથ – એસીયા કલચર વિદેસથી, ભારતમાં સ્થાન, અસૂર યવના, બ્રાહ્મણ નોન આર્યન, બ્રહ્મવિદ્યા જાણે તે બ્રાહ્મણ, ભારતમાં સ્થાન મળ્યુ (પે. નં. ૩૭૯ ત્થા ૪૨૩) સાઉથમાં નામ્બુદી પાદ બ્રાહ્મણો તથા નાયર = ઈલલમ પ્રભુની – સ્થાપના કરી અલવારમાં અલામ પ્રભુ ઈલ્લામ ધર્મ. તેઓ જાતી પાતી માનતા નથી. વિધવા વિવાહ કણબીની જેમજ (મડદાંને દફન કરે છે.) સંતપથી ધર્મ રીવાજ માને છે (પે. નં. ૫૫૧ – ૫૫૨) વેદો તેમજ બ્રાહ્મણ, વિદેસી સક, કુસાણ હુણોને, જેમ પચાવ્યા, ભારતીય, લેબલ હીન્દુ બન્યા, જૂઓ ગુ. વિ. સભા ઈતીહાસ – રતનમણી ભીમરાવ જોટે.

સીયા ઇમામ – સીયાનો અર્થ સપોટર્સ અને પાર્ટીસન (ભાગલા) પ્રથમ, અલી ઈમામ – સીયા – ભારતમાં વિભીન મતે સીયા – અઘીક ઈસના–અસરી – તેઓ – ૧૨ ઈમામને માને છે. ઈમામ પ્રથમ અલી ૧૨ માં – ઈમામ મોહમંદઅલ મેંહદી, ઈસ્માઈલી – સીયા (૭) ઈમામને માન્યતા આપે છે. જાપ – કલમો ઘેર ઈસનોટ ગોડ બટ અલાહ. **મોહમ્મદ, ઇસ, પ્રોફેટ ઓફ અલ્લાહ.** (૨બ) અંતિમ ૪૦+૩ **હરીવંશ ઈમામોની** – માન્યતા ગે.ઈ. (પે. નં. ૪૭૩ – ૪૭૪) કાદમી – ખાદમી પારસી ઈરાન ધર્મ ભારતમાં – (પે. નં. ૪૬૪) સાઉથમાં વિષ્ણવ મત સતપંથ બ્રાહ્મણ પ્રમાણે પંચ રાત્ર નર અને નારાયણ વિસણવ મત ચેતોને રૂસીવર ગુરૂકહે નર નારાયણ, એમ કહે અલવાર ના સંતો પ્રસિધ્ધ છે તીરૂમાલીસ પીરાના અલવર સાઉથમાં, (પે. નં. ૪૨૭) ગેજેટીયર ઓફ ઈન્ડીયા, ગવર્મેન્ટ ભાગ ૧.૧૯૭૩ ઈ.સ. જરથોષ્ટ્ર ગ્રંથ સ્થા ૬૫૦૦ વર્ષ, અબેસ્તા ઈરાની વિશ્વધર્મ ગ્રંથ મુળ છે. હિન્દુ વેદો અને જરથોંસ્ટી અબેસ્તા ગ્રંથ બંને એકજ છે ઈરાની અબેસ્તા ગ્રંથ વિશ્વ–ગ્રંથ છે. તેમાથી વેદો સંસ્કૃતમા, વેદવ્યાસે લીપી બધ્ધ કર્યા છે. સ્થા. ૫૦૦૦ વર્ષ–લગભગ– Zarathushtra, Prophet of Iran P. No. 457, 460, 461 : date, 457-7, 464, his langvage almost identical with that of Rig-veda, 414, reforms and teachings, 458-9, 466; see also Gathas, Zoroastrianism (Mazdayasnism), early days, 457, doctrine of dualism 459, 462-3 Relationship with Hinduism 458, 460, 461, resemblance of **avestan with vedic** Sanskrit words, 458, 459 set back and revival, 459, ethics and philosophy, 460-1 relationship with Gistiantiy, 462, eschatologoy and belief in immortality of soul, 463 influence of other religions on, 465. Zoroastrians, population figures, 347 463, Common origin with vedic Aryans, 414 Vazdezerd era, 460; known as Parsis in India, 460; reformer's attempt to restore taith to old purity 460 influence of Hindu customs. INDEX - Page No. 652 The Gazetteer of India Government Vol. 1 A.D. (1973) મીદનાપુર વેસ્ટ બંગાલ, **પાટીદાર હીન્દુ નામ ધરાવે છે, ધર્મ મુસલમાની દેવ છે.** રીવાજ હીન્દુ પ્રમાણે છે. ધે આર ધસ **નથીયેર હીન્દુ નોર મુસલમાન તેઓ પુરા હીન્દુ નથી, તેમજ પુરા મુસલમાન પણ નથી, તેઓ ગુજરાતથી આવીને બંગાળમાં વસેલા છે. (પેજ નં. ૫૮૯–૫૯૦) સતપંથીઓ કચ્છના કણબી કડવા પાટીદાર, પટેલ નામથી પ્રસીધ્ધ છે.** તેઓ ગેજેટીઅર બોમ્બે પ્રેસીડેન્સીવો. ૫. કચ્છ. **પ્રમાણે હીન્દુ કનવર્ડ હીન્દુથી બદલીને મોમીન થયા છે.** ભૂજ ની ચારેતરફ વસવાટ **છે. હેડ મુકામ માનકુવા પંચ, પ્રસિધ્ધ છે. ધર્મ ઈમામસાહ બાવા પીરાણાં પંથ સતપંથ.**

ભુમિકા

ઓમ ભૂરભુવ સ્વ અગ્નીં રૂષિ, પવમાન પંચજનય પુરોહીત. તમ ઈમામહે મહામદ ગ્યંમ. ઈદમ અગ્ની પવમાન ઈદં ન મમ
અર્થ = અગ્ની (જ્ઞાની) રૂષિ પુરોહીત, પાવન પાક પંજેતનય, ઈમામ મહામદ મદીના ઈદમ અગ્ની પાક ઈદં–ન–મમ
(રૂગ્વેદ ૯–૬૬–૨૦)

સર્વ ખલ્વીંદ બ્રહ્મ

પરમ કુપાળુ પરમાત્માની પ્રેરણાથી, સર્વધર્મ સમભાવના એકતા હેતુ, વસુંધાયે કુટુબકં. એકસત્ય. પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં વેદો, વેદીક ઈતીહાસ તેમજ વીદવાન સોધ ગ્રંથ નું સંકલન કરેલ છે જેથી જન સાધારણ ને લાભ થાય ભેદ ભાવ ત્યજી ને એકતા થાય તે હેતુ પ્રયાસ કરેલ છે. પુસ્તક લખતી વખતે મારી, એ સાધના હતી સુફી, સંતો ભારતમાં ઈમામુ દીન ઈમામસાહ અને બગદાદમાં અલમનસુર જેવા મહાપુરૂસો અધ્યાત્મીક તેમનો અંતિમ સંદેસ હતો અનલ હક. અહં બ્રહ્માસ્મી જેથી પોતાના વતન માં ફાંસીની સજા થઈ, અનલ હક. એકસત્ય, નાદથી સજા સ્વીકારી તેમના તરફ દૃષ્ટી પાત કરીને, અગર દેસ વાસીઓ સાંપ્રદાયીકનો મોહ ત્યજી દેતો, દેસ પર લાગેલો કાળો દાગ મટી જાય જે સ્વાર્થી લોકો એ લગાડેલ છે એકેંશ્વર વાદ ઈશ્વર દુત નબી મહમદ, કાનાઈ કુરેસી કુળ એક દીન હીન બાલક સ્વયં પ્રકાસીત પ્રસંસ્તી જોત જોતામાં પૃથ્વીનો ઈતીહાસ બદલી નાખ્યો, સાધારણ વાત નથી, વેદો માં તેમની ભવિષ્ય વાણી હતી, વીદ્યમાન છે. સોધ ગ્રંથ પુસ્તીકા મહાપુરૂષ વીદવાન વેદ પ્રકાસજી ઉપાધ્યાયે, નરાસંસ નબી મહમદ અંતિમ રૂષિ વેદોમાં પ્રસંસ્તી ઉલેખ ચારે વેદોમાં મોજુદ છે. સોધગ્રંથ વેદના રૂષિ નરાસંસ પ્રગટ કરીને એક મહાન કાર્ય જે દેસમાં ભેદ ભાવનો બોઝ હલકો કર્યો, ઈશ્વર તેમને લાંબુ આયુષ્ય આપે. જૂઓ, ગેજેટીયર ઓફ ઈન્ડીયા ગવર્મેન્ટ ઈ.સ. ૧૯૭૩. પાર્ટ.૧ પે. નં. ૪૭૩. **એકોડીર્ગ ટુ અથર્વેદા**–અથર્વેદ વેદો પ્રમાણે, અથર્વેદ નાકર્તા ફોરેનર (યવન મલેચ્છં) ગોડ ઈશ્વર મલેચ્છ રૂપ, સામ દેસીયા આરબ વિદેસીયા આરબ માતૃભુમી છે સર્વેશ્વર સર્વના સર્વધર્મ સર્વમ સાન્તી ઈશ્વર એક રેકોર્ડ થયેલ છે, તેમજ વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્ર નો ઈતીહાસ, લેખક પી. એન. ઓફ. દીલ્હી. રાષ્ટ્રના સાચા સેવક તેમને તો વિશ્વને આશ્ચર્યચકીત કરીદીધુ. જે વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્ર, સર્વ ખલ્વીંદ બ્રહમ યદુ યાદવો તે યહુદી છે. કૃષ્ણ યદુ નો વંસ છે. દવારકા મોસલ યુધ્ધ પછી, યાદવો ભાગીને પસ્ચીમે સ્થાયી થયા મોસલ પર્વ ઈરાક નું પ્રાચીન નગર છે. મોસલ થી મોસલમન, યહુદી, ઈસાઈ, ઈસ્લામ, વેદીક હતા, અને તેમનુ ધર્મ વેદીક છે. તેમના સાસ્ત્ર ગ્રંથો વેદીક સુર્ય, અને ભારતનાં વેદ સાસ્ત્રો સુર્યની છાયા છે પસ્ચિમી વેદ પુરૂષથી સ્થાપિત, ભારતીય વેદ અપુરૂસ્ય, એટલે છાયા, પસ્ચિમ પુરૂસ રૂપ અર્બ, ભારત માતૃ રૂપ, પસ્ચિમ શ્વાસ પ્રાણ છે, પુર્વ નિશ્વાસ છે. આદી નારાયણ આદી વિષ્ણુ ને આદમ કહેછે તેમના પુત્ર નુહ તેમનુહ. પ્રલય પ્રસિદ્ધ છે નુહ મનુહ. નુહા મિનાર કીર્તીસ્તંભ યરૂસલમ પહાડી પર છે મનુ તેનુહ છે, વીષ્ણુ આદમ નાભીથી બ્રહમા પ્રગટ થયા. બ્રહમા અબ્રહમા અબ્રાહમ, જેમ સ્નાન, અસ્નાન,સુર્યા–અસુર્યા અબ્રાહમ પ્રથમ પેગંમ્બર, **હીન્દુના બ્રહમા સૃષ્ટી** સર્જનકર્તા પ્રજનન. યહુદી નેતા મોસેસ તે હીન્દુના મહેસ છે. મહાઈસ મહેશ્વર. યદુ યહૂદી માં થયા નબી સુલેમાન તેમના નામથી યરૂસલમ, યદુ સુલેમાન. યહુદી માં થયા, સામ ડેવીડ, દાઉદ ગીત ગાયન, સામ ગીતી સામ વેદ ટુકોપી છે. નમાજ માં સૂર ગાન સામવેદી તે સામદેસ પ્રમાણે છે ઈસા નબી ઈસસ કૃષ્ણ લીલા ગ્રંથ બાઈબલ છે. પ્રાચીન ગ્રંથ યહુદી મોસેસ કથા કૃષ્ણ કથા સમાનતા છે.

પી. એન. ઓક. સાહેબ ધન્યવાદ, પાર્લામેન્ટ સંસદ માં ચેલેન્જ. અલા હીન્દુ દેવ સુધ સનાતન, મહંમદ મુળ હીન્દુ કાબા હીન્દુ મંદિર હતું. હીન્દુનો અર્થ છે વેદીક આર્ય હીન્દુ નામ ધર્મ, ભારતીય વેદ પુરાણમાંનાથી, હીન્દુ વેદીક આર્ય, આર્યનો અર્થ છે. આર્યજાતી નથી, આર્ય જીવન જીવવાની પધતી, માનવતા ને આર્ય કહેછે. હરીનો વંસ આલ આલય આર્ય છે. દેવ આર્ય અંતિમ રૃષિ નબી મહામદ નરાસંસ કૃષ્ણ વંસેં કુરેસી માહમદ પ્રસીધ, સંસ્કૃત નામ **મહા–મદના ઇતી ચસ્યઅસો મહામદ** પી. એન. ઓક. દીલ્હી વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્ર કા ઈતીહાસ, ચમત્કાર. સાબરમતી કે સંત કરદીયા કમાલ, દીલ્હી ના વિદવાન, દેદી હમે આઝાદી બીના ખડક બીના ઢાલ. વિશ્વ વેદીક રાષ્ટ્ર, સબભુમી ગોપાલ કી. સર્વમ સાન્તી, મહાન ધર્મ હીન્દુ, જુઓ હીન્દુ ઈતીહાસ કારોની દાસ્તાન, લેખક સર્મા અજ્ઞાત, છેલાં બે હજાર વરસથી મલેરછ યવન સાથે યુધ્ધ, કયાંય પણ જીત્યા નથી. રાણા સાંગા પ્રતાપો રાજપુતોની હાર દેસ ગુલામ, મહાન ધર્મ હીન્દુ ૧૯૪૭ માં આઝાદી, તેપણ યવન મલેચ્છો ના સાથ સહકાર થી, પ્રમાણ, પરીણામ ભારતનો હીસો એક ભાગ પાકીસ્તાન પાકીજા. વર્તમાન ભારત આઝાદી પછી ધુર ધોરી નેતા સતા પર આસીન થયેથી, તુરંત પ્રથમ કામ પસ્ચિમે મલેરછ યવનો ને ઘેર, ઝોલી લઈને હાજર, દેદે યવન બચ્ચા કલીન્ટ ભૈયા મૈયા, અલાહ ગોડ કે નામ સે દેદે, ઈન્ટર નેસનલ ફકીર તેરે દવાર પર આયા હે, ઝોલી ભરકર દેદે. મલેચ્છ યવન સાસ્ત્રો માં એક હજાર ચંન્ડાલ બરાબર એક મલેચ્છ. તેમની પાસે યાચના મદદ, મળી પણ ઝોલી ફાટી ગઈ, માથાના વાળ પારકા થઈ ગયા, વ્યાજ માં જહાજ ભરીને સોનુ મલેચ્છો ને મુળતો ઉભુંજછે, ફરીથી દાણો પાણી ન મળે તો, આટા ચકીબંધ બજાર મંદી ચાલે છે, કડકી ચલતી હે, કોટીલ્ય ખુટલ નીતી, ચાર્વાક પ્રમાણે ઉધાર માગીને દેવું કરીને, ગીથી ચુરમું બનાવીને ખાઓ–ટાકા માટી–અને માટી ટાકા મેરા દેસ મહાન કહુગાં. ગ્રેટ ઈન્ડીયા, વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્ર મેઈડઈન ઈન્ડીયા, ૨૧ બ્રહમાંન્ડ ના માલીક, મહાન ધર્મ હીન્દુ. સદરી પુસ્તકમાં સુંદર રીતે છણાવટ થયેલી છે જોક. તોગડીયા રે દોગડીયા, આરહા હે ચોગડીયા, સંકરાચાર્ય પંચમ પીઠ, પીરાણા પ્રેરણા આર્ટીઓનો પાંચમો પગ, મુઝાવર કાકા કરસન દાસ આચાર્ય. કહે સીવાજી દેખતે જાઓ, ગુરૂ ખાકી બાવા કયા કયા ગુલ ખીલાતા હૈ, જીવેછે હાથીનો પગ ભાંગી તોય ભરૂચ–કહુગા હીન્દુ સ્તાન, સારે જહાં સે અચ્છા હીન્દુસ્તાં હમારા, ઈસલામે હીન્દ, ઈસ અલામ હીન્દુ દેવ છે. (પી. એન. ઓક) ઓ હીન્દ દેવ ભુમી સંતાન સૌ તમારાં, કરીયે મળીને વંદન, સ્વીકાર જો હમારા. મહાભારતે અસુરા સરણમ અસુરા બંધવમ મિત્રતા ઓમનું ગોત્ર, લાતબ્યો અલા તોબા લા તૈયબો. સ્વાહાનું ગૌત્ર. અલામ. ગોપથ બ્રાહ્મણ અર્થવેદ ઓમકાર અલંકૃત. કૃતા અલમ અલા, ઓમ આકાર છે. (પદમ પુરાણ)

પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં સપ્રમાણીત, વેદ ઉપનિષદ પુરાણ ઈતિહાસનું સંગઠન મહા પુરૂષો દ્વારા થયેલી ગુપ્ત શોધ એકત્રીત કરેલ છે. વાચક બંધુ ખૂબ વિચાર મનન કરજો, જજમેન્ટ તમારું. તમારામાં પણ તેજ પ્રભુનો વાસ છે. લેખકને દોસ આપસો નહીં. નીમીત સંગઠન કર્તા છે. ઈશ્વર ઈચ્છા બળવાન. કર્તા નારાયણ.

સર્વ મંગલ માંગલ્યે, શિવે સર્વાર્થા સાધિકે । શરણ્યે ત્ર્યંબકે ગૌરી, નારાયણી નમોઽસ્તુતે ॥

<u>અલમતી વિસ્તરેણ</u>

ચેદેવા અસૂરેભ્ય પૂર્વ પાંચજન પાક આસન - અર્થ-દેવ અસૂરં પૂર્વે પાંચતન પાક હતા

અર્થર્વેદકા સુબોધ ભાસ્ય

(જૈમીની ઉપનિસદ ૧-૪-૧૭)

ભાગ ૪. લેખક મહામહોપાધ્યાય દામોદર સાતવલેકર(જી. વલસાડ) ઈન્દ્ર નરાસંસ-નબી મહામદ રૃષિ ગેજે. ઓફ ઈન્ડીયા, (ગવર્મેન્ટ ભાગ ૧. પા. નં. ૪૧૭) અથર્વેદ પ્રમાણે, અથર્વેદના દેવ ઈન્દ્ર ૧/૩ ભાગમાં ઈન્દ્ર ની વ્યાખ્યા છે. ચારે વેદો માં ઈન્દ્ર ની મહાનતા છે. આ ઈન્દ્ર નો પરીચય, અથર્વેદ કાન્ડ ૨૦, ૫૨ અથ. લેખકે, અથર્વેદ મંત્રોનો સ્વાધ્યાય પા. ૧-થી ૩૦ માં કરેલ છે. ઈન્દ્ર. વીર યોધ્ધા, મહાન ઈન્દ્ર પ્રિય એટલે પ્યારે નબી પ્રસિધ્ધ સબ્દ, ઈન્દ્ર અપૂર્વ તેમના સમાન કોઈ થયો નથી, અને થવાનો નથી પા. ૧૨. ઈન્દ્ર ઈદરીસ, ઈન્દ્ર ઈદુસ, ઈન્દ્ર ઈદવાન. ઈન્દ્ર માર્તલી, ઈન્દ્ર મુર્તાલી ઈન્દ્ર નરાસંસ. પ્રસંસ્તી, નબી મહંમદ **અંતિમ રૃષિ ઇન્દ્ર નરોતમ નૂર,** ઈન્દ્ર પુરૃસોતમ પા. ૨૩ ઈન્દ્ર યુધ્ધ રાક્ષસોને માર્યા, તે દેસ નગર વર્તમાને છે. અસુર-અસીરીયન, રક્ષસ, રાક્ષસ, વર્તમાન રસીયા. અહી રાક્ષસ, અફગાનિસ્તાન, બલ, બલુચી સ્થાન અને વૃત્ત રાક્ષસ રૃષમાં ઉરર્તુ પ્રાંત છે. ઈન્દ્રના સત્રુહતા તેમને માર્યા, અને નગરો તોડયાં, અને પોતાના અનુયાયીઓને, કબ્જા આપ્યા. ઈસ્લામ સપષ્ટ ઉલેખ છે. વેદ વાકય મંત્રો પ્રમાણે, ઈન્દ્ર નો પરીચય આપેલ છે. અભ્રાતૃત્વ, ઈન્દ્રના કોઈ સત્રુ નથી અને બીજા કોઈ નેતા નથી. ઈન્દ્ર પોતેજ નેતા અને મીત્ર છે. સર્વત્ર અને સ્વતંત્ર,-વીર ઈન્દ્ર, સ્વાધ્યાય (પા. ૨૧) બ્રહમ યુજો. બરાખ અશ્વ, વચાયુજો, સામ ઈસ્લાંમ હાર્યો સચા, નબી સામ **બરાખ, સચા ઇસ્લાંમ,** સંમિસ્લામ, (પા. નં. ૧૪) ઈન્દ્ર વિધ્વાન, ઈન્દ્રની દાઢી મુછીયાં હરીયાળી, મેંદી લગાડવાનો રીવાજ, આરબી, ઈન્દ્ર નો સાફો. પાઘડી કલંગી મોર પીછા ની જેમ, છોગાં વાળી બે છોગાં, આયસા નબી ઈન્દ્ર નું સરીર પોસાક વર્ણન (પા. નં. ૭ સ્વાધ્યાય) ઈન્દ્ર મહાત્મય પા. નં. ૩૦. ઈન્દ્ર પરિચય બાયોડાટા આ પ્રમાણે છે. યુધ્ધ વિજય થી લુટનો માલ. સૈનીક ને હીસો આપવો. ઈસ્લાંમી આરબ. ઈન્દ્ર અહમદી, અહં સુર્યો (કા. ૨૦-૧૧૫ અથ) ઈન્દ્ર નરાસંસ, વીર, વૈશ્વાનર, ઈન્દ્ર કારૃ. અબુબુદન, અબ્દુલ, અબ્દુલ પુત્ર ઈન્દ્ર મકારૃ, પરિક્ષીતઃ રાજ્ઞ, આમીર પુત્ર ગવાલા ઈન્દ્ર, કતરત. ઉષ્ટ્ર પ્રવાહણો, વધુમંન્ત દવીદ્સ. ઉંટ પર સવારી પોતે તેમજ પત્ની ઓમાટે નરાસંસ પ્રસંસ્તી, સ્વયં પ્રકાસમાન પ્રસંસીત, મામેહ રૃષિ નબી મહામદ (કા. ૨૦.૧૨૭) વેદો ના ઈન્દ્ર, પરીચય સંપુર્ણ સોર્ટ માં બાયોડાટા નીચે પ્રમાણે છે.

હય ઇન્દ્રન, હૈદરીન, ઇન્દ્ર ઇદરીસ ઈન્દ્ર ઈદવન ઈન્દ્ર ઈદવન ઈન્દ્ર ઈદીસ ઈન્દ્ર મઘવન ઈન્દ્ર મદા હયઈન્દ્રા અગ્ની ઈન્દ્ર મદીનતી હયઈનદ્રા અલય અલઈન્દ્રા હૈઈદરીન અલી ઈન્દ્ર મરૃતો ઈન્દ્ર વિષ્ણુ મુરતો એલયા. એલીયા રૃષિ ઈન્દ્ર મહાન ઈન્દ્ર વ્રાતપો ઈન્દ્ર વૃાવૃતે ઈન્દ્ર વેન ઈન્દ્ર યવન ઈન્દ્ર સબસ બલ ઈન્દ્ર શ્રીય રૃષિઉ પાક યવન ઈન્દ્ર સિપ્રી દાઢી હરીવા ઈન્દ્ર અશ્વ ઈન્દ્ર અર્બ ઈન્દ્ર હસ્તેવજ્ર મર્ડીત ઈન્દ્ર વિશ્વ દેવા અદીતી પંચજના અદીતી જાત મદીનતી અમીનતી જનીત્વમં ઈન્દ્ર સ્વસ્તીન અર્બદ ભીર અગ્ને અર્બતો નુરભી નુર નબી અરૈબી વીરાન અનુ યામ ત્વોતોબા-ત્વોતા અસૂર (રૃગ્વેદ. મંન્ડલ ૧. સૂ. ૭૩ મંત્ર ૧૦ પા. ૩૦૧) ઈન્દ્ર અસૂર અલઈન્દ્ર ઈન્દ્ર અલીય ઈન્દ્ર કવી ઈન્દ્ર કવીનાં કાવ્ય હઉસના કાવ્ય અસૂરો ઈન્દ્ર કીતબાન જાતવેદા કુરાન કવી ઈન્દ્ર ઈન્દ્ર નરાસંસ રૃષિ ઈન્દ્ર હયઈન્દ્ર મૌલે ઈન્દ્ર મૌલવી ઈન્દ્ર મૌલાલી ઈન્દ્ર મૌલા અલી મુરતુ સાહં ઈન્દ્ર યાસાં ઈન્દ્ર ઈમામ ઈન્દ્ર ઈદમ ઈન્દ્ર અહં ઈન્દ્ર સૂર્યો. પુન પુન જાયમાન પુરાણી સમાન વર્ણમ સુભાંના અસ્વદ નબી ખાતુન બીજ આમીના મુરતુજા દેવી જયયન્તીય આયુ (રૃગ. ૧-૯૨-૧૦) સર્પયન દેવ ઈન્દ્ર ઈમામ જાતવેદા. જાતી ગુણકર્મ કુરાન (૧-૯૪-૧) સ. મકા મહમદીવ પૃથ્વી સમ્રાટ મરૃતવાન ભવત હય ઈન્દ્ર (રૃગ ૧-૧૦૦-૧) ઈન્દ્ર મરૃતાં હેલો પછીમં ધામ ઈન્દ્રા અગ્ની (૩૭૯) મુરતવાન ભવતી ઈન્દ્ર (૩૮૬) નુરસાહં સ સહબાંના રૃભવ ઈન્દ્ર નીલય ઈન્દ્ર તુરવન મરૃત્વાન ભવત ઈન્દ્ર (૩૮૭) વીશ્વ હેઈન્દ્રો હઈદરન (૩૯૨) અમર ઈસો સબસ પંચેજન મુરતુભવત ઈન્દ્ર (૩૯૦) સ અમીન્યું સ મદીના **કર્તાનૂર નબી સુર્ય અંતી સતપતી** પુરોહીત મુરતુ ભવતી ઈન્દ્ર (પા. ૩૮૭ રૃગ્વેદ ૧-૧૦૦-૬) સુમેદં રસુલુલામી રસુલ અલાઅમી ધૂ અક્ષ લલાટે ચાંદ ઈન્દ્ર અશ્વ (૩૯૧ રૃગ) આયાત હયદવરમ હઈદર મરૃતવાન ઈન્દ્ર (રૃગ. ૩૧૮) ઈન્દ્ર અવતાર મરૃતવાન (૩૯૪) આજાંન (બાંગ) ઈન્દ્ર મનસા પુરૃષ્ટુતુ ત્વાયત (તોબા) ભયો મઘવ સર્મ યરછ (૧-૧૦૨-૩ રૃગ્વેદ) તોબાયત સ્તુતી. સ્યાદીતી પરીપંથીન અસૂર યવન વીભજનતી વેદ ઈન્દ્ર (રૃગ ૪૦૨) જેતરં હઈદર હજરતી (રૃગ ૩૯૮) ત્રીધાતુ ખાંડુ અસ્ત્ર ઈન્દ્ર (રૃગ. ૩૯૯) પંજેતન પંચક્ષણો પંચ જ્યોતી ઈન્દ્ર (રૃગ. ૪૧૧) ઈન્દ્ર નરાસંસ વાજીન બાજયંત (રૃગ ૪૧૬) ઈન્દ્ર હયઈદરીયન મુરતો મરૃત (રૃગ. ૪૧૭) હજરત ઈન્દ્રા અગ્ની યા મદદ (રૃગ. ૪૨૦)

હયઇન્દ્રન – હૈદરીન – ઇન્દ્ર ઇદરીસ ઇન્દ્ર ઇદવન ઇન્દ્ર ઇદ્રુસ ઇન્દ્ર મઘવન હય ઇન્દ્રા અગની ઇન્દ્ર મદીની હય ઇન્દ્રા અલી અલઇન્દ્રા હૈદરીન અલી નરાસંસ નબી નૂર નૃપતી મહામદ પવી હસ્તે અલી કલ્કી = નિષ્કલંકી = પંજતનય પાક = સામદેસ મદીનાસ્યામ.

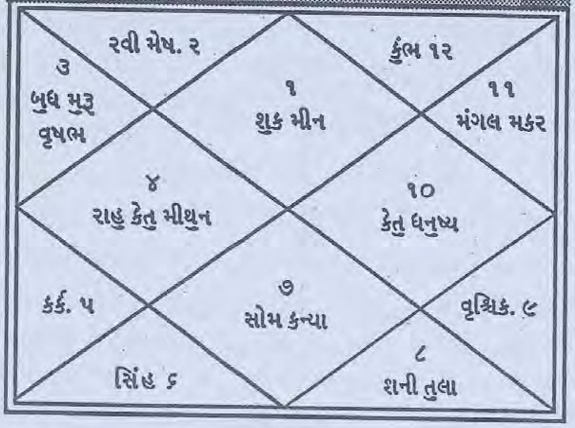
એકોર્ડીંગ ટુ અર્થવેદ અર્થવેદા ગોડ ઈસ ઓફ ધી ફોરેનર વિદેસીયા સામ દેસીયા સીરીયા આરબ ઓન લેન્ડ. સર્વાની ભૂતાની યજુ ૩૬/૧૮ ગ્રેજેટીયર ઓફ ઈન્ડીયા ગર્વમેન્ટ ભાગ–૧ પેજ નં. ૪૧૭

અર્થ– અથર્વેદ પ્રમાણે વેદોના કર્તા ઈશ્વર યવન મલેચ્છ વિદેસી સામદેસી સીરીયા આરબ તેમની માતૃભૂમી છે. સર્વને માટે સર્વેશ્વર યજૂર્વેદ – ૩૬–૧૮

૧

અલી કલ્કી નિષ્કલંકીની જન્મ કુંડળી. મકા કાબા દેવાલયના ગર્ભગૃહ ભોંય રૂમમાં ફર્સ ઉપર આરબી અક્ષરોમાં અંકીત છે. ફોટો. વિશ્વ વેદીક રાષ્ટ્રકા ઈતિહાસ. પી.એન.ઓક, દીલ્હી

૨

કલ્કી પુરાણ પ્રમાણે અન્ય એક સ્થળે દક્ષિણના યવન સ્વંસ્વર વિદ્વાને આ કુંડળી બનાવેલ છે. બાકી પુરાણ સતવેણી.

કાબા દેવાલયમાં સવા પહોર ચડતે અલી કલ્કી જન્મ. સંવત ૬૫૪ વૈશાખ સુદ ૧૫ સોમવાર.

નીષ્કલંકી – વિષ્ણુ નારાયણ

પ્રથમ ઈમામ હય ઈન્દ્ર અલી કલકી = મરૂતો મુર્તજા એલીયા નરાસંસ = રૂષિ અંતિમ

ઈન્દ્ર હઈદરઅલી

विषय	पृष्ठ
1 अथर्ववेदमें इन्द्र देवताका वर्णन	3
2 इन्द्रकी मूंछियां	7
3 इन्द्रका गला	7
4 इन्द्रकी दो शिखाएं	7
5 इन्द्रका सोम पीना	8
6 इन्द्रका साफा	8
7 इन्द्रकी पोषाक	8
8 इन्द्र शरीरसे बड़ा	8
9 इन्द्र बैल–जैसा बलवान	8
10 इन्द्रका सौन्दर्य	8
11 इन्द्र विद्वान् है	9
12 वरारहित तरुणस इन्द्र	9
13 तेजस्वी इन्द्र	9
14 आनन्दी स्वभाववाला इन्द्र	9
15 इन्द्रके बाहु	9
16 मुष्टि युद्ध करनेवाला इन्द्र	9
17 बहुत अन्नसे युक्त इन्द्र	9
18 इन्द्र महान् है	10
19 न गिरनेवाला इन्द्र	10
20 कल्याण करनेवाला मित्र इन्द्र है	10
21 इन्द्रका मन	10
22 आर्योका रक्षण	10
23 पुरुषार्थके कर्म करनेवाला इन्द्र	11
24 स्थिर नीतिवाला	11
25 लोगोंकी साक्षी	12
26 इन्द्र अपूर्व है	12
27 आगे बढनेवाला	12
28 न गिरनेवालेको गिरानेवाला	12
29 गुप्त न रहनेवाला	12
30 सार्वजनिक हितके कार्य करता है	12
31 त्वरासे कार्य करनेवाला	12
32 इन्द्रका सामर्थ्य	12
33 प्रशंसित इन्द्र = नरासंस	13
34 इन्द्रकी गौवें	13
35 इन्द्र घोड़ोकी पालना करता है	14
36 इन्द्रका रथ	15
37 इन्द्रका अतुल सामर्थ्य	15
38 किलेमें रहनेवाला इन्द्र	16
39 शत्रुके किले इन्द्र तोड़ता है	16
40 इन्द्रका संरक्षण सामर्थ्य	17
41 युद्ध करनेवाला इन्द्र	18
42 शत्रुका पराभव करनेवाला इन्द्र	19
43 वृत्रवध	22
44 इन्द्रके शस्त्रास्त्र	22
45 सैन्य बल	23
46 इन्द्र वीर है	23
47 प्रजाका पालक इन्द्र	24
48 इन्द्रकी कपट नीति	27
49 मानवोंपर दया	27
50 इन्द्रका दातृत्व	27
51 सत्यकी प्रेरणा करनेवाला इन्द्र	29
52 अयाजकोंका दमन करता है	29
53 आपत्ति दूर करनेवाला इन्द्र	29
54 पाप	29
55 घमण्डियोका नाशक इन्द्र	29
56 भयको दूर करनेवाला इन्द्र	29
57 संगठन करनेवाला इन्द्र	30
58 लोगोंको बसानेवाला इन्द्र	30
59 इन्द्र घर रहनेके लिए देता है	30
60 उत्तम मार्ग	30
61 दुःख देनेवालोंको दण्ड	30
62 देवकी सहायता	30
63 इन्द्रका महात्मय	30
64 यश हमें प्राप्त हो	30
65 इन्द्र सच्चा है	30
66 युद्धसे लूट	30
67 इन्द्रके वर्णन	30

વેદોના ઈન્દ્ર હઈદરન, અલીન્દ્રા, માર્તુલી, ઈન્દ્ર, મૃત્યુંજય, મુરતુજા અલી, મૃત્યુનો જય કરનાર ઈન્દ્ર મરૂતો મનુષ્યથી દેવ થયા. ઈન્દ્ર નરાસંસ ઈન્દ્રવીર યોધ્ધા હાથે વજ–ખાંડુ ઈન્દ્ર કભી કીસીસે હારતા નહી યા અલી મદદ.

ઇન્દ્રઅલી વંસે ૪૦ ઇમામ

શ્રી સદગોર-પાત્ર બ્રહ્મા ઇન્દ્ર ઇમામસાહ (પીરાણા) દરગાહ

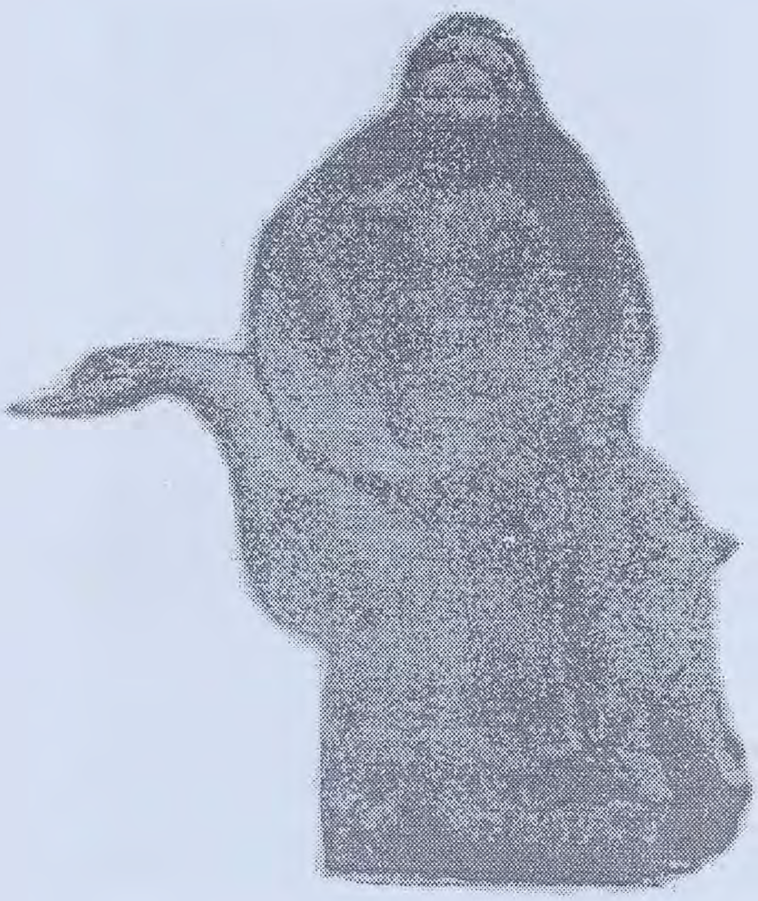
ગેજેટીયર. ગર્વમેન્ટ ઓફ ઈન્ડીયા, ડી. અમદાવાદ ગુજરાત ૧૯૮૪ નં. ૧૮ (પી. ૧૮૮-૯૨૧)

અલંમ. કુમારીકા ક્ષેત્ર પીરાણા (ગીરમથા)

૧. મોક્ષ માર્ગ ગાયત્રી નીષ્કલંકી નારાયણ (પીરાણા પોલ) કુમારીકા ક્ષેત્ર. પીરાણા
૨. હીસ્ટરી ઓફ ખંભાત, પેજ નં. ૧૩, ૨૦, ૨૨, ૨૮, ૨૯. લેખક આર. બી. જોટે. કુમારીકા ક્ષેત્ર
૩. પદ્મ પુરાણ. સાબરમતી મહાત્મય. ત્રણ ગુપ્ત સ્થાન કુમારીકા ક્ષેત્ર. પીરાણા
૪. સ્કંદ પુરાણ, કુમારીકા ખંડ, ૩૯, ૫૧, ૬૯, ૧૧૩, ૪૮, ૪૯, ૩૨, ૩૫, ૫૮, ૧૩, ૧૨૫ અધ્યાય
૫. ગેજેટીયર, ગર્વમેન્ટ ઓફ ઈન્ડીયા સ્ટેટ ડી. અહમેદાબાદ ૧૯૭૩. પેજ નં. ૮, ૬૧, ૬૬ પવિત્ર – ગત્રાડ, ગુપ્ત સ્થાન કુમારીકા ક્ષેત્ર. સાબરમતી તટે પીરાણા. ગીરમથા તા. દસક્રોઈ ડી. અમદાવાદ.

શ્રી સતપંથી સૈયદ સમ્સુદીન બાવા સાહેબ "ખાકિ"
(મુ. હેમપુર પીરાણા) હૈઈદરીન અલી આલ વંસ સહાંદત
ઈમામ ૪૦ + ૩ – હજત્રા હજરીતા સજ્જદા નસીન "ખાકિ"
વર્તમાન પીરાણા કાકા કરસનદાસના મુળ ગુરૂ સૈયદ ખાકિ
સતપંથ સાહીત્યના પ્રકાશક – પીરજાદા, એસ. બી. ખાકિ.

સીવ વીરંચી સારદા

સીવ કલ્યાણકારી. **વીરંચી બ્રહ્મા અબ્રહ્મા, પત્ની સારંદા.** સારાં સાઉદી સરસ્વતી હંસવાહીની – **હીન્દુદેવી, આરબીરૂપે મુર્તી**

સાઉદી આરબથી પ્રાપ્ત બ્રીટીસ મ્યુઝીયમ લંડનમાં વર્તમાન ફોટો.
પી. એન. ઓકં, દિલ્હી. વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્રકા ઈતિહાસ

મહાકાલમકી પત્ની મદીન કાલીકામ

મૈથુની માનવ ઉત્પતી (સૂર્યપુરાણ)

સીવ–વૈષ્ણવી કાલી અસલીલ દૃષ્યથી મુનીયો ક્રોધીત થયા અને સીવનું લીંગ છેદન કર્યું.

સીવ સંજ્ઞા = કટુવા મેખલા ચકુર્ગો, –સુર્ય પુરાણ

પ્રસ્તાવના

અલં અલા અલં વ્રાતૈર અલં યોગેર, અલંમ મખૈ, મકા અલંજ્ઞાન કથા, અલા પીર, અલા પૈર ભકતી રેકૈવ અકબરૈ મુકતી દાઃ કલૌં ભકતી (નારદજી ભકતી સુત્ર વિ. પટદર્સન, પે. ૨૮૨)

અલા અંબુ દારૂ પાત્ર ચ મરૂન મયં વેદ અલંમ ત્થા એતાની પાત્રાણી મનૂ સ્વાયંભૂ અબ્રવીત (મનુ સમૃતી મં ૫૪)

એતદ અલમબનં શ્રેષ્ઠ મેતદ અલમબનં પરમ, એતદ અલંમનબી જ્ઞાત્વા બ્રહમ લોક મહીયતી (કઠ ઉપનિષદ દવીતીય વલ્લી ૧૭)

ૐ યે ત્રી સપ્તા પરીયંન્તી, વિશ્વ રૂપાણી બીભ્રત. વાચસપતી ર્બલા, તેસામ તન્વો અદદધાતુ મે (અથર્વેદ–૧–૧–૧) ૩×૭–૨૧ બ્રહમાંન્ડ તત્વનું જ્ઞાન બલતેજ સામ બૃહસપતી તમે આપો. ત્રી સપ્તા ૩×૭–૨૧ તત્વ વેદમાં પ્રથમ. અને કુરાન માં પ્રથમ, ૭૮૬ = ત્રણે અંકનો સરવાળો ૨૧ તત્વ થાય છે. બૃહસ્પતી આરબના પતી. વેદાહમેતં, પુરૂષ મહાંમદ તમ. આદીત્ય વર્ણ, તમસ પરસ્તાત, તમેવ વિદીત્વા મુરત્યું મેતી, ના અન્ય પંથા, વિધતે અયનામ, (યજૂ ૩૧ = ૨૪) અર્થ વેદઈતી દેવ– અહમદ, પુરૂસં મહંમદ, મહાન તમ. સૂર્ય રૂપ તામસ, પ્રાચીન ફરસ્તા, મુરતુજય, તેમને જે જાણી લે છે, તે મોક્ષ પામે છે. અન્ય કોઈ માર્ગ નથી. તમેવ પૃથ્વી પંચ માનવા, પંજેતન, યે ભયો જ્યોતીર મુરતું. (અથ. ૧૪–૧–૧૫) યસ્માન્તંમ અર્બીહ યવન, ઈમામ, પંચ કુરેસ્તય. (અથ. ૧૨–૧–૪૨) અથાતે અન્તમાનાં વિદ્યા, સુ મદીના માની, અમીની અતીખ્ય આગહી (અથ. ૨૦–૫૭–૩) યજ્ઞૈસંમીસલામ (સામ ઈસ્લામ) પૃથ્વી ભી રૂષ્ટી ભીર્યામ સુભ્રાસો સુનવ સૂન્ના પોત્રા દાઃ સોમમ પીવતા દીવોનરઃ (અથ. ૨૦–૬૭–૪) પોત્રા.દા. યવન. અબુ મુતલીબ સુના, પોત્રા મહમદ. સઉમા નબી દીવો નર. વિધ્વાન પી. એન. ઓક, દીલ્હી પ્રમાણે, સંકરાચાર્ય ની આદી પીઠ. વેટીકનમાંપસ્ચિમે હતી. જેનું સ્થાન પોપે લીધુ છે. ભારતમાં તેમની નકલ, ૮ મી સદી માં સંકરાચાર્ય પીઠ, સ્થાપના થયેલી છે. તેમાન્યતા ઈતીહાસ કારોની ભયંકર ભૂલછે ભારત ના સંકરાચાર્ય ની પીઠ ૮ મી સદી પૂર્વની છે. સંકરાચાર્ય નો અર્થ–સ મકર, આચાર્ય. સ. પોતે, મકર–મકા–આચાર્ય–ગુરૂ વિષેસ. સ. ઈશ્વર મકા ના ગુરૂ. સંકરાચાર્ય, તેમનું મંન્ડળ. ૧૨+૨ વ્યકતી નું હોય છે. જે ઈસુનું ૧૨ નું મંન્ડળ હતું. તેજ મહમદ વંસે ૧૨ ઈમામ, ધ્વાદસ સૂર્ય મન્ડળ. મહામંડ–લેશ્વર નો **અર્થ, મહામંદ અલેશ્વર** . ઈતી યસ્યાસો મહામંન્ડલેશ્વર. સ. પોતે ઈશ્વર, મકા ગુરૂ–મહામદ અલઈશ્વર. પંચમવેદ, પંચમ પીઠ, પીરાણા પ્રેરણા પીઠ આચાર્ય મુઝાવર કરસનદાસ પાંચમો પગ અને હાથી નો પગ પણ છે કૃષ્ણ નું અન્ય એક નામ છે, કરીમ, કરીમ અલાહ–કી.–હ્રી– કલીમ તેજ કરીમ રહીમ કલીમ છે (પી. એન. ઓફ. દીલ્હી) દીલહી હૈ દીલ વાલો કી જય ગુરૂ = કરસન કરીમ, ગુના માફી, તોબાત (અથર્વેદ) ગુરૂ સવજી કાકા ના વારસદાર પુત્ર કરસન કાકા ગુરૂ સવજી કાકા ની પ્રેરણા. ધની યાતું ધોડ, માં સવારના પોરમાં ધોકો લાગ સે ઠોડ માં, મન મુરખડેકું માર પોથી તડે અચી તોબાં કંધા. હેવર મુરખ ન માને અંધા (કાફી કરછી)

નિર્વાણ ઉપનિષદ

અજંપા ગાયત્રી = મોક્ષ ધ્યેય, અર્થ છે જ્યારે મંત્ર અજંપો થઈ જાય ત્યારે ગાયત્રી બની જાય અન્યથા ગાયત્રી નથી અજંપો થી વીકાર મુકતી. મોક્ષગતી–અજંપો છે રસાયણીક ક્રીયા કેમીસ્ટ્રી મંત્ર સાસ્ત્રનું રસાયણ છે નિર્વીકાર. અજંપાની વિધી, મંત્ર ધ્વની થી અજંપા સુધી જ્વાય. મંત્ર ધ્વની ઓમ, મહામંત્ર ધ્વની, પરમ ઔસધી છે. મહા ધ્વની સબ્દ છે. અલ્લાહ, સાધક અલાહનો ઉપયોગ કરે છે ત્યારે થઈ જાય છે અલ્લાહુ–અલ્લાહુ પ્રગટ થાય છે પછી અલ છુટી જાય છે લાહુ લાહુ રહી જાય છે આગળ જતાં, લા, પણ છુટી જાય છે રહે છે. હુ હુ હુ છેલ્લે હુ, પણ છુટી જાય છે, ત્યારે,

હુ, અજપો બની જાય છે અજંપો ગાયત્રી થી મોક્ષ. નિરવાણ– અન્ય મંત્ર પણ છે ઓમ, ધ્વની હોમીયોપેથી જેવું કામ કરે છે. તે પણ સાદા સરળ લોકો માટે. આજના યુગમાં વર્તમાન આલોપેથીક હાઇડોઝ વગર અજંપો ગાયત્રી મુસ્કેલ છે જેથી. મહામંત્ર મહાધ્વની મહા ઔસધી છે અલ્લાહુ સર્વરોગો વિકાર નો નાસ સબ્દ અલ્લાહુ. સંસ્કૃત સબ્દ છે ગભરાસો નહી અર્થ છે માતા પરમ દેવતા સુધ સંસ્કૃત સબ્દ અલ્લાહ (ભગવાન રજનીસ–નિર્વાણ ઉપનિસદ. પે. નં. ૧૮૦ પુના)

સુર્ય પુરાણ (ચમનલાલ ગૌતમ બરેલી)

અલંમ બ્રહમા : ચ વિષ્ણુચ સક્રસાયે દિવોકસ. (સીવ મહીમા પે. નં. ૧૯ મં. ૧૮) અર્થ અલાહ થી બ્રહમા, વિષ્ણુ, ઈન્દ્ર ત્થા અન્ય દેવતા છે.

અલંમ તે : પાર્વતી કાન્ત ભકતા ભકતી યુતંમ તવ ઇદમ (પે. નં. ૧૦. સુર્ય પુરાણે) સ એવ એકો ન ચ અનેકો ન દેવીરૂપ કદાચન. તસ્યા અજ્યા અખિલ વિશ્વ વર્તતે તનીયંત્રીતમ (સુર્ય પુરાણ પે. નં. ૨૨) અર્થ ઈશ્વર એક જ છે બેરૂપ નથી અને અનેક પણ નથી સદા સર્વદા ઈશ્વર એક જ છે તેમના નિયંત્રણ થી સંપુર્ણ વિશ્વ તેમની આજ્ઞાથી છે.

સર્વ ભુતાનામેક એક મહેશ્વર આપો રૂપ ચ યસ્યૈવ નમસ્તસ્મે જલાત્માને (પે. નં. ૨૫. સુર્ય પુરાણ સર્વમાં મહા ઈશ્વર એક આપો રૂપ જલ આત્માને નમસ્કાર અગ્ની રૂપં ભવેતસ્ય તસ્મૈ બ્રહાત્મા ને નમઃ (સૂ. પુ. ૫૦ પે. નં. ૨૫) અર્થ. અગ્ની રૂપ વાળા જ્ઞાની નબીહ વનીહ આત્માને નમસ્કાર.

યજમાનો : અપી યદ રૂપં યજમાનાત્મને નમઃ અર્થ યજમાન રૂપ અગ્ની જ્ઞાની નબીહ યજમાન = જામીન અમીનાં પુત્ર યજમાન જ્ઞાની નબીહ વનીહ પ્રભુ ને નમસ્કાર (પે. નં. ૨૬. સુર્ય પુરાણ) મત પ્રસાદ ભવિષ્યદવ હે વેદા લોક પૂજિતા, યેય ઉસ્માના શ્રિતય વિપ્રેન્દ્ર કર્મ કુર્વન્તી નાન્યથ = અર્થ તે અગ્ની નબીહ ના પ્રસાદ રૂપી વેદ ભવીષ્યત લોક પુજીતા સંગૃહ ઉસમાન વીપ્ર આશ્રીત કર્મ કુરાન આચરણ પાલન ભવીષ્યતી.

પદાર્થ વૃતી વરદો વિવિકતઃ શ્રુતી સાગર અલી વિષ્ણુ ગુણ ગ્રાહી નિષ્કલંક કલંકહા પા. નં. ૧૯૩ સુર્ય પુરાણ વિષ્ણુ ચક્રમંત્ર ૧૩૦) મદીના અર્બુય–મંનદરં પ્રયયુ સર્વે સંભો પ્રિયતરં ગીરીમ. આસં પ્રથમ મેવાહુ વર્તામી ચ સુરોતમા = ભવિષ્યામી, ચ લોકે અસ્મિન મતો માન્યો અસ્તિ કસ્ચન અર્થ = મદીના અર્બુય રૂદ્ર સર્વથી પ્રથમ વર્તમાન અને અંતીમ દેવ છું મારાથી અતીરેકત કોઇ દેવ નથી (સુર્ય પુરાણ રૂદ્ર મંત્ર ૭ પા. નં. ૨૨૭) અસ્મા. કુરાણ વદ અરાતી મુરતુસ્ય એતદ જગત વેદ તઇયબ અક્ષર સૂક્ષ્મ અવ્યય પવિત્ર સોમ્યં ગ્રાહયમ ગ્રિયમ અહગ્રીમ અબજદ કોડન ૭૮૬. તઇયબ–વેદ (પા. નં. ૨૩૧ સુર્ય પુરાણ રૂદ્ર મંત્ર ૨૬) ઇસાનમ ઇન્દ્ર સર્વસામ અપી સર્વદા, એસ હી દૈવપ્રદીસો નુ સર્વા, પુર્વો હી જાતઃ સ. ઉ. ગર્ભે અંત. સ એવ જાત સંજનિસ્યામા ણ, પ્રત્યંક (પસ્ચીમે) જના તીષ્ઠતિ સર્વતો મુખઃ અર્થ અવલ નબી આખર અંતીમ જન્મ પસ્ચિમે સર્વને માટે ઇન્દ્ર ઇસાન પંજેતન (પા. નં. ૨૩૩ સુર્ય પુરાણ. રૂદ્ર મંત્ર ૪૬) મુનિયો દવારા **લીંગ રછેદન,** અને લીંગ પુજા. સીવનું વૈષ્ણવી સાથે અસલીલ નગ્ન રૂપે, સંભોગ સમાગમ વર્તનથી, મુની પત્ની ઓ કામવસ નગ્ન થઇ ને, સીવ સમાગમ માટે આતુર થવાથી, મુનીયો ક્રોધીત થઇ સીવનું લીંગ રછેદન કર્યુ. તે લીંગને સાન્ત થવા માટે, સાન્તી મંત્રો પાઠ, પુષ્પ પત્ર પાણી અને બલી પત્ર થી પૂજા કરી, લીંગ સાન્ત થયું. જેમની વર્તમાને પૂજા આદી રીવાજ ચાલે છે. ઠીક યહુદીઓ અને ઇસ્લામ, લીંગ રછેદન સીસન નો અગ્રભાગ, ખતના રીવાજ માન્યતા આપી. લીંગ રછેદન કટુવા રીવાજ ધાર્મીક છે. સીવ અલા સીવજી નું દુખ પોતાનું દુખ સહાનુભૂતી સૂનતી.

દેવ દેવ મહાદેવ મૂનીનાં ભાવીત અંતમા નામ અંતી મહંમદુર = મુરતુજે લીંગ પૂજા–રહસ્ય (રછેદન)

{ सूर्य पुराण शिव तीर्थ कथन }

स्त्रीरूपधारी विष्णुच्च शड़करेण समागमः। विष्णुना सह विश्वेशो देवदानवनौकसः 49 मोहयन्मायाय शंभुविवचार वने तदा। मुनिस्त्रियः शिवं इष्ट्वा मदनानलदीपिताः 50 व्यक्तलज्जा विवस्त्राश्च ययस्ता अनुशड़क्रम्। स्त्रीरूपधारिण विष्णु सर्वे मुनिकुमारकाः 51 अन्वगच्छन्त देवर्षे कामबाणप्रपीड़िताः। तद्दभुर्त तदा ज्ञात्वा कुपिता मुनयस्तदा 52 लिंगहीनं कत्वो यो (चकुर्गो) पवेषधर हरिम्। तदा प्रभृति विप्रेन्द्र शिवा मेखलसंज्ञिताः 53 उभयोश्चैव संयोगः सर्व पापहरः शिव। इति श्रुत्वा तु देवर्षिब्रह्मणो वचनं तदा। जगाम लर्तु तीर्थानि शिवभक्तिपुरुस्कृतः 54

देवी ने कहा-हे देवों के भी देव महादेव ! भावित आत्मा वाले मुनियों को अज्ञान की जो व्यप्ति हो गई थी उसको मैं देखने की अभिलाषिणी हूँ कि कैसा अज्ञान उन्हें है। 47। इस प्रकार के देवी जगदम्बा के वचन को सुनकर नील लोहित भगवान एक विट का वेष धारण करके वे फिर उस दारुवन में चले गये थे। 48। सती का स्वरूप धारण करने वाले विष्णु भगवान् भी शड़्कर के ही साथ में वहाँ पर समावत हो गये थे। विष्णु के साथ विश्वेश्वर ने सब देवों को जो दारुवन में निवास करते थे मोहित कर दिया था। जब वे सब माया से मोहित हो गये तो भगवान शम्भु ने उस समय में वन में विचरण किया था। जितनी भी वहाँ पर मुनियों की स्त्रियाँ थीं उन्होने जब शिव को देखा था तो वे मदन की अग्नि से दीपित हो गयी थी। 49–50। वे सब मुनि पत्नियाँ लज्जा का परित्याग करके नग्न होकर भगवान शकंर के ही पीछे–पीछे चली गयी थीं। हे देवर्ष ! स्त्री के रूप को धारण करने वाले विष्णु को देखकर सभी मुनियों के कुमार भी काम बाण से पीड़ित होकर ही पीछे चलने लग गये थे। उस समय में उस अद्भुत घटना को देखकर मुनिगण बहुत कुपित हो गये थे । 51–52। हर को लिंगहीन करके, गोप वेषधारी हरि को निन्दित करके तभी से लेकर हे विपेन्द्र ! शिवा मेखल संज्ञिता हो गयी थीं ।53। दोनों का संयोग सब पापों के हरण करने वाले शिव हैं। उस समय में देवर्षि ब्रह्माजी के इस वचन को सुनकर शिव की भक्ति से वह पुरस्कृत होकर तीर्थों को करने के लिए चले गये । 54 सीव–विष्णु भाईथी गर्भ, नाभी थी ब्रहमा प्रगट थया.

લેખક. डो. ગણેસદત સારસ્વત એમ. એ. હીન્દી સંસ્કૃત પી. એચ. ડી. પ્રે. હીન્દી વિભાગ સીતાપુર

ઈસ્લામ = ईश्वर = અલાહ

ડા. ગણેસદત સારસ્વત પ્રમાણે

इस्लाम–धर्म के आधारात्मक तथा मौलिक विश्वासों में से एक है– ईश्वर के अस्तित्व तथा उसके गुणों में विश्वास। ईश्वर 'ईशा' शब्द से बना है जिसका अर्थ है 'शासन करने वाला' सबका ईशन (शासन) करने वाला परमेश्वर है। 'अल्लाह' शब्द, जो वास्तव में 'अल–इलाह' था, इसी का पर्यायवाची है। ' अल–इलाह' में 'अल' अंग्रेजी के 'दि' (The) की भाँति अव्यय है। जातिवाचक से व्यक्तिवाचक संज्ञा बनाने के लिए इसका प्रयोग किया गया है। 'इलाह' पूज्य के अर्थ में आता है। इस प्रकार अल्लाह से अभिप्राय उस विशष्ट सत्ता से है, जो सर्वथा इलाह (पूज्य) है, सर्वोच्च तथा रहस्यमय है एवं जो हमारी कल्पना से परे है। वेद में भी 'ईल्य' शब्द इसी अर्थ में प्रयुक्त है। ऋग्वेद का एक मन्त्र है–

अग्निः पूर्वेभ्र्ऋषिभिरीडयो नूतनैरुत।
स देवाँ एह वेज्ञति।

अंर्थात "वही ज्ञानस्वरूप, सब पदार्थों का प्रकासक परमेश्वर पूर्व के, शास्त्रों के विज्ञ–विद्वानों, मन्त्रार्थों के द्रष्टा ऋषियों, विद्वान अध्यापकों और तर्कों के द्वारा तथा नए अर्थात् वेदार्थों के पढ़ने वाले ब्रहमचारियों के द्वारा स्तुति, वन्दना, मनन तथा अन्वेषण करने योग्य है। वह ही सूर्य के समान ऋतुओं को, आत्मा के समान प्राणों को, भोक्ता के समान भोगों को, आचार्य के समान विद्यादि दिव्य गुणों को इस जगत में धारण करता एवं सबको प्राप्त कराता है।" 'कुरआन' में अल्लाह के लिए 'बिस्मिल्लाहिर्रहमानिर्रहीम, 'अरहमर्राहेमीन' तथा 'वत्तव्वाबर्रहीम' आदि उक्तियों में रहमान દયાલુ રૂગ્વેદ ના યાહવે અને ઈલય ઈલાહ ઈધ્ય અલાહ છે પૂજ્ય છે અગ્ની ઈલય રૂષિભી મનુ નૂહ પુત્રી ઈલા થી એલ. વંસ થયો ઈલાવૃત.

બૌદ્ધિકો એમ જણાવે છે કે આદી, યહુદીયો એલ નામના દેવની પૂજા કરતા (Gem ૧૬ : ૨૩, ૧૭ : ૧, ૨૧ : ૩૩, ૩૧ : ૧૩, ૩૫ : ૭). જેકોબે એલ – એલોહે – ઈઝરાયેલ – એલ – ઈઝરાયેલના ભગવાન નામે વેદી ચણેલી. સિરિયા અને પેલેસ્ટાઈનના દેવોમાં પણ એલનું સ્થાન ઘણું ઊંચું ગણાતું. બાઈબલના અમુક ભાગમાંથી એમ દલીલ થાય છે કે યાહવે એલના નીચેના દેવગણમાંના એક દેવ હતા. અરબી ભાષામાં એલને અલ્લાહ કહેવાય છે. અલ્લાહ યહૂદીઓના દેવ યાહવેના અગ્રસર દેવ હતા અને કુરેશ જ્ઞાતિ મંડળના કાબાના ઈષ્ટદેવ હતા. રૂગ્વેદ પ્રમાણે સૃષ્ટી પૂર્વ અંધકાર હતું તમ આસી તમસા ગૂઢમ અગ્રે રૂગવેદ અકોહં અહં બહુ સ્યામ રૂપ પ્રથમ એકથી અનેક. આદમથી આદમી થયા.

સૃષ્ટી = રચના થી પૂર્વે સર્વત્ર અંધકાર હતું ધુંધુકાર ધુધળુ પૃથ્વી નિર્જીવહતી. કુરાન રૂગવેદ– સર્વાનુસાર કુરાન મત સ્વીકાર, રૂગવેદ માં તમઆસી તમસા ગુઢમ અગ્રે (મંન્ડલ૧૦ સુકત ૧૨૯ મંન્ત્ર૩) ત્થા મનુ સમૃતી બાઈબલ = હો કહતાં સબ હોગયા. રૂગ્વેદ માં અસદ સદ અજાયત. માનવ વંસ અલાહ પ્રેરણાથી ધુળ માટી થી આદમ સર્જન, યદીકીચં પ્રાણ એજતી નિઃ શ્રૂતમ. ઉપનિસદ ભવિષ્ય પુરાણ પ્રમાણે તેમજ બાઈબલ પ્રમાણે બંને એકજ મતે પ્રથમ આદમ રૂષિ આદીમ નારાયણ તે વિષ્ણુ જલપર સેસ સૈયા પર સૂતેલા વિષ્ણુ માઈના ગર્ભ નાભીથી બ્રહમા પ્રગટ. આદીમ વંસે પુત્ર નૂહ = મનૂહ થયા યહુદી કહેવાય છે. નૂહ ના પુત્ર સીસ–સામ–હામ થી સૃષ્ટી ઉત્પતી, જૂઓ ભવિષ્ય પુરાણ. પ્રથમ યહુદી સબ્દ. બેબીલોન, અરમાની યા, કેનાન, ફીનીસીયા માટે હતો, વર્તમાન યહુદી અને આરબ માટે છે. બંનેનું મુળ કેન્દ્ર એકજ છે નુહના પુત્ર સીસ ની કબર અયોધ્યામાં છે. પછીમે સામથી સેમેટીક હામ થી હેમેટીક ચન્દ્રવંસી અને સૂર્યવંસી થયા મનૂ નુહ ની પુત્રી ઈલા થી એલ વંસ થયો, ઈલા વૃત. બેબીલોન રાષ્ટ્રના દેવતા હતા, મરદુક–મરતુક જે મૃત્યુંજ્ય દેવ છે. મરડુક મૃડુ સીવ મૃડીતા સીવાની વેદીક સબ્દ છે મરતુ યમ મરડુક ઈયાના પુત્ર હતા રાક્ષસને મારી ને દેવ થયા, અસુર દક્ષિણમાં યમ. જુડીયાના સ્થાપક મુસા–મોસેસ જે હીન્દુના મહેસ પ્રલય કર્તા, અમરમ જોસેફના પુત્ર હતા. મીસરના રાજા હેરોની પુત્રીના ખોળે બેઠા અને રાજકુમાર થયા. તે સમયે યહુદી મોસેસના ૭૧ સાથી હતા યહુદી મીત્ર **હીબ્રુ = હરી બોલ** ભાષા મોસેસને જ્યોતી બ્રહ્મમ નાં દર્સન થયાં યાહેવા નાં ઈઝરાયલના પ્રભુ યાહેવાએ કહયુ તત્વ મસી. તેહુ પોતેજ છુ.– અબ્રાહમ–હીન્દુના બ્રહમા ઈસાક, યાકુવ, તે હીન્દુના વેદીક ઈક્ષા વાકુવ, વંસે રઘુવંસ. મારકંન્ડ પુરાણે સૂર્ય પત્ની છાયા ઘોડી રૂપે નાકથી છીંકવાથી બેનર ખરી પડયા જે ઈક્ષવાકુ થયા, મુળ છે ઈસાક યાકુબ નુહ–વંસે તેમના પ્રભુ હતા યાહેવા રૂગ્વેદ માં સેંકડો વખત–યાહવા નામ અગ્ની રૂપે આવેલ છે. મોસેસે યહુદીઓ (વર્તમાન ભારત માં હીન્દુ) ને મીસર ની ગુલામી થી છોડાવ્યા, જ્યુડીયામાં જમીન આપી, ધર્મ સ્થાપના કરી. કાનાન માં સ્થાયી થયા રાષ્ટ્રની સ્થાપના કરી, મોસેસ–મહેસ પેગંમ્બર દેવ થયા. મુખ્ય દેવ હતા અસુર, મરહુત, મૃડુત યાહવે મૃત્યુ ના દેવ યમ = સિવ–વેદીક છે.

અલાહના મોહમંદ હાસમી પરિવાર કુરેસી કબીલા મકામાં ઈ. સન. ૫૭૦માં જન્મ થયો, નરાસંસ. નબીનૂર પુરુ નામ, અબુઅલા કાસીમ, મોહમંદ, પિતા અબ્દુલા માતા આમીનતી દેવી, આમીનાં કાકા અબુતાલેબ નબી નાં લગ્ન અસાડ જ્ઞાતી આભીર કન્યા અસૂર્યા સાવીત્રી દેવી ખાદીજા સાથે થયાં, જીનતે, ખાતુન પ્રસીધ નામ લગ્ન જીવન સુખી મકા વેપારનું કેન્દ્ર કાબા પવિત્ર તીર્થ ધામ કુરેસી પુરોહીત હતા, કાબા ધામ. યહુદી અબ્રાહમ પુત્ર ઈસમેલ (ઈસં એલ) હરીવંસે સ્થાપના કરેલી, મૂર્તી પૂજા કેન્દ્ર હતું. મોહમંદ મરતુક ૬૩૨ માં થયું હીરા ગુફા સાધના સ્થળ હતું. ઈ.સ. ૬૧૦ માં જીબ્રાઈલ દવારા વહી જ્ઞાન પ્રાપ્ત અલાહ સંદેસોં મહમંદ પેગંમ્બર થયા. ધર્મ સનાતન ઈસલામ વેદીક, યહુદી પેગંમ્બર આદમ, નુહ, અબ્રાહમ, જેકોબ ઈસાક (ઈક્ષવાકુબ) યહુદી ધર્મ કાબા ધામ જીર્ણોધાર મુહમંદે કર્યું, ધર્મ ઈસ્લામ સ્થાપના કરી. આદી દેવ એલ નામના દેવની પૂજા હતી યાકુવ ઈક્ષાવાકુવે એલ. ઈલોહી ઈસરા એલ માં એલ ભગવાનની વેદી બનાવી. સામદેસ–સીરીયા પેલેસ્ટાઈનમાં એલ દેવ પ્રમુખ હતા. યાહવેના દેવ એલ, અલાહ, હતા. આરબના અલાહ દેવ એલ છે. યહુદીના યાહવે અગ્રસર દેવ અને કુરેસી કાબાના ઈષ્ટ દેવ અલાહ. રૂગ્વેદ માં યાહવે અગ્ની રૂપે, ઇલે. **ઇલાહ ઇલામ** અલા યસ્ય, અગ્ની પૂજા સેંકડો વખત નામ આવેલ છે. રૂગ્વેદ ઓલ્ડ ટેસ્ટામેન્ટ તોરેત કીતાબ ટુ કોપી છે. સુલેમાન સોલોમન ફારસ પરસીયાના જર થુષ્ટ્ર. હજરત ઉષ્ટ્ર વાળા જરથુષ્ટ્ર સુલેમાંન પેગંમ્બર આરબનું મકા ધામ તીર્થ સ્થાન અને યહુદી ક્રીસ્તી નું જેરૂસલમ (યદુ સુલેમાન) ત્થા દાઉદ તે સામ ડેવીડે યાહેવા ધામ મંદીર બંધાવ્યુ. ત્યાં ઈસુનો જન્મ, યહુદી યાહેવો અને આરબો અબ્રાહમ નાં સંતાન છે પત્ની સારાં સૈરા જે પ્રસીધ (સૈરા વાલી) સારદા (સરસ્વતી વેદીક નામ) જૂઓ બુરખા વાળી હંસ વાહીની મુર્તી લંન્ડન મ્યુઝીયમે, આરબ દેવી. સારદા થી ઈસાક યાકુબ પુત્ર થયા ઈક્ષા વાકુવ અને બીજીપત્ની થી ઈસમ એલ પુત્ર થી આરબના કુરેસી વંસે મહમંદ નબી નરાસંસ પ્રસીધ પુરૂષ **કાબા ધામે મકા અલાહની** ત્રી મુર્તી પુજા પ્રધાન હતી લાત, મનાત, ઉઝા, ભારતમાં યદુ યહુદીયો–૧ દેવી લાટ દેવ થી પ્રસીધ બીજી મનાત સોમનાત ત્રીજી ઉમાપુર ઉઝા ઉમજા ઉમિયા કુળદેવી પ્રસીધ. અબ્રાહમ. વેદીક બ્રહમા પત્ની બ્રહમાણી, અબ્રહમાણી સારદા સારાં–દા, સબ્દ યવન છે (સબ્દ કોસ પ્રમાણે) બ્રહમા જ્ઞાન બ્રહમા પત્ની સારદા જ્ઞાની સરસ્વતી. સારાં પ્રસુતી સરસ્વતી જ્ઞાની પા. નં. ૩૧ અબ્રામ અબ્રાહમ મુળ વતન સુમેરૂ સુમેરીયા ના ઉરકાસ્દીમ સહેરમાં વર્તમાન મુધેયર ટોલ અલ મુકકાયર આસહેર દક્ષીણ મેસોપોટામીયા (ઈરાક) ના બગદાદ થી નૈરૂત્ય દીસા એ છે અબ્રામ ઉર છોડીને બેથેલ માં આવ્યા, બેથેલ કેનેનાઈટ ના પ્રભુ એલનું મુખ્ય સ્થાન ત્યાં યાહેવા ની સ્થાપના કરી. યા સૈવા યાહેવા અબ્રાહમ ના પ્રભુ યાહેવ અને એલ એલ્યોન ઈલ્યોન વેદીક દેવ પ્રતિજ્ઞા હતી. આ એલ તેજ મકા કાબાના અલ્લાહ જેમની પુજા સદીઓ થી થતી હતી તીર્થ ધામ મકાના અલાહ મહંમદ જન્મ સ્થાન. ઉરકાસદીમ મકાનું કાસી અબ્રાહમ પંથ સનાતન વર્તમાન ઈસલામ.

રૂગ્વેદમાં સં ઇસ્લામ સાન્તી ઈસ અલામ. અલાહ પ્રભુ મુળ હતુ ઈરાન ઈરાક. કુરાન આયાત ઈકરા વેદના રૂષિ દદઈકરા દધિક્રા દીકરા પા. નં. ૩૫. આરબનો દેસ પ્રેમ ધર્મ વિશ્વમાં પ્રથમ સ્થાન. ઠીક ભારત માં ઉલટું દેસ પ્રેમ.૦. પ્રત્યક્ષ છે દેસ પ્રેમ કહેવા પુરતું સારે જહા સે અચ્છા હીન્દોસ્તાં હમારા દેસ પ્રેમ નેતા (૪૪) મનુષ્ય જાતીમાં સર્વશ્રેષ્ઠ નેતા હ ઈન્દરા અગ્ની મુહમંદ પેગંમ્બર બેસક દૈવી સકતી પદ પ્રથમ, સકતી ખદીજા પછી હઈન્દ્ર અલીઈન્દ્રા મુરતા અલી ત્થા જેદ. અબુ બકર બકર સબ્દ વેદીક ગો ભકત થાય છે કુરાન માં નરાસંસ વેદીક મુહંમદ અને ખદા એકજ પાવર છે મુસલમાન બનવા માટે અલાહ અને મુહમંદ માન્યતા ફરજીયાત છે (૪૬) મુસા, મોસેસ વેદીક મહેસ મીસરમાં રાજકુમાર તરીકે ઉછર્યા હતા યહુદી યાદવ હતા, પોતાની જાતી માટે ઈઝરાયલ જેહવા પ્રભુની સ્થાપના, ધર્મ ગ્રંથ તોરાહ

= તોરેવ તે ધર્મને મોહમંદે ઈસ્લામ જાહેર કર્યું યહુદીઓ યેરૂસલમ ધર્મ માન્યું એક ઈશ્વર માન્યતા આપી (૪૯) બાનુ હાસીમ કુરેસી કબીલા મહંમદ સર્વશ્રેષ્ઠ, માનવજાતી ધર્મ ગુરૂ જગત. અલાહ ઈસ્લામના દેવ મકા કાબામાં અલાહ ઉપાસક કુરેસી મહંમદ અલાહ દુતે મુર્તીઓ હટાવી એક ઈશ્વર વાદ અલાહ નિરાકાર અલા એક મહંમદ રસુલ સર્વોપરી (૫૦) જેબુ સાઈટ નગર દાઉદે જીત્યુ, ઈઝરાએલ ની ટેકરી પર જીઓન (સીઓન) જેરૂસલમનું જુનું નામ જીઓન છે વર્તમાન ઈઝરાઈલ દેવ યાહવે (૫૧) તેમ કાબા તીર્થ ધામ મકા અલાહ દેવ અબ્રાહમ સારા સારદા વંસ ઈસમ એલ કુરેસી કાબેતુ અલા માતા દેવી. રોજ પાંચવખત એક અબજ માનવી મકા બેકા પવિત્ર કાબેની પૂજા નિમાજ કરે છે. ઈન્ટર **નેસનલ ધર્મ ઇસ્લામ.** કાબા તીર્થ ધામે. કાબા પત્થર ઉલકા પાત પ્રસ્તર, આદમે સ્થાપના કરેલી છે. હીન્દુ મતે સીવલીંગ છે સંગે અસવદ પવિત્ર ધામ તીર્થ સ્થાન ઈસ્લામ પૂર્વ કાળ થી અલાહ માતા સર્વજનની પુજાય છે મકામાં અહીંસા વૃક્ષ કાપવાની મનાઈ છે પડેલી વસ્તુ લેવી નહી પ્રતીબંધ છે પરસીયન સુલેમાન ફારસી જરથુસ્ટ્ર છે કૃસ્તિ સિધાંત ત્રી મુર્તી ત્રણે એક એક નાત્રણ અલાહ ત્રીમુર્તી એક નિરાકાર (૫૪) ખુદાએ આદીમ પુત્ર મનુ નુહ ને પસંદ કર્યા તેમના દાઉદ સુલેમાન ઈસાક યાકુબ મુસા આરૂન હારૂન અબ્રાહમ વંસ ઈસમાએલ અંતિમ નબી મહમંદ થયા. અવલ નબી આખર, અલ્ફા ઓમીધા, આ બધા પેગંમ્બરો નબીઓ, વેદોમાં તેમજ ભવિષ્ય પુરાણ માં વિધમાન છે. વેદીક દેવ છે. પીર પેગંમ્બર હીન્દુ માન્યતા છે. યહુદી, અને ઈસ્લામ કૃસ્તી ઈસુ વેદીક છે. તેમના ગ્રંથો ચાર કીતાબ હીન્દુના ચાર વેદ છે. રૂગ્વેદ ઉર્ફે તોરેત–યજુર્વેદ ઉર્ફે જંબુર સામવેદ ઉર્ફે ઈન્જીલ અથર્વેદ ઉર્ફે કુરાન. બાજ અવાજ કુરાન કબીર સાહેબ વચન છે. અને હીન્દુ યહુદી યદુ યાદવ વંસ છે. દવારકાના યદુવંસ કૃષ્ણ મુળવતન પૂર્વજો કાન્હાન વર્તમાન પેલેસ્ટાઈન ફીલસ્તાન છે. યયાતી મહારાજા ના પુત્ર યદુ– તુર્વસુ અને દહયુ પેલેસ્ટાઈનના છે. જે પુલસ્તીન રૂષિનો દેસ છેજયાં પુલસ્તીન રૂષિ આશ્રમ ધર્મ પ્રચાર કેન્દ્ર હતું. તેઓ અસુર રૂષિ અસુર દેસ થી પ્રસિધ છે રાવણ કુબેર અસુર તેમના સંતાન છે પુલસ્તીન પુલસ્ય હીન્દુ ઓના મુખ્ય રૂષિ છે. યદુ વંસ કાનાન થી દવારકા વસ્યા. મોસલ પર્વ યુધ મહાભારત યુધ પછી બચેલા **યાદવો મૂળ વતન** પાછા ફર્યા. પછીમે સ્થાયી થયા. ગુજરાતના પટેલો યદુ યાદવની સંતાન છે. (પી. એન ઓક દીલ્હી. વિશ્વ વેદીક રાષ્ટ્ર કા ઈતીહાસ) અલાહની ઈચ્છા થી સૃષ્ટી રચના અને માનવ વંસ વેદાન્ત પ્રમાણે પ્રથમ મહત્તવ થી અહંકાર. તામસ હુકમ થી સબ્દ પંચ તત્વ જે પંજેતન રૂપ છે. અલાહની ઈચ્છા રૂગ્વેદ માં અદબ્ધાની વરૂણસ્ય વ્રાતાની રૂગ. ૧/૨૪/૧૦) ઈશ્વર નીયમ અટલ છે. અર્થવેદ માં. ન કીરસ્ય પ્રભિન્નતી વ્રાતાની (૧૮/૧/૫) ઈશ્વરનું નિયમ બદલતું નથી. કુરાન બાઈબલ પ્રમાણે સૃષ્ટી માનવ રચના પાણી ઉપર જ્યોતીમર્ય ઈન્ડ હતું ઈડ ભેદન થી વિરાટ પુરૂષ પ્રગટ આદમ પાણી અને ધુળ થી ઉત્પતી તેપ્રમાણે સમર્થન એતરેય ઉપનિષદ ખંડ ૧ અ.૧–મત્રં ઉપરે વર્ણન છે કુલ હુવ અલાહો અહદ વેદાન્ત સર્વસ્વ ઈશ્વર સતા. ઈસા ઉપનીસદ ઈસાવાસ્ય. ગુપ્તદાન કુરાનમાં. ગુપ્તદાન શ્રીમદ ભગવત ગીતા (૧૭/૨૨)

નારીનું સ્થાન ભારતીય સાસ્ત્રોમાં હીન ભાવના મનુસમૃતી તેમજ અન્ય વેદાન્તે માયા. ઈસ્લામ ધર્મ મુહમદે નારીને ઉચ્ચ સ્થાન આપ્યું. જીનતે ખાતુન–સ્વર્ગ, ફાતમા જૂહરા–જ્યોતી. નારીનું સન્માન સમાન અધીકાર સમાન હક (કુરાન)– બહુ પત્ની રીવાજ સ્પાર્ટા યુનાન માં તેમજ બહુપતી ૧ થી પાંચ સુધી રીવાજ ધાર્મીક હતો (હીસ્ટ્રી ઓ. ગ્રીસ ગ્રાંટ) દ્રોપદી ના પાંચ પતી પ્રાચીન રીવાજ યુનાન ની ઘટના છે કુરૂ નું મુળ સ્થાન યુનાન–(પી.એન.ઓક) ઈસ્લામમાં તલાક પુનલગ્ન છુટ આપી. હીન્દુ ધર્મ માં પુન લગ્ન નારદ ત્થા પરાસર સમૃતી એ છુટ આપી. અથર્વેદ પુન લગ્ન છુટ આપી ઈસ્લામ પ્રમાણેજ પરદો ઘુંઘટ રીવાજ હીન્દુ નારીને રૂગ્વેદ. અધઃ વસસ્વ મોપારી સંન્તરં પાદકો હર

માત કસ **પ્લકૌ દૃસ્ન્ત સ્ત્રી હી બ્રહમાવ ભૂવિથ** (૮/૩૩/૧૧ રૂગ્વેદ) અર્થ = સાધ્વી નારી નીચી દૃષ્ટી રાખો પગ બરાબર મીલાવી રાખો વસ્ત્ર હોઠ ત્થા કટી કમર સુધી કોઈની દૃષ્ટી ના પડે, બુરખાની જેમ, સંસ્કૃત નાટકોમાં અવગંન્ઠન વતી, પરદાનો રીવાજ પ્રમાણ છે હીન્દુ નારી પરદો–ઘુંઘટ–ભવિષ્ય પુરાણ. માસીક ધર્મ પાલન કુરાનમાં તેમજ. મનુ સમૃતી (૪–૪૦) ઈસ્લામ પ્રમાણે સાસક અલાનો પ્રતીનીધી છે, તેમજ મનુસમૃતી માં ઈન્દ્ર વાયુ યમરાજા સૂર્ય અગ્ની વરૂણ ચંન્દ્રમા કુબેર આઠ લોકપાલ રાજા રૂપેછે. (અ. ૭. ૪) અથર્વેદ માં ઈન્દ્રજ્યોતી ઈલયે ઈસ્લામ ધર્મ અનુસાર રાજ નીતી ધર્મનીતી છે. કુટનીતી નથી ભારતમાં રાજનીતી કોટીલ્ય ખુટલ કુટનીતી ધર્મનીતી છે, કુરાનમાં ક્ષમા પ્રાર્થના તોબા–તોબા. મુળ મંત્ર છે–અલ્ય ઈન્નહુ હોવ તવ્વાબુ ર્રહીમ (૧૬–૬૧) અથર્વેદ માં રૂગ્વેદે પણ ક્ષમા પ્રાર્થના માટે સબ્દ ત્વાતોબાવ સેંકડો વખત વિદ્યમાન છે (પે. નં. ૧૭) ગીતા માં સબ્દ વેતા અર્થ સર્વજ્ઞ અને ઈશ્વર સર્વભૂતાનાં હૃદેસે અર્જુન તીષ્ઠતી. અર્થ ઈશ્વર નો સર્વ પ્રણીઓના હૃદય માં વાસ છે કુરાન માં ઈશ્વર વાસ્તવિક સકતી અને દયાળુતા વારંવાર આવેલ છે વ નુરૂન **અલાનૂર ત્યા જ્યોતી** સામય તજ્જ્યોતી (૧૩–૧૮) છાંદોગ્યે ભામની સબ્દ પ્રયુકત છે યજુર્વેદ માં હીરણ્ય ગર્ભ કહેલ છે અલાહ મને રોસની આપો મુહમદ. ઉપનિસદે તમસો મા જ્યોતીર ગમય અંધકાર દૂર કરો પ્રાર્થના છે રબુલ આલમીન. દુનિયા ના માલીક હુવલ હકક વહી સત્ય. બ્રહમ સત્ય જગત મીથ્યા સંકરાચાર્ય. ઈસા વાસ્ય મીદંસર્વ યતકીચત જગત્યા જગત અર્થ સર્વત્ર ઈશ્વર નોવાસ માલીક ઈશ્વર છે. (ઉપનિસદ) અલા જીધર દેખતા હું ઉધર તૂં હી તું હે (ગીતા ૧૦–૩૩) કુરાનમાં બહેસ્ત. સાસ્ત્રોમાં સ્વર્ગ, હુરા અને અપસરા વર્ણન છે પાક પવિત્રતા માટે કુરાનમાં ઈન્દ્રીય ચ્છેદન કટુવા અથર્વેદમાં. અનસ્થા પૂતા પવનેન સુધ્ધા સુચય: નૈસામ શિસ્નં પરદહન્તી જાતવેદા: સ્વર્ગ લોકે બહુ સ્ત્રેણે મેસામ. ઉપસ્થ ઈન્દ્રીય સીસન છેડો કાપો. જાતી વેદ પ્રમાણે સવર્ગીય આનંદ બહુ સ્ત્રી નું સુખ પ્રાપ્તી હકીકત છે વિજ્ઞાનીક મત છે. (૪–૩૪) નવ્યા નવ્યા યુવતયો ભવતી મહમદ દેવાનામ સૂર ત્વમ એક મે (રૂગ્વેદ મંડળ ૩–૫૫–૧૬)

શ્રી નિષ્કલંકી દશમા અવતારનું ભવિષ્ય

શ્રી વ્યાસજીએ દ્વાપર યુગમાં ‘ભવિષ્ય પુરાણમાં ઉત્તરખંડના કાન્ડ ૩. અધ્યાય ૫. મંત્ર ૨૨થી ૩૯ સુધીમાં’ "નુહ અ." વાત એવી રીતે લખી છે કે એ મહાત્મા કલિયુગમાં થાશે. બ્રહ્માંડ સુધી એમનાં સમયમાં પાણી ચડશે. તે એક વહાણ બનાવી જગતમાંની અગત્યની સર્વ વસ્તુઓનો સંગ્રહ વહાણમાં લેઈ લેશે. તેમના દિકરાઓ પૈકીનાં કેટલાક એમની વાત નહિ માને, પણ બીજા દિકરાઓથી તેમનો જે વંશ ચાલશે તે વંશ મલેચ્છ ગુણી ધર્મી થાશે: એ મલેચ્છ ગુણીનાને આર્ય કહેલા છે, એ સર્વ વિષ્ણુ ભકત થાશે. (એજ વંશમાં શ્રી વિષ્ણુનો દશમો) અવતાર થાશે.) આદિ ઘણા પ્રમાણો છે.

શ્રીમદ ભાગવત, અને શ્રી કલ્કીપુરાણાધારે મહાશય ચનબસ્વંસ્વર એ મહાશય મૈસુર પ્રાંતનાં વતની હતા. એમણે શ્રી નિષ્કલકીનું જન્માક્ષર સ્પષ્ટ કુંડળી દોરી આ પ્રમાણે બતાવ્યું છે. પૃથ્વી પટે સાત દ્વીપનાં વિભાગ નામવાર બતાવી સ્પષ્ટ ખુલાસો આપ્યો છે. ૧. જંબુદ્વીપ, ૨. સેહસ્ત્રદ્વીપ, (કેશાદ્વીપ) ૩. કુમીદ્વીપ, ૪. કંન્ચદ્વીપ, ૫. સાલ્મલદ્વીપ, ૬. કુશદ્વીપ, ૭. પુશકરદ્વીપ,

૫. માં સાલ્મલદ્વીપે, સંભલનગરે શ્રી ભગવાનનો જન્મ સ્થળ છે એટલે સાલ્મલદ્વીપ એજ અરબસ્તાનની ભૂમી. સંભલનગર એજ મક્કેશ્વર (મક્કા) એ સાલ્મલદ્વીપની પશ્ચિમે કાંઠે શોણિતપુર જ્યાં બાણાસુરની રાજધાની હતી. એ એરેબીયા, ને તેની પશ્ચિમે શોણિતપુર તે આફ્રિકાના મિસરં મુલકની રાજધાનીનું શહેર ત્યાં ઓખા શ્રી પ્રદ્યુમનને લઈ ગઈ હતી વંશ ત્યાંજ રહ્યો હતો.

શ્રીજીનો જન્મ સાતમાં સંવતમાં એટલે સંવત ૬૫૪ વૈશાખ સુદી ૧૫ સોમવાર દિવસનાં પ્રથમ ચરણમાં ઈશ્વરનાજ મંદિરમાં (કાબામાં) જન્મ્યા ને તે શ્રી સવાપહોર દહાડો ચઢતાં મંદિર બાહેર પધાર્યા. –(સત્યવેણીથી)

સંકલ્પ

વસીયત = હક

શ્રૂતિ પ્રમાણે–

વિષ્ણુર વિષ્ણુ અરેબ વ ઈસ્લુમ, શ્રીમદેન ભગવતો મહાપુરૂષસ્ય વિષ્ણોરાજ્ઞયા પ્ર વર્તમાન. સ્ય આદ અબ્રાહમણો પરાર્દ્દધ શ્રી સ્વેત વરાહે સંગે અસવેદ, વૈવસ્ત મન્વંતરે અર્બેસ્તાન મનુ નુહ અંતરે અષ્ટા વીસ્તી તમે કલિયુગે, કલિકલ્કી પ્રથમ ચરણે ભારત વર્ષે જમ્બુદીપે, એરાક ક્ષેત્રે ફારસ રામ આશ્રમ દીપે મ દંન્ડ કારણયં મદીન મકારણય દેસે. શ્રી ખુદા અરેબીયા પછીમ દીગ ભાગે શ્રીમ લવણ અબ્દે લવણ સાગર ઉતર તીરે, મદીના સામ સતમદીના શ્રી અલી વાહન સાખે આસ્મીન. વર્તમાને અંતિમ રૃષિ નરાસંસ નામ નબીનૂર મહામંદ. હીજરી સંવતસરે કુરેસી હાસમી વંસે અબ્દુલા પુત્ર પત્ની અસુરીયા, સાવિત્રી ખાદીજા વંધોં કુબરા ખાદીજા જન્નત. દેવગુરૂ કલમા દેવ. સેસા આયેસા વિશ્વ પત્ની લક્ષ્મી. અહમદ યજમાના જા અમીનાં. પુત્રમહમંદ, અવ્યકત મેકં અવતાર મહમંદ નૃપતી નરાસંસ રૃષિ અંતિમ. શ્રુતી. ઈતી

ભરત ખંડે જાંબુદીપે કુવારાકા ક્ષેત્રે ગોર બ્રહમા નબી મહામંદ, ઈન્દ્રા અગ્ની વંસે ૪૦+૩ ઈમામ સંત ગોર બ્રહમા ઈન્દ્ર ઈમામ સાહ પીરાણા સ્થાને (પ્રેરણા પીઠે) સુભ સ્થાને ગાદી સ્થાપંતે, ધર્મ સતપંથ સીયા વેદીક જાંબુદીપના સુલતાન ઉપન્યા અર્બસ્થાન. સેસ્ત્ર દીપ એરાક ખંડે કીધાં મુકામ જે વસ્યા ઉચ્ચ મુલ સ્થાન. (મુલતાને) જેણે ગુજર ખંડે કીધા ઠામ જે વસ્યા ગીરમથા ગામ પીરાણા સ્થાન તેનું ઈન્દ્ર ઈમામસાહનામ જે કરસે અનંત કરોડી જીવોનાં કામ તેનું આદ વિષ્ણુ નર અલી (નરાસંસ) મહમંદસાહનામ તમે કરો મુસ્કેલ આસાન. આ સંસ્થા પીર પીરાણા સ્થાનક નું નામ સીવીલ કોર્ટ કેસ ૧૯૩૯ પ્રમાણે ધી ઈમામ સાહ બાવા રોજા ટ્રષ્ટ કમીટી પીરાણા. સદરહુ સંસ્થા ટ્રષ્ટ સંચાલીત છે વહીવટદાર મુઝાવર કાકા કરસન દાસ આચાર્ય ટ્રષ્ટ ચેરમેન છે. અને પીર ના વંસજો સૈયદોને કોર્ટના હુકમ પ્રમાણે સાલીયાણા વારસા હક અપાય છે. હક સુધારણા માટે ટ્રષ્ટ કેસ નં. ૧/૭૩ થી હાઈ કોર્ટ ૫૬૩ નં. જજમેન્ટ ઓડર નીચે પ્રમાણે છે. સદરકુ સંસ્થાના માનવાવાળા સતપંથી કહેવાય છે સંતપંથ. સીયા ઈસમાઈલી પંથ ટ્રેડ માર્ક મોમના મોમીન. સંસ્થા પ્રમાણે જમાત ની સંખ્યા લગભ્ગ ૧૦ લાખ જેટલી છે. તેમની દસોદ ભેટ સંસ્થાની આવક ગણાય છે કરોડોની અંકમાં ગણના છે સૈયદોના હક છેલાં ૫૦૦ વરસથી આવક માંથી અડધો હીસો સૈયદોના હક. સૈયદોની માન્યાતા છે, જે મળવી જોઈએ. હાઈ કોર્ટ ને વિનંતી કરેલ છે.

આવો બચ્ચોં તુમ્હે દીખાઉ જાંકી પીરાણા સ્થાનકી

ઇસ મીટી સે તીલક કરો યહ ધરતી હૈ બલીદાન કી વંદે માતરમ વંદે માતરમ

હાઈકોર્ટ ઠરાવ ઓડર સૈયદોના હક, સંસ્થાને આપવા હુકમ પીરાણા ટ્રષ્ટ સ્કીમ ૨૧–૯–૧૯૩૯. ટ્રષ્ટ કેસ નં. ૧/૭૩ થી. હાઈકોર્ટ ૫૭૩ = હુકમ

ORDER

The altered, amended or modified scheme appended in Appendix A to the schedule to the judgment Ex. 563 is as follows :–

પીરાણા ટ્રષ્ટ પ્રમાણે ૪૭૫ હકદાર સૈયદ લગભગ = ટ્રષ્ટ સરવૈયાં પ્રમાણે.

The Saiyeds are descendants of Hajrat Pir Imamshah Bave Sut Nuralli Mahmad Shah Bava- They are divided into three groups viz. :

(a) Pirana Saiyeds. (b) Petlad Saiyeds and (c) Kanam and Surat Saiyeds.

Saiyed hakdars are married Saiyeds. The term 'married Saiyed' included a widower Saiyed. They are entitled to receive the following Haks or payments-

1. Sukhdi. Rs. 80/- every year to every Hakdar : સુખડી પ્રત્યેક હકદારને.
2. Sukhdi Vidaygiri. Rs. 15/- to 50/- as may be found proper.

This payment is to be made only once in 3 years. (હકાદાર મૃત્યુ પછી વીધવા હકાદાર થશે.)

Note. The above two payments are made only to Saiyed Hakdars. On the death of a Saiyed Hakdar, the payment is made to his widow for her life.

3. Fatia Hak payable once a year for (deceased)elders (Ghar das) Rs. to 15/- to Jalalshahi Saiyed and Rs. 10/- to nurshahi Saiyed every year. This Gharda Hak is to be paid only after the death of both the male Hakdar and his wife or widow.

સુવાવડી ખર્ચ : ધન્ય રે પીરાણા, ધન્ય ગીરમથા જ્યાં છે, ધરા કુમારી રે.

In fact this Fatia payment is to be made (only when the above Sukhadi Hak ends) to the hakdar's heirs in perpetuity.

પીરાણા ટ્રષ્ટ, બીસ્મીલા, બાળકોને, ભણાવસે અને ભણસે :

4. Bismilla Hak for every male or female child of a Saiyed.
   Rs. 25/- to Jalalshahi Saiyeds and Rs. 15/- to Nurshahi Saiyed.
   This Bismilla Hak is to be paid in or after the child becomes 4 years 4 months and 4 days old.
5. Rs. 12/- to be given to the child who visits the Durgah after Bismilla to pay respects.

પીરાણ ટ્રષ્ટ સાદીમાં મુબારક વાદી સલામી આપસે :

6. For Shadi (marriage) of a minor son or daughter

Rs. 50/- to Jalalshahi and Rs. 25/- to Nurshahi.

મૃત્યુ દફન દંડ મુઝાવર કરસન કાકા ભરસે :

7. Moti Maiyat (death of a married Hakdar), Rs. 50/- to Jalalshahi and Rs. 25/- to Nurshahi Saiyed.
8. Nani Maiyed (death of an unmarried Saiyed) Rs. 25/- to Jalalshahi and Rs. 15/- to Nurshahi.
9. Oyana Chudiyo–Rs. 10/- to be paid to the wives of the Hakdar Saiyeds at the time of Sukhdi Vidaygiri paid as mentioned in No. 4 above only once in 3 years.

Special payments made to Pirana Saiyeds only.

Kanam and Petlad Saiyeds also get it or share it if present at Pirana on that occasion.

10. On every Dharo Atham i-e. Bhadarva Sud 8th Rs. 2/- to every male Hakdar. Rs. 7/- to every child of his.

ઇદમાં કુરબાની ગૌસાળાથી થસે પ્રીતી ભોજ કરસન કાકા દરગાહ જમાડે છે જેમને ઇચ્છા હોય તે દરગાહ જમાડી શકે છે.

11. On the Ramzan Id and on Bakri Id, Rs. 40/- to every Hakdar saiyed and Rs. 5/- to his children.

12. Rojani Vidaygiri payable when accounts of Sukhadi are settled, Rs. 5/- to every Hakdar Saiyed every 3 years.

માંથે પાણી છાંટ નાખવાનું ખર્ચ મુઝાવર કાકા આપસે

13. Chilla (coming to the Durgah. 40 days after confinement) Rs. 11/-.

    A Kanam, Petlad or Surat Saiyed can get this only if the birth has taken place in Pirana and the lady goes to the Durgah after 40 days.

સગાઇ વખતે કરસન કાકા બક્ષિસ આપસે ટ્રષ્ટી માવજી ડાયો, હુકમી સેવા કરસે

14 If a Saiyed bridegroom visits the Durgah to pay respect when in procession before the marriage, Rs. 11/- to be given to him and if the bridegroom and bride go to the Durgah togeher after the marriage to pay respects, Rs. 11/- to the brids.

સંદલ ઉરસ મેળામાં કરસન કાકા, ગુરૂ સૈયદનાં ચરણ પખાળસે ઇન્દ્રની ગોળીયો, દાટી ધોઇને પીસે અને પાસે.

15. Oras occasions–

(a) Rs. 3/- and Rs. 50/- to each of the Pirana saiyeds and Rs. 10/- to each of the other Saiyeds from Kanam (including Surat) and Patlad, who are in Pirana.

(b) The saiyeds perform the sandalwood ceremony. They shall be fed at the **common Kitchen** during the Oras days.

પ્રત્યેક હકદારને વર્ષે બે હપ્તા એક હજાર–એક હજાર બે વખત ૪૭૫ હકદારને સુધારકો લગભગ ૧૦ લાખ રોકડા જખ મરાવીને અપાવસે, હાઇકોર્ટ હુકમ.

16. Two Haptas one on magsar Sud 2nd and the other of Jeth Sud 2nd to **every Saiyed Hakdar.**

    Magsar Sut 2nd. Rs. 1,000/-   Jeth Sud 2nd. Rs. 1,000/-

17. Subrat and Mohurrum.

મહોરમ તાજીયા યાહુસેનમાં કરસનકાકા જમાત સહીત હાજરી આપશે.

On each of these occasions, Rs. 50/- to every Saiyed Hakdar.

18. Every year, three kinkhab Galefs are changed and new ones are substituted on Sandal day. These three Galefs are to be given to three married Saiyeds in Serial order of their names entered in a book according to the date on which information of the marriage is given to kaka saheb. Those lower in the list have to wait their turn in subsequent years.

Cotton Chadars are to be given if received, not otherwise.

Offerings (In cash or kind) placed outside the Durgah on Fatia occasion are to be taken by the Saiyed who recites the Fatia.

If is the exclusive right of the Saiyeds to read Fatia at the Durgah of Pir Imamshah.

19. The Saiyeds are exqlusively entitled to the Prasad to be distributed on the Sud 1st of every month and on the days following those of the three Sandals.

સૈયદ બ્રાહમણ હકદાર જમાતમાં પ્રચાર માટે ખર્ચ કરસન કાકા આપસે

20. If a Saiyed Hakadr goes on tour to :

    Cutch Rs. 15/-, Kathiawar Rs. 10/-, Dholka Rs. 5/-, Bombay, Surat of Barhanpur Rs. 8/

દર વર્ષે કેરીની સીઝનમાં સૈયદ ગુરૂઓનાં સંતાનને કેરીઓ ખવડાવસે અને કરસનકાકા ટ્રષ્ટ ખાસે

21. In the season of Mangoes, each Saiyed hakdar should be given Rs. 150/-.

સૈયદોને પાણીની વ્યવસ્થા ટ્રષ્ટ કરસે છાંટો પાણી પીસે અને પીવડાવસે

22. If there be any arrangements for water supply on behalf of the institution, Water may be supplied to the Saiyeds also, free of charge.

સૈયદ મૃત્યુ પ્રીતી ભોજ ખીચડી ઘી સાથે પીરાણા સૈયદોને ટ્રષ્ટીઓ સાથે બેસીને જમસે અને જમાડસે. લુખો હંસલો ટ્રષ્ટી

23. Khichadi mixed with ghee on the occasion of the death of a Pirana Saiyed to be given to all. Ahose hal come to the Durgah for the funeral.

સર્વધર્મ સર્વ સમાન એકતા

સૈયદોને પ્રત્યેક હકદાર ને આંતરે દીવસે ઘી સાથે ખીચડી કરસન કાકાની જમાત જમસે અને જમાડસે માનકુવાની જમાત મોમીન કબ્રસ્તાની મૂળ ટ્રષ્ટી માવજી ડાયો સેવા કરસે.

24. Cooked khichadi and ghee from the Kitchen to every Saiyed on alternate days.

કરસન કાકા કયાંય પણ જાયતો સૈયદોને દાન આપી આસીસ લઇને જસે

25. Presents given when kaka saheb leaves Pirana on an official tour :

    Rs. 75/- if he goes to Cutch. Rs. 50/- if he goes to Surat.

    Rs. 25/- if he goes to Bhavnagar. Rs. 25/- if he goes to Kanam, Charotar or Baroda.

પીરાણાના કાકા દફન મૃત્યુ દંડ ભાડું સૈયદોને આપસે ત્યારે પાક થાસે

26. The Pirana Saiyed panch is paid Bhoyi Bhada (rent for land) from the institition when a Gadiwala kaka Saheb or karbhari kaka is buried in the Roja premises. The amount depends upon the space where he is buried. The old practice should be followed in this respect.

દરગાહની પ્રદક્ષિણા જમાતને સૈયદો કરાવસે મૌલેસલામ બેનો દીકરી ઓને સૈયદો બોધસે દરગાહમાં = દિક્ષા આપશે.

27. When a person is weighed at last a substance i. e. salt, molasses or if he performs pradakshana (ging round the Durgah with any substance) that substance is taken by the Saiyeds and not the institution.

28. Mohurrum Tazia. **પ્રીતી ભોજન મહોરમ તાજીયા**

Rs. 80/- and Rs. 25/- to Saiyed Piro or Mohurrumparty, for six days i. e. from 4th to 9th Mohurrum.

સામુહીક ભોજન ખીચડી સૈયદો સાથે સતપંથી જમાત જમસે અને જમાડસે

29. A Saiyed of Patlad, Kanam or Surat has the right when he is in Pirana, to diner at the **common kitchen;** if he asks for uncooked sidha, he should be given as provisions what is to be cooked in the kitchen on that day. When he leaves he should be paid Rs. 11/-.

30. The kaka Saheb being on tour in kanam of at Patlad or Surat or any other place, the saiyeds of the respective places will be Rs. 50/-. The Saiyeds of other places, if present at that place, will be entitled to a share.

મીસગાઈડ = લોકોની જૂઠી માન્યતા છે કે સૈયદોના હક ૪૫૦૦૦/ ૪૫ હજારથી વધસે નહી ઓડર પ્રમાણે હક. ૪૭૫ હકદારને ૪૫ લાખ જેટલા થસે. કરસન કાકા આપસે ઘર વખરી વેચી ને પણ આપવા પડસે હાઈકોર્ટ હુકમ છે. જેથી કરીને સંકરાચાર્ય પંચમ પીઠ સ્થાપના કરવી પડસે કલંક ધોવા માટે હક ન આપવા માટે ખોટીલ્ય ખુટલ નીતી ટ્રષ્ટી જમાત ઘડસે.

ટ્રષ્ટી–(જૂઠા સવજી – અંગીયા) પ્રમાણે

It is understood that the total amount of all Haks and payments to all the Saiyeds will not exceed Rs. 45,000/-, forty–five thousand, in a year, the kitchen expenses Rs. 16,000/- in a year, sadavart expenses Rs. 2000/- and the allowance of kaka saheb Rs. 75/- per month. (The present kaka only is entitled to Rs. 105 per mensem).

If the gross income in any year is less than Rs. 70,000/-, the four items of expenses detailed above in that year, will be reduced in proportion and what is not paid to the Saiyeds or any of them in that year, will be credited to their account. The principal amount (without interest) should be paid later on, whenever there is an adequate balance to the credit of the institution.

Decree to be drawn accordingly.

Pronounced in open court on this 23rd day of August 1999.

(P. D. Gujarathi)
District Judge,
Ahmedabad (Rural).

રામ સભામાં અમે રમવાને ગ્યાંતાં,
તસલી ભરી રહમાની રસ પીધો રે....

આ ઉપર પ્રમાણે છે હાઈકોર્ટ ઓર્ડર જેમાં સતપંથી જમાત તેમજ ટ્રષ્ટ બોર્ડ અને સતપંથ સેવા મંન્ડળ નો પીરાણા ધરતી પ્રોપર્ટી ઉપરે વહીવટ સીવાય કોઈ અધીકાર નથી. પ્રોપર્ટી ના મુળ માલીક પીર ઈમામ સાહના વંસજો સૈયદો છે એવું આ ઓડર થી નકી થાય છે. જે પીરના વંસ સૈયદોને જન્મ થી મૃત્યુ ઉપરાંતે બધાજ અવસર પર સંસ્થાને ટેકસ હકભરપાઈ કરવાના છે. દરેક પ્રસંગ જેમાં ઈદ ઉતસવ કુરબાની બલી તેમજ મહોરમ તાજીયા રમજાન સબે બરાત ટેકસ તેમજ ભોજન સામુહીક સૈયદો સાથે બેસીને જમવું કારણ કે તેમના સીસ્ય છે. જમાત અને મુઝાવર કાકાઓ એક પંગતે જમવું આંતરે દીવસે ખીચડી પ્રીતી ભોજન. કોઈ હીન્દુ સમાજ ને સોભા આપતુ નથી. પરંતુ અહી તો મુળથી જ વધ થયેલાછે જુઓ ગેજેટીયર, ઓફ ઈન્ડીયા કચ્છ ૧૮૯૦ સતપંથી સુમના. સૈયદો ગુરૂ છે. મોજુદ છે ગામો ગામનાં. કબ્રસ્તાન. પ્રસીધ ઘાટી માનકુવા, મોમીન કબ્રસ્તાન જે ટ્રષ્ટી માવજી ડાયાનું પવિત્ર ધામ છે સૈયદોના સુવાવડ ખર્ચ સેવા ટ્રષ્ટીઓ એ કરવાની છે, બળી ખાસે દેવલા ભીમલા એન્ડ ખેડોઈયા. સુવાવડ કરસે સેવા ગુગલી. આજની તારીખમાં સતપંથી જમાત, સૈયદ ગુરૂ ઓ પાસે, કંઠી સીસ્યા વૃતી કાંકણ ભરાવાય છે. આ પરીસ્થીતી છે. ત્યાં કરસન દાસ અને ટ્રષ્ટી ઓ આસંસ્થાને પોતેમાલીક અને હીન્દુ નો દાવો કરે છે. ધન્યવાદ ટ્રષ્ટની ખુટલ નીતી. આ સંસ્થા ની ટ્રષ્ટં ચુંટણી છેલા ૧૦ વરસ થી કરતા નથી કારણ કે તેમના બાપનું રાજ્ય છે કોર્ટના હુકમ ખીસાંમા રાખે છે જેને ગાંઠે દામ તે ડાહયો દલપતરામ.

પીરાણા સૈયદોના હક મારવા માટે ટ્રૂષ્ટ ની ખુટલ નીતી–

(૧) **છેલા પાંચ સો** વરસથી ચાલતી પૂજા યજ્ઞવિધી જે પુસ્તના પ્રકાસક સૈયદ સતપંથી બી. એ. બાકી પ્રકાસક સમ્સુદીન બાવા સાહેબ ખાકી સતપંથ સેવા મંન્ડળ પીરાણા. આ પુસ્તક અથર્વેદ વેદો પ્રમાણે ઈસ્લામ. અલા હીન્દુ દેવ મહામદ કલમો કુરાન પ્રમાણે છે તે પુસ્તક ને ખારીજ કરી નવી યજ્ઞવીધી આર. કે. ખેડ બ્રહમા છપાવી પ્રસીધ કરી જેમાં ઈસલામી નામ ની સફાઈ કરી ગુજરાતી માં નામ કરણ થયું. મોમીનો સતપંથી જમાત સાથે કરસન કાકા ટ્રૂષ્ટીઓ એ સ્વીકૃતી આપી સૈયદો નાં નામ નિસાન નથી. કારણકે હક મારવાના પ્રયાસ કરસન કાકાએ પેપરમાં જાહેરાત આપી ખાકી સૈયદ યજ્ઞ વિધી ખારીજ નવી યજ્ઞવિધી સ્વીકારવી એટલું જનહી ગામોં ગામ જઈને જાહેર પ્રચાર કર્યો. નવી સુધારેલી યજ્ઞ વીધી સ્વીકારી લો. અને જો જેકોઈ પાપ પડસે તો કરસન કાકા પોતે ઓઢી લેછે જુઓ થયોને હરણા કંસનો બાપ રાવણ.

(૨) **પરિણામ પ્રાચીન** સમયથી ચાલતી યજ્ઞવિધી મકમ સતપંથીઓ વળગી રહયા એટલે બેભાગ થયા નવા અને જૂના સતપંથીઓ અંદરો અંદર સીખડા કુટાણા. જેમાં અરજણ કાનજી ને આંદસર ગામે, બેટી ચોદ માવજી ડાયો તેનો બાપ પાક કબ્રસ્તાની હતો તેમને અરજણ કાનજી ને ઢોર માર મારીને કપડાં ખેચી લીધાં જંગલમાં ફેકી દીધો તે વ્યકતી મકમ હતો જેથી સજા થઈ. રવજી કાનજી ને પીરાણામાં મુઝાવર કાકાની ગુંડા ટોળી એ હાડકાં ખોખરાં કર્યા ડેલામાં પુર્યો. નાસીકની ઘટના પચાંણકાકા ની પોતડી ખોલી માર મારીને પીરાણા પારસલ કર્યો તે સાથે એક મુસાફર જે મુમના સતપંથીઓનો બાપ પણ સાથે હતો જે આ પીરાણા મુમના સતપંથી ઓની નાડી નખતર જાણે છે અને કણબીની મુળ જાત ઓળખાણ કરાવે છે. તે બાપને પણ માફી મળી નહી, ખેતર બગડયું ખણસલે, સભા બગડી કુડ ભગતી બગડી લાલચે જેમ કેસર મળી ગઈ ધુડ. (લેખક : રાવજી કાનજી સ્વાધ્યાય પોથી)

(૩) **આપીરાણાનો** સતપંથ કે ચોદૂપંથ લોકોને મારીને ત્રાસ આપીને જુલમ કરવા. મુળ પાપ છે. સૈયદોના હક ન આપવાનો પ્રયાસ. કરસન કાકાની જાહેરાત જૂની યજ્ઞવીધી ખારીજ સૈયદો ખારીજ કરસન કાકા પોતે સૈયદ ઈમામ સાહ (અધીવેસન નખત્રાણા.)

(૪) **હક મારવા માટે** ભારત ભરના તમામ સાધુ સંમેલન નખત્રાણા ત્થા હેમપુર પીરાણા અને મુબાઈ સાધુ સંમેલન, સાધુ સંતોને અપીલ, છે કોઈ માઈનો લાલ, પીરાણા સતપંથી ને સૈયદોના પંજામાંથી છોડાવે, શંકરાચાર્યે બીડુ જડપ્યું. પીરાણા ધરતી પર હોગા શંકરાચાર્ય પંચમ પીઠ. એટલે જગત ગુરૂ ઈમામ સાહ, શંકરાચાર્ય જગત ગુરૂ ટ્રાન્સફર, સરંન્ડર, અંતિમ રૂષિ સર્વેશ્વર નબી મહમદ, તેમનો વંસ ઈમામ સાહ જગતગુરૂ સ્વીકૃતી. શંકરાચાર્ય પંચમ પીઠ પીરાણા.

(૫) **જૂઓ થઇને** વાત નીર નરવાણે ધરમ ઠેકાણે. જે યજ્ઞવીધી જુની ખાકીની ખારીજ સૈયદો ખારીજ કરનાર પીરાણા ટ્રૂષ્ટ ની ખોપડી ઠેકાણે આવી અને અમદાવાદ રૂરલ કોર્ટ દીવાની. મુ. નં ૩૦૨/૯૯ માં અપીલ સતપંથી ટ્રૂષ્ટી ત્થાચેરમેન સહીઓ સહીત સૈયદ ગુરૂ ખાકી સ્વીકાર, ખાકી યજ્ઞવિધી જૂની સ્વીકાર, ખાકી યજ્ઞવીધી ત્રીજી આવૃતી જેમાં પ્રથમ પેજમાં પ્રતીક ચાંદ તારો છાપવાળી યજ્ઞવિધી, કલમો કુરાન બીસમીલા સ્વીકૃતી (ઘીસ મહામધર ચયુત એન્ડ કું.) કરસન કાકા ટ્રૂષ્ટ સહીત અલમનસુર અને ઈમામુદીન સૂફી સંતનો આ પીરાણા સતપંથ સુફી (સીયા ઈસ્માઈલી) મતની સ્વીકૃતી. રૂરલ કોર્ટ માં અપીલ દાખલ કરી (ચુલ મરાવી બાપનું નામ રાખ્યુ આનું નામ) આબધા નાટક હતા હક ન આપવાના. પરંતુ સત્યનીજ્ય સત્યમેવ જ્યતે. (લેખક : સીવદાસ મંગલપાર્ક, અમદાવાદ)

Court Case

(૬) વર્તમાન હજુ પણ કેટલાક ગેલ સફાઓ હાઈકોર્ટ હુકમ વિરૂધ્ધ વર્તન કરે છે કરસન કાકા સહમત છે. દેખો સમય સમય બળવાન હે નહી કોઈ પુરૂસ બળવાન. કહેવત પ્રમાણે બલીનો બકરો કુરબાની નકી છે મોત અવધારીત છે છતાં પણ ઓકસીજન ચડાવવું પડે છે. બકરેકી મા કબ તક ખૈર મનાયેગી. એકદીન તો વધ હોના હી પડેગા.

(૭) **આટલાં બધાં, ઝેર નીગલનાર** પીરાણા મુમના સતપંથી જમાત એક પચાંણ કાકાને પચાવી ન સકી તે પણ મકમ હતા, નરદલો દાણવ ગણીને કાઢીમૂકયા, તેપણ પીરાણાનો કાકો છે. છતાં પણ અપનાવી ન સકયા કરસન કાકાની જમાતની ડીસકેડીટ લાંનત છે એવી જમાતને. મેલ કરવતીયા કરવત હતા ત્યાં ને ત્યાં. (સીવદાસ–મંગળપાર્ક. અમદાવાદ)

તુને કાહે કો બીસારા અલાનામ, ભાઈ ભજી લેને અલા કલામ
તુને કાહેકો ભૂલાયા ઈલમ જ્ઞાન, ભાઈ પઢજે બાજનામાં નૂરનામ
તુને કાહેકો ડુબાયા બાપકા નામ. ભાઈ કબુલ કર કલમો કુરાન.= (નૂરૂદીન બાવા સીનોર)
મેરા નામ મોતિયા કુતા, કુકુ કરે તો આઉ હડ–હડ કરેતો જાઉ, ગળે બાંધી દોરડી તમારી જ્યાં ખેંચો ત્યાં ખેંચાઉ.

કહે = (પ્રેમદાસ બાપુ)

ઉલ મરાવી બાપનું નામ રાખ્યું વીરવર લોક લાડીલા નેતા કરસનદાસ મહારાજ. આપણે કેટલા લોકપ્રિય બન્યા–પૂછો. (પુંજા રામજી પંચવટી) યા પાક પરવર દેગાર લાચાર છું. દીવસમાં ૧૦ વખત બેન–બનેવીને સલામ ભરવી પડે છે. (જેઠા સીવજી સંત) ઉઠાવ બંધૂક કરસનજી દુનિયા કહેસે એમકે કાદુ સમાન કોઈ થાસે નહી (કાદુ મકરાણી) બાગ બગીચા જોયા ઘણા જંગલ જોવા રહીગયા, માલ મલીદા ખાદ્યા ઘણા ખથા ખાવા રહી ગયા. સતપંથ ધર્મને પથ ભ્રષ્ટ કરનાર પીરાણા ટ્રષ્ટ કરસન કાકા એન્ડ કું. બેડો ઈયા. મહામધર રચુત ચાર વાલને એકરતી સતપંથી ઓને મીસગાઈડ કરીને ભારતીય પાંડા પુરોહીત સાધુ સંતને નીલાં ચસ્માં પેરાવી દીધાં અથર્વેદ પ્રમાણે કબ્ર દફન સ્વીકૃતી ધન્ય હો ભારત ભૂમી પીરાણા સતપંથ **(અરજણ સામજી કટુવા પ્રમાણે)**

ભારત ભૂમી પર આવા હીન્દુ પાકસે તો ધરતી રસાતળ જસે જેમાં કોઈ સંકાને સ્થાન નથી કરસન કાકા પર કલંક ૧૬ કરોડ ની મોસલી હાફીજ (પીરાણા ટ્રષ્ટી) દેવરામ દેવસી પ્રમાણે.

રામજી નાકરાણીનો દંડ, વહતીએ કર્યો ચુંથલીનો સંઘ, મનીયાતું ઘોડમાં સવારના પોરમાં – દંડ લાગ્યો તારા બાપની ઠોડમાં,
જોઈ લે તારો મામો રાંડનો પેરચો જામો એવો તારો ભામો, એક યુવતી જળ ભરવા જાયે મનીયા તું પોપલી કાંથાયે,
લખનાંનત ભડ્વા ભાણીયા, તારા ટુટી જાશે ટાંટીયા (કહી ગયા કરસન સરકાર – અંગીયા)
લાગા ચુંદડી મે દાગ છુપાવું કૈસે, ઘર જાઉ કૈસે, મુંહ દીખાવું કૈસે લાગા ચુંદડીમે દાગ.

ૐ સતપંથ પ્રકાશ યાને દશાવતાર ૐ

લેખક : બી. એ .ખાકી

હાઈકોર્ટના હુકમ પ્રમાણે, સૈયદોના હક તહેવાર ઈદ બલી કુરબાની તથા પ્રીતી ભોજન – સૈયદોને ગૌમેધ યજ્ઞ ગૌસાળા પીરાણા ટ્રષ્ટ કરસન કાકા મુઝાવર કરશે.

यजुर्वेद. अध्याय. १८ मंत्र २६

त्र्यविश्चमे त्र्यवीचमेदित्यवाट्चमे दित्यौहीचमे पचाविश्चमे पंचा विचमे त्रिवत्साचमे तुर्यवाटचमे तुर्योहीचमे यज्ञनकल्पन्ताम ।।२६।।

અર્થ : અને મારા નિમિત દોઢ વર્ષ વાળું વાછડુ તથા દોઢ વર્ષ વાલી ગાયની વાછડી, મારા નિમિત બે વર્ષ વાળો બળદીયો; બે વર્ષ વાલી ગાય,અને મારા નિમિત્તે અઢાઈ વર્ષ વાળો બળદીયો તથા અઢાઈ વર્ષ વાલી ગાય, મારા નિમિત્તે ત્રણ વર્ષ વાલો બળદીયો તથા ત્રણ વર્ષ વાલી ગાય, અને મારા નિમિત્તે સાડા ત્રણ વર્ષ વાળો બળદીયો તથા સાડા ત્રણ વર્ષ વાલી ગાય યજ્ઞે કરીને દેવતા કલ્પનાં કરે છે. ।। ૨૬ ।।

षष्ट वाटचमे षष्टौहीचम् ऽउक्षाचमे वशाचमऽऋषश्चमे, वेहश्चमेनड्षांश्चमे धनुश्चमे यज्ञेन कल्पन्ताताम् ।।२७।।

અર્થ : અને મારા નિમિત ચાર વર્ષ વાળો બળધીયો; તથા ચાર વર્ષ વાલી ગાય,અને મારા નિમિત્તે સેચન સમર્થ બળધીયો તથા અનવીયા ગાય, અને મારા નિમિત્તે અતિજવાન બળધીયો તથા ગર્ભધારંભ ગાય, મારા શકટ વહનમાં સમર્થ બળધીયો તથા નવીન જણેલી (વિયાએલી) ગાય યજ્ઞે કરી દેવતાઓ કલ્પી રહ્યા છે. ॥ ૨૭ ॥

निर्णयसिन्धौ परिच्छेद ३. पाने ६११-१२, पृथ्वी चन्द्रोदयस्तु अक्षता, गोपशुश्चैव श्राद्धे मांसं तथा मधु ।।

અર્થ : પૃથ્વી ચંદ્રોદય તો અક્ષતા સ્ત્રીને ગોપશુ એટલે ગાયનાં માંસ વડે મધુ પર્ક કરવો. શ્રાદ્ધમાં માંસ આપવું તથા મધ આપવું.

यजुर्वेद अध्याय २४ मंत्र २७ मां, बृहस्पतिना निमिते गायनु बलि प्रदान कहयु छे.

ૐ શ્રી બુદ્ધા અવતાર ૐ

સુધારકોની સતપંથ જ્યોત પાકયા મહા મધર ચ્યોત બુઝ ગઈ અખંડજોત

'Indoaryans' (ઈન્દ્ર ઈરિયન્સ) નામનાં ગ્રંથના, 'Beef in Ancient India' (પ્રાચિન હિન્દુસ્તાનમાંનું ગૌમાંસ) નાં પ્રકરણમાં ડાકટર રાજેન્દ્રલાલ કૃતમાં ગૌમાંસ હિન્દુસ્તાનમાં જૂના વખતે છૂટથી ખવાતો હતો. તેવો લેખ પુષ્કળ પ્રમાણોથી છે.

કોલબ્રુક નામના સંસ્કૃત વિદ્વાનનાં ગ્રંથમાં ગાય કાપવાનો ચાલ જૂના વખતમાં હિન્દમાં ઘણો હતો, તેવો લેખ ઘણા પ્રમાણોથી લખેલ છે. ऋग्वेदं. १. अष्टक ४. अध्याय. २६ वक्रर्मा. ગાય કાપવાની વાત છે.

'ગૌમેધ યજ્ઞ' ની વિધિ तैत्तिरीय ब्राहमणમાં છે.

× હરિ એટલે શ્રીકૃષ્ણ. કુરેસણ વંસ કુરેસી – હરીવંસ – સૈયદ

* લોકની વાણી બંધ કરાવવા અજાણપણે કરેલ (થઈ ગએલ) પાપ ઉતારવાનો આ પ્રયોગ શ્રી ભગવાને યોજ્યો. પીરાણા ટ્રષ્ટ ગૌસાળાથી સપ્લાઈ, દરગો, જમાડવો એટલે સૈયદ બ્રાહ્મણને જમાડવા કરસનકાકાએ સ્વીકૃતી આપેલ છે. જેમની ઈચ્છા માનતા બાધા હોય તેને દરગો જમાડવાની વ્યવસ્થા ટ્રષ્ટી ભીમલો, દેવલો, ગૌસાળા ફંડ લઈને સેવા કરી આપસે ખીચડી માં ઘી બીફનો પ્રસાદજી (સતપંથી મોમના કણબી અરજણ રામજી માકાણી નાસીક તા. ૪.૬.૯૮ સ્ટેટમેન્ટ)

– પીરાણાનો આદેસ હરીઓમ – રહીમ –

પરિક્ષામાં બેડી પહેરી ઓછે ડગલે પાસ = ખાકી પ્રતાપે બન ગયા કાકા કરસન દાસ. સૈયદોના હક બંધ કરવા ખાઈથી કસમ = લેને ગઈ પુત ખોકર આઈ ખસમ. કરસનજી હુસ્નવાલો કી ગલીયો મે જાના નહીં = ઝહર ખાનાં મગર દીલ લગાનાં નહી. બુંદ પડી જીસ પલક મેં ઉસ દીન લીખા લેખ, રતીગટે ન તલ વધે ચાહે સીસ કુટો અનેક (કબીર)

ઉઠા રે ઓઠા કેંજા પઠા, ચેલા નૂરદીન બાવેજા હલ ભેણજાં, ગુડા ભગા પચાંણ પુંજે જા. પચાંણ કાકા ઉર્ફે પચાંણ પુંજા, સીનોર કોર્ટ (લોકવાણી સીવાજી)

✪

ઐતિહાસિક શોધ

'નરાશંસ ઔર અન્તિમ ઋષિ'

અન્તિમ ઇશદૂત હજરત મુહમ્મદ (સલ્લા) કે આગમન કી ભવિષ્ય વાણિયો સભી ઈશ ગ્રન્થો મે દી ગઈ થી. સંસ્કૃત કે મહાન વિદ્વાન ડા. વેદ પ્રકાશ ઉપાધ્યાય જી ને વેદ – પુરાણ – બાઈબિલ તથા બૌધ ધર્મ ગ્રન્થો કા ગહન અધ્યયન કરકે ઉસમેં હજરત મુહમ્મદ સાહબ કે વર્ણન કો અનેક સ્થાનોં પર પાયા. કહીં ઉન્હેં નરાશંસ, અન્તિમ ઋષિ, કલ્કિ અવતાર કહા ગયા હૈ તો કહીં પેરાકલીટ ઔર મૈત્રેય. પ્રસ્તુત પુસ્તક 'નરાશંસ ઔર અન્તિમ ઋષિ' મેં શ્રી ઉપાધ્યાય જી ને પ્રમાણ સહિત હજરત મુહમ્મદ સાહબ કો હી સમસ્ત માનવ જાતિ કા કલ્યાણ કરને વાલા અન્તિમ ઈશદૂત સિદ્ધ કિયા હૈ. ઈસ મહાન ઈશદૂત કા અનુસરણ કરકે હી પૂરી માનવ જાતિ કા કલ્યાણ હોગા. ઈસીલીયે હજરત મુહમ્મદ સાહબકો કુરઆન મેં 'રહમતુલ્લીલ આલમીન' કહા ગયા હૈ. સભી સજ્જનો કા યહ કર્તવ્ય હૈકિ વહ ઈસ શોધ કો જન–જન તક પહુંચાયેં તાકિ સભી લોગ 'નરાશંસ' કો પહચાનકર અપના જીવન ઉનકે ચરિત્રનુસાર ઢાલ કર લોક – પરલોક કો સુખી બનાયેં. વિશ્વ એકતા સંઘ કો ઈસ બાત કી ખુશી હૈ કિ ઉસકે માધ્યમ સે એક એસી પુસ્તક કા પ્રકાશન હો રહા હૈ જો મનુષ્યોં કે બીચ એકતા કા સંચાર કરેગી.

અખિલ ભારતીય વિશ્વ સાતપંથી ધર્મીય સંઘ, કલકત્તા

'નરાશંસ = નબી મહંમદ અન્તીમ રૂષિ'

વેદ પ્રકાસજી પ્રમાણે ઐતિહાસિક વિષયોં પર શોધ કી મેરી ઉત્કટ અભિલાષા સદૈવ રહતી હૈ. વેદોં મેં, બાઈબલ મેં તથા બોદ્ધ ગ્રન્થોં મેં અન્તિમ ઋષિ કે રૂપ મેં જીસકે આને કી ઘોષણા કી ગયી થી, વહ મોહમ્મદ સાહબ હી સિધ્ધ હોતે હૈ, અતઃ મેરે અંતઃકરણ ને મુજે યહ પ્રેરણા દી, કી સત્ય કો ખોલના આવશ્યક હૈ, ભલે હી વહ લોગોં કો બુરા લગને વાલા હો. મોહમ્મદ સાહબ કે પૂર્વ ભારત તથા અરબ કે નિવાસિયોં કા ધર્મ એક થા, ઈસ વિષય સે સમ્બધ અનેક પ્રમાણ હૈં, જીન્હેં યહાં નિર્દિષ્ટ કરના ઉપયુકત નહીં. ધર્મ કી સંકુચીત ભાવના કા મૈં પક્ષપાતી નહીં. કોઈ ભી બાત કીસી ભી સ્થલ મેં યદિ ઉપયુકત એવમ્ ઉચિત કહી ગઈ હૈ, તો ઉસકા બહિષ્કાર કરને કા મૈં સાહસ નહીં કરતા. વેદોં મેં બારહ પત્ની વાલે એક ઉષ્ટ્રારોહી વ્યકિત કે હોને કી ભવિષ્યવાણી હૈ, જીસકા નામ 'નરાશંસ' કા અર્થ સાયન ને કિયા હૈ, કી જો મનુષ્યોં દ્વારા પ્રશંસિત હો. 'નરાશંસ' શબ્દ ઐસે 'નર' અર્થાત્ વ્યકિત કા સૂચક હૈ, જો પ્રશંસિત હો. 'મોહમ્મદ' શબ્દ 'નરાશંસ' કા અરબી અનુવાદ હૈ. પ્રસ્તુત પુસ્તક મેં મૈને યથાશકિત સત્ય કો ઉદ્‌ઘાટિત કરને કા પ્રયત્ન કીયા હૈ.

વેદપ્રકાશ ઉપાધ્યાય, એમ.એ. સંસ્કૃત,

વેદ ડી. ફીલ. ધર્મ શાસ્ત્રાચાર્ય ડીપ.ઈન., જર્મન, બી.આઈ.એસ. એન્ડ આઈ.એસ., પંજાબ યુનીવસીર્ટી

નરાશંસ શબ્દ કા અર્થ

'નરાશંસહ શબ્દ 'નર' ઔર 'આશંસ' દો શબ્દોં સે મિલકર બના હૈ. 'નર' કા અર્થ હોતા હૈ મનુષ્ય ઔર 'આશંસ' કા અર્થ હોતા હૈ, પ્રશંસિત (Praised). યહ સ્મરણીય હૈ, કિ 'આશંસ' શબ્દ વૈદિક ભાષા કા શબ્દ હૈ, ન કિ લૌકિક ભાષા કા. 'નરાશંસ' શબ્દ કા કુછ લોગ અર્થ કરતે હૈં– 'મનુષ્ય કી પ્રશંસા' તથા કુછ લોગોં કે અનુસાર 'નરાશંસ' શબ્દ કા અર્થ હોતા હૈ– 'મનુષ્યોં દ્વારા પ્રશંસિત'. પ્રથમ અર્થ ષષ્ઠી તત્પુરુષ સમાસ સે નિકલતા હૈ તથા દૂસરા અર્થ

તૃતીયા તત્પુરુષ સમાસ સે નિકલતા હૈ. વિચારણીય યહ હૈ, કી વાસ્તવ મેં 'નરાશંસ' શબ્દ કા કયા અર્થ હોગા? તૃતિયા તત્પુરુષ યા ષષ્ઠી તત્પુરુષ સે નિષ્પન્ન અર્થ સંગત નહીં હૈ કયોકી 'નરાશંસ' કે સૂત્રોં મેં કિસી વિશેષ વ્યકિત કી પ્રશંસા હૈ, અતઃ જીસકી પ્રશંસા 'નરાશંસ' વિષયક વર્ણન મેં હૈ, 'નરાશંસ' શબ્દ સે ઉસી વ્યકિત કા બોધ હોગા. 'નરાશંસ' શબ્દ કર્મધારય સમાસ હૈ, જીસકા વિચ્છેદ 'નરચાસૌ આશંસઃ' અર્થાત્ 'પ્રશંસિત મનુષ્ય' હોગા, ઈસલિયે 'નરાશંસ' શબ્દ સે કિસી દેવતા કો ભી ન સમજના ચાહીયે. 'નરાશંસ' શબ્દ સ્વતઃ હી ઈસ બાત કો સ્પષ્ટ કર દેતા હૈ, કી 'પ્રશંસિત' શબ્દ જીસકા વિશેષણ હૈ, વહ મનુષ્ય હૈ. યદિ કોઈ 'નર' શબ્દ કો દેવવાચક માને, તો ઉસકે સમાધાન મેં ઈતના સ્પષ્ટ કર દેના આવશ્યક હૈ કી 'નર' શબ્દ ન તો દેવતા કા પર્યાયવાચી શબ્દ હી હૈ, ઔર ન તો દેવયોનિયોં કે અન્તર્ગત કોઈ વિશેષ જાતિ.

દેવજાતિ– દેવતાઓં કી ઈસ દસ જાતિ હૈં–

વિદ્યાધર, અપ્તરસ, યક્ષ, રાક્ષસ, ગન્ધર્વ, કિન્નર, પિશાચ, ગુહ્યક, સિદ્ધ ઔર ભૂત.'

નરાશંસ કા મનુષ્યત્વ– 'નરાશંસ' શબ્દ દેવજાતિયોં મેં ન હોકર મનુષ્ય જાતિ મેં 'પ્રશંસિત' (Praised) કે લિયે હૈ. 'નર' શબ્દ કા અર્થ મનુષ્ય હોતા હૈ, કયોકિ 'નર' શબ્દ મનુષ્ય કે પર્યાયવાચી શબ્દોં મે એક હૈ.

નરાશંસ કી વ્યાપકતા

'નરાશંસ' કે વિષય મે લૌકિક સંસ્કૃત ગ્રન્થોં મેં કુછ ભી સામગ્રી ઉપલબ્ધ નહીં હોતી. વૈદિક ગ્રન્થો મેં હી 'નરાશંસ' કે વિષય મેં સ્થાન–સ્થાન પર મંત્ર આયે હૈ. 'નરાશંસ' કે વિષય મેં સંહિતા ગ્રંથો મેં પર્યાપ્ત મન્ત્ર ઉપલબ્ધ હૈ. અથર્વવેદ સંહિતા કે બીસવેં કાન્ડ કે એક સૌ સત્તાઈસવેં સૂકત મેં 'નરાશંસ' કી પ્રશસ્તિ પર ચૌદહ મંત્ર નિર્દિષ્ટ હૈં. ઋગ્વેદ સભી વેદોં મેં પ્રાચીનતમ વેદ હૈ. ઋગ્વેદ મેં ભી અનેક સ્થાનોં પર 'નરાશંસ' વિષયક મંત્ર હૈ. ઋગ્વેદ કે અન્તર્ગત 'નરાશંસ' શબ્દ સે પ્રારમ્ભ હોને વાલે મન્ત્રોં કી સંખ્યા આઠ હૈ. ઋગ્વેદ પ્રથમ મંડલ, તેરહવેં સૂકત, તીસરે મન્ત્ર ઔર અઠારવેં સૂકત, નવેં મન્ત્ર તથા એક સૌ છ સૂકત, ચૌથે મન્ત્ર મેં 'નરાશંસ' કા વર્ણન આયા હૈ. ઋગ્વેદ કે દ્વિતીય મંડલ કે તીસરે સૂકત, દૂસરે મન્ત્ર, પાંચવે મન્ડલ કે પાંચવેં સૂકત દૂસરે મન્ત્ર, સાતવેં મંડલ કે દૂસરે સૂકત, દૂસરે મન્ત્ર, દસવેં ચૌસઠેં સૂકત તીસરે મન્ત્ર ઔર એક સૌ બયાસિવેં સૂકત, દૂસરે મંત્ર મેં ભી 'નરાશંસ' વિષયક વર્ણન આયે હૈં. સામવેદ સંહિતા કે તેરહ સૌ ઉન્ચાસવેં મન્ત્ર મેં તથા વાજસનેયી સંહિતા કે ઉન્તીસવેં અધ્યાય કે સત્તાઈસવેં મન્ત્ર મેં ભી 'નરાશંસ' વિષયક વર્ણન ઉપલબ્ધ હોતા હૈ. 'નરાશંસ' વિષય વર્ણન તૈત્તિરીય આરણ્યક (૩/૬/૩/૧) મેં ભી મિલતા હૈ. શતપથ બ્રાહ્મણ કે પ્રથમ કાન્ડ કે અન્તર્ગત દર્શપૌર્ણમાસેષ્ટિ કે અનુષ્ઠાન કે અવસર પર પંચ પ્રયાજોં મેં 'નરાશંસપ્રજાજયાગ' કા ભી ઉલ્લેખ હૈ. ઈસ પ્રકાર યહ સ્પષ્ટ હો જાતા હૈ. 'નરાશંસ' કેવલ એક વેદ તક સીમિત નહીં, અપિતુ ઋગ્વેદ, યર્જુવેદ સામવેદ ઔર અથર્વવેદ મેં ભી વ્યાપ્ત હૈ.

નરાશંસ કા કાલ નિર્ધારણ

કીસી વ્યકિત વિશેષ કો અધિકૃત કરકે જબ કીસી ગ્રન્થ મેં ઉસકા વર્ણન કીયા જાતા હૈ, તબ વહ વ્યકિત વિશેષ ગ્રન્થ રચના કે પૂર્વકાલ મેં રહતા હૈ, ઉપયુકત સિદ્ધાંત સે કોઈ વિદ્વાન યહ નિષ્કર્ષ નિકાલે કે નરાશંસ કા સ્થિતિ કાલ વેદોં કે અન્તર્ગત કે ભી પૂર્વ થા તો યહ નિષ્કર્ષ અર્થવેદ કે બીસવેં કાન્ડ કે અન્તર્ગત એક સૌ સત્તાઈસવેં સૂકત કે પ્રથમ મંત્ર સે હી અવરૂદ્ધ હો જાતા હૈ, કી નરાશંસ વેદાવતરણ કે પૂર્વ નહીં, અપિતુ વેદાવતરણ કે બાદ કી સ્થિતિ મેં સ્તુત્ય હોતા

હૈ. બ્રહ્મ વાકય અથર્વવેદ કા હૈ ઔર અથર્વવેદ, ઋગ્વેદ, યજુર્વેદ તથા સામવેદ સે બહુત બાદ કા વેદ હૈ, અતઃ અથર્વવેદ કે કાલ કે બાદ તો 'નરાશંસ' કી ઉત્પત્તિ હોના નિશ્ચિત હુઆ. 'નરાશંસ' કે વાહન કે રૂપ મેં ઊંટ કા પ્રયોગ ઉલ્લિખિત હૈ, અતઃ નરાશંસ કી ઉત્પત્તિ કા હોના ઉસ સમય નિશ્ચિત હૈ, જબ ઊંટોં કા સવારી કે રૂપ મેં પ્રયોગ હો.

સ્થાન નિર્ધારણ : નરાશંસ કે સ્થાન–નિર્ધારણ કરને કે વિષય મેં ન તો બ્રાહ્મપ્રમાણ ઉપલબ્ધ હોતે હૈં ઔર ન તો કોઈ અન્તરંગપ્રમાણ. સ્થાન નિર્ધારણ કે બીના નરાશંસ કે ઉત્પત્તિ – સ્થાન કા જ્ઞાન ભી અસમ્ભવ હૈ, ઈસલીયે નરાશંસ કે સ્થાન કે વિષય મેં કુછ ન કુછ વિચાર પ્રસ્તુત કરના આવશ્યક હી હૈ. અબ નરાશંસ કા સ્થાન – નિર્ણય કીયા જા રહા હૈ. નરાશંસ સવારી કે રૂપ મેં ઊંટ કા પ્રયોગ કરેગા. કોઈ ભી વ્યકિત સિદ્ધાન્ત રૂપ મેં જીસ દેશ, કાલ યા વાતાવરણ મેં જન્મ લેતા હૈ, ઉસ દેશ કી ભાષા, વેષ–ભૂષા તથા સવારી કા પ્રયોગ ભી કરતા હૈ. ઊંટ કી સવારી કરને કા તાત્પર્ય યહ હૈ, કી નરાશંસ જીસ સ્થાન મેં પૈદા હોગા, વહાં ઊંટોં કી પ્રચુરતા રહેગી. ઊંટોં કી પ્રચુરતા પ્રાયઃ ઉન્હીં સ્થાનોં મેં હોતી હૈ, જો રેગિસ્તાની ભૂ–ભાગ હોતે હૈ. ઈસ પ્રકાર સ્થાન–નિર્ણય કા નિરૂપણ કરતે હુએ હમ ઈસ તથ્ય પર પહુંચતે હૈં, કી નરાશંસ રેગીસ્તાની ભૂ–ભાગ મેં ઉત્પન્ન હોગા. જહાં ઊંટ પ્રચુર માત્રા મેં ઉપયોગી હોં.

નરાશંસ કે ગુણ ઔર મહત્વ

વેદોં મેં જીતને ભી મંત્ર આયે હૈ, સભી પ્રાયઃ પરમેશ્વર કે ગુણોં પર પ્રકાશ ડાલતે હૈ. કુછ હી મન્ત્ર ઐસે હૈં, જો અન્ય વિષયોં સે સમ્બન્ધિત હૈં. નરાશંસ કી મહત્તા ઈસી બાત સે સ્પષ્ટ હો જાતી હૈ કી ઉસકી સ્તુતિ કી જાયગી. ઋગ્વેદ કાલ મેં ભી યજ્ઞોં કો કરતે સમય નરાશંસ કા આહ્વાન કીયા જાતા રહા હૈ. આહ્વાન કીયે જાતે સમય ઉસે 'પ્રિય' (beloved) શબ્દ સે યુકત કીયા ગયા હૈ. નરાશંસ કી વાણી કી મધુરતા કો લક્ષિત કરકે ઉસે ઋગ્વેદ મેં સાક્ષાત્ 'મધુજીહ્વા' ભી કહા ગયા હૈ. **પરોક્ષ જ્ઞાન** : મધુજીહ અર્થાત મધુરભાષિતા કે અતિરિકત નરાશંસ કા સર્વાધિક વિશેષ ગુણ પરોક્ષ જ્ઞાન સે યુકત વ્યકિત કો કવિ કહા જાતા હૈ. કવિ કી પ્રતિભા વિલક્ષણ હોતી હૈ. જહાં પર સૂર્ય ઔર ચન્દ્ર કી તથા દેવતાઓં કી ભી પહુંચ નહીં હોતી, વહાં તક જો પહુંચ જાતા હૈ ઔર આધ્યાત્મિક જગત્ કા જો સમ્રાટ હોતા હૈ, ઉસે કવિ કહા જાતા હૈ. 'ક' કા અર્થ ઈશ્વર હોતા હૈ. 'ક' અર્થાત ઈશ્વર સે જીસકા સમ્બન્ધ હોતા હૈ, ઈશ્વર કો જો વિશેષ રૂપ સે જાનતા હૈ, ઉસે ભી કવિ કહા જાતા હૈ. શબ્દ – કોશોં મેં કવિ કે અર્થ બહુત સે દીયે ગયે હૈ–પ્રતિભાવાન્, ચતુર, બુદ્ધિમાન, વિચારયુકત, પ્રશંસનીય ઔર સન્ત આદિ ઋગ્વેદ મેં નરાશંસ કો કવિ બતાયા ગયા હૈ. 'કવિ' કા એક અર્થ 'કવિતા કરને વાલા' ભી હોતા હૈ. **સુન્દર કાન્તિ** : નરાશંસ કે વિષય મેં ઉસકે મહત્વ કા પ્રતિપાદક 'સ્વર્ચિ' શબ્દ મેં પ્રયુકત હુઆ હૈ. સ્વર્ચિ કા વિચ્છેદ હૈ–'શોભના અર્ચિર્યસ્ય સઃ' અર્થાત્ સુન્દર દીપ્તિ યા કાન્તિ સે યુકત. 'અર્ચિ' શબ્દ કા અર્થ હોતા હૈ–દીપ્તી, ઔર 'સુ' કા અર્થ હોતા હૈ–સુન્દર. 'સ્વર્ચિ' શબ્દ કા અભિપ્રાય યહ હૈ, કી ઈતને સુન્દર સ્વરૂપ કા વ્યકિત, જીસકે આનન સે રશ્મિ સી ભાસિત હો રહી હો. ઋગ્વેદ કે જીસ મન્ત્ર મેં નરશંસ કો સ્વર્ચિ કહા ગયા હૈ, ઉસી સ્થાન મેં ઉસકે વિષય મેં યહ ભી સ્પષ્ટ રૂપ સે બતા દિયા ગયા હૈ, કી વહ અપને મહત્વ સે ઘર – ઘર કો પ્રકાશીત કરેગા. અર્થાત ઐસા કોઈ ઘર નહીં હોગા, જહાં નરાશંસ કી પ્રશંસા ન કી જાય. ઐસી સ્થિતિ મેં નરાશંસ નામ કા અર્થ ભી ઘટિત હો જાએગા, કયોંકી 'નરાશંસ' શબ્દ કા અર્થ હી યહ હોતા હૈ – ઐસા મનુષ્ય જો પ્રશંસિત હો. નરાશંસ કે વિષય મેં જો 'પ્રતિધામાન્યજ્જન્' આયા હૈ, ઉસમેં 'અજ્જન' શબ્દ પ્રકાશન અર્થવાલી 'અજ્જુ' ધાતુ મેં શતૃ પ્રત્યય કે સંયોગ સે બના હૈ. 'પ્રતિધામાનિ' કા અર્થ સ્પષ્ટ હી હૈ–'પ્રત્યેક ઘરોં કો.' યદિ કોઈ યહ શંકા કરે, કી 'અગ્ની' શબ્દ ભી તો 'અજ્જુ' ધાતુ સે બના હૈ, જો પ્રકાશક હોને કે સાથ હી સાથ જલા દેને વાલા ભી હૈ, તો 'નરાશંસ' કે વિષય મેં 'અજ્જુ' ધાતુ સે નિષ્પન્ન

'અજ્જ' શબ્દ કા પ્રયોગ કરના સ્પષ્ટ કરતા હૈ, કી નરાશંસ પ્રત્યેક ઘરોં કો જલાકર ભસ્મ કર દેગા તો યહ શંકા અનુપયુકત હૈ, કયોકી જો શબ્દ જીસ સ્થલ મેં પ્રયુકત હોતા હૈ, ઉસ સ્થલ કે અનુરૂપ હી અપને અર્થ કો ભી અભિવ્યકત કરતા હૈ. યદિ શબ્દોં કે પ્રયોગ કે વિષય મેં સ્થલ કા ઔચિત્યં ન દેખા જાય, તો મહાનૂઅનર્થ કી પ્રાપ્તિ હોગી. જૈસે – ભોજન કરતે સમય કોઈ કહે' 'સૈન્ધવ લાઓ' 'તો સ્થલ કે અનુરૂપ 'સૈન્ધવ' કે 'નમક' અર્થ કો. પ્રકાશ અન્ધકાર કો દૂર કરને કે લીયે હોતા હૈ. આધ્યાત્મિક રૂપ મેં 'પ્રકાશ' શબ્દ 'જ્ઞાન' કે લીયે ઔર 'અન્ધકાર' શબ્દ 'અજ્ઞાન' કે લીયે પ્રયુકત હોતા હૈ. નરાશંસ કે વિષય મેં ઉસકી આધ્યાત્મિકતા કો 'કવિ' શબ્દ સે સૂચિત કિયા ગયા હૈ, ઈસલિયે પ્રકાશ કા તાત્પર્ય નરાશંસ કે વિષય મેં જ્ઞાન સે હૈ. ઈસ પ્રકાર નરાશંસ કો ઋગ્વેદ મે 'જ્ઞાન કા પ્રસારક' કહા ગયા હૈ.

પાપોં કા નિવારક – નરાશંસ કો 'સમ્પૂર્ણ પાપોં સે લોગોં કો અલગ કરને વાલા' બતાયા ગયા હૈ.' જીસકે અન્દર જો ગુણ હોતા હૈ, ઉસે ઉસી ગુણ કો અન્યોં કો પ્રદાન કરને કે લીયે કહા જાતા હૈ. મન્ત્રોં કા સાક્ષત્કાર કરને વાલે કુત્સ અંગીરસ ઋષિ નરાશંસ સે યહ અનુનય કરતે હૈં, કી વહ આકર સમ્પૂર્ણ લોગોં કો પાપોં સે અલગ કરેં. ઉકત મન્ત્ર સે યહ સૂચિત હોતા હૈ, કી પુરાતન કાલ કે ઋષિયોં કે અન્તઃકરણ મેં નરાશંસ કે પ્રતિ કિતના અનુરાગ થા, કી વે ઈસ બાત કી અપને અન્દર તીવ્ર અભિલાષા કરતે થે કી નરાશંસ આકર લોગોં કો પાપોં સે નિવારીત કરે. યદિ કોઈ ઉકત મંત્ર મેં યહ શંકા કરે, કી 'વિશ્વવસ્માન્નો અહંસો નિષ્પિપર્તન' કા અર્થ તો હોતા હૈ કી 'સમ્પૂર્ણ પાપોં સે હમેં પાર ઉતારો' લોગોં કો પાપોં સે અલગ કરને કી બાત કો કયોં અર્થ કે રૂપ મેં વ્યકત કીયા જા રહા હૈ', તો ઈસકા સમાધાન યહ હૈ કી વેદોં મેં જો મન્ત્ર હૈં, વે લોગોં દ્વારા દિયે જાને વાલે પ્રાર્થના મન્ત્ર યા પાઠ–મન્ત્ર હૈં, ન કી ઋષિયોં દ્વારા સ્વયં અપને કલ્યાણ કે લીયે બનાએ ગયે મન્ત્ર, કયોંકી વેદ અપોરૂષેય હૈં ઔર વેદોં કો કોઈ બના નહીં શકતા, કીન્તુ વેદ લોગોં કા કલ્યાણ કરને કે લીયે ઈશ્વર દ્વારા ઋષિયોં કે માધ્યમ સે અભિવ્યકત કિયે ગયે હૈં, ઈસલીયે 'નો અંહસો નિષ્પિપર્તન' કા અર્થ લોગોં કો પાપોં સે નિવાકરણ કરને કો સૂચિત કરતા હૈ.

નરાશંસ પ્રજ્યાગ – સન્તાન ઔર પશુ આદી કી સમ્પત્તિ કે પ્રપિત્સુ લોગોં દ્વારા તનૂનપાત્પ્રયાજ કે સ્થાન મેં નરાશંસ કા પ્રયાજયાગ કરના ચાહિયે. નરાશંસપ્રયાજ કા અર્થ હૈ–ઉસકે લીયે પ્રયાજયાગ જો લોગોં મેં પ્રશંસિત હૈ. નરાશંસ પ્રયાજયાગ મેં આજ્ય અગ્ની મેં 'યે યજામહે' નરાશંસો અગ્ન આજ્ય વેતુ ઉ વૌ ઉ ષટ્ મન્ત્ર પઢકર છોડા જાતા હૈ. ઉપર્યુકત મંત્ર મેં નરાશંસ કો લોગોં મેં પ્રશંસિત, કીર્તિ કી જ્યોતી સે યુકત તથા આજ્ય કા પ્રેમી કહા ગયા હૈ.

નરાશંસ કા સ્વરૂપ – કોઈ મનુષ્ય જબ પ્રશંસિત હોતા હૈ, તો ઉસકી પ્રશંસા કા કારણ ઉસ વ્યકિત મેં નિહિત ગુણોં કા સમુદાય હૈ, જીસકે કારણ વહ પ્રશંસા કા પાત્ર બનતા હૈ. દુષ્ટોં કી પ્રશંસા ઉનકો પ્રસન્ન કરકે કુછ સ્વાર્થ–સાધનં કે લીયે ભલે હી કોઈ કર દે, પરન્તુ સ્વભાવિક રૂપ મેં દુષ્ટ વ્યકિત પ્રશંસા કે પાત્ર ન હોકર નિન્દા કે હી પાત્ર હોતે હૈ. યહ અવશ્ય હી કહા જા શકતા હૈ કી 'દુષ્ટોં કી દુષ્ટતા કી પ્રશંસા જહાં તક કી જાય, વહ કમ હી હૈ,, ઉપર્યુકત વાકય મેં 'પ્રશંસા' શબ્દ ભી નિન્દા કે અર્થ મેં અભિવ્યંકત હુઆ હૈ. પુરૂષ કો પ્રશાંસિત કરને કે લીયે આઠ ગુણ હોતે હૈં જો ક્રમશઃ પ્રજ્ઞા, કુલીનતા, ઈન્દ્રિય દમન, શ્રુતિ જ્ઞાન, પરાક્રમ અબહુભાષિતા, યથાશકિત દાન ઔર કૃતજ્ઞ તા હૈ. લોગોં કે અન્તઃકરણ મેં વાસ્તવ મેં વહી સ્થાન પ્રાપ્ત કર સકરતા હૈ, જો જન–વિદ્વેષી ન હો, ધર્મ કા અનુરાગી હો, પ્રશંસનીય કર્મ કરે, નિન્દિત કર્મો કો ન કરે, નાસ્તિક ન હો ઔર ક્રોધ, હર્ષ, દર્પ, લજ્જા, જડતા, એવં અપને કો બડા સમજને કી ભાવના જીસકે ઉપર અપના અધિકાર ન કર શકે. નરાશંસ કો પહચાનને કે લીયે અથર્વવેદ મેં કુછ નિશ્ચિત બાતેં બતાઈ ગઈ હૈં, જો પ્રસ્તુત હૈં.

૧. સવારી કે રૂપ મેં ઊંટ કા પ્રયોગ કરને વાલા – અથર્વવેદ મેં નરાશંસ કે હોને કી ભવિષ્યવાણી કે અનન્તર ઉસકે દ્વારા સવારી કે રૂપ મેં ઊંટોં કે ઉપયોગ કી બાત અભિવ્યકત કી ગઈ હૈ.'

૨. **બારહ પત્નિયોં વાલા** – નરાશંસ કે પાસ બારહ પત્નિયાં હોંગી, ઈસ બાત કી પૃષ્ટિ ભી અથર્વવેદ કે ઉસી મન્ત્ર સે હોતી હૈ, જીસ મન્ત્ર મેં ઉસકે દ્વારા સવારી કે રૂપ મેં ઊંટ કે પ્રયોગ કરને કી બાત ઉલ્લેખ હૈ.

૩. **સૌ નિષ્કોં સે યુકત** – નિષ્ક કા અર્થ હોતા હૈ–સ્વર્ણ મુદ્રા. સ્વર્ણ મુદ્રાયેં આપત્તિ કાલ મેં મનુષ્ય કો બહોત સહયોગ દેતી હૈ. નરાશંસ કો ઈશ્વર કી ઔર સે સૌ નિષ્ક પ્રદાન કીયે જાને કા ઉલ્લેખ હૈ.

૪. **દસ માલાઓં વાલા** – માલાયેં ગલે કા હાર રહતી હૈં. 'ગલે કા હાર' કા અર્થ અત્યધિક પ્રિય કે લીયે પ્રયુકત કીયા જાતા હૈ. નરાશંસ કે લીયે દસ માલાયેં ઈશ્વર કી પ્રેરણા સે પ્રદાન કીયે જાને કા ઉલ્લેખ અથર્વવેદ કે બીસવેં કાન્ડ કે એક સૌ સત્તાઈસવેં સૂકત, તીસરે મન્ત્ર મેં હુઆ હૈ.

૫. **તીન સૌ અર્વન્ સે યુકત** – નરાશંસ કો તીન સૌ અર્વન્ કી પ્રાપ્તિ હોગી, ઈસ બાત કા ઉલ્લેખ ભી અથર્વવેદ કે ઉપયુકત મન્ત્ર મેં હુઆ હૈ.

૬. **દસ હજાર ગો સેયુકત** – ઈશ્વર કી ઔર સે નરાશંસ કો દસ હજાર ગો પ્રદાન કીયે જાએંગે.

અબ હમ અગલે અધ્યાય મેં યહ પ્રમાણીત કરેંગે કી નરાશંસ કી ઉત્પતિ હુઈ યા નહીં. યદી ઉત્પતિ હુઈ, તો નરાશંસ કૌન થે.

તૃતીય અધ્યાય

નરાશંસ કી સિદ્ધિ

૧. **નામગત સિદ્ધિ** – 'નરાશંસ' શબ્દ સંસ્કૃત ભાષા કા શબ્દ હૈ, જીસકા અર્થ પ્રથમ અધ્યાય મેં બતલાયા જા ચુકા હૈ. અર્થ કી દૃષ્ટી સે સ્પષ્ટ હૈ, કી 'નરાશંસ' શબ્દ વ્યુત્પતિજન્ય અર્થ સે નિર્દિષ્ટ કીસી વ્યકિત વિશષ કે લીયે આયા હૈ જો યહ સ્પષ્ટ કરતા હૈ કી વહ ઉત્પન્ન હોને વાલા વ્યકિત જીસકે વિષય મેં વેદોં મેં ભવિષ્યવાણી કી ગઈ હૈ, નર = મનુષ્ય હોગા ઔર સાથ હી સાથ આશંસ = પ્રશંસિત ભી હોગા. ઉપર્યુકત કારણ સે હમેં ઐસે વ્યકિત કો પ્રમાણીત કરના હૈ, જો મનુષ્ય ભી હો ઔર વહ પ્રશંસિત ભી હો. **'મુહમ્મદ' શબ્દ 'હમ્દ'** = 'પ્રશંસા કરના', ધાતુ સે બના હુઆ હૈ, જીસકા અર્થ 'પ્રશંસિત' હોતા હૈ. મુહમ્મદ સાહબ મનુષ્ય ભી થે, અતઃ ઉનમેં નરત્વ ઔર આશંસત્વ દોનોં ગુણ ઘટિત હો જાતે હૈ. ઈસ પ્રકાર યહ સિદ્ધ હોતા હૈ કી **'નરાશંસ' શબ્દ અરબી મેં 'મોહમ્મદ'** શબ્દ સે અભિહિત વ્યકિત કે લીયે પ્રયુકત હુઆ હૈ. જીસ પ્રકાર 'જલ' શબ્દ જીસ વિશેષ પદાર્થ કો બોધ કરાતા હૈ ઔર વાટર (Water) તથા 'આબ' વ 'વાસ્સેર' (wasser) શબ્દ ભી ઉસી પ્રદાર્થ કા બોધ કરાતે હૈં, પરન્તુ અન્તર કેવલ યહી હૈ કી 'જલ' શબ્દ સંસ્કૃત ભાષા કા શબ્દ ઔર 'વાટર' અંગ્રેજી ભાષા કા, 'આબ' ફારસી ભાષા કા તથા 'વાસ્સેર' જર્મન ભાષા કા શબ્દ હૈ, જો એક હી પદાર્થ કા બોધ કરાતે હૈં, ઉસી પ્રકાર 'નરાશંસ' શબ્દ સંસ્કૃત ભાષા કા શબ્દ હૈ ઔર 'મોહમ્મદ' અરબી ભાષા કા શબ્દ હૈ, જો એક હી વ્યકિત વિશેષ કે બોધક હૈં. અબ દેખના યહ હૈ કી કયા નરાશંસ કે વિષય મેં જો બાતેં કહી ગઈ હૈં, વે મોહમ્મદ સાહબ પર ઘટિત હૈં, અથવા નહીં. ૨. **કાલગત સિદ્ધિ** – નરાશંસ કી ઉત્પત્તિ કા હોના ઉસ સમય બાતાયા ગયા હૈ, જબકી ઊંટો કા સવારી કે રૂપ મેં ઉપયોગ હોં. મોહમ્મદ સાહબ ભી ઉસી સમય ઉત્પન્ન હુયે થે, જબકી ઊંટો કા સવારી કે રૂપ મેં પ્રચુર માત્રા મેં ઉપયોગ હો રહા થા. સ્વયં મોહમ્મદ સાહબ ઊંટ કી સવારી કે અત્યધિક પ્રેમી થે. મોહમ્મદ સાહબ ઊંટ પર ચઢકર મદીના પહુંચે થે. ૩. **સ્થાનગત સામ્ય – નરાશંસ કા જન્મ** –સ્થાન

એસે સ્થલ મેં બતાયા ગયા હૈ, જો રેગિસ્તાન ભૂ–ભાગ હો. મોહમ્મદ સાહબ મક્કા મેં ઉત્પન્ન હુયે થે. મક્કા ઐસા સ્થાન હૈ, જો રેગિસ્તાની ભૂ – ભાગ હૈ.

૪. **ગુણમત સામ્ય** – (ક) નરાશંસ કે લીયે ઋગ્વેદ મેં 'પ્રિય' શબ્દ કા પ્રયોગ હુઆ હૈ. મોહમ્મદ સાહબ ભી સભી કો પ્રિય થે. (ખ) **નરાશંસ કો** પરોક્ષ જ્ઞાતા ભી બતાયા ગયા હૈ. મુહમ્મદ સાહબ કો ભી પરોક્ષ કી બાતોં કા જ્ઞાન હોતા થા. ઈસ વિષય મેં એક ઐતહાસિક પ્રમાણ ઈનાયત અહમદ કી 'અલકલામુલ્મુબીન' નામક પુસ્તક મેં હૈ, કી રોમિયોં ઔર ઈરાનિયોં કે યુદ્ધ મેં રોમિયોં કે પરાજીત હો જાને કી ઘટના અપની પરોક્ષ – દર્શિતા સે મુહમ્મદ સાહબ ને અપને મિત્રોં કો બતાઈ થી તથા પુનઃ એક ફરિશ્તે સે નવ વર્ષ કે અન્દર હી રોમિયોં કી હોને વાલી વિજય કા સમાચાર જાનકર ઉસે બતલાયા થા. ઈસ ભવિષ્યવાણી કે બાદ નવ વર્ષ કે અન્દર હી નૈનવા કી લડાઈ મેં રોમિયોં કી વિજય ૬૨૭ ઈ. મેં હુઈ થી. ઈસી વિષય સે સમ્બન્ધિત 'સૂરે રૂમ' નામક કુરઆન કી ૩૦ વી સૂરત ઉતરી હૈ. ઈસી બાત કો કુરઆન કી સૂરઃરૂમ કી દૂસરી સે લેકર ચૌથી આયત તક મેં ઈસ પ્રકાર કહા ગયા હૈ કી રોમિયોં કી જાતિ પરાજીત હો ગઈ. ઈસ અરબ કી ભૂમિ કે નિકટ હી વે લોગ અપને પરાજિત હો જાને કે હાથ મેં સારા કૃત્ય પૂર્વવર્તી ઔર પરવર્તી દોનોં હૈ. યહ **મુહમ્મદ સાહબ કી પરોક્ષ** – દર્શિતા કા સ્વતઃ પ્રમાણ હૈ. (ગ) નરાશંસ કો વેદોં મેં 'કવિ' = કવિતા કરને વાલા ભી બતાયા ગયા હૈ, ઔર કવિ=ઈશ્વર કો જાનને વાલા ભી. મોહમ્મદ સાહબ કો ભી 'શાયર' કહા ગયા થા. 'શાયર અરબી ભાષા કા શબ્દ હૈ, જીસકા અર્થ હોતા હૈ– જ્ઞાતા. ઈશ્વર કો જાનને વાલે મુહમ્મદ સાહબ થે, કયોંકી યે ઋષિ થે. ઈશ્વર કા સન્દેશવાહક હોને કે હી કારણ તો ઈન્હેં 'નબી' કહા જાતા થા. 'નબી' શબ્દ અરબી કા શબ્દ હૈ, જો નબા ધાતુ સે બના હૈ. **'નબા" કા અર્થ હોતા હૈ** – સન્દેશ, ઔર ઉસ ધાતુ સે નિષ્પન્ન શબ્દ 'નબી કા અર્થ હોતા હૈ–સન્દેશ દેને વાલા. (ઘ) **ઋગ્વેદ મેં નરાશંસ કો** અધિક સુન્દર સ્વરૂપ વાલા ઔર ઘર – ઘર મેં જ્ઞાન કી જ્યોતી જલાને વાલા બતાયા ગયા હૈ. મોહમ્મદ સાહબ ભી અત્યધિક સુન્દર થે. ઉનકી સુન્દરતા કો દેખકર લોગ ઉનકી ઔર ખિંચ જાતે થે. ઉનકી આકર્ષક શકિત કે વિષય મેં રેવરૅટ બાસવર્થ સ્મિથ ને 'મોહમ્મદ એન્ડ મોહોમેડનિજમ' નામક ઐતહાસિક ગ્રન્થ મેં ઉલ્લેખ કિયા હૈ, કી મોહમ્મદ સાહબ કી વિરોધી ભી ઉનકી આકર્ષણ શકિત તથા ઉનકી ગરિમા સે પ્રભાવિત હોકર ઉનકા સન્માન કરને કો બાધ્ય હો જાતે થે. વિરોધિયોં કી અત્યધિક સંખ્યા એવં પ્રબલતા કે હોને પર ભી મોહમ્મદ સાહબ ને જ્ઞાન કે પ્રકાશ કો ઘર – ઘર મેં ફૈલાને કા પ્રયત્ન કીયા. ડા. તારાચન્દ ને 'ઈન્ફલુએન્સ આફ ઈસ્લામ ઓન ઈન્ડિયન કલ્ચર' નામક ગ્રન્થ કી ભૂમિકા મેં લીખા હૈ, કી મોહમ્મદ સાહબ કે પાસ ઈશ્વરીય વાકય આને લગા, ઔર વહ પૃથ્વી પર **ઇશ્વર કે સન્દેષ્ટા બન ગયે ઔર** અરબ કે લોગોં કે ધાર્મિક ગુરૂ બન ગયે = કર્સણ. આ કર્સણ ઈતી કૃષ્ણ. (ઙ) **નરાશંસ કો** પાપોં સે હટાને વાલા ભી કહા ગયા હૈ. સામાન્યતયા કુછ લોગ અધર્મ કો ભી ધર્મ સમઝ કર ઉસકા પાલન કરતે હુયે દેખે જાતે હૈં. ઐસે અધાર્મિક લોગોં કો નરાશંસ ઉનકે દ્વારા કીયે હુયે પાપોં સે રોકેગા, તથા ભવિષ્ય મેં પાપ ન કરને કે લીયે પ્રેરિત કરેગા. જો લોગ પાપ કીયે રહતે હૈ યદિ વે ઉસકી ક્ષમા ઈશ્વર સે નહીં માંગતે હૈં, તો ભવિષ્ય મેં પુનઃ પાપ કરને કી આશંકા રહતી હૈ. મોહમ્મદ સાહબ ને કેવલ લોગોં કો પાપોં સે દૂર રહને કે લીયે હી નહીં પ્રેરિત કીયા, અપિતુ ઈશ્વર સે ક્ષમા યાચના કરને કે લિયે ભી ઉત્સાહિત કિયા, તાકી લોગોં કો અપને પાપોં કે કારણ નરકગામી ન હોના પડે. યહ મોહમ્મદ સાહબ કી શિક્ષા કા હી પ્રભાવ હૈ, કી લોગોં મેં જો મોહમ્મદ સાહબ કે અનુયાયી હૈં, આજ ભી શરાબ પીના, બ્યાજ લેના આદિ નિષિદ્ધ હૈ. દૂસરોં કી સમ્પતિ કા લોભ ન કરને કા ભી ઉપદેશ મોહમ્મદ સાહબ ને કીયા હૈ. કુરઆન મેં ધન આદિ કો મહત્વ ન દેકર આધ્યાત્મિકતા કો મહત્વ દીયા ગયા હૈ.

૫. પત્ની ગત સામ્ય – અથર્વવેદ મેં નરાશંસ કો બારહ પત્નિયોં વાલા બતાયા ગયા હૈ. મોહમ્મદ સાહબ કે ભી બારહ પત્નિયાં થી. ઉનકી બારહ પત્નિયોં મેં પહલી કા નામ ખદીજા થા. ખદીજા ખુવૈલિદ કી પુત્રી થી. મુહમ્મદ સાહબ કી દૂસરી પત્ની કા નામ 'સૌદઃ' થા, જો 'જમઅઃ' કી પુત્રી થી. તીસરી પત્ની કા નામ 'આયશઃ' થા જો અબૂબક્ર કી પુત્રી થીં. ચૌથી પત્ની 'હફ્શઃ' થી, જો ઉમર કી પુત્રી થી. પાંચવી પત્ની કા નામ 'જૈનબ' થા, જો 'ખજીમ' કી પુત્રી થી. છઠી પત્ની કા નામ 'ઉમ્મે સલમઃ' થા, જો 'અબીઉમય્યઃ' કી પુત્રી થી. સાતવીં પત્ની કા નામ ભી 'જૈનબ' થા, જો 'હલશ' કી પુત્રી થી. આઠવીં પત્ની કા નામ 'જુવૈરિયઃ' થા, જો 'હારિસ' કી પુત્રી થી. નવીં પત્ની કા નામ 'રૈહાનઃ' થા, જો 'યજીદ' કી લડકી થી. દસવીં પત્ની કા નામ 'ઉમ્મે હબીબઃ' થા, જો 'અબીસુફિયાન' કી પુત્રી થીં. ગ્યારહવીં પત્ની કા નામ 'સફિયઃ' થા, જો 'હૈબી' કી પુત્રી થી. મૈમૂનઃ' મોહમ્મદ સાહબ કી બારહવીં પત્ની થી, જો 'હારિસ' કી પુત્રી થી. ઈસ પ્રકાર નરાશંસ કે વિષય મેં કહી ગઈ બાત જો ઉનકી પત્નિયોં કે વિષય મેં થી, મોહમ્મદ સાહબ કે ઉપર પૂર્ણ–રૂપેણ ઘટિત હુઈ. કિસી ભી પ્રસિદ્ધ વ્યકિત, જો ધાર્મિક પ્રકૃત્તિ કા રહા હો, કે બારહ પત્નિયોં નહીં થી. મોહમ્મદ સાહબ હી ઐસે વ્યકિત હુયે થે, જીનકી પત્નિયોં કી સંખ્યા બારહ થી. ઈસ પ્રકાર નરાશંસ કે વિષય મેં કહી ગઈ બાત મોહમ્મદ સાહબ કે હી ઉપર ઘટિત હોતી હૈ.

અન્ય બાતોં મેં સામ્ય – અથર્વવેદ મેં અન્યોકિત અલંકાર કે માધ્યમ સે નરાશંસ કે વિષય મેં કુછ બાતેં બતાઈ ગઈ હૈં, જીનકી તુલના મોહમ્મદ સાહબ સે દી જા રહી હૈ. નરાશંસ કે લીયે દસ હજાર ગો ઈશ્વર દ્વારા પ્રદાન કીયે જાને કા ઉલ્લેખ અથર્વવેદ મેં હૈ. 'ગો' અલંકારિક શબ્દ હૈ. ગો શબ્દ સામાન્યતયા અચ્છે વ્યકિત કે લીયે પ્રયુકત હોતા હૈ. ઉદાહરણ સ્વરૂપ 'નરપુગવ' શબ્દ 'મનુષ્યોં મેં અચ્છે' વ્યકિત કે લીયે પ્રયુકત હુઆ હૈ. 'પુગવ' શબ્દ કા વિગ્રહ હૈ **'પુંક્ષુ ગૌઃ' અર્થાત્** મનુષ્યોં મેં ગો અર્થાત શ્રેષ્ઠ યા અચ્છા. મોહમ્મદ સાહબ દ્વારા દી જાને વાલી શિક્ષાઓં કે પાલનકર્તા ઉનકે જીવન કાલ કે અન્તિમ ભાગ મેં દસ હજાર થે. વે મોહમ્મદ સાહબ કે અનન્ય સહયોગી થે. મક્કા કો જીતને કે ઉદ્દેશ્ય સે જબ મુહમ્મદ સાહબ મક્કા કી ઔર મદીને સે પ્રસ્થાન કર રહે થે, તો ઉનકે સાથ રહને વાલે સહાયકોં કી સંખ્યા દસ હજાર થી. મુહમ્મદ સાહબ કે દસ હજાર શિષ્ય જબ મક્કા મેં પહુંચે, તો ન તો વહાં કીસી પ્રકાર કા યુદ્ધ હુઆ ઔર ન તો મુહમ્મદ સાહબ કે કીસી શિષ્ય કો કષ્ટ હી દિયા, ઈસી કારણ સે ઉન દસ હજાર શિષ્યોં કો ગૌ કહા ગયા.

નરાશંસ કે વિષય મે વેદો મે ઉલ્લેખ હૈ, કી તીન સૌ 'અર્વન' પ્રાપ્તિ હોગી. 'અર્વન' ભી અલંકારીક શબ્દ હૈ 'અર્વન' કા અર્થ ઘોડા હોતા હૈ. ઘોડા બહુત હી તેજ ગમન કરને વાલા ઔર યુદ્ધ મે ઉપયોગી હોતા હૈ.તીન સૌ અર્વન કા તાત્પર્ય યહ હૈ કિ તીન સૌ સે અધિક ઔર ચાર સૌ સે કમ સંખ્યા મે અર્વન કા હોના. જિસ પ્રકાર 'સપ્તશતી' શબ્દ કા અર્થ હોતા હૈ ઐસા ગ્રન્થ જિસમે સાત સૌ યા ઉસસે અધિક, પરતું આઠ સૌ સે કમ પદ્યોં કા સંગ્રહ હો, ઉસી પ્રકાર 'તીન સૌ અર્વન્' કા અર્થ તીન સૌ યા ઉસસે અધિક, પરન્તુ ચાર સૌ સે કમ સંખ્યા મેં અર્વન્ કા હોના નિશ્ચિત હૈ.'અર્વન્' શબ્દ વીર યોદ્ધાઓ કે લિએ પ્રયુકત શબ્દ હૈ. મોહમ્મદ સાહબ કા યુદ્ધ મકકા વાલો સે જબ બદ્ર સ્થાન મે હુઆ થા, તબ મોહમ્મદ સાહબ કે સહયોગિયોં કી સંખ્યા તીન સૌ થી.

અર્થવેદ મે નરાશંસ કે લિયે દસ સ્રક્ પ્રદાન કિયે જાને કા ઉલ્લેખ હૈ. દસ માલાયે ભી અન્યોકિત કે માધ્યમ સે દસ ઐસે પ્રિય વ્યકિતયો કી ઔર સંકેત કરતી હૈ,જો નરાશંસ કે ગલે કે હાર કે સમાન હો ઔર નરાશંસ ઉન્હે બહુત ચાહતા હો મોહમ્મદ સાહબ કે ભી દસ ઐસે વ્યકિત થે, જો ઉન પર અપને પ્રાણોં કો ભી સમર્પિત કરને મે તુલે થે. મોહમ્મદ સાહબ કે ચારો ઓર વે દસો વ્યકિત સદૈવ રહતે થે,ઈસીલિએ વે મોહમ્મદ સાહબ કે ગલે કે હાર થે. ઉન દસોં વ્યકિતયો કે નામ યે હૈ–અબૂબક્ર,ઉમર, ઉસ્માન,અલી,તલ્હા, જુબૈર, અબુ ઈસહાક , અબુલ આવર, અબૂ મોહમ્મદ અબ્દુર્રહમાન, અબુ ઉબૈદઃ.

ઉપર્યુક્ત દસોં વ્યકિત સભી યુદ્ધોં મેં મોહમ્મદ સાહબ કી સહાયતા કરતે થે, એવં વિરોધિયોં કે પ્રહારો સે ઉનકી રક્ષા કરતે થે. ઇસ પ્રકાર દસ કી માલા કે રૂપ મેં યે દસોં વ્યકિત 'અશરઃ – મુબશ્શરઃ' કહે જાતે થે, ઇન્હેં મોહમ્મદ સાહબ સ્વર્ગીય કહા કરતે થે. અથર્વવેદ મેં નરાશંસ કે લીયે સૌ નિષ્ક ઇશ્વર દ્વારા પ્રદાન કિયે જાને કા ઉલ્લેખ હૈ. નિષ્ક સ્વર્ણ મુદ્રાઓં કો કહા જાતા હૈ. સ્વર્ણ – મુદ્રાએં યા નિષ્ક શબ્દ ઉન શ્રેષ્ઠ વ્યકિતયોં કે લીયે પ્રયુકત હૈ, જો રત્નવત્ મહત્વશાલી હોં. ઇશ્વરીય ધર્મ કે પ્રચારકોં કો એવં મૂલ ધર્મ કે સુરક્ષકોં કો ભી 'નિષ્ક' શબ્દ સે વ્યવહૃત કીયા જાતા હૈ. ઇસકા કારણ યહ હૈ, કી 'નિષ્ક' બહુત હી મૂલ્યવાન હોતા હૈ, ઔર મૂલ – ધર્મ કે સંરક્ષક યા ગુરૂ દ્વારા ઉપદેશિત શિક્ષાઓં કે સંરક્ષક કા ભી અત્યાધિક મહત્વ હોતા હૈ. મુહમ્મદ સાહબ જીન શિક્ષાઓં કો લોગોં કે લિયે પ્રદાન કરતે થે, ઉનકી સુરક્ષા કા કાર્ય સૌ વ્યકિત કરતે થે, મુહમ્મદ સાહબ દ્વારા દી જાને વાલી શિક્ષા કી રક્ષા ભી કરતે થે, તથા અન્યોં કી ભી ઇન શિક્ષાઓં સે અવગત કરાતે થે. યે અસહાબિ સુફ્ફ કહલાતે થે. ઇસ પ્રકાર યહ સિદ્ધ હો ગયા, કી વેદોં મેં જીસ નરાશંસ કે હોને કી ભવિષ્યવાણી કી ગઇ હૈ, **વહ મુહમ્મદ સાહબ હી હૈં.**

અધ્યાય ૪

અભારતીય ધાર્મિક ગ્રન્થોં કે અનુસાર નરાશંસ

પહલે કી તેન અધ્યાયોં મેં વેદોં કે અનુસાર નારશંસ કા સ્વરૂપ પ્રતિપાદિત કીયા ગયા હૈ, અબ અભારતીય ધાર્મિક ગ્રન્થોં કે અનુસાર જીસ ઋષિ કી ઔર સંકેત દીયા ગયા હૈ, ઉસકા સ્વરૂપ પ્રસ્તુત હૈ–

મૂસા કી પાંચવીં પુસ્તક કે અનુસાર – મૂસા કે ઉપર અવતરિત 'વ્યવસ્થા – વિવરણ' નામક પુસ્તક મેં એક ઐસે ઋષિ કે હોને કી ભવિષ્યવાણી કી ગઇ હૈ, જો મૂસા કે હી સમાન હો ઔર ઉસકે ભાઇઓં કે મધ્ય સે હો. ઉસ ઋષિ કે મુખ મેં ઇશ્વરીય વચન કે પ્રવેશ કી બાત હોને કે અતિરિકત ઇશ્વરીય આદેશ કો પ્રસારિત કરને કી બાત કા પ્રતિષ્ઠાપન ભી મૂસા કી પુસ્તક મેં હુઆ હૈ. ઉપયુકત ભવિષ્યવાણી સે હોને વાલે ઋષિ કે વિષયમેં અધોલિખીત વાતેં જ્ઞાત હોતી હૈં – ૧. મૂસા કે સમાન હોના. ૨. મૂસા કે ભાઇયોં કે મધ્ય સે હોના. ૩. ઇશ્વરીય વચનોં કો પ્રાપ્ત કરકે ઉન્હેં પ્રસારિત કરના

અબ દેખના યહ હૈ કી કયા મોહમ્મદ સાહબ મૂસા કે સમાન થે ? ધર્મ – પ્રસાર મેં વિઘ્ન ઉપસ્થિત કરને વાલોં કા દમન કરને મેં મોહમ્મદ સાહબ મૂસા કે હી સમાન થે. દૂસરી સમતા યહ થી કી મોહમ્મદ સાહબ કે જન્મ લેને સે પહલે ઉનકે દેશ કે લોગ મૂર્તિ – પૂજા મેં બહુત હી બુરી તરહ સે ઉસી પ્રકાર ફસે થે, જીસ પ્રકાર મૂસા કે જન્મ લેને સે પહલે મૂર્તિ – પૂજા કા આધિપત્ય થા. સમતા કી તીસરી બાત યહ હૈ કી જીસ પ્રકાર મૂસા ને અપને વિરોધિયોં પર વિજય પ્રાપ્ત કી, ઉસી પ્રકાર મોહમ્મદ સાહબ ને ભી વિરોધિયોં પર વિજય પ્રાપ્ત કી. સમતા કી ચૌથી બાત યહ હૈ કી જીસ પ્રકાર મૂસા કો અનુયાયિયોં દ્વારા ધોખા નહીં દિયા ગયા, ઉસી પ્રકાર મોહમ્મદ સાહબ કો ભી ઉનકા અનુયાયિયોં દ્વારા ધોખા નહીં દિયા ગયા. સમતા કી પાંચવી બાત યહ હૈ કી જીસ પ્રકાર મૂસા અપને માતા–પિતા સે ઉત્પન્ન હુયે થે ઔર સન્તાન તથા સ્ત્રી સે યુકત થે, ઉસી પ્રકાર મોહમ્મદ સાહબ ભી અપને માતા – પિતા સે ઉત્પન્ન હુયે થે. સમતા કી છઠીં બાત યહ હૈ કી જીસ પ્રકારમૂસા ને અપને જાતિ વાલોં કો ઔર અનુયાયિયોં કો ફિરૌન કે કારાગાર સે મુકત કિયા થા. ઉસી પ્રકાર મોહમ્મદ સાહબ ને ભી અપને જાતિ વાલોં ઔર અનુયાયિયોં કો વિપક્ષિયોં કે પંજે સે મુકત કિયા થા. સમતા કી સાતવીં બાત યહ હૈ કી જીસ પ્રકાર મૂસા કી આજ્ઞા સે ઉનકે અનુયાયિયોં ને ઉનકી મૃત્યુ કે બાદ પૈલેસ્ટાઇન વિજય આદેશ. આઠવીં બાત સમતા કી યહ હૈ કી જીસ પ્રકાર મૂસા કો ઇશ્વરીય વિધાન પ્રાપ્ત હુઆ થા, ઉસી પ્રકાર **મોહમ્મદ**

સાહબ કો ભી એક નઈ વ્યવસ્થા પ્રાપ્ત હુઈ થી. નવીં બાત સામ્ય કી યહ હૈ કી મૂસા જીસ પ્રકાર અપને જાતિ કે ધાર્મિક નેતા થે, ઉસી પ્રકાર મોહમ્મદ સાહબ ભી અપની જાતિ કે નેતા થે. મોહમ્મદ સાહબ ઈસા મસીહ કી તરહ નેતૃત્વહીન નહીં થે. દસવીં બાત સમતા કી યહ હૈ કી મૂસા દીર્ધાયુ મેં મરે થે. ઠીક મૂસા કી તરહ મોહમ્મદ સાહબ ભી દીર્ધાયુ મેં હી મરે થે.

ઈસ પ્રકાર મૂસા કી તુલના મેં મોહમ્મદ સાહબ કી ઉપયુકત હૈં, ઈસા મસીહ નહીં.

મૂસા કે ભાઇયોં મેં સે હોના – મૂસા કે ઉપર અવતરિત ઈશ્વર વાકય કે અનુસાર યહ ઋષિ, જો અન્ત મેં આને વાલા થા, મૂસા કે ભાઈયોં મેં સે હોગા, ઈસ બાત કી પુષ્ટિ ભી મૂસા કી પાંચવીં પુસ્તક સે હોતી હૈ. મૂસા કે ભાઈયોં મે સે હોને કા તાત્પર્ય યહ હૈ, કી મૂસા કી સન્તાન – પરમ્પરા સે ન હોકર યહ ઉસકે બન્ધુ – વર્ગો કી વંશ – પરમ્પરા મેં સે હોગા. બાઈબિલ કે પુરાને નિયમ કે અન્તર્ગત મૂસા કી પાંચવી પુસ્તક ડ્યૂટેરાનોગી કે અનુસાર યહ સિદ્ધ હોતા હૈ કી ઈસ્રાઈલ મેં મૂસા કી તરહ પુનઃ કોઈ ઋષિ નહીં હોગા,જિસકો ઈશ્વર કે સમક્ષ અભિમુખ હોકર બાત કરને કી સામર્થ્ય પ્રાપ્ત હો.યદ્યપિ બાઈબિલ કે અનુસાર અન્તિમ ઋષિ કે વિષય મે ભૂતકાલ કા પ્રયોગ હુઆ હૈ પરન્તુ વહ ભવિષ્ય કાલ કા દ્યોતક હૈ. ઈસ પ્રકાર વૈદિક સંસ્કૃત મે ‘લુડ્ લડ્ લિટઃ’ સૂત્ર સે ભૂતકાલ સભી કાલો મે પ્રયુકત કિયે જા સકતે હૈ, ઉસી પ્રકાર કુરાન કી ભાષા કા ભી યહી નિયમ હૈ કિ ભવિષ્ય મે આને વાલી બાતો કો ભૂતકાલ મે રખા ગયા હૈ. બાઈબિલ કે અનુસારભી ઈસ સ્થલ પર ભવિષ્ય કાલ કી બાત કા ઉલ્લેખ ભૂતકાલ મે હુઆ હૈ. યદિ ઈસ સિદ્ધાન્ત કો ન માના જાય, તો સબસે બડી આપત્તિ યહ હોગી કિ મૂસા કે જીવિત રહતે હુએ ઉસકે ઉંપર અવતરિત ગ્રન્થ મે યહ કિસી ભી પ્રકાર સે નહી કહા જા સકતા, કિ મૂસા કે સમાન કોઈ નહી હુઆ.

મૂસા ભાઇયો મે સે મોહમ્મદ સાહબ જિસ સમબન્ધ સે ઘટિત હોતે હૈ, ઉનકા વર્ણન પ્રસ્તુત કિયા જા રહા હૈ.અબ્રામ, જો પિતામહ કહે જાતે હૈ,ઉનકી દો સન્તાને થી. ઈબ્રાહીમ કી પહલી પત્ની કા નામ સારૈ થા, જિસકી કોઈ સન્તાન ન થી. સારૈ કી અનુનય પર અબ્રામ ને મિસ્રદેશીયા હાજિરા કો પત્ની કે રૂપ મે સ્વીકાર કર લિયા. કુછ સમય કે બાદ ઉસસે ઈસ્માઈલ નામક પુત્ર કી પ્રાપ્તિ હુઈ.જિસ સમય ઈસ્માઇલ કા જન્મ હુઆ, ઉસ સમય અબ્રામ કી આયુ છિયાસી વર્ષ કી થી. સારૈ કે જબ ઈસહાક નામક પુત્ર .ઉત્પન્ન હુઆ, ઉસ સમય સારૈ કી આયુ નબ્બે વર્ષ કી ,ઔર અબ્રામ કી આયુ સૌ વર્ષ કી થી. નિન્યાનવે વર્ષ કી આયુ મે પરમેશ્વર ને અબ્રામ કો યહ વચન દિયા કી વહ અબ્રામ કે વંશ કી પર્યાપ્ત ઉન્નતિ કરેગા.ઇશ્વર કી વાણી સુનકર અબ્રામ ને ઇશ્વર કા પ્રણિપાત કિયા,જિસે ‘ઈસ્લામ ધર્મ’ કે **અન્તર્ગત સજદઃ કહા જાતા** હૈ.પરમેશ્વર સે અબ્રામ કા વાર્તાલાપ કનાન દેશ મે હો રહા થા,જહાં અબ્રામ(ઈબ્રાહિમ) પરદેશી હોકર રહતા થા.કનાન કો આજ તક ‘પૈલેસ્ટાઈન’ કહા જાતા હૈ.પરમેશ્વર ને અબ્રામ કો યહ વચન દિયા કિ મૈ તુઝકો ઔર તેરે બાદ તેરે વંશ કો ભી યહ સારા કનાન દેશ જિસમે તૂ પરદેશી હોકર રહતા હૈ, ઈસ રીતી સે દૂગા કિ વહ યુગ–યુગ તક ઉનકી નિજ ભૂમિ રહેગી. બાઈબિલ કે પુરાતન નિયમ કે અનુસાર યહ સિદ્ધ હોતા હૈ કિ પૈલેસ્ટાઈન મે અબ્રામ કી સંતાનો કા સર્વદા અધિકાર રહેગા.સ્મરણીય હૈ કિ પૈલેસ્ટાઈન મે અબ્રામ કો **ભવિષ્ય પુરાણ મે અવિરામ** કહા ગયા હૈ ,તથા કુરાન મે ઈબ્રાહીમ. અબ્રામ કા ઇબ્રાહીમ નામ તબ પડા ,જબ સે ઇશ્વર ને અબ્રામ કો જાતિયો કે સમૂહ કા મૂલ પિતા હોને વર દિયા. પેલેસ્ટાઇન મે ઈબ્રાહીમ કી સન્તાનો કા અધિકાર સર્વદા રહેગા. ઈસ ઈશ્વરીય વાકય સે ઇતના તો સ્પષ્ટ હી હૈ,કિ પૈલેસ્ટાઈન મે રહેગા અધિકાર તો ઈબ્રાહીમ કી સંન્તાનો કા હી ,ચાહે વહ જિસ વર્ગ કી હો. ઈબ્રાહીમ કે ઇસ્માઈલ નામક પુત્ર કી પરમ્પરા કે અંન્તર્ગત અરબ કે નિવાસિયો કા વર્ગ આતા હૈ,ઔર ઇસ્માઈલ કે સૌતેલે ભાઈ ઈસહાક કી વંશ– પરમ્પરા મે યહુદી લોગ આતે હૈ.સૌતેલે ભાઈયો કા પારસ્પરિક

ધ્વેષ અન્તર્ગત અરબ કે હી અશાન્તિમય હોતા હૈ, તો ફિર સૌતેલે ભાઈયો કી વંશ પરમ્પરા મે ઉત્પન્ન હોને વાલે લોગો કે પારસ્પરિક ધ્વેષ ભાવ કા કયા કહના હૈ? યહી કારણ હૈ, કિ પેલૈસ્ટાઈન મે અપના પ્રભુત્વ સ્થાપિત રખને કે ઉદ્દેશ્ય સે અરબ કે લોગ ઔર યહુદી લોગ પરસ્પર લડતે રહતે હૈ. યહ સૌતેલે ભાઈયો કી વંશ પરમ્પરા મે ઉત્પન્ન હુએ લોગો કે પારસ્પરિક વૈમનસ્ય કી આગ તબ તક ઠંડી નહી હો શકતી, જબ તક કી વે પરસ્પર યહ ન સમઝ લેં કી પૈલેસ્ટાઈન પર ઉન સભી કા અધિકાર હૈ, જો ઈબ્રાહીમ કી વંશ પરમ્પરા મેં આતે હૈ.

ઈબ્રાહીમ કે પ્રથમ પુત્ર ઈસ્માઈલ કી વંશ – પરમ્પરા સંક્ષિપ્ત રૂપ મેં પ્રસ્તુત હૈ–

ઇસ્માઇલ કે પુત્ર કા નામ કીદાર થા. કીદાર કી કઈ પીઢી બાદ અદનાન હુયે. અદનાન કી કઈ પીઢી બાદ – કુરૈશ હુયે, ઔર ઉનકી કઈ પીઢી બાદ અબ્દિમનાફ હુયે. અબ્દિમનાફ કે બાદ હાશિમ, ઉનકે બાદ અબ્દુલ્મુત્તલિબ, ઔર અબ્દુલ્મુત્તલિબ કે બાદ અબ્દુલ્લાહ હુયે, જીસકે પુત્ર મોહમ્મદ સાહબ થે.

ઈબ્રાહીમ કે દ્વિતીય પુત્ર ઈસહાક કી વંશ – પરમ્પરા કી ક્રમ ઈસ પ્રકાર હૈ –

ઈસહાક કે બાદ યાકૂબ (ઈસ્રાઈલ), યાકૂબ કે બાદ યહૂદા તથા યહૂદા કે બાદ મૂસા હુએ.

ઇસ પ્રકાર યહ સ્પષ્ટ હૈ, કી ઈબ્રાહીમ કે દો પુત્રોં મેં સે સબસે બડે પુત્ર કી વંશ પરમ્પરા મેં મુહમ્મદ સાહબ આતે હૈં, ઔર છોટે પુત્ર ઈસહાક કી વંશ – પરંપરા મેં મૂસા આતે હૈ. મુહમ્મદ સાહબ મૂસા કે બન્ધુઓં મેં સે થે, અતઃ મૂસા પર અવતરિત બ્રહ્મવાકય મુહમ્મદ સાહબ પર ભી ઘટિત હોતા હૈ. યદ્યપિ મુહમ્મદ સાહબ યહૂદિયોં મે સે નહીં થે, પરંતુ ઈસ્માઈલ કે વંશ મેં સે થે. ઈસ્માઈલ કે છોટે ભાઈ ઈસહાક કે વંશ મે સે મૂસા થે. ઈસ પ્રકાર મુહમ્મદ સાહબ કા મૂસા કે બન્ધુ વર્ગ મેં સે હોના તર્કસંગત એવં ઉપયુકત સિદ્ધ હુઆ.

૩. મૂસા કે ઉપર અવતરિત ઈશ્વરીય વાણી કે અનુસાર જીસકે ભવિષ્ય મેં હોને કી સૂચના મૂસા કી પાંચવી પુસ્તક ડ્યૂટેરાનામી મેં દી ગઈ હૈ વહ મોહમ્મદ સાહબ હી થે. ઈસ બાત કી પુષ્ટી ભાવી ઋષિ પર ઈશ્વરીય વાકયોં કે અવતરણ કે સમ્બદ્ધ સે હોતી હૈ. મુહમ્મદ સાહબ પર ઈશ્વરીય વાકયોં કા અવતરણ પવિત્ર આત્મા કે સન્નિકર્ષ સે હુઆ. ભાવી ઋષિ કે વિષય મેં મૂસા કા ધર્મગ્રન્થ યહ કહતા હૈ કી વહ ઈશ્વરીય આજ્ઞાઓં કા પ્રસારક હોગા. રેવરેન્ટ વાસવર્થ સ્મિથ કી પુસ્તક 'મોહમ્મદ એન્ડ મોહમ્મેડેનિજમ' મેં ઈસ બાત કા સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ હૈ, કી મોહમ્મદ સાહબ પર ઈશ્વરીય વાકય અવતરિત હોતા થા, જીસકો ઉન્હોને ' કુરાન' નામક ગ્રન્થ કે રૂપ મેં સંકલિત કરકે લોગોં મેં પ્રસારિત કીયા હૈ. યદી મોહમ્મદ સાહબ મિથ્યા હી ઋષિ બને હોતે ઔર અસત્ય કા પ્રસાર ઈશ્વર કો સાક્ષી દેકર કીયે હોતે તો મોહમ્મદ સાહબ જીવિત ન રહતે, જૈસા કી મૂસા કી પાંચવી પુસ્તક મેં કહા ગયા હૈ કી જીસકે વિષય મેં ભવિષ્યવાણી કી જા રહી હૈ, યદી ઉસકે સ્થાન મેં કોઈ અન્ય વ્યકિત હી અપને કો ઈશદૂત બતાકર લોગોં કો ભ્રમ મેં ડાલને કા પ્રયાસ કરેગા ઔર અસત્ય બાતોં કો પ્રસારિત કરેગા તથા ઉનકી પ્રસારિત બાતેં અસત્ય સિદ્ધ હોંગી, તો વહ વાસ્તવ મેં લોગોં દ્વારા માર ડાલા જાયેગા, તથા ભાવી મહર્ષિ ન માના જાયેગા. મહર્ષિ કો પહચાનને કે લીયે સબસે બડા સાધન યહ હૈ કી યદી કોઈ અપને કો ઋષિ બતાયે ઔર ઉસકી બાત પૂર્ણ રૂપેણ સત્ય સિદ્ધ હો તો ઉસે ઋષિ માનના ચાહિયે, અન્યથા ઉસે ઋષિ ન માનના ચાહિયે ઔર ન ઐસે મિથ્યાડમ્બર યુકત વ્યકિત સે ભયભીત હી હોના ચાહિયે.

મોહમ્મદ સાહબ પર વિચાર કરને સે યહ સ્પષ્ટ હો જાતા હૈ કી ન તો મોહમ્મદ સાહબ ને અલ્પાયુ મેં હી મૃત્યુ કા આલિંગન કિયા ઔર ન તો વે લોગોં દ્વારા અકાલ મૃત્યુ કે ગ્રાસ બનાયે ગયે. ઈશ્વરીય બાતોં કા પ્રસાર કરને કે ઉપલક્ષ મેં મોહમ્મદ સાહબ કે ઉપર દુષ્ટ લોગોં દ્વારા અનેકોં આપત્તિયોં કા પ્રહાર કીયા ગયા, પરન્તુ ફીર ભી મોહંમદ

સાહબ સત્ય કે પ્રસાર સે વિચલિત નહીં હુયે. કુછ પરિસ્થિતિયોં મેં મોહમ્મદ સાહબ પર પ્રાણ સંકટ ભી આ ગયા, પરન્તુ ઈશ્વર ને ઉનકી રક્ષા કી. મોહમ્મદ સાહબ કે લીયે ઈશ્વર કી ઔર સે યહ પ્રેરણા ભી હુઇ કી વહ કીસી બાત કી ચિન્તા ન કરે, કયોંકી ઈશ્વર ઉનકા રક્ષક હૈ. અતઃ ઉન્હેં ધર્મ પ્રસાર કે વ્યાઘાતકારિયોં દ્વારા દીયે જા સકને વાલે મૃત્યુ કા ભય નહીં હૈ. યહી કારણ થા કી મોહમ્મદ સાહબ નિર્ભયતા પૂર્વક ઈશ્વરીય આદેશોં કો, જો વહ્ય કે રૂપ મેં ઉનકે ઉપર અવતરિત હોતે થે, પ્રસારિત કરના પ્રારમ્ભ કર દીયા.

અબ મોહમ્મદ સાહબ કી બાતોં કી સત્યતા કા પ્રમાણ પ્રસ્તુત કીયા જા રહા હૈ.

મોહમ્મદ સાહબ ને જબ ધાર્મિક પ્રસાર મેં અગ્રસર હોને કા કર્મ પ્રારમ્ભ કીયા, તો મક્કે કે લોગ વિરોધી હો ગયે, ઔર પરસ્પર ઉન્હોંને યહ પ્રતિજ્ઞાપત્ર લીખા, કી વે મોહમ્મદ સાહબ કો અપની જાતિ સે બહિષ્કૃત કર દેંગે.

પ્રતિજ્ઞાપત્ર મેં સભી વર્ગ કે લોગોં કે હસ્તાક્ષર હુયે. પ્રતિજ્ઞાપત્ર મક્કા કે શિવાલય મેં લટકા દીયા ગયા થા. મોહમ્મ્દ સાહબ અબૂતાલિબ કી ઘાટી મેં રહતે થે, જો દો પહાડોં કે બીચ મેં થી. જીસ સ્થાન મેં મોહમ્મદ સાહબ બહિષ્કૃત હોને કી અવસ્થા મેં રહતે થે, વહ સ્થાન શિવાલય સે તીન મીલ કી દૂરી પર થા. તીન વર્ષ જબ મોહમ્મદ સાહબ કો વહાં રહતે હુયે વ્યતીત હો ગયે, તબ ઉન્હોંને અપને પિતૃવ્ય અબૂતાલિબ સે મક્કા વાલોં કો કહલા ભેજા, કી પ્રતિજ્ઞાપત્ર કો તો અબ દીમક ચાટ ગયે હૈ, ઈસલીયે પ્રતિજ્ઞાપત્ર નિરર્થક હો ગયા. અબૂતાલિબ ને મક્કા વાલોં સે કહા કી અબ મોહમ્મદ સાહબ કો અપને વર્ગ મેં સમ્મિલિત કર લેના ચાહિયે, કયોંકી પ્રતિજ્ઞાપત્ર ભી નષ્ટ હો ચુકા હૈ, ઔર મોહમ્મદ સાહબ કો બહિષ્કૃત કરના ભી બહુત બુરી બાત હૈ. લોગોં ને સ્વીકાર કર લીયા, કી યદી પ્રતિજ્ઞાપત્ર નષ્ટ હો ચુકા હોગા, તો અવશ્ય મોહમ્મદ સાહબ કો બહિષ્કૃત નહીં કીયા જાયેગા, અન્યથા ઉન્હેં ઈસી સ્થિતિ મેં રહના પડેગા. જબ પ્રતિજ્ઞાપત્ર દેખા ગયા, તો પરમેશ્વર કે નામ કો છોડકર શેષભાગ લુપ્ત હો ચુકા થા, ઈસલીયે મોહમ્મદ સાહબ કો મિલા લીયા ગયા. મોહમ્મદ સાહબ કે બાત કી સત્યતા કા હી પ્રમાણ હૈ, કી તીન વર્ષ તક લોગોં સે બહિષ્કૃત રહકર ભી ઉન્હોને પ્રતિજ્ઞાપત્ર કે દીમક દ્વારા ચાટ જાને કી બાત બતા દી.

દૂસરી ઘટના યહ હૈ, કી મોહમ્મદ સાહબને યહ એક ભવિષ્યવાણી કી થી કી અરબ કે હિજાજ પ્રાન્ત મેં એક ઐસી અગ્નિ પ્રજ્જવલિત હોગી, જીસકે પ્રકાશ મેં બસરા નગર કી પહાડીયા દૃષ્ટિગત હોંગી. મોહમ્મદ સાહબ કે દેહાન્ત કે તૈંતાલિસ વર્ષ બાદ સન્ ૫૪ હીજરી મેં મદીના સે કુછ દૂરી પર યહ અગ્નિ પ્રજ્જવલિત હુઇ, ઔર કાફી સમય તક રહી. તીસરી ઘટના કી સત્યતા કા ભી નિરીક્ષણ કરેં – મોહમ્મદ સાહબ ને ઉસ્માન કો દેખકર એક દિન કહા, કી યહ લોગોં દ્વારા પ્રહાર કીયે જાને પર વીરગતિ કો પ્રાપ્ત હોંગે. ઈસ બાત કા ઉલ્લેખ બુખારી કી હદીસ મેં હૈ. મોહમ્મદ સાહબ કે દેહાન્ત કે ચૌબીસ વર્ષ બાદ યહ ઘટના સત્ય પ્રમાણીત હુઇ. એક બાર મોહમ્મદ સાહબ ને અલી સે યહ બતાયા થા કી તુમ એક વ્યકિત કે દ્વારા સિર મેં પ્રહાર ખાકર મારે જાઓગે, ઔર રકત તુમ્હારી દાઢી કો સિકત કર દેગા.

મોહમ્મદ સાહબ કી મૃત્યુ કે તીસ વર્ષ બાદ ઈબ્નિ મુલ્જિમ ખારિજીને અલી કે સર કે ઉપર પ્રહાર કીયા જીસસે રકત બહકર ઉનકી દાઢી કો ભિગોને મેં સમર્થ હુઆ. એક બાર મોહમ્મદ સાહબ પ્રવચન કર રહે થે. ઉસી સમય ઉનકે બડે નાતી હસન ભી ઉસ મંચ પર ચઢકર બૈઠ ગયે. મોહમ્મદ સાહબ ને બતાયા, કી મેરા યહ બાલક એક દીન બહુત બડા નાયક બનેગા, ઔર મુસલમાનોં કે દો બડે વિરોધી વર્ગો મેં મેલ કરા દેગા. મોહમ્મદ સાહબ કી મૃત્યુ કે તીસ વર્ષ બાદ સન્ ૪૦ હીજરી મેં જબ હસન સ્વયં ખલીફા થે, ઔર અમીરમોઆવિયઃ સે લડ રહે થે, આપને ઉનસે મેલ કર લીયા, જીસસે મુસલમાનોં મેં અપાર આનન્દ છા ગયા, ઔર હર્ષાતિરેક સે યહ સ્વયં ભી પ્રફુલ્લિત હો ગયે.

ઉનકી સત્યતા સે સમ્બન્ધિત એક ઔર ઘટના પર દૃષ્ટિપાત કરના ઉચિત હૈ, જબ મોહમ્મદ સાહબ મદીના જા રહે થે, કુરૈશ ને ઇનકો પકડને કે લીયે પુરસ્કાર નિર્ધારિત કીયા.

જીસસે પુરસ્કાર કે લોભ મેં આકર સુરાકા નામક એક વ્યકિત ઘોડે પર સવાર હોકર ઉન્હેં ખોજતા હુઆ પીછા કરને લગા: મોહમ્મદ સાહબને સુરાકા કો દેખ કર ભૂમિ સે કહા કી 'એ ભૂમિ ઇસે પકડ લે.' ઇતને પર સુરાકા કે ઘોડે કે પૈર ભૂમિ મેં ઘુટને તક ધંસ ગયે. ઘબરાકર સુરાકા ને ભૂમિ મેં ધંસને કી સ્થિતિ સે બાહર હો ગયા. ઇસી પ્રકાર તીન બાર હોને કે બાદ સુરાકા ને પ્રતિજ્ઞા કી કિ મોહમ્મદ સાહબ કી બાત કિસી સે ભી નહીં કહેગા, ઔર ન મોહમ્મદ સાહબ કો ધોખા દેગા. મોહમ્મદ સાહબ ને ચમત્કારોં કો દેખકર સુરાકા બહુત હી પ્રભાવિત હુઆ, ઔર મોહમ્મદ સાહબ સે અનુનય કી, કિ મુઝે આપ એક વચન દેં, જીસમેં મૈં આપકા રાજ્ય સ્થાપિત હોને પર સભી પ્રકાર કી હાનિયોં સે પરિવાર સહિત બચા રહૂં. મોહમ્મદ સાહબ ને સ્વીકૃતિ દેતે હુયે ઉસસે કહા, કિ ઐ સુરાકા ! તુમ્હારી ઉસ દિન કયા ગતિ હોગી, જીસ દિન ઇરાન કે સમ્રાટ કિસરા કે સ્વર્ણમય કંગન તુમ્હારે હાથોં મે પહનાયે જાએંગે. મોહમ્મદ સાહબ કે દેહાન્ત કે પાંચ વર્ષ કે અન્દર સન્ ૧૬ હીજરી મેં દૂસરે ખલીફા ઉમર કે સમય મેં સાદ સેનાપતિ કે દ્વારા ઇરાન કા સમ્રાટ મારા ગયા, ઔર વહાં સે પ્રાપ્ત બહુત સા સામાન મદીના મેં લાયા ગયા. ઉમર ને સબ સામાન સ્વવર્ગો મેં વિતરરિત કર દિયા, ઔર કંગન કો દેખકર સુરાકા કે હાથોં મેં પહના દિયા, તબ મોહમ્મદ સાહબ કી બાત કા સ્મરણ કરકે સુરાકા ને કહા, કી મોહમ્મદ સાહબ કી વહ ભવિષ્યવાણી, જો ઉન્હોંને મેરે વિષય મેં કી થી, આજ પૂર્ણ હુઇ, જીસે સુનકર ઉમર કો ભી મોહમ્મદ સાહબ કી બાત કા સ્મરણ હુઆ.

ઇસ પ્રકાર યહ સિદ્ધ હોતા હૈ કી મોહમ્મદ સાહબ જો કુછ બતાતે થે, વહ દૈનિક જીવન મેં ભી સત્ય સિદ્ધ હોતા થા, અતઃ જીસકે વિષય મેં મૂસા ને ભવિષ્યવાણી કી હૈ, વહ મોહમ્મદ સાહબ હી થે, કોઇ અન્ય નહીં, કયોંકી મૂસા કે સમાન મોહમ્મદ સાહબ થે, મૂસા કી બિરાદરી મેં ભી થે, તથા જો બાતેં બતાતે થે, સબ સત્ય હો જાતી થીં.

અધ્યાય ૫

વહ ઋષિ = નબી મહમદ

અન્તિમ ઋષિ કે વિષય મેં અનેક પ્રકાર સે ભવિષ્યવાણિયાં કી ગઇ હૈં. કહીંઅન્તિમ ઋષિ કો કિસી નામ સે વ્યાહૃત કિયા ગયા હૈ, તો કહીં કિસી નામ સે. ઇન નામોં કી વિવિધરૂપતા કો દેખકર વ્યકિત કે અન્દર ઇસ સંશય કા આના અસમ્ભવ નહીં, કી યદિ એક હી ઋષિ કો લક્ષિત કરકે ભવિષ્યવાણિયાં હુઇ હૈં, તો એક હી નામ સભી ભવિષ્યવાણિયોં મેં આના ચાહિયે થા. પરન્તુ ઐસા નહીં હૈ, ઇસલીયે ભિન્ન–ભિન્ન નામોં સે વ્યાહૃત હોને વાલે ભિન્ન–ભિન્ન વ્યકિતયોં કે આને કી સૂચના ઉન ભવિષ્યવાણિયોં મેં હૈ. ઉપર્યુકત સંશય કા સમાધાન પ્રસ્તુત હૈ. વ્યકિત વિશેષ ગુણોં કે આધાર પર ઉસે અનેક ઉપાધિયોં સે વિભૂષિત કિયા જા સકતા હૈ, જો ઉસકે નામ કા સ્થાન ગ્રહણ કર લેતી હૈ. ઉદાહરણસ્વરૂપ વિષ્ણુ કો હી લીજીયે – વે પીલા વસ્ત્ર ધારણ કરતે હૈ ઇસલિયે ઉન્હેં પીતામ્બર કહા જાતા હૈ. વે લક્ષ્મી કે પતિ હૈ, ઇસલિયે ઉન્હેં લક્ષ્મીપતિ કહા જાતા હૈ. વે ચક્ર ધારણ કરતે હૈં, ઇસલીયે ઉન્હેં ચક્રી કહા જાતા હૈ. વે વૃષભ અર્થાત બૈલ કી સવારી કરતે હૈ, ઇસલીયે ઉન્હેં વૃષભવાન કહા જાતા હૈ. સરસ્વતી કો હી લીજીયે – વે વીણા બજાતી હૈં, ઇસલીયે ઉન્હેં વીણાવાદીની કહા જાતા હૈ. વહ જ્ઞાન ઔર વિદ્યા કે સરાવરોં સે યુકત હૈ, ઇસલીયે ઉન્હેં સરસ્વતી કહા જાતા હૈ. ઇસી પ્રકાર અન્તિમ ઋષિ કે વિષય મેં ભી જીસ સ્થલ મેં ભી જો વર્ણન હુઆ હૈ, વહ ઉસ દેશ કી

ભાષા મેં હુઆ હૈ, જીસ દેશ કી ભાષા મેં ગ્રન્થ હૈ, ઉસ દેશ કી ભાષા કે અનુસાર વ્યુત્પત્તિ – જન્ય અર્થ ઉસ નામ પર ઘટિત હોગા, જો નામ ઋષિ કા દિયા હુઆ હૈ.

બાઈબલ = કુછ સ્થલોં મે તો કેવલ ઋષિ કો વહ કહા ગયા હૈ. અબ દેખના યહ હૈ, કી જીસ ઋષિ કો વહ કહા ગયા હૈ, વહ કૌન સા ઋષિ હૈ, ઔર ઉસકે વિષય મેં કયા – કયા ભવિષ્યવાણી હુઈ હૈ ? પહલે હમ ભવિષ્યવાણીયોં કો પૂર્વવર્તી ઋષિયોં કે મુખ સે પ્રસ્તુત કર રહે હૈ–

'યદિ તુમ મુજસે પ્રેમ રખતે હો, તો મેરી આજ્ઞાઓં કો માનોગેં. ઔર મૈં પિતા સે વિનતી કરૂંગા ઔર વહ તુમ્હે એક ઔર સહાયક દેગા, કી વહ સર્વદા તુમ્હારે સાથ રહે.' પરન્તુ સહાયક અર્થાત પવિત્ર આત્મા જીસે પિતા મેરે નામ સે ભેજેગા, વહ તુમ્હેં સબ બાતેં શિખાયેગા, ઔર જો કુછ મૈંને તુમસે કહા હૈ, વહ સબ તુમ્હે સ્મરણ કરાયેગા. 'મૈં અબ તુમ્હારે સાથ ઔર બહુત બાતેં ન કરૂંગા, કયોંકી ઈસ સંસાર કા સરદાર આતા હૈ. પરન્તુ જબ વહ સહાયક આયેગા, જીસે મૈં તુમ્હારે પાસ પિતા કી ઓર સે ભેજૂગાં, અર્થાત સત્ય કા આત્મા જો પિતા કી ઔર સે નિકલતા હૈ, તો વહ મેરી ગવાહી દેગા. 'તો ભી મૈં તુમસે સચ કહતા હૂં, કી મેરા જાના તુમ્હારે લીયે અચ્છા હૈ, કયોંકી યદી મૈં ન જાઉં, તો વહ સહાયક તુમ્હારે પાસ ન આયેગા, પરન્તુ યદિ મૈં જાઉંગા તો ઉસે તુમ્હારે પાસ ભેજ દૂગાં. પરન્તુ જબ વહ અર્થાત સત્ય કા આત્મા આયેગા, તો તુમ્હે સબ સત્ય કા માર્ગ બતાયેગા, કયોંકી વહ અપની ઓર સે ન કહેગા, પરન્તુ જો કુછ સુનેગા, વહી કહેગા, ઔર આને વાલી બાતેં તુમ્હેં બતાયેગા.'

'મૈં તો પાની સે તુમ્હેં મન – ફિરાવ કા બપતિસ્મા દેતા હૂં, પરન્તુ જો મેરે બાદ આને વાલા હૈ, વહ મુઝસે શકિતશાલી હૈ, મૈં ઉસકી જૂતી ઉઠાને કે યોગ્ય નહીં, વહ તુમ્હેં પવિત્ર આત્મા ઔર આગ સે બપતિસ્મા દેગા. ઉસકા સૂપ ઉસકે હાથ મેં હૈ, ઔર વહ અપના ખલિહાન અચ્છી રીતિ સે સાફ કરેગા, ઔર અપને ગેહૂં કો તો ખલે મેં ઇકટ્ઠા કરેગા, પરન્તુ ભૂસી કો ઉસ આગ મેં જલાયેગા જો બુઝને કી નહીં.

ભાવી – ભવિષ્યવકતા કિસ જાતિ મેં પૈદા હોગા, ઇસ વિષય પર ભી ઈસા મસીહ કે વચન યે હૈં – 'ઈસલિયે જબ દાખ કી બારી કા સ્વામી આયેગાતો ઉન કિસાનોં કે સાથ કયા કરેગા ? ઉન્હોને ઉસસે કહા, વહ ઉન લોગો કી બુરી રીતિ સે નાશ કરેગા, ઔર દાખ કી બારી કા ઠેકા ઔર કિસાનો કો દેગા, જો સમય પર ઉસે ફલ દિયા કરેંગે.' 'ઈસલિયે મૈં તુમસે કહતા હૂં કિ પરમેશ્વર કા રાજ્ય તુમ સે લે લિયા જાયેગા, ઔર ઐસી જાતિ કો જો ઉસકા ફલ લાએ, દિયા જાએગા.

ઉપર્યુકત ભવિષ્યવાણિયોં કે પહલે તીન ભવિષ્યવકતા ઋષિયોં કી પ્રતીક્ષા થી. પ્રતીક્ષિત ઋષિયોં મે પ્રથમ થા એલિયૂયાહ ઔર દૂસરા થા યીશુ મસીહ. તીસરે ઋષિ કો વહ ઋષિ નામ સે વ્યવહૃત કિયા ગયા હૈ. સર્વપ્રથમ યહ સ્પષ્ટ કર લેના આવશયક હૈ, કી પ્રથમ દો ઋષિ હુએ અથવા નહીં કયોંકિ દોનોં કે બાદ 'વહ ઋષિ' કા આવિર્ભાવ નિશ્ચિત હૈ.

૧. **એલિયૂયાહ** – ઈસામસીહ કે પહલે એલિયૂયાહ કે આને કી ભવિષ્યવાણી કી ગઈ થી. એલિયૂયાહ હી યૂહન્ના કે રૂપ મેં પ્રકટ હુઆ થા, જૈસા કી ઈસામસીહ ને સ્વયં કહા હૈ, 'કિ મૈં તુમસે સચ કહતા હૂં કી એલિયૂયાહ આ ચુકા, ઔર ઉન્હોને ઉસે નહીં પહચાના, પરન્તુ જૈસા ચાહા વૈસા હી ઉસકે સાથ કિયા.' એલિયૂયાહ કે જીવનકાલ મેં ભી ઈસા મસીહ ને લોગોં કો સચેત કીયા થા, કી યૂહન્ના હી એલિયૂયાહ હૈ. ઈસા મસીહ કે શબ્દોં કે અનુસાર એલિયૂયાહ સે સમ્બન્ધિત ભવિષ્યવાણી યહ હૈ– 'યૂહન્ના તક સારે ભવિષ્યવકતા ઔર વ્યવસ્થા ભવિષ્યવાણી કરતે રહે. ઔર ચાહો તો માનો, એલિયૂયાહ જો આને વાલા થા, વહ યહી હૈ. જીસકે સુનને કે કાન હોં વહ સુન લે.

યૂહન્ના ને રાજા હેરોદોસ કો ઈસ બાત કે લીયે કહા થા, કી હેરોદોસ અપને ભાઈ ફિલિપ્પુસ કી પત્ની કો અપની પત્ની કે રૂપ મેં ન પ્રયુકત કરે. હેરોદિયાસ જો પહલે ફિલિપ્પુસ કી પત્ની થી, ઉનકી અનુમતિ સે ઉસકે તત્કાલ નિયુકત પતિ મહોદય હેરોદાસ ને યૂહન્ના કો કારાગાર મેં ડાલ દિયા થા. યૂહન્ના ને રાજા કો હેરોદિયાસ સે વિવાહ કરને કે લીયે મના કિયા થા, અતએવ હેરોદિયાસ યૂહન્ના કો મરવા ડાલને કી ચિન્તા મેં સદા કોઈ ન કોઈ ઉપાય ખોજતી રહતી થી. યૂહન્ના કી ધાર્મિકતા ઔર પવિત્રતા સે પ્રભાવિત હોને કે કારણ રાજા હેરોદોસ ઉસસે ભયભીત થા, ઔર ઉસસે સુરક્ષિત રખે હુયે થા, તથા યૂહન્ના કે પ્રવચન સુન – સુનકર આનન્દિત હોતા થા. અપને જન્મ દિન કે ઉત્સવ કો મનાને કી ઉત્કંઠા સે હેરોદોસ ને અપને પ્રધાનોં કો એવં વિશિષ્ટ લોગોં કો ભોજનાર્થ નિમન્ત્રણ કિયા. ઉસી દિન હેરોદિયાસ કી પુત્રી ને અપની નૃત્યકલા સે રાજા હેરો દોસ કો મુગ્ધ કર લીયા, જીસસે વિવશ હોકર રાજા હેરીદોસ ને લડકી સે કહા, કી મેરે આધે રાજ્ય તક ભી જો કુછ તુ માંગેગી, ઉસે પ્રદાન કરને કે લીયે મૈં સહર્ષ ઉદ્યત હૂં. લડકી ને અપની માં સે પૂછ કર યુહન્ના કે સિર કો રાજા સે થાલ મેં રખકર લાને કા વર માંગા. રાજા વચનબદ્ધ થા, અતએવ ન ચાહતે હુયે ભી ઉસે ઐસા કરના પડા. યહ સત્ય હી હૈ કિ કુછ સ્ત્રિયોં અપને પ્રેમ કે માર્ગ કી દીવાર કો ભી ગિરા દેતી હૈં, તથા ઈતની નિર્દય હોતી હૈં, કી મહાત્માઓં કે જીવન કો ભી તૃણ કે સમાન નગણ્ય સમજતી હૈં.' ઈસ પ્રકાર યહ સ્પષ્ટ હો જાતા હૈ કિ યૂહન્ના હી એલિય્યાહ થા, જીસકે તત્કાલ બાદ ઈસા મસીહ હુયે. વૈસે તો દોનોં સમકાલીન થે, પરન્તુ જીવન – યાત્રા કે પ્રસંગ ઈસા મસીહ ઘટિત હોતે હૈં.

(૨) **યીશુ મસીહ** – ઈન્હોને હી ઈસ બાત કી સાક્ષી દી થી, કી યૂહન્ના હી એલિય્યાહ હૈં. યે મરિયમ કે પુત્ર થે. ઈનકી માં ને ઈન્હેં કુમારાવસ્થા મેં હી જન્મ દીયા થા. ઈનકે કોઈ પિતા ન થે. ઈશ્વર ને ઈન્હે વહ શકિત પ્રદાન કી થી, જીસકે પ્રભાવ કે કારણ યે રોગિયોં કો સ્પર્શ કરકે ભી ઉન્હેં સ્વસ્થ કર દેતે થે. ઈનકે ઉપદેશ ઈતને પ્રભાવોત્પાદક હોતે થે, કી સુનને વાલે ભય સે ઘબરા જાતે થે, ઈનકી મહતા કો હુણ દેસ વાસીયોને નહી સમજા, ભારત કે રાજા શકરાજ જો વિક્રમાદિત્ય કે પૌત્ર થે, જબ હૂણ દેશ કે મધ્ય ભાગે ઉનસે શકરાજ ને પૂછા, કી આપ કૌન હૈ, ઔર આપકા ધર્મ કયા હૈ ? તબ ઈન્હોનેં બતાયા કી મૈં ઈસા મસીહ હૂં, ઔર મેરા ધર્મ વૈદિક જપ કો આશ્રિત કરકે નિર્મલાન્તઃકરણ હોકર પરમેશ્વર કા ધ્યાન કરના હૈ. ઉકત સ્થાન સત્ય નષ્ટ હો જાને પર તથા મ્લેચ્છદેશ કે મર્યાદા સે હીન હો જાને પર મૈં મસીહ યહાંઆયા હૂં. અપને નામકરણ કે વિષય મેં ઈસા મસીહ યહ બતલાતે હૈં, કી નિત્ય મેરા નામ ઈસા મસીહ હૈ. ઈતને બડે મહાત્મા એવં ધર્મોપદેશક કે સંહાર કે લીયે તદેશવાસિયોં ને ઈતને ભીષણ પ્રયાસ કીયે, કી દુઃખ હૈ ઈસ બાત કા, કી વે રાક્ષસોં સે ભી બઢકર દુષ્કર્મી થે.

વહ ઋષિ– એલિયૂયાહ ઔર ઈશા મસીહ કે હો જાને કે બાદ ' વહ ઋષિ' કે ઉત્પન્ન હોને કા અવસર આતા, હૈ,જિસકે વિષય મે ઇશા મસીહ ને ભવિષ્યવાણી કી થી. વહ ઋષિ, જિસે ગ્રીક ભાષા મે લિખે ગયે બાઈબિલ મે ' પેરાકલીટ'(ફારકલીત) કહા ગયા હૈ,ઉસકે વિષય મે વિવરણ પ્રસ્તુત કિયા જાયેગા, કિ વહ કૌન હૈ?

વહ ઋષિ પેરાકલીટ નામ સે વ્યવહૃત કિયા ગયા હૈ.'પૈરાકલીટ' શબ્દ કે અર્થ પર વિચાર કર લેના આવશ્યક હૈ, કિ ઉસકા કયા અર્થ હૈ?

પેરાકલીટ કા અર્થ– 'પેરાકલીટ' શબ્દ કા અર્થ બાઈબિલ કે આજકલ કે અગ્રેજી અનુવાદ મે 'કમ્ફોર્ટર' આરામ પહુચાને વાલા' તથા હિન્દી અનુવાદ મે 'સહાયક' દિયા ગયા હૈ. 'સંસાર ગુરૂ' નામક પુસ્તક મે બાબા અલીમ દાસ ને ' પેરાકલીટ' કો યુનાની ભાષા મે 'ફારકલીન' નામ સે વ્યવહૃત કિયા હૈ,જિસકા અર્થ ઉન્હોને 'પ્રશંસા' યોગ્ય બતાયા હૈ. સર વિલિયમ મ્યોર ને મુહમ્મદ સાહબ કી જીવન– કથા લિખતે સમય અપને ગ્રન્થ કે સંક્ષિપ્ત સંસ્કરણ મે

ઉલ્લેખ કિયા હૈ, કિ અરબ કે લોગો કે મધ્ય કિસી લડકે કા નામ 'મોહમ્મદ' પડ જાય,યહ એક નવીન એવં વિચિત્ર બાત હૈ. યદ્યપિ યહ નામ અરબ કે લોગો કો અજ્ઞાત નહી થા , પરન્તુ નવીન અવશ્ય થા .'મોહમ્મદ' શબ્દ, અરબિક કી **પ્રશંસા અર્થ વાલી હમ્દ** ધાતુ સે નિષ્પન્ન હુઆ હૈ, જીસકા અર્થ,'પ્રશંસિત' હોતા હૈ.હમ્દ ધાતુ સે નિષ્પન્ન દૂસરા શબ્દ 'અહમદ બનતા હૈ. બાઈબિલ કે ન્યુ ટેસ્ટામેણ્ટ કે અરબી મે અનૂદિત કુછ સંસ્કરણો મે 'પેરાકલીટ' કા અર્થ ' અહમદ' દિયા હુઆ હૈ, જો મુસલમાનો કે ધર્મ કી દૃષ્ટિ સે માન્ય તથા ઉનકા સમર્થક રહા હૈ. ઈસી કારણ સે મુસલમાનો ને જૂજ ઔર ક્રિશ્ચયન કો સમ્બોધિત કરતે હુએ કહા, કિ હમારે ઋષિ કા ઉલ્લેખ આપ લોગો કી ધર્મ પુસ્તકો મે ભી હૈ. જિસ પેરાકલીટ કે વિષય મે બાઈબિલ મે વર્ણન આયા હૈ, ઉસકી સિદ્ધિ મોહમ્મદ સાહબ પર હોતી હૈ. સર વિલિયમ મ્યોર ને ઈસ બાત કા ઉલ્લેખ કિયા, કિ મરિયમ કે પુત્ર ઈસા મસીહ ને ઈસ બાત કી ઓર લોગો કા ધ્યાન આકૃષ્ટ કિયા હૈ, કી મૈ પુરાતન વિધાન કી પુષ્ટિ એવં સમર્થન કે લીયે ભેજા ગયા ઋષિ હુ, પરન્તુ મેરે બાદ ભી એક હોગા, જીસકા નામ **'અહમદ હોગા. યહાં 'અહમદ'** નામ 'પેરાકલીટ' કે લીયે પ્રયુકત હુઆ હૈ, કયોકી બાઈબિલ મે ઈસા મસીહ ને અપને બાદ આને વાલે ઋષિ કો 'પેરાકલીટ' શબ્દ સે વ્યવહૃત કરતે હુએ, ઉનકી બાતો કે લિએ ભી લોગો કો ઉત્સાહિત કિયા હૈ. ઈસ પ્રકાર યહ સપષ્ટ હો જાતા હૈ, કિ 'પેરાકલીટ' કા અર્થ પ્રશંસક હોતા હૈ, જિસકા અરબી અનુવાદ 'અહમદ' હોતા હૈ.

બાઈબિલ કે 'ન્યુ ટેસ્ટામેણ્ટ' મે જિસકે આને વાલે કી ભવિષ્યવાણી કી ગઈ હૈ,ઉસમે કહા ગયા હૈ,ઉસમે કયા–કયા વિશેષ બાતે હોગી, જિસસે વહ પહચાના જાયેગા, ઈસ બાત કા વિવરણ પ્રસ્તુત હૈ–

(ક) –ઈસા મસીહ દ્વારા કહી ગઈ બાતો કા સ્મરણ કરાને વાલે– ઈસા મસીહ ને ઈસ બાત કા સ્પષ્ટ નિર્દેશ કિયા હૈ, કિ વહ નયા વિધાન લેકર નહી, અપિતુ પુરાતન વિધાન કી પુષ્ટિ કે લિયે આએ થે, ઈસા મસીહ જિસ વિધાન કી પુષ્ટિ કે લિયે આયે થે, વહ વિધાન થા – મૂસા કા વિધાન.

(ખ) –ઈસા મસીહ કે પશ્ચાત આના– વહ ઋષિ જિસકે આને કી ભવિષ્યવાણી કી ગઈ હૈ, વહ સંસાર કે ઈસા મસીહ કે પ્રસ્થાન કે બાદ આયેગા

(ગ) – સંસાર કે નાયક કે રૂપ મે આગમન– વહ ઋષિ જબ આયેગા તો સંસાર કે નાયક કે રૂપ મે આયેગા

(ઘ) – સત્ય કા માર્ગ–પ્રદર્શક – વહ ઋષિ સંસાર કો સત્ય કા માર્ગ દિખાયેગા.

(ડ) – પવિત્ર આત્મા ઔર આગ સે બપતિસ્મા દેને વાલા – વહં ઋષિ પવિત્ર આત્મા ઔર આગ સે બપતિસ્મા દેગા , ઈસ બાત કી ઓર સંકેત બાઈબિલ કે સપ્ટ મૈથ્યુ(૩/૧૧) સે મિલતા હૈ ઈસ ભવિષ્યવાણી સે કુછ લોગ ઈસામસીહ કા ગ્રહણ કરતે હૈ, પરન્તુ ઈસા મસીહ ને પવિત્ર આત્મા સે બપતિસ્મા તો દિયા , પરન્તુ આગ સે બપતિસ્મા નહી દિયા. આગ સે બપતિસ્મા દેને કા તાત્પર્યહૈ,કિ દુષ્ટો કો માર્ગ દિખાને કે લિયે ઉનકે સાથ યુદ્ધ કરકે ઉનકો પરાજિત કરના ઔર ઉન્હે ઈશ્વરીય માર્ગ પર લાના. ઈસા મસીહ ને તો કોઈ ભી યુદ્ધ નહી કિયા, અતઃ ઉકત ભવિષ્યવાણી 'વહ ઋષિ' કો અધિકૃત કરકે કહી ગઈ હૈ.

(ચ) **અન્ય જાતિમેં આને વાલા** – ભાવી ઋષિ અન્ય જાતિ મેં આયેગા, ઈસ બાત કા ઉલ્લેખ બાઈબિલ મેં સ્પષ્ટ રૂપ સે કિયા ગયા હૈ. ઈસા મસીહ ને (મૈથ્યુ – ૨૧:૪૩) સ્પષ્ટ રૂપ સે ઘોષિત કિયા હૈ, કિ ઈસલિયે મૈં તુમસે કહતા હૂં, કી પરમેશ્વર કા રાજ્ય તુમસે લે લિયા જાયેગા ઔર ઐસી જાતિ કો, જો ઉસકા ફલ લાયે દિયા જાયેગા. ઈસસે સ્પષ્ટ હૈ કી ભાવિ ઋષિ ઉસ જાતિ મેં પૈદા હોગા, જીસમેં ભિન્ન વે લોગ હૈં, જીન્હેં સમ્બોધિત કરકે ઈસા મસીહ ને કહા થા. ઈસીલીયે ઈસાઈયોં એવં જૂજોં કો યહ આશા છોડ દેની ચાહિયે કી ભાવિ ઋષિ ઉનકી જાતિ મેં પૈદા હોગા.

અબ હમ પ્રત્યેક વિશેષતા કે આધાર પર ઉસ વ્યકિત કો પ્રમાણિત કર રહે હૈં, જો 'વહ ઋષિ' હોને કી યોગ્યતા રખતા હૈ. અન્તિમ ઋષિ કી સિદ્ધિ – 'પેરાકલીટ' અર્થ 'પ્રશંસક' હોતા હૈ, જીસે અરબી ભાષા મેં 'અહમદ' કહતે હૈં. પહલે ઈસ બાત કો હમ દિખા ચુકે હૈં, કી અરબી મેં બાઈબિલ કે અનુવાદ મેં 'પેરાકલીટ' કા અર્થ 'અહમદ' બતાયા ગયા થા. ઉપર્યુકત અર્થ મુસલમાનોં કે સમર્થન મેં થા ઔર ઈસાઈ લોગ સ્વભાવિક રૂપ સે મુસલમાનોં સે દ્વેષભાવ રખતે હૈં, ઈસલિયે ઉન્હોને ઉપર્યુકત અનુવાદ કો ગલત સિદ્ધ કિયા.

આજ જો અનુવાદ બાઈબિલ કે મિલતે હૈં, ઉનમેં 'પેરાકલીટ' કા અનુવાદ 'કમ્ફોર્ટર' (અંગ્રેજી) મેં 'સહાયક' (હિન્દી મેં) દિયા હુઆ હૈ. યદિ હમ 'પેરાકલીટ' કા અર્થ સહાયક યા કમ્ફોર્ટર હી માનેં તો ભી ઉપર્યુકત દોનોં બાતેં મુહમ્મદ સાહબ કે પક્ષ મેં પુર્ણ રૂપેણ ઘટિત હોતી હૈ.

સર્વ પ્રથમ હમ ઈસ બાત કી પુષ્ટિ કર રહે હૈં, કિ મુહમ્મદ સાહબ 'સહાયક' થે. ચાદર ઓઢે હુયે એક દિન મુહમ્મદ સાહબ નમાઝ પઢને જા રહે થે, તભી એક અરબી દેહાતી ને આકર આપકી ચદદર ઈતની તેજી સે ખીચી, કી ચદદર કી રગડ સે, આપકી ગરદન દુ:ખને લગી. મુહમ્મદ સાહબને પ્રશ્ન કિયા, કિ તુમ કયોં ઐસા કર રહે હો ? અરબી દેહાતી ને ઉત્તર દિયા, કી મુઝે એક આવશ્યકતા આ પડી હૈ, ઉસકી આપ પૂર્તિ કરેં. મુહમ્મદ સાહબ ને નમાઝ પઢના રોકકર ઉસ દેહાતી કા કામ કર દિયા.' પ્રસ્તુત ઉદાહરણ સે યહ સ્પષ્ટ હો જાતા હૈ, કી મુહમ્મદ સાહબ લોગોં કી સહાયતા કરને મેં ઈતને આસકત રહતે થે કિ નમાઝ પઢના બન્દ કરકે ભી દૂસરોં કી સહાયતા કરના ઉચિત સમઝા, પરન્તુ આજ કે મુસલમાન નમાઝ કે આગે કિસી મરતે હુએ પ્યાસે કો સમ્ભવતઃ પાની ભી ન પિલાયેં.

'કમ્ફોર્ટર કા અર્થ હોતાં હૈ– ' આરામ દેને વાલા.

મુહમ્મદ સાહબ સભી કો આરામ દેને વાલે થે. કેવલ મનુષ્યોં કો હી નહીં, ઉન્હોંને પશુઓં કો ભી આરામ દિયા. મુહમ્મદ સાહબને પશુઓં કે કાન તથા પૂંછ કો કાટને કી પરમ્પરા કો બન્દ કરાયા, ઔર પશુઓં કે દાગને કા ભી નિષેધ કિયા, સવારી પર કાઠી તથા જીન લગાકર દેર તક ખડા રખને કા નિષેદ કરને કે અતિરિકત મુહમ્મદ સાહબને પશુઓં કે પારસ્પરિક લડાઈ જાને કો ભી બુરા બતાયા. જીવિત લડકિયોં કો મારકર ઉન્હેં ભૂમિ મેં ગાડ દેને કો ભી મુહમ્મદ સાહબ ને બુરા બતાયા. ઈસ પ્રકાર યહ સિદ્ધ હોતા હૈ, કિ મુહમ્મદ સાહબ 'આરામ દેને વાલે' ભી થે.

(ક) ઇસા મસીહ કી કહી ગઈ બાતોં કા સ્મરણ કરાને વાલા – અન્તિમ ઋષિ કો ઈસા કી કહી ગઈ બાતોં કા સ્મરણ કરાને વાલા કહા ગયા હૈ. મુહમ્મદ સાહબ ને અપને પહલે આને વાલે સભી ઋષિયોં કા સમર્થન કિયા હૈ, ઔર પ્રત્યેક મુસલમાન કે લીયે યહ આવશ્યક બતાયા હૈ કિ યહ કુરાન એવં ઇસકે પૂર્વ ઉતારે ગયે સભી ઈશ્વરીય ગ્રન્થોં પર વિશ્વાસ રખેં. ઈસ પ્રકાર વેદ, બાઈબિલ એવં કુરઆન તીનોં હી ગ્રન્થ પ્રત્યેક મુસલમાન (આસ્તિક) કે લિયે શ્રદ્ધેય ઔર માન્ય સિદ્ધ હોતે હૈં. ઈસ પ્રકાર ઈસા મસીહ કા સમર્થન ભી મુહમ્મદ સાહબ કરતે હૈં. કયોકિ ઈસામસીહ મુહમ્મદ સાહબ કે પૂર્વવર્તી ઋષિ હૈં. ઈસા મસીહ મૂસા કે વિધાનકી પુષ્ટિ કે લીયે આયે થે, ઔર મૂસા કે વિધાન કા સમર્થન અત્યધિક પ્રાબલ્ય કે સાથ મુહમ્મદ સાહબને કિયા હૈ.

(ખ) ઇસા મસીહ કે પશ્ચાત્ આના – મુહમ્મદ સાહબ ઈસા મસીહ કે પરવર્તી થે.

(ગ) સંસાર કે નાયક રૂપ મેં આગમન – બાઈબિલ મેં અન્તિમ ઋષિ કે લિયે કહા ગયા હૈ, કિ વહ સંસાર કા નાયક હોગા. મુહમ્મદ સાહબ ને જીસ ધર્મ કા પ્રચાર એવં પ્રસાર કિયા ઉસે સનાતન ધર્મ ઔર સાર્વભૌમ ધર્મ કહા. કુછ લોગ યહ ગલત સમઝતે હૈં કિ મુહમ્મદ સાહબ ઈસ્લામ ધર્મ કે સંસ્થાપક થે, ઔર ઈસ્લામ ધર્મ તભી સે

ઈસ જગતીતલ મેં પ્રસારિત હુઆ, જબ સે મુહમ્મદ સાહબ ને ઈસકા પ્રસાર કિયા. **'ઇસ્લામ' કા અર્થ 'ઇશ્વરીય'** હોતા હૈ. ઈસે મુહમ્મદ સાહબ ને કહા હૈ, કિ યહ સનાતન ધર્મ હૈ. સનાતન કા અર્થ હોતા હૈ – સબ દિન સે ચલા આને વાલા. અપને જીવન કાલ મેં હી મુહમ્મદ સાહબ ને બહુસંખ્યક લોગોં કા નેતૃત્વ પ્રાપ્ત કર લિયા થા. અરબ મેં રહને વાલે લોગોં ઔર પિશાચોં કો અપને વશ મેં કર લિયા.

(ઘ) સત્ય કા માર્ગ – પ્રદર્શક – મોહમ્મદ સાહબ ને સત્ય કા માર્ગ પ્રદર્શિત કિયા, ઔર ઈશ્વર સે પરામુખ લોગોં કો સત્ય કા બ્રહ્મ – મંત્ર સિખાયા – 'લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ, મુહમ્મદદુર્રસૂલલ્લાહ.' 'લાઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ' કો વેદાન્ત મેં 'એક બ્રહ્મ દ્વિતીય નાસ્તિ' કહા ગયા હૈ.

(ડ) પવિત્ર આત્મા ઔર આગ સે બપતિસ્મા દેને વાલા – 'પવિત્ર આત્મા' શબ્દ જિબ્રીલ કે લીયે આયા હુઆ હૈ. જીબ્રીલ કો હી સરસ્વતી કહા જાતા હૈ, જો ઈશ્વરીય જ્ઞાન કો ઋષિયોં તક પહુચાતી હૈ. મુહમ્મદ સાહબ કો ઈશ્વરીય ગ્રન્થ કા અધ્યયન સરસ્વતી ને હી આકર પર્વતીય ગુફા મેં કરાયા ઔર મુહમ્મદ સાહબ ને ઉસ ગ્રન્થ કા જ્ઞાન લોગોં તક પહુંચાયા. દુષ્ટોં કો માર્ગ દિખાને કી લીયે મુહમ્મદ સાહબ ને પહલે તો શાન્તિ કા આશ્રય લિયા, પરન્તુ જબ શાન્તિ સે વે લોગ ન માને ઔર ઉદ્દન્તા કરતે રહે, તો મુહમ્મદ સાહબ ને ઉનકા દમન કરને કે લીયે આગ (ઉષ્ણતા) અર્થાત્ યુદ્ધ કા આશ્રય લિયા.

(ચ) હાથ મેં સૂપ રખને વાલા તથા ખલિહાન સાફ કરને વાલા – હાથ મેં સૂપ રખને તથા ખલિહાન સાફ કરને કા અર્થ તો પહલે સ્પષ્ટ કિયા જા ચુકા હૈ, કિ લોગોં કે અન્તકરણ કો સાફ કરકે ઉનમેં યથાર્થ બાતોં કા સમાવેશ કરને વાલા, તથા અપને અન્દર સત્ય ઔર અસત્ય કા વિવેચન કરને વાલા વહ ઋષિ હોગા. સરસ્વતી કે માધ્યમ સે મુહમ્મદ સાહબ પર અવતીર્ણ ગ્રન્થ 'કુરાન' કો 'ફુરકાન'ભી કહા જાતા હૈ. 'ફુરકાન કા અર્થ હોતા હૈ – સત્ય ઔર અસત્ય કા વિવેચન કરને વાલા.

(છ) અન્ય જાતિ મેં આને વાલા – અન્તિમ ઋષિ કે રૂપ મેં મુહમ્મદ સાહબ હી પૂર્ણ – રૂપેણ સિદ્ધ હોતે હૈં, કયોંકિ વહ ઈસા એવં ઉનકે દ્વારા ઉપદિષ્ટ જૂજો એવં યહૂદિયોં કી જાતિ મેં નહીં પૈદા હુયે થે. ઈસા કા સમ્બન્ધ ઈસહાક કી વંશ – પરમ્પરા સે હૈ, ઔર મુહમ્મદ સાહબ કા સમ્બન્ધ ઈસ્માઈલ કી વંશ પરમ્પરા સે હૈ.

ઈસ પ્રકાર યહ સિદ્ધ હો જાતા હૈ, કિ ઋષિ કે હોને કી ભવિષ્યવાણી બાઈબિલ સે ન્યૂ ટેસ્ટામેંટ મેં દી ગઈ હૈ, વહ મુહમ્મદ સાહબ હી હૈં.

અધ્યાય ૬

અન્તિમ બુદ્ધ-મૈત્રેય

'ઋષિ' કો બોદ્ધ ધર્મ કી ભાષા મેં 'બુદ્ધ' કહા જાતા હૈ. અન્તિમ બુદ્ધ કે વિષય મેં ભવિષ્યવાણી કા સ્વરૂપ પ્રસ્તુત હૈ, જીસે ગૌતમ બુદ્ધ ને અપને મૃત્યુ કાલ કે સમય અપને પ્રિય શિષ્ય નન્દા સે બતાયા થા. 'નન્દા ! ઈસ સંસાર મેં મૈં ન તો પ્રથમ બુદ્ધ હૂં ઔર ન તો અન્તિમ બુદ્ધ હૂં. ઈસ જગત મેં સત્ય તથા પરોપકાર કી શિક્ષા દેને કે લિયે અપને સમય પર એક ઔર 'બુદ્ધ' આયેગા. વહ પવિત્ર અન્તઃકરણ વાલા હોગા. ઉસકા હૃદય શુદ્ધ હોગા. જ્ઞાન ઔર બુદ્ધિ સે સમ્પન્ન તથા સમસ્ત લોગોં કા નાયક હોગા. જીસ પ્રકાર મૈને જગત્ કો અનશ્વર સત્ય કી શિક્ષા પ્રદાન કી હૈ, ઉસી પ્રકાર વહ ભી જગત્ કો વહ ઐસા જીવન માર્ગ દિખાયેગા, જો શુદ્ધ તથા પૂર્ણ ભી હોગા. નન્દા ! ઉસકા નામ મૈત્રેય હોગા.' 'બુદ્ધ' કા અર્થ 'બુદ્ધિ સે યુકત' હોતા હૈ. બુદ્ધ મનુષ્ય હી હોતે હૈં, દેવતા આદિ નહીં.

બુદ્ધ પદ કો પ્રાપ્ત વ્યકિત કા યહ સિદ્ધાન્ત હોતા હૈ, કી અપની સિદ્ધિ કે લીયે અપના કાર્ય સ્વયં કરના ચાહિયે.' બુદ્ધ કેવલ ધર્મ પ્રચારક હોતે હૈ. 'બુદ્ધ' કો 'તથાગત' ભી કહા જાતા હૈ. જીસ સમય બુદ્ધ એકાન્ત મેં રહતા હૈ, ઉસ સમય ઈશ્વર ઉસકે સાથિયોં કે રૂપ મેં દેવતાઓં ઔર રાક્ષસોં કો ભેજતા હૈ. પ્રત્યેક બુદ્ધ અપને પૂર્વવર્તી બુદ્ધ કા સ્મરણ કરાતા હૈ ઔર અપને અનુયાયિયોં કો 'માર' સે બચને કી ચેતાવની દેતા હૈ. 'માર' કા અર્થ બુરાઈ એવં વિનાશ કો ફૈલાને વાલા હોતા હૈ. જીસે ઉર્દૂ ભાષા મેં 'શૈતાન' તથા અગ્રેજી મેં 'ડેવિલ' કહા જા શકતા હૈ. બુદ્ધ કે અનુયાયી પક્કે અનુયાયી હોતે હૈ, જીન્હેં કોઈ ભી ઉનકે માર્ગ સે વિચલિત નહી કર સકતા. સંસાર મેં એક સમય મેં કેવલ એક હી બુદ્ધ રહતા હૈ.

બુદ્ધ કે લીયે સબસે આવશ્યક ઈસ બાત કા હોના હૈ, કિ સંસાર કા કોઈ ભી વ્યકિત ઉસકા ગુરૂ ન હો.

પ્રત્યેક બુદ્ધ કે લીયે બોધિવૃક્ષ કા હોના આવશ્યક હૈ. હર એક બુદ્ધ કે લીયે બોધિવૃક્ષ કે રૂપ મેં અલગ – અલગ વૃક્ષ નિશ્ચિત રહે હૈં.

સામાન્ય મનુષ્યોં કી અપેક્ષા બુદ્ધોં કે ગર્દન કી હડ્ડી અત્યધિક દૃઢ હોતી થી, જીસસે વે ગર્દન મોડતે સમય અપને પૂરે શરીર કો હાથી કી તરહ ઘુમા લેતે થે. મૈત્રેય મેં ભી ઉકત ગુણ કા હોના સ્વભાવિક હૈ.

અબ હમ યહ સિદ્ધ કરેંગે કિ કૌન ઐસા વ્યકિત હૈ, જીસ પર બુદ્ધોં કી સભી વિશેષતાયેં પૂરી ઉતરતી હૈ ઔર જો મૈત્રેય કી કસોટી પર ખરા ઉતરતા હૈ.

કુરાન મેં મોહમ્મદ સાહબ કે એશ્વર્યવાન્ ઔર ધનવાન્ હોને કે વિષય મેં યહ ઈશ્વરીય વાણી હૈ કિ તુમ પહલે નિર્ધન થે, હમનેં તુમકો ધની બના દિયા. મુહમ્મદ સાહબ ઋષિ પદ કો પ્રાપ્ત કરને કે બહુત પહલે ધની હો ગયે થે. મુહમ્મદ સાહબ કે પાસ અનેક ઘોડે થે. ઉનકી સવારી કે રૂપ મેં પ્રસિદ્ધ ઊંટ 'અલકસવા' થા, જીસ પર સંવાર હોકર મક્કા સે મદીના ગયે થે ઔર બીસ કી સંખ્યા મેં ઊંટનિયોં થી, જીસકા દૂધ મુહમ્મદ સાહબ ઔર ઉનકે બાલ – બચ્ચોં કે પીને કે લીયે પર્યાપ્ત થા, સાથ હી સાથ સભી અતિથિયોં કે લીયે ભી પર્યાત થા. ઊંટનિયોં કા દૂધ હી મુહમ્મદ સાહબ વ ઉનકે બાલ – બચ્ચોં કા પ્રમુખ આહાર થા. મુહમ્મદ સાહબ કે પાસ ૭ બકરિયાં થીં, જો દૂધ કા સાધન થીં. મુહમ્મદ સાહબ દૂધ કી પ્રાપ્તિ કે લિયે ભૈંસે નહીં રખતે થે, ઈસકા કારણ યહ હૈ કિ અરબ મેં ભૈસે નહીં હોતી. ઉનકે સાત બાગેં ખજૂર કી થીં જો બાદ મેં ધાર્મિક કાર્યો કે લીયે મુહમ્મદ સાહબ દ્વારા દે દી ગઈ થીં. મુહમ્મદ સાહબ કે પાસ ૩ ભૂમિગત સમ્પત્તિયાં થીં, જો કઈ બીઘે કે ક્ષેત્ર મેં થી. મુહમ્મદ સાહબ કે અધિકાર મેં કઈ કુએ ભી થે. ઈતના સ્મરણીય હૈ, કી અરબ મેં કુઆ કા હોના બહુત બડી સમ્પત્તિ સમજી જાતી હૈ, કયોંકી વહાં રેગિસ્તાની ભૂ – ભાગ હૈં. મુહમ્મદ સાહબ કે બારહ પત્નિયાં, ચાર લડકિયાં, ઔર ૩ લડકે થે. બુદ્ધ કે અન્તર્ગત પત્ની ઔર સન્તાન કા હોના દ્વિતીય ગુણ હૈ. મુહમ્મદ સાહબ કે પૂર્વવર્તી ભારતીય બુદ્ધોં મેં યહ ગુણ વિદ્યમાન થા. ઉનકી પત્નિયોં કે નામ ઈસ નરાશંસ કે વૈદિક ભાગ મેં ઉલ્લેખિત કર ચુકે હૈં. મુહમ્મદ સાહબ ને શાસન ભી કિયા. અપને જીવન કાલ મેં હી ઉન્હોને બડે–બડે રાજાઓં કો પરાજીત કરકે ઉન પર અપના પ્રભુત્વ સ્થાપિત કિયા. અરબ કે સમ્રાટ હોને પર ભી ઉનકા ભોજ્ય પદાર્થ પૂર્વવત્ થા.

મુહમ્મદ સાહબ અપની પૂર્ણ આયુ તક જીવિત રહે. અલ્પાયુ મેં ઉનકા દેહાવસાન નહીં હુઆ ઔર ન તો વે કિસી કે દ્વારા મારે ગયે. મુહમ્મદ સાહબ અપના કામ સ્વયં કર લેતે થે. ઉન્હોને અપને જીવન ભર ધર્મ કા પ્રચાર કિયા. ઉનકે ધર્મ–પ્રચારક સ્વરૂપ કી પુષ્ટિ અનેક ઈતિહાસકારોં ને ભી કી હૈ. યદ્યપિ ઉનકે વિષય મેં યહ બાત તો અત્યધિક પ્રસિદ્ધ હૈ હી. જીસ સમય મુહમ્મદ સાહબ એકાન્ત મેં રહતે થે, ઉસ સમય કભી – કભી દેવતા ઔર રાક્ષસ ભી ઉનકે પાસ આ જાયા કરતે થે.

મુહમ્મદ સાહબ ને ભી અપને પૂર્વવર્તી ઋષિયોં કા સમર્થન કિયા, ઈસ બાત કે લીયે આપ પૂરા કુરઆન દેખ સકતે હૈં. ઉદાહરણ રૂપ મેં કુરઆન મેં દૂસરી સૂરઃ મેં ઉલ્લેખ હૈ કિ 'ઐ આસ્તિકો ! (મુસલમાનોં) તુમ કહો કી હમ ઈશ્વર પર પૂર્ણ આસ્થા રખતે હૈં ઔર જો પુસ્તક હમ પર અવતીર્ણ હુઈ, ઉસ પર ઔર જો – જો કુછ એબ્રાહીમ, ઈસ્માઈલ ઈસહાક ઔર યાકૂબ પર ઔર ઉનકી સન્તાન (કે ઋષિયોં) પર ઔર જો કુછ અનેક ઋષિયોં કો, ઉનકે પાલક (ઈશ્વર) કી ઔર સે ઉપલબ્ધ હુઈ ઉન પર ભી હમ આસ્થા રખતે હૈં ઔર ઉન ઋષિયોં મેં કિસી પ્રકાર કા અન્તર નહીં માનતે ઔર હમ ઉસી એક ઈશ્વર કે માનને વાલે હૈં.

મુહમ્મદ સાહબ ને અપને અનુયાયિયોં કો શૈતના સે બચને કી ચેતાવની બાર –બાર દી થી. કુરઆન મેં શૈતાન સે બચને કે લિયે યહ કહા ગયા હૈ, કિ જો શૈતાન કો અપના મિત્ર બનાયેગા, ઉસે વહ ઝટકા દેગા ઔર નારકીય કષ્ટોં કા માર્ગ પ્રદર્શિત કરેગા. મુહમ્મદ સાહબ કે અનુયાયી કભી ભી મુહમ્મદ સાહબ કે બતાયે હુયે માર્ગ સે વિચલિત ન હોતે હુએ ઉનકી પક્કી શિષ્યતા અથવા મૈત્રી મેં આબદ્ધ રહતે હૈં. મુહમ્મદ સાહબ કા સંગ ઉનકે અનુયાયિયોં ને આમરણ નહીં છોડા, ભલે હી ઉન્હે કષ્ટોં કા સામના કરના પડા હો.

સંસાર મેં જીસ સમય મુહમ્મદ સાહબ બુદ્ધ થે, ઉસ સમય કિસી ભી દેશ મેં કોઈ અન્ય બુદ્ધ નહી થા મુહમ્મદ સાહબ કે બુદ્ધ હોને કે સમય સમ્પૂર્ણ સંસાર કી સામાજીક ઔર ધાર્મિક સ્થિતિ, બહુત હી ખરાબ થી, ઈસ બાત કી પુષ્ટિ 'કલ્કિ અવતાર ઔર મુહમ્મદ સાહબ' શોધ પુસ્તક મેં દેખ સકતે હૈં. મુહમ્મદ કા કોઈ ભી ગુરૂ સંસાર કા વ્યકિત નહીં થા. મુહમ્મદ સાહબ પઢે – લિખે ભી નહીં થે; ઈસીલીયે ઉન્હેં 'ઉમ્મી' ભી કહા જાતા હૈ. ઈશ્વર દ્વારા મુહમ્મદ સાહબ કે અન્તઃકરણ મેં ઉતારી ગઈ આયતોં કી સંહિતા કુરઆન હૈ.' પ્રત્યેક બુદ્ધ કે લિયે બોધિવૃક્ષ કા હોના આવશ્યક હૈ. કિસી બુદ્ધ કે લીયે ઉદુમ્બર (ગૂલર) પ્રયુકત હુઆ હૈ. બુદ્ધ મૈત્રેય કે લીયે જીસ બોધિવૃક્ષ કા હોના બતાયા ગયા હૈ, વહ હૈ – કડી ઔર ભારયુકત કાષ્ઠ વાલા વૃક્ષ.

મુહમ્મદ સાહબ કે લીયે બોધિવૃક્ષ કે રૂપ મેં હુદેબિયા સ્થાન મેં એક કડી ઔર ભારયુકત કાષ્ઠ વાલા વૃક્ષ થા, જીસકે નીચે મુહમ્મદ સાહબ ને સભા ભી કી થી. 'મૈત્રેય' કા અર્થ હોતા હૈ – દયા સે યુકત. ૧૬ અકટૂબર સન્ ૧૯૩૦ લીડર પૃ. ૭ કાલમ ૩ મેં એક બૌદ્ધ ને 'મૈત્રેય' કા અર્થ 'દયા' કિયા હૈ. મુહમ્મદ સાહબ દયા સે યુકત થે. ઈસી કારણ સે મુહમ્મદ સાહબ કો 'રહમતુલ્લિલાલમીન' કહા જાતા હૈ. જીસકા અર્થ હૈ – 'સમસ્ત સંસાર કે લિયે દયા સે યુકત'. બુદ્ધોં કે અન્તગર્ત પાઈ જાને વાલી સભી વિશેષતાએઁ મુહમ્મદ સાહબ મેં ભી વિદ્યમાન થીં.

મોહમ્મદ સાહબ ને ભી સ્વર્ગ મેં એક વૃક્ષ કો દેખા થા, જો ઈશ્વર કે સિંહાસન કે દાહિની ઔર વિદ્યમાન થા, જો ઈતને બડે ક્ષેત્ર મેં થા, જીસે એક ઘુડસવાર લગભગ સૌ વર્ષો મેં ભી ઉસકી છાયા કો પાર નહીં કર સકતા થા.

મુહમ્મદ સાહબ ભી સ્વર્ગીય વૃક્ષ કો આંખ બિના ગિરાયે હુયે દેખે થે.

મૈત્રેય કે વિષય મેં જો યહ કહા ગયા હૈ કિ કિસી ભી તરફ મુડતે સમય વહ શરીર કો પૂરા ઘુમા લેગા. યહી બાત મુહમ્મદ સાહબ કે ભી વિષય મેં થી, કિ વહ બાતચીત કરને મેં કિસી મિત્ર કી ઔર દેખતે સમય અપને શરીર કો પૂરા ઘુમા લેતે થે. ઈસ પ્રકાર યહ સિદ્ધ હોતા હૈ, કિ બૌદ્ધ ગ્રન્થોં મેં જીસ મૈત્રેય કે હોને કી ભવિષ્યવાણી કી ગઈ, વહ અન્તિમ ઋષિ હી હૈ, નબી મુહમ્મદ. સુધારક બંધુ કહાં, જાઈયેગા. જહાં જાઈયેગા મુહમ્મદી વહાં પાઈયેગા.

કલ્કી અવતાર અલી અને મોહંમદ સાહેબ

વેદ પ્રકાસજી ઉપાધ્યાય પ્રમાણે

ઇસ શોધ પુસ્તક મેં પ્રાચીન ભારતીય પરમ્પરા તથા ઈસ્લામી પરમ્પરા કે સમન્વય કો પ્રસ્તુત કિયા ગયા હૈ. ઈસ્લામી પરમ્પરા મે જો સ્થાન રસૂલોં નબિયોં યા પૈગમ્બરોં કા હૈ, વહી સ્થાન ભારતીય પરમ્પરા મેં અવતારોં કા હૈ. મુસલમાનોં મોહમ્મદ સાહબ કો અન્તિમ સંન્દેષ્ટા માનતે હૈ ઔર ભારતીય પરમ્પરા કલ્કિ કો અન્તિમ અવતાર. વિદેશો મેં કેવલ સંન્દેષ્ટા આતે હૈ ઔર ભારત મે કેવલ અવતાર, યહ સમ્ભવ હૈ, કયોંકી સભી ભૂમિ પરમેશ્વર કી હૈ ઉસમે વૈષમ્ય કા સ્થાન નહી હૈ. સભી દેશો મે તત્તદ્ સાહિત્યોં મેં ઉન્હી દેશોં કી મહીમા કા ગુણગાન હુઆ હૈ અતઃ કોઈ ભી સ્વદેશી યા વિદેશી અપને દેશ કો નીચા નહી કહેગા. સન્દેષ્ટા કેવલ અરબ મેં હી આયે, ભારત મે નહી, યહ ભી એકાંગી વિચાર હૈ, ઔર અવતાર કેવલ ભારત મે હી હુએ વિદેશો મે નહી, યહ ભી એકાંગી વિચાર વિચાર હૈ. મોહમ્મદ સાહબ અન્તિમ સંન્દેષ્ટા હૈ, યહ જાનકર મુઝે પુરાણોં મેં કલ્કિ વિષયક ચરિત્ર પઢને કી ઉત્કંન્ઠા હુઈ. ભારતીય પરમ્પરા અનુસાર પહલે કુછ કલિયુગ બીત ગયે, ઉનમેં કલ્કિ કે અવતાર મે જો ઘટનાયે ઘટી ઔર ઈસ કલિયુગ મે જો ઘટનાયે ઘટની હૈ, ઉનકી તુલના મૈને મુહમ્મદ સાહબ કે જીવન સે કી.

વૈજ્ઞાનિક અણુવિસ્ફોટકોં સે જો સત્યનાશ સમ્ભવ હૈ, ઉસકા નિરાકરણ ધાર્મિક એકતા સમ્બન્ધી વિચારો સે હો જાતા હૈ. જંલ મે રહકર મગર સે બૈર કરના ઉચિત નહી. ઈસ કારણ મૈને વહ શોધ કિયા જો ધાર્મિક એકતા કા આધાર (Substratum) હૈ. રાષ્ટ્રીય એકતા (National Intigration) કે સમર્થકો દ્વારા ઈસ શોધ પર કોઈ આપત્તિ નહી હોગી. આપત્તિ હોગી તો કૂપમણ્ડૂક લોગો કો, યદિ વે કૂપ બહાર નિકલકર સંસાર કો દેખે તો કૂપ કો હી માનને કી ઉનકી ભાવના હીન હો જાએગી. ઈશ્વર કી આજ્ઞા સે ઈશ્વરીય વાણિયોં કા પ્રચાર હો, ઈસ ઉદેશ્ય સે મૈને ઈસ પ્રકાર કે શોધ કાર્યો મે હાથ ડાલા હૈ. ઈસકે પૂર્વ કુછ લોગો ને ઈસ વિષય પર કુછ લિખા થા, યા નહી યહ સ્પષ્ટ કહા નહી જા શકતા, **પરન્તુ 'સરવરે આલમ'** મે ઈતના સંકેત હૈ કી મોહમ્મદ સાહબ ઔર કલ્કિ એક હી હૈ. મેરે ઈસ શોધ પત્ર કા પ્રચાર હોગા, સ્વદેશ ઔર વિદેશો મે, કયોકી ઈશ્વર કી સહાયતા સે યહ પુસ્તક લિખી ગઈ હૈ. ઈસમે જો તર્કીગત બાતે આઈ હૈ, વહ મેરે વિચાર નહી, યા તો વેદો પુરાણો કે વિચાર હૈ, યા મેરે અન્દર હુઈ ઈશ્વરીય પ્રેરણા કે.

૧. રામાયણ કે કર્તા વાલ્મીકી ઔર મહાભારત કે કર્તા વ્યાસજી કે સમકાલીન હોના રામાયણ ઔર મહાભારત કી સમકાલિનતા સે પુષ્ટ હોતા હૈ, જો નિતાન્ત અસંગત હૈ કયોં કિ આદિ કવિ વાલ્મીકિ વ્યાસજી કે સમકાલીન કભી નહીં હો સકતે. ઈસકા કારણ યહ હૈ કિ રામ કે હી સમય સે વાલ્મીકી થે. જૈસા કિ 'રામ દ્વારા પરિત્યકત સીતા કે સંરક્ષણ કા કાર્ય વાલ્મીકી કો હી અપને આશ્રમ મેં કરના પડતા હૈ, ઈસ બાત સે સિદ્ધ હોતા હૈ. ઈતના હી નહીં, બલ્કિ અપને મહાકાવ્ય કી પૂર્તી ભી વાલ્મીકીજીને અપને આશ્રમ મેં કરતે હૈં, ઈસ બાત કી ભી પુષ્ટિ હોતી હૈ.

૨. **રામ કી જીવન ઘટના** ત્રેતા યુગ કી હૈ, ઔર ત્રેતા યુગ મેં હી વાલ્મીકી દ્વારા રામાયણ કી રચના કીયા જાના સંભવ હૈ, ઔર દ્વાપર યુગ મેં વેદ મેં વેદવ્યાસજી દ્વારા મહાભારત કી રચના.

૩. શકરાજ કા ઈસા સે મિલન ભવિષ્ય પુરાણ સે સિદ્ધ હૈ[૪], ઔર વહ શકરાજ વિક્રમાદિત્ય કા પરવતી થા, અતએવ વિક્રમાદિત્ય કા સમય ઈસા સે પૂર્વ કા સિદ્ધ હોતા હૈ, વિક્રમાદિત્ય કે સમય મેં રામાયણ ઔર મહાભારત તથા પુરાણ શ્રદ્ધા કે વિષય થે. અટ્ઠારહ પુરાણોં મેં ભવિષ્ય પુરાણ ભી એક હૈ, જિસમે ભવિષ્ય કી બાતેં બતાગી ગઈ હૈ. જીન સ્થાનો સે 'લૂટ' લાકાર કા યા 'લઙ' લકાર કા પ્રયોગ હુઆ હૈ, વહાઁ પર 'તયીબીયો બહુલમ્' સૂત્ર સે વૈદિક સંસ્કૃત કી તરહ લિઙ્ તયબવ હી હૈ, અત એવ પુરણોંકી આર્ષ ભાષા નિસંદેહ લૌકીક સંસ્કૃત સે ઉતકૃષ્ટ હૈ, ભાગવત પુરાણ દ્વીતીય અધ્યાયમેં કલ્કિ કે પેદા હોને કી ભવિષ્યવાણી કી ગઈ હૈ ઔર વિશેષતા ભી બતાઈ ગઈ હૈ. પ્રથમ સ્કન્ધ મેં ભી ચૌબીસ

અવતારો કે પ્રકરણ મે 'કલ્કિ' કો અંતિમ અવતાર માના ગયા હૈ ભવિષ્યપુરાણ પ્રતિસર્ગ પર્વ મે વ્યાસજી ભવિષ્ય મે હોને વાલી ગાથા કો આદમ સે પ્રારંભ કરતે હૈ કી હે મન! ભવિષ્ય મે હોને વાલે સૂતજી દ્વારા વર્ણિત કલિયુગકી પુર્ણ ગાથા સુનકર તૃપ્તિ પ્રાપ્ત કરો[૮]. ઈસ કથન સે યહ સિદ્ધ હોતા હૈ કી પુરાણ આદમ કે પૂર્વવર્તી ઠહરે. દ્વાપર યુગ કો સમાપ્ત હોને મે દો હજાર દોસૌ આઠ વર્ષ શેષ રહ ગયે થે, તબ આદમ કા જન્મ હુઆ થા[૯]. કલીયુગ કે બિતે હુયે ૫૦૭૦ વર્ષ રહે હૈ, અતએવ આદમ આજ સે ૫૦૭૦+૨૨૦૮=૭૨૭૮ વર્ષ સમય લેખન કલા થી નહી, અતએવ શ્લોકો કો કંઠાગ્ર હી રખના પડતા થા. ન્યુહ કે સમય સે સંસ્કૃત ભાષા કા પતન હોને લગા, કયોકિ વિષ્ણુ ને પ્રસન્ન હોકર સંસ્કૃત ભાષા કો અપશબ્દ કરકે ન્યૂહ કે લિયે પ્રદાન કિયા. ઉસ ભાષા કા નામ મ્લેચ્છ રખા ગયા[૧૦]. નૂહય કે તીન પુત્ર હુયે–સિસ–સામ ઔર યાકૃત[૧૧]. **યહાઁ સે ભાષા પરિવાર કટા,** સિમ સે સેમેટિક, હામ સે હેમેટિક. આદમ કા પૂર્વવર્તી હોને કે કારણ પુરાણો કી રચના કાલ આજ સે ૭૨૭૮ વર્ષ પૂર્વ સિદ્ધ હોતા હૈ, જો સર્વથા સમ્ભાવ્ય હૈ, ભલે હી કુછ લોગો કી આપત્તિ હો. આદમ કે પહલે અર્થાત્ પુરાણો કે કાલ મે ૪ વર્ણ થે, પરન્તુ વે ગુણ ઔર કર્મ કે વિભાગ સે થે, ન કિ જાતિ કે વિભાગ સે. શૂદ્ધ બ્રાહ્મણ બન જાતા થા ઔર બ્રાહ્મણ ભી શૂદ્ર હો જાતા થા[૧૨]. જબ પ્રજાઓં કા પાલક પરમેશ્વર એક હૈ તો જાતિકૃત ભેદ હો હી નહી સકતા[૧૩]. ચલને–ફિરને કી ક્રિયા, શરીર, વર્ણ, કેશ, સુખ દુઃખ, ખૂન, ત્વચા, માંસ, મદા, અસ્થિ ઔર રસ કી દૃષ્ટિ સે તો સભી બરાબર હૈ, ફીર મનુષ્ય મે જાતિગત ચાર ભેદ કયો હો સકતેં હૈ[૧૪]? જો ઋગ્વેદ મે ચાર – બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્વ ઔર શૂદ્ર યે નામ આયે હૈ. ઉનકા તાત્પર્ય યહ નહી હૈ, કી વે જાતિ કે સુચક હૈ, ઉનકા અર્થ યહ હૈ કી ગુણ તથા કર્મ કે આધાર પર ચાર વર્ણો કી સ્થાપના[૧૫]. ચાર વર્ણો કે કૃત્યો મે સે જીસે જો અચ્છા લગતા થા, ઉસી કો વહ સ્વીકૃત કરતા થા.

ઇસ પ્રકાર પુરાણો કે રચનાકાલ એવં ચાતુર્વર્ણ્ય વ્યવસ્થાહ કા વર્ણન કરકે યહ બતલાના આવશ્યક સમજતા હૂઁ, કી પુરાણો મે ક્ષેપક કો સ્થાન નહી કયોકી ભાગવત પુરાણ મે એક અધ્યાય મે અઠ્ઠારો પુરાણો કી શ્લોક સંખ્યા દી હુઈ હૈ, જીસકે કારણ એક ભી શ્લોક બઢાને કા કીસી કો સાહસ હી નહી.

અબ મૈ ઈશ્વર કા નામ લેકર અન્તિમ અવતાર કા વિવરણ પ્રસ્તુત કરૂઁગા જીસકે લીયે મુજે નિર્દેશ વિદ્વર્ય પ્રોફેસર સરસ્વતી પ્રસાદજી ચર્તુવેદી, ભૂતપૂર્વ અધ્યક્ષ સંસ્કૃત વિભાગ પ્રયાગ વિશ્વવિદ્યાલય તથા ૧૦૦૮ સ્વામી શ્રી રામાનન્દજી સરસ્વતી સે મિલા હૈ, અતએવ મૈ ઈન દોનો વિદ્યામૂર્તિયોકા કૃતજ્ઞ હૂઁ.

અવતાર કા અર્થ

'અવતાર' શબ્દ 'અવ' ઉપસર્ગપૂર્વક 'તૃ' ધાતુ મે 'ઘઞ' પ્રત્યય લગાકર બના હૈ. અવતાર શબ્દ કા અર્થ યહ હૈ કિ પૃથ્વી મે આના. 'ઈશ્વર કા અવતાર' શબ્દ કા અર્થ હૈ કી 'સબ કો સન્દેશ દેને વાલા મહાત્મા કા પૃથ્વી મે જન્મ લેના'. પરમેશ્વર સર્વવ્યાપી હૈ, કીસી નિશ્ચિત સ્થાન મે ઉસકા રહના ઔર વહાં સે ઉસકા કહી આના જાના યહ કથન ઉસ અસીમ કો સીમિત બનાતા હૈ, કહીં ઉસકા તેજ વિશેષ સુવ્યકત નહીં હોતા, જૈસે તુષરાચ્છદિત સૂર્ય કા તેજ મન્દ દિખને લગતા હૈ, પરન્તુ ઉસસે સૂર્ય કા તેજ કમ નહી હોતા. ઉપર કે સાત લોકો મે સર્વોચ લોક (અર્થાત્ સાતવે આસમાન) મે ઉનકી ઉપલબ્ધિ હૈ, જહાં ન તો સૂર્ય ચમકતા હૈ ઔર ન હી ચંદ્રમા યા તારો કા દર્શન હોતા હૈ[૧૬]. વહાં પર ઈશ્વર કા ઈતના અધિક પ્રકાશ (નૂર) ફૈલા હુઆ હૈ કી ઔર ચંદ્રમા કી જ્યોતી ઉસકે સામને કયા હૈ. જીસ પ્રકાર સૂર્ય કે પ્રકાશ સે સભી ગ્રહ (Planet) પ્રકાશિત હોતે હૈ. ઉસી પ્રકાર ઉસ પરમપિતા પરમેશ્વર કે તેજ સે સભી પ્રકાશિત હોતે હૈ. ઉસી સંબંધ અર્થાત ઉનકા કોઈ શ્રેષ્ઠ (Beloved) મહાત્મા લોગો કા કલ્યાણ કરને કે લીયે જગતીતલ મે અવતીર્ણ હોતા હૈ, યા જગતીતલ મે અવતીર્ણ લોગો મે સે નિર્મલ હૃદય એવં કીસી એક વ્યકિત મે જ્ઞાન ભર દિયા જાતા હૈ, ઔર ઈશ્વર કે તેજ કા ઉસે સાક્ષાત્કાર હો જાતા હૈ, જીસકે કારણ બિના અધ્યયન કીયે હુએ હી ઉસમે સર્વોત્કૃષ્ટ જ્ઞાન ભર જાતા હૈ.

'ઇશ્વર કા અવતાર' શબ્દ મેં 'કા' શબ્દ સમ્બંધ કારક કા ચિન્હ હૈ, અતઃ સ્પષ્ટ હી હૈ કિ ઈશ્વર સે સમ્બદ્ધ વ્યકિત કા અવતીર્ણ હોના. ઈશ્વર સે સમ્બદ્ધ કૌન હૈ ? ઉસસે સમ્બદ્ધ વહી હૈ, જો ઉસકા હૈ. ઋગ્વેદ મે ઐસે વ્યકિત કો 'કીરિ'[૧૭] કહા ગયા હૈ. 'કીરિ' શબ્દ કા અર્થ હિન્દી મે 'ઈશ્વર કા પ્રશંસક' ઔર અરબી મે 'અહમદ' હોતા હૈ. સન્દેહ યહ ઉઠતા હૈ, કિ ઈસ તરહ તો જીતને ભી ઈશ્વર કે પ્રશંસક હૈ, સભી અહમદ કહે જાએગેં, પરન્તુ ઐસા નહી હૈ. ઈશ્વર કી વિશેષ પ્રસંશા કરને વાલે પર 'કીરિ' શબ્દ યહ 'અહમદ' શબ્દ રૂઢ હો ગયા. જીસ પર શબ્દ કી જો રૂઢિ હો જાતી હૈ, ઉસસે ઉસી કા બોધ હો જાતા હૈ. 'આદમ' ભી તો ઈશ્વર કે પ્રસંશક થે. પરન્તુ ઉનકા નામ 'અહમદ' નહી હુઆ. તાત્પય યહ નિકલા કી ઈશ્વર સે સમ્બદ્ધ પ્રત્યેક વ્યકિત 'કીરિ' નહી હો સકતા. યહાં હમે કેવલ અંતિમ અવતાર કા વર્ણન કરના હૈ, ન કી સન્દેષ્ટાઓ યા અવતારો કા ઈતિહાસ કહના. ઈતના તો કહના આવશ્યક સમજતા હું, કી 'અવતાર[૧૮]' શબ્દ સંસ્કૃત ભાષા મે ઔર 'પ્રોફેટ' અંગ્રેજી ભાષા મે 'નબી' અરબી ભાષા મે સંસાર કે ઉદ્ધારકો કે લીયે પ્રયોજનીય વિશ્રૃત શબ્દ હૈ. હર દેશ કે લીયે અલગ–અલગ અવતાર હુએ હૈ. કયોકિ એક અવતાર સે સમ્પૂર્ણ દેશો કા હિત અસમ્ભવ હૈ, પરન્તુ અન્તિમ અવતાર કી બાત ઔર હૈ, ઉસકા જબ ઉદઘાટન હોતા હૈ, તબ ઉસકા ધર્મ સંસાર કે સભી ધર્મો મે સન્નિહિત હો જાતા હૈ.

અન્તિમ અવતાર કી વિશેષતાયે

(૧) અશ્વરોહણ–પુરાણો મે અન્તિમ અવતાર કે વિષય મે જહાં કહી ભી વર્ણન હુઆ હૈ ઉનકી સવારી (Horse) હી બતાઈ ગઈ હૈ. વહ અશ્વ વેગ સે ચલને વાલા હોગા. અશ્વ કે વિશેષણ મેં દેવદત્ત નામ આયા હૈ. દેવદત્ત કા અર્થ હૈ–દેવતાઓ દ્વારા દિયા ગયા.

(૨) ખડગધારણ–અશ્વારોહણ કે અતિરિકત અન્તિમ અવતાર કા ખડગધારી ભી બતાયા ગયા હૈ[૨૨]. દુષ્ટો કા સંહાર અન્તિમ અવતાર કે દ્વારા તલવાર સે હૈ ન કી એટમ બમ્બ આદિ સે. વિચારણીય હૈ કી યહ સમય અણુયુગ હૈ, ન કી તલવાર કા યુગ અવતાર કી સબસે બડી વિશેષતા હૈ કી અપની તથા અસ્ત્ર દેશ, કાલ ઔર પાત્ર કે અનુસાર ઉસકી વેશભુષા ભી રહતી હૈ.

(૩) અસ્ટૈસ્વર્યગુણાન્વીત– ઉનમે આઠો સિદ્ધિયાઁ એવં અચ્છે ગુણો કા સનિધાન પુરાણો મે બતાયા ગયા હૈ.

(૪) જગત્પતિ–પતિ શબ્દ 'પા,(રક્ષા કરના)ધાતુ મેં 'ડતિ' પ્રત્યય કે સંયોગો સે બના હૈ. જગત્ કા અર્થ સંસાર, જગતપતિ શબ્દ કા અર્થ હુઆ, સંસાર કી રક્ષા કરને વાલા.

(૫) અસાધુદમન– અન્તિમ અવતાર કી સબસે પ્રશંસનીય યહ હૈ કિ વહ દુષ્ટો કા દમન કરેગા,[૨૩]ન કિ અચ્છે લોગો કા.

(૬) ચાર ભ્રાતાઓં કે સહયોગ સે યુકત– 'ભ્રાતા' શબ્દ કા અર્થ હૈ સહાયક. અન્તિમ અવતાર કે સહાયક ચાર હોગેં,જો હર તરહ સે ઉસે સહાયતા દેગેં[૨૪].

(૭) દેવતાઓ દ્વારા ઉસકી સહાયતા– ધર્મ કે પ્રસાર એવં દૂષ્ટોં કા દમન કરને મેં સહાયતા દેને કે લિયે દેવતા ભી આકાસ સે ઉતર આએગેં.

(૮) કલિ કા નિરાકરણ કરને વાલા–જિસ અર્થ મેં 'કલિ' શબ્દ પ્રયુકત હોતા હૈ, ઉસી મેં શૈતાન શબ્દ ભી પ્રયુકત હોતા હૈ. અંતિમ અવતાર કે દ્વારા કલિ અર્થાત્ શૈતાન કી પરાજય હોગી.

(૯) અપ્રતિમદ્યૂતી – અન્તિમ અવતાર કે દ્વારા શરીર મે ઈતની કાન્તી રહેગી, કિ ઉસકી ઉપમા નહી દી જા સકતી હૈ,[૨૫] ઔર ન ઉસકે સમાન કાન્તિમાન ઔર કોઈ અવતાર હી હુઆ .

(૧૦) રાજાઓં કે વેશ મેં છિપે હુએ દસ્યુઓં કા વિનાશ– અન્તિમ અવતાર કે વિષય મે યહ ભી ભાગવત પુરાણ મેં હૈ કિ વહ રાજાઓ કે વેંશ મેં છિપે હૂએ દસ્યુઓં કા સંહાર કરેગા.

(૧૧) શરીર સે સુગન્ધ કા નિકલના– અન્તિમ અવતાર કે શરીર સે સુગન્ધ સે સુગન્ધ નિકલેગી, [૨૬] જો હવા મેં લોગો કે મન કો નિર્મલ કરેગી.

(૧૨) બહુત બડે સમાજ કા ઉપદેશક બનના– અન્તિમ અવતાર બહુત બડે સમાજ કા કલ્યાણકારી હોગા. ધર્મ સે દૂર અત્યાચારિયોં કા દમન કરકે ઉન્હેં સીધે રાસ્તે પર લગાયેગા.

(૧૩) માધવ માસ કી દ્વાદશી શુદ શુકલ પક્ષ કો જન્મ– અન્તિમ અવતાર કા જન્મ શુકલપક્ષ કી બારહવીં તિથિ કો માધવમાશ (વૈશાખ) મેં હોગા. યહ કલ્કિ પુરાણ સે વિદિત હૈ[૨૭].

(૧૪) સમ્ભલ કે પ્રધાન પુરોહિત કે યહાઁ જન્મ– સમ્ભલ સ્થાન કે પ્રમુખ પુરોહિત વિષ્ણુયશ[૨૮] કે યહાં જન્મ હોગા ઔર માતા કા નામ સુમતિ હોગા .યે સભી વિશેષતાએં અન્તિમ અવતાર મેં હોગીં.

અન્તિમ અવતાર કા સમય

અવતાર ભવિષ્ય મે હોગા પરન્તુ અવતાર કે પૂર્વ હી અત્યાચારોં સે દબકર પૃથ્વી જલમગ્ન હો જાયે, તો ભાવી અવતાર મેં લાભ હી કયા? ગીતા મે ભી કહા ગયા હૈ કિ જબ ધર્મ કી હાની હોતી હૈ ઔર અધર્મ કી વૃદ્ધિ હોતી હૈ,તબ અવતાર હોતા હૈ.સાધુઓ કી રક્ષા કે લિયે તથા દુષ્ટો કે સંહાર કે લિયે,એવં ધર્મ કી સ્થાપના કે લીયે યુગ યુગ મે અવતાર હોતા હૈ.

દૂસરી બાત ધ્યાન દેને કી યહ હૈ કિ અન્તિમ અવતાર ઉસ સમય હોગા કિ યુદ્ધ મે તલવાર કા પ્રયોગ કિયા જાતા હો, ઔર સવારિયો મેં અશ્વ કા પ્રયોગ હોતા હો. કયોકિ 'ભાગવત પુરાણ મેં ઉલ્લેખ હૈ, કી દેવતાઓ દ્વારા દિયે ગયે વેગગામી અશ્વ પર ચઢકર આઠો એશ્વર્યે એવં ગુણો સે યુકત જગત્પતિ તલવાર સે દુષ્ટો કા દમન કરેંગે[૩૩]. યહ તલવારો ઔર ઘોડોં કા યુગ નહી હૈ, યહ તો અણુબમ્બ એવં આદિ કા યુગ હૈ. તલવાર એવં ઘોડો કા સમય સમાપ્ત હો ચુકા હૈ અતઃ અન્તિમ અવતાર કી સ્થિતિ તલવારો એવં ઘોડો કે યુગ મે હી હોની સિદ્ધ હોતે હૈ. આજ સે લગભગ ૧૪૦૦ વર્ષ પહલે ઘોડો તથા તલવારો કા પ્રયોગ હોતા થા ઔર ઉસકે લગભગ ૧૦૦ વર્ષો બાદ સે બારૂદ કા નિર્માણ સોડા ઔર કોયલા કે સંયોગ સે અરબ મે હોને લગા. જન્મતિથિ કા ભી નિરૂપણ હોના આવશયક હૈ. કલ્કિપુરાણ મે અન્તિમ અવતાર કા સમય માધવ માસ, શુકલપક્ષ કી દ્વાદસી તિથિ દિયા ગયા હૈ[૩૪].

અન્તિમ અવતાર કે સ્થાન વિષય મે કેવલ ઇતના હી વિચારણીય હૈ કિ વહ સ્થાન, જીસકે આસ–પાસ જલ હો ઔર વહ સ્થાન આકર્ષક એવં શાન્તિદાયક હો. અવતાર કી ભૂમિ પવિત્ર હોતી હૈ, અતઃ ઉસ સ્થાન મે ભી પવિત્રતા હોની ચાહીયે ઔર હિંસા આદિ નહી હોની ચાહીયે. સાથ હી સાથ વહ સ્થાન એક તીર્થ હોના ચાહિયે અર્થાત્ લોગો કા ધાર્મિક સ્થાન હો. 'શમ્ભલ' કા શાબ્દિક અર્થ હૈ – "શાન્તિ કા સ્થાન', અન્તિમ અવતાર કા સ્થાન શાન્તિદાયક, હિંસા ઔર દ્વેષ સે રહિત હોના ચાહિયે. શમ્ભલ. શંભૂ સ્થાન પ્રસિદ્ધ સ્થાન મકા મકલેશ્વર મહાદેવ. સંમ્ભલ ગ્રામ.

અન્તિમ અવતાર કે લીયે આવશયક નહી કી વહ ભારત મે હી હો ઔર સંસ્કૃત યા હીન્દી હી બોલે. ભાષા, વેશભૂષા તો કેવલ દેશ–કાલ પાત્ર કે અનુસાર હોતી હૈ. યદિ અવતારો કી ભાષા તથા વેશભૂષા એક હી હોતી. યહ કહના અજ્ઞાનતા હૈ, કી અવતાર કેવલ ભારત મે હી હો. કયા ભારત હી ઈશ્વર કા પ્રિય હૈ, ઔર અન્ય દેશ નહી, અથવા કયા સૃષ્ટિ કેવલ ભારત હી હૈ ઔર દૂસરે દેશ નહી.

અતઃ અન્તિમ અવતાર ભારત સે બહાર ભી હો સકતા હૈ ઔર વહાં ઉસ દેશ કી ભાષા, રીતિ–રિવાજ તથા વેશભૂષા કે અનુરૂપ ઉસકો ચલના હોગા, પરન્તુ અધર્મ એવં અન્યાય કે વિરૂધ્ધ.

સમય કો દૃષ્ટિ મે રખતે હુયે ઈતના તો સ્પષ્ટ હી હૈ, કી ભારત મે આજ સે લગભગ તેરહ – ચૌદહ સૌ વર્ષ પૂર્વ કોઈ ઐસા વ્યકિત નહી હુઆ, જો અન્તિમ અવતાર કી કસૌટી પર ખરા ઉતરે.

જીતને ભી પુરાણ હૈ, કલ્કિ કે અવતાર કે વિષય મે સભી સ્થાન કો 'શમ્ભલ' બતલાતે હૈ. 'સમ્ભલ' યા 'સંભૂ' શબ્દ એક હી હૈ. અન્તિમ અવતાર કી સિદ્ધિ પ્રકરન મે સ્થાન આદિ કા નિર્ધારણ કિયા જાયેગા.

સંસાર કે સામાજીક ઔર ધાર્મિક પતન કા કાલ

પ્રત્યેક મહાપુરૂષ કે જન્મ કે પહલે કાફી સંકટો કી પરિસ્થિતી આતી હૈ યા યો કહીયે કી પ્રત્યેક કષ્ટમય દશાઓ કે બાદ હી ઈશ્વર કીસી મહાપુરૂષ કો ભેજતા હૈ. ભારત કી ભી દશા આજ સે લગભગ દો હજાર વર્ષ પહેલે ખરાબ થી. પ્રાચીન ભારત કે ઈતિહાસ મે સબસે અધિક અંધકાર ઔર અત્યાચારો કા યુગ હૈ જો લગભગ પાંચ સો ઈ.સ. સે પ્રારંભ હોતા હૈ. વૈદિક કાલ મે મુર્તીપૂજા કા અભાવ થા પરન્તુ ઈસી સમય મન્દિરો મે મૂર્તિપૂજા કા સર્વત પ્રચલન ઔર સ્થાપના હો ગયાં હૈ[૩૬]. મન્દિરો કે પુજારી તરહ–તરહ કી ત્રુટિયો કા ઉદ્‌ગમ બને, જો ધાર્મિક આડમ્બરો સે ભોલે યાત્રિયો કો લૂટતે થં[૩૭]. વૈદિક કાલ મે સારી હિન્દૂ જાતિ મે એકતા તથા સમાનતા કા વ્યવહાર હોતા થા.

અન્ય ઐતિહાસિક પ્રમાણો સે યહ ભી સિદ્ધ હૈ કિ મોહમ્મદ સાહબ કે જન્મ કે પહલે ઈસાઈયો મે કિતની બુરાઈયાં ફૈલ ગઈ થી[૩૫]. ઉસી પ્રકાર સેલ ને કુર્આન કે અનુવાદ કી પ્રસ્તાવના મે લિખા હૈ–ગિરજાઘર કે પાદરિયો ને ધર્મ કે ટુકડે ટુકડે કર ડાલે થે. ઔર શાંતિ પ્રેમ એવં અચ્છાઈયો ઉનમે સે દૂર હો ગઈ થી. વે 'મૂલ ધર્મ' કો ભૂલ ગયે થે. ધર્મ કે વિષય મે અપને તરહ–તરહ કે વિચાર બનાયે હુયે પરસ્પર કલહ કરતે થે. ઈસી પૃથ્વી મે રોમન ગિરજાઘરોં મે બહુત સી ભ્રમ કી બાતે ધર્મ કે રૂપ મે માની જાને લગી ઔર મૂર્તિપૂજા બહુત હી નિંલજ્જતા સે કી જાને લગી.

મોહમ્મદ સાહબ સે પહલે ઈસાઈ ધર્મ ઔર મૂર્તિપૂજા દોનો ને મીલકર એક નવીન રૂપ ધારણ કર લીયા. જીસકે કારણ ઈસાઈયો મે મૂર્તિપૂજા સામાન્ય હો ગઈ, ઔર એક ઈશ્વર કે સ્થાન પર તીન ઈશ્વર માનનીય હો ગયે ઔર મરિયમ (ઈસામસીહ કી માં) કો ઈશ્વર કી માં સમજા જાને લગા[૪૬].

અન્તિમ અવતાર સિદ્ધિ

ઉપર્યુકત વિવરણો મે યહ સ્પષ્ટ હી કીયા જા ચુકા હૈ, કિ કલ્કિ અશ્વારોહી તથા ખડ્‌ગધારી હોગા. તલવાર એવં અશ્વ કા સમય બીત ચુકા હૈ, ઔર અબ તો જેટ વિમાનો એવં અણુઅસ્ત્રો કા યુગ આ ગયા હૈ. અન્તિમ અવતાર કા કાલ નિર્ધારણ આજ સે પૂર્વ હી સિદ્ધ હોતા હૈ. અન્તિમ અવતાર કે પુર્વ કી પરિસ્થિતીયાં ભી સિદ્ધ હો ચુકી હૈ, કી ધર્મ કી હાનિ ઔર અધર્મ એવં અત્યાચારો કી વૃદ્ધિ હોને પર અન્તિમ અવતાર કી પ્રક્રિયા હોગી. અબ કલ્કિ અવતાર ઔર મુહમ્મદ સાહબ કા તુલનાત્મક અધ્યન ઉપસ્થિત કરતે હૈ.

૧. **અશ્વરોહણ એવં ખડગધારી** – ભાગવતપુરાણ, દ્વાદશ સ્કન્ધ દ્વિતીય અધ્યાય કે ઉન્નીસવે શ્લોક સે કલ્કિ કા દેવતાઓ દ્વારા દિયે ગયે અશ્વ પર ચઢના એવં તલવાર દ્વારા દુષ્ટો કા સંહાર કરના ઉલ્લિખિત હૈ[૪૭]. કલ્કિકા ઘોડા જો દેવતાઓ દ્વારા ઉન્હે દિયા જાયેગા, ઉસી પર ચઢકર વહ દુષ્ટો કા સંહાર કરેંગે. મોહમ્મદ સાહબ કો ભી ફરિશ્તો દ્વારા ઘોડા મિલા થા, જીસકા નામ બુર્રાક થા[૪૮]. ઉસ પર બૈઠકર મોહમ્મદ સાહબને રાત્રી કો તીર્થયાત્રા કી થી[૪૯]. મુહમ્મદ સાહબ કો ઘોડે અધિક પ્રિય થે. ઔર ઉનકે સાત ઘોડે થે[૫૦]. અનસ ને કહા કી મૈને મુહમ્મદ સાહબ કો દેખા કી ઘોડેપર સવાર થે ઔર ગલે પર તલવાર લટકાયે હુયે થે. મુહમ્મદ સાહબ કે પાસ નૌ તલવારે થી.

૧) કુલ પરમ્પરા સે પ્રાપ્ત. ૨) જુલફિકાર નામક તલવાર. ૩) કલઈ નામવાલી તલવાર.

૨. **જગદ્ગુરૂ**–ભાગવતપુરાણ મે અન્તિમ અવતાર કો જગતપતિ કહા ગયા હૈ[૫૩]. જગત્ કા અર્થ હૈ સંસાર ઔર પતિ કા અર્થ હૈ રક્ષક. જગત્પતિ શબ્દ કા અર્થ હુઆ કિ અપને ઉપદેશોં દ્વારા ગિરતે હુએ સમાજ કો બચાને વાલા .વહ સમાજ કોઈ સીમિત સમાજ તો હૈ નહીં. વહ સમાજ હૈ સંસાર, તાત્પર્ય યહ હુઆ કિ જગૃત કા ગુરૂ.મુહમ્મદ સાહબ કે લિયે ભી કુરાન મેં કહા ગયા હૈ,'એ મોહમ્મદ એલાન કર દો સારી દુનિયાઁ ભર કે લિયે તુમ આયે હો· દૂસરી જગહ યહ ભી કહા ગયા હૈ કિ પવિત્ર હૈ વહ અસ્તીત્વ, જીસને અપને ભકત પર પવિત્ર ગ્રંન્થ ઉતારા તાકિ સમ્પૂર્ણ સંસાર કે લિયે વહ પાપો કા ડર દિખાને વાલા હો[૫૫]·ઈસ પ્રકાર જગદ ગુરૂત્વ કા અસ્તીત્વ એવં મહત્વ દોનો પર હી સિદ્ધ હોતા હૈ.

૩. **અસાધુદમન**– કલ્કિ કે વિષય મે ઉલ્લેખ હૈ કિ વહ દૂષ્ટો કા દમન કરેગે. યહી બાત મુહમ્મદ સાહબ્ પર ભી ઘટિત હોતી હૈ. ઉન્હોને ભી દમન કિયા, તો દુષ્ટો કા હી. કુરાન મે ભી કહા ગયા હૈ, કિ જીનકો સતાયા ગયા હૈ,ઉનકો આજ્ઞા દી જાતી હૈ કિ વે ભી લડે,ઈસ કારણ સે કિ ઉન પર અત્યાચાર કીયા ગયા હૈ' ઔર પરમેશ્વર ઉનકી સહાયતા પર પૂરી શકિત રખતા હૈ. જો લોગ અપને ઘરોં સે નિકાલે ગયે, કેવલ ઈસ બાત પર કિ ઈશ્વર ઉનકા પાલક હૈ. મોહમ્મદ સાહબ ને લુટેરોં ઔર ડાકુઓં કો સુધાર કર ઉન્હે એકેશ્વરવાદ કી શિક્ષા દી,તથા ઈશ્વર કી પુજા મેં ઔર દેવતાઓં કે મિશ્રણ કા વિરોધ કિયા તથા મૂર્તિપૂજા કા ભી ખણ્ડન કિયા. ઉન્હોને જીસ ધર્મ કી સ્થાપના કી, ઉસકે વિષય મેં કહા ગયા કિ મૈ પ્રચીન ધર્મ કો હી સ્થાપિત કર રહા હુઁ. કોઈ યહ નયા ધર્મ નહી હૈ. 'ઈસ્લામ' શબ્દ કા અર્થ હૈ,ઈશ્વર કીઆજ્ઞા કા પાલન કરાને વાલા ધર્મ ઔર વેદ શબ્દ ભી ઈશ્વરીય વાણી હે ઔર ઉનકી આજ્ઞા કા પાલન કરાને વાલા ધર્મ વૈદિક હૈ, અતઃ વૈદિક ધર્મ ઔર ઈસ્લામ ધર્મ મે સામ્ય હૈ જો વૈદિક યા ઈસ્લામ ધર્મ કે માર્ગ મે બાધક હૈ, ઉન્હે નાસ્તિક યા કાફિરકહા જાતા હૈ,ઉનસે વિરોધ કી બાત ઉનકે દમન કી બાત સ્વાભાવિક હી હૈ.

જીસ પરિસ્થતિ મે મોહમ્મદ સાહબ કા જન્મ હુઆ , વહ પરિસ્થતિ ડાકુઓ ઔર દુષ્ટો સે યુકત થી. લડકિયો કો કત્લ કર દિયા જાતા થા.ઉનકે જન્મ કે, સમય ઈરાન મે તો કુબાદ પ્રથમ બાદશાહ હુઆ થા, જો ભજદ કે ઉપદેશ સે ઈતના પ્રભાવિત હોકર યહ ઘોષિત કર ચુકા થા કિ ધન ઔર ઔરત સભીકી હૈ, ઉન પર કિસી વ્યકિત વિશેષ કા અધિકાર નહી. ઈસ કે પરિણામ સ્વરૂપ વ્યાભિચાર અપની સીમા કો પાર કર ચુકા થા. બાદ મે મોહમ્મદ સાહબ હી એસે વ્યકિત હુયે જીનકે વર્ગ ને ઉન આતતાઈઓં કો પરાજિત કરકે ધર્મ કી મર્યાદા સ્થાપિત કરને મે સફલતા પ્રાપ્ત કી.

૪. **સંસ્કૃત પ્રાયઃ** અર્થ પ્રધાન નામો કો મહત્વ દેતી હૈ, અતએવ ઉન નામો કે અર્થ કો હી સ્વીકાર કરના અધિક ઉપયુકત હૈ.

'શમ્ભલ' શબ્દ 'શાન્ત કરના' અર્થ વાલી 'શમ્' ધાતુ સે બના હુઆ હૈ, જીસમે 'બન્'પ્રત્યય લગા હુઆ હૈ. 'શમ્ભલ શબ્દ કા અર્થ હોગા ' શાન્તિ કા ઘર' ઔર મકકા કો અરબી ભાષા મે ' દારૂલઅમન ' ભી કહા જાતા હૈ, જીસકા અર્થ 'શાન્તિ કા ઘર' હૈ.

૫. **પ્રધાન પુરોહિત કે યહાઁ જન્મ**– કલ્કિ કે વિષય મે યહ કહા ગયા હૈ કિ વહ પ્રધાન પુરોહિત કે યહાઁ જન્મ લેગે. મોહમ્મદ સાહબ ને ભી મકકા મે કાબા કે પ્રધાન પુરોહિત કે યહાઁ જન્મ લિયા.

૬. **માતા પિતા સંબધી** સામ્ય કલ્કિ કી માતા કા નામ કલ્કિ પુરાણ મેં સુમતિ (સોમવતી) આયા હુઆ હૈ જીસકા અર્થ હૈ, શાંતિ એવં મનનશીલ સ્વભાવવાલી. પિતાકા નામ વિષ્ણુયશ આયા હુઆ હૈ, જો બહુત હી પવિત્ર તથા ઈશ્વરકા ઉપાશક હોગા, મોહમ્મદ સાહબકી માતા કા ભી નામ 'આમિના' થા જીસકા અર્થ હોતા હૈ, શાન્તિ (અમન) વાલી, તથા પિતાકા નામ 'અંબ્દુલ્લાહ' થા. અબ્દુલ્લાહ કા અર્થ હૈ અલ્લાહ અર્થાત વિષ્ણુ કા બંદા[૫૮].

૭. **અન્તિમ અવતાર કી ધારના** મે સામ્ય–કલ્કિ કો અન્તિમ યુગકા અવતાર બતાયા હૈ[૫૯]. મોહમ્મદ સાહબને ભી ઘોષણા કી હૈ, કિ મૈ અન્તિમ સન્દેષ્ટા હૂં. યહી કારણ હૈ કી મુસલમાન ભાવી કિસી સંન્દેષ્ટા યા અવતાર કો નહી માનતે. નિષ્કલંકી 'કલ્કિં' શબ્દ કા અર્થ 'વાચસ્પત્યમ્' તથા 'શબ્દકલ્પતરૂ' મે અનાર કા ફલં ખાને વાલે તથા કલંકકો ધોને વાલે કીયા ગયા હૈ. મોહમ્મદ સાહબ ભી અનાર ઔર ખજૂર કા ફલ ખાતે થે, તથા ઉન્હોને પ્રાચીન કાલ સે આગત મિશ્રણ (શિર્ક) ઔર નાસ્તિકતા (કુફ્ર) કો ધો દીયા.

૮. **ઉત્તરદિશિગમન** તથા ઉપદેશ સમ્બન્ધી સામ્ય–કલ્કિ પુરાણ મે ઉલ્લિખિત હૈ, કી[૬૦] કલ્કિ પૈદા હોને કે બાદ પહાડી કી તરફ ચલે જાયેગે ઔર વહાં પરશુરામજી સે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરેંગે બાદ મે ઉત્તર કી તરફ ફિર લૌટેંગે. મોહમ્મદ સાહબભી જન્મ લેને કે કુછ સમય બાદ પહાડિયો કી તરફ ચલે ગયે ઔર વહાં જીબ્રીલ દ્વારા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કિયા. અર્થાત ઉનપર કુરઆન્ કી આયતોકા ઉતરના શુરૂ હુઆ. ઉસકે બાદ વે ઉત્તર મદીને જાકર વહાં સે ફીર દક્ષિણ કી ઔર લૌટ આયે ઔર અપને સ્થાન કો વિજીત કિયા,[૬૧] યહી ઘટના કલ્કિ કે વિષય મે ભી ઘટને કી પુરાણો દ્વારા ઘોષણા હૈ.

૯. **શિવ દ્વારા કલ્કિ** કો એક ઘોડા દિયા જાના[૬૨] શિવ કલ્કિ કો એક ઘોડા દેંગે જો બહુતહી ચમત્કારો સે યુકત હોગા. મોહમ્મદ સાહબ કો ભી બુર્રાક નામ કા ચમત્કારી ઘોડા મિલા થા, જો ઈશ્વરસે ઉન્હે પ્રાપ્ત હુઆ થા.

૧૦. ચાર ભાઈયોં કે સાથ કલિ કા નિવારણ–કલ્કિ પુરાણ મે ઉલ્લેખ હૈ કિ[૬૩] ચાર ભાઈઓ કે સાથ કલ્કિ કલિ (શૈતાન) કા નિવારણ કરેંગે. મોહમ્મદ સાહબને ભી ચાર સાથિયો કે સાથ શૈતાન કા નિવારણ કિયા થા. યે ચાર થે[૬૪].

૧. અબુ બક્ર ૨. ઉમર ૩. ઉસ્માન ઔર ૪. અલી.

બાદમે યહ ચારો વ્યકિત હી ખલીફા હુયે જીન્હોને મોહમ્મદ સાહબ કે એકેશ્વરવાદ ઔર આડમ્બર વિહીન ધર્મકા પ્રચાર કિયા.

૧૧. **દેવતાઓ દ્વારા સહાયતા** – કલ્કિ પુરાણ મે ઉલ્લેખ હૈ, કી દેવતાઓ દ્વારા કલ્કિ કો યુધ્ધો મે સહાયતા મિલેગી[૬૫]. યહી બાત મુહમ્મદ સાહબ કે ભી વિષય મે હુઈ કે બદ્ર કી લડાઈ મે ફરિશ્તે ઉનકી સહાયતા કે લીયે ઉતરે.

કુરઆન મે લીખા હૈ કિ 'અલ્લાહને તુમકો બદ્ર કી લડાઈ મે મદદ દી ઔર તુમ બહુત કમ તાદદ (સંખ્યા) મે થે, તો તુમકો ચાહિયે કી તુમ અલ્લાહ હી સે ડરો ઔર ઉસીકે શુક્રગુજાર હોઓ. જબ તુમ મોમીનીન સે કહ રહે થે કી કયા તુમ્હારે લીયે કાફી નહી હૈ, કી તુમ્હારા રબ તુમકો તીન હજાર ફરિશ્તે ભેજકર મદદ કરે. બલ્કિ અગર તુમ સબ્ર કરો ઔર અલ્લાહ સે ડરતે રહો. તો અલ્લાહ તુમ્હારી મદદ પાંચ હજાર ફરિશ્તે સે કરેગા[૬૬]. જબ તુમને અપને રબ સે મદદ માંગી તો તુમ્હારે રબને મંજુર કિયા હૈ કી મૈ તુમ્હારે લીયે એક હજાર ફરિશ્તે મદદ કો ભેજૂંગા[૬૭].

એ ઇમાનવાલો અલ્લાહ કી ઉસ કૃપાકા સ્મરણ કરો, જબ તુમ્હારે વિરૂધ્ધ સેનાયે તો હમને ભી ઉનકે વિરૂધ્ધપવન ઔર સેનાયે ભેજી, જીનકો તુમ નહી દેખતે થે, ઔર જો કુછ તુમ કર રહે થે, વહ અલ્લાહ દેખ રહા થા[૬૮].

૧૨. **અનુપમકાન્તિ સે યુકત** – કલ્કિ કે વિષય મે ઉલ્લેખ હૈ કિ વે અનુપમ કાન્તિ સે યુકત હોંગે, અર્થાત વે ઈતને અધિક સુન્દર હોંગે કી ઉનકી ઉપમા નહી દી જા સકતી[૬૯]. મોહમ્મદ સાહબ કે ભી વિષય મે કહા ગયા હૈ કી મોહમ્મદ સાહબ સભી આદમીયો સે અધિક સુન્દર થે ઔર સભી મનુષ્યો સે અધિક આદર્શવાન એવં યોદ્ધા થે[૭૦].

૧૩. **જન્મતિથિ સમ્બન્ધી સામ્ય**–કલ્કિ પુરાણ મે કલ્કિ કે જન્મ કી તિથિ કે સમ્બન્ધ મે લીખા હૈ કી માધવ માસ મે શુકલપક્ષ દ્વાદશીકો જન્મ હોગા[૭૧]. ઔર મોહમ્મદ સાહબ કા જન્મ ભી બારહ રબીઉલ અવ્વલ કો હુઆ થા[૭૨]. બારહ રબીઉલ અવ્વલ કા અર્થ હૈ કી બારહવી તિથિ અર્થાત શુકલપક્ષ દ્વાદશી.

૧૪. શરીર સે સુગન્ધ કા નિકલના – શ્રીમદ્‌ભાગવત પુરાણ કે અનુસાર કલ્કિ શરીર સે નિકલી સુગન્ધ સે લોગો કે મન નિર્મલ હો જાયેગેં. ઉનકે શરીર કી સુગન્ધ હવા મે મિલકર લોગો કે મન કો નિર્મલ કરેગી[૭૩].

મોહમ્મદ સાહબ કે શરીર કે ખુશ્બુ તો પ્રસિધ્ધ કી હૈ. મોહમ્મદ સાહબ જીસસે હાથ મિલાતે થે, ઉસકે હાથ મે દિન ભર સુગન્ધ આતી રહતી થી[૭૪]. મોહમ્મદ સાહબ કે નૌકરને કહા થા કી મોહમ્મદ સાહબ કે શરીર કી સુગન્ધ વાયુ કો સુગન્ધિત કર દેતી થી, જબ વહ, બાહર નિકલતે થે[૭૫].

એકબાર ઉમ્મેસુલૈમ ને મોહમ્મદ સાહબ કે શરીરકા પસીના ઈકટ્‌ઠા કીયા. મુહમ્મદ સાહબ કે પુછને પર ઉસને બતાયા કી ઈસે હમ ખુશ્બુઓ મે મિલાતે હૈ, કયોકી યહ સબ સુગન્ધો સે બઢકર હૈ.

૧૫. અષ્ટેશ્વર્યગુણાન્વિત–ભાગવત પુરાણ ૧૨ સ્કન્ધ દ્વિતીય અધ્યાય મે કલ્કિ કો 'અષ્ટૈવર્યગુણાન્વીત' (આઠ ઈશ્વરીય સે યુકત) કહા ગયા હૈ. વે આઠ ઈશ્વરીય ગુણ હૈ–પ્રજ્ઞા, કુલીનતા, ઈન્દ્રિય–દમન, શ્રૂતિજ્ઞાન, પરાક્રમ, થોડાબોલના, દાન ઔર કૃતજ્ઞતા[૭૬].

(ક) પ્રજ્ઞા–ઊંચા જ્ઞાન વિષયક સામ્યભી મોહમ્મદ સાહબ સે હે પરમેશ્વર કી કૃપા સે ભૂત, ભવિષ્ય ઔર વર્તમાન કી સભી બાતે બતાને મે મોહમ્મદ સાહબ પુર્ણ સમર્થ થે, ઈસ બાત કે સમર્થન મે અનેકો ઉદાહરણ મોહમ્મદ ઈનાયત અહમદ કી 'અલકલામુલમુબીન' પુસ્તક મે મિલ જાયેગે. પ્રમાણ કે રૂપ મે ઉસ પુસ્તક મે એક ઈતિહાસ સંક્ષેપ મે યહ હૈ– રોમીયો ઔર ઈરાનિયો કી રોમી જબ પરાસ્ત હુયે, તો મોહમ્મદ સાહબ ને અપની પરોક્ષદર્શિતા સે ઈસ ઘટના કો અપને મિત્રો સે બતાયા. ઉનકે મિત્રો સે ઈસ ઘટના કો જાનકર કુરૈશ (વિરોધી) બહુત પ્રસન્ન હુઆ, પરંતુ એક ફરિશ્તે સે ૯ વર્ષ કે અંદર રૂમિયો કી હોને વાલી વિજય કો સુનકર મોહમ્મદ સાહબ કે મિત્ર અબૂબક્ર સે એક–એક હજાર ઊંટો કે હાર જાને કી શર્ત રખી, અંત મે ૯ વર્ષો કે અન્દર નૈનવા (Ninevah) કે યુદ્ધો કી વિજય ૬૨૭ ઈ.સ. મે હુઈ ઈસી વિષય સે સમ્બન્ધિત 'સૂરઃરૂમ' નામક કુરાન કી ૩૦વી સૂરત ઉસી પ્રકાર કે અનેક ઉદાહરણ, જો ઉનકી દૂરદર્શિતા સે સમ્બધિત હૈ, ઈતિહાસ સે જ્ઞાત હૈ.

(ખ) કુલીનતા – 'કલ્કિ મુખ્ય બ્રાહ્મણ કી પરિવાર સે સંબંધ હોગેં, ઈસકી પુષ્ટિ હમ ઉપર કર ચુકે હૈ. મોહમ્મદ સાહબ ભી ઊંચે પુરોહિત પરિવાર મે પૈદા હુયે થે. ઉનકા પરિવાર કાબા કા સંરક્ષક થા[૭૭]. મોહમ્મદ સાહબ કા જન્મ ૫૭૧ ઈ.સ. મે કુરૈશ કી હાશિમ કે પરિવાર મે હુઆ થા, જો અરબ કે નિવાસિયો દ્વારા માનનીય તથા કાબા કા પરમ્પરાગત સંરક્ષક થા[૭૮].

(ગ) ઇન્દ્રિયદમન–આઠ ઈશ્વરીય ગુણો મે તીસરા ગુણ હૈ–ઈન્દ્રિયો કો વશ મે કરના. ભારતીય ધર્મગ્રંથો મે કલ્કિ કે વિષય મે કહા ગયા હૈ, કી કલ્કિ ઈન્દ્રિય દમન કરનેવાલે હોંગે. સાહબ કે વિષય મે કહા હૈ કી વહ આત્મપ્રશંસા સે હીન, દયાલુ, શાન્ત, ઈન્તિ, ઈન્દ્રિયજીત ઔર ઉદાર હોંગે[૭૯]. 'ઈન્દ્રિયદમન' કા અર્થ હૈ કિ ઈન્દ્રિયો કો વસ મે કરના. ઈન્દ્રયાં મન કે અધીન હોકર કામ કરતી હૈ અતએવ મનકો વશ મે કરના હી ઈન્દ્રિયો કો વશ મે કરના હૈ. યદી કોઈ યહ આપત્તિ કરે, કી જો પુરૂષ ૯ વિવાહ કરે, ઉસકો ઘોર કામી યા ભોગ વિલાસી છોડકર ઈન્દ્રિયો કો વશ મે કરનેવાલા કૈસે કહા જા સકતા હૈ ? તો ઉન્હે યહ જ્ઞાત હોના ચાહીયે કી યોગિરાજ શ્રીકૃષ્ણ કી પટરાનિયાં કયા સંખ્યા મે છઃ સે અધિક નહી થી? યોગી તો સાંસારિક ભોગ વિલાસ કે અન્તર્ગત રહકર ભી નિષ્કામ ભાવના કે કારણ મુકત હો જાતા હૈ. જૈસે કમલ કા પત્તા જલ મે રહતે હુયે ભી જલ સે પરે રહતા હૈ, વૈસે યોગી પુરૂષ (ઈશ્વર કો પ્રાપ્ત કરનેવાલા) ભી સંસાર કે ભોગો એવં વિલાસો મે રહતે હુએ ભી ઉસસે પરે રહતા હૈ; અતએવં મોહમ્મદ સાહબ દ્વારા ૯ પત્નિયો કા રખા જાના લોકોત્તર પુરૂષત્વ કા હી ઘોતક હૈ, ન કી ઈસસે ઉનકે ઈન્દ્રિયદમનકારી હોને મે કોઈ કમી આતી હૈ.

(ઘ) 'શ્રુતં-શ્રુતં આઠ ઈશ્વરીય ગુણો મે ચૌથા ગુણ હૈ. 'શ્રુતં કા અર્થ હૈ જો ઈશ્વર કે દ્વારા સુનાયા ગયા ઔર ઋષિયોં યા પૈગમ્બરોં યા પૈગમ્બરો દ્વારા સુનાયા ગયા હો 'શ્રુતં શબ્દ શ્રું (સુનના) ધાતુ સે બના હૈ. ઈશ્વરીય જ્ઞાન જીસ ગ્રન્થ મે હો, ઉસે શ્રુતં કહા જાતા હૈ. મોહમ્મદ સાહબ પર ફરિશ્તે દ્વારા ઈશ્વરીય જ્ઞાન ઉતારા જાતા થા, જીસે વહ્ય ભી કહા જાતા હૈ, લેનપૂલ ઈસ બાત કા સમર્થન કરતે હૈ, કી મોહમ્મદ સાહબ પર દેવદૂત કી સહાયતા સે ઈશ્વરીય વાણી કા ભેજા જાના નિઃસન્દેહ સત્ય હૈ[૮૦]. આર. વી. સ્મિથ ભી ઈસ બાત સે સહમત હૈ, કી વહ્ય મે મોહમ્મદ સાહબ સન્દેષ્ટા કા પદ પાને વાલે ઘોસિત કીય ગયે હૈ[૮૧].

સર વિલિયમ મ્યોર ને ભી મોહમ્મદ સાહબ કે વિષય મે લિખા હૈ કી વહ સન્દેષ્ટા તથા ઈશ્વર કે પ્રતિનિધિ થે[૮૨]. ઈસ પ્રકાર મોહમ્મદ સાહબ ઔર કલ્કિ અવતાર કી સમાનતા દૃષ્ટિગોચર હોતી હૈ.

(ઙ) પરાક્રમ-અષ્ટગુણો મે 'પરાક્રમ' પાંચવા ગુણ હૈ. શારીરીક ક્રાન્તી મે મોહમ્મદ સાહબ કાફી બઢે હુએ થે. ઈસકે ઉદાહરણ કે રૂપ મે એક પહલવાન જીસકા નામ રૂકાના થા, ઉસકા વૃતાન્ત ઉપસ્થિત કિયા જા રહા હૈ, કિસી ગુફા મે અકેલે ઉપસ્થિત રૂકાના પહલવાન, જો કુરૈશ સે સમ્બધિત થા, ઉસે મોહમ્મદ સાહબને ઈશ્વરસે ન ડરને ઔર પર વિશ્વાસ ન કરને કારણ પુછા જીસ પર પહલવાનને સત્ય કી સ્પષ્ટતા કે લીયે કહા. તબ મોહમ્મદ સાહબને કહા કી તુ તો બડવીર હૈ. યદી કુશ્તી મે મૈ તુજે નીચા દિખાઉં, તો કયા વિશ્વાસ કરેગા ? ઉસને સ્વીકારાત્મક ઉત્તર દિયા, તબ મોહમ્મદ સાહબને ઉસે દો બાર પરાસ્ત કિયા[૮૩].

(ચ) અબહુભાષિત-'અબહુભાષિતા' કા અર્થ હૈ-થોડા બોલના. થોડા બોલના મહાન પુરૂષ કા બહુત બડા ગુણ માના જાતા હૈ. મોહમ્મદ સાહબ ભી અધિકતર મૌન રહા કરતે થે, પરન્તુ જો કુછ બોલતે થે, વહ ઈતના પ્રભાવોત્પાદક હોતા થા, કી લોગ ઉનકી બાતે નહી ભુલતે થે[૮૪]. પારસ્પરિક વાર્તાલાપ મે મોહમ્મદ સાહબ શાન્ત ભી રહતે થે, પરંતુ અરબ લોગ ઉનકી બાતે સુનના બહુત પસન્દ કરતે થે[૮૫].

(છ) દાન-'દાન' ધર્મ કા અવશ્યક અંગ હૈ. દીનોં કો દાન દેના આઠ ગુણો મે સાતવાં ગુણ હૈ, જો પુરૂષ કો આલોકિત કરતા હૈ. લગભગ પ્રત્યેક મહાપુરૂષને ઈસે સ્વીકૃત કિયા હૈ. કલ્કિ કો તો અષ્ટશ્વર્યગુણાન્વિત' કહકર પુરાણો દ્વારા ઉનમે આઠો કા સન્નિવેશ કર દિયા હૈ. મોહમ્મદ સાહબ દાન મે સતત લગે રહતે થે. ઘરમે ગરીબો કા જમઘટ લગા રહતા થા[૮૬]. વે કિસી કો નિરાશ નહીં કરતે થે. સરવિલિયમ મ્યોર ને ભી મોહમ્મદ સાહબ કી બહુત સુન્દર સ્વરૂપ વાલા, પરાક્રમી તથા દાની બતાયા હૈ[૮૭].

(જ) કૃતજ્ઞતા-આઠ દૈવી ગુણો મે કૃતજ્ઞતા (કિયે ગયે ઉપકારકો સમજના) અન્તિમ ગુણ કે અભાવ મે કોઈ ભી મહાપુરૂષત્વ કો નહી પ્રાપ્ત કરતા હૈ. કલ્કિ મે 'કૃતજ્ઞતા' કો લેકર આઠો ગુણો કી સ્થિતિ કી ભવિષ્યવાણી પુરાણો મે હૈ, જૈસે કી પહલે હમ સ્પષ્ટ કર ચુકે હૈ. મોહમ્મદ સાહબ મે ભી ઊપર ૭ ગુણો કી સ્થિતિ હો ચુકી, ઔર કૃતજ્ઞતા કી ઉનમે સ્થિતિ કો કોઈ ભી ઈતિહાસકાર અસ્વીકાર નહી કર સકતા. અન્સાર કે પ્રતિ કહે ગયે વાકય મોહમ્મદ સાહબ કી કૃતજ્ઞતા કા સ્પષ્ટીકરણ કરતે હૈ[૮૮].

૧૬. ઈશ્વરીય વાણી કા ઉપદેષ્ટા-કલ્કિ કે વિષય મે યહ બાત ભારત મે પ્રસિધ્ધ હી હૈ કી વહ ધર્મ સ્થાપિત કરેંગે. વહ વેદીક ધર્મ હોગા ઔર ઉનકે દ્વારા ઉપદિષ્ટ શિક્ષાયે ઈશ્વરીય હોગી. મોહમ્મદ સાહબ કે દ્વારા અભિવ્યકત કુરઆન ઈશ્વરીય વાણી હૈ, યહ તો સ્પષ્ટ હી હૈ, ભલે હી હઠી લોગ ઈસ બાત કો ન માનેં, કયોકી કુરાન મે જો નીતિ, સદાચાર, પ્રેમ ઉપકાર આદિ કરને કે લીયે પ્રેરણા કે સ્તોત્ર વિદ્યમાન હૈ, વહી વેદ મે ભી હૈ. કુરઆન મે મૂર્તિપૂજા કા ખંડન, એકેશ્વરવાદ (તૌહીદ) કી શિક્ષા પરસ્પર પ્રેમ કે વ્યવહાર કા ઉપદેશ હૈ. વેદ મે એક સત્ તથા વિશ્વબન્ધુત્વ કી ઉત્કૃષ્ટ

ઘોષણા હૈ, વેદો મે ઈશ્વર કી ભકિત કા આદેશ હૈ, ઔર કુરઆન શિક્ષા કે અનુસાર મુસલમાન દિન મેં પાંચ બાર નમાજ અવશ્ય પઢતે હૈ, જબ કી બ્રાહ્મણ વર્ગ મે વિરલે લોગ હી ત્રિકાલ સંધ્યા કરને વાલે મિલેંગે. ઈસ પ્રકાર હમ દેખતે હૈ કી કલ્કિ ઔર મોહમ્મદ સાહબ કે વિષય મે એક સી બાત હૈ. અબ ઉપસંહાર કે રૂપ મે હમ વેદો ઔર કુરઆન કી મૂલ શિક્ષાઓ કી સમાનતા પર વિચાર પ્રસ્તુત કરેંગે

વેદો ઔર કુરઆન કી શિક્ષાયેં

૧. ઈશ્વર વહ હૈ જીસકે અતિરીકત કોઈ દૂસરા પૂજય નહી, વહ સદા રહને વાલા ઔર સ્વયં અપને મેં સ્થિત હૈ ઔર જીતની વસ્તુએ હૈ, ઉસી પર આધારિત હૈ. જબ તક ઉસકી આજ્ઞા ન હો, કોઈ ઉસકે પ્રબન્ધક મેં વ્યાધાત નહી ડાલ સકતા, વહ હમારે આગે ઔર પીછે કી સબ બાત જાનતા હૈ ઔર હમ ઉસકે જ્ઞાન કે ભંડાર સે કેવલ ઉતના હી જાન સકતે હૈ જીતના વહ ચાહે, આકાશ ઔર પૃથ્વી સબ ઉસકે જ્ઞાન કે ક્ષેત્ર મેં સમ્મિલિત હૈં, વહ ઈન સબકો સંભાલે હૈં, વહ કભી થકતા નહી, યહ સબકે ઊપર ઔર સબસે બડા હૈં[૮૯].

ઉપનિષદોં કે 'એકં બ્રહ્મ દ્વિતીય નાસ્તિ, નેહનાસ્તિ કિચંન' કા અર્થ યહ હૈ કિ વહ ઈશ્વર એક હૈ, ઉસકે અતિરિકત દૂસરા નહી હૈ,યા તો ઉસકે બિના કુછ હૈ હી નહી, અર્થાત જગત કી સત્તા તભી તક હૈ, જબ ઈશ્વર કી સત્તા જગત્ કો સંભાલેં હૈ. યદિ ઈશ્વર કી સત્તા કો અસ્વીકૃત કિયા જાય, તો જગત્ કા આસ્તિત્વ હી નહી રહેગા.

૨. જીસકો કોઈ ભી ચક્ષુ કે દ્વારા નહી દેખ સકતા અપિતુ જીસકે નેત્ર અપને વિષયો કો દેખતા હૈ, ઉસે હી બ્રહ્મજાન[૯૦]. કુરઆન મેં કહા ગયા હૈ કિ આઁખ ઉસે નહી દેખ સકતી પર વહ સબ આઁખો કો દેખતા હૈ.

૩. તૂ હમે સીધે રાસ્તે પર લે ચલ. ઋગવેદ મેં ભી કહા ગયા હૈ કિ હે પ્રકાશક પરમેશ્વર હમેં સુન્દર રાસ્તે સે લે ચલો[૯૩].

૪. **કહ દો કિ ઈશ્વર એક હૈ**, બાકી સબ ઉસી કે આશ્રયહૈ. ન વહ કભી જન્મ લેતા હૈ ઔર ન કિસી કો જાનતા હૈ. ઉસકે જોડ કા કોઈ દૂસરા નહી હૈ. પરમેશ્વર એક હૈ, સભી પ્રાણિયો મેં વ્યાપ્ત હૈ,સભી કર્મો કા અધ્યક્ષ હૈ, સભી કે ઊપર હૈ, સબકા સાક્ષી (ગવાહ) હૈ, સબ કુછ જાનતા હૈ, ઔર નિગૂર્ણ હૈ[૯૪].

૫. ઈશ્વરસત્ય (અલ્લાહ હક હૈ)[૯૫]. વેદાન્ત મે કહા ગયા હૈ કિ 'સત્ય બ્રહ્મ' અર્થાત બ્રહ્મ સત્ય હૈ.

૬. જીધર ભી તુમ મુઁહ કરો, ઉધર હી પરમેશ્વર કા મુખ હૈ . ગીતા મે કહા ગયા હૈ કિ'વિશ્વતોમુખકમ્' અર્થાત ઉસકે સબ તરફ મુખ હૈ[૯૭].

૭. **વેદો મે ઔર ગીતા** તથા સ્મૃતિયો મે એક ઈશ્વરકી ભકિત કરને કા આદેશ હૈ તથા અપની કી હુઈ બુરાઈયો કી ક્ષમા માગને કે લિયે ભી ઈશ્વર સે પ્રાર્થના કરને કા આદેશ હૈ. કુરઆન મે ભી કહા ગયા હૈ,કિ એ નબી કહ દો ! મૈં કેવલ તુમ્હારે જૈસા એક મનુષ્ય હૂઁ. મેરી ઓર વહય કી જાતી હૈ કી તુમ્હારા ઈલાહ (પૂજય) અકેલા પૂજય હૈ, તો તુમ સીધે ઉસી કી ઓર મુખ કરો ઔર ક્ષમા ભી ઉસી સે માગોં[૯૮].

૮. વેદોં(ઈશ્વરીય વાણી યા ઈશ્વરરાજ્ઞા) પર શ્રદ્ધા ન કરના એવં ઉસકે ઉપદેશો કો ન મનના ' નાસ્તિકતા' હૈ. ' નાસ્તિકતા ' કા અર્થ હૈ કિ 'અસ્વીકાર કરના '. કુરઆન મેં ભી કાફિર શબ્દ ઈસી અર્થ મેં પ્રયુકત હુઆ હૈ. 'કુફ્ર' કા અર્થ હૈ, 'અસ્વીકાર કરના' યા 'ભૂલા દેના'. ઈશ્વર તથા પૈગમ્બરોં કો ન માનને વાલો કે મુખ સે કહલાયા ગયા હૈ કિ જો કુછ તુમ કહતે હો ઉસકી તરફ સે હમ 'કાફિર' હૈં (અર્થાત ઉસકો હમ અસ્વીકાર કરતે હૈ[૯૯]).

મુસલમાન કા અર્થ હૈ કિ ઈશ્વર કી આજ્ઞા કો માનને વાલા. તાત્પર્ય યહ કિ ઈશ્વર પર,ઈશ્વરીય પ્રાણિયો પર તથા આપ્ત પુરૂષોં પર જો ઈમાન લાયા, વહી હૈ મુસલમાન. ઠીક ઈસી શબ્દ કે અનુરૂપ સંસ્કૃત સાહિત્ય મેં 'આસ્તિક' કા અર્થ હૈ ઈશ્વર, ઈશ્વરીય વાણી, વ્યાપ્ત પુરૂષો પર શ્રદ્ધા રખને વાલા. જીસ પ્રકાર પુરૂષો કી વાણી કો સંસ્કૃત સાહિત્ય મેં આગમ પ્રમાણ માના ગયા હૈ,ઉસી પ્રકારઆપ્ત (પૈગમ્બર) કી વાણી કો ભી આગમ પ્રમાણ માના ગયા હૈ. 'કાફિર' કા ઠીક વિલોમ 'મુસલમાન' હૈ ઔર નાસ્તિક' કા ઠીક વિલોમ આસ્તિક. કાફીર સે કોઈ મુસલમાન તર્ક કરના નહી ચાહેગા ઔર ન તો નાસ્તિક કોઈ આસ્તિક ભી બાત કરના સ્વીકાર કરેગા ભારત મેં પચત્તર પ્રતીસત આસ્તીક ત્થા પચીસ પ્રતીસત નાસ્તીક હૈ – પઢેલીખે સમાજ મેં નાસ્તીકોકી સંખ્યા અઘીક હૈ આસ્તીક ઔર કાફિર એક દૂસરે કે ભાષાન્તર હૈં ઔર મુસલમાન ઔર આસ્તિક ભાષાન્તર હૈ.

૧. રહી બાત હિન્દુ શબ્દ કી, સો યહ શબ્દ બિલકુલ હી નવીન શબ્દ હૈ. પ્રાચીન ભારતીય ધર્મ કહા જાતા થા યા સનાતન ધર્મ.

આર્ય ધર્મ કા અર્થ હૈ `ષ્ટ ધર્મ[100], ઔર સનાતન ધર્મ હૈ, સબ દિન સે ચલા આને વાલા ધર્મ. સના, સબ–દિન, તન–ચલા આને વાલા. વેદ કી સંસ્કૃત કે 'સકાર' કો ફારસી તથા ઈરાની(ગ્રીક) મેં હકાર કહા જાતા હૈં ગ્રીક કે લોગ સિંધુ તટ તક આતે થે ઔર 'સિન્ધુ કે સકાર કો હકાર મે બદલ કર ' હિન્દુ' શબ્દ બના દિયે, 'સ્તાન ' ઉચ્ચારણ કરકે 'હિન્દુસ્તાન' ઔર વહાઁ રહને વાલે લોગો કો 'હિન્દુ' કહને લગે.ઉન્હી લોગો કે સમ્પર્ક સે સંસ્કૃત સાહિત્ય સે અનભિજ્ઞ લોગ ભી હિન્દુ ઔર હિન્દુસ્તાન કા ઉચ્ચારણ કરને લગે. મુસલમાનોં કે રાજય સે ભારત કો 'હિન્દુસ્તાનઓર ભારતીયો કો હિન્દુ કહા જાને લગા તથા અંગ્રેજો ને ' હિન્દુ' શબ્દ મેં અપની ભાષાગત વિષેષતા કે કારણ (હિન્દુ) 'HIND' કે 'H' કા લોપ કરકે કરકે IND ઈણ્ડ ઔર INDO તથા દેશ કે સૂચક IA જોડકર INDIA(ઈણ્ડિયા) શબ્દ બના લિયા. ઈણ્ડિયા મે રહને વાલે ઈંડિયન કહે જાને લગે.અતએવ ભારતીય, હિન્દુ ઔર ઈણ્ડિયન શબ્દો કા એક અર્થ હુઆ–ભારત હિન્દુસ્તાન,ઈણ્ડિયા મે રહને વાલા. યદિ કોઈ ભારત હિન્દુસ્તાન તથા ઈણ્ડિયા કો એકાઅર્થ ન માને તો ઉસકી અલ્પજ્ઞતા હૈ. ભારત મેં રહને વાલા ઈસાઈ, મુસલમાન, દ્રવિડ, કોલ, કિરાત,ભિલ્લ પારસી, સંથાલ આદિ સભી હિન્દુસ્તાની હૈ, સભી ભારતીય હૈ. યહ ભાષા વિજ્ઞાન સે સિદ્ધહૈ. હિન્દુ ધર્મ, ઈણ્ડિયન ધર્મ, સનાતન યા આર્ય મેં ભેદ નહી હૈ. ભેદ હૈ કેવલ ભાષા કા. **જો ધર્મ કે અન્ધે** અનુયાયી હોકર અપને સનાતન ધર્મ કો સીમિત બના દેતે હૈ,ઔર દૂસરે ધર્મો કો ન સમઝતે હુએ પરસ્પર વિદ્રોહ કરતે હૈ, વે ઈશ્વર કે રાજય મેં અગ્નિ દ્વારા તપાયે જાતે હૈં. મૈંને અપને ઈસ શોધપત્ર કો કિસી પક્ષપાત કી ભાવના સે નહી લિખા હૈ.અન્તર્યામી કા મુઝે આદેશ મિલતા હૈ કી હીન્દુ મુસ્લીમ એકતાકા બાધક જો કભી વિદ્રોહ કભી કભી ખડા હો જાતા હૈ. ઔર ઈશ્વર કી દુહાઈ દેકર દોનો પક્ષ એક દૂસરે કા સંહાર કરતે હૈ, યહ ઈશ્વર કો બુરા લગતા હૈ.શિક્ષા દેના ઉપદેશ કા કામ હૈ પાલન કરના ઉપદેશ કે જિમ્મે નહી હૈ, વહ તો ઈશ્વર કે જિમ્મે હૈ. એક મનુષ્ય કયા કિસી સે કુછ કરાયેગા ?ઈસા ને જીસ અહમદ (ઈશ્વર કે પ્રંશસક) કે વિષય મેં ભવિષ્યવાણી કી, વેદવ્યાસજી ને ભાવી વૃતાન્ત કે રૂપ મે જીન કલ્કિ કા વ્યાખાન કિયે, ઉન્હી કી ગવાહી દેના મેરા કર્મ હૈ. ઈસાઈ કલ્કિ કો માને યા ન માને, પરન્તુ ભારતીય તો અવશ્ય ઉસે માનેગેં.

કલ્કિ ઔર મોહમ્મદ સાહબ કે વિષય મે જો અભૂતપૂર્વ સામ્ય મુઝે મિલા, ઉસે દેખકર યહ આશ્ચર્ય હોતા હૈ કિ જીન કલ્કિ કી પ્રતીક્ષા મેં ભારતીય બૈઠે હૈં, વે હો ગયે ઔર વહી મોહમ્મદ સાહબ હૈં.દોનો કે સામ્ય મે યદિ કોઈ બાધક પ્રમાણ મિલે, તો યા તો ઉન્હે ક્ષેપક સમજ લેના ચાહિયે યા હરિ અનન્તા હરિ કથા અનન્તા' સે યુગાનસાર ચરિત વૈભિન્ય. મૌલિક ધર્મ–સિદ્યાન્ત પ્રાયઃ એક હી હૈ, પરન્તુ અલ્પબુદ્ધિ કે લોગો કો વહ બોધ– ગમ્ય નહી હૈ.

✧

મલેરછ વંસ અસુરા

યા અલ્લા યસ્ય ફરસુર્ન નનાસ = અહમંદ અહં સુર્યો અર્થ-દુષ્ટ કાફરે કો કતલ કરો

વેદોં વ પુરાણોં કે આધાર પર ધાર્મિક એકતા કી જ્યોત નબીનૂર મહામદ

વિશ્વ વ્યાપક પર આજ માનવતા કે હર પ્રકાર સે શોષણ કિયા જા રહા હૈ. જૈસે જૈસે માનવ કે ભૌતિકવાદી સ્વરૂપ કા વિકાસ હો રહા હૈ વેસે વેસે હી ઉસકા નૈતિક એવં ચારિત્રિક પતન ભી તેજી સે હો રહા હૈ. અપને સ્વાર્થ કે લિયે માનવ સભી મર્યાદાઓં કો લાંઘ કર હિંસક પશુ સે ભી અધિક ક્રૂરતા પુર્ણ રૂપ ધારણ કરતા ચલા જા રહા હૈ. એસે નિરાશ ભરે વાતાવરણ મેં જબકિ શાંતિ એવં સદ્દભાવ કે સભી પ્રયાસ વિફલ હો ચુકે હૈ, સિર્ફ ધર્મ એક માત્ર સહારા રહ ગયા હૈ. વિભીન્ન ધર્મો મેં બટી માનવ જાતિ કી પીડા કા અનુભવ કરકે ઉસકો પરમેશ્વર કે સનાતન કાલ સે ચલે આ રહે એક હી શાશ્વત ધર્મ કા પરિચય કરાને કે લિયે વૈદિક જ્ઞાન કે પ્રખ્યાત વિધ્વાન પંડિત વેદ પ્રકાશ ઉપાધ્યાય જી ને ઈસ્લામ ઔર **વૈદિક ધર્મ કા અધ્યયન** કિયા તો ઉન્હે એક હી સત્ય કે દર્શન હૂયે ઈસ પુસ્તક 'ધાર્મિક એકતા હી જ્યોતિ' મેં શ્રી ઉપાધ્યાય જી ને હિન્દુ ગ્રન્થોં મેં હજરત નૂહ (અલૈ૦), મુહમ્મદ સાહબ, ઈસા મસીહ, ઔર હવ્વા એવં અલ્લા આદી કે દિયે ગયે વિવરણ કર એકતા કા અનુપમ ઉદાહરણ પ્રસ્તુત કિયા હૈ.

ધર્મ કે સચ્ચે સ્વરૂપ સે અનભિજ્ઞ લોગ અન્ધે ગુરૂ કે અનુકરણકારી અન્ધે શિષ્ય કી ભાંતિ અન્ધે કૂપ (નરક) મેં હી ગિરતે હૈં, અતઃ ગિરને સે બચને કે લિયે ધર્મ કે સ્વરૂપ કા જ્ઞાન આવશ્યક હૈ. યહ જ્ઞાન ઉપલબ્ધ કહાઁ સે હોગા ? ધર્મ કે મૂલ સ્રોતોં સે યે સ્રોત હૈ ઈશ્વરીય વાણી કા પ્રતિપાદન કરને વાલે પવિત્ર ગ્રન્થ જો મન્ત્ર દૃષ્ટા ઋષિયોં દ્વારા ધ્યાન એવં આકાશવાણી સે પ્રાપ્ત મન્ત્રોં કે સગ્રંહ હૈં. પ્રત્યક્ષ એવં અનુમાન સે જિન પદાર્થો કા જ્ઞાન નહીં હોતા, ઉન્હે ઈશ્વરીય વાણી કા પ્રતિપાદન કરને વાલે ગ્રન્થો સે જાના જાતા હૈ વેદ, બાઈબિલ એવં કુરઆન, જિન પર સનાતન, ઈસાઈ એવં ઈસ્લામ ધર્મ આધારિત હૈં.

તીનો પવિત્ર એવં ઇશ્વરીય ગ્રન્થ હૈં, અતઃ તીનોં મેં સિદ્ધાન્તઃ ભી વૈષમ્ય હોના અસમ્ભવ હૈ. સર્વ-પ્રાચીન એવં જગત્ કે સર્વપ્રથમ ગ્રન્થ હૈં, ઉનકે બાદ બ્રાહ્મણ, આરણ્યક, ઉપનિસદ, તથા પુરાણો કી ગણના હોતી હૈ. યે ગ્રન્થ આદમ કે પૂર્વવર્તી દ્વારા લિખે ગયે થે. દેવર્ષિ નારદ-રચિત ભકિતસૂત્ર આજ ભી ઉપલબ્ધ હૈ. ભવિષ્ય-પુરાણ પ્રતિસર્ગ પર્વ મેં વ્યાસજી સુત દ્વારા વર્ણિત ભાવી વૃત્તાન્ત (આદમ એવં હવ્યવતી વૃત્તાન્ત) કો સુનાતે હૈ જિસકા વર્ણન આગે કિયા જાયેગા. આદમ કાલ સે પૂર્વ કા ચરિત્ર માનવેતર અર્થાત્ દેવોં તથા રાક્ષસોં કા ચરિત્ર હૈં, જિસ પર મનુષ્ય કી બુદ્ધિ નહી ઠહરતી ઔર ઉન દેવ ચરિત્રોં (રામ, હનુમાન, શંકર તથા કૃષ્ણાદિ કે ચરિત્રોં) મેં માનવબુદ્ધિ અસંગતિ દીખતી હૈં, જબ કિ દેવોં તથા અસુરોં કે લિયે એસે ચરિત્ર સમ્ભવ હૈ. ભવિષ્ય મેં આદમ કી સન્તાનો કા પૃથ્વી પર અધિકાર હોગા, યહ જાનકર અઠાસી હજાર ઋષિ પહાડોં મેં ચલે જાતે હૈં. ઉસકી પુષ્ટિ ભવિષ્ય પુરાણ, પ્રતિસર્ગપર્વ ચતુર્થ અધ્યાય મેં આયે હુયે અધોલિખિત શ્લોકોં સે હોતી હૈ –

> 'આર્યદેશા ક્ષીણવન્તો મલેરછ વંસા બલાન્વિતા ।   ભવિષ્યન્તિ ભૃગુશ્રેષ્ઠ તસ્માચ્ચ તુહિનાચલમ્ ॥
> ગત્વા વિષ્ણુ સમારાધ્ય ગમિષ્યામો હરેઃ પદમ્ ।   ઈતિ શ્રુત્વા ધ્વીજાઃ સર્વે નૈમિષારણ્યવાસિનઃ ॥

ભવિષ્ય પુરાણ મેં આદમ કે બાદ જો ઈશ દૂતત્વ કી એક એકતાન્તા ઉપલબ્ધ હોતી હૈ, વહી ભવિષ્ય મેં ઠીક ઉસી પ્રકાર ઘટિત હુઇ ઔર પરવર્તી ધર્મ ગ્રન્થો બાઈબિલ એવં કુરઆન સે ઉસ બૃહત્ પ્રકાશ પડા.

બાઇબિલ એવં કુરઆન મેં જો ભી ઈશ દૂતત્વ કે વિષય મેં વર્ણન હુઆ. વહ વ્યાસજી દ્વારા ભાવી આદમ એવં હવ્યવતી વૃત્તાન્ત કે પહલે હી વ્યકત કર દિયા ગયા. 'મનઃ શ્રૃણુ તતો ગાથાં, ભાવી સૂતેન વર્ણિતામ. કલેર્યુગસ્ય પૂર્ણા તાં તચ્છુ ત્વાતૃપ્તિમાવહ' અર્થાત 'હે મન, સૂત દ્વારા વર્ણીત ભવિષ્ય મેં હોને વાલી કલિયુગ કી ઉસ પૂર્ણ ગાથા કો સુનો ઔર તૃપ્તિ પ્રાપ્ત કરો' ઈતના કહકર આદમ ઔર હવ્યવતી કી કથા કા પ્રરામ્ભ કરતે હૈં જો ભવિષ્ય મેં હોગી. વેદોં કા એકેશ્વરવાદ, ભવિષ્ય પુરાણ પ્રતિસર્ગ પર્વ મેં વર્ણિત ઈશદૂતત્વ એવં ન્યૂહ કે સમય જલ–પ્લાવન કા આના આદમ કે પહલે દેવોં ઔર અસુરોં કી સત્તા કા હોના ઉનકે દો. (૨) પારમ્પરિક યુદ્ધ ઉનકે લિયે ભી ઈશ્વરીય નિયમ કા વિધાન તથા યજ્ઞાદિ કરના બ્રાહ્મણ ગ્રંથો સે સિદ્ધ હૈ જૈસે દેવતાઓં ને દર્શ તથા પૌર્ણમાસ યોગોં દ્વાર ભી અસુરોં કો માસ કે કૃષ્ણ પક્ષકોં છોડ દેને પર બાધ્ય કિયા થા. જીસ પર અસુરોં કા અધિકાર થા (શબ્રા ૦.૧.૭.૨,૨૨–૪, તૈબ્રા. ૧.૫.૬.૩,૪) તથા દેવતાઓ ને અસુરોં કે તીન દુર્ગો કો, જો લોહા, ચાંદી ઔર સ્વર્ણ કે બને થે, ઉપસદ્ કૃત્યોં દ્વાર ધ્વસ્વસ્ત કિયા, (તૈત.સં. ૬.૨.૩.૧, સ.બ્રા. ૩.૪.૪,૩.૫, કૌ બ્રા. ૮.૮, ભવિષ્ય પુરાણ મેં કહીં–કહીં ઈસ્લામ ધર્મ કે લિયે 'નૈગમ ધર્મમ' (વૈદિક ધર્મ) કહા ગયા હૈ, ભવિષ્ય પુરાણ મેં જહાઁ ઈસાઈ ધર્મ ઔર ઈસ્લામ કો મ્લેચ્છ ધર્મ કહા ગયા હૈ, વહીં પર 'મ્લેચ્છ' શબ્દ કા અર્થ ભી સમજાયા હૈ.

> આચારશ્ચ વિવેકશ્વ દ્વિજતા દેવપૂજનક । કૃતાન્યેતાનિ તેનૈવ તસ્માન મલેચ્છઃ સમૃતોબુધ્ધે ॥
> વિષ્ણુભકત્યગ્રિ પૂજા ચ અહિંસાચ તપો દમઃ । ધર્મણ્યેતાનિ મુનિભિમલેચ્છનાં હિ સ્મૃતાનિ વૈ ॥

સદાચાર, એવં જ્ઞાન, બ્રાહ્મણત્વ, દેવપૂજન, (દિવ્ય પરમાત્મા કી પૂજા) 'હનૂક' નામક ઈશ દૂત કે દ્વારા કિયે ગયે ઈસી સે વિદ્વાનો ને મલેચ્છ કહા. વિષ્ણુ કી ભકિત, પ્રકાશક પરમાત્મા કી પૂજા, અહિંસા, તપસ્યા, ઈન્દ્રિયદમન યે ધર્મ મુનિયોં ને મલેચ્છોં કે બતાયે હૈ. અબ હમ વેદોં કા એકેશ્વરવાદ એવં પુરાણોં મેં વર્ણિત ઈશદૂતત્વ તથા સાર્વભૌમ ધર્મ કા પ્રમાણિક વિવેચન પ્રસ્તુત કરેંગે–

એકેશ્વર વાદ = તૌહીદ મંત્ર કલમા

ચરાચર જગત મેં ચૈતન્ય રૂપ સે વ્યાપ્ત ઈશ્વર કી સત્તા કા વર્ણન ઋગ્વેદ મેં રૂપોં મેં પ્રાપ્ત હોતા હૈ. કુછ વેદ વિશારદો ને અનેક દેવવાદ કા પ્રતિપાદન કરકે ઋગ્વેદ કો અનેક દેવવીદ બના દિયા હૈ ઔર કુછ લોગ ઋગ્વેદ મેં ઉપલબ્ધ અનેક રૂપોં મેં અનેક નામ એવં ઉન નામોં કે ગુણોં કા અવલોકન કરકે અનેક સર્વોત્કૃષ્ટ દેવતાઓં કી કલ્પના કરતેં હૈ. યહ કેવલ ઋગ્વેદ કા પૂર્ણતયા અનુશીલતા ન કરને પર હોતા હૈ. વાસ્તવ મેં સત્તા એક હી હૈ, જીસકા અનેક સૂકતોં મેં અનેકધા વર્ણન પ્રાપ્ત હોતા હૈ. ઈન્દ્ર, મિત્ર, વરૂણ, અગ્નિ, ગરૂત્માન, યમ ઔર માતારિશ્વા આદિ નામોં સે એક કી સત્તા કા વર્ણન બ્રાહ્મણિયોં દ્વારા અનેક પ્રકાર સે કિયા ગયા હૈ :–

"ઈન્દ્ર મિત્રં વરૂણામગ્નિમાહુરથે દિવ્યઃ સ સુપર્ણો ગરૂત્માન । એકં સદ્ વિપ્રા બહુધા વદન્ત્યગ્નિ યમં માતરિશ્વાનમાહુઃ ॥"
(ઋગ્વેદ મડંલ ૧૦/સૂકત ૧૧૪/મન્ત્ર)

વેદાન્ત મેં કહા કિ '**એકં બ્રહ્મ દ્વિતીય નાસ્તિ, નેહ નનાસ્તિ કિંચન**' **અર્થાત પરમેશ્વર એક હૈ, ઉસકે અતિરિક્ત દૂસરા નહી.** પરમેશ્વર પ્રકાશકોં કા પ્રકાશક, સજ્જનોં કી ઇચ્છા પૂર્ણ કરને વાલા, સ્વામી, વિષ્ણુ (વયાપક), બહુતોં સે સ્તુત, નમસ્કરણીય, મન્ત્રોં કા સ્વામી, ધનવાન, બ્રહ્મા (સબસે બડા), વિવિધ પદાર્થો કા સૃટા તથા વિભિન્ન બુદ્ધિયોં મેં રહને વાલા હૈ, જૈસા કિ ઋગ્વેદ ૨/૧/૩ સે પુષ્ટ હોતા હૈ–

"ત્વમગ્ને ઈન્દ્રો વૃષભઃ સતામસિ, ત્વંમ વિષ્ણુરૂ રૂગાયો નમસ્યઃ । ત્વં બ્રહ્મા રયિબિદ્ બ્રહ્મણાસ્પતે ત્વં વિધર્તઃ સચસે પુરન્ધ્યા ॥"

અધોલિખિત મન્ત્ર મેં પરમેશ્વર કો ધુલોક કા રક્ષક, શંકર મરૂતો કેવલ કા આધાર, અન્નદાતા, તેજસ્વી, વાયુ કે માધ્યમ સે સર્વત્રગામી, કલ્યાણકારી, પૂષા (પોષણ કરને વાલા) પૂજા કરને વાલે કી રક્ષા કરને વાલા કહા ગયા હૈ–
"ત્વમગ્ને ઇન્દ્રો અસુરો મહોદિવસ્ત્વં શર્ધો મારૂતં પુક્ષ ઇશિષે । ત્વં વાતૈરરૂણૈર્યાસિ શંગયસ્ત્વં પૂષા વિધતઃ પાસિ નુત્મના ॥"
(ઋગ્વેદ મં ૨/સૂ૦ ૧/મં૦ ૬)

પરમેશ્વર સ્તોતા કો ધન દેને વાલા હૈ, રત્ન ધારણ કરને વાલા સવિતા (પ્રેરક) દેવ હૈ, વહ મનુષ્યોં કા પાલન કરને વાલા, ભજનીય, ધનોં કા સ્વામી, ઘર મેં પૂજા કરને વાલે કી રક્ષા કરને વાલા હૈ. ઈસકા પ્રમાણ મેં ઋગ્વેદ મંડલ ૨ સૂ. ૧, મં. ૭ પ્રસ્તુત હૈ–

"ત્વમગ્ને દ્રવિણોંદા અરંકૃતે ત્વં દેવઃ સવિતા રત્નધા અસિ । ત્વં ભગો નૃપતે વસ્વ ઇશિષે ત્વં પાયુર્દમે યસ્તેઽવિધત્ ॥"

સભી કે મન મે પ્રવિષ્ટ હોકર જો સબ કે અન્તઃકરણ કી બાત જાનતા હૈ, વહ સત્તા એક હૈ. ઈસકા પ્રતિપાદન અર્થવર્વેદ (૧૦/૮/૨૮) મેં 'એકો હ દેવોં મનસિ પ્રવિષ્ટઃ; કથન સે કિયા હૈ.

ઋગ્વેદ મેં પ્રતિપાદિત 'એકં સતં' કે વિષય મેં કૃષ્ણ યજુર્વેદીય શ્વેતાશ્વતર ઉપાષિદ્ (૬–૨૧) મેં વૃહત્ વિવેચન કિયા ગયા હૈ– વહ એક હૈ, સભી પ્રાણિયોં કા અન્તર્યામી પરમાત્મા હૈ, સભી પ્રાણિયોં કે અન્દર વ્યાપ્ત હૈ, સર્વવ્યાપક હૈ, કર્મો, કા અધિષ્ઠાતા હૈ, સભી કા આશ્રય હૈ, સાક્ષી હૈ, ચેતન હૈ ગુણાતીત હૈ–

"અકોદેવઃ સર્વભૂતેષુ ગુઢઃ સર્વભૂતાન્તારાત્મા । કર્મધ્યક્ષઃ સર્વભૂતાધીવાસઃ, સાક્ષી ચેતાકેવલો નિર્ગુણશ્ચ ॥"
(–શ્વેતા૦ અધ્યાય ૬, મં. ૧૧)

ઉસ બ્રહ્મા કે વિષય મેં લોગ કહતે હૈ કિ વહ હૈ કુછ લોગ કહતે હૈ કી વહ નહી હૈ, વહી અપને અરિ કી સમ્પદાઓં કો વિજયી કી તરહ વિનષ્ટ કરતા હૈ. ઉસકે અરી વહી હૈં જો ઉસે માનતે. ઈસ બાત કા પ્રતિપાદન ઋગ્વેદ મં. ૨, સૂ. ૧૨ મં. ૫ મેં હુઆ હૈં–

યચ્છોત્રોણ ન શ્રૃણોતિ યેન શ્રોત્રમિંદ શ્રુતમ્ । તદેવ બ્રહ્મ ત્વં બિદ્ધિ નેદં યદિમુપાસતે ॥ (ઉપનિષદ)

જો કાન સે નહી સુનતા અપિતુ જિસકે કારણ સુનને કી સક્તિ હૈ, ઉસી કો બ્રહ્મ સમજો વહ બ્રહ્મ નહી હૈ જિસકી ઉપાસના કરતે હો.

"યં સ્મા પૃચ્છન્તી કુહ સેતિ ઘોર, મુતમાહુર્નૈષો અસતીત્યેનમ્ । સો અર્યઃ પુષ્ટીવિજ ઈવામિનાતિ શ્રદસ્મેધત જનાસ ઈદ્ર ॥

વહ પરમાત્મા સમૃદ્ધ કા, દરિદ્ર કા યાચના કરતે હુયે મન્ત્ર સ્તોતા કા પ્રેરક હૈ. ઉસી કી કૃપા સે ધન મિલતા હૈ, ઉસી કે કોપ સે મનુષ્ય અપની સમૃદ્ધિયોં સે હીન હોતા હૈ. ડગમગાતી હુઇ પૃથ્વી કો એવં ચંચલ પર્વતોં કો સ્થિર કરનેવાલા, અન્તરિક્ષ કો નિર્મિત કરને વાલા તથા ધુલોક કા સ્તમ્ભ કરને વાલા પરમેશ્વર હૈ, ઈસકે પ્રમાણ મેં ઋગ્વેદ મં. ૨ સૂ. ૨૧ મં. ૨ પ્રસ્તુત હૈ–

" યઃ પૃથિવી વ્યાથામનામંદં હદ યઃ પર્વતાન્ પ્રકુપિતાઁ અરમ્ણાવ । યો અન્તક્ષિં વિમમે વરીયો યો ધામસ્તભ્નાત્ સ મનાસ ઈન્દ્ર ॥

ઋગ્વેદ મેં અગ્નિસુક્ત, ઈન્દ્ર સૂક્ત, યમ સૂક્ત, વિષણુ સૂક્ત વિષ આદી મેં જિસ સત્તા કી મહીમા કા ગુણગાન હુઆ હૈ વહી સત્તા ઈશ્વર હૈ. ઉસ કા ગ્રહણ લોગ અનેક પ્રકાર સે કરતે હૈ. કોઈ ઉસે શિવ માનતા હૈ, કોઈ શકિત, કોઈ બ્રહ્મા કોઈ ઉસે બુદ્ધ માનતા હૈ, કોઈ ઉસે કર્તા કોઈ ઉસે અર્હત્ માનતા હૈ. એક કો અનેક રૂપોં મેં ભિન્ન–ભિન્ન માનના સબસે બડા વિભેદ હૈ, ઔર ઐસા કરના વેદોં કે અર્થ કા અનર્થ કરના હૈ તથા યહ આર્ય ધર્મ કે વિરૂદ્ધ હૈ. દેવી હો યા દેવ, નર હો યા નારી અચ્છા હો યા બુરા ચરાચર જગત્ મેં ચેતનતા રૂપ મેં ઈશ્વર જગત્ મેં વ્યાપ્ત ન હો તો જગત્ કા ક્રિયા–કલાપ હી સ્થગિત હો જાયે. જો મનુષ્ય શુદ્ધ અન્તઃકરણ કા હૈ, એવં વિકારોં સે રહિત હૈ, ઉસકે અન્દર ઉસ પરમાન્દમયી સત્તા કા પ્રકાશ રહતા હૈ. ઈસલિયે ઉસ ઈશ્વર કો કણ–કણ મેં અનુભવ કરના ચાહિયે એવં સદાચાર ઔર એક નિષ્ઠા સે ઉસે પ્રયત્ન ભી કરના ચાહિયે.

આદમ હવા = ઇશદૂતત્વ કી પુરાણ સે પુષ્ટિ

મન્ત્રોં કે સાક્ષાત્કાર કરને વાલે ઋષિ કહે જાતે હૈ. (અલ્પભાષી એવં સંસાર સે ઉદાસીન રહકર ઉન્હેં તત્વદર્શિતા પ્રાપ્ત હોતી હૈ.) ઋષિયોં ને મન્ત્રોં કો બનાયા નહી, અપિતુ ઈન્હે પરમેશ્વર સે પ્રાપ્ત કિયા. યદી કિસી કો ઈસમેં અવિશ્વાસ હો, તો વેદોં કે મન્ત્ર કી તુલના મેં કોઈ અન્ય મંત્ર બના દે. ઈશ્વરીય વાણી કા પ્રતિપાદન કરને વાલે જિતને ભી ગ્રન્થ હૈં ઉનકી તુલના મેં ગ્રન્થોં કી રચના મનુષ્ય કે બુદ્ધિ કી બાત નહી અપિતુ વહ ઈશ્વરીય અનુકમ્પા કે ફલસ્વરૂપ હી પ્રાપ્ત હો સકતી હૈ. ઈસ પ્રકાર વેદ બાઈબિલ એવં કુરાન કી તુલના મેં અન્ય ગ્રન્થ નહી બન સકતે હૈ. (ઔર ઈન્હી કા વૃહદ્ પુરાણ હૈ.) ભવિષ્ય પુરાણ મેં વેદવ્યસજી નારાયણ વર્ણિત આદમ ઔર હવ્યવતી વૃતાન્ત ઈસ પ્રકાર હૈ–

આદમો નામ પુરૂષઃ પત્ની હવ્યવતી સ્મૃત । વિષ્ણુકર્દમતો જાતો મ્લેરછવંશપ્રવર્ધનૌ ॥
દ્વિશતાષ્ટસહસ્ત્રે દ્વે શેષે તુ દ્વાપરે યુગે । મલેરછદેશસ્ય યા ભૂમિર્ભવિતા કીર્તિમાલિની ॥
ઈન્દ્રિયાણિ દમિત્વા યો આત્મધ્યાન પરાયપઃ । તસ્માદનામાસૌં પત્ની હવ્યવતી સ્મૃત ॥
પ્રદાનનગરસ્યૈવ પૂર્વભાગે મહાવનમ્ । ઈશ્વરેણ કૃતં રમ્યં ચતુંઃ ક્રોસાયંત–સમૃતમ. ॥
પાપવૃક્ષતલે ગત્વા પત્નીદર્શનતત્પરઃ । કલિસ્તત્રાગનસ્તૂર્ણ સર્પરૂપં હિ તત્કૃતમ્ ॥
વંચિતા તેન ધૂર્તેન વિષ્ણ્વાજ્ઞા ભંગતાંગતા । ખાદિત્વા તત્ફલ રમ્યં લોકમાર્ગપ્રદં પતીઃ ॥
ઉદુમ્બરસ્યથ પત્રૈસ્ચ તામ્યાં વાય્વશનં કૃતમ । સુતાઃ પુત્રાસ્તતો જાતાઃ સર્વે મ્લેચ્છા વભૂવિરે ॥
ત્રિશોત્તરં નવશતં તસ્યાયુઃ પરિકીર્તિતમ્ । ફલાનાં હવનં કુર્વન્પત્ન્યા સહ ગતઃ ॥

(ભવિષ્ય પુરાણ, પ્રતિસર્ગ પર્વ, પ્રથમ ખંડ, ચતુર્થ અભ્યાય)

દ્વાપર યુગ મેં દો હજાર આઠ સૌ વર્ષ શેષ રહને યર મલેરછ દેશ કી જો ભૂમી હૈ યશસ્વિની હો જાયેગી. ઈન્દ્રિયોં કા દમન કરકે પરમાત્મા કે ધ્યાન મેં પરાયણ હોને કે કારણ મલેરછોં કે વશંવર્ધક આદમ તથા હવ્યવતી (ભોગોં સે યુકત) વિષ્ણુ કી ગીલી મિટ્ટી સે ઉત્પન્ન હોગેં. (સ્વર્ગ) પ્રદાનનગર કે પૂર્વી ભાગ મેં પરમેશ્વર દ્વારા બનાયા ગયા. સુન્દર ચાર કોશ કે ક્ષેત્ર કા બહુત બડા વન થા. પાપવૃક્ષ કે નીચે જાકર પત્ની કો દેખને કી ઉત્કન્ઠા સે આદમ હવ્યવતી કે પાસ તભી સર્પ કા રૂપ બનાકર વહાઁ કલિ શીઘ્ર આયા. ઉસ ધૂર્ત કે દ્રારા આદમ ઔર હવ્યવતી ઠગ લિયે ઔર વિષ્ણુ કી આજ્ઞા કો ભંગ કર દીયા સંસાર કા માર્ગ કે પાસ ગયે. ઉસ ધૂર્ત કે દ્વારા આદમ ઔર હવયવતી પ્રદાન કરને વાલે ઉસ ફલ કો ખા લિયા. ઉન દોનો કે દ્વારા ગુલર કે પત્તોં સે વાયુ કા આહાર કિયા ગયા, તબ ઉન દોનો સે બહુત સી સન્તાને ઉત્પન્ન હુઈ, સબ મલેરછ કહે ગયે. આદમ કી આયુ નૌ સૌ તીસ વર્ષ હુઈ.) ફલોં કા હવન કરતે હુયે પત્ની કે સાથ આદમ સવર્ગ ચલે ગયે.

ઇસ પ્રકાર આદમ ઔર હવ્યવતી કે વૃતાન્ત કી સમાપ્તિ કે બાદ ઉસી મેં પરવર્તી ઈશદૂતોં કો વર્ણન બડે હી મનોરમ ઢંગ સે હુઆ હૈ. વહ ઈસ પ્રકાર હૈ. નૂહ અબ્રાહ્મ, મોસેસ, સલોમન, હારૂન, મજુજ.

તસ્મજજાતઃ સુતઃ શ્રેષ્ટઃ શ્વેતનામેતિ યિશ્રુતઃ । દ્વાદશોત્તરયર્ષ ચ તસ્યાયુઃ પરિકીર્તિમ ॥
અનુહસ્તસ્ય તનયઃ શતહીનં કૃતં પદમ । કીનાશસ્તસ્યતનયઃ પિતામહસમં પદમ ॥
મહલ્લલસ્તસ્ય સુતઃ પચહીનં શતં નય । તેન રાજ્ય કૃતં તત્રં તસ્માન્માનગરં સ્મૃતમ ॥
તસ્માચ્ચ વિરદો જાતો રાજ્યં ષષ્ટ્ યુત્તરંસમાઃ । જ્ઞેયં નવશતં તસ્યઃ સ્યનામ્ના નગરં સ્મૃતમ ॥
હનુકસ્તસ્ય તનયો વિષ્ણુભકિતપરાયણઃ । ફલાનાંહવન કુર્વન્ 'તત્વ હયસિ' જયન સદા ॥
ત્રિશતં પચંષષ્ટિશ્ચ રાજ્યં વર્ષાણિ તત્સ્મતમ । સદૈહઃ સ્વર્ગમાયાતો મ્લેરછધર્મપરાયણઃ ॥
મતોચ્છિલસ્તસ્ય સુતો હનુકસ્યૈચ ભાર્ગવ । રાજ્યં નવશતં સપ્તતિસ્ચ સ્મૃતાઃ સમાઃ ॥
લોમકસ્તસ્ય તનયો રાજ્યં સપ્તશતં સમાઃ । સપ્તસપ્તતિરેવાસ્ય તત્પશ્ચાત્સ્વર્ગતિગતઃ ॥

'આદમ સે શ્રેષ્ઠ સન્તાન હુઈ જો શ્વેત નામસે વિખ્યાત હુઈ, ઉસકી આયુ નૌ સૌ બારહ વર્ષ હુઈ. ઉસકા તનય અનુહ હુઆ જો (ઈશ્વર દૂતત્વ કે) પદ કો સૌ વર્ષ સે કમ સમય તક ધારણ કિયા. ઉસકા તનય કીનાશ હુઆ, જો પિતામહ (બાબા) કે સમ્માન પદ ધારણ કિયા. ઉસકા પુત્ર મહલ્લલ હુઆ જિસને આઠ સૌ પંચાનવે વર્ષ તક રાજ્ય કિયા, ઉનસે માનગર બના. ઉસસે વિરદ હુયે, જિસને નૌ સૌ આઠ વર્ષ તક કિયા, ઉસકે, અપને નામ સે નગર બને. ઉસકા પુત્ર હનૂક વિષ્ણુ ભકિત મેં પરાયણ હો ગયા. ફલોં કા હવન કરતે હુયે 'તત્વમસિ' પર વિવેક કીયા. ઉસકા રાજ્ય તીન સૌ પૈંસઠ વર્ષ તક રહા. મલેચ્છ ધર્મ મેં પરાયણ હોકર વહ સદેહ સ્વર્ગ કો આયા. હે ભાર્ગવ. ઉસ હનૂક કા પુત્ર મતોચ્છિલ હુઆ ઉસકા રાજ્ય નૌ સૌ સત્તર વર્ષ રહા, ઉસકા પુત્ર લોમક હુઆ, રાજ્ય ઉસકા સાત સૌ સત્તહત્તર (૭૭૭) વર્ષ તક રહા, ઉસકે બાદ સ્વર્ગ કો ચલા ગયા. ઈસી કથા કા આગે વર્ણન ઈસ પ્રકાર હૈ–

તસ્મજ્જાતઃ સુતો ન્યુહો નિર્ગતસ્તૂહ એવ સઃ । તસ્માન્યુહઃ સ્મૃતઃ પ્રાજ્ઞૈઃ રાજ્ય પંચ ચશતંકૃતમ ॥
સીમઃ શમશ્ચ ભાવશ્ચ ત્રય પુત્રા બભૂવિર । ન્યૂહઃ સ્મૃતો વિષ્ણુ ભકત્તસ્સોડહંધ્યાન પરાયણઃ ॥
યેકદા ભગવાન વિષ્ણુસ્તત્સ્વપ્ને તુ સમાગતઃ । વત્સ ન્યૂહ શ્રૃણુષ્વેદં પ્રલયઃ સપ્તમેડહનિ ॥
ભવિતા ત્વં જનૈસ્સાર્દ્ધ નાવમારૂહય સત્વરમ । જીવનં કુરૂ ભકતેન્દ્ર સર્વશ્રેષ્ટ ભવિષ્યસિ ॥
તથેતિ મત્વા સ મુનિર્નાવં કૃત્વા સુપુષ્કિતામ । હસ્તત્રિશતલમ્બાં ચ પંચ ચાશદ્ધસ્તવિસ્તૃતામ ॥
ત્રિશદ્ધસ્તોચ્છ્રૃતાં રમ્યં સર્વજીવસમન્વિતામ । આરૂહય સ્વકુલૈસ્સાર્દ્ધ વિષ્ણુધ્યાન પરોડ ભવત ॥

ઉસસે ન્યૂહ નામક પુત્ર હુઆ. ઉસને પાંચ સૌ વર્ષ તક રાજ્ય કીયા. ઉસકે સીમ, સામ ઔર ભાવ તીન પુત્ર હુયે, વિષ્ણુ કા ભકત ન્યૂહ 'સોહમસ્મિ' ધ્યાન મેં પરાયણ થા. એક બાર ભગવાન વિષ્ણુને ઉસે સ્વપ્ન મેં બતાયા કી હે પ્રિય ન્યૂહ સુનો સાતવેં દિન પ્રલય હોંગી. તુમ લોગોં કે સાથ નાવ મેં શીઘ્ર બૈઠ જાના, હે ભકતેન્દ્ર, અપના જીવન બચાઓ, તુમ સર્વશ્રેષ્ઠ હો જાઓગે. વૈસા સ્વીકાર કરકે ઉસ મુનિને તીન સૌ હાથ લમ્બી ઔર પચાશ હાથ ચૌડી નાવ કા નિમાર્ણ કરાયા તીન સૌ હાથ ઉપર ઉઠી હુઈ (ઊँચી) સુન્દર સભી જીવોં કે જોડે તથા અપને કુલ વાલોં કે સાથ ચઢકર વિષ્ણુ કે ધ્યાન મેં તત્પર હો ગયા. યહાँ મહા જલ પ્લાવન કી ભીષણતા કા વર્ણન ઈસ પ્રકાર કિયા ગયા હૈ–

સાંવર્તકો મેઘગણો મહેન્દ્રણ સમન્વિતઃ । ચત્વારિશદ્દિનાત્યેવ મહાવૃષ્ટિમકારયત ॥
સર્વ તુ ભારત વર્ષ જલૈઃ પ્લાવ્ય તુ સિન્ધવઃ । ચત્વારો મિલિતઃ સર્વે વિશાલાયાં ન ચાગતાઃ ॥
અષ્ટશીતિ સહસ્ત્રાણિ ? (સહર્વાણિ) મુનયો બ્રહ્મવાદિનઃ । ન્યૂહશ્ચ સ્વકુલંસ્સાર્દ્ધ શેષાઃ સર્વે વિનાશિતા ॥
યદા તુ મુનયસ્સર્વે વીષ્ણુમાણાં પ્રતુષ્ટુવુઃ । ન્યૂહસ્તબ્રસ્થિતો નાવારૂહય સ્વકુલૈસ્સહ ॥
જલાન્તે ભૂમિમાગત્ય તત્ર વામં કરોત સઃ । સિમશ્ચ હામસ્ય તથા યાકૂતો નામ વિશ્રુતઃ ॥
યાકૂતઃ સપ્ત પુત્રસ્ય જુમ્રો માજૂજ એવં સઃ । માદી તથા ચ યૂનાનસ્તૂવલો મસકસ્તથા ॥
તીરાસશ્ચ તથા તેષાં નામભિર્દેશ ઉચ્યેત । જુમ્રાં દશ કનાબ્જશ્ચ રિફતશ્ચ તજર્ઈમ ॥
તદ્યમ્ન ચ સ્મૃતા દેશા યૂનાધા યે સુતાઃ સ્મૃતઃ । ઈલીશસ્તરલીહશ્રય કિત્તીહૂદાનિરૂચ્યતે ॥

સાંવર્તક નામ મેઘોં કે ગણને ઈન્દ્ર સે યુકત હોકર (ચાલીસ દિનોં તક મહાન વૃષ્ટિ કી. સમ્પુર્ણ ભારતવર્ષ જલ સે ડૂબ ગયા, ઔર ચાર સમુદ્ર મિલ ગયે ઔર વિશાલ હો ગયે. અઠાસી હજાર ? (સહર્ષ) બ્રહાવદી મુનિ ન્યૂહ અપને કુલોં કે સાથ જલ કે અન્ત હોને પર વહાં વાસ કરને લગા. ન્યૂહ કે પુત્ર સિમ હામ, યાકૃત નામ સે પ્રસિદ્ધ હુયે.) યાકૃત કે સાત પુત્ર હુયે–જુમ્ર, માજૂજ, માદી, યુનાન, તુવલ, મસક તથા તીરાસ ઉન્હી કે નામોં સે દેશ કહે જાતે હૈ. જુમ્ર કે બાદ ૧૦ હુયે–કનાબ્જ, રિફત, તજર્ઈમ–ઉનકે નામ સે દેશ બને જો યુનાની પુત્ર હુયે. ઈલીશ તરલીશ, કિત્તિ, યુદાનિ પુત્ર હુયે. ઈલીસ પરલીસ, કિત્તી, યહુદાની કહે જાતે હૈં.

चतुर्भिर्नामभिर्देशास्तेषां तेषां प्रचक्रिरे । द्वितीयतनयाद्धमात्सुनाश्चत्वार एवं ते ॥
कुशो मिश्रश्च कूजश्च कनआँस्तत्र नामभिः । तथा सवतिका नाम निमरूहो महाबलः ॥
तेषां पुत्रश्च कलनः सिनारोरक उच्येत । अकवदो बाबुनश्चैव रसनादेशकाश्चते ॥
श्रावयित्वा मुनीमत्त सूतो योगनिद्रा वशगंतः

इन चारों के नाम से देश कहे जाते हैं. द्वितीय पुत्र हाम से चार पुत्र हुये–कुश, भित्र कूज तथा कनआनू. ईनसे मलेच्छों के प्रसिद्ध देश हैं. कुश के छः पुत्र हुये–हबील, सर्वतोरग, सवतिका, निमरुह, कलन और सिनारोरक कहे जाते हैं. उसके अतिरिक्त अकवद, बाबुन और रसनादेशकादि. ईस प्रकार सूत जी मुनियों को सुनाकर योगनिद्रा के वशीभूत हुये.

द्विसहस्त्रे सताब्दन्ते बुद्धा पुनरथाब्रवीत् । सितवशं प्रवक्ष्यामि सिमो ज्येष्ठः स भूपति ॥
राज्यं पञ्चशंत वर्ष तेन मलेच्छेन सत्कृतम् । अर्कसदरत्सय सुतश्चतुस्त्रिच्य राज्यकम ॥
चतुश्शतं पुनर्ज्ञो यं सिर्ल्हातत्ततनयोऽभवत् । राज्यं तस्य स्मृतं तत्र षष्ट् युत्तरचतुः शतम् ॥
ईवतस्य सुतोज्ञेय यः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् । कलजतस्य तनयः चत्वाररि शंदद्वयं सतम् ॥
राज्य कृतंतु तस्माच रऊिनाम सुंतः स्मृतः । सप्तत्रिशंच्य द्विशतं तस्य राज्य प्रकीतितम् ॥
तस्माच्च जूज उत्पन्नः पितु स्तुलयं कृतं पदम् । नहूरस्तस्य तनयो वयः षष्टयुत्तरंशतम् ॥
राज्य चकार नृपतिर्बहुशवून् विहिंसयन् । ताहरस्तस्य तनयः पितुतुिल्यं कृतं पदम् ॥
तस्नात्पुत्रोऽविराम'श्र नहूरो हारनस्त्रयंः । एवं एषां स्मृता वंसा नाममात्रेण कीर्तिताः ॥

दो हजार एक सौ वर्ष बीतने पर जागकर फिर बोले सिम के वंस को बताऊंगा. ज्येष्ठ पुत्र सिम राजा हुआ, **उस मलेच्छ ने पांच सौ** वर्ष तक राज्य किया. उसका पुत्र अर्कसद जिसने चार सौ चौतीस वर्ष राज्य किया, फिर सिंह उनका पुत्र हुआ, जिसने चार सौ साठ वर्ष तक राज्य किया. ईसि से रऊि नामक पुत्र हुआ. रऊि ने दो सौ सैंतीस वर्ष तक राज्या किया, उससे जूज उत्पन्न हुआ, उसने भी पिता के समान पद शोभित किया. उसका पुत्र नहुर हुआ. जिसने एक सौ आठ वर्ष राज्य किया और बहुत से शत्रुओं का संहार किया. उसका पुत्र ताहर हुआ जिसने पिता के–सम्मान पद को शोभित किया. उसके पुत्र तीन–अविराम, नहुर, और हारून, ईस प्रकार मलेच्छवंस के गुरु होगें. और बाद में भारत के राजाओं (शकराज और भोज) ने समय–समय पर जाकर क्रमशः ईशामसीह और महामद जी से धर्म के विषय में ज्ञान प्राप्त किया. (भविष्य पुराण प्रतिसर्गपर्व प्रथम खंड, चतुर्थ अध्याय)

पुराणो मे यीशु विषयक वर्णन

ईब्राहीम (अबीराम) का विवरण होने के बाद यीशु का वर्णन भविष्य पुराण, प्रतिसर्गपर्व, तृतीय खन्ड, द्वितीय अध्याय में ईस प्रकार किया गया है–

एकदा तु शकाधीशो हमतुगं समाययौ ।२१ हूणादेशस्य मध्य वै गिरिस्थं पुरूषं शुभम् ॥
ददर्श बलवान् राजा गौरागं श्वेतवस्त्रकम ।२२ को भवानिति तं प्राह स होवाय मुदान्वितः ॥
(ईशंपुत्रम पाठ भेद) ईशपुत्र च मांविद्वि कुमारी गर्भसम्भवम ॥२३
मलेच्छधर्मस्य वकतारं सत्यवृतपरायणम । ईति श्रूतवा नृपः प्राह धर्म को भवतः मतः ॥२४

एक बार शाकाधीश हिमतुगं पर गये और हूण देश के मध्य पर्वत में स्थित गोरे अंग वाले, श्वेत वस्त्र पहनने वाले शुभ पुरुष को बलवान् राजा ने देखा और आनन्दित होकर पूछा कि आप कौन हैं ? उन्होने कहा कि मुझे कुमारी के गर्भ के उत्पन्न ईशा समझे; मैं सत्य के व्रत में परायण मलेच्छधर्म का उपदेशक हूं. ऐसा सुनकर राजा ने पुछा कि धर्म में आपका कया विचार है.

શ્રુત્વોવાચ મહારાજ પ્રાપ્તે સત્યસ્ય સંક્ષયે	।	નિર્માયાદે મ્લેચ્છદેશે મસીહો અહ સમાગતઃ	॥ ૨૫
ઈશામસી ચ દસ્યૂ નાં પ્રાદર્ભૂતા ભયકંરી	।	તામહં મ્લેચ્છઃ પ્રાપ્ય મસીહત્વમુપાગતઃ	॥ ૨૬
મ્લેચ્છેષુ સ્થાપિતો ધર્મો મયા તચ્છણુ ભૂપતે	।	માનસંનિર્મલ કૃત્વા મલં દેહે શુભાશુભમ	॥ ૨૭
નૈગમ જપમાસ્થાય જપેત નિર્મલં પરમ	।	ન્યાયેન સત્યવચસા મનસૈકયેન માનવઃ	॥ ૨૮
ધ્યાનેન પૂજયે દીશં સૂર્યમન્ડલસંસ્થિ તમ	।	અચલોડયં પ્રભુઃ સાક્ષત્તથા સૂર્યેડચલઃ સદા	॥ ૨૯
ઈશમૂતહ્ર્લદિ પ્રાપ્ત નિત્યશુદ્ધ શિવકંરી	।	ઈશામસીહ ઈતિ ચ નામ પ્રતિષ્ઠિતમ	॥ ૩૦
ઈતિ શ્રુત્વા સ ભૂપાલો નત્વા તં મલેચ્છપૂજકમ	।	સ્થાપયામાસ તં તત્ર મ્લેછસ્થાને હિ દારૂણે	॥ ૩૧

(ભવિષ્ય પુરાણ, પ્રતિસર્ગ પર્વ, તૃતીય ખંડ દ્વિતીય અધ્યાય)

યહ સુનકર ઇશામસીહ બોલે કિ સત્ય કે નષ્ટ હો જાને પર મ્લેચ્છ દેશ કે મર્યાદાહીન હોને પર મૈં મસીહ યહાં આયા હૂં. દસ્યુઓ કી ભયંકારિણી વિપત્તિ કો મ્લેચ્છોં સે પ્રાપ્ત કરકે મૈં મસીહત કો પ્રાપ્ત હુઆ હું. હે રાજન્ મેરે દ્વારા મ્લેચ્છોં મેં સ્થાપિત ધર્મ કો સુનો–સ્નાન કરો યા નહી, મન કો નિર્મલ કરકે વૈદિક જપ કો આશ્રિત કરકે હોકર જપે. ન્યાય સત્યવચન ઔર મન કી એકતા સે મનુષ્ય સે સૂર્યમંડલ મેં સ્થિત ઈશ્વર કો ધ્યાન સે પૂજે. યહ પ્રભુ અચલ હૈ જૈસે કિ સૂર્ય અચલ હૈ. ઈશ્વર કે હૃદય મેં નિત્ય શુદ્ધ તથા કલ્યાણકારી મૂર્તિ પ્રાપ્ત હોતી હૈ, ઈસલિયે ઈશામસીહ મેરા નામ હૈ. યહ સુનકર રાજા ને ઉસ મ્લેચ્છ પૂજક કો વહી દારૂણ મ્લેચ્છ સ્થાન મેં સ્થાપિત કિયા તથા મુહમ્મદ સાહબ કો (મ્લેચ્છપૂજક કો) ભવિષ્ય મેં આને કી સૂચના ભી ઈશા ને રાજા સે દી હૈ.

પુરાણોં ઔર વેદોં મેં મહામદ તથા 'અલ્લા' વિષયક વર્ણન

અન્તિમ ઇશદૂત કે રૂપ મેં મહામદ કો ભવિષ્ય પુરાણ પ્રતિસર્ગ પર્વ તૃતીય ખંડ એવં તૃતીય અધ્યાય મેં ચિત્રિત કિયા ગયા હૈ. રાજા ભોજ કા સમય ઔર મહામદ કા સમય એક હી થા, કયોકિ પૃથ્વી કો ધર્મ કી મર્યાદા સે હીન દેખકર રાજા ભોજ સિન્ધુ પાર કરકે અરબ જાતા હૈ. વર્ણન ઈસ પ્રકાર –

અતસ્મિન્નન્તરે મ્લેચ્છ આચાર્યેણ ગમન્વિતઃ	।	મહામદ ઈતિ ખ્યાતઃ શિષ્યશાખાસમન્વિતઃ	॥
નૃપશ્ચૈવ મહાદેવં મરૂસ્થલનિવાસિનમ	।	ગંગાજલૈશ્ચ સંસ્નાપ્ય પન્ચગવ્યસમન્વિતૈઃ	॥
ચન્દનાદિભિરભ્તર્ચ્ય તુષ્ટાવ મંનસા હરમ	।	નમસ્તે ગિરિજાનાથ મરૂસ્થલનિવાસિને	॥
ત્રિપુરાસુનાશાય બહુમાયાપ્રવતિને	।	મ્લેચ્છૈર્ગુપ્તાય શુદ્ધાય સચ્ચિદાનન્દરૂપિણે	॥
ત્વં માં હિ કિંકરં વિદ્ધિ શરણાર્થમુપાગતમ	।		

ઉસી બીચ શિષ્યોં કી શાખાંઓ સે યુકત મહામદ નામ મ્લેચ્છ આચાર્ય વહાં આતે હૈ. રાજા ભોજ મરૂસ્થલ મેં નિવાસ કરને વાલે મહાદેવ કો ગંગાજલ સે સ્નાન કરાકર પચંગવ્ય સે યુકત ચન્દનાદિ સે પૂજકર શિવ કો મન સે સન્તુષ્ટ કિયે–હે મરૂસ્થલ મેં નિવાસ કરને વાલે ત્રિપુરાસુરનાશક, અત્યાધિક ચમત્કારોં કો જાનને વાલે, મ્લેચ્છોં સે સુરક્ષિત શુદ્ધ એવં સત્ય, ચૈતન્ય એવં આનંદ સ્વરૂય શંકરજી તુમ્હેં નમસ્કાર હૈ. તુમ મુઝે શરણ મેં ઉપસ્થિત અપના દાસ સમઝો.

ઉવાચ ભૂપતિ પ્રેમ્ણા મહામદ વિશારદઃ	।	તવ દેવો મહારાજ મમ દાસત્વમાગતઃ	॥
મામોચ્છિષ્ટં સ ભુન્જીયાત્ તથા તત્પશ્ય ભો નૃપ	।	ઈતિ શ્રૂતવા તથા દૃષ્ટા પર વિસ્મય માયયો	॥
મ્લેચ્છધર્મે મતિશ્ચાસી તસ્ય ભુપસ્ય દારૂણે	।		

રાજા ભોજ કે પાસ સ્થિત પત્થર કી મૂર્તિ કે લિયે મહામદ ને કહા કિ વહ તો મેરા જૂઠા ખા સકતા હૈ જિસે તુમ પૂજતે હો, ઐસા કહકર ભોજ કો વૈસે હી દિખા દિયા, યહ સુનકર ઔર દેખકર રાજા ભોજ કો બડા આશ્ચર્ય હુઆ ઔર ઉસકી આસ્થા મ્લેચ્છધર્મ મેં હો ગઈ.

રાત્રો સ દેવરૂપશ્ચ બાહુમાયાવિશારદઃ	।	પૈશાચં દેહમા સ્થાય ભોજરાજં હિ સોડબ્રવીત	॥
આર્ય ધર્મ હિ તે રાજન સર્વધર્મોત્તમઃ સ્મૃતઃ	।	ઈશાજ્ઞયા કરિષ્યામિ પૈશાચં ધર્મદારૂણમ	॥
લિગંચ્છેદી શિખાહીનઃ શ્મશ્રૂધારી સ દૂષકઃ	।	ઉચ્ચાલાપી સર્વભક્ષી ભવિષ્યતિ જનો મમ	॥
બીના કૌલં ચ એશવસ્તેષાં ભક્ષ્યા મતે મમ	।	મુસલેનૈવ સંસ્કારઃ કુશૈરિવ ભવિષ્યતિ	॥
તસ્માન્મુજવન્તો હિ જાતયે ધર્મદૂષકઃ	।	ઈતિ પૈશાચધર્મશ્ચ ભવિષ્યતિ મયા કૃતઃ	॥
ઈત્યુકત્વા પ્રયયૌ દેવઃ રાજા ગેહમાયયૌ	।		

રાત્રિ મેં કોઇ દેવદૂત પૈશાચદેહ ધારણં કરકે રાજા ભોજ સે બોલા કિ હે રાજન યદ્યપિ તુમ્હારા આર્ય ધર્મ સભી ધર્મો સે ઉત્તમ હૈ, ફિર ભી ઉસી ધર્મ કો પૈશાચધર્મ નામ ઈશ્વર કી આજ્ઞા સે સ્થાપિત કરૂગાં–ખતના કિયા હુઆ, ચોટી સે હીન દાઢી રખને વાલા, ઊંચી બાત કહને યા (અજાંન દેને વાલા) મેરા ખાસ આદમી હોગા. શુદ્ધ પશુઓં કા આહાર કરને વાલા; કુશોં સે જૈસે સંસ્કાર હોતા હૈ, વૈસા ઉસકા મુસલ સે સંસ્કાર હોગા, ઈસી સે મુસલમાન જાતિ દૂષિત ધર્મો પર દોષ લગાયેગી, એસા મેરે દ્વારા કિયા ગયા પૈશાચધર્મ હોગા. યહ કહકર દેવતા ચલા ગયા, ઔર વહ રાજા ઘર લૌટા. અહમદ યા અહમીદ શબ્દકા ઈતના મહત્વ હૈ કી રૂગ્વેદ મંત્ર ૮ સૂક્ત ૬–૯૦, અર્થવેદ કાન્ડ ૨૦ સૂકત૯૯૫ મંત્ર ૯ ત્થા સામવેદ ૯૫૨ વાં ત્થા ૯૫૦ વા મંત્ર મેં અહમદ શબ્દકા પ્રયોગ હૈ.

'અહમિદ્ધિ પિતુષ્પરિ મેધામૃતસ્ય જગ્રભ ।' અહં સૂર્ય ઈવાજની ॥, 'અહમદ' કા અર્થ પ્રશંસક યા અભિમાનકક્ષ ।
(ભવિષ્ય પુ૦ પ્રતિસર્ગ પર્વ, ચતુર્થ અધ્યાય કલિકૃતવિષ્ણુસ્તુતિઃ)

અહમદ મૈંને હી રક્ષક પ્રકૃતિ કે નિયમ કો ચલાને વાલે પરમેશ્વર સે તત્વદર્શિતા પ્રાપ્ત કી હૈ. મૈં સૂર્ય કે સમાન પ્રકાશિત હુઆ હૂં. એતદાતિરિકત 'અલ્લા' યા અલ્લા' શબ્દ ઋગ્વેદ મ. ૯, સૂ. ૬૭ મં. ૩૦ મેં 'અલાય્યાસ્ય પરસુર્નનાશ'તથા ઋગ્વેદ મંડલ ૩ સૂકત ૩૦ મંત્ર ૧૦ મેં 'અલ્લાતૃણો વલ ઈન્દ્ર બ્રજો ગોઃ પુરા હન્તોર્ભયમાનો વ્યાર' કે રૂપ મેં પ્રાપ્ત હોતા હૈ.

ધર્મ કે શાશ્વત સિદ્ધાન્તોં કા અવલોકન કરને પર યહ સ્વતઃ સિદ્ધ હોતા હૈ, કિ વૈદિક ઈસાઈ એવં ઈસ્લામ ધર્મ કે મૂલ રૂપ મેં વૈષમ્ય નહી હૈ, અપિતુ પરવર્તી ધર્મોપદેશકોં ને અપને સ્વાર્થ કી પુર્તિ કે લિયે કુછ મિશ્રણ કર લિયા હૈ. ઈસસે વાસ્તવિક ધર્મ કા સ્વરૂપ અદૃશ્ય હો ગયા હૈ. ધર્મો મે ભરી હુઇ બુરાઈયોં એવં ધર્મ કે નામ પર હોને વાલે અત્યાચારોં કા દૂરીકરણ તભી હૈ, જબકિ પ્રત્યેક મનુષ્ય કો યહ જ્ઞાન હો જાયે, કિ વે સભી એક હી ,પરમેશ્વર દ્વારા બનાયે ગયે એક હી માતા–પિતા (આદમ વ હવ્વવતી) કી સ્ન્તાન હૈં. જબ સભી ધર્માનુયાયિયોં કા પરમેશ્વર એક હૈ, માનવસૃષ્ટિ કા આદિ પુરૂષ એક હૈ, બનાવટ એક હૈ, ક્રિયાકલાપ એક જૈસે હી હૈ, માનવજાતિ મેં સ્ત્રી જાતી તથા પુરૂષ જાતી કી રચના સમાન હૈ, તો એક હી માતા પિતા કી સન્તાનેં આપસ મેં ધર્મ કે તથ્ય કો ન સમઝાતે હુએ પારસ્પરિક કલહ ધર્મ કે નામ પર કરે, યહ કયા પરમેશ્વર કો પ્રસન્ન કરને વાલી બાત હોગી. અતઃ સબ કો પ્રેમ એવં સદ્ભાવના સે રહના ચાહિયે.

કલી તારક મોક્ષ મંત્ર

લાઈલાહ હરતીપાપમ, ઈલ્લલાહી પરમ પદમ = જન્મ વૈકુંઠ પ્રાપ્નોતી, તું જપતી નામ મહામદમ.

(એકેશ્વરવાદ, તોહીદ કા કૅલમા)

જીસકા ઇન્તેજાર થા

દ્વાદસ ધામ મકલેશ્વર મહાદેવની, પુત્ર પ્રાપ્તી માટે માનતા

કાબા સંકલ્પ – અબ્દુલ મુતલીબ

સિતારોં કે બુજતે દીપોં સે ધુવાં–સા નિકલ રહા થા, યહ ડૂબતી રાત–ધુંધલકા ઔર ઉજાલા એક દુસરે મેં ઘુલ–મિલ ગયે થે, સૂર્ય પૂરબ કે ઝરોખે સે જાને હી વાલા થા. ચાંદ–તારે–રાત કે મુસાફીર, યાત્રા સમાપ્ત કર જાને કે લીયે તૈયાર ખડે થે, રાત કા પર્દા ઉઠને વાલા થા, ઉસકે મોહરે આપ હી આપ કપકપા રહે થે.

યહ મક્કા કી ડૂબતી રાત થી. લોગ ઠંડી હવાઓં કી ગોદ મેં સો રહે થે, રાત કા મૌન પૂરી તરહ ટૂટા નથા, કિસી–કિસી રાસ્તે સે ઊટો કે ગલ્લે કી ઘંટીયોં કે બજને કી આવાજ આ રહી થી. હલ્કી ઔર ટૂટી–ફૂટી આવાજ, જૈસે કોઇ નયા પુજારી, જીસ કા અભ્યાસ ન હો, મન્દિર મેં ઘંટી બજા રહા હો. મક્કા નિવાસિયોં કે ઘરોં પર નીંદ કી ચુપ્પી છાયી હુઈ થી.

એસી સ્થિતિ મેં બનૂ હાશિમ કે લમ્બે – ચૌડે મકાન કે દરવાજે કે પાસ એક ગંભીર સ્વભાવ કા વ્યકિત કાલા કમ્બલ ઓઢે દીવાર પર કમર ટેકે બૈઠા થા. વહ ગહરી સોચ મેં ડૂબા હુઆ થા. ઉસકે માથે પર લકીરેં જલ્દી જલ્દી ઉભરતીં ઔર ફીર ફૈલ જાતીં. ચિંતા કે ભાર ને ઉસકે પપોટોં કો બોઝિલ બના દિયા થા, ઉસકી આંખોં મેં કભી ચમક પૈદા હોતી ઔર કભી અંધેરા, વિચાર ગહરે હોતે જા રહે થે, યહ યકાયકી ખડા હુઆ ઔર અંગનાઈ મેં તેજ–તેજ ટહલને લગા. અબ્દુલ મુત્તલિબ ને માથે પર સે પસીના પોંછા, કઈ બાર હાથોં કી મુઠ્ઠિયોં કો બન્દ કિયા ઔર ખોલા, ફિર અપને નીચે સે કુરતે કો ઉપર ઉઠાતે હુએ બોલે–

'–અબ્દેલ્લાહ કહાં હૈ? ઉસે બુલાયો, કાબે કી દીવાર કે સાયે મેં આજ ઉસે બલિ દેકર અપની મનૌતી પૂરી કરુંગા.' ક્ષણ ભર મેં બિજલી કી તરહ હર ઓર ખબર ફૈલ ગયી. અબ્દુલ મુત્તલિબ ને જો મન્નત માની થી કી અલ્લાહ ને મુજે દસ બેટે દિયે તો મૈં એક બેટે કો ઇસ–સાન્નિધ્ય કે લિયે બલિ દે દૂંગા, આજ ઇસ મન્નત કો પૂરા કરને કી વે તૈયારી કર રહે હૈં. છુરી કી ધાર તેજ કી જા રહે હૈ. અબ્દુલ્લાહ કે બુલવાને કે લિયે આદમી ભિજવા દિયા હૈ. હાશમી ઘરાને કે લોગ બાત કે પક્કે ઔર નિશ્ચય કે દૃઢ હોતે હૈં ઔર ફીર અબ્દુલ મુત્તલીબ તો કુરૈશ કે સરદાર હૈ. ઉનકે નિશ્ચય કા બદલ જાના તો બહુત કઠીન હૈ. થોડી દેર મેં અબ્દુલ્લાહ હારિસ, અબૂ તાલિબ ઔર દૂસરે ભાઈઓ કે સાથ બાપ કી સેવા મેં આ પહુંચે ઔર ઉનકે આને કે થોડી દેર બાદ અબ્દુલ્લાહ કે નનિહાલ વાલે ભી નાતી કે બલિ દિયે જાને કી ખબર સુનકર વહાં ચલે આયે. અબ્દુલ્લાહ ચૂપ–ચાપ એક તરફ ખડે થે, સબ કી નીગાહેં ઉન્હીં પર થીં–તરસ ખાને વાલી નિગાહેં, વિનતી ભરી નિગાહેં કિ કાશ ! અબ્દુલ મુત્તલિબ કે હાથ સે કોઇ છુરી છીન લેતા. લોગોં કી હમદર્દી કે ઇસ દૃશ્ય કો દેખકર અબ્દુલ મુત્તલિબ ને ઊંટ કે કજાવે પર પૈર રખતે હુએ કહા–

મુજે બુજદિલ બનાને કે લિયે તુમ લોગ યહાં ઇકટ્ઠા હુયે હો. હમદર્દી કા યહ અનોખા ઢંગ હૈ. એક સુશીલ વ્યકિત કો પ્રતિજ્ઞા નિભાને ઔર મન્નત પૂરી કરને સે રોકા જાતા હૈ, મેરી મન્નત સબ કો માલુમ હૈ. રાત મૈંને કુરઆ ડાલા થા, સતર્ક હોકર ઔર પૂરી સાવધાની ઔર જીમ્મેદારી કે સાથ કુરએ ડાલે થે. અબ્દુલ્લાહ કે નામ કુરઆ નિકલ આયા. આજ ઉસકો બલી દેકર અપની મન્નત પૂરી કરુંગા. જો લોગ કમ હિમ્મત ઔર બુજદિલ હૈં, વે અપની આંખો પર કમીજો કે દામન ડાલ લેં, જો જિબ્હ હોને વાલે કી ચીખેં સુનને કી શકિત નહીં રખતે, વે અપને કાનોં મેં રૂઇ ઠૂંસ લેં. લોગો કો મેરે બચ્ચે સે હમદર્દી હૈ, પર મેરી શાલીનતા તથા મેરે સ્વાભિમાન સે હમદર્દી નહીં હૈ. અદનાન કી ઔલાદ

હાય ! ઇતની બે–હૌસલા હો ગયી. કાશ ! બૂ કબીસ કા સીના ફટ જાતા ઔર તમામ ભીરૂ કુરૈશ ઉસ મેં સમા જાતે. અબ્દુલ મુત્તલિબ બાર–બાર દાઢી પર હાથ ફેરતે ઔર છુરી કો ઉલટતે–પલટતે અપને નિશ્ચય કી દૃઢતા દિખાને કે લીયે. અબ્દુલ્લાહ કે નનિહાલ કે લોગ ઔર સબસે બઢકર અબૂ તાલિબ દર્મિયાન મેં આ ગયે કિ એસા નહીં હો સકતા, હમ યહ કામ નહીં હોને દેંગે, પહેલે હમારી ગરદનોં પર છુરી ફેર દો, ફિર અબ્દુલ્લાહ કે શરીર કો હાથ લગાના. બાત બઢને લગી. અબ્દુલ મુત્તલિબ અપની જીદ પર અડે રહે કિ ચાહે દુનિયા ઇધર કી ઉધર હો જાયે, મેરા ઇરાદા નહીં બદલ શકતા. મર્દો કા પ્રણ–પ્રણ હોતા હૈ. મૈ ઇસ પ્રણ કો રિશ્તે–નાતેદારોં કે કહને મેં આકર ખોટા ન હોને દૂંગા. મુજે અલ્લાહ ને અપની મેહરબાની સે દસ બેટે દિયે હૈ, એક બેટા જાતા રહેગા, ફિર મન્નત કા પૂરા કરના હર સ્નેહ તથા સંબંધ સે બઢ કર હૈ.

ઘોર સંઘર્ષ શુરૂ હો ગયા. દોનોં ઔર સે કોઇ ભી અપની બાત સે તનિક ભરભી હટને કો તૈયાર ન થા. એક હાથ મેં છુરી થી ઔર દુસરી ઔર દસિયોં છાતિયાં અબ્દુલ્લાહ કે સામને ઢાલ બનને કે લિયે તૈયાર થી.

–'એ કુરૈશ કે સરદાર! એક બાંત કહું, માનોગે?' એક બુઢે અરબ ને અપની કમર રસ્સી કી ગિરહ ઢીલી કરતે હુએ કહા. –'મુજ સે કિસી બાત કા વચન ન લો બડે મિયાં ! તુમ્હેં જો કુછ કહના હૈ, કહ ડાલો.' અબ્દુલમુત્તલિબ ને જવાબ દિયા. –'બનુ આમિર કે મહલ્લે મેં જો કાહિના રહતી હૈ, ઉસે તો આપ જાનતે હૈ?' બૂઢે ને પૂછા.

'મૈં કયા સારા મક્કા ઉસે જાનતા હૈ.' કહાનત મેં આજ ઉસ કા જવાબ નહીં હૈ. યમન ઔર નજ્દ તક કે લોગ ઉસ સે શકુન નિકલવાને કે લિયે આતે હૈં –અબ્દુલ મુત્તલિત છુરી કી નોક દીવાર મેં ચુભોતે હુયે બોલે.

–'ઇતના હી નહીં, ગસ્સાન ઔર સીમાના કે બાદશાહ ઉસ કાહિના કી સેવા મેં ભેંટ ઔર ઉપહાર ભેજતે હૈં, ચલો, ઉસ કે પાસ ચલ કર ઝગડે કા ફૈસલા કરાયેં. વહ જો કહેગી, ઉસ પર અમલ કરેંગે, ઉસે કિસી બાત કા લોભ હૈ, ન કિસી ચીજ કા ભય. ઉસકા ફૈસલા દો ટૂક હોગા.' બનૂહાશિમ કે કુછ લોગ અબ્દુલ મુત્તલિબ કો સાથ લેકર કાહિના કે પાસ પહુંચે.

કાહિના (કાલીમાતા) અધેડ ઉમ્ર કી ઔરત થી, બિખરે ઔર ઉલજે હુયે બાલ, ધૂલ સે ભરા હુઆ ચહેરા, અર્ધ નગ્ન દેહ, ગલે મેં ઊંટ કી હડિયોં કી કુરૂપ માલા, હાથોં, પૈરોં ઔર બાંહોં મેં લોહે કે મોટે–મોટે કડે અતિ ભયાવહ ઔર ડરાવના ચહેરા, લાલ–પીલી આંખેં, તની હુઇ ભૌહેં, સિલવટોં ભરા માથા, નીલે હોંઠ, ચૌડા જબડા, ઔરત કાહે કો થી, અચ્છી ભલી દૈતની થી, ઇસ કુરૂપતા કે કાહિના કા લોગોં કો શ્રદ્ધાલુ બના દિયા થા. લાત વ ઉજા કે પુંજારિયોં કા વિચાર થા કિ અનદેખી બાતેં આમ ચેહરે–મોહરે કે આદમી નહીં બતા શકતે, ઇસકે લિયે તો સબસે અલગ ચહેરે ઔર અલગ વેશ–ભૂષા હોની ચાહિયે.

સભી શ્રદ્ધા – ભાવ કે સાથ કાહિના કે આસ–પાસ ખડે હો ગયે. ઉસને અપની લકડી કે ઇશારે સે, જીસ પર જૈતૂન કા તેલ મલા હુઆ થા, જમીન પર બૈઠને કે લિયે ઇશારા કિયા. અબ્દુલ મુત્તલિબ છુરી કો જમીન મેં ગાડ કર ઉસકે સહારે બૈઠે, કોઇ આધા જુકા ખડા રહા, કોઇ ઉકરૂં બૈઠ ગયા. કાહિના કે સામને મામલા પેશ હુઆ, વહ ધ્યાન સે સુનતી રહી, આંખે બન્ધ કિયે હુએ, માનો ઉસકા શરીર ધરતી પર હૈ, પર ઉસકા મન આકાશ મેં વિચર રહા હૈ ઔર અનદેખે સમયોં કે લેખપત્ર ઉસ કે અન્તર્મન મેં ખુલે હુએ હૈ. –હમ ચાહતે હૈં કી કિસી પ્રકાર અબ્દુલ્લાહ કી જાન બચ જાયે ઔર – એક હાશમી કી બાત અભી પૂરી ભી નહીં હુઇ થી કી અબ્દુલ મુત્તલિબ બીચ મેં બોલ પડે. –'આપ (કાહિના કો સંબોધિત કરતે હુએ) ઇન કે કહને મેં ન આયેં, જો કુછ આપ કા મન, આપકી અંતરાત્મા ઔર સબસે બઢ કર યહ કી આપ કા જ્ઞાન કહે, ઉસકો જ્યોં કા ત્યોં વ્યકતં કર દે.'

ઇસ પર કાહિના ને ઠહાકા લગાયા, બડે–બડે દાંતો કી પીલાહટ ને ઇસ ઠહાકે કો ડરાવના બના દિયા. વહ અપની વિશેષ શૈલી મેં બોલી– 'મન્નત દૂસરી તરહ ભી પૂરી હો સકતી હૈ. અબ્દુલ્લાહ કે નામ કે સાથ ઊંટોં કા ભી કુરઆ ડાલો. યહાં તક કી અબ્દુલ્લાહ કી જગહ ઊંટોં કા નામ નિકલ આયે, તબ ઊંટ કુર્બાન કર દિયે જાયે મન્નત પૂરી હો જાયેગી.'

સબ લોગ સ–હર્ષ ઘર વાપસ આયે ઔર કુર્આ–ડાલના શુરૂ હુઆ. કુર્આ કા આરંભ દસ ઊંટોં સે હુઆ. હર બાર અબ્દુલ્લાહ કા નામ નિકલતા, ઘર વાલોં કે ચહેરે બુઝ–સે જાતે, સૌ ઊંટોં પર જા કર અબ્દુલ્લાહ કી જગહ ઊંટો કે નામ કા કુર્આ નિકલા ઔર અબ્દુલ મુત્તલિત ને સૌ ઊંટ કુર્બાન કર દિયે.'

અબ્દુલ્લાહ આજ છુરી તલે સે નિકલે થે, ઉન્હે દોબારા જીવન મિલા થા, જીતની પ્રસન્નતા હોતી, થોડી થી. કુંવારી લડકિયાં ખુશી કે ગીત ગાને લગીં, બચ્ચે છોટે–છોટે બરછે ઔર ધનુષ લેકર ખેલને લગે.

અબ્દુલ મત્તલિબ કા ઘર મહેમાનખાના બના હુઆ થા, ઔર ચૂલ્હે, દેગચિયાં, રોટિયાં ઔર શોરબે કે પ્યાલે દિખાયી દેતે થે. કુરૈશ ઉસ નામી સરદાર (કુસઇ) કી સન્તાન થે, જિસને અબ સે સૈકડો વર્ષ પહલે કુરૈશ કો જમા કરકે ભાષણ દિયા થા કિ સૈકડોં – હજારોં મીલ સે લોગ ચલ કર હરમ કી જીયારત કો આતે હૈં, ઇનકે ખાને–પીને કા પ્રબંધ કરના હમારા કર્તવ્ય હૈ. કુસઇ કે ભાષણ ને સબકે મન પર પ્રભાવ ડાલા. કુરૈશ સાલ કે સાલ એક રકમ જમા કરતે, જીસસે હાજીયોં કો ખાના ખિલાયા જાતા, પાની કે લીયે ચમડે કે બડે બડે હૌજ બના દિયે ગયે થે. અબ્દુલ મુત્તલિબ અપને દાદા કુસઇ કે ઉચિત ઉત્તરાધિકારી થે, વહી ગંભીરતા, વહી સરસતા ઔર વહી આતિથ્ય–સત્કાર ઉનકે યહાં જો કુછ હોતા, કમ થા. અબ્દુલ્લાહ કી બલિ હોતે–હોતે રહ ગયી. કુર્બાની કી મન્નત દૂસરી શકલ મેં પૂરી હુઇ. અબ સે કઇ **હજાર સાલ પહલે** ઉસી મક્કા મેં હજરત ઇસ્માઇલ કે સાથ 'મહાન બલિ' કી શાનદાર ઘટના ઘટિત હુઇ થી, ઇતિહાસ ને થોડે બદલે હુયે અંદાજ મેં ફિર અપને કો દોહરા દિયા થા, વહી નસ્લ, વહી ઘરાના, વહી શહર, ઉન રહસ્યોં પર અભી પ્રકૃતિ ને જ્યોતિર્મય પર્દા ડાલ રખા થા, જીસકે પ્રકટ હોને કે લિયે સૂર્ય–ચન્દ્ર કી નીગાહેં ઇન્તિજાર મેં થી. અબ્દુલ મુત્તલિબ કે એક છોડ દસ બેટે થે, પર ઇન સબ મેં મનમોહક, સુન્દર તથા આકર્ષક યહી અબ્દુલ્લાહ થે, જીન કી બલિ કે લિયે બાપ ને છુરી હાથ મેં સંભાલ લી થી. ચહેરા અબૂ લહબ કા ભી સુર્ખ થા, પર અંગારે કી તરહ લાલ ભભૂકા, જીસ કો દેખ કર મન આકૃષ્ટ નહીં હોતા થા બલ્કિ ભયભીત હો ઉઠતા થા. અબ્દુલ્લાહ કે રૂપ મેં અપાર આકર્ષણ ઔર ખિંચાવ થા. ઉનકે માથે પર વિશેષ ચમક થી, જો કુરૈશ કે કીસી યુવક મેં દિખાયી ન પડતી થી. ઉનકા માથા સચ–મુચ નૂર કા તડકા થા, જીસ મેં બહુત–સી સુબહેં મુસ્કરાતી થીં.

એક દિન દોપહર કે સમય એક કુરૈશી ચરવાહા ઘર ભાગા હુઆ આયા ઔર અપને ઘર વાલો સે કહને લગા કી મૈને એક અજીબ બાત દેખી હૈ. ઉસી કે કહને કે લીયે મૈં જંગલ સે બસ્તી મેં આયા હું. અભી થોડી દેર હુઇ મૈં બકરીયાં ચરા રહા થા, અબ્દુલ મુત્તલિબ કા બેટા અબ્દુલ્લાહ હમારે નિકટ સે ગુજરા. તેજ ધૂપ પડ રહી થી. વાયુમંડલ બિલ્કુલ સ્વચ્છ થા. સૂર્ય કી કિરણે જીસ્મોં કો જુલસે દેતી થી, ઇતને મેં કયા દેખતા હું કી અબ્દુલ્લાહ કે સર પર બાદલ કા ટુકડા સાયા કિયે હુએ હૈ ઔર વહ ટુકડા ઉસકે સાથ–સાથ ચલ રહા હૈ.

લોગ હંસને લગે કી ચરવાહા સપના દેખ કર આયા હૈ યા ઉસ કી આંખે ધૂપ મેં ચુંધિયા ગયી હૈં ઔર ઉસને કુછ કા કુછ દેખ લિયા. સબને લડકે કી બાત હંસી મેં ઉડા દી – ચરવાહા ઇસ પર જલ્લા ઉઠા, બોલા, 'આપ મુઝે જૂઠા સમજતે હૈં, મેરી આંખોં કો તનિક ભી ધોખા નહીં હુઆ. આપકો વિશ્વાસ ન આયે તો કાબે કા પર્દા થામ કર ઇસી બાત

કો દોહરા દું યા લાત વ હુબલ કે પવિત્ર પાંવો કો છૂ કર કસમ ખા લું. બાત વાસ્તવ મેં અજીબ હૈ, પર મૈં અપની આંખો કો આખિર કિસ પ્રકાર જુઠલા દું.

ઇસ પર એક બુઢા અરબ ધનુષ પર કુહની કા જોર દેકર બોલા, હમારે ખુદા લાત વ ઉજ્જા ગર્મી મેં જલતે રહતે હૈં ઔર બાદલ કે ઇન ટુકડોં કો ઉન પર છાયા કરને કી તૌફીક નહીં હોતી, હાલાંકિ યે મૂર્તિયાં હમારી જરૂરતેં પૂરી કરતી હૈ, ઇન્હી કે દમ સે મક્કા કે ખજૂર હરે–ભરે હૈં ઔર તાયક કે ચમન લહલહાતે હૈં, લડાઇયોં મેં યહી ઉપાસ્ય હમારી સહાયતા કરતે હૈ. યહ અબ્દુલ મર્તાલબ કા બેટા કયાં લાત વ હુવલ સે ભી અધિક પવિત્ર ઔર પહુંચા હુઆ હૈ – ઇસ કલ કે લૌંડે કી બાતોં મે હમ દુનિયા દેખે હુએ લોગ નહીં આ શકતે – સબ હંસને લગે, ચરવાહા ખિસયાના હોકર જંગલ લૌટ ગયા.

સગાઇ = 'હરામ કામ કરને સે તો મર જાના હી અચ્છા હૈ. હલાલ કો મૈં નિશ્ચય હી પસન્દ કરતા હૂં, પર ઇસકે લિયે એલાન જરૂરી હૈ, તુમ બહકાતી ઔર ફુસલાતી હો, પર સજ્જન કે લીયે અપને ધર્મ ઔર અપની પાકદામની કી સુરક્ષા અનિવાર્ય હૈ.' 'લડકી દેખતી કી દેખતી રહ ગયી. અબ્દુલ્લાહ કે પદ–ચિન્હ બસ વહાં દિખાયી દેતે થે, વહ વાસના કી પુકાર કો અનસુની કરકે ચલે ગયે થે. –'આપ ને અબ્દુલ મુત્તલિબ કે યહાં કયા ઉત્તર ભીજવાયા' એક અધેડ ઉમ્ર કે **અરબ ને પૂછા સગાઇ બાબત** 'મૈં બિલ્કુલ તૈયાર હૂં, બસ, તનિક એક દો દિન મે મેરે ચચા નખ્લા સે આ જાયે, ઉનકે મશ્વિરા કર લું. બડે–બુઢોં કા મશ્વિરા અચ્છા હોતા હૈ.' બૂઢે ને ઉત્તર દીયા. 'મૈં કહતા હૂં, ઇસ ભલે કામ મેં દેર કરના ઉચિત નહીં. અબ્દુલ મુત્તલિબ કે બેટે અબ્દુલ્લાહ કે લિયે મક્કા મેં લડકિયોં કી કમી નહીં. લોગ તમન્નાએ કર રહે હૈં કી કિસી પ્રકાર હમારી લડકી કા અબ્દુલ્લાહ કે સાથ રિશ્તા હો જાયે. અબ્દુલ્લાહ જૈસા લડકા ચિરાગ લેકર ભી ઢૂંઢોગે તો ભી સારે અરબ મેં ન મીલેગા. ઉસકા ઘરાના કુરૈશ કા સબસે આદરણીય ઘરાના હૈ. ઉસકે બાપ અબ્દુલ મુત્તલિબ કુરૈશ કે સરદાર હૈ ઔર ઉનકી યહ મહત્તા હી કયા કમ હૈ કી જમજમ કા કુવાં, જીસે અમ્ર બીન હર્સ જર્હમી ને બન્ધ કરા દિયા ઔર કીસી કો યાદ ભી ન રહા કી યહાં ઇસ નામ કા કોઇ કુવાં ભી થા, અબ્દુલ મુત્તલિબ ને અપને બેટે હારિસ કો લેકર, ખોદ નિકાલા. ભાઇ! જલ્દી કરો, આમના કે ભાગ્ય કે સિતારે જલ્દ ચમકને દો. બાત તૈ હો ગયી. અબ્દુલ મુત્તલિબ કે યહાં ઉત્તર ભિજવા દિયા ગયા કી હમેં યહ રિશ્તા મંજૂર હૈ. દોનોં ઓર ખુશી કી લહર દૌડ ગયી. અબ્દુલ્લાહ બાપ કા ચહેતા ઔર લાડલા બેટા થા, જીસકી શાલીનતા ઔર જીસકે સદાચાર કી કુરૈશ સૌગંધ ખાયા કરતે થે ઔર બીબી આમના અપને ઘરાને કી રોશની થીં, પાકદામની ઔર લજ્જા કી મૂર્તિ, પવિત્રતા કા સજીવ ચિત્ર, અરબ કી ઔરતેં મેલોં મેં બે–જીજક શરીક હોતી, કુરૈશ કી ખાને–પીને કી મજિલસેં ગરમાતીં, પર આમના કા સ્વભાવ ઇનસે અલગ થા. વહ અપને રિશ્તેદારોં સે બાત કરતે લજાતીં. સિર સે દોપટ્ટા ઢલકને ન પાતા. કુરૈશ કી ઔરતેં કહા કરતીથી કી આમના તો સચમુચ ગુડિયા હૈ, વે–મુંહ કી, ગંભીર ઔર હૌસલા મંદ! દૂસરી લડકિયોં કી તરહ શોખિયાં ઉસે નહીં આતીં, આમના કે ઘર વાલે ઉસ સે પ્રેમ હી નહીં, બલ્કિ ઉસકા આદર ભી કરતે થે.

અબ્દુલ મુત્તલિબ અપને સાથ કુરૈશ કે સરદારોં કો લેકર અબ્દુલ્લાહ કી સસુરાલ પહુંચે. લડકી વાલોં ને બારાત કા સ્વાગત કિયા – લમ્બે–લમ્બે કુર્તે કમર સે બટી હુઇ રસ્સિયાં બંધી હુઇ, હાથોં મેં તલવારે, કિસી–કિસી કે કાંધે પર યમની ચાદર પડી થી ઔર કિસી કે કુર્તે કે ગરેબાન પર શામી કલા કે ફુલ બને થે. બેટી વાલે કે ઘર મેં ગાના બજાના હો રહા થા. કુરૈશ કી છોટી છોટી લડકિયાં દફ પર ગીત ગા રહી થી. ઇન ગીતોં મે કાબા કી મહાનતા, કુરૈશ કે વંશગત અભિમાન, બૂકબીસ કી પ્રશંસા ઔર ઊંટો કી મહેમાની કા ઉલ્લેખ થા. ઉનકે વિરોધ કા યહ અર્થ હૈ કી ધરતી ઔર આકાશ કી શત્રુતા મોલ લી જા રહી હૈ. લડકિયોં કે ગીત પૂરી તરહ શાસ્ત્રીય ન થે, પર સ્વર મેં દર્દ ઔર અત્યાધિક

મિઠાસ થી, અરબ જૂમે જા રહે થે, ઔર ઈન સંગીતોં કે કારણ પ્રસન્નતા બરાબર બઢતી જા રહી થી. સંગીત પ્રસન્નતા કો જન્મ દેતા હૈ ઔર સ્વર કે ઉતાર – ચઢાવ સે હર્ષ ફૂટતા હૈ. અરબ પુરાને તરીકે પર વિવાહ સંપન્ન હુઆ, બડે સાદા ઢંગ સે. એલાન હુઆ કી અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્દુલ–મુત્તલિબ ઔર આમના બિન્ત વહબ એક દૂસરે કે વિવાહ – પાશ મેં ઝકડ ગયે. અબ્દુલ મુત્તલિબ કો લોગોં ને શુભ કામનાયેં અર્પિત કીં. કુરૈશ કે સરદાર ને કૃતજ્ઞતા પ્રદર્શિત કરને કે લીયે આસમાન કી ઔર દેખા દો ભાગ્ય કે સિતારે મિલ ગયે ઔર દો જીવન એક – દુસરે કે સંગી બન ગયે. આમના વિદા હોકર સસુરાલ આયીં. સૌભાગ્ય – શાલિની બહૂ કા ઘર વાલિયોંને સ્વાગત કીયા, બલ્કિ ઉસકી રાહ મેં આંખે બિછા દીં. હર કીસી કે મુખ પર થા દુલ્હા–દુલ્હન કી એસા ભાગ્યવાન જોડા આજ તેક દેખને મેં નહીં આયા. **અબ્દુલ્લાહ સૂરજ, તો આમના ચાંદ હૈ.** દોનોં સુશીલ ઔર શર્મીલે ! શાલીનતા કે આદર્શ! એક દૂસરે કા જવાબ, ઈસે છિપાઓ ઔર ઉસે નિકાલો. અબ્દુલ્લ મુત્તલિબ ને અબ્દુલ્લાહ ઔર દુસરે બેટોં કો સાથ લેકર કાબા કા તવાફ (પરિક્રમા) કીયા, શુક્ર કા તવાફ! ઈસ મેં પ્રેમ, શ્રધ્ધા ઔર આન્તરિક ઉત્સાહ ભી સમ્મિલિત થા, કાબે કી મુંડેરોં પર સુન્દર કબૂતર ભી નાચ રહે થે, માનો કિ તવાફ કરને વાલોં કા સાથ દે રહે હૈ ઔર કહ રહે હૈં કી હમેં ભી ઈસ ખુશી મેં બરાબર કા શરીક સમજો.

શામ કી ઓર

વિવાહ હુયે લગભગ ઢાઈ તીન મહીને ગુજર ચુકે હૈ. અબ્દુલ મુત્તલિબ કે મકાન મેં ઊંટોં કે કજાવે કસે જા રહે હૈ. સત્તૂ કી થૈલિયોં કે મુંહ બંધ રહે હૈં ઔર પાની કી છાગલેં ભરી જા રહી હૈં, તલવારો કી ફટી હુઈ મ્યાનોં બદલી ગયીં, તૂળ (તરકશ) મેં તીખે બાણ રખે ગયે – યહ યાત્રા હૈ – પરાયે દેશ મેં જાના હોગા ઔર પરદેશ કો હર કોઈ સ્વદેશ કે મુકાબલે મેં જ્યાદા બન–સંવર કર જાતા હૈ. અબ્દુલ્લાહ, જીન્હેં દુલ્હા બને કુછ દિન હુયે હૈં, શામ કી ઔર વ્યાપાર કરને જા રહે હૈ. નાતે – રિસ્તેદાર જાને વાલે કો 'અલવિદાઅ' કહને કે લિયે જમા હો ગઈ. યહ યાત્રા નિર્જન સ્થાનોં, ભયાનક વનોં ઔર નિર્ગમ માર્ગો સે હોકર હી પૂરી હોગી. 'એ અબ્દુલ મુત્તલિબ કે બેટે ! મદીને સે છઃ મંજીલ જા કર જો રેગિસ્તાન આતા હૈ, વહ ભયાનક હૈ, વહ કબીલા ગિફાર કે લુટેરોં ને ઈધર બડી હલચલ મચા રખી હૈ, સાવધાની કે સાથ જાના.

અબ્દુલ્લાહ ને ઇસ કે ઉત્તર મેં અપની તલવાર કી ઔર લુટેરોં ઔર બટમારોં કા સામના હો ગયા, તો ઈસ તલવાર સે 'જૈસે કો તૈસા' જવાબ દિયા જાયેગા. હાશમી ઘરાને કે લોગ શૂર–વીરતા મેં અપૂર્વ હૈં, ખતરે ઈનકો ડરા નહીં સકતે. ઈનકી તલવારોં ને બડે બડે ખતરનાક મૌકોં પર કાબે કી રક્ષા કી હૈ.

અબ્દુલ મુત્તલિબ ને અબ્દુલ્લાહ કે માથે કો ચૂમા. અબ્દુલ્લાહ કા વિનમ્ર સિર આપ હી આપ જુક ગયા. બેટે કી સફલ વાપસી કે લીયે દુઆયેં કીં. હોંઠોં કે સાથ સફેદ દાઢી ભી હિલને લગી. અબ્બાસ ને નકેલ પકડી. હમઝા ને કજાવે પર બૈઠતે હુયે સપ્રેમ ભાઈ કા હાથ થામા. આમના ચુપ–ચાપ મૂર્તિ કી તરહ ખડી હુઈ બૈઠતે હુયે ઈસ દૃશ્ય કો દેખ રહી થી, પતિ, નહીં ઉસકા સંસાર જા રહા થા, નિર્જન બનોં કી ઓર, જહાં કોસોં તક આબાદી કા નિશાન નહીં મિલતા. વહ અપના દુઃખ કિસી સે કહતે હુયે ભી શર્માતી થી. ઉસકા બસ ચલતા તો રખે હુયે કજાવે કો ઉતરવા દેતી ઔર જાને વાલે કો યાત્રા પર જાને સે રોક દેતી.

આમના કા દિમાગ તસલ્લી દે રહા થા, ઢાઢસ બંધા રહા થા કી ઈતની દુઃખી ક્યોં હૈ, તેરા પતિ વ્યાપાર–યાત્રા પર શામ જા રહા હૈ, લડાઈ પર નહીં જા રહા હૈ, સ–કુશલ વાપસ આ જાયેગા. કુરૈશ આયે દિન યમન, શામ, નજદ ઔર મિસ્ર જાતે હી રહતે હૈં. કુરૈશ કા તો જીવન ઘોડોં કી પીઠોં ઔર ઊંટો કી કોહાનોં પર ગુજરતા હૈ, પાંચ–છઃ મહીને કી બાત હૈ! પલક ઝપકાતે ઈતને દિન બીત જાયેંગે.

પર ઉસકા મન આપ હી આપ બૈઠા જા રહા થા. કોઈ ઉસકે કાનોં મેં કહ રહા થા કિ અબ્દુલ્લાહ કો ખૂબ જી ભર કર દેખ લે. ફીર દેખને કો મિલે યા ન મિલે.

અબ્દુલ્લાહ ને ભી દર દીવાર પર હસરત કી નિગાહ ડાલી, માનો કોઈ સદા કે લિયે વિદા હો રહા હો. ઉસકી આંખો મેં હંમેશા કી જુદાઈ ઝલક રહી થી. દેખને વાલે મહસૂસ કર રહે થે કી કુરૈશ કે ઘરાનોં સે હર દિન લોગ યાત્રા પર જાતે હૈં, લેકીન ઈસ ઢંગ સે તો કોઈ વિદા નહીં હુઆ કરતા. જુદાઈ કા યહ દૃશ્ય હી વિચિત્ર સા હૈ. કાબા કા સ્વામી અબ્દુલ્લાહ કો સ–કુશલ વાપસ લાયે, જીસ તરહ હમ આજ ઉસકી પીઠ દેખ રહે હૈ, કલ ઉસ કા મુંહ ભી દેખેં. અબ્દુલ્લાહ જબ મક્કે કી ગલિયોં સે ગુજર રહે થે, તો બાજાર કે મોડ કે પાસ હી એક છપ્પર વાલે ઘર કે પાસ કુછ ઔરતેં ખડી થીં, ઉનકી બાતેં– 'ઉમ્મે સાદ! યહ આમિર કા ચહેતા બેટા અબ્દુલ્લાહ વ્યપાર કે લિયે ઊંટ લેકર યાત્રા પર જા રહા હૈ.' ઈસકે બાપ કા નામ અબ્દુલ મુત્તલિબ હૈ – કુરૈશ કે સરદાર, મુકદ્દસ કાબા કે દરબાન – ઔર તુમ – તુમ – (બાત કાટ કર) 'અનજાન કહીં કી, તુઝે તો બસ ગુડીયોં કે સાથ ખેલના ઔર ગીત ગાના આતા હૈ. અરી નાદાન! અબ્દુલ **મુત્તલિબ કા અસલી નામ આમીર હૈ** ઔર ઈનકી ઉપાધી શૈબા હૈ, સમજી!

–શુક્રિયા ! મહેરબાની !! લાત વ હુબલ કે સબ બરકતેં તેરે હિસ્સે મેં આયે.

–ઔર યહ ભી કહો કી મેરા બેટા લબીદ કી તરહ કવિતા કહને લગે, અરબ મેં ઉસ કા નામ હો ઔર ઉકાજ ઔર જુલમજીના કે બાજાર ઉસકી પ્રશસ્તિયોં સે ગૂંજ ઉઠે. –ઝુબાન ને નહીં, દિલને કહ દિયા. –હાં! તો મૈ યહ કહ રહી થી કી વિવાહ હોને સે પહલે અબ્દેલ્લાહ કે માથે પર જો નૂર નઝર આતા થા, અબ યહ દિખાયી નહીં દેતા. માથે મેં બસ ઈસ જ્યોતિ કી ઝલકિયાં – સી રહ ગયી હૈં, જૈસે સૂરજ છિપને કે બાદ કબીસ કી ચોટિયોં પર કિરણોં કી ધુંધલી – સી ધારિયાં છોડ જાતા હૈ. –તુમ્હારી બાત કી મેરી યે નિગાહેં પુષ્ટિ કર રહી હૈ. મુઝે ભી અપને વિચાર સે સહમત સમજો.

અબ્દુલ્લાહ કે કાન મેં ઈન બાતોં કી ભનક પડી. પર હલ્કી સી. કુછ સુના, કુછ ન સુના. ઊંટોં કી ઘંટીયોં કી આવાજ અબ તનિક તેજ હોતી જા રહે થી. આમના કોઠે પર ચઢ ગયી ઔર ઉસ વકત તક અબ્દુલ્લાહ કે ઊંટોં કી કતારે દેખતી રહી, જબ તક કી ખજૂરોં કે ઝૂંડ મેં યહ કારવા છિપ ન ગયા, મક્કા કી પહાડીયોં ને ઈસ ધુંધલકે પર ઔર પર્દે ડાલ દિયે. વહ છત સે ઉતરી, દુઃખી, ઉદાસ, જુદાઈ કા ગમ લિયે હુએ, ભીગી પલકોં કો કુર્તે કે દામન સે પોંછા – કાંપતે હુયે હાથોં સે! અબ્દુલ્લાહ જા ચુકે થે, ઉનકી નિગાહોં કી છાપ આમના કો દર વ દીવાર પર જરૂર દીખાયી દે રહી થી. ઝલકિયાં, પરછાઈયાં, લકીરેં, અતીત કી યાદ કે કુછ અધૂરે ચિત્ર.

ઇન્તિજાર

આમના કો ઇન્તિજાર થા, શૌહર કી વાપસી કા ઈન્તિજાર. વહ એક – એક ઘડી ગીન રહી થી. સુહાગીન કી ઉદાસ રાતેં ઔર અધિક ઉદાસ હોતી હૈ. વહ લોગોં સે પૂછતી રહતી કી તેજ ઊંટ પર શામ સે મક્કે કા સફર કીતને દીન મેં તૈ હો સકતા હૈ. ઔર અબ્દુલ મુત્તલિબ જબ કભી વ્યાપાર કે લીયે જાતે હૈં, તો શામ મેં કિતને દિન ઠહરતે હૈ. ઈન બાતોં સે વહ અપને મન કો બહલાતી, જુદાઈ કી ભાવના કો થપકિયા ઔર વિયોગ કે શોક કો લોરિયાં દેતી. શામ સે વાપસ આને વાલે ખબર દેતે કી હમને અમુક પહાડી કે દામન મેં અબ્દુલ્લાહ કો જાતે હુએ દેખા થા, ઈસ પડાવ પર અબ્દુલ્લાહ ઠહરે થે, અમુક મરૂદ્યાન મેં અપને ઊંટો કો વહ ચારા ખિલા રહે થે, પર શામ સે વાપસી કા હાલ કોઈ ન બતાતા. જીસ રાસ્તે મે અબ્દુલ્લાહ ગયે થે, વહ આમના કી નીગાહ મેં થા, વહ મન હી મન મેં પ્રસન્ન હોકર કહતી કી ઈન્હી ખજૂરોં કી ઓટ સે વહ સૂર્ય કી તરહ ઉદિત હોતે દિખાયી દેંગે. સુર્ખ ઊંટ, ઉસકી ગર્દન મેં ઘંટી પડી હુઈ, સુન્દર

કજાવા, પાની કી વહ છાગલ, જીસકા ફીતા મૈને અપને હાથોં સે બાંધા થા. ઔર ફિર વહ! કુરૈશ ઉનકા બઢકર અભિનન્દન કરેંગે ઔર અબ્દુલ મુત્તલિબ બેટે કે લાયે હુયે દિરહમ વ દીનાર ખુશી ખુશી ગિનતે હોંગે. ઇસી ઇન્તિજાર મેં કઈ મહીને બીત ગયે. સ્વયં અબ્દુલ મુત્તલિબ કો બેટે કી ઓર સે ચિન્તા હો ગઈ. માલુમ હુઆ કી મદીના સે સંધ્યા સમય કાફિલા આયા હૈ. કાફિલે વાલે બહુત થકે–હારે હૈ. સુબહ – સવેરે અબ્દુલ મુત્તલિબ કે યહાં ખૈર – ખબર દેને કે લિયે આયેંગે, પર અબ્દુલ મુત્તલિબ તલવાર લેકર ઉઠે, આને વાલોં સે ખુદ જા કર મિલે, ઉન્હે બતાયા ગયા હૈં, જબ હમ ચલે હૈં, તો ઉનકો બુખાર થા.

આમના સસુર કે ઇન્તિજાર મેં ડ્યોઢી સે લગી ખડી થી કી યસૂરિબ સે આયે હુએ કાફિલે વાલોં કી જુબાની કોઇ ખૈર – ખબર જરૂર મિલી હોગી. અબ્દુલ મુત્તલિબ કે ચહેરે પર ચિન્તા ઔર પરેશાની કે ચિન્હ સ્પષ્ટ થે, પર બહુ કો ઇન્તિજાર મેં દેખકર ઉન્હોંને દિલ કીલ ધડકનોં કો છિપા લેના ચાહા, કડક કર બોલે–

અબ્દુલ મુત્તલિબ લોગોં કે ઝગડે ચુકાને ઔર જરૂરી બાતોં મેં મશ્વિરા કરને કે લીયે દારૂન્નદવઃ ચલે ગયે. લૌંડી રોટિયાં પકાને લગી. ઘર કી દૂસરી ઔરતે અપને–અપને કામોં મેં લગ ગયીં, પર આમના કા મન યસૂરિબ મેં પડા થા. વહી એક ચિત્ર ! વહી એક યાદ – પતિવ્રતા કી દુનિયા પતિ કે અતિરિક્ત ઔર કુછ નહીં હોતી.

આગમન-શુભ ઘડી – જીસકા ઇન્તેજાર થા

જીવન એક સપના હૈ – ઔર બહુત સે સપને સચમુચ જીવન બન જાતે હૈ. હર કીસી કો એસે સચ્ચે સપને દિખાયી નહીં દેતે. બહુત સે લોગ સપનોં કો કલ્પનાઓં કી રોચક કહાની ઓર અંધ વિશ્વાસોં કી શાનદાર દાસ્તાન બતાતે હૈં, પર યહ અપને–અપને વિચારોં કે ફૈલાવ ઔર અપને અપને મન કી પાવનતા કી બાત હૈ. કુછ સપને અંધ વિશ્વાસોં કે શીશ મહલ સે ઉચ્ચ હોતે હૈં, વર્તમાન ઔર ભવિષ્ય મે ચિત્ર કો ઇસ તરહ દિખાતે હૈં કી આને વાલી ઘટનાઓં કા પ્રતિબિંબ સાફ ઝલકને લગતા હૈ–યે સપને દૂસરોં કે જાગરણ સે અધિક સચ્ચે, ઉપયોગી, બલ્કિ પવિત્ર હૈ. ઇસ જગત મેં બહુત – સે એસે ભી હૈ, જો જાગતે હૈ, પર ઉનકે દિલ સોતે રહતે હૈં. ન નિજ મેં, ન જગત કી નિશાની મેં ઉન્હેં સન્માર્ગ કા કોઇ સંકેત નહીં મિલતા. અતીત ઔર વર્તમાન કી ઘટનાઓં કે ભંડાર સે ભવિષ્ય કી એક પડછાઇ ભી ઉનકો દીખ નહીં પડતી. સારા જીવન બે–ખબરી મેં બીત જાતા હૈ – પર કુછ ભાગ્યવાન સપનોં મેં ભી જાગ્રતાવસ્થા કા અનુભવ કરતે હૈં ઔર ભવિષ્ય ઉનકે સામને આપ હી આપ આ ખડા હોતા હૈ.

આમના કો સપને દિખાયી પડને લગે, વિચિત્ર, પર શુભ સપને. –કભી યહ કી આમના કા દેહ યકાયકી આઇને કી તરહ ઝલકને લગા ઔર રોએ–રોએ સે ઠંડી કિરણે નિકલને લગીં. કભી કાનોં ને સુના કી જન્નત કી હૂરેં, આસમાન કે ફરિશ્તે ઔર પવિત્રાત્માએ અભિન્દન કર રહી હૈ.

કભી સોતે મેં એસા લગા કી વહ અપને ચમકદાર ઔર ઝલકતે શરીર કે સાથ ઊંચાઇ પર હૈં, ઊંચે પહાડ છોટે નજર આતે હૈં. આમના કે તલવે સિતારોં કો છૂ રહે હૈં ઔર ચારોં ઓર અભિનન્દન ગીત ગાયે જા રહે હૈ. જૈસા કી પ્રથા થી, કબીલે કી ઔરતેં આમના કા પૂછના કરને આતીં, તો ઉન્હેં કુછ એસા દિખાયી દેતા, જૈસે કાબે કી છત સે લેકર અબ્દુલ્લાહ કે ઘર તક નૂર કા શામિયાના તના હુઆ હૈ, જીસે કપૂરી બત્તિયોં સે અધિક ઉજલે ઔર રોશન હાથ થામે હુયે હૈ. ઘરોં મેં ચર્ચે હોને લગે કી આમના પર આસમાન કી નૂરાની દેવિયાં બહુત મેહરબાન હૈ. વહબ કી બેટી, અબ્દુલ મુત્તલિબ કી બહૂ, અબ્દુલ્લાહ કી જીવન સંગીની ઔર હોને વાલે બચ્ચે કી માં આમના સ્વયં જોહરા વ મુશ્તરી બની જા રહી હૈ. યહાં અબ્દુલ મુત્તલિબ કે ઘર મેં આમના પર હર્ષમય ઊંઘ સી છાયી હુઇ થી, ઇસી અવસ્થા મેં ઉનકે કાનોં ને

સુના –યહ ઇસ્માઇલ જબીહુલ્લાહ કી માં હાજરા હૈ. આવાજ થોડી દેર કે લિયે રૂક ગયી ઔર ક્ષણ ભર બાદ અતિ મીઠે સ્વર મેં કિસી ને કહા– '–અહમદ કી માં ! ઇબ્રાહીમ કી દુઆ મુબારક !' –આમના ! યહ ઇસા રૂહુલ્લાહ કી માં મરયમ હૈં, કુમારી મરયમ. –શાનદાર નગર કે પ્રચારક કી માન્ય માતા – ફિર દૂસરા સ્વર– '–મુહમ્મદ કી માં ! ઈસા મા સંદેશ મુબારક!'

અભી દીન રાત મિલે–જુલે થે, ઇસલિયે કે દોનોં કે ભાગ્ય કો એક સાથ ચમકના થા. પ્રાતઃ કા ઉજાલા ફૈલ હી રહા થા, ખિલતી કલિયોં કી કોમલ ગિરહેં ખુલ રહી થીં. ફૂલોં કે હોંઠોં પર મુસ્કાન ફૈલ રહી થી, બનફશા વ શકીક કી કોમલ પત્તિયોં પર ઓસ કે મોતી ઢલક રહે થે, સર્વ વ શમશાદ ને ફૂલોં કી મહક પાકર અંગડાઇ લી થી. સુસ્વર ચિડિયોં કી ચહકારોં સે સંપૂર્ણ વાતાવરણ સંગીતમય બન ગયા થા, સ્વર્ગ આજ સચમુચ ધરતી પર ઉતર આયા થા. મિના કી ઘાટી, મર્વઃ કે મરૂ–કણ, કબીસ કી ચોટિયાં, અરફાત કા મૈદાન જ્યોતિ પાકર જગમગ–જગમગ કર રહા થા. સિતારે ઝિલમિલા રહે થે, કલિયાં ચટક રહી થી. ઔર ફુલ મહક હી રહે થે, કી ઇતને મેં ઘર કી ઔરતેં મારે પ્રસન્નતા કે ચિલ્લા પડીં– 'કોઇ અબ્દુલ મુત્તલિબ કો જા કર મુબારકબાદ પેશ કરો.' અબ્દુલ મુત્તલિબ ઇસ શુભ – સૂચના કે સુનતે હી તેજી કે સાથ આયે. મારે પ્રસન્નતા કે પાંવ બહકે–બહકે –સે પડ રહે થે. અબ્દુલ મુત્તલિબ કે ચહેરે કી ઝુર્રિયોં મે પ્રસન્નતા ઝિલમિલા રહી થી. આમના ને લજ્જા સે ચાદર મુંહ પર ડાલ લી. અબ્દુલ મુત્તલિબ ને પોતે કો દેખા, માથા ચૂમા, ઉનકી આંખોં મેં બિજલિયાં–સી ચમક રહી થી. કુરૈશ કે સરદાર ! ઇતના જ્યોતિમર્ય ચહેરા આપ ને આજ તક દેખા ન હોગા, ઔરતોં ને એક સાથ કહા.

'સંદેહ નહીં. ન કેવલ મૈંને, શાયદ સંસાર મેં કિસી આંખ ને એસી જ્યોતિ ન દેખી હો, ચન્દ્ર, સૂર્ય, આકાશ–ગંગા, ઇન્દ્ર ધનુષ, ફૂલ, ખિલતી કલિયાં, ચકિત હૂં કી કીસ ચીજ સે ઇસ શિશુ કે મુખડે કી ઉપમા દૂં. ઉસકે સૌન્દર્ય કે સામને તો યે સબ ફીકે તથા બે–રંગ હૈ ! ઔર યે બાતેં મેં પ્રેમવશ નહીં કહ રહા હૂં. યહ વાસ્તવિકતા હૈ, જો અબ્દુલ મુત્તલિબ કે મુખ સે આપ હી બોલ રહી હૈ– અબ્દુલ મુત્તલિબ કે ઉત્તર પર ઔરતોં મેં આપસ મેં કાના ફૂસિયાં હોને લગીં, જૈસે કોઇ અપને મન કી બાત કહના ભી ચાહે ઔર કિસી કારણ ખુલકર ન કહ શકે. 'કયાં કાના ફૂસિયાં હો રહી હૈ. અચ્છા ગીત ગાના ચાહતી હો, મૈં ચલા જાઊં ! મુઝ બૂઢે મે સામને દફબજાતે હુએ લાજ આતી હોગી.' અબ્દુલ મુત્તલિબ કે કહને પર ઔરતેં બોલીઃ–

'–અબ્દુલ્લાહ કે બાપ ! રાત હમ ને અપની ઇન આંખોં સે જો દશા દેખી હૈ અગર કીસી કે સામને બોલેં તો લોગ કહેંગે કી યે ઔરતેં દીવાની હો ગયી હૈ. કિસી ને ઇન પર જાદૂ કર દિયા હૈ, ઇન કા દિમાગ ચલ ગયા હૈ. રાત કા દૃશ્ય શબ્દોં મેં નહીં બખાના જા સકતા, વહ દેખને હી કી ચીજ થી, કહને કી નહીં ઔર કોઇ કહના ભી ચાહે તો વહ બાત શબ્દોં મેં કહાં સમાયેગી. અબ્દુલ મુત્તલિબ ને મુસ્કરાકર જાના ચાહા. –'ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહા કરેં ઇસ શિશુ કો' –એક મહિલા ને પૂછા.

–અચ્છા, નામ કી ઓર સંકેત હૈ! બહુત ખૂબ અબ્દુલ્લાહ કે જીગર કે ટુકડે ઔર આમના કી આંખોં કે તારે કા નામ હમ હમને રખા, અહમદ ઔર હાં મુહમ્મદ ભી, સમ્પૂર્ણ જગત મેં પ્રશંસા કી જાયેગી. મેરે ચાંદ કી! વાતવરણ મેં ઉસી સમય એક ધીમી સી આકાશવાળી પ્રસ્ફુટિત હુઇ – ધરતી મેં હી નહીં, આકાશ મેં ભી ઉસકે સ્તુતિગાન ઉચ્ચિરિત હોંગે. અબ્દુલ મુત્તલિબ કા ઉત્તર સુન કર આમના કે હોંઠોં પર મુસ્કાન ફૈલ ગયી, ઉસકે દિલ કી બાત અબ્દુલ મુત્તલિબ કે મુખ પર આ ગયી. **નરાશંસ – પ્રશંસા – મુહમ્મદ સર્વ જગત.**

–આદમી તો આદમી, મૈં યહ તક બતા સકતા હૂં કી ઉમૈયા જીસ ઘોડે પર ચઢા કરતે થે, ઉસકી નસ્લ કે ઘોડે કહાં–કહાં હૈ? ઔર યહ અબૂ સુફિયાન કે પાસ જો તલવાર હૈ, ઉસે નજદ કે શાસક ને હર્બ કો કબ ઔર કયોં દી થી? યહી નહીં, ખજૂરોં તક કી વંશાવલી મુઝે યાદ હૈ. –અરે સાહબ ! આપ તો ઈસ અથાહ સમુદ્ર કે ગોતાખોર હૈ ! ખત્તાબ ઈસ કલા મેં આપકી બરાબરી કરેં તો કરેં, ઔર તો કોઈ મક્કા મેં આપકે જોડ કા નજર નહીં આતા, સુનને વાલોં મેં સે એક ને કહાં.

મૈં યકીન કે સાથ કહ સકતા હૂં કી અહમદ ઔર મુહમ્મદ આજ તક કીસી કુરૈશી કા નામ સુનને મેં નહીં આયા– બિલ્કુલ નયા નામ, અછૂતા નામ, પર કિતના પ્યારા, ઈસ નામ સુનને મેં નહીં આયા – બિલ્કુલ નયા નામ, અછૂતા નામ, પર કિતના પ્યારા, ઈસ નામ કી તરફ મન આપ સે આપ ખિંચા જાતા હૈ.

ઈસ પર એક અધેડ ઉમ્ર કા અરબ, જો રસ્સી બટ રહા થા, ઈસ કામ કરતે મેં બાતેં ભી સુનતા જાતા થા, કહને લગા– 'મેરી સૌતેલી માં, અબ્દુલ્લાહ કે બેટે કો દેખકર આયી હૈ. વહ બુતોં પર હાથ રખકર કહતી થી કી ઈતના હંસ મુખ, પ્યારા, હોનહાર ઔર સુન્દર બચ્ચા મૈંને આજ તક નહીં દેખા, આંખોં કો, બરાબર દેખતે રહને કે બાદ ભી, સંતોષ નહી હોતા. જી ચાહતા હૈ કી બસ દેખતે હી રહે. અબ્દુદાર કે ઘર વાલોં કો જુબૈદ કે સૌન્દર્ય પર બડા ગર્વ હૈ. નિશ્ચિત રૂપ સે જુબૈદ અતિ સુન્દર હૈ, પર આમના કે બેટે કે તલવે ઉસ જુબૈદ કે ગાલોં સે અધિક રૌશન હૈ. મૈં કહતી હૂં અબ્દુલ મુત્તલિબ કે ઘર મેં અબ ચિરાગ જલાને કી જરૂરત નહીં હૈ. મુહમ્મદ કા ચહેરા સ્વયં રોશન ચિરાગ હૈ. દારૂન્નદવઃ મેં ભી કુરૈશી નેતા ઈસી વિષય પર વાર્તા કર રહે થે. ઉન કી બાતેં–

'અબ્દુલ્લાહ કે બેટે કી હર ઘર મેં ચર્ચા હૈ.' 'જી હાં ! યહી હાલ હૈ. ઉમૈયા ને બેટા પૈદા હોને કી ખુશી મેં સારે મક્કા કો ભોજ દીયા થા, પર યહ ખ્યાતિ ઔર લોકપ્રિયતા તો ઉસે ભી નહીં પ્રાપ્ત હુઈ.' 'આજ જબ કી પરિક્રમા કર રહા થા, તો અબ્દુલ્લાહ કે બેટે કે જન્મ કા ધ્યાન આતે હી મુઝે એસા લગા, માનોં કોઈ મેરે કાન મેં કહ રહા હૈ કી અરબ કે ઈતિહાસ કા સબ સે જયાદા રોશન, બલ્કિ અનશ્વર પન્ના ઉલટને વાલા હૈ.' (કુરૈશ કા એક સરદાર, જીસ કી દાઢી ઘની ઔર સર કે બાલ ઉલઝે–ઉલઝે સે થે) જબ કાવ્ય કી છીડ ગયી હૈ, તો મુજ સે ભી દો પદ સુન લીજીયે, આજ હી કહે હૈં અબ્દુલ મુત્તલીબ કે બેટે કે જન્મ કી સૂચના પા કર–

'અબ્દુલ્લાહ નિર્જન સ્થાન પર હૈ ઔર ઉસ કે ઘર મેં ચાંદ નિકલા હૈ. કાશ ! ઉસ તક યહ સંદેશ પહુંચ સકતા'. બની હાશિમ પહલે સે હી માન્ય તથા આદરણીય થે, પર અબ ઉન કા ગર્વ આકાશ સે ભી ઊંચા હો ગયા હૈ – યે આદર ભાગ્યવાન હી કો મિલતે હૈં. 'કયા ખૂબ ! સચ કહા, સચ કહા !' કા સ્વર ગુંજરિત હો ઉઠા. મક્કા મુઅજ્જમા સે થોડી દૂર પર એક સ્થાન કા નામ 'મુર્રૂજ્જહરાન' હૈ જો જન–સાધારણ મે 'ફાતમા ઘાટી – કે નામ સે પ્રસિદ્ધ હૈ. ઈસ ઘાટી મેં એક સન્યાસી રહતા થા, જીસકા નામ 'ઈસ' થા. ઈસ ને ઈસ–સાન્નિધ્ય કી ધુન મેં અપની ધાર્મિક પરંપરાઓ કે આધાર પર સંસાર.– ત્યાગ કર રખા થા. મોટા–જોટા, ખાતા–પહનતા ઔર ભકિત – ઉપાસના મેં લગા રહતા. સબ લોગ ઉસે આદર તથા શ્રદ્ધાભાવ સે દેખતે થે. અબ્દુલ મુત્તલિબ ભી ઈસ કે પાસ આતે–જાતે રહતે થે.

જીસ સુબહ અરબ કા સુર્ય ઉદિત હુઆ હૈ, ઉસી દિન અબ્દુલ મુત્તલિબ ખુશી–ખુશી ઈસ કે પાસ પોતે કે જન્મ કી શુભ – સૂચના દેને પહુંચે. ઈસ મઠ કે દ્વાર પર ખજૂર કે નીચે કોઈ મંત્ર પઢ રહા થા.

'આજ બડે તેજ કદમ ઉઠ રહે હૈં – અબ્દુલ મુત્તલિબ ! ઈસ મુસ્કાન ભરે ચહેરે કે સાથ કહા.

એ મહાધીશ ! એક શુભ – સૂચના લાયા હું, પ્રફુલ્લિત કરને વાલી સૂચના ! આપ બાલ – બચ્ચોં ઔર સન્તાન કે નાતોં સે સ્વતંત્ર હૈ, ફિર ભી આપ કો પ્રસન્નતા હોગી.' –અબ્દુલ મુત્તલિબ ને પગડી કા પેચ સંભાલતે હુએ ઉત્તર દીયા. 'કહો–કહો ! તુમ્હેં તો પ્રસન્નતા ને ઇસ બુઢાપે મેં જવાન બના દિયા.' ઇસ બોલા. '–અબ્દુલ્લાહ કે આજ સુબહ બેટા પૈદા હુઆ – સુન્દર મુખડોં વાલા બચ્ચા ! સારે મક્કે મેં ઉસકે સૌન્દર્ય કી ધૂમ મચી હૈ. લોગોં કા અભિનન્દન સ્વીકાર કરતે–કરતે મૈ થક ગયા,' અબ્દુલ મુત્તલિબ ને ઇબા કા દામન ઉઠાતે હુએ કહા. '–ઉસકા તુમ ને નામ કયા રખા ? –' ઇસ રાહિબ ને પુછા.

'મુહમ્મદ !' (હોઠોં પર જીભ ફેરતે હુએ, જૈસે કોઇ મિઠાસ કા સ્વાદ ચાટના ચાહતા હો) અબ્દુલ મુત્તલિબ ને ઉત્તર દિયા. 'અબ મૈં તુમ્હેં મુબારકબાદ દેતા હૂં. યહ બચ્ચા હૈ, જીસકે જન્મ કી સૂચના મૈને બાર–બાર તુમ્હેં દી હૈ. સુનો ! ઇસ લડકે કો મૈને તીન કારણોં સે પહચાના.–

૧. એક તો યહ કિ રાત એક સિતારા ઉદિત હુઆ, જો ઇસ સે પહલે કભી નહીં દેખા ગયા. ૨. દૂસરે જન્મ સોમવાર કો હુઆ. ૩. તીસરે ઉસકા નામ 'મુહમ્મદ રખા ગયા. અપને ભાગ્ય પર ગર્વ કરો અબ્દુલ મુત્તલિબ ! બનૂ હાશિમ કો ઇતિહાસ કભી ન ભુલા સકેગા. કાશ ! તુમ ઉસકા કીર્તિમાન વૈભવ દેખને કે લીયે જીંદા રહ સકતે !

આમના વિધવા હો ગઇ

બીબી આમના કે મન મેં તમન્નાયેં મચલ રહી થી કી અબ્દુલ્લાહ અપને બેટે કો દેખકર કિતને પ્રસન્ન હોંગે, ઉન કા સુન્દર ચેહરા મેરે ચાંદ કા માથા ચૂમ કર પ્રફુલ્લિત હો ઉઠેગા. યહ પૂછેંગે, નામ કયા રખા હૈ મેરે લાડલે કા. મૈં લજા કર કહૂંગી. અહમદ ઔર અતિ શોભનીય મિઠાસ હૈ. ફીર મૈં શિકાયત કરૂંગી કી આપને યાત્રા મેં ઇતને દિન લગા દિયે, કાફિલે તો મક્કા સે શામ જા જા કર કભી કે લૌટ આયે – વહ કહેંગે, મુહમ્મદ કી માં! મૈં યસ્રિબ મેં બીમાર હો ગયા થા. તુમ્હારે હી નાતે–રિશ્તેદારોં બનૂ નજ્જાર કે યહાં ઠહર ગયા થા. અચ્છા હોતે હી મક્કા દૌડા ચલા આયા – ઔર મૈં ઉત્તર દૂંગી, ઇસકી તો મુઝે હસરત રહ ગયી કી મૈં બીમારી મેં તુમ્હારી સેવા ન કર સકી. મૈં તુમ્હારી બીમારી કી સૂચના પા કર બહુત બે–ચૈન હો ગયી થી. એ મુહમ્મદ કે બાપ ! દિલ કહતા થા કી મેરે પર લગ જાયે ઔર મૈં કૈસે હી યસ્રિબ પહૂંચ જાઉં – બનૂ હાશિમ કે ઘરાને કી ઔરતેં, તુમ્હે માલુમ હૈ કી અકેલે યાત્રા નહીં કીયા કરતીં. વરના મૈં તેજ ઊંટની પર સવાર હોકર યસ્રિબ પહુંચ કર હી ચૈન લેતી. હજરત આમના કો હર ક્ષણ અબ્દુલ્લાહ કે આને કા ઇન્તિજાર થા. વહ ઇસ વિચાર મેં મગ્ન થીં કી વહ (અબ્દુલ્લાહ) યસ્રિબ ઊંટોં સહિત ચલ દિયે હોંગે. ઉનકી ઊંટની તો બહુત તેજ હૈ, હવા સે બાતેં કરતી હૈ ઔર લોગ બીસ દિન મે યસ્રિબ સે મક્કા આતે હૈં, તો વહ દસ દિન મેં આ જાયેંગે – વહ આ રહે હૈં, આ ચુકે. દ્વાર પર ઉનકે કદમોં કી આહટ સુન રહી હું. યસ્રિબ સે કાફિલા આ ગયા. અબ્દુલ મુત્તલિબ કાફિલે વાલોં સે મિલ કર આ રહે હૈં – એક લડકીને બાહર સે આકર કહા.

કયા કહા– કાફીલા આ ગયા ? ઔર વહ નહીં આયે– આમના કે મુખ સે રૂક–રૂક કર યહ શબ્દ નીકલે. ઇતને મે અબ્દુલ મુત્તલિબ આયે, ચહેરા કુંબલાયા – સા – બાલ પરેશાન માથા પસીને મેં ડુબા હુઆ પગડી કે પેચ ગર્દન મેં પડે હુયે – ઇસ સ્વરૂપ કો દેખ કર હીં આમના કે કલેજે મે ધક્કા–સા લગા– અરબ એચ–પેચ સે બાત કહેને કે આદી નહિ હોતે– અબ્દુલ મુત્તલિબ આતે હી બોલે – આમના તું વિધવા હો ગઇ ! મુહમ્મદ યતીમ હો ગયા, અબ્દુલ્લાહ મર ગયા– દો–ઢાઇ મહીને હુયે–કાસ ! મરને વાલે આપને ચાંદ કે સુન્દર મુખડે કો એક નઝર દેખ લેતા– પર ભાગ્ય કે લીખે કો બદલના ઇન્સાન કે બસકા હૈ હી નહીં !

આમના કી આંખોં મેં આસું આ ગયેં. અબ્દુલ મુત્તલિબ કે વહાં રહને તક આંસુ રુકે રહે – સ્વાભિમાને ભાવનાઓ કોં થામે રખ્ખા. સસુર કે જાતે હીં આંખોં સે આંસુઓ કી વર્ષા હોને લગી. પાસ–પડોસ ઔર ઘર–બહારકી ઔરતે ભી અબ્દુલ્લાહ કો રોને કે લિયે ઇકટ્ઠી હો ગઇ. કુરૈશી ઔરતે બૈન કર–કર કે રોને લગી–

અબ્દુલ્લાહ ! તુમ્હારી સજ્જનતા કે ચર્ચે હર કીસી કે મુખ પર હૈ ઔર તુમ્હારે સૌન્દર્ય કી ખ્યાતી મક્કા કી ગલી ગલી મે હૈ. અબ્દુલ્લાહ ! ઉદારચેતા અબ્દુલ્લાહ ! શાલીન તથા સચ્ચરિત્ર અબ્દુલ્લાહ ! બની હાશિમ તુમ્હારી યુવા–મૃત્યું કે શોક સે ટુટેં જા રહે હૈ – હાંય મક્કા કા ચાંદ યસૂરિબ કી ધુલ મે મિલ ગયા– હજ્જ કે લીયે જબ બહાર સે લોગ આયેંગે, તો તુમ્હારી તરહ કૌન ઉનકા આતિથ્યસત્કાર કરેંગા ! અબ્દુલ્લાહ તુમ્હારે બુઢે બાપ કી સફેદ દાઢી આંસુઓ મે ભીંગ રહી હૈ. આમના કા સુહાગ ઉઝડ ગયા. ઉસકા રંડાપા દેખા નહિ જાતા. હાય મુસીબત ! ઉસકા શોકાકુલ મન ડોલતા જા રહા હૈ–ઔર તુમ્હારા– મોહમ્મદ (હીંચકીયાં–લગાતાર હીંચકીયાં, માનો ભાવુકતાને બોલનેવાલી જુબાન ગૂંગી કર દી હો, અબ અધિક બોલા નહીં જા સકતા.)

આમના ચૂપ થી, મૌન, લમ્બા મૌન, માનો સચમૂચ બે–જાન હોં ગઇ, ચહેરે સુતા હુઆ, હોઠોં પર આહોં કી ધીમી–ધીમી આંચ, આંસુઓં મે ડુબી આંખે ! ઉઝડા હુઆ સુહાગ, મમતા બનકર અબ્દુલ્લાહ કે યતીમ મોહમ્મદ કો ટકર–ટકર દેખ રહા થા. બહોંત સે ગમો કા બખાન નહીં કીયા જા શકતા. મન કી બહોંત સી ચોટે શબ્દ નહીં બન શકતી, બહોંત સે દુઃખ કહે નહીં જા શકતે. ગમ કે પંખ તો શબ્દો મેં આકર ઔર ચોટ ખા જાતે હૈ – આમના કા ગમ ભી ઇસી પ્રકાર કા ગમ થા, શોકાકુલ, શાંત – દુઃખી, મૌન આંસુઓં સે મન કે બોજ કો થોડા સમઝા જા શકતા થા– હાય! વહ વિધવા યુવતી, જીસકા સુહાગ ચકાયકી પતિ કી મૌતને ખસોટ લિયા હો.

હલીમા કે યહાં

આમના કે લાલ કો દૂધ પિલાને કા સૌભાગ્ય અબૂ લહબ કી લૌડી સુવૈબા કો પ્રાપ્ત હુઆ. 'ઇસકે બાદ અરબ કી રીતિ કે અનુસાર મક્કા કે નવજાત શિશુઓં કો લેને કે લિયે બાહર કી બસ્તિયોં સે દૂધ પિલાને વાલી ઔરતેં આયીં – દુનિયા મેં કદમ–કદમ પર માયા કે ફંદે લગે હૈં. હર કીસી કે મન મેં રૂપયે – પૈસે કા લોભ હોતા હૈ. ફાયદા કમાને કી લાલસા, નફા કી ઉમ્મીદ ! અરબ કી દાઇયાં ભી ઇસ ભાવના સે અછૂત ન થીં, ઉનકે સાથ ભી પેટ કી આગ લગી હુઇ થી. વે મક્કા ઇસી કામના કે સાથ આયી થીં, ઉનકે સાથ ભી પેટ કી આગ લગી હુઇ થી. વે મક્કા ઇસી કામના કે સાથ આયી થીં, કી માલદાર ઘરાનોં કે બચ્ચે લેકર ઇનામ વ ઇક્રામ સે અપની–અપની ગોદ ભર લેંગી. સબ ને ઐસે હી બચ્ચોં કો ચુન લિયા, જીન કે માં–બાપ જીંદા થે, ખાતે–પીતે ઘરાનોં કે થે. હલીમા, દુઃખી હલીમા, હાથ મલતી અબ્દુલ મુત્તલિબ કે ઘર પહુંચી.મુહમ્મદ સો રહે થે. મુબારક ચહેરે સે હલ્કા–હલ્કા નૂર છન રહા થા, ચાંદની સે અધિક દિલકશ ઔર મનમોહક ! હલીમા દબે પાંવ નજદીક ગયી. મુબારક સીને પર પ્યાર સે હાથ રખા. મુહમ્મદ ને આંખે ખોલ દીં. મુસ્કરાએ ઔર હલીમા કી ઔર દેખને લગે. હલીમા ને સૈકડોં બચ્ચે દેખે થે ઔર દસિયોં કો દૂધ પિલાયા થા, પર ઉસ યતીમ કા ઢબ હી સબસે અનોખા થા. ઉસકી મુસ્કાન મેં તસ્કીન કા પૈગામ, પ્રેમ કી આવાજ ઔર સબ સે બઢ કર યહ કી એક નિરાલી શાન થી. છોટે ઔર ઇતને છોટે બચ્ચે યોં હી મુસ્કા દિયા કરતે હૈં, લેકીન અબ્દુલ્લાહ કે યતીમ કી મુસ્કાન મેં એક સંદેશ, એક ઉદ્દેશ્ય ઝલક રહા થા. મુસ્કાન આપ હી આપ બોલ રહી થી ઔર ચુપ નિગાહેં કુછ કહ રહી થીં. હલીમા ઇસ બચ્ચે કો યતીમ સમજ કર દુઃખી ન હોના. ખુદા કી કસમ ! ઇસકી બડી શાન હોને વાલી હૈ – આમના ને દાઇ હલીમા સે કહા. બીબી સચ કહૂંગી, જુઠ ન બોલૂંગી, અબ સે પહેલે મૈં બહુત દુઃખી થી, રહ–રહ કર પછતાવા

આતા થા કી કીસી અમીર ઘરાને કા બચ્ચા કયોં ન મિલા. અપને દુર્ભાગ્ય પર ઝુંઝલા કર રહ જાતી થી, પર તુમ્હારે લાડલે યતીમ કી મુસ્કાન ને મેરે મન સે સારા દુ:ખ દૂર કર દીયા, ઉસકી નિગાહોં ને તમામ ગમ ભુલા દિયે. મુહમ્મદ કી માં ! મૈં અપને મન કે ભાવ શબ્દોં મેં વ્યકત નહીં કર સકતી. મેરે મન કો આજ જીતની પહલે કભી પ્રસન્નતા નહીં હુઇ. તુમ્હે ખુદ ભી નહીં માલૂમ બિન્તે વહબ ! તુમ્હારે મુહમ્મદ કી મુસ્કાન ને મુઝે કયા બના દીયા. ઇસ સુબહ સે બેહતર સુબહ મુઝ પર આજ તક ઉદિત નહીં હુઇ. (બીબી આમના મુસ્કરાતી હૈ.)

હલીમા આમના કે લાલ કો લેકર વિદા હુઇ. વિધવા માં ને યતીમ બચ્ચે કો ચૂમા. મમતા કે ચિહન ચાંદ સે મુખડે પર ઉભર આયે, પલકેં અનચાહે હી ભીગ ગયીં. માસૂમ યતીમ કી જુદાઇ ને ઉસ કે બાપ કી મૌત કે ગમ કો તાજા કર દીયા. એક ગમ દૂસરે ગમ કી યાદ દિલા દિયા કરતા હૈ.

બૂઢે અબ્દુલ મુત્તલિબ ને પોતે કો સ–પ્રેમ વિદા કીયા. મક્કા કી પહાડિયો તક હલીમા કે ઊંટ કે સાથ–સાથ અબ્દુલ મુત્તલિબ પૈદલ ચલે ગયે. ભરાઇ હુઇ આવાજ મેં બોલે– 'હલીમા ! યતીમ બચ્ચા સમજ કર દેખ–ભાલ મેં કમી ન કરના, ખુદા કી કસમ! કુરૈશ મેં ઇતના ભાગ્યશાલી બચ્ચા આજ તક નહીં પૈદા હુઆ. મુઝ સે કાહિનોં, રાહિબોં, બતરીકોં, ઉસ્કુફોં ને કહા હૈ કિ એક દિન ઐસા આયેગા કી તમામ દુનિયા મુહમ્મદ કે કદમોં પર જૂકી હોગી.'

હલીમા ને ઉસકે ઉત્તર મેં કહા– 'કુરૈશ કે સરદાર ! અપને બચ્ચે કા અલ્લાહ ને ચાહા, તો કાન ભી ગર્મ ન હોને પાયેગા. મૈં ખુદ ગીલે મેં સોઉંગી. ઔર ઉસે સૂખે મેં સુલાઉંગી. મેરી બચ્ચી શીમા કે હોઠોં ઉસ સમય તક દૂધ નહીં ચખ સકેંગે, જબ તક મુહમ્મદ પેટ ભરે ન હો જાએ. યહ મૈં પૂરી જીમ્મેદારી કે સાથ કહ રહી હૂં અબ્દુલ મુત્તલિબ ! ખુદા કો બીચ મેં લા કર ! મુજ પર ભરોસા કરો, ઐ અબૂ–અબ્દુલ્લાહ. હલીમા ખુશ–ખુશ ચલી. ઊંટે રેગિસ્તાન મેં ચલ રહા થા ઔર હલીમા મુહમ્મદ કે ચેહરે કો દેખે જા રહી થી. બાર–બાર મુબારક માથા ચૂમ કર કહતી–

'મુહમ્મદ ! અહમદ !! અબ્દુલ્લાહ કે યતીમ !! આમના કે લાડલે ! અબ્દુલ મુત્તલિબ કી આંખ કે તારે!! તુમ તો મુઝે ઇસ તરહ દેખતો હો, જૈસે મુઝે પહેલે સે પહચાનતે હો, તુમ્હેં જબ દેખા હૈ, મુઝે અપને બચ્ચે યાદ નહીં આયે, તુમ મેરી મમતા બન કર મેરી બાત કી પૃષ્ટી કર રહે હો કી હલીમા તૂ સચ કહ રહી હૈ, તુમ્હારી મુસ્કાનોં ને મેરી અંધેરી દુનિયા મેં ઉજાલા કર દિયા–મુહમ્મદ! ઔર – અરે – યહ – યહ મેરી સુસ્ત કદમ ઊંટની હવા કી તરફ ઉડી જા રહી હૈ (ઔર ચારોં ઓર ચકિત હોકર દેખતે હુએ) યહ કયા હો રહા હો રહા હૈ? ખજૂર કી સૂખી ડાલિયોં સે યકાયકી રોશની – સી બરસને લગી. પહાડિયોં કી ચટ્ટાનેં લૌ દે રહી હૈં ઔર યહ રાસ્તા ! જૈસે કીસી ને સિતારે કૂટ કર બિછા દિયે હૈ–બડે હો કર ન જાને તુમ કયા બનને વાલે હો મુહમ્મદ. ઉસ વકત અપની દાઇ હલીમા કો કહીં ન ભૂલ જાના. પર યહ મૈં કયા ના–સમજી કી–સી બાતે કર રહી હૂં. તુમ મુઝે નહીં ભૂલ સકતે. તુમ્હારે મુંહ સે તો મુહબ્બત ઔર વફા કી બૂ આતી હૈ. ઇન પ્યારી આંખોં મેં મુરવ્વત ઝલક રહે હૈ ઔર મુઝે તો ઐસા દિખાયી દેતા હૈ જૈસે મુહમ્મદ તુમ્હારે કંધે દુનિયા–જહાંન કે ગમોં કા બોજ ઉઠાયે હુએ હૈ.'

હલીમા કી ઊંટની ખૂબ તેજ – તેજ જા રહી થી. ઊંટ વાલા ઉસ કી તેજી પર ખુદ હૈરાન થા. પિછલી રાત થી, સિતારે ઝિલમિલા રહે થે. ઠંડી હવાઓં કી ગોદ મેં બબૂલ કી ડાલિયાં ઝૂલા ઝૂલ રહી થીં. ઊંટબાન ગીત ગાને કે લીયે બે–ચૈન–સા હો ગયા. ઉસે આજ શરાબ સંગીત ઔર વાસનાત્મક ભાવનાઓં કે વિષય પર પદ યાદ હી નહીં આ રહે થે. ઉસ ને સ્મૃતિ પર બલ ડાલ કર તુર્ફા કે પદ યાદ કરને કા યત્ન કીયા, પર યાદ ન આયે. ઐસા લગતા થા, માનો ઉસ કે માનસ–પટલ સે કિસી ને રંગમય પદોં કો ધો દિયે હૈ. હિજાજી સુર મેં ઉસ કા ગીત–

'બર્કુલ ગમાદ કે મરૂદ્યાન મેં જબ તીમા કે સરદાર સુર્ખ ઊંટો પર યાત્રા કર રહે હોં, તો ઉનસે કહના કી શાલીનતા કા એક કણ ચાંદી–સોને કે પહાડોં પર ભારી હોતા હૈ. યમન કે લાલ હુલ્લોં (પહનાવોં) સે ઇસ કમ્બલ કે પૈવંદ અચ્છે હૈં, જીસે સજ્જન કે હાથ ને છુઆ હો–યહ બાત વહ હૈ, જો સૂર્ય હર પ્રાતઃ ઉદિત હોતે સમય મુજ સે કહતા હૈ. અદન કે મોતી પરિશ્રમ સે નિકાલે જા સકતે હૈં, પર સૌભાગ્ય કી બાત હી કુછ ઔર હૈ–યહ પ્રકૃતિ કી દેન હૈ ઔર આસમાન કી ઊંચાઈયોં સે ઉતરી હુઈ નેમત.' સંગીત કે ઇસ રસિયા ને ફીર હલીમા કો સંબોધિત કરતે હુએ કહા–

શીમા કી માં ! તુમ ભી તો કોઇ પદ સુનાઓ ! તુમ્હારા કબીલા તો ઉચ્ચ શ્રેણી કી ભાષા મેં પ્રસિદ્ધ હૈ, હમ દેહાતી તો ભાષા મેં તુમ લોગોં કે શિષ્ય હૈ. હલીમા ને ઉત્તર દિયા– મુઝે બસ એક હી પદ યાદ હૈ–મુહમ્મદ– મુહમ્મદ–અહમદ–અહમદ– ઇસ નામ સે અધિક મીઠે અરબ કવિયોં કે તમામ કાવ્ય મિલકર ભી નહીં હો સકતે ! અબ્દુલ ફસ્હ પર અબ બનૂ સાદ કી યુવતિયાં ગીત ગા કર મુઝ સે કુછ સુનાને કે લીયે કહેંગી, તો મૈં બસ 'મુહમ્મદ' કહ કર ચુપ હો જાઊંગી. યહ નામ ઉન સબ ગાનોં કા ઉત્તર હોગા. ઐ ઊંટબાન ! તુમ અપના સંગીત ચલાએ જાઓ, મુઝે સંબોધિત કરને કી કોશિશ ન કરો–યહ દેખો મુહમ્મદ મુસ્કરાને લગે–(હલીમા કે હોંઠ ઝુકતે હુએ ધનુષ બન જાતે હૈં.) રાસ્તે કે પેડ, રેત કે ટીલે, પથરીલી ઘાટિયાં, યહાં તક કી હવા મેં ઉડને વાલી પત્તિયાં હલીમા કા અપની મૂક ભાષા મેં અભિનંદન કર રહી થીં ઔર કહતી થીં–

'હલીમા ! ભાગ્યવતી હલીમા ! અભિનન્દન સ્વીકાર કર. જાનતી હૈ તૂ કીસે લીયે જા રહી હૈ. અબ સંસાર મેં જીસે ભી સૌભાગ્ય ઔર સન્માર્ગ મિલેગા, વહ ઇસી કે કારણ હોગા. ઇસકે પદ–ચિહ્નોં કો 'સીધા માર્ગ' બનાયા જાયેગા. કૈસર વ કિસરા કે તાજ ઇસકે ગુલામોં કી ઠોકરોં મેં હોંગે. હિદાયત કે નૂર મેં મિલ કર પાયેગી–હલીમા ! બાદશાહોં ઔર સમ્રાટોં કે નામ મિટ જાયેંગે, પર અબ્દુલ્લાહ કે યતીમ મોતી કે કારણ તેરા નામ ઇતિહાસ મેં સદૈવ યાદ રહેગા. જબ કભી મુહમ્મદ કી જીવન – ગાથા બખાની જાયેગી, લોગ કહેંગે, હલીમા સાદિયા ને ઉન્હેં દૂધ પિલાયા થા. અમિટ હો ગયા તેરા નામ હલીમા ! બનૂ સાદ કી ગુમનામ દૂધ પીલાને વાલી, તુઝે હંમેશા કી ખ્યાતિ પ્રાપ્ત હો ગયી. કુરૈશ કા બડે અમીર તુઝે સોને મેં તોલ સકતા થા, પર ઇસ યતીમ મોતી કે સદકે મેં જો નેમત તુઝે મિલી હૈં, ઇસે કૌન દે સકતા હૈ?

હલીમા ને મુહમ્મદ કો પતિ કી ગોદ મેં દેતે હુએ કહા–

'તુમ તો દુનીયા ભર કે કિસ્સે સુનાને બૈઠ ગયે, શીમા કે બાપ ! ઇસ બચ્ચે કો તો ગોદ મેં લો, બની હાશિમ કા યહ રોશન દીપ, કુરૈશ કે સરદાર અબ્દુલ મુત્તલિબ કા પોતા, અબ્દુલ્લાહ કા યતીમ ઔર આમના કે કલેજે કા ટુકડા હૈ–યહ શિશુ ! ઔર ઉસકા નામ સુન કર તો તુમ ઝુમ જાઓગે. (કુછ રૂક કર) અહમદ ઔર મુહમ્મદ ભી. ઇસકી બરકત સે સારી પરેશાનિયાં દૂર હો જાએંગી. રાસ્તે ભર ઇસકે નૂર સે જગમગ–જગમગ હોતી આયી હૈ. હલીમા કે પતિ ને મુહમ્મદ કો પ્યાર કિયા ઔર ઉનકે અપાર સૌન્દર્ય કો દેખ કર મંત્ર મુગ્ધ હો ગયા. દેર તક નજારા કરતા રહા, ફીર બોલા, તુમ ભૂખી હોગી શીમા કી માં ! તુમ્હારે લીયે કહીં સે દૂધ લાઊં, હમારી બકરિયાં તો– (યહ કહતે હુએ ઉસકી દૃષ્ટિ બકરી કે થનોં પર પડી) –અરે ! યહ કયા ? સુખે હુએ થનોં મેં દૂધ આ ગયા. હલીમા કા પતિ દૌડા હુઆ ગયા, દૂધ દૂહને લગા, પૂરા બરતન દૂધ સે ભર ગયા. મૈં સપના તો નહીં દેખ રહા હૂં, શીમા કી માં–યહ તો જાદૂ કી – સી બાતેં હો રહી હૈ. હલીમા કે પતિ ને કહા. અભી તો મુહમ્મદ કી બરકતોં કા આરંભ હૈ. તુમ દેખના ઔર કયા–કયા હોતા હૈ– સારે કષ્ટ દૂર હો જાએંગે. ઔર મૈં તો કહતી હૂં કી ઇસ બચ્ચે કે દેખને મેં જો આન્નદ આતા હૈ, સારી દુનીયા કી ખુશીયાં ઉસ કે આગે કુછ ભી નહીં. મૈં આપને ભાગ્ય પર ગર્વ કરૂં યા તુમ્હારા અભિનંદન કરૂં.

હલીમા ને બડે ચાવ ઔર ધ્યાન કે સાથ મુહમ્મદ કા લાલન–પાલન કિયા. જી હાં ! લાલન – પાલન! ઈસ બહાને સ્વયં ઉસકે ભાગ્ય ઔર જીવન કા લાલન–પાલન હો રહા થા. હલીમા કી ગોદ મેં દોનોં દુનીયા કી દૌલત સિમટ કર આ ગયી થી, ચાંદ ઔર તારોં કી નીગાહે હલીમા કે ઘર કી પરિક્રમા કર રહી થીં. કબીલા સાદ કે ભાગ્ય કા સિતારા આજ સચ–મુચ ચમક રહા થા ઔર અલ્લાહ ને ઉનકે દિન ફેર દિયે થે.

સુખે પૌધોં ઔર મુરઝાયી હુઈ ડાલિયોં મેં યકાયકી જાન–સી પડ ગયી. સૂખી ખેતિયાં લહલહાને લગીં, જૈસે કિસી ને ઉન પર અમૃત છિડક દિયા હૈ. લોગ ખુશી–ખુશી દૌડે હુએ આયે ઔર કહને લગે–

હલીમા દાઇને મુહમ્મદ કો અપને દૂધ મેં મુહબ્બત ઘોલ – ઘોલકર પિલાયી. ઉસને અપના સારા ધ્યાન ઔર મમતા ઉસ યતીમ બચ્ચે પર લગા દી. મુહમ્મદ કી થોડી બે–ચૈની ભી ઉસ સે દેખી ન જાતી, ઘંટો કલેજે સે લગા કર ટહલતી, ઝૂલા ઝૂલાતી ઔર અપની વિશેષ શૈલી મેં પદ પઢતી જાતી, ઉસકી લોરિયાં–

'નીંદ આંખોં મે ઘુલ–મિલ કર રાહત બન જાતી હૈ. ફીર ઉસી રાહત કી ગોદ સે જીવન જાગ કર અંગડાઈયાં લેતા હુઆ ચૌંકતા હૈ. બહુતોં કી આંખેં બન્ધ હોતી હૈ, તો દીલ ભી સો જાતે હૈં ઔર કુછ કી આંખે સોતી હૈં, પર દીલ જાગતે રહતે હૈ.'

દો સાલ બાદ આમના કે લાલ કા દૂધ છૂટ ગયા ઔર હલીમા ઉસે લેકર આમના કે પાસ આયી.

હજરત આમના કી ખુશી કા કયા પૂછના. લમ્બે વિયોગ કે બાદ અપની આંખોં કે તારે કો દેખા થા, મમતા આંખોં મેં ખિંચ કર આ ગયી ઔર સોતી આરજૂએ યકાયકી જાગ ઉઠીં. અબ્દુલ મુત્તલિબ ને પોતે કો બાર–બાર ચૂમા ઔર મન મસોસ કર બોલે– 'આજ અબ્દુલ્લાહ હોતા, તો અપને લાડલે કો દેખકર કીતના પ્રસન્ન હોતા. મહામારી કા જોર દેખ કર બીબી આમના ને મુહમ્મદ કો ફીર હલીમા કે સાથ વાપસ ભેજ દીયા ઔર તીન સાલ તક હલીમા કો યહ સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત રહા. બનૂ સાદ કા કબીલા ભાષા કે સૌન્દર્ય કે લીયે અતિ પ્રસિદ્ધ થા. ઈસ કબીલે મેં શ્રેષ્ઠતમ કવિયોં ઔર આગ્નયે વકતાઓં કા બાહુલ્ય થા. અરબ કહા કરતે થે કી બની સાદ કે ખેતોં મેં હરિયાલી કી જગહ શ્રેષ્ઠ ભાષા ઉગતી હૈ, પર મુહમ્મદ કે સાદા ઔર મીઠે બોલોં કો સુનકર સબ ચકિત થે કી ઈસ અલ્પાયુ મેં વકતૃત્વ કી યહ શાન હૈ, તો બડે હોકર ભાષા કે સૌન્દર્ય કો ઈન હોઠોં પર ગર્વ હોગા.

મુહમ્મદ અપની દાઈ હલીમા કી બકરી કા દૂધ પીતે તો અપની દૂધ શરીક બહન કે લીયે ખુદ સે હિસ્સા છોડ દેતે, દૂસરે થન કો મુંહ ન લગાતે. લડકપન મેં ઈસ ન્યાય ઔર ઈસ વિવેક કો દેખકર હલીમા કે ઘર વાલે કહતે કી અબ્દુલ્લાહ કા યતીમ મોતી બડા હો કર સંસાર કો ન્યાય ઔર ભલાઈ સે ભર દેગા ઔર ઉસકી માં ને સચ કહા થા કી ઈસ બચ્ચે કી બડો શાન હોને વાલી હૈ. ઉસ નેક બીબી કે સપને એક–એક કરકે પૂરે હોંગે.

કઇ સાલ તક હલીમા કા ઘર ઈસ સૌભાગ્ય સે આનંદીત હોતા રહા. મુહમ્મદ કી બરકત ને ઉનકી સારી પરેશાનીયાં ઔર ગમ દૂર કર દીયેં. વે દુઆયેં કરતે થે કી હાશમી ચમન કી યહ નૂર ભરી કલી યહીં ફૂલ બને. યહ સૌભાગ્ય અબ હમ સે જુદા ન હો, પર યહ હો ન સકતા થા, પ્રકૃતિ ઈસ સૌભાગ્ય કી વિશ્વવ્યાપી બનાને વાલી થી, યહ જ્યોતી કીસી એક ઘર કે લીયે નહીં, સંપૂર્ણ વિશ્વ કે લીયે થી. ઈસ જ્યોતી સે પૂરબ વ પશ્ચિમ જગમગાને વાલે થે ઔર રહમત કે બાદલ હરિયાલિયોં સે લે કર ચટયલ મૈદાનોં તક પર બરસને વાલે થે.

મુહમ્મદ કી ઉમ્ર પાંચ વર્ષ કી થી જબ હલીમા ઉન્હેં આંમના કે ઘર વાપસ લાયીં ઔર માં કી અમાનત ઉન કો સૌંપ દી, ગમ ઔર ખુશી કે ઝલકિયાં ! આમના કો આંખ કે તારે સે મિલને પર ખુશી થી ઔર હલીમા કો વિયોગ કા દુખ.

એક કે હોંઠોં પર મુસ્કાન ક્રીડા કર રહી થી ઔર દૂસરી કી આંખેં આંસુઓં સે ભીગ ગયી થીં. યહ ખુશી ભી મુબારક થી ઔર દૂસરી આંખે આંસુઓં સે ભીગ ગયી થીં. યહ ખુશી ભી મુબારક થી ઔર દુખ ભી ધન્ય થા કી ઈન દોનોં બાતો કા તાલ્લુક ઉસ એક વ્યકિતત્વ ઔર એક હી અસ્તિત્વ સે થા. બીબી હલીમા અરમાનોં ઔર તમન્નાઓં કે સમૂહ કો મુહમ્મદ કે ચારોં ઔર છોડ કર વાપસં હુઈ. ઘર આયીં તો ઘર કો બે–રૌનક ઔર ઉઝડા હુઆ – સા પાયા, માનો ઉસ ઘર સે બહાર વિદા હો ગયી હૈ.

ગમોં કે દો પહાડ

બીબી આમના ને સાત વર્ષો કા સમય વિધવા કે રૂપ મેં બિતા દીયા. અબ્દુલ મુત્તલિબ ને સુશીલા બહૂ કા બહુત દિલ રખના ચાહા, પર વિધવા હોના ખુદ અપની જગહ એક ગમ હૈ. કોઈ સદ્–વ્યવહાર ઔર હર્ષપૂર્ણ બર્તાવ ઈસ દર્દ કા ઈલાઝ નહીં કર શકતા. આમના કી દુનીયા મેં બસ અબ મુહમ્મદ કે દમ સે રોશની થી. અપને લાડલે યતીમ કો દેખ કર, ખિલા કર ઔર ચૂમ કર અપના ગમ ગલત કરતી, કભી ઐસા ભી હોતા કી આંખ મેં આંસૂ ચમક રહે હૈં ઔર હોંઠોં પર મુસ્કાન ક્રીડા કર રહી હૈ–ગમ ઈસકા કી યુવા પતિ પરદેશ કી ધરતી કી ગોદ મેં સો ગયા ઔર ખુશી ઈસ બાત કી કી ખુદા ને મુહમ્મદ જૈસા બેટા દીયા.

હઝરત આમના ને નનિહાલ કે લોગ યસ્રિબ (મદીના) મેં થે. ઉન સે મિલે હુએ એક સમય બીત ગયા થા. યાત્રા મેં ગમ કા બોજ ભી કુછ હલ્કા હો જાતા હૈ ઔર યહ ભી સોચા થા કી મદીના કે કરીબ હી અબવા મેં અબ્દુલ્લાહ કી કબ્ર હૈ. અગર સમય કે ઉલટ – ફેર ને ઉનકી કબ્ર કા નિશાન છોડા હોગા, તો ઉસકી ભી જીયારત હો જાયેગી. ઈન આશાઓં ઔર વિચારોં કે સાથ આમના મદીના રવાના હો ગયીં. સાથ મેં ઉમ્મે એમન થીં ઔર ઉનકી આંખોં કા તારા મુહમ્મદ ભી. જીસ શીશુ કી બરકતોં ને હલીમા કો યાત્રા કો ધન્ય કર દીયા થા, ઉસકી અપની વિધવા માં કી યાત્રા મેં કયા કુછ બરકતેં ન ઉતરી હોંગી. ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ કી યહ મદીને કી યાત્રા, સચ પૂછિયે તો હિઝરત (દેશ–પરિત્યાગ) કી યાત્રા કી ભૂમિકા થી. પ્રકૃતિ માનવતા કે ઈતિહાસ કી અતિ મહત્વપૂર્ણ ઘટના કે લીયે અભી સે તૈયારી કર રહી થી.

મદીને મેં બીબી આમના પહુંચીં તો સંબંધિયોં ને અતિ પ્રસન્નતા વ્યકત કી. યોં તો મદીના કે તમામ ઘરાને આતિથ્ય – સત્કાર મેં બહુત આગે થે, પર બનૂ નજ્જાર કા ઈસ મામલે મેં કહના હી કયા, વે બાહર સે આયે હુએ પરદેસિયોં કી રાહ મેં આંખેં બિછા દેતે ઔર આમના તો ફીર અપની હી થીં. જી ભર કર આદર–સત્કાર કીયા ઔર આવ–ભગત કા હક અદા કર દીયા. બીબી આમના કો બડી–બૂઢી ઔરતોં ને કલેજે સે લગા લીયા ઔર અબ્દુલ્લાહ કે યતીમ કે સર પર સ્નેહપૂર્ણ હાથ ફેરા. ઔરતેં યોં ભી નમ્ર તથા ભાવુક હોતી હૈ ઔર યહ તો અવસર શોક વ્યકત કરને કા થા. એક વિધવા ઔર એક યતીમ કા વે સ્વાગત કર રહી થીં. સબ કી આંખેં આસુંઓં સે ભીગ ગયીં. ઈન આંસુઓં મેં નવાગન્તુકોં કે આને કા હર્ષ ભી સમ્મિલિત થા, ઈસ ભાવ ને આંસુઓં કો બહુત જ્યાદા ઉજલા ઔર જાનદાર બના દીયા થા, માત્ર ગમ કે આંસૂ ધુંધલે–ધુંધલે સે હોતે હૈં. મુહમ્મદ કે ગાંભીર્ય કો દેખ કર સબ કો પ્રસન્નતા ભી હુઈ ઔર વે સ્તંભિત ભી રહે. મુહલ્લેં મેં ચર્ચાએ હોને લગીં કી મક્કા મુઅજ્જમા કે હાશિમી પરિવાર કા એક બચ્ચા આયા હૈ, જીસકે મુખડે સે કીર્તિમય સૂર્ય ઉદિત હોતા દિખાયી પડતા હૈ. ઉસકી બાતોં મેં ઈસ પ્રકાર કી મોહકતા હૈ કી મન કહતા હૈ હાશમી ચમન કા યહ બુલબુલ ચહકતા હી રહે. મદીના કે બચ્ચે અતિ સુસભ્ય ઔર ચેતનાવાન બચ્ચે ન થેં, ઉનમેં ઐસે ભી થે, જો એક દૂસરે સે નિર્લજ્જતા દર્શાતે, આપસ મેં લડતે, એક કા હાથ દૂસરે કા ગરેબાન. કોઈ ધૂલ ઉડા રહા હૈ, કોઈ કંકરિયાં ફેંક રહા હૈ, પર મુહમ્મદ ઈન બાતોં કે કરીબ ન ફટકતે–હાં ! કોઈ બચ્ચા તીર ચલાને કા અભ્યાસ કરતા હોતા, તો ઉસકા સાથ દેતે યા ફીર બનૂ અદી બીન નજ્જાર કી બાવલી મેં તૈરા કરતે.

મદીના મેં એક મહીના ઠહરને કે બાદ બીબી આમના મક્કા જાને કે લીયે વાપસ હુઇ. રાસ્તે મેં અબવા પડતા થા, યહાં હઝરત અબ્દુલલાહ કી કબ્ર થી, ઠહર ગયીં, ઠહર જાના પડા, પ્રેમ કે ગમ ને ઉનકા દામન થામ કર કહા, પતિ કી કબ્ર કા નીશાન તો જાતે–જાતે દેખતી જાઉં, ફીર ન જાને ઇધર આના હો યા ન હો. દીલ કી એક–એક ચોટ ઉભર આયી ઔર કલેજે કા હર ઘાવ હરા હો ગયા, કુછ થકન, કુછ ગમ, કુછ મૌસમ કા અસર, ફીર યાત્રા મેં નયા દાના, નયા પાની મીલા, બીબી આમના બીમાર હો ગયી. મરજ બઢતા હી ગયા. અબવા કયા, પૂરે અરબ મેં ઉસ સમય અસ્પતાલોં કા રીવાજ ન થા. હકીમ–અત્તાર જડી–બૂટિયોં સે ઇલાજ કરતે યા ફીર કાહિનોં ઔર સન્યાસિયોં સે જાડ–ફૂંક ઔર અમલ પઢવાયે જાતે. આમના કી દેખ–ભાલ કો વહાં પરદેશ મેં કૌન બૈઠા થા? બસ લે–દેકર ઉમ્મે એમન થીં જો દેખ–ભાલ કરતીં ઔર પૂરી યાત્રા મેં ઉનકા સાહચર્ય બહુત કુછ કામ આયા. બીમાર ઔર કમજોર આમના કી દેખ–ભાલ ઔર સેવા–સુશ્રૂષા મેં ઉમ્મે એમન ને તનીક ભર ભી કોતાહી ન કી. હર રોગ શુરૂ મેં મામુલી હોતા હૈ, પર આગે ચલ કર પેચીદગિયાં ઔર ઉલજનેં પૈદા હો જાતી હૈં, યહાં તક કી ઉન્હીં પેચીદગિયોં કે સાએ મેં મૌત કા દૂત યકાયકી આ ખડા હોતા હૈ કી આ બીમાર ! તેરી સાંસોં કી ગિનતી પૂરી હો ચુકી, તેરે જીવન કી પુસ્તિકા લીખી જા ચુકી, તેરે જીવન કી પુસ્તિકા લીખી જા ચુકી, અબ ઇસ મેં એક બિંદી કી ભી વૃદ્ધિ નહીં હો શકતી. તેરા દાના–પાની દુનીયા સે ઉઠ ચુકા.

પર મનુષ્ય તો આશાઓં કા પુતલા હૈ, વહ અંતિમ સાંસ તક નીરાશ નહીં હોતા. સાંસા ઉખડને તક યહી આશા બની રહતી હૈ કી શાયદ સાંસ જા કર પલટ આયે. બીબી આમના કો અપને મરને સે અધિક દુ:ખ ઇસ કા થા કી મેરે બાદ મેરે દિલ કે ટુકડે મુહમ્મદ કી દેખ–ભાલ કૌન કરેગા. પૈદા હોને સે પહલે બાપ કા સાયા સિર સે ઉઠ ગયા. અબ કુછ હોશ સંભાલા તો માં કી મૌત આયી જા રહી હૈ. દુનીયા મેં હર બચ્ચે કો માં–બાપ હી કા સહારા હોતા હૈ. ઉન્હીં કે સ્નેહ કે સહારે બચ્ચે પલતે – બઢતે હૈં. દૂસરે નાતે–રિશ્તેદાર કીતના હી દીલ રખેં, માં–બાપ કે સ્નેહ વાલી બાત કહાં પૈદા હોતી હૈ? યહી ગમ આમના કો મરતે–મરતે ખાએ જા રહા થા. આમના કે ચેહરે પર બહાલી આ ગયી થી–પર યહ સંભાલા થા મૌત સે પહેલે કા–દેખ–ભાલ કરને વાલોં કે લીયે યહ ધોખા બડા દર્દીલા હોતા હૈ. વે સમજતે હૈ કી રોગી અચ્છા હો રહા હૈ ઔર બીમાર મરતા હુઆ હૈ. બીબી આમના કી હાલત બિગડની શરૂ હુઇ, અપને બેટે કે સિર પર હાથ ફેરા, આખીરી હાથ ! કુછ કહના ચાહા, પર અન્તિમ સાંસો ને જુબાન કો સુન્ન કર દીયા, દો–ચાર કરવટેં લીં ઔર મુહમ્મદ પરદેશ મેં બે–માં કે રહ ગયે – વહીં અબવા મેં, જહાં અબ સે સાત વર્ષ પહલે અબ્દુલ્લાહ દફન કીયે ગયે થે, આમના કો ભી દફન કર દીયા ગયા. પ્રેમ ને સચમુચ ધરતી કો સમેટ દીયા થા, યહી ભાવ થા, જીસને આમના કો મક્કા સે ખીંચકર પ્રિય પતિ કી 'આરામગૃહ' મેં પતિવ્રતા પત્ની કો ભી સુલા દીયા.

મુહમ્મદ ને અપને જીવન મેં યહ પહલી દુર્ઘટના દેખી થી ઔર દુર્ઘટના ભી દુખદ–માં કી હંમેશા કી જુદાઇ, વહ ભી કહાં પરદેશ મેં ! નાતે–રિશ્તેદારોં સે દૂર, વિવશતા ઔર પરાયેપન કી મૌત ! મક્કા મેં આમના મરતીં, તો સૈકડોં હાશિમી જનાજે કે સાથ હોતે, ઘર–ઘર સે રોને વાલિયાં આતીં ઔર યહાં ઉમ્મે એમન કે સિવા આંસૂ બહાને વાલા ભી કોઇ ન થા. મુહમ્મદ જીસ પર બીતતી હૈ, વહી જાનતા હૈ. ઉમ્મે એમન કુછ દિનોં કે બાદ યતીમ ઔર અબોધ મુહમ્મદ કો લેકર મક્કા આયીં, અબ્દુલ મુત્તલિબ કો બહૂ ઔર પોતે કે આને કા હર વકત ઇન્તિજાર રહતા થા. પોતા તો આ ગયા, પર બહૂ ન આયી, ન આ શકી, મૌત ને ન આને દિયા. અબવા કી ધરતી ને ઉન્હેં ઢાંક લીયા–આમના કી યહ યાત્રા પરલોક–યાત્રા થી, મૌત કો તો એક બહાના ચાહિયે–બનૂ હાશિમ કે ઘરાને મેં કોહરામ મચ ગયા, શોકાકુલ ઔરતોં ને બિલખના શુરૂ કર દીયા. 'કુરૈશ કે સરદાર ! મુહમ્મદ કા અબ તુમ્હારે સિવા કોઇ નહીં હૈ.' ઉમ્મે એમન ને જિજકતે હુએ કહા.

'ઉમ્મે એમન ! કયા તૂ સમજતી હૈ કી આમના કી યાદગાર ઔર અબ્દુલ્લાહ કી નીશાની કો યોં હી બે–સહારા છોડ દૂંગા. મુહમ્મદ મેરે કલેજે કા ટુકડા ઔર મેરે બૂઢે ઔર સફેદ ચક્ષુઓં કી જ્યોતી હૈ. યહ હમજા, અકીલ, અબૂ તાલીબ, હારિસ, અબૂ લહબ ઔર અબ્બાસ મેરે હૈં, પર કાબા કે રબ કી કસમ ! મુહમ્મદ ઈન સબસે મુઝે પ્યારા હૈ, તુમ મેરે સ્નેહ કા અનુમાન નહીં કર શકતીં ઉમ્મે એમન ! કાશ ! દિલ દિખાને કી ચીજ હોતી.

પ્રકૃતિ જીસકો બડા બનાના ચાહતી હૈ, ઉસે પરીક્ષા કી ભટ્ટિયોં મેં તપાતી ઔર શોક ઔર દુઃખ કી કાંટેદાર ઝાડીયોં સે ગુજારતી હૈ. પહલે દુઃખ દેકર હૃદય કો કોમલ બનાયા જાતા હૈ કી ઈસ કોમલતા કો દૂસરોં કા દુઃખ દૂર કરને કે કામ આના હૈ ઔર દુર્ઘટનાએ સ્વભાવ કો નીખાર દેતી હૈં. સુખ ઐશ્વર્ય સે સંસાર કે મહાન વ્યકિતયોં કો જાન–બુઝ કર દૂર રખા જાતા હૈ. દુઃખ ઔર કષ્ટ કે ક્ષીતીજ હી સે મહાનતા કે સૂર્ય ઉદિત હુઆ કરતે હૈં. પ્રકૃતિ કા યહી ગુણ ઔર ઉસકા યહી વિધાન ઔર ઉસકા યહી નીયમ હૈ.

માં કે મરને કે એક વર્ષ બાદ અબ્દુલ મુત્તલિબ, જો અબ્દુલ્લાહ કે લાડલે કા પાલન–પોષણ કરતે થે, સંસાર સે વિદા હો ગયે. અબ્દુલ મુત્તલિબ કો મરતે સમય ઈસ બાત કા બડા દુઃખ થા કી બીના માં–બાપ કે બચ્ચે કા ભરણ–પોષણ અબ કૌન કરેગા. કાશ ! મૈં કુછ દિન ઔર જીવિત રહતા, યહાં તક કી મુહમ્મદ અપને પૈરોં પર ખડે હો જાતે. અબ્દુલ મુત્તલિબ કી ઈસ કામના પર પ્રકૃત્તિ મુસ્કરા રહી થી કી ઈબ્ને હાશિમ મુહમ્મદ કો બે–સહારા સમજકર દુઃખી હોતા હૈ, ઉસ કો યતીમ જાન કર રોતા હૈ. બુઢે સરદાર ! યહ યતીમ તો યતીમોં કા સંરક્ષક ઔર દાસોં કા સહારા હૈ. જીસ કે સંસાર મેં સહારે ટૂટ ગયે હોં, ઉસે યહ એક દિન સહારા દેગા. યહ વહ હૈ કી ચાંદ – તારે ઈસકે સંકેતોં પર નાચેંગે. અબ્દુલ મુત્તલિબ શાંતિ–પૂર્વક જાન દે. મુહમ્મદ કા દુઃખ ન કર, ઉસ કા દુઃખ હરને કે લીયે ઉસકા ખુદા કાફી હૈ. મુબારક ચેહરા ઉતરા–ઉતરા–સા થા, પર ઈસ શોક મેં ભી પવિત્ર ચેહરા ઉસ અધ–ખિલી કલી જૈસા થા જો ઓસ મેં તનીક ભીગ ગયી હો. દુઃખ કી સચ્ચાઈયાં ચેહરે કી કાન્તિ કો હલ્કી નહીં કર સકતીં, બલ્કિ ઔર નિખાર દેતી હૈ.

ચચા કા સહારા

અબ્દુલ મુત્તલિબ કે દેહાન્ત કે બાદ મુહમ્મદ (સલ્લ) કે ચચા અબૂતાલિબને યતીમ ભતીજે કો અપની નિગરાની ઔર સંરક્ષણ મેં લે લીયા. કુરૈશ કહતે થે કી યતીમોં કા ઉનકે રિશ્તેદાર બસ દુનિયા કે દિખાવે કે લીયે દિલ રખતે હૈં, સચ્ચી હમદર્દી કીસે હોતી હૈ, પર અબૂતાલિબ ને ઉનકી શંકાઓં કો ગલત સિદ્ધ કર દીયા. ઘટનાઓં ને ઈન અનુમાનોં કો એક–એક કર કે જૂઠલા દીયા. અબૂતાલિબ સચ્ચે હિતૈષી નિકલે માનો ઉનકે મન મેં પહલે હી સે મુહમ્મદ (સલ્લ) કે લીયે જગહ થી. બાપ (અબ્દુલ મુત્તલિબ) કે જીતે જી ઈસ ભાવના કો પ્રકટ કરને કા અવસર નહીં મીલા ઔર બાપ કા સાયા દૂર હોતે હી ભાઈ કે બેટે કી મુહબ્બત ઉસકે સંરક્ષણ કે લીયે અંગડાઈ લેકર ઉઠ બૈઠી. અબૂતાલિબ ને અપને સ્નેહ ઔર પ્રેમ કે આંસુઓં સે ભતીજે કે ચહેરે સે યતીમી કી ધૂલ ધોયી, હર પ્રકાર સે સાથ દીયા. દીલ રખને કી લીયે તમામ સાધન જૂટાયે, અપને બચ્ચોં સે અધીક સ્નેહ ઔર આરામ કે સાથ પાલા. અબ્દુલ્લાહ કે યતીમ લાડલે કી થોડી–સી બેચૈની ભી સ્નેહી ચચા કો ગવારા ન થી. મુહમ્મદ (સલ્લ) કે પૈર મેં છોટા–સા કાંટા ભી ચૂભતા તો ઉસકી ખટક અબૂતાલીબ કા મન અનુભવ કર લેતા. યહ હાલત દેખ કર મક્કા વાસી કહને લગે, ભાઈ ! અબૂતાલિબ આખીર કુરૈશ કે સરદાર અબ્દુલ મુત્તલિબ કા બેટા, બલ્કિ સહી ઉત્તરાધીકારી હૈ. ઉસ સે ઈસી પ્રકાર કે શાલીનતાપૂર્ણ વ્યવહાર કી આશા થી. ફીર મુહમ્મદ કોઈ પરાયા નહીં હૈ, અબૂતાલીબ કા ખૂન ઔર ઉસી કા માંસ – ચમડા હૈ–ઔર ફીર બચ્ચા ભી કૈસા? કી દૂસરે દેખ કર ન કેવલ પ્રેમ, બલ્કિ આદર કરતે હૈં. ઈસ યતીમ કી સેવા કરકે અબૂતાલીબ અપને લીયે પુણ્ય –

ભંડાર જમા કર રહે હૈ. અરબોં કા જીવન સીધા–સાદા થા, સંસ્કૃતિ વ સભ્યતા કી ઔપચારિકતાઓં સે વે પૂર્ણતઃ અનભિજ્ઞ થે. અચ્છે – ભલે ખાતે–પીતે ઘરાનોં કે બચ્ચે જંગલોં મેં જા કર ઊંટ ઔર બકરિયાં ચરાતે. ચરવાહી અરબોં કી પ્રિય કાર્ય થા ઔર આદરણીય ભી. મુહમ્મદ (સલ્લ) ને ભી મક્કા કે બબુલોં કી એક–એક પત્તી કે માધ્યમ સે બોલ રહી થી કી આજ ઇન ઘાટિયોં મેં જો બકરીયાં ચરા રહા હૈ, કલ માનવતા–સમુહ કી દેખ–ભાલ કરેગા. 'બકરીયોં કા યહ ચરવાહા' વાસ્તવ મેં માનવતા કા ચરવાહા હૈ. જો ઉસકે સમૂહ મેં આ જાયેગા ઉસકા કલ્યાણ હોગા ઔર જો ઉસકી ટુકડી ઔર દલ સે બાહર હો જાયેગા, ઉસકે લીયે દુર્ભાગ્ય લીખ દીયા જાયેગા.

અરબ યોંહી સંસ્કૃતિ ઔર સભ્યતા સે પરિચિત ન થે, બચ્ચે લોગોં મેં મિલને–જુલને ઔર ઉઠને–બૈઠને સે દૂસરોં કા પ્રભાવ સ્વીકાર કીયા કરતે હૈં, તો ઉસકે લીયે પ્રકૃતિ ને યહ વ્યવસ્થા કી કી મુહમ્મદ (સલ્લ) કે બચપન કે દીન જંગલ મેં બીતને લગે. સૃષ્ટિ કે સ્રષ્ટાને પસંદ ન કીયા કી મુહમ્મદ (સલ્લ) કે ચરિત્ર ઔર આચરણ પર સમાજ કી પરછાઇ ભી પડને પાયે. મુહમ્મદ (સલ્લ) કે સ્વભાવ–પટલ પર સ્વયં પ્રકૃતિ કે હાથોં ને ચિહ્‌ન ઉભારે, ઇસલીયે કી અલ્લાહ ને ઉસકો દુનીયા સે કુછ શીખને કે લીયે નહીં, બલ્કિ દુનિયા કો સિખાને કે લીયે ભેજા થા–વહ 'અપઢ' થા, પર ખુદા કા પઢાયા હુઆ, પ્રકૃતિ કીસી માધ્યમ કે બીના સ્વયં ઉસકા પ્રશિક્ષણ કર રહી થી, ઉસકો બીના કીસી માધ્યમ કે લોક સે પહુંચના થા.

હર રાષ્ટ્ર ઔર દેશ કે બચ્ચે શોખ ઔર ચંચલ હોતે હૈં, ઔર યહ તો ઉન અરબોં કે બચ્ચે થે, જીન કે ઘર કે લોગ બાત–બાત પર કટ મરતે, કીસી કા ઊંટ દૂસરે કી ચરાગાહ મેં આ ગયા ઔર ઇતની–સી બાત પર તલવારેં ચલને લગીં, ઐસે માં–બાપ કે બચ્ચોં કો લડાકૂ ઔર જગડાલૂ હોના હી ચાહીએ થા–પર મુહમ્મદ (સલ્લ) કા સ્વભાવ હી સબસે જુદા ઔર ચાલ–ચલન સબસે ભીન્ન થા. ઇસ અંધેરે મેં યહી એક દીપ ઔર જાડ–જંખાડ મેં યહી એક સુમન થા, બચ્ચોં કે સાથ ખેલને સે મુહમ્મદ કી તબીયત નફરત કરતી, કોઇ અશિષ્ટ બાતેં કરતા હોતા, તો ખેલને કે સાથી ચરવાહોં કે સાથ જંગલી જડબેરિયાં તોડ કર ખા લીં ઔર ઉસમેં ભી શાલીનતા કા દામન હાથ સે ન જાને દેતે. કુરૈશ કે ઘરાને મેં મુહમ્મદ (સલ્લ) કે ઇસ અનોખે જીવન કી ચર્ચાએ હોને લગીં–સાહબ ! યહ અબ્દુલ્લાહ કા બેટા મુહમ્મદ તો દેવતા તુલ્ય હૈ. હમ ને આજ તક ઇસે દૂસરે બચ્ચોં કી તરહ લડતા–ઝગડતા ઔર તૂ–તૂ, મૈં–મૈં કરતે નહીં દેખા.

અજી ! આપ લડને–ઝગડને કી બાત કર રહે હૈં, મૈંને ઇસ અબોધ કો ખિલખિલા કર હંસતે તક નહીં દેખા, બસ હોંઠો પર હલ્કી મુસ્કાન ! ગલિયોં સે આંખે નીચી કીયે ગુજરતા હૈ – એ કુરૈશ ! યહ બચ્ચા બહુત બડા આદમી બનને વાલા હૈ – આગમ કહ રહા હૈ, બોલ રહા હૈ, બતા રહા હૈ. સંભવ હૈ કી ઇસ કે કારણ હમ રેગિસ્તાનિયોં કે ભાગ્ય કા સીતારા ચમક જાએ ઔર અરબ–વાસિયોં કી મહાનતા તથા પ્રતિષ્ઠા પર મિસ્ર ઔર ઇરાન વાલે રશ્ક કરને લગેં. એક બુઢા કુરૈશી–પર સાહિબો ! મુહમ્મદ કી ધનુષ – વિદ્યા ઔર ઘુડ સવારી મેં હમ મેં સે કીસી કા નવ–જવાન બેટા ભી મુકાબલા નહીં કર શકતા. ઇસ કા નિશાના તો ચુકતા હી નહીં ઔર ઘોડે પર બૈઠ કર તો ઐસા સજતા હૈ, માનો ઉસને ઉકાજ ઔર જુલ મજન્ના કી ઘુડ – દૌડ મેં સવારોં કો નીચા દિખાયા હૈ.

અબૂતાલિબ વ્યાપાર કીયા કરતે થે, વર્ષ મેં એક બાર શામ જાતે ઔર કારોબાર કર કે ચલે આતે. મક્કે કા માલ શામ કી મંડી મેં લે ગયે. વહાં સે જરૂરત કી ચીજે લા કર યહાં બેચ દીં. ઇસ ઉલટ–ફેર મેં જીવન–નિર્વાહ ભર કો ફાયદા મિલ જાતા, પર પરિવાર બડા થા, ફીર સ્વભાવ કે સખી દાતા ભી થે–અબ્દુલ મુત્તલિબ સરીખે દાની વ્યકિત કે બેટે કો ઐસા હોના હી ચાહીયે થા, ઇસલીયે ખા–પી કર કુછ ન બચતા થા.

અબૂતાલિબ જબ શામ જાને લગે, તો મુંહમ્મદ (સલ્લ) કી ઉમ્ર બારહ વર્ષ કે લગભગ થી. અબૂતાલિબ યતીમ ભતીજે કો અતિપ્રિય રખતે થે, પર ઈસ યાત્રા મેં સાથ લે જાના ઉચિત ન સમજા. સોચતે થે, દૂર–દરાઝ કી યાત્રા હૈ, રાસ્તે મેં ન, લહલહાતે ખેત મિલેંગે, ન ઘાટીયોં કે બાગ કી બચ્ચે કા નામ વ નિશાન નહીં, મંજીલોં તો પાની નહીં મિલતા–ઔર યહ ભ્રમ ભી થા કી શામ કી યાત્રા ઉસકે બાપ અબ્દુલ્લાહ કો ફલી નહીં, દુશ્મનોં કે મુંહ મેં ધુલ, કહીં મુહમ્મદ કે સાથ ભી ઐસી હી દુર્ઘટના ન હો જાએ. અબ્દુલ્લાહ ભી જવાન દુલ્હન કો છોડકર અચ્છે – ભલે શામ ગયે થે, પર પરદેશ મેં જીંદગી ને ધોખાં દીયા ઔર મુહમ્મદ કી મસેં નહીં ભીગીં. ઈન કઠીનાઈયોં કે હોતે ઉસે લે જાને કે લીયે મન નહીં ચાહતા.

અબૂ તાલિબ મકાન સે ચલને લગે, તો મુહમ્મદ (સલ્લ) ચચા સે લીપટ ગયે, સ્નેહ આશંકાઓ પર છા ગયા. યતીમ ભતીજે કા દુઃખ સ્નેહિલ ચચા સે ન દેખા ગયા, કમ – સિન મુસાફીર કો સાથ લે લીયા ઔર યહ છોટા–સા કાફીલા મક્કા સે શામ કે લીયે ચલ પડા. અબૂ તાલિબ કા વિચાર થા કી મુહમ્મદ કો રાસ્તે મેં સંભાલના પડેગા, પર મુહમ્મદ (સલ્લ) મેં ન કેવલ યહ કી અપને કો સંભાલને કી ક્ષમતા થી, બલ્કિ ચચા કા ભી હાથ બટાયા, અતિ મુસ્તૈદી ઔર કર્તવ્ય પરાયણતા કે સાથ યહ સાથ અબૂતાલિબ કે લીયે બડા સુખદ રહા.

ઇસ યાત્રા મેં અનેકોં મંજીલોં, ઘાટિયોં ઔર માર્ગો સે ગુજરના પડા. કહીં રેત હી રેત, કહીં પથરીલે રાસ્તે ઔર પહાડોં કી તલૈટિયાં, કહીં મરૂદ્યાન ઔર હરિયાલી ભી, સુબહ કીસી ચશ્મે પર હુઇ ઔર શામ મરૂસ્થલોં મેં. કીસી પડાવ પર આરામ મિલા ઔર કીસી મંજીલ પર બડે કષ્ટોં કા સામના કરના પડા.

હિજાજ કી સીમાઓં સે બાહર અબ્દુલ્લાહ કે લાડલે યતીમ કી યહ સબસે પહલી યાત્રા થી ઔર વહ ભી ઈતની લમ્બી ઔર કઠીન ! યાત્રા મેં બચ્ચે સાથ કે લોગોં પર બોજ બન જાતે હૈં, પર મુહમ્મદ (સલ્લ) કી બુદ્ધિમત્તા ઔર મુસ્તૈદી લોગોં કે લીયે કીસી ચમત્કાર સે કમ ન થી.

બસરા શામ કા એક પ્રસિદ્ધ નગર થા ઔર ઉસકી કરીબ હી ગાંવ મેં એક મઠ થા, જીસે આસ–પાસ કે લોગ અતિ પાવન તથા શુભ સમજતે થે. ઈસ મઠ મેં બહીરા નામ કી એક રાહિબ (ઈસાઈ સન્યાસી) રહતા થા. બહીરા કો ઈસાઈયોં મેં બડા આદર તથા પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત થી. ઈસ રાહિબા કી બડે પાદરીયોં મેં ગીનતી હોતી થી. ઈન્જીલ કે અતિરિક્ત તૌરાત કે વિષયોં પર ભી ઉસકી દૃષ્ટિ થી ઔર ઈશ–ગ્રથોં કે પઢ – પઢ કર ઉભરને વાલી જ્યોતી ઔર આને વાલી સત્ય–આત્મા કી બાટ જોહ રહા થા. મઠ કે નિકટ હી અબૂતાલિબ ને અપને ઉંટોં કે સાથ વાસ કીયા. ચચા ઔર ભતીજે દોનોં પેડ કી છાયા મેં જમીન પર બૈઠ થે. બહીરા ભી ફીરતા–ફીરતા ઉસકી ટકટકી બંધ ગયી, જૈસે સામને કે દૃશ્ય મેં સ્મૃતિ–પટલ કે ચિહન મેં સામ્ય પૈદા દેખ રહા હો. મુહમ્મદ (સલ્લ) ચુપ થે, બહીરા ઔર નિકટ આયા. ઉસકી આંખોં મેં ખુશી કી ચમક પૈદા હુઇ, માનો યહ સત્ય દીખાયી દે ગયા, જીસકા ઉસે ઈન્તિજાર થા. અપની તમામ મહાનતાઓં ઔર પાવનતાઓં કે બાવજૂદ વહ અતિ શ્રદ્ધા કે સાથ જમીન પર બૈઠ ગયા ઔર કહને લગા–

'તૌરાત ઔર ઈંજીલ પર મૈંને વર્ષો વિચાર કીયા હૈ. ઈસ મેં હમ ને જો નિશાનીયાં પઢી હૈ કી સત્ય – આત્મા કા પ્રકટીકરણ હોગા, વે નિશાનિયાં તમામ કી તમામ ઈસ કુમાર મેં પાયી જાતી હૈં. મૈં ઈસકી નબી બનાયે જાને સે પહલે હી પુષ્ટિ કરતા હૂં, ન જાને મૈં ઉસ સમય તક જીવિત રહૂં યા ન રહૂં.

ઈસાઈ ઈતિહાસકારોં ને અપને પરંપરાગત ઈસ્લામ – વિરોધ કે કારણ ઈસ ઘટના કો વિકૃત કરકે પ્રસ્તુત કીયા હૈ ઔર જૂઠ ઔર તોડ–મરોડ કર બાત રખને કી પરંપરા નિભાયી હૈ. પશ્ચિમી ઈતિહાસકારોં કી ઈસી સંકીર્ણતા ઔર

દુર્ભાવ કે કારણ ઇસ્લામ કા મૂલ સ્વરૂપ યૂરોપ વાલોં કે સામને ન આ શકા. ઉન્હોંને અપને ઇતિહાસકારોં પર વિશ્વાસ કીયા ઔર ઇસ ગન્દે જૂહડ સે નિકલને કા યત્ન હી ન કીયા, જીસકા કી ઇસ્લામ ઔર પૈગમ્બરે ઇસ્લામ કે બારે મેં બિલ્કુલ જૂઠી ઔર બે–સિર–પૈર કી બાતેં પ્રસિદ્ધ હો ગયીં ઔર અબ તક યહ વિષ પશ્ચિમ કી નસ–નસ મેં ફૈલા હુઆ હૈ. કઇ મહીને કે બાદ અબૂતાલિબ અપને કમ–સીન યાત્રી સાથી કો લેકર મક્કા વાપસ હુએ, ઇતને લમ્બે ઔર કઠીન યાત્રા સે સ–કુશલ વાપસી પર નાતેદારોં ઔર મિત્રોં કો પ્રસન્ન હોના હી ચાહિએ થા. અબૂતાલિબ કે કઇ દિન તો લોગોં સે મિલને–મિલાને ઔર યાત્રા કે હાલાત બતાને મેં લગ ગયે. અબૂતાલિબ બડે હંસમુખ તથા નમ્ર સ્વભાવ કે થે. સબ કી બાતોં કા ઉત્તર દેતે ઔર કહીં ભી રૂખાઇ ન દીખ પડતી. ઉનકી જગહ કોઇ ઔર હોતા તો ક્રુદ્ધ હો જાના અસંભવ થા. બહરહાલ ઇસે જીવન કા પ્રદર્શન કહિયે યા મૌત કી નૈજંદીકી, પ્રાકૃતિક નિયમ ઇંસાનોં કો બચ્ચે સે જવાન ઔર જવાન સે બૂઢા બનાતા હી રહતા હૈ. ઇસી કે સહારે સૃષ્ટિ–વ્યવસ્થા સ્થાપિત હૈ.

સૌન્દર્ય કી પ્રતિમૂર્તિ- નરાશંસ

અબ્દુલ્લાહ કે યતીમ મુહમ્મદ (સલ્લ) પ્રાકૃતિક નિયમ કે અનુસાર જવાન હો ગયે. વે શારીરીક દૃષ્ટિ સે ભી અતિ સ્વસ્થ, સુડૌલ તથા સુન્દર થે, સફેદી મેં લાલી મિલી હુઇ રંગત, મન કો મોહ લેને વાલી સુન્દર તથા કાલી આંખેં, ચૌડા માથા, યથોચિત કદ ઔર વહ સબકુછ જીસે સૌન્દર્ય કી પ્રતિમૂર્તિ કહા જા શકતા હૈ.

કીસી કે કદ ઔર શરીર કા બખાન અધિક સે અધિક ઇન શબ્દોં મે કિયા જા શકતા હૈ કી ઉસકા કદ ઔર શરીર સરો શમ–શાદ જૈસા હૈ, પર મુહમ્મદ કે શરીર કો યે ઉપમાયેં છૂ ભી નહીં શકતી.–

તુરા યૂ સરો ન ખ્વાનમ કી સરો સર તા પા, હમા તનસ્ત વ તૂ અજ પાયે તો બસર જાની.

(તુજે મૈં સરો નહીં કહતા કી સરો સિર સે પાંવ તક માત્ર ઢાંચા હૈ ઔર તૂ સિર સે પાંવ તક સાક્ષાત પ્રાણ હૈ.)

લાલા વ ગુલ, યાસમીન વ નસ્તરન, સુંબુલ વ નર્ગિસ, સૂર્ય–ચન્દ્ર, યમન કા લાલ, અદન કે મોતી, હિરન કા મુશ્ક, અમ્બર કી સુગંધ, પ્રાતઃ કી મુસ્કાન ઔર અધ–ખીલી કલીયોં કા ખિલના–વ્યકિત કે સૌન્દર્ય તથા ઉસકે ગુણ તથા મોહકતા કે લીયે યે સભી ઉપમાયેં ઔર રૂપક હૈં, પર મુહમ્મદ (સલ્લ) કે સૌન્દર્ય કી વ્યાખ્યા કે લીયે યે સભી ઉપમાયેં ઔર રૂપક અધૂરે અપૂર્ણ ઔર ઉપમા–ધરાતલ કી દૃષ્ટિ સે અતિ તુચ્છ હૈં– જબ કાવ્ય–સાહિત્ય કે ઇન રૂપકોં તથા ઉપમાઓં કા અન્ત હોતા હૈ, વહાં સે મુહમ્મદ (સલ્લ) કે સૌન્દર્ય તથા ગુણોં કા આરમ્ભ હોતા હૈ. મુહમ્મદ આપ અપના જવાબ હૈ– પ્રકૃતિ ને મુહમ્મદ (સલ્લ) કો 'પુરૂષોત્તમ' બના કર ભેજા થા, તો ઇસકી આવશ્યકતા થી કી અન્તઃ નહીં, બાહ્ય ભી સુન્દરતા મેં અપૂર્વ હો. સર્વોચ્ચ આચરણ કે સાથ રૂપ ભી સુન્દર હોના ચાહિયે. હૃદય સે દૃષ્ટિ તક, આત્મા સે શરીર તક ઔર સિર સે પૈર તક સૌન્દર્ય હી સૌન્દર્ય, પાવનતા ઔર આકર્ષણ હી આકર્ષણ હોના અનિવાર્ય હૈ, ઇસલીયે કી– બજ્મ મેં અહલે નજર ભી હૈ, તમાશાઇ ભી. 'પુરૂષોત્તમ કો આચરણ તથા રૂપ, દેહ તથા આત્મા તથા અન્તઃ ઔર બાહ્ય કી દૃષ્ટિ સે ગુણ–પરાકાષ્ઠા કા 'અન્તિમ માનદંડ' હોના ચાહિયે ઔર મુહમ્મદ (સલ્લ) હી પર યહ ચરિતાર્થ હોતા થા–

(એક પ્રિયતમ એસા ભી હૈ કી સાક્ષાત આનંદ હૈ, જીસકા ઉદાહરણ ન ધરતી ને દીયા ઔર ન ખુદા નુર દૂસરા પૈદા કીયા હૈ.) જવાની કા સમય બીતને કે બહુત દિનોં બાદ જાબિર બિન સમુરા એક સહાબી (સાથી) ને મુહમ્મદ કો લાલ હુલ્લે (પહનાવે) મેં દેખા, ચાંદ ભી ઉસ રાત પૂરી ચાંદની ફૈલા રહા થા. વહ બડી દેર તક અરબ કે ચાંદ ઔર

પૂર્ણિમા કે ચાંદ મેં મુકાબલા કરતે રહે, અન્તતઃ ઉન્હે નિર્ણય કરના પડા ઔર નિગાહેં જુબાન બન કર પુકાર ઉઠીં કી યહ ઘટને–બઢને વાલા ચાંદ મુહમ્મદ કે સૌન્દર્ય કી કૈસે ભી બરાબરી નહીં કર શકતા.

ફરોગે મહર ભી દેખા નમૂદે ગુલશન ભી, તુમ્હારે સામને કીસ કા ચિરાગ જલતા હૈ.

અલમાનીયા (જર્મની) કા પ્રસિદ્ધ કવિ નૈત્શે, જીસે ઈકબાલ ને 'યોરૂપીય મજ્જૂબ' કહા હૈ, સારી ઉમ્ર 'પરામાનવ' કી ખોજ મેં ભટકતા રહા. કાશ ! ઉસે કોઈ બતાતા કી 'મહા માનવ' તો પૈદા હો ચુકા. ઈસ નશ્વર જગત મેં સદા સે ઈન્શાન પૈદા હોતે આયે હૈં ઔર હોતે રહેંગે, પર ઈન મેં 'પુરૂષોત્તમ' બસ યહ ઔર કેવલ યહ એક હી પૈદા હુઆ. સૌન્દર્ય–ગુણ, પૂર્ણતા–ઉચ્ચતા કા ઉસ વ્યકિતત્વ પર અન્ત હો ગયા. અબ સંસાર મેં જીસ કીસી કો ભી ઉત્કર્ષ પ્રાપ્ત હોગા ઔર ઉન્નતિ મિલેગી, યહ ઈસી 'મહામાનવ' ઔર 'સત્ય–આત્મા' કે આદર્શ આચરણ કી પડછાઈયોં સે મિલેગી.

મુહમ્મદે અરબી કે આબરૂ–એ હર દોસરાસ્ત, કસે કી ખાક દરશ નેસ્ત ખાક બર સરે ઉ.

(મુહમ્મદે અરબી કી જો ખુદા કી આબરૂ હૈં, જો વ્યકિત આપકી ચૌખટ કી ભૂલ નહીં હૈ, ઉસકે સિર પર ધૂલ અર્થાત વહ અપમાનિત હુઆ.)

જવાની

સાક્ષાત પાપ કે ઈસ વાતાવરણ મેં અબ્દુલ્લાહ કે લાડલે યતીમ મુહમ્મદ (સલ્લ) ને અતિ સંયમ, પાવનતા, શાલીનતા તથા સદાચાર કે સાથ યુવાવસ્થા બિતાયી. વહ ઈન હત્યારોં, અન્યાયિયોં ઔર લુટેરોં મેં અકેલા શાન્તિ–દૂત, ચોરોં, ડકૈતોં, પ્રાણ–ઘાતકોં તથા જૂઠોં મેં અકેલા સચ્ચા ઔર ઈમાનદાર, જુઆરિયોં, શરાબિયોં, જાનિયોં ઔર બદ–કારોં મેં અકેલા સંયમી તથા સાધુ–સ્વભાવ થા. અધિક સે અધિક ભલાઈ કી કલ્પના, જો એક વ્યકિત કર શકતા હૈ, મુહમ્મદ (સલ્લ) ઈસ સે ભી અધિક નેક તથા સદ–સ્વભાવ વાલે થે. માનવતા કી ઉચ્ચતા કા અન્તિમ સ્થાન, જો મન મેં આ શકતા હૈ, મુહમ્મદ (સલ્લ) કા વ્યકિતત્વ ઈસ સે ભી બહુત ઉચ્ચ થા. સંસાર કે અંધેરે મે કેવલ યહી એક દીપક થા. સમય કી કંટીલી ઝાડીયોં મેં ઉસકા અસ્તિત્વ ગુલાબ બનકર મહક રહા થા. જમાને કે ઘાસ–ફૂસ ઔર કંકરો–પત્થરોં મેં વહ મૂલ્યવાન હીરા થા. હર પ્યાલે મેં વિષ ઔર કડવાહટ મિલા થા, કેવલ ઉસી એક કે જીવન કે જામ મેં અમૃત હલકોરે લે રહા થા. સામાન્ય રંગ વ બૂ મેં બસ વહી જાત સત્ય કા કેન્દ્ર ઔર માર્ગ–દર્શન કા રોશન મનારા થી. યહી એક બોલતા ઈંસાન થા, જીસ કે બોલ પર સચ્ચાઈ ગર્વ કરતી થી. કુરૈશ કે બુજુર્ગો મેં ઉલ્લેખ હોતે– યહ અબ્દુલ્લાહ કા બેટા **મુહમ્મદ** તો કુંવારી લડકિયોં સે અધિક શર્મીલા ઔર લજ્જાવાન હૈ. રાસ્તે મેં ચલેગા તો આંખે ઝુકાયે હુયે, ગંભીર મુદ્રા મેં. દૂસરે ઇંસાનોં કો ડગમગાહટ, ભટકાવ ઔર ભૂલ–ચૂક કે લીયે ઢીલ દી જા સકતી હૈ, પર 'પુરૂષોત્તમ' કી છોટી સે છોટી ગલતી ઔર હલ્કે સે હલ્કે ઊંચ – નીચ સે બચાયા જાતા હૈ. પ્રકૃતિસ્વયં ઉસકા પ્રશિક્ષણ કરતી હૈ. એક તો ઉસ કે સ્વભાવ હી કો સુશીલ, શાલીન, ન્યાયપ્રિય તથા સત્ય પ્રિય બના કર ભેજા જાતા હૈ, ઈસલીયે કીસી અપ્રિય બાત કો વહ કલ્પના–જગત મેં ભી નહીં ચાહતા, પર માન લીજીયે કભી–કભાર કોઈ ઐસા ખતરા મન મેં આ ભી જાએ તો ખુદા કી મર્જી ઉસે વ્યવહારિક ઢંગ સે પ્રદર્શિત નહીં હોને દેતી.

મુહમ્મદ (સલ્લ) કી જવાની ચાંદની સે જ્યાદા ઉજલી ઔર ફૂલોં સે બઢ કર નિષ્કલંક ઔર અબોધ થી. પ્રકૃતિ ને આપ કે ચરિત્ર પર ભૂલ – ચુક કી પરછાઈ ભી ન પડને દી. યહ આપકા અન્તિમ માનદંડ ઔર ચરિત્ર તથા આચરણ કા ચરમોત્કર્ષ થા. આપ કે શત્રુ ઔર ઘોર શત્રુ ભી આપ કી પવિત્રતા તથા સચ્ચારિતા કો સ્વીકારતે થે. ઈતિહાસ નહીં બતા સકતા કી મુહમ્મદ (સલ્લ) કે કીસી શત્રુ ને આપ કે આચરણ કે બારે મેં કીસી પ્રકાર કા સંદેહ વ્યકત કીયા હો. ખૂન

કે પ્યાસે દુશ્મનોં ને આપ કે સંદેશ કો જૂઠલાયા, સારે અરબ કો આપ કે વિરૂધ્ધ લડને કે લીયે ખડા કર દિયા, પર કોઈ વ્યકિત આપકે જીવન ઔર આપકે નીજ ઔર વ્યકિતત્વ પર કોઈ લાંછન ન લગા શકા. મુહમ્મદ (સલ્લ) કી સચ્ચાઈ, ઈમાનદારી, ન્યાય તથા સચ્ચરિત્રતા સે પ્રભાવિત હોકર કૌમ ને આપ કો 'અમીન' (અમાનતદાર) કી પદવી દી. સભી આપ કા આદર કરતે થે, બડે–બુઢે કુરૈશ મુહમ્મદ (સલ્લ) કી બડાઈ ઔર મહાનતા કા અનુભવ કરકે આદર કરને પર વિવશ હોતે. જીધર સે આપ ગુજરતે લોગોં મેં ચર્ચાએ હોને લગતીં કી અબ્દુલ્લાહ કા નેક, સચ્ચા ઔર પાક–સાફ બેટા જા રહા હૈ ઔર ફીર આપ કી પ્રશંસા હોતી કી ઈસ મેં યે ગુણ હૈ, યે બડાઈયાં હૈ.

લડાઇ રૂક ગયી

કાબા કા તમામ અરબ વાલે આદર કરતે થે ઔર બુતપરસ્તી કે બે–પનાહ શૌક ઔર ઉસકે પ્રતિ અપાર શ્રધ્ધા કે બાવજૂદ અલ્લાહ કે ઘર કે સંમાન સે ઉન કે મન ઔર મસ્તિષ્ક કભી ખાલી નહીં હુએ. અપને મકાનોં, બૈઠકો ઔર મવેશી ખાનોં સે પહેલે કાબે કે નિર્માણ કો પ્રમુખતા દી ગયી. સબ લોગોં ને અતિ રૂચિ તથા શ્રધ્ધા – ભાવ કે સાથ ઉસ નેક કામ મેં હિસ્સા લીયા. મુહમ્મદ (સલ્લ) ભી કુરૈશ કે સાથ પંત્થર ઢો–ઢો કર લાતે ઔર કાબા બનાને વાલોં કા હાથ બટાતે. કાબા કી દીવારેં ઉઠ ગયીં, તો હજરે અસ્વદ કે લગાને કા પ્રશ્ન ઉઠ ખડા હુઆ. હર વ્યકિત કહતા થા કી ઈસ પાવન પત્થર કે લગાને કા સૌભાગ્ય મેં પ્રાપ્ત કરૂંગા. ઈસ પર બાત બઢને લગી. કબીલોં કે ગર્વ ઔર અભિમાન કી દાસ્તાનેં છીડ ગયી. એક ને કહા કી અબ્રહા ને જબ કાબે પર હાથિયોં કી સેના સે ચઢાઈ કી થી, તો મૈં ઔર મેરા બૂઢા બાપ કાબે કી પ્રતિરક્ષા મેં સબ સે આગે થે, ઈસલીયે હજરે અસ્વદ કે લગાને કા અધિકાર મુઝે મિલના ચાહિયે. ચાર દિન તક ઝગડા ચલતા રહા. પાંચવેં દિન અબૂ ઉમૈયા બિન મુગીરહ ને, જો કુરૈશ મેં સબ સે જ્યાદા બૂઢા થા, કહા કી મૂર્ખો ! ઈતને બે–કાબૂ કયોં હુયે જાતે હો? કયા પવિત્ર હરમ પરિસર કી ધરતી કો રકત રંજીત બનાને કા ઈરાદા હૈ ? યહાં તલવાર ચલ ગયી તો ફીર રૂકેગી નહીં. શતાબ્દિયોં તક યહ લડાઈ કી આગ ધધકતી રહેગી. મૈં કહતા હૂં કી હર બાત કા નિર્ણય તલવાર સે નહીં હુઆ કરતા, ઈસકે દૂસરે તરીકે ભી સંભવ હૈ. ઈસ પર સબ લોગ બોલે, અચ્છા સાહબ ! આપ હી કોઈ ઉપાય સુજાઈયે કી હમ કયા કરેં. અબૂ ઉમૈયા ને કહા કી ઈસ સમસ્યા કો કીસી પંચ પર છોડ દેના ચાહિયે, પર યહ બાત સ્વયં એક ઝગડે કે કારણ બન જાયેગી કી મધ્યસ્થ કીસ કો બનાયા જાયે–ઈસ કઠીનાઈ કા હલ ભી બતાતા હૂં–વહ યહ કી ખાના કાબા મેં જો વ્યકિત કલ સુબહ સબસે પહેલે પ્રવેશ કરે, ઉસી કો મધ્યસ્થ માન લીયા જાયે ઔર જો નિર્ણય વહ કરે, ઉસે સબ લોગ બીના કીસી આનાકાની કે સ્વીકાર કર લેં. ઈસ પર સબ ને 'હાં' કહ દી. શામ હુઈ, ફીર રાત ઔર ઈસ કે બાદ સુબહ કા ઉજાલા હુઆ ઔર ઈતને મેં લોગોં ને દેખા કી મુહમ્મદ બિન અબ્દુલ્લાહ સબસે પહલે કાબે મેં દાખિલ હો રહે હૈં. સબને કહા કી આપ હમારે મધ્યસ્થ હૈ, ઈસ બાત કા નિર્ણય આપ હી કરીયે. તમામ લોગ યહ કહને કે બાદ મુહમ્મદ (સલ્લ) કા ચેહરા દેખને લગે કી કી ન જાને હિલને વાલે હોંઠોં સે કીસ કે પક્ષ મેં નિર્ણય હો. હર કોઈ મન મેં કામના લીયે થા. નિરાશા ભી સાથ મેં થી, ઐસે અવસર પર ચિત્ર કે રોશન ઔર અંધેરે દોનોં પહલૂ સામને આયા કરતે હૈ.

મુહમ્મદ (સલ્લ) કે કાબે કે ફર્શ પર શુભ ચાદર બિછાયી. કુરૈશ ચકિત હો, એક–દૂસરે કા મુંહ તકને લગે કી ન જાને ચાદર બિછાને મેં કયા મસ્લહત કામ કર રહી હૈ. ઉસ પર પાંસે ડાલ કર નામોં કા કુરઆ નિકાલા જાએગા યા ઈસ ચાદર દ્વારા કીસી કઠિન વ્યાયામ કે લીયે હુકમ હોગા કી જો ઈસ મેં સફલ હો જાયેગા, વહી હજરે અસ્વદ કો લગા શકેગા ? દેખિયે કયા હોતા હૈ. મુહમ્મદ (સલ્લ) ને અપની ચાદર મેં હજરે અસ્વદ ઉઠા કર રખા ઔર ફરમાયા કી

તમામ કબીલોં મેં સે એક–એક વ્યકિત ઈસ ચાદર કો થામ લે, તાકી હજરે અસ્વદ કા સૌભાગ્ય તમામ કબીલોં મેં સમાન રૂપ સે બંટ જાયે. હર કબીલે કે એક – એક આદમી ને ચાદર થામ કર ઉપર ઉઠાયી ઔર ઈસ તરહ સબ ને મિલ–જુલ કર કાબે કી દીવાર મેં હજરે અસ્વદ લગા દીયા. મુહમ્મદ (સલ્લ) કે ઈસ નિર્ણય સે સભી પ્રફુલ્લિત થે, ખિંચી હુઈ તલવારેં મુહમ્મદ (સલ્લ) કે વિવેક, બુદ્ધિ તથા સુઝ–બુઝ કો સ્વીકાર કીયા. સારે મક્કા મેં ઈસ સૌહાર્દ્ર પૂર્ણ નિર્ણય કી ધૂમ મચ ગયી કી અબ્દુલ્લાહ કે બેટે કી બુદ્ધિમત્તા કે કારણ રકતપાત ન હો શકા, વરના તલવારોં કે કૌશલ કી ચમક સ્વતઃ બોલ રહી થી કી યહ લડાઈ બનૂ બિક્ર ઔર તગ્લબ કી રકત રંજિત લડાઈયોં કી ખ્યાતી પર પાની ફેર દેગી. મક્કા વાસિયોં ને અનુભવ કીયા કી મુહમ્મદ માત્ર સુશીલ, સંયમી, અમાનતદાર તથા સચ્ચેં હી નહીં હૈં, ઉન મેં નિર્ણય કરને ઔર આપસ કે ઝગડે ચુકાને કી ભી અસીમ ક્ષમતા પાયી જાતી હૈં.

શામ કી યાત્રા સે વિવાહ તક

ખુવૈલદ કી વિધવા બેટી ખદીજા એક સુશીલ તથા ધની–માની મહિલા થીં. નૌકર – ચાકર ઔર રિશ્તે–નાતેદાર ઈન કા કારોબાર સંભાલે હુએ થે. મુહમ્મદ (સલ્લ) કી ઈમાનદારી ઔર સચ્ચાઇ કી ખ્યાતિ સુનકર ખદીજાને અતિ અનુનય વિનય કે સાથ આપ કી સેવા મેં સંદેશ ભિજવાયા કી મૈં આપકે દ્વારા અપના માલ શામ મેં વ્યાપાર કે લીયે ભેજના ચાહતી હું. મુઝે આપ પર પૂર્ણ વિશ્વાસ હૈ. આપ કા કષ્ટ સહન કરના મુજ વિધવા પર બડા ઉપકાર હોગા. મુહમ્મદ (સલ્લ) ને શામ જાને કે લીયે 'હા' કહ દી ઔર કુછ દિનોં કે બાદ ખદીજા કા વ્યપારીક સામાન લે કર શામ કો ચલ દીયે. ઈસ છોટે સે કારોબારી કાફીલે મેં ખદીજા કા એક રિશ્તેદાર ઔર ઉનકા દાસ મૈસરા ભી થા. યહ વહી રાસ્તા થા, જીસમેં મુહમ્મદ (સલ્લ) કે બાપ અબ્દુલ્લાહ કે પદ ચિહ્ન, યદ્યપિ સમય કે ઉલટ – ફેર ને મીટા દિયે થે, પર બાપ કે સ્નેહ કી અનુભૂતિ હો રહી થી. અભી ઈસ રાહ સે કોઇ ગયા હૈ ! પ્રેમ કી યહ વિશેષતા હૈ કી વહ અતીત કો વર્તમાન ઔર વર્તમાન કો ભવિષ્ય બના શકતા હૈ. મુહમ્મદ (સલ્લ) કી અનુભૂતિ ને પીછલી ઘટનાઓં કે પન્ને ઉલટ દીયે. **અબ્દુલ્લાહ કી** યુવા – મૃત્યુ ઔર આમના કા જવાની મેં વિધવા હોના, પ્રેમ કા મૌન સ્વર, ઊંટોં કી ઘંટિયોં મેં મિલ–ઝુલ ગયા. યહ વહી રાસ્તા થા, જહાં બારહ વર્ષ કી અલ્પાયુ મેં મુહમ્મદ (સલ્લ) ને અપને ચચા અબૂતાલિબ કે સાથ યાત્રા કી થી, વહી ઘાટિયાં, વહી પહાડીયાં, વહી ઈસલીયે કહીં–કહીં રાહેં ભી મુડ ગઇ થીં ઔર મંજીલોં કે નિશાન ભી બદલ ગયે થે. બારહ – તેરહ વર્ષ કી અવધિ મેં ઈતના કુછ બદલ જાના અનિવાર્ય થા.

યહ મુહમ્મદ (સલ્લ) કી ઉમ્ર કા પચીસવાં વર્ષ થા. દાયિત્વ, વિવેક તથા બુદ્ધિમતા કા સૂર્ય ઉદિત હો રહા થા, કાફિલા ચલા, ચલતા રહા, યહાં તક કી શામ પહુંચ ગયા. યહ કારવાં અંધેરે સે ભી ગુજરા ઔર ચાંદની મેં ભી ઉસને મંજીલેં તે કીં. ધૂપ કી તેજી ભી દેખી ઔર છાયા કી શાન્તિ ભી, કહીં ઈતના નિર્જન ક્ષેત્ર કી દૂર–દૂર તક કીસી પેડ કા નામ વ નિશાન નહીં. બસ કહીં કહીં ધૂલોં સે અટી ઝાંડીયાં દીખ પડતી થીં, વે ભી ઝુલસી હુઇ, માનો ઉનમેં ઉગને – બઢને કી ક્ષમતા હી નહીં ઔર કીસી જગહ, મરૂદ્યાન કા સિલસિલા દૂર – દૂર ચલા જાતા ઔર આસ–પાસ લહલહાતે ખેત દિખાયી દેને લગતે.

ઇસી સ્થાન પર નસ્તૂર નામી રાહિબ (સન્યાસી) રહતા થા. ઉસને કહા કી ભવિષ્યવાણિયોં ઔર માન્ય બુજુર્ગો કી સૂચનાઓં કે પ્રકાશ મેં ઈસ સચ્ચાઈ કે વ્યકત કરને મેં સંકોચ નહીં કર શકતા મુજે બતાયા ગયા હૈ કી ઈસ પેડ કે નીચે એક પૈગમ્બર આ કર પડાવ ડાલેગા, જીસકી બરકત સે સૂખી ડાલિયાં હરી હો જાએંગી. ઉસકે હાથ મેં ઈંજીલ કે લેખ થે ઔર ઉન્હેં પઢ–પઢ કર વહ યે બાતેં કહતા જાતા થા.

ખદીજા કી વ્યાપાર – સામગ્રી મેં આશા સે કહીં અધિક લાભ હુઆ ઔર મુહમ્મદ (સલ્લ) ને તમામ માલ કા મૂલ્ય જ્યોં કા ત્યોં ખદીજા કો દે દીયા. ખદીજા આપ કી ઈસ ઈમાનદારી સે અતિ પ્રભાવિત હુઈ. વહ દેખતી થીં કી મક્કા મેં કારોબાર, લેન–દેન, મોલ–તોલ ઔર ક્રય–વિક્રય પર આયે દિન ઝગડે હોતે રહતે હૈં. હર વ્યકિત દૂસરે કા માલ અવૈધ રૂપ સે હડપને કા યત્ન કરતા હૈ, લોગ વાયદે કરતે હૈં, વચન દેતે હૈ, પર ઉન્હે નિભાતે નહીં, તોડ ડાલતે હૈં, ઈન લોગોં મેં મુહમ્મદ (સલ્લ) સરીખે સચ્ચે, મામલે કે પક્કે ઔર ખરે વ્યકિત કા પાયા જાના અસાધારણ ઘટના બલ્કિ ચમત્કાર હૈ. મક્કા કા હર વ્યકિત મુહમ્મદ (સલ્લ) કે ચરિત્ર તથા આચરણ પર મોહીત થા. ખદીજા કો વ્યાપાર કે સંબંધ મેં આપકી ઈમાનદારી કા નીજી અનુભવ ભી હો ગયા, ફીર ખુજૈમા ઔર મૈસરા કી આંખ દેખી "ગવાહિયોં ને ઈસ વિશ્વાસ કો ઔર અધીક સુદૃઢ ઔર ઈસ પ્રભાવ કો દૂરગામી બના દીયા. ખદીજાવિધવા થીં, ઉસકી દુનિયા ઉજડી – ઉજડી સી થી, દુઃખી ઔર ગમ ભરી તમન્નાએં મુરઝાઈ હુઈ ભાવનાએં ! દિલ વ દિમાગ ને એક સાથ કહા કી ખદીજા ! દેખ, મુહમ્મદ સે અધિક સજ્જન ઔર આદરણીય વ્યકિત પૂરે અરબ મેં નહીં મિલ શકતા. ઉનકે પાસ પાકીજા તમન્નાઓં પૈગામ ભેજ ! મક્કા મેં યુવકોં ઔર અમીરોં કી કમી નહીં હૈ, પર તેરી શાલીનતા કા ઈન દુષ્ચરિત્રોં કે જીવન સે કયા જોડ ! મુહમ્મદ ને અગર તેરે પૈગામ કો કૂબૂલ કર લીયા, તો તેરે ભાગ્ય કા તારા ચમક જાએગા.

ખદીજા ને મુહમ્મદ (સલ્લ) કી સેવા મેં વિવાહ કા સંદેશા ભેજ દિયા, આપ ને સ્વીકાર કર લીયા. આપ ચચા અબૂતાલિબ, હમજા ઔર દૂસરે નાતેદારોં કો સાથ લેકર ખદીજા કે મકાન પર પહુંચે. વહાં પહલે સે વ્યવસ્થા થી ઔર ખદીજા કે નાતે–રિશ્તેદાર બાટ જોહ રહે થે. વિવાહ હુઆ. અબૂતાલિબ ને ખૂત્બા પઢા. ઈસ ખુત્બે મેં અબૂતાલિબ ને પહલે ખુદા કા ગુણ–ગાન કીયા ઔર ઈસકે બાદ કહા કી સારે કુરૈશ મેં મુહમ્મદ કે પલ્લે કા આદમી નહીં હૈ. કોઈ વ્યકિત સૌજન્ય મેં મેરે ભાગ્યવાન તથા સાધુ ભતીજે કી બરાબરી નહીં કર શકતા. હાં ! ધન ઉસ કે પાસ નહીં હૈ, પર ધન, રૂપિયા–પૈસા, ખજાને, માલ વ અસ્બાબ તો ચલતી–ફીરતી છાંવ કી તરહ હૈં. આજ ઉસકે પાસ, કલ દૂસરે કે પાસ, ઈન કા કોઈ ભરોસા નહીં, અસલ ચીજ તો નીજ કી શાલીનતા હૈ, જો હર હાલ મેં બાકી રહેગી.

મુહમ્મદ (સલ્લ) કે જીવન કા યહ બિલ્કુલ નયા યુગ થા. ખદીજા સબસે અચ્છી જીવન–સંગિની સિદ્ધ હુઈ, નેક, આજ્ઞાપાલક, પતિ કે દુઃખ–સુખ મેં શરીક, હર દૃષ્ટિ સે સમરસ, વહ કીસી બાત મેં મુહમ્મદ (સલ્લ) સે મતભેદ હી ન કરતીં. ઉન કે સ્વભાવ મેં પ્રેમ ઔર વફા રચી–બચી થી.

ખદીજા ને ભી મુહમ્મદ (સલ્લ) કો આશા સે કહીં અધિક હિતૈષી ઔર સાથી પાયા. વહ જીતના નેક વિવાહ સે પહલે સમજતી થીં, મુહમ્મદ ઉસ સે બઢ કર નેક ઔર સજ્જન નીકલે. વહ ઘર મેં જીસ લજ્જા ઔર પાકદામની સબૂત દેતે હૈ, બાહર ભી વહી હાલ રહતા હૈ. મક્કા કી ઔરતેં કહતીં કી ખદીજા કો મુહમ્મદ જૈસા બેહતરીન જીવન – સાથી મીલ ગયા, પર રશ્ક કરને સે હોની અનહોની નહીં હો જાતી ઔર ન કીસી કા સૌભાગ્ય છીના જા શકતા હૈ. ખદીજા કે લીયે સર્વોત્કૃષ્ટ વ્યકિત કી પત્ની બનના ભાગ્ય બન ચુકા થા ઔર યહ વહી ભાગ્ય હૈ કી જીસ કે લિખ દેને કે બાદ પ્રકૃતિ કે કલમ કી રોશનાઈ સૂખ ગઈ ઔર ઉન મેં કોઈ પરિવર્તન નહીં હો શકતા.

પહલી વહય

જીસ શાનદાર ઉદ્દેશ કે પ્રચાર ઔર પૂર્ણતા કે લીયે મુહમ્મદ (સલ્લ) દુનીયા મેં ભેજે ગયે થે, ઉસ કે પ્રકટીકરણ ઔર ઘોષણા કા સમય નીકટ આતા જા રહા થા. માનવતા કે ઈતિહાસ કા અંતિમ ઔર સર્વાધિક ચમકદાર પન્ના ઉલટને કે લીયે પ્રકૃતિ કે હાથ હરકત મેં આને વાલે થે. અંધેરા આપ હી આપ કપકપાતા ઔર સિમટતા જા રહા થા, માનો ઉજાલે

કે લીયે જગહ ખાલી કરની હૈ. બુરાઈયાં પસીના–પસીના હુઈ જા રહી થીં કી નેકિયોં કા દૌર શુરૂ હોને વાલા હૈ, ગુમરાહી કી જાન હોંઠો પર આ ગયી થી કી હિદાયત કા સીતારા કાન્તિ કે ઝરોખે સે ઝાંક રહા હૈ. સૃષ્ટિ કા એક–એક કણ પરિવર્તન કી અનુભૂતિ કર રહા થા ઔર–

જબ અપની પૂરી જવાની પર આ ચુકી દુનિયા, જહાં કે વાસ્તે એક આખિરી નિજામ આયા.

મુહમ્મદ (સલ્લ) પર ચિન્તન–મનન કી સ્થિતિ છાયી રહને લગી. મક્કા સે થોડી દૂરી પર હિરા નામ કી એક ગુફા થી. આપ સત્તૂ ઔર પાની લેકર વહાં ચલે જાતે ઔર કઈ–કઈ દિન તક તપ–જપ ઔર ચિન્તન–મનન કરતે. મન કો વશ મેં કરને કા યહ યત્ન ઔર મગ્નતા કી યહ સ્થિતિ કિસી 'દૈવી પ્રદર્શન' કી બાટ જોહ રહી થી. બડી બેચૈની સે આપ કો કિસી સંદેશ કા ઈંતિજાર થા. મન મેં બેકરારી થી. ઈસી ખોજ, તડપ ઔર બેચૈની કો કુરઆન ને 'મનાલ' કહા હૈ. મન કે બે–ચૈની દિન–રાત બઢતી જા રહી થી. ખાના–પાની નિમટ જાતા, ફીર ભી ભૂખે–પ્યાસે ખુદા કી યાદ ગુફા કે એકાન્ત વાસ મેં જારી રહતી. સત્ય ચાલીસ સાલ સે જાંક રહા થા, પર પૂરે તૌર પર ખુલ કર સામને નહીં આયા થા. હૃદય–કલી પાવન સમીર કે ઈંતિજાર મેં થી, ખોજ ઔર બેચૈની કી ગિરહેં, પાલનકર્તા કે નાખૂન કી રાહ દેખ રહી થીં. નિગાહેં બાર–બાર આસમાન કી ઔર ઉઠતીં ઔર સજ્દે મેં ઝુક જાતી. ઈંતિજાર ઔર લગાતાર ઈંતિજાર ! –યહાં તક કી હીરા કી ગુફા મેં યકાયકી રોશની આયી. ફરિશ્તા ખુદા કા પૈગામ લે કર હાજીર હુઆ ઔર ઉસ ઈશ–સન્દેશ કે શબ્દ સ્પષ્ટ સ્વરોં કે સાથ મુહમ્મદ (સલ્લ) કે મુખ સે દોહરાયે ગયે. ઈસ શુભ સંદેશ ઔર પહલી વહૃય મેં ખુદા કે નામ કે સાથ ઈંસાન કે પૈદાઈશ કા ઉલ્લેખ થા ઔર વહ ઈસલિયે કી ઈંસાનોં સે ખુદા કા ટૂટા હુઆ રિશ્તા જોડને કે લીયે મુહમ્મદ બિન અબ્દુલ્લાહ કી નુબૂવત અતા હુઈ થી ઔર ઈસી મહાન ઉદ્દેશ્ય કી પૂર્તિ કે લીયે આપ કો સંસાર મેં ભેજા ગયા થા.

કિસી મામૂલી બાદશાહ, શાસક, અધિકારી કા હુકમ પઢ કર ઔર સંદેશ સુન કર મન મેં ઉથલ–પૂથલ હોને લગતી હૈ ઔર યહ તો સૃષ્ટિ કે સ્રષ્ટા ઔર પૂરી દુનીયા કે પાલનહાર કા સંદેશ થા – ઉસ કી ઔર સે વહૃય ભેજી ગયી થી, જીસ કી શકિત ઔર સામર્થ્ય સંપૂર્ણ સૃષ્ટિ કો ઘેરે મેં લીયે હુએ હૈ, જીસ કે હાથ મેં તમામ લોગોં કી ચોટિયાં હૈં. વહ અગર ચાહે, તો યે ઊંચે–ઊંચે પહાડ પલક ઝપકને સે પહલે ધુંએ કી તરહ ઉડ જાએ. શોર મચાતે સમુદ્ર મરૂસ્થલ બન જાએં, ઔર ઠંડે સિતારોં સેં અંગારે બરસને લગેં.

સ્વભાવતઃ ઈસ મહાન સંદેશ કે મીલને કે બાદ હૃદય મેં પ્યાર કે સાથ આતંક કો ભી જન્મ લેના ચાહિયે થા. યહી માનવ–સ્વભાવ હૈ. હજરત મુહમ્મદ અલ્લાહ કે રસૂલ (સલ્લ) કા મન ભી અલ્લાહ કે રૌબ વ જલાલ કા પ્રભાવ લીયે બીના ન રહ શકા. યહ સંદેશ અગર મુહમ્મદ, અલ્લાહ કે રસૂલ (સલ્લ) કે બજાયે કિસી પહાડ પર ઉતરતા, તો નિશ્ચિત રૂપ સે પહાડ ટુકડે–ટુકડે હો જાતા. યહ મુહમ્મદ (સલ્લ) કે પ્રતિષ્ઠાવાન હૃદય હી કી શકિત થી, જીસને જીમ્મેદારી કે સાથ ઈસ ભારી બોજ કો સહાર લીયા. જીબ્રીલ થે, ખુદા કા કલામ થા, તજલ્લિયાં થીં, મુહમ્મદ અરબી થે ઔર હિરા કી ગુફા થી–હમ તો બસ ઈતના હી કહ શકતે હૈં, જો બાત હમારે ઉપર નહીં બીતી, જીસ કો હમ ને અપની આંખ સે નહીં દેખા, ઉસકી વ્યાખ્યા સંભવ કૈસે હૈ ? વહૃય કી સ્થિતિ વહૃય વાલે કે અતિરિકત બતા કૌન શકતા હૈ? યહી વહ સ્થાન હૈ, જહાં શબ્દ સાથ છોડ જાતે હૈં, વ્યાખ્યાઓં કા જીસ જગહ દમ ઘુટને લગતા હૈ, જૂબાનેં ગૂંગી હો જાતી હૈં ઔર કલમ કાંપ જાતા હૈ.

હમ અધિક સે અધિક અપની ભાષા મેં ઈતના કહ સકેંગે કી હિરા કી ગુફા કા ભાગ્ય ચમક ગયા, ઉસ કે કણ તૂર પૂર્વત સે ભી ભાગ્યશાલી ઠહરે. પૂરા વાતાવરણ જ્યોતિર્મય હો ગયા, પર યે સભી ઉપમાએં ઔપચારિક ઉપમાયેં હૈં, જો હર કિસી કે લીયે પ્રયુકત હોતી રહતી હૈં. અલ્લાહ કે રસૂલ મુહમ્મદ (સલ્લ) કો જીન તજલ્લિયોં, ઔર જીન

અનુભૂતિયોં કા અવલોકન ઔર એહસાસ હુઆ, ઉન કે લીયે યે રસ્મી બાતેં શોભા નહીં દેતીં. હમારી ઈંદ્રિયોં ને જીન અનુભૂતિયોં ઔર અવલોકનોં કા સપના ભી નહીં દેખા, ઉન્હે હમ બતા ભી તો નહીં શકતે. દર્શન શાસ્ત્ર ઈસ સ્થાન પર ચકિત રહ જાતા હૈ, બુદ્ધિ કી આંખેં ચકા ચૌંધ રહ જાતી હૈ ઔર મસ્તિષ્ક આશ્ચર્ય મેં પડ જાતા હૈ. યહી વહ પાવન સ્થાન ઔર પરોક્ષ જગત હૈં, જહાં વિશ્વાસ ઔર માત્ર વિશ્વાસ કે દીપોં કી રોશની મેં સન્માર્ગ નજર આ શકતા હૈં. અનિશ્ચય ઔર સંદેહ કે પાંવ યહાં જમ હી નહીં શકતે. તંગનજર લોગ, જો 'રોટી ઔર પેટ' સે આગે દેખના હી નહીં ચાહતે, ઈન આધ્યાત્મિક અનુભૂતિયોં ઔર પરોક્ષ મર્મો કો આખીર કૈસે સમઝ શકતે હૈ. ઈસ પર વિશ્વાસ કરને કે લીયે કાર્લ માકર્સ ઔર સ્ટાલીન કા દિમાગ નહીં, અબૂબક્ર સિદ્દીક, અલી મુર્તજા ઔર બિલાલ હબ્શી (રજી૦) કી અન્તર્દૃષ્ટિ ચાહિએ.

અલ્લાહ કે રસૂલ મુહમ્મદ (સલ્લ) હિરા કી ગુફા સે મકાન તશરીફ લાયે, તો શુભ માથે સે પસીના ટપક રહા થા. અલ્લાહ કે રૌબ સે ચેહરે કા રંગ બદલા હુઆ થા. ઘર આતે હી હજરત ખદીજા સે ફરમાયા–

'મુજે ચાદર ઓઢાઓ, ચાદર ઓઢાઓ.' ખદીજા (રજિ૦) ને જલ્દી સે દૌડ કર ચાદર ઉઠાયી ઔર આપ કો ઉઢા દી. આપ ને પૂરી ઘટના સુનાયી. ખદીજા (રજિ૦) કે ગુણી સ્વભાવ ને ઈસ ઘટના મેં તનિક ભી સંદેહ તથા આશ્ચર્ય નહીં વ્યકત કીયા, બલ્કિ કહા કી આપ કા વ્યકિતત્વ ભલાઈયોં કા સ્રોત હૈ, ખુદા આપ કો નષ્ટ નહીં કરેગા. ફીર વહ આપકો વર્કા બિન નૌફુલ કે પાસ, જો એક મહા ઈશ–ભકત થે, લેકર ગયીં. વર્કા ને કહા કી યહી વહ ફરિશ્તા હૈ, જો બની ઈસ્રાઈલ કે નબિયોં પર આયા કરતા થા. મુહમ્મદ ! મૈં તુમ્હારા અભિનન્દન કરતા હૂં.

હર્ષ હો યા દુઃખ, પ્રેમ હો યા આતંક, ઈન અનુભુતિયોં કી તીવ્રતા સે હૃદય પર એક ભાર સા મહસૂસ હોતા હૈ ઔર જબ તક દૂસરે કો યહ બતા ન દીયા જાએ, યહ ભાર હલ્કા નહીં હોતા. યહ માનવ–સ્વભાવ હૈ ઔર મુહમ્મદ (સલ્લ) સે ઈસ નશ્વર જગત તથા કાર્ય–કારણ કે ઈસ સંસાર મેં સ્વભાવ કી યહી સહજતા પ્રકટ હુઈ. ફીર શાયદ પ્રકૃતિ ઈસ કે માધ્યમ સે ઔરત કા સ્થાન ઔર પદ નબી બનને કે પહેલે હી દીન ઉચ્ચ કરના ચાહતી થી અર્થાત યહ કી વહય ઔર નુબૂબત કે આરંભ કી પહલી પૃષ્ટિ એક મહિલા કે મુખ સે હુઈ, તાકી ઉસકી પ્રેમ ભરી સાન્ત્વનાઓં સે રૌબ ઔર આતંક મેં પ્રેમ–રસ ઘુલ ઉઠે. અલ્લાહ કે નામ ઔર સંદેશ કા રૌબ સ્વતઃ બોલતી હુઈ પુષ્ટિ હૈ. વહ વ્યકિત માનવ–સ્વભાવ કી કોમલતા ઔર આદમી કી તબિયત કી સુ–રૂચી કો નહીં જાનતા, જો ઈસ સાદા–સી બાત કી પુષ્ટિ ઔર સામાન્ય પુષ્ટિ કે ઉલજાવે મેં સંદેહ કા દ્વાર ખોલના ચાહતા હૈ–લોગ ઘટના ઈસ પૈમાને પર પૂરી નહીં ઉતરતી, તો ફીર વે ઉસકે ઘટિત હોને સે હી ઈંકાર કર દેતે હૈં–યહ ભ્રમ મેં પડને ઔર ભ્રમિત કરને કી બાત હૈ.

ફત્યૂન કી હત્યા (હું ફટ્ સ્વાહા)

પ્રાચીન યસ્રિબ (મદીના) મેં યહૂદિયોં કો બહુત કુછ શકિત ઔર પ્રભુત્વ પ્રાપ્ત થા. યહૂદી ધન–સમ્પતિ મેં સદા સે 'કારૂન' હોતે આયે હૈં. કંજૂસી ઉન કી પ્રકૃત્તિ ઔર લોભ ઉનકા સ્વભાવ હૈ. રૂપયે પૈદા કરને કે ઢંગ ઉનકો ખૂબ આતે હૈં ઔર ઈસમેં વે હરામ વ હલાલ કા ભેદ–ભાવ નહીં કરતે. રૂપયે કે આધિકય ને યહૂદિયોં કો યસ્રિબ મેં સત્તાસીન બના દીયા, સોને–ચાંદી કે સહારે ઉનકા પ્રભુત્વ સ્થાપિત હો ગયા.

યહૂદિયોં મેં ફત્યૂન નામ એક રઈસ થા, અતિ એક પરસ્ત, વ્યભિચારી ઔર દુરાચારી, ઈસી ફત્યૂન ને ફરમાન જારી કિયા કિ યસ્રિબ મેં જો કુંવારી વ્યાહી જાએ, પહલી રાત ઉસકે સાથ બસર કરે. યહ આદેશ યસ્રિબ વાસિયોં કે સ્વભિમાન કો ચુનૌતી ઔર ઉન કી પ્રતિષ્ઠા, આદર ઔર ઉનકી ઈજ્જત ઔર આબરૂ કો ખુલા ચૈલેંજ થા. યહૂદી સામાન્ય વ્યકિતયોં મેં સ્વાભિમાન નામ કી કોઈ ચીજ થી હી નહીં, ઉન્હોંને ઈસ નિર્લજ્જતા કો સહન કર લીયા. ફત્યૂન કે શયન કક્ષ મેં કૌમાર્ય કા ખૂન હોને લગા.

માલિક બિન અજ્લાન અંસાર કા સરદાર થા. ઉસકી બહિન કા વ્યાહ હુઆ તો વહ વિવાહ કે દિન ઘર સે નિકલ કર બાહર આયી ઔર માલિક બિન અજ્લાન કે પાસ સે ગુજરી. માલિક ક્રોધ સે લાલ–પીલા હો ગયા. વ્યાહ કે દીન નયી–નવેલી દુલ્હન કા ઘર સે બાહર કદમ રખના સ્વાભિમાન કે વિરૂધ્ધ થા. વહ ઈસી ક્રોધ તથા રોષ કી સ્થિતિ મેં ઘર કે ભીતર આયા– તજ્જલાનીતી છાંદોગ્ય ઉપનિસદ. અજ્જલાન) – ઈતિ

'યહ તુમ ને કયા કીયા ? પરિવાર કી ઈજ્જત કો ધૂલ મેં મિલા દિયા' –માલિક ને બહિન સે પૂછા.

'–જી ! યહ તો કુછ નહીં હુઆ ઔર – 'બહિન કી બાત પૂરી હોને સે પહલે ઈબ્ને અજ્લાન બોલ પડા.

'–ઈસ સે અધિક ઔર કયા હોગા ? શરીફ દુલ્હનેં ઘર સે બાહર નહીં જાયા કરતીં.' માલિક કી બહિન ને ઉત્તર દિયા :– '–લેકીન કલ (ફત્યૂન કે શયન–કક્ષ કી ઓર સંકેત થા) જો હોગા, વહ ઈસ સે બઢકર હોગા. બસ મૈં ઈસસે અધિક કુછ નહીં કહ શકતી. લાજ ઔર શર્મ ને મેરે હોંઠોં કો સી દીયા હૈ.'

બહિન કા ઉત્તર સુનકર માલિક કા સ્વાભિમાન તિલમિલા ઉઠા. દૂસરે દિન જબ ઉસકી બહિન નયી દુલ્હન કે રૂપ મેં બન–સંવર કર ફત્યૂન કે યહાં પહુંચી તો માલિક બીન અજ્લાન ભી સહેલિયોં કે ઝુરમુટ મેં જનાના કપડા પહન કર પહુંચ ગયા. માલિક ખંજર છિપાયે હુયે મૌકે કી ઘાત મેં થા, દીન બીતા, શામ આયી, ઔર રાત હો ગયી. ફત્યૂન ખુશી–ખુશી શયન કક્ષ કી ઔર ચલા. માલિક કી બહિન સહમી હુઈ બૈઠી થી. યહ ઉસકી ઈજ્જત વ આબરૂ લૂટે જાને કી રાત થી. ફત્યૂન ને શયન–કક્ષ મેં કદમ રખા હી થા કિ માલિક બિન અજ્લાન ને ઝપટ કર ફત્યૂન પર ખંજર કા વાર કિયા ઔર બદકાર ફત્યૂન કો ઠંડા કર દીયા. પ્રસિદ્ધ હુફટ્ સ્વાહા. – તઅજ્જલાન ઈતી

મસ્જિદે નબવી

કિતાબ યસઅયાહ મેં જિસે સુલઅ કહા ગયા થા, વહ બાદ મેં જા કર યસૂરિબ હો ગયા ઔર અબ ઈસી શહર કો હજરત મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ (સલ્લ) કે શુભ આગમન ને મદીનતુન્નબી (City of the prophet) બના દિયા. આજ સે ઉસ કા નામ બદલ ગયા. ઈસ્લામ કે ઈતિહાસ મેં ઈસકા ઉલ્લેખ મદીને કે નામ સે આયેગા. યહ અબ 'યસૂરિબ' ઔર 'બતહા' નહીં રહા, મદીના હો ગયા–તય્યબા (પવિત્રતમ) ભી ઔર મુનવ્વરા (જ્યોતિર્મય) ભી. ઈસ ધરતી કી ધૂલ, રેત ઔર કાંટોં તક કો શ્રદ્ધાલુ આંખોં મેં જગહ દેંગે. હર ઈમાન વાલે કો ઈસ પવિત્ર નગરી સે હાર્દિક લગાવ ઔર સંબંધ હોગા ભાવુક કવિ 'મદિના' કી પ્રશસ્તિ મેં કવિતાએં રચેંગે. ઔર 'હાલ વ કાલ' કી મહફિલોં મે મદીના કા નામ આતે હી એક વિશેષ ભાવનાત્મક સ્થિતિ પૈદા હો જાયેગી.

મદીને મેં નિવાસ કે બાદ પ્યારે નબી (સલ્લ) ને અલ્લાહ કા ઘર બનાને કા ઈરાદા ફરમાયા. નજ્જાર પરિવાર કી જમીન કા એક ટુકડા જીસ મેં કુછ કબ્રેં ઔર ખજૂરોં કે પેડ થે, આપ ને મસ્જિદ કે લીયે ચુન લીયા. નજ્જાર કે ઘરાને વાલે બુલાયે ગયે.

'–મૈં યહ જમીન કીમત દેકર લેના ચાહતા હૂં–અલ્લાહ કે રસૂલ મુહમ્મદ (સલ્લ) ને ફરમાયા–'

'–હમ કીંમત તો જરૂર લેંગે, પર આપસે નહીં ખુદા સે–' કબીલા નજ્જાર લોગોં ને અર્ઝ કીયા.

યહ જમીન યતીમ બચ્ચોં કી થી. હુજૂર (સલ્લ) ને ઉનકો તલબ ફરમાયા, કીંમત દેની ચાહી, તો ઉન ભાગ્યવાન બચ્ચોં ને કહા જમીન આપ કો હમ ભેંટ સ્વરૂપ દેતે હૈં, પર આપ ને યતીમોં કી ઈસ ભેટોં કો સ્વીકાર કરના પસન્દ ન કીયા. હજરત અબૂ અય્યૂબ અંસારી (રજિ) ને જમીન કી કીંમત અદા કર દી.

સર્વેસર સબ કે રસૂલ ઇન્દ્ર અગ્ની દૂત

બિના કીસી અતિશયોકિત કે પૂરી ઈમાનદારી ઔર જીમ્મેદારી કે સાથ કહા જા શકતા હૈ કી ઈતિહાસ કી પુસ્તકોં મેં અલ્લાહ કે રસૂલ હજરત મુહમ્મદ (સલ્લ) જૈસા સંપૂર્ણ તથા વ્યાપક વ્યકિતત્વ નહીં ઉભરતા. કિસી કે યહાં દયા ઔર ક્ષમા હી ક્ષમા હૈ, કોઇ યુદ્ધ કૌશલ ઔર વિજય પ્રાપ્તિ કો ઉભારના હૈ, કહીં શાસન ઔર વ્યવસ્થા કી જગમગાહટેં હૈં ઔર કહીં ઉપવાસ ઔર સંસાર ત્યાગ કી સાદગી ઔર યહી નહીં, કોઈ કલદાનિયોં કો સંમાર્ગ કા સંદેશ દેતા હૈ. કોઈ બની ઈસ્રાઈલ કો સંબોધિત કર રહા હૈ. કિસી કો સાલબંદ ઔર નૈનવા કે ભટકે હુઓં કો માર્ગ–દર્શન અભિપ્રેત હૈ. કોઈ ચીન કી રાજ્ય સીમાઓં સે એક કદમ આગે નહીં બડાતા, કિસી કા સંદેશ માત્ર ઈરાન કે આસ–પાસ ગૂંજ કર રહ ગયા. કિસી કી બાંસુરી ગોકુલ બ્રન્દાબન કે પાસ પડોસ કો ગુંજરિત કરતી રહી – પર મુહમ્મદે અરબી (સલ્લ) કા સંદેશ દેશ ઔર ક્ષેત્ર કી સીમાઓં મેં સીમિત ન રહ શકા. પ્રશાંત મહાસાગર કા તટ હિન્દ ઔર રુસ મહાસાગરોં કે દ્વીપ, દજલા ઔર ફરાત કે કિનારે, સિંધ કા મરુસ્થલ, બેસ્તૂન કી પર્વતીય ઘાટિયાં, લેબનાન ઔર અલબુર્જ કે ટીલે, નીલ કી તરાઈ, પરનીજ કી ચોંટિયાં, ફારસ કે અગ્નિ કુન્ડ, ભારત કી તીર્થ સ્થલિયાં, ચર્ચો કી મીનારેં, ઔર મંદિરોં કે દરો દિવાર ઇસ સંદેશ સે ગૂંજ ઉઠે. અલ્લાહ કે રસૂલ મુહમ્મદ (સલ્લ) કે નવ–સંદેશ ને કૌમોં કે ભાગ્ય બદલ દિયે. કાલે–ગોરે, ઉજલે–લાલ, નીલે–પીલે, છોટે–બડે, જ્ઞાની–અજ્ઞાની, મર્દ – ઔરત, ગરીબ–અમીર ને ભી યથારૂચિ લાભ ઉઠાયા. ઈસી સંદેશ કે કારણ ગુલામ ભી યકાયકી પસ્તિયોં સે ઉછલ કર શાસન ઔર નેતૃત્વ કે પર્દો પર આસીન હો ગયે–યહ ક્રાન્તિ ચેહરોં ઔર શકલો કી નહીં ચિંતન ઔર દૃષ્ટિ કી, અન્તરાત્મા ઔર અન્તર્જ્ઞાન કી થી. ઈસને ચારોં ઔર લુટેરોં કો અતિ આચરણશીલ ઔર શાન્તિપ્રિય બના દીયા. અવજ્ઞાકારિયોં ઔર દુરાચારિયોં મેં આજ્ઞાપાલન ઔર સદાચાર કી અનશ્વર આત્મા કો જન્મ દીયા. ઈસ ક્રાન્તિ ને શુધ્ધ સંસ્કૃતિ ઔર પવિત્ર સભ્યતા કી નીંવ રખી–ઔર ન કેવલ નીંવ, બલ્કિ પૂરી ઈમારત ખડી કર દી, જીસકી એક–એક ઈંટ યથોચિત સંતુલન ઔર રચના – કૌશલ કા આદર્શ હૈ !

ઝલકિયાં

ભકિત ઔર ઉપાસના કી વહ સ્થિતિ કી રાત–રાત ભર અલ્લાહ કે દરબાર મેં ખડે રહતે, મુબારક પાંવ સૂજ જાતે. સાથિયોં ને કહા કી હજૂર ! ઈતના પરિશ્રમ કયોં કરતેં હૈ ? જબકી અલ્લાહ ને આપકે અગલે–પિછલે ગુનાહોં કો માફ કર દિયા હૈ. સાથિયોં કે ઈસ પ્રશ્ન કે ઉત્તર મેં આપને કહા– 'કયા મૈં આજ્ઞાકારી બન્દા ન બનૂં?'

શૂર–વિરતા કી યહ દશા કી ખૂની લડાઈયોં મેં જબ અચ્છે અચ્છોં કે પૈર ઉખડ જાતે તો આપ ઈસ પ્રકાર અડિંગ ખડે રહતે માનો કુછ હુઆ હી નહીં. શાન્તિ, ધૈર્ય, નિર્ભીકતા ઔર ખુદા કી ગાદ–ખૈબર કે વિજેતા શેરે ખુદા હજરત અલી (રજિ૦) કા કથન હૈ કિ લડાઈ જબ ઘમાસાન કી હો જાતી તો હમ (સલ્લ) કી શરણ ખોજતે થે. હુનૈન કી લડાઈ મેં સાથિયોં કે કદમ ડગમગા ગયે થે, આતંક ઔર ઘબરાહટ છા ગઈ થી, પર અલ્લાહ કે રસૂલ (સલ્લ) પહાડ કી તરહ અડિંગ ખડે થે. દૂત ઈન્દ્રાગ્ની મહાન અસૂર કીસીસે હારતા નહી (રૂગ્વેદ)

બીસ્મીલાહની બે નું ☽ બિન્દુ સદા રહસ્ય માન છે
શ્રી સતગોર બ્રહમા વાચા. હજરત નબી રસુલીલ્લાહનું બફાત નામું
બીસ્મીલા હરરહમાં નીર રહીમ (હીન્દુ પ્રાર્થના છે. પી. એન. ઓક., દીલ્હી)

સર્વ ખલ્વીંદ બ્રહ્મ

વેદોમાં નરાસંસ નામે નબી નૂર, અંતીમ રૂષી મહામદ અલવીદા

કાયમ જાત ખુદાકી જાનો = અલાહ બાકી કુલ ફાનો = (૧) દુનિયા હદીસ જાનેકુ = ઇતના દીલમે આણેતુ (૨)
જો જાયા સો મરનેકુ = જે ચણીયા સો પડનેકુ (૩) સબકો હોગી એહી રાહ = કયા ફકીર કયા બાંદસાહ (૪)
નબી જેસા કોઇ ના હુતા = તે નબી ઉનકી ગોર મેં સૂતા (૫) મોત તો આખર આયેગી = તે દુનિયાથી છોડાવેગી (૬)
તમે થોડા દીલ દુનિયા પર ધરો = મોત અપની ભાઇ યાદ કરો (૭) મોતકુ સીર પર ખડી જાણો = દુનિયા ખુબ આપકી વાડી પીછાણો (૮)
ઇસમે દો દરવાજે હોવે = એકથી બેઠે તમાસા જોવે (૯) દુજેથી જબ નીકલે બહાર = તમાસા ઉનકા જાયે ભી સાર (૧૦)
દુનિયા કુ ભી યું પીછાણો = તાબીર ઉનકી દીલમાંહે આણો (૧૧) તુમકુ કામ ન આવે કોઇ = ખુબ દીલ સું દેખો જોઇ (૧૨)
નેકી ઉપર તમે ઉમેદ ધરો = બદી કરનેસે તમે બહોત ડરો (૧૩) પીયારે નબી કે યારો થાઓ = બફાત નામે પર કાન લગાવો (૧૪)
યારી દીલમે સે બોતજ કરો = રો – રો કર આંસુ ભૂ પર ધરો (૧૫) તો કુછ પીયાર નબીકા પાવો = નબી રસુલ પર વારી જાઓ (૧૬)
ખુદા મેરેકુ યાદ કરો = બાજ નામે કી બાત પઢો (૧૭) નબી દુનિયાથી ચલેમગર = ત્રેસઠ વરસકી જબ હુઇ ઉમર (૧૮)
મોત નબીકુ માલમ ભઇ = નબીને તબએ હદીસ સુનાઇ (૧૯) અલાહુ મોહ તોજી સરન નહી તબીબ = યું સલલ્લાહ હબીબો ઇસ હબીબ (૨૦)
જા આયેસા કે બેઠે જબ = બડે યારોકુ કીયે તલબ (૨૧) ઇ યારોકુ જબ પોચી ખબર = સબકે દીલમાં પડી ફીકર (૨૨)
હમ સારેકુ બુલાયે કયું = ઇલાઇ ખેર આજ કીજે તું (૨૩) ચલે સીતાબી સે યાર તમામ = જબ આવી પહોંચે ઉનકે મુકામ (૨૪)
નબીને ઉનપે કરી નજર = આંખુ આંસુ આયે ભર (૨૫) રસુલ ખુદાકે બહુત રોયે = જબ યારૂં કો નેનુ જોએ (૨૬)
નબીકે દીલમે ફીકર પડી = જબ મોત આપસ કી યાદ કરી (૨૭) કે ઉન સારૂં સે ફરાક હુવે = આજ કલ ઉનસે હોઉગા જુદે (૨૮)
કે યારોને દૂર સે દેખે જબ = રોને લગે વેભી સબ (૨૯) જબ નબીકે પાસ મે આયે = હાથ નબીકે કદમુ લગાએ (૩૦)
નબીને સબકુ ગલે ગલે લગાયે = આપસકે પાસ બેઠાયે (૩૧) કહા મરહબા તમકુ એ ભાઇયો = વસીયત પર તુમ કાન લગાવો (૩૨)
અલ્લાહ કુ તમે એક પીછાનો = મુજકુર રસુલ ખુદાકા જાનો (૩૩) તમ ખુદાકે બંદે ઉપર = મત કીજો જન હેહાર તો કબર (૩૪)
મુજકો ખુદાને કહાયે – કુરાન સરીફ માંહે લીખા હયે (૩૫) કે એય મહમદ તુમકુ હય મરનાં = તેરી ઉમત કુ ભી હયે ચલના (૩૬)
દુનિયા માંહે કીસે ભી રહના નહી = સબકુ મુજ પાસ આનાં હે સહી (૩૭) જો કુછ કરે સો જાહેર હોવે = આજ આપકે અમલ કુ જોયે (૩૮)
એ વસીયત પુરી કીતી = દીનકી ખીલાફત ઉનકુ દીતી (૩૯) યારોને પુછા તબ રો–રોકર = કરો મહમદ હમકો ખબર (૪૦)
કીસ દીન તુમકો હોવે બફાત = હમકુ તુમ કરો એ જ બાત (૪૧) હજરતને તબ દીયા જવાબ = મેરી અજલકા તબ પોચા સિતાબ (૪૨)
ઉમર મેરી દુનીયાસે ખુટી = લાંબી ઉમેદ સબ યારોં સે તુટી (૪૩) નજીક હુવા ખુદાકે જાનાં = દોસ્તો કે ઉપર જીવ લોભાનાં (૪૪)
જબ યે બાત સુની યારોને = રોકર પૂછા તબ સારુ ને (૪૫) એ લાડલે હય ઉમત કેરે = ઉમત તુજ પર વારી ફરે (૪૬)
અબ તુમ હમકો દીયો રે જવાબ = કલેજાં જલ બલ હુવે કબાબ (૪૭) ખુદા ના કરે વે વખત પહોચાયે = સબ જહાન તમ પર રોયે (૪૮)
કહો તુમ કને આવે કોન = તમકુ આકે નવરાવે કોન (૪૯) ગુસલકા સુનકર નબી રસુલ = દીલમેં ટુક હુવે બહોત મલુલ (૫૦)
રોકર કહા ઘરકે લોક = દેવે ગુસલ ઉઠાવે સોક (૫૧) સબ યારોને પુછા ભી = કફન કૈસા હમ દેવે નબી (૫૨)
કંહા નબીને યારો જો હે મેરા પહેરન = ઉસકા મુજકો કરજો કફન (૫૩) યા મીસરકા ઉજલા કપડા લાઇયો = વે તમ મુજકો કફન પીનાઇયો (૫૪)
ફીર પુછા એ સાહેબ જહાં = કબર તુમારી હમ કરે કહાં (૫૫) કહા યારો આયસા કે ઘર = કરીઓ તમ મેરી કબર (૫૬)

ફીર ભી પુછા કે યા પેગંમ્બર = હમ વારી જાએ સબ તમ પર (૫૭) નિમાજ તમારે જનાજે ઉપર = કોન કરે તમ કરો ખબર (૫૮)
જબ નિમાજ કા સુનીયા નામ = આંખુ આંસુ પડે જયું જલાન (૫૯) ગમગીન હોકે બોલે યું = સુનો યારો મેં બાત કહું (૬૦)
ગુસલ દઈ જબ મુજે કફન પીનાઈયો = જનાજે ભીતર જબ તુમ આઈયો (૬૧) આયસા કે ઘરમેં લાઈયો સારે = જનાજા ધરીયો કબર કીનારે (૬૨)
એક ઘડી તુમ જાઈયો બહાર = રહેમત કરે મુજ પર કીરતાર (૬૩) પીછે જીબરાઈલ ભાઈ આવે = લસ્કર સાથ આપકે લાવે (૬૪)
મીકાઈલ–અસરાફીલ = ઉન પીછુ ભી જબરાઈલ (૬૫) સારે મુજ પર નિમાજ કરાવે = એક ઘડી ફીર માંહે ફીરકર આવે (૬૬)
પીછે તુમ સબ મીલકર આવો = ટોળે ટોળે નિમાજ કરાવો (૬૭) મુજ પર દરૂદ બહોત પઢો = પીછે જાએ કબર મેં ધરો (૬૮)
તમકુ રહેમત કરે ખુદા = આરામ ખુસી મેં રહો સદા (૬૯) દુવા માંગ કર યારોસું = વિદાય કીતે ઉન સારુંકુ (૭૦)
અલ્લાહ કુ તુમ કાદર જાનો = કુદરત ઉનકી ખુબ પીછાનો (૭૧) અય બંદે આપસ કે ઉપર = જો ચાહે સો કરે સમજકર (૭૨)
એક ઘડીમાં દેવે સુખ = સુખ ભી ચાહે તો દેવે દુખ (૭૩) નબી જે સોક દુખ દીખલાયા = જીન પર સારા જગ લોભાયા (૭૪)
જીનસે જુગ કુ હુવા ઉજાલા = દીન દીતા ઉસે ખુદા તાલા (૭૫) હકકી સુખ જે હજરતકુ = પસળી મેં સે નીકલી યું (૭૬)
દરદ કા જોર નબી ઉપર = ડંડો સાથ તાવ આઈ ચડે (૭૭) જે દીન રાત નબીપર આવે = એસા તે દુખ વધતા જાવે (૭૮)
એસી આવે તાપ–પર–તાપ = વો દુખ માન લેવે આપ (૭૯) વખત આસા કા પોચા જબ = અંજાન બીલાલને દીતી તબ (૮૦)
ઉઠે હબસી કે ગુલામ = અજાનકી યે થે અહેલે સલામ (૮૧) પીયાર નબી પર ધરતે થે = કુરબાન આયસ કુ કરતે થે (૮૨)
જબ અદા કરતે થે અજાં = મીલે નીમાજી સબ મસ્જીદ મહાં (૮૩) ના દેખ્યા નબીકુ મસ્જીદ માંહે = બીલાલ કુ પુછા સારું ને તહાં (૮૪)
કહો બીલાલ નબી હૈ કહાં = આજ ન આયે મસ્જીદ મહાં (૮૫) બોલે બીલાલ યારોસું = સુનો યારો મેં બાત કહું (૮૬)
ઘર મે હૈ મેરે પેગંમ્બર = દરદ માંહે ઉનકો નહી ખબર (૮૭) ઉનકા હાલ ખુદા આપ જાને = ઈયા મહમદ આપ પીછાને (૮૮)
યારોને કહા અહે બીલાલ = જાઓ સીતાબીસે તમ દર હાલ (૮૯) જાઓ હબીબ પાસ ભી જાઓ = નીમાજ કાજ બુલાકર લાવો (૯૦)
બીલાલ નબીકે ઘર ચલ કર આયે = દરવાજે પર ઉભા ઠાયે (૯૧) બાહેર સે પુકારે યું કર = અસલાતો વસ્લમો ઈયા પેગંમ્બર (૯૨)
યાર સબ મસ્જીદમાં બેઠા હય = રાહ તમારી દેખતા હય (૯૩) ઉઠો ચલો નીમાજ કરાવો = તમ ફીરાક હોકર ઘરમે આવો (૯૪)
નબીને ઘરમાંહેસુ દીયા જવાબ = ખોલીઓ તુમ પર ભીસ્ત સબાબ (૯૫) તુંને નીમાજી કી ખબર પહોંચાયી = અલાહ તુજસે કરે ભલાઈ (૯૬)
ઈતના કહેકર નબી રસુલ = દુજા કુછ ન બોલા બોલ (૯૭) બીલાલ ખડે દરવાજે સારે = રાહ દેખે કે નીકલે બહારે (૯૮)
નબી રસુલકુ ય આજાર = નહી નીકલે દરવાજા બહાર (૯૯) બીલાલને હાંક મારી અબી = નીમાજ કારન આવો તુમ નબી (૧૦૦)
જબ મહામદ અહેલે સલામ = નીમાજ કા ભી સુનાયા નામ (૧૦૧) ઘર મે સુતે સુતે જવાબ દીયા = કે હકકી તુજ પર હુઈ ઉમીયા (૧૦૨)
નીમાજ કહા તુમને મુજે = અલાહ રહેમતં કરે તુજે (૧૦૩) ઈતના કહકર બોલાયા નહી = ઝાઝી તાવથી સખત ગીરાએ (૧૦૪)
બીલાલ પુકારે ત્રીજી વાર = તુમ આવો મહમંદ ઘરકે બહાર (૧૦૫) જા મીલો તુમ યારોકે પાસ = તુમારી વે કરતે હૈ આસ (૧૦૬)
ઉન સારો કો હોવે મગર = જો જા જમાત તુમ કરો તરક (૧૦૭) નબી રસુલ તબ થે બેહોસ = તબ ગરમી કા ચડી આવે જોસ (૧૦૮)
અવાજ ના સુનીયા હજરતને આપ = બીલાલકુ ફીર ના દીયા જવાબ (૧૦૯) તબ બીલાલને પુછા યું = સાયેદ બોત અન્તર હે નબીકુ (૧૧૦)
અલા એ તુને કીયા કીતા = એસા દુખ નબીકુ દીયા (૧૧૧) મેરે સાહેબ નબી રસુલ = ઉનકુ જુગમાંહે કીયે કબુલ (૧૧૨)
આજ ઉનસે જમાત તરક હોવે = પીછે નબીકુ જમાત કહાં જાવે (૧૧૩) હમ સારેકુ મર ગયે હોવે = દરવાજે પર બીલાલ રોવે (૧૧૪)
દરવાજે સે ફીરે બીલાલ = ચલે ખાખકુ સીરમેં ડાલ (૧૧૫) વાએ ફીરાક હોરે અધો = બીલાલ તેરી કટી અબ ઉમેદો (૧૧૬)
કહા ખુબ હોતા હયરે ખુદા = જો જાન નહી થી મુજકો મુદા (૧૧૭) ફીર એ હાલ દુનીયાકે ભીતર = નહી દેખતા હય હજરત ઉપર (૧૧૮)
હજરત બીલાલ એ જો રોતે = જહાં ઈયાર સબ મહેજદમાં હોતે (૧૧૯) જા મીલે મહેજદ માં યારો સુ = ખબર કીતી ઉન સારેકુ (૧૨૦)
યારોને જબ સુની ખબર = રોને લગે સબ મીલ કર (૧૨૧) રોવે કેસે પુકારે યાર = કે જ્યું કયામત હુઈ પોકાર (૧૨૨)

નબી જબ આયે હુસીયારી મેં = પુછા ઘર મેં બીલાલ હય કહાં(૧૨૪) બીબી આયસા હાજર થે વહાં = કહા રોતે ગયે મહેજદ મહાં (૧૨૫)
તબ નબીને કહા યું = સુનો આયસા મે બાત કહું (૧૨૬) મેરે જીવકુ નહી રાહત = ઉઠને કી નહી હૈ મુઝે–તાકાત (૧૨૭)
આજ મહેજદ માં હે સારે યાર = મુજબીના ઉનકુ નહી કરાર (૧૨૮) ઉનકુ બીલાલ ને કહી ખબર = રખે રોતે જાવે સબ મર (૧૨૯)
અબ આયસા તમ કામ કરો = બાપકુ જાકર ખબર કરો (૧૩૦) અબાબકર મસ્જીદમાં જાવે = મુજ બદલ જા નીમાજ પઢાવે (૧૩૧)
બીબી આયસા તબ બોલઉઠે = મેં બલી જાઉ મેરે મીઠે (૧૩૨) તબ નબી કહા યું = સુનો આયસા મેં બાત કહું (૧૩૩)
અબા બકર તમારે ઇયાર = તમ દેખે ઉનકુ હોવે કરાર (૧૩૪) જબ મહેજદ મહાં = તમકુ જબ નહી દેખે વહાં (૧૩૫)
કહો ઉનકુ ધીરજ હોવે કયું = મૈ તો જાન હી કહેતી હું (૧૩૬) કહેવે નબી ફીરા ફીરા = આયસા ડાલે દૂરા દૂરા (૧૩૭)
મેરે બાવા અબાબકર = તુજ બીના કીયું કરે સબર (૧૩૮) કયુંકર હોવે ઉનકુ તાકાત = સો કીયુ કરસે ઇમામત (૧૩૯)
આખર ઇસુફ નબીકે ખાસ = ભેજા અબુબકર ને પાસ (૧૪૦) ઇસુફ ઉન પાસ જાકર = અબાબકર કુ કરી ખબર (૧૪૧)
અબા બકર મહેજદ મેં આયે = સબ યારો કો રોતે પાયે (૧૪૨) દીલાસા સારું કુ દેકર = જા ખડે રહે ઇમામત પર (૧૪૩)
જબવે ઇમામત લાગે કરને = અલહમદો કો અવલ પડને (૧૪૪) જબ ખાલી દેખી નબી કી જગે = કીરાત મુખસે પડીના આગે (૧૪૫)
રોને લગે સબ યાર જાર જાર = પડતે પડતે ખાએ પછાડ (૧૪૬) નીમાજ વહાં તબ કોઇ ના પડે = રોવે સારે ખડે ખડે (૧૪૭)
ગું–ગું કોક નીકલી આયે = જાને કયામત કી આઇ વાયે (૧૪૮) એસા સારુ ને સોર કરીયા = હજરત કે કાને અવાજ પડીયા (૧૪૯)
નબી રસુલ ભી આયસાકુ = બુલાયે પાસ પુછા યું (૧૫૦) કહોરે આયસા મુજે એ આરહા = રોને લગે એ સારે કહાં (૧૫૧)
આયસા બોલે રસુલે ખુદા = જુગકે પીયારે તુમ હો સદા (૧૫૨) સારે યાર ઓ અબાબકર = તમ સાહા જા ખોયા ગોહર (૧૫૩)
તુમ બીન ઉનકુ નહી આધાર = યું જારીના કરે પોકાર (૧૫૪) નબી રસુલને સુનીયા જબ = સીરકુ પટી ખેચ બાંધી તબ (૧૫૫)
સીર અલીકે ખંધે દીતી = હાથ ફજલ કે ગલે મેં લીતા (૧૫૬) આસતે આસતે ચલે મહેજદ મહાં = સબકો મીલે યારોમહાં (૧૫૭)
જબ નબીકુ દેખે સબને = જાદે લગે સારે રોને (૧૫૮) નબીને સબકો ગલે લગાયે = સારું કો સીર હાથ ફીરાયે (૧૫૯)
ખુસાલી જા સબકુ દીતા = સારુ કે સાથ જા ઇમામત કીતી (૧૬૦) દુખ ઉપર તાપ ના લાયે = સીતાબીસુ ઘરકુ ફીર કર આયે (૧૬૧)
તાવને એસા કીતા જોર = ઠંડો સે નબીને અંગ મોડે (૧૬૨) અબાબકર જબ ઘરમેં આયે = નબીકુ બહોત દુખમે પાયે (૧૬૩)
નબી પર આકર રખા હાથ = હાક માર કર કીતી બાત (૧૬૪) કહા એ રસુલ સાહેબ માહરે = એસી તાપ તમ પર કીયારે (૧૬૫)
એ ચાદર જો તુમને ઓઢીહે = જાણે આગ પર છોડી હયે (૧૬૬) નબીને કહા ખુદાકુ મયા = ખુદા મેરે કીયું ખુસ આયે (૧૬૭)
નબી સો મીલકર અબાબકર = સો ગયે આપસકે ઘર ફીરકર (૧૬૮) નબીકુ નીંદ આઇ ઉસ રાત = ખવાબ મેં દેખી ખુદાકી જાત (૧૬૯)
ખુદાને કહા અયે મહંમદ મીઠા = તમતો સારે જગકો બેઠા (૧૭૦) ઉઠોરે મહમદ સબકુ જાઓ = સબ યારોકો વીદા કર આવો (૧૭૧)
જાગકર ઉઠે નબી રસુલ = સાંસથી બહોત ટુક હુવે મલુલ (૧૭૨) નબી બેકલ રહે સારી રાત = જબ ખુદાસે સુની એ બાત (૧૭૩)
ગઇ તલ વલતી રાત તમામ = ઉઠે સુબ્હકુ નબી ઇમામ (૧૭૪) અલીને ફાજલકુ લીયાસાથ = નબી મહેજદ માંહે ગયે ઉનસાથ (૧૭૫)
નબીને જાકર મહેજદ મહાં = જમાત સભી સે કીતી વહાં (૧૭૬) જમાત નબીને કીતી જબ = બીલાલકુ બુલાયા પાસ તબ (૧૭૭)
પાસ બુલાકર કહા યુંકર = ચડો બીલાલ મીનારે ઉપર (૧૭૮) કરો ખબર સબ આવે યહાં = મીલે સારે મુસલમાન મહેજદ મહાં(૧૭૯)
સબકે સાથ વીદાયી કરું = પીછે જાકર ઘર મેં ગીરૂ (૧૮૦) બીલાલ મીનારે ચડકર = પોકાર પોકાર યું કી ખબર (૧૮૧)
અય યારો સબ મીલકર આવો = નબીસે મીલકર જાઓ (૧૮૨) નબી રસુલ સે મીલકર જાઓ = તો સીતાબીસે મીલકર મહેજદ માં આવો (૧૮૩)
વીદાય કરને આવકર સારે = નબી હૈ મીજમાન તુમારે (૧૮૪) સારુને ખબર સુનીયા જબ = હલ બલ પડી મીલ તબ (૧૮૫)
બીલાલ ને જબ બાંગ પુકારે = નીમાજી સારે મહેજદ મે આયે(૧૮૬) સીધી બીલાલને બાંગજ બોલે = તબ દરવાજા સાત ખોલે (૧૮૭)
કયા ઓરત કયા મરદ = સબ દોડ આયે મહેજદ મહાં (૧૮૮) અસીલ અસરાફ ઓર બાંદી ગુલામ = આયે મહજદ માંહે તમામ (૧૮૯)

એસે આયે સારે દોડ = ખુલે દરવાજે પડે છોડ (૧૯૦) મોંહ નુરાની ઝલકે એસા = ચઉદમી રાત કી ચાંદ જેસા (૧૯૧)

બહોત વસીયત કરી ઉનપર = કહીં નહી સારે ઉપર (૧૯૨) જો કુછ કહા નબી રસુલ = સારું ને સબ કીયા કબુલ (૧૯૩)

આખર નબીને કહા યું = સુનો ભાઈયો મેં બાત કહું (૧૯૪)

મેં તો તુમ પર થા = કહો જુલમ કે અદલ થા –

તબ રોકર બોલે સારે = રજાક અલાહે નબી હમારે –

નબીને બાત કીતીરે = કલેજે મેં આગ દીતીરે (૧૯૫) એસા સીર પર બાપ રહીમ = આ બડા ભાઈ હોએ કરીમ (૧૯૬)

વેસે તુમથે હમારે સીર પર = હમ વારી જાએ તુમ પર (૧૯૭) તુમને હમકો દીન સીખલાયા = અસરાફી સબ જુગ મે તમ સે પાયા (૧૯૮)

તમ સે કયું ન રાજી હોવે = તો એસી બી તમસુ પાએ (૧૯૯) નબી રસુલને ઈતના સુનકર = આંસુ લાયે ભર (૨૦૦)

કહા યારૂ સું સુનો બડેરે = ફીરના સુનોગે પૈગામ મેરે (૨૦૧) મેરા નામ મહમદ જાનો = અબ્દુલા મેરા બાપ પીછાનો (૨૦૨)

અબ્દુલા મુતલીબ મેરા દાદા = હાસમ મેરા પરદાદા (૨૦૩) હાસમકા દાદા બાબા અબ્દુલ મનાફ = રખો યારો તુમ દીલસાફ (૨૦૪)

અરબ રજમ મુલહે મેરા = ખુદા રખે મામુર ઘર (૨૦૫) નાએ મુજ પીછે નબી નહીકોઈ = યાદ દીલ મેં રખો સોઈ (૨૦૬)

અયે યારો મુજે કીસીકી હોયે આસા = ક બજાઉમે ખુદા કે પાસ (૨૦૭) પણ ઉમત ઘર બંધીયા દીલ = વાએ ફીરાક હુવા મુસ્કેલ (૨૦૮)

મેરી ઉમત ગરીબ હે નિરાસ = કીસકે જાકર બેઠે પાસ (૨૦૯) ઈલાહી સલામત રખે તુ = તેરી ફજલ સે ઉમતકું તુમ (૨૧૦)

સુનોરે વસીયત મેરી સારે = અબ મહેમાન હે તુમારે (૨૧૧) સબકુ એસા સુનાયા = હાજરગેબકુ પોચાયા (૨૧૨)

હલાલ કુ હલાલ કહીયો = હરામ બાતસે પીછે રહીયો (૨૧૩) નબીને સીરકો ઉંચા કીયા = કે ખુદા મેરા ગીઠા યા (૨૧૪)

તેરા કહા મેને સારા પહોંચાયા = મેરી ઉમતકુ સબ સુનાયા (૨૧૫) પછી સીરકુ નીચે કરકર = કહા સુનો સબ મીલકર (૨૧૬)

મેરા મરના ઔર જીવના = ખુબ હૈ દોસ્તાના (૨૧૭) તબ યુંકર બોલે સારે = યા નબી રસુલ જુગકે પીયારે (૨૧૮)

જીવના તુમારા ખુબ હે હબીબ = પણ મરના તો હોય ખુબ (૨૧૯) તબ નબી ને કહા બીયાન = સુનો સારે ધરકર કાન (૨૨૦)

જીવના તો ખુબ હોગા યું = તુમ નિમાજ કરો મુજસું (૨૨૧) મેને તુમકો પેદાસ સીખલાતા = દીનકી રાહ મેં દીખલાતા (૨૨૨)

મેરી મીજલસ મેં તુમ આતે = અલબત કુછ ખુબી પાતે (૨૨૩) અને મરના મેરા ખુબ હૈ = સુનો કહુ યું કર રે (૨૨૪)

મેં જબ ખુદાકી દરગાહ મેં જાઉં = તુમારી નેકી કબુલ કરાઉં (૨૨૫) મેં બદી યા બખસાઉંગા = તુમારે કામ મેં આઉંગા (૨૨૬)

પણ મગર સોલે આદમીકુ = નહી બખસાઉંગા ઉનકુ (૨૨૭) કોલ નબી સલલાહો = અલ અહલે સલામ (૨૨૮)

લાઈ દુખ દોલત જનત = અરબા એ તના જા નાસ (૨૨૯) અવલ હા સારે બોલ = મેરે વસાની કાતેલુસ સજરે વસલેસો (૨૩૦)

જબે હુલ બકર વશ અબે = આબે અલાહુ બસર (૨૩૧)

સોલે આદમીકા બ્યાન

અવલ જે દીનમાં આવે = આકર વો કુફાર મેં મીલજાવે (૨૩૨) દુસરાં ઉનકુ નહી સફાયેતે = જે મા બાપ ઉપર ઉઠાવે હાથ (૨૩૩)

તીસરા કોઈ ખુની હોવે = એબી સફાયેત ન જોવે (૨૩૪) અને જે ઓરત હલાલ કરે = અને ઉસપર કોઈ તહોમત ધરે (૨૩૫)

ઉસે મેરી સફાયેત નહી હોવે = એબી આખર દોજક મેં જાયે (૨૩૬) અને જૂઠી સાએદી દેવેગા = એબી સફાયેત નહી પાયેગા (૨૩૭)

છઠા જે કોઈ હોવે વ્યાજ ખોરે = વેભી સફાયેત સે રહેવે દૂર (૨૩૮) સાતમા કોઈ જે પીયે સરાબ = વોભી સફાયત ના પાવે આપ (૨૩૯)

કાફરો સે ચડકર જાવે = સબસે પીછા ભાગ કર આવે (૨૪૦) બડા ખુની કહલાવે એહે = મેરી સફાયેત ન પાવે વોહે (૨૪૧)

નવમા જે કોઈ ના કરે = વેભી સફાયેત સે દૂર પડે (૨૪૨) દસમા જે કોઈ હોવે જાદુગર = મેરી સફાયેત નહી ઉસપર (૨૪૩)

જે કોઈ જમાતસું તરક કરે = નિમાજ જમાત સુ નહી પડે (૨૪૪) ઉસકુ ભી નહી હોવે સફાયેત = જાવે દોજક સેતાનુ સાથ (૨૪૫)

વેભી સફાયેત સુ દૂર રહેવે = જે દુનિયાદાર ચોર હોવે (૨૪૬) અને જે આલમ ઈલમ પઢે = જાન બુઝકર ગુના કરે (૨૪૭)

વેભી મેરી સફાયેત નાપાવે = આખર વો દોજકમાં જાયે (૨૪૮) અને જે કોઈ અતીમ (યતી) કા ખાવે માલ = દોજકમાં ઉનકા બુરા હાલ (૨૪૯)

સોલમા વે કોઈ સફાયેત ના પાવે = જે કોઈ મેરે યારકુ કુડાવે (૨૫૦) વેતો રાવજી ખારજી હોવે = વે મેરી સફાયત ના પાવે (૨૫૧)
પછી નબીને કહ્યા યુ કર = સુણો યારો સબ મીલકર (૨૫૨) જે કોઈ મુજ પાસ માગે કરજ = આજ મેરે પાસ આવે કરે અરજ (૨૫૩)
મેં ઉસકા કરજ દીલાઉ = ખુદાકે વહાં મેં છુટકા પાઉં (૨૫૪) અને જીસકે પાસ મેરા કરજ હોવે = વે ભી આજ મુઝે યહાં દેવે (૨૫૫)
એ આખર દીન હે મેરા = આવો મેરા છુટાવો કેડા (૨૫૬) તબ દો કરજદાર બોલ ઉઠે = યા મોહમ્મદ જુગ કે મીઠે (૨૫૭)
ત્રીન દીગર હમે તમને દીએ ઉસરાત = મુજ પાસ લીયે ખેરાત (૨૫૮) એક દીગર હમ પાસસે લીયો = તમને લેકર હસન કુ દીયા (૨૫૯)
દુજા બોલા અયે નબી રસુલ = તેરે દુસ્મન કો મો માં ધુલ (૨૬૦) જો સાહેબ આજ મુજકુ દેવે = તો અમ સાહેબ કને લેવે (૨૬૧)
નબીને અલીકુ કહા યુ = જો માગે સો દો ઈનકુ (૨૬૨) અલી બહેલે આયે યહાં = ઉનકો દીયે મહેજંદ યહાં (૨૬૩)
મીબર પરસે બોલે નબી = ચલો અલી ઘર જાવે અબી (૨૬૪) જે ઉકાસા મોજ કા બેટા = બોલ ઉઠા અયે અહમદ મીઠા (૨૬૫)
મેરા કરજ આજ તુમ દીલાવો = પછી તમે સુખ સું ઘર જાઓ (૨૬૬) હજરતને તબ યું કર કહા = અરે ઉકાસા કરજ હય કયા (૨૬૭)
તબ ઉકાસા બોલા યું = સુનો નબી મેં બાત કહું (૨૬૮) કે એક રોજ તુમ આપ પેગમ્બર = સવાર થે તબ તુમ મરકબ ઉપર (૨૬૯)
ગજા કાજ તુમ જાતે થે = હાજર અસબાબ સારે થે (૨૭૦) સારેથે તબ જીલે બદાર = મેંથા સાથ રીકાબદાર (૨૭૧)
તબ ઉસ વખત યા સરવર = ચાબુક ચલાયા મરકબ ઉપર (૨૭૨) ઉસ ઘોડે કુ લાગી નાહી = લગી મેરે બાજુ માંહે (૨૭૩)
વો ચાબુક આજ મેં નબી = તુમારે પીછે મારું અબી (૨૭૪) નબી કે દીલમેં ગીરાની આઈ = જબ ઈને વો બાત સુનાઈ (૨૭૫)
કે મુજકુ મારેકુ = મેં ચાબુક સહુ ગા કીયું (૨૭૬) તબ નબીને કહા ઉકાસા ભાઈ = મારજો તેરે ખુસ આઈ (૨૭૭)
કેસી ચાબુક વેથી રે = કુછ નીસાની હોગી રે (૨૭૮) તબ ઉકાસા બોલા યું = ચમડે કા દસ્તા થા ઉસકુ (૨૭૯)
તબ નબીને ફાજલ કુ કહા = ફાતમા કે વહાં સે ચાબુક લાવ (૨૮૦) તબ ફાજલ ગયા ફાતમા કે ઘર = હાંક મારી દરવાજે ઉપર (૨૮૧)
યા ફાતમા નબી કી બેટી = ચાબુક લાવો સિતાબી ઉઠી (૨૮૨) નબી રસુલને માગી આપ = મુઝે લાકર દો સીતાબ (૨૮૩)
બીબી ફાતમાને દીયા જવાબ = એતી ફાજલ સીતાબ કીયા (૨૮૪) મેરે બાબા કુ હૈ આજાર = કયું કર હોવે દુલ દુલ પર સવાર (૨૮૫)
તબ ફાજલને કહા અયે બીબી ફાતમા = નબી હૈ આજ મહેજંદ મહાં (૨૮૬) સબસે આજ કરતે હૈ અલવિદા = સબકા કરજ કરતે હે અદા (૨૮૭)
ઉકાસા હે મહેજદા મહાં = કરજ તલબ કરતા હે વહાં (૨૮૮) કહેતા હે ચાબુક મારું = નબીસે મેરાજ કરજ ઉતારું (૨૮૯)
તબ બીબી ફાતમા બોલે યું કર = લાનત હોજો ઉકાસા ઉપર (૨૯૦) જે મેરે બાવાસે કરે આજ = સકતી કરે કરે ના લાજ (૨૯૧)
તાકાત નબી કે નહી હેરે આજ = ચાબુક સહેંગે કયું કર આજ (૨૯૨) રોતે રોતે ચાબુક લીતી = લે ફાજલ કે હાથ દીતી (૨૯૩)
ફાજલ વહાં સે ચાબુક લેકર = આયે સીતાબી મહેજંદ ભીતર (૨૯૪) ફાતમા ઘરમાં તલ વલા કરે બાહેર = તો પાંઉ કયું કર ધરે (૨૯૫)
હસન – હુસેન કુ પાસ બુલાવે = ફીરાક સું નાનાને લગે લગાયે (૨૯૬) અરે મેરે આંખુ કે નૂર = જાવ નાના પાસ હોવ હાજર (૨૯૭)
અરે બેટા મહેજદ માંહે જાઓ = નાના બદલે તુમ માર ખાઓ (૨૯૮) હસન હુ[illegible]નને સુના જબ = રોતે ગયે મહેજંદ માંહે તબ (૨૯૯)
નબીને ફાજલ કે પાસ સે ચાબુક લીતી = લઈ ઉકાસા ને હાથમાં દીતી (૩૦૦) તબ ઉકાસા ચાબુક લેકર ચડને લગા મીમબર કે ઉપર (૩૦૧)
તબ અબાબકર ગયે ઉકાસા કે પાસ = તુજે ના હે ખુદા કી આસ (૩૦૨) ઈતની સખતી કયા કરતા રે = ખુદા સે તુ નહી ડરતા રે (૩૦૩)
નબી રસુલ જુગ કે પીયારે = ઉનકુ ચાબુક કયુ કરી મારે (૩૦૪) જારે નીકલ મહેજદ માંહેથી બાહેર = તુજે ના આવે ખુદાકા પીયાર (૩૦૫)
તબ નબી બોલે મીમબર ઉપર = મન માનો અબાબકર (૩૦૬) જો તુમ ઈસકો ભુંડા ચાહો = તો મુજે તુમ દોજકમેં બાઓ (૩૦૭)
અરે ઉકાસા મુજકુમાર = તુજકુ રહેમત કરે ગફાર (૩૦૮) અબાબકર તબ બોલે યું = સુનરે ઉકાસા બાત કહું (૩૦૯)
એક બદલે મુજે માર દસ = એક ચાબુક નબી કુ બખસ (૩૧૦) વે કહે ઈસકો મારું નહી = હજરત કુ મે મારું અહીં (૩૧૧)
તબ ઉમર ને કહા એય સંગદીલ = નબી પર કરતા હે મુસ્કીલ (૩૧૨) લે મુજકો વીસ ચાબુક માર = બખસ નબીકુ તેરા પાડ (૩૧૩)
તબ વો કહે યું કયું હોવે યુ = મારુંગા મેં હજરત કુ (૩૧૪) તબ હજરત બોલે ઉસમાન = અરે ઉકાસા કહા તું માન (૩૧૫)
ચાલીસ મુજે ઉસમાન કુમાર = પણ હજરત કુ તું ના માર (૩૧૬) તબ ઉકાસા બોલા પુકાર = અરે ઉસમાન નબી કે યાર (૩૧૭)
મેં કીસીકે ઉપર દસ્તા ઉચા ન કરું = મારું તો હજરત કુ મારું (૩૧૮) તબ અલીને પકડા હાથ = ભાઈ ઉકાસા સુનરે બાત (૩૧૯)
મેરે નબીકુ બહોત હે આજાર = એક બદલે મુજે પચાસ માર (૩૨૦) તબ ઉકાસા અલી સે કહે રે = હજરત કુ મેં મારું ફેર (૩૨૧)
તબ ઉકાસા ટુટ પડા = દોડ કે મીમબર પર ચડા (૩૨૨) તબ હસન હુસેન દોનો ભાઈ = જીસને જુગસે ઈજ્જત પાઈ (૩૨૩)

રોને લગે છાતી ભીતર = ખડે રહેજો મીમબર ઉપર (૩૨૪) પકડા ઉકાસા કા હાથ = રો રો કર કરને લગે બાત (૩૨૫)
અરે ઉકાસા હક્ક કે પીયા રે = નાના હોંગે દુખી હમારે (૩૨૬) સો સો હમકું ગીન ગીન કે માર = બખસ હેગા નાના કુ આજાર (૩૨૭)
તબ નબીને મીમબર પર = દોનો ભાઈ કા હાથ પકડા (૩૨૮) લેકર લગાયે છાતીસુ = કહને લગે ઉનકુ યું (૩૨૯)
અરે બેટા તમ મત કુછ કહો = ઉકાસા કુ મારને દો (૩૩૦) તુમારા નાના હયે ખુસહાલ = જો એ કરજ લેવે ઈ તાલ (૩૩૧)
અરે ઉકાસા તુ મુજે માર = તેરા મુજ પરસે કરજ ઉતાર (૩૩૨) તબ ઉકાસા ચડા મીમબર કે ઉપર = નબીકે પીછે રહા ખડા (૩૩૩)
તબ કહા નબી રસુલ = મેરી બાત કુ કરો કબુલ (૩૩૪) જબ તુમને ચાબુક મારી થી = તબ પીઠ મેરી ખુલીથી (૩૩૫)
તમે આજ પહેરન ઉઠાવો = મેરે હાથ કી ચાબુક ખાઓ (૩૩૬) એ બાત જબ સુની યારુને = તબ મહેજંદ માંહે સબ લગેરોને (૩૩૭)
નબીને કહા એય ઉકાસા ભાઈ = જ્યું ખુશી આવે યું મુજે માર (૩૩૮) પહેરન નબીને ઉઠા યા આપ = કહા નબીને ભાઈ સીતાબ (૩૩૯)
તબ ઉકાસાને કીયા કરા = હાથમેં સે ચાબુક ડાલ દીયા (૩૪૦) મહોર નબુવત ચક્ષૂ પર = દેખને બોસા દીયા ઉસ પર (૩૪૧)
ઉતર કે, નબીકે પાંવ પડા = સીર નબીકે કદમુ મે ધરા (૩૪૨) નબીકુ યું કહને લગા બાત = કાટુંને મેરા હાથ (૩૪૩)
તમ પર મેરા હાથ ઉઠાવું = તો કયામત મેં કયા મોં બતાવું (૩૪૪) તબ નબીને ખુશાલી સું = સબ યારુ સું કહા યું (૩૪૫)
મુજ પીછે ઉકાસા પર = રખીઓ તમ રહેમત કી નજર (૩૪૬) જબ યેહ બાત હેરહી તમામ = બોલા નબી રો કર ઈમામ (૩૪૭)
અયે મહેરાજ અલ વીદા = અયે ઇન સારા ઇલ વીદા (૩૪૮) ભીસ્તી ઉનકા હોઈયો નામ = દોજક કી ઉસકુ આંચ હરામ (૩૪૯)
ઉસ વાસ્તે ફંદ કીયા = મહોર નબુવત પર કરી નજર (૩૫૦) એય મેરે જાન ઈલ વીદા = અયે દીલદારો અલ વીદા (૩૫૧)
અયે મેરે જાનો અલવીદા = અયે દોસ્તો ઈલબીદા (૩૫૨) અયે ગરીબો અલવીદા = અયે અતીમો અલવીદા (૩૫૩)
અયે અમીરો અલવીદા = અયે ફકીરો અલવીદા (૩૫૪) અયે કબીરા ઈલબીદા = એય સખીઓ ઈલવીદા (૩૫૫)
એય ઓરતો ઈલવીદા = અયે જઈફો ઈલવીદા (૩૫૬) અય અબુબકર ઈલવીદા = અય મેરે ઉમર ઈલબીદા (૩૫૭)
અય ઉસમાન ઈલબીદા = એય સેરે જવાન અલવીદા (૩૫૮) લંબી સફર મેં જાતા હું = તમસે છેહ મેં પાતા હું (૩૫૯)
ઈલબીદા કા સુનકર સારે યાર = મહેજંદ માંહે રોવે સારે પોકાર (૩૬૦) વાહે મહમદ મીઠે રે = ફીર કર જલાયા દીયા રે (૩૬૧)
વાહરે હમારે સીરકે તાજ = હમકુ નહી કોઈ તુમ બાજ (૩૬૨) તમારા હમકુ હેય આધાર = અબ હમકુ કયું હોવે કરાર (૩૬૩)
જબ જારી કર રહે તમામ = નબીકુ સારુકુ કીયા સલામ (૩૬૪) નબીકુ દુખસે આઈ તાપ = મહેજંદથી ઘર આયે સીતાબ (૩૬૫)
ઈલબીદા એ મીમ્બર મેરા = ફીર નહી દેખું મુખ તેરા (૩૬૬) ઈલવીદા અયે મહેજંદ મહેરાવા = મહેજંદ સે ઘર આયે સિતાબ (૩૬૭)
રોવે આયસે સબ મીલકર = આંસુ ચલે મુખ સે ટલ કર (૩૬૮) પીરકી રાતકુ નબી રસુલ = બહોત દરદ મેં હુવે મલુલ (૩૬૯)
બીબી આયસા કે ઉસ રાત = બેહોસ થે દુખ કે સાથ (૩૭૦) બીબી આયસા ખીજમત મે થે = ખીજમત નબી કી કરતે થે (૩૭૧)
દીવા નબીકે થા આગળ = તેલ બીગર હુવા ગુલ (૩૭૨) ઘરમેં એક દામ ન મીલે = જો લાવે તેલ ને દીવા જલાવે (૩૭૩)
તબ બીબી આયસા રો કર = ખાલી કોડીયું હાથમેં લેકર (૩૭૪) અનસારી એક પાડોસણ થી = નબીકે પાડોસમે વો ઔરત થી (૩૭૫)
ઉનકે ઘર બીબી આયસા જાકર = યું કર કહા ઉસકુ રોકર (૩૭૬) અય મેરે દુખ કે બીસાર = મેરે નબી કુ હૈ આજાર (૩૭૭)
બહોત બેસુધ હય નબી = દીવા બુઝ ગયા હૈ અબી (૩૭૮) એકે દીરહમ નહી મુજ કને લાવું તેલ ઔર દીવા કરું રોસન (૩૭૯)
તેરી પાસ કરતી હું અરજ = થોડા તેલ દોને કરજ (૩૮૦) આજ તેલ દેવે તું યહાં = તો દીવા જલાઉ મેરે ઘરમેં (૩૮૧)
દીવા નબી કે પાસ ધરું = જીવ જાનસે ખીજમત કરું (૩૮૨) નબી કે દુખકા સુનીયા જબ = પાડોસણ રોને લગી તબ (૩૮૩)
કહને લગી બહોત રોકર = વાહી ઈલાહો મુજ પર (૩૮૪) જો એ હાલ નબી પર ગુજરે = મેરે કાન અવાજ જો પડે (૩૮૫)
આવો રે આયસા મે બલીહારી જાઉં = કોડીયા તેલકા ભર કર લાવું (૩૮૬) અનસારીને કોડીયા લીયા = બીબી આયસા કુ ભર દીયા (૩૮૭)
બીબીને કોડીયા લેકર = રોસન કીયા ઘરમેં લાકર (૩૮૮) બીબી આયસા કહતે હે = કે જબ દીવા જલાયા મેં (૩૮૯)
દીયા નબી કે પાસ ધરકર = બેઠે પાસ ખાટ પર (૩૯૦) કીયા દેખું હાથ નબી કે = દુખ સે બહોત હલાતે (૩૯૧)
મેરે જાના નબી રસુલ = કુછ પઢને મેં મસગુલ (૩૯૨) મેને નજીક જા કાન ધરા = મેરે કાનમેં અવાજ પડા (૩૯૩)
સોહન મોહન જુગ કે પીયારે = કહને લગે દુખ કે મારે (૩૯૪) ઈયા ઈલાહી યા ગફાર = ઉમત મેરી પાર ઉતાર (૩૯૫)
તબ મેને કહા યું કર = યા રસુલ યા પેગમ્બર (૩૯૬) ઈસ હાલમેં યા નબી રસુલ = ઉમત સુ હો મસગુલ (૩૯૭)

ઉમત કયા આતી હૈ કામ = જો ઉનકા લેતે હો નામ (૩૯૮)
તબ નબીને કહા યું = સુનો આયસા મેં બાત કરું (૩૯૯)
જબ અજરાઈલ આયેગા = જીવ મેરા લે જાયેગા (૪૦૦)
તબ ઉમતકુ દીલમે ધરુ = ઉમત ઉમત યાદ કરું (૪૦૧)
અને આયસા જબ મેં ગોર મે જાઉંગા = ઈસકી દીલમે યાદ ન લાવુંગા (૪૦૨)
ઉમત ઉમત કરું ઈસ હાલ = જો ઈનસે રહુંગા મે ખુસહાલ (૪૦૩)
અરે આયસા જબ હોવે કયામત = તબ લગ કહુંગા ઉમત ઉમત (૪૦૪)
ઓલીયા કહે નફસા નફસી = કીસીકુ ના પડે ડંસી (૪૦૫)
તબ લગી યે આયસા એઉમત = દૂર જબાન સે નાહોવે ઉમત (૪૦૬)
રાત નબીકી પીર કી ઉપર = ઈસ બાતસે ગઈ ગુજર (૪૦૭)
પીરકા દીન જબ આયા = તબ દુખ નબીકા વધતા ગયા (૪૦૮)
ઈસકા હુકમ એ સબકા ઉપર ગાલબ = મીસર મગરેબના હેય સાહેબ (૪૦૯)
તબ રબને અજરાઈલ કુ કહા યું = જારે નબી કે પાસ તું (૪૧૦)
મેરે હબીબ પાસેરે જાઓ = પીયારે કી રૂહાની કબજ કર લાવો (૪૧૧)
પણ મેં ઈતના કહતા હું = હબીબ કે પાસ જારે તુ (૪૧૨)
બીગર હુકમ ઘરમેં મત જાઈયો = હુકમ દેવે તો રૂહ કબજ કર લાઈયો (૪૧૩)
તબ અજરાઈલ અહલે સલામ = હુકમ પર તે કરતે કામ (૪૧૪)
અરબીકી સુરત કર = આકર ખડે દરવાજે ઉપર (૪૧૫)
સલામ કીયા દરવાજા ઠોક = ખોલા દરવાજા નબી કે ઘર કે લોક (૪૧૬)
કહો કહાં ગયે હે નબી ઈમામ = મેરા ઉનસે હેય કુછ કામ (૪૧૭)
હુકમ દો તો ઘરમાં આવું = બાત નબીસે કરકે જાઉં (૪૧૮)
બીબી ફાતમાને જવાબ દીયા = બંદે ખુદાકે કહેતા હયે કયા (૪૧૯)
મેરા બાબા બહોત હે મલુલ = દરદમાં હે મસગુલ (૪૨૦)
જારે અબ તુ ફીર જા = એક ઘડી પીછે તું આ (૪૨૧)
તબ અજરાઈલ અહલે સલામ = કીયા દુસરી બાર કલામ (૪૨૨)
ખોલા દરવાજા મીજ પર = જા નબી કો કરો ખબર (૪૨૩)
તબ ફાતમા બોલે બીબી = અબ તો તુમ જાઈયો અરબી (૪૨૪)
નબીકુ આપકી નહી ખબર = તું તો ખડાહે દરવાજે પર (૪૨૫)
તબ અજરાઈલ અહલે સલામ = પુકાર દસ્તે સે કીયા કલામ (૪૨૬)
ખોલ રે દરવાજા આંજ = મુજે ખુદાકી આવે લાજ (૪૨૭)
ફરમોદ કીયા ખુદા આવું = બીના હુકમ મત જાઈયો તમ (૪૨૮)
નહી તો મેં તમારે યહાં = બાહેર મેં ખડા રહતા નહી (૪૨૯)
અગર તુમ દરવાજે સારે = મુંદ રખા મુજ પર હારે (૪૩૦)
તો ભી મેં ઘર મે આવું = મેરા કામ કરકે જાઉં (૪૩૧)
કબી નાક, મોંહ, મું, દો કાન = તો ભી મેં જાઉંગા જાણ (૪૩૨)
મુજે કીસીકા નહી ડર = કયા રસુલ અને કયા પેગમ્બર (૪૩૩)
મુજે ઔર કહલાતા હું = સબકે ઘરમે જાતા હું (૪૩૪)
સબ કોઈ મુજસે ડરતે હૈ = તુમારી યાદસે લળતા હું (૪૩૫)
તમ પીછે ભી આઉંગા = સબકે ઘરમેં આઉંગા (૪૩૬)
કોઈ મેરા પકડે હાથ = કોઈ મુજસે કરે ના બાત (૪૩૭)
હુકમ મુજે દો સીતાબ = નહીં તો મેં ખાઉંગા આપ (૪૩૮)
બીબી ફાતમાને સુનીયા જબ = આવી ઘરમાં થર થર કંપે તબ (૪૩૯)
રોતે આયે નબી કી પાસ = ધુજારે સે ચડીયા સાંસ (૪૪૦)
અરે બાવા કોઈ બહાર ખડા = ભૂત બલા કે દેવ બડા (૪૪૧)
ડરકી બાતાં કરતા હૈ = પુકાર પુકાર કે કહતા હૈય (૪૪૨)
નબી રસુલને રોકે આપ = બેટી ગલે લગાઈ આપ (૪૪૩)
હાથ ફીરાયા સીરકે ઉપર = રો રો કહને લગે યું કર (૪૪૪)
અરે બેટા તું જાનતી હૈ = કોણ ખડા પીછાણતી હૈ (૪૪૫)
અરે બાવા મે કયા જાનું = ખુદા જાને યા જાનો તુમ (૪૪૬)
તબ નબીને કહા યું કર = અરે બેટી તું સુન કાન ધર (૪૪૭)
એ જો ખડા હે દરવાજે બહાર = એક ઘડીમેં મારે ડાલ (૪૪૮)
તમરે બેટી અહલે જાત = બોત કર કયા કરે જમાત (૪૪૯)
બેટા બેટી કુમારે એ = દુર સબસે પાડે એય (૪૫૦)
નહી કીસીસે આપુડ રે = ફરૂઝંદ કુ બે મા–બાપ કરે (૪૫૧)
સબીકુ બોત જલાયા દેવે = ભાઈ કુ બોત કુડાપા દેવે (૪૫૨)
ફીરાગ કી સબસે ડાલે આગ = એક એક પર જુ રોવે કાલ (૪૫૩)

સબ યારોં સુ દુર પાડે એય – બેટી ઉસસે સબકોઈ ડરતે હેય (૪૫૪)

સબ બસતી ઘર ઉજાડે બોત = બહોત મુલક પર પાડે ખોટ (૪૫૬)
કઈ ઘર ઉજડ કરે ને ગોરા ભરે = કઈ સુહાગ કો રાંડાં કરે (૪૫૭)
ફાતમાકુ બે બાપ કરે = તેરા બાવા ઈસકે હાથું મરે (૪૫૮)
અરે બેટી એ જીબરાઈલ = જીવ લેને મેં ના કરે ઢીલ (૪૫૯)
અય અજરાઈલ આઈયો ઘરમેં = બેટી કે મુંહ લાગો નહી (૪૬૦)
તબ અજરાઈલ અહલે સલામ = ઘરમેં આયકર કીયા સલામ (૪૬૧)
સલામાલેકુ મયા નબી = જુવાબ નબીને દીયા તબી (૪૬૨)
આલેકમ સલામ યા મવકુલ મોત = એતી સખતી કરતે હો બોત (૪૬૩)
કહો ભાઈ કયા મીલને કુ આયે = કે જીવ લે જાને આયે (૪૬૪)
તબ અજરાઈલ બોલે યું = હો મીલને કુ આયા હું (૪૬૫)
પણ જીવકુભી લે જાઉંગા = જો રજા મેં તુમારી પાઉંગા (૪૬૬)
ખુદાને મુઝે કહી હે બાત = રજા દીતી હે મેને નબી કે હાથ (૪૬૭)
જીબરાઈલ આયે ઉસ હાલ = સીતેર હજાર ફીરસ્તા તેની સાથ (૪૬૮)
મીકાઈલ ભી આયે સીતાબ = લસ્કર સાથ લે આયે આપ (૪૬૯)
ઈસરાફીલ ભી દોડે આયે = બહોત ફીરસ્તે દોડે આયે (૪૭૦)
અજરાઈલ તો ઘરમે થે = નબી ઈમામ તો સુતે થે (૪૭૧)

ખડે સીરાને જીબરાઇલ = જમણી બાજુ મીકાઇલ (૪૭૨) ડાબી બાજુ અસરાફીલ કદમુ બાજુ અજરાઈલ (૪૭૩)
હાજરે થે જબ ચારુ યાર = રોતા થા સારા ઘર દુવાર (૪૭૪) તબ નબીને જીબરાઈલ સાથ = ગમકે ફીરાક સે કીતી બાત (૪૭૫)
અરે જીબરાઈલ ભાઈરે = જવાબ મુજે તમ દોરે (૪૭૬) ખુદા કે વહાં મુજે ગરીબ પર = કયા કહા હે રે મુજે કરો બાત (૪૭૭)
તબ જબરાઈલને કહા યું = સુનો રે રસુલ મેં બાત કહું (૪૭૮) ભીસ્ત કે દરવાજે સબ = તુમારે વાસ્તે ખોલે અબ (૪૭૯)
તુમારે વાસ્તે સબ સજાવર હુર = જીતને મેંહે સબ ભરપૂર (૪૮૦) જારી હુઆ સબ નદીયાં = તુમારી વાસ્તે નબી મીયાં (૪૮૧)
ભીસ્ત મેવા બોત નબી = હેય તુમ પર મુસ્તાક નબી (૪૮૨) મલાયેક સફા નદર ખાના = મુસ્તાક ખડે હે સાતો આસમાંના (૪૮૩)
રસુલ ખુદાકે પીયારે આવે = હમ ઉન પર સબ વારી જાયે (૪૮૪) હજરતને તબ યું કહા = ખુદાકી એંતો માયા (૪૮૫)
પણ આજ જબરાઈલ કરો બયાન = મુજે ખુદાકે સાહેમાન (૪૮૬) જીબરાઈલ અહલે સલામ = નબી રસુલસે કીયા કલામ (૪૮૭)
ખુદાને આપસકા દીદાર = બહોત સંવારા ખુસનીવાર (૪૮૮) કે આજ મહમદ મીઠા આવે = નુરતજલાલ જલવા પાવે (૪૮૯)
તબ હજરતને દીયા જવાબ = હેય તો મુજ પર હે સવાબ (૪૯૦) પણ ખુદાહેય મુજ પર સાહેમાન = ખૂબી કયા હે કરો બયાન (૪૯૧)
તબ જીબરાઈલને જવાબ દીયા = પુછતે હો મુજે ફીર કયા (૪૯૨) જો સવાલ તુમને કહયા આજ = સો જવાબ મેને દીયા આજ (૪૯૩)
તબ નબી રસુલ રોયે પુકાર = ગમસે રોયે જાર બેજાર (૪૯૪) બડે પીરકુ બોલના = નબી રોયે સકત ગીરાના (૪૯૫)
જીબરાઈલને તબ કહા યું = નબી રસુલ તુમ રોયે કયું (૪૯૬) તુમતો ગુનાહ સે હોંગે પાક = તુમતો કાયે કો લાતે હો ફીરાક (૪૯૭)
નબી રસુલને તબ કહા યું = સુન જીબરાઈલ ભાઈ તું (૪૯૮) નહીં રોતા મેં દુનીયા પર = નહી કયામત કા મુજે ડર (૪૯૯)
નહી મુજે દોજક્કા ડર = પણ ભીસ્તકા સુખ ગયા વિસાર (૫૦૦) ઉસ ખાતર ભી નહી રોતા = કે ફરજંદ સે ફીરાક હોતા (૫૦૧)
અય જીબરાઈલ નહી રોતા મેંય = યારું સે દૂર પડને સે (૫૦૨) પણ મેં રોતા હું યું = કે હાલ મેરી ઉમત કા હોગા કીયું (૫૦૩)

ઉમત જમાત સત્પંથી કા બયાન

એ મેરી ઉમત બહોત ગરીબ = નેકી ઉનકી કીયા નસીબ (૫૦૪) કયા હોગા ઉનકા હાલ = કોન ઉનકી કરે સંભાળ (૫૦૫)
પીછે નબીને કહા યું = સુન રે ભાઈ જીબરાઈલ તું (૫૦૬) મેં જીવતે તમ દુનિયાપર = તમ આતે થે રોજ મેરે ઘર (૫૦૭)
મુવે પછી ભી તમ આવેંગે ભી = કુચ્છ અમ પર લે આવેગે (૫૦૮) જીબરાઈલને તબ જવાબ દીયા = સુનો મહમદ મેરે જીયા (૫૦૯)
દસબાર મેં આઉંગા = કુછ તોફા સે આઉંગા (૫૧૦) પહલે કીયા અછે દસ ગહોર = જાઉંગા દુનિયા સે લેકર (૫૧૧)
અવલ દુનિયામેં આવુંગા = ખલકસે મહોબત લે જાઉંગા (૫૧૨) દુજી બાર મેં આઉંગા = બરકત લે જાઉંગા (૫૧૩)
તીસરી બાર મેં આઉંગા = રહેમત ઉઠા લે જાઉંગા બંદેસુ (૫૧૪) સારે હોયગે બે રહમ = ઓરતોં સે લે જાઉંગા સરમ (૫૧૫)
પાંચમી બાર જબ મેં આઉંગા = અદલ ઉઠા લે જાઉંગા (૫૧૬) એય મહમદ દુનિયા કે હાકમ = સારે હોયગે જુલમ (૫૧૭)
સખાવત ઉઠાવુંગા છઠી બાર = ખલીલ હોગે દુનિયા દાર (૫૧૮) સાતમી બાર જબ મેં આઉંગા = સબુરી ઉઠા લે જાઉંગા (૫૧૯)
ઘર ઘર ફીરેગે સારે ફકીર = રીજકસે નહી હોવે ધીર (૫૨૦) અમલ લે જાઉંગા આઠમીવાર = બદી કરને હોયગે ખુવાર (૫૨૧)
નવમી બાર મેં આઉંગા = કાયા યહાં સે લે જાઉંગા (૫૨૨) કુરાન ન રહેવે વરખ ઉપર = કોઈ નજર ન કરે ઉસપર (૫૨૩)
ઈલમ પડેંગે રોજગારી = તબ હોયેગી ગમ ખુવારી (૫૨૪) નવમી બાર મેં લે જાઉંગા કુરાન = દસમી બાર લે જાઉંગા ઈમાન (૫૨૫)
આખર વખત હોવેગા જબ = લોક ઈમાન ખોવે તબ (૫૨૬) રીવાયત અબ હારે રાહસું = સુનો રે કહતે ગયે યું (૫૨૭)
કોઈ હમારી પાસ નથા = તબ મેને યું પુછા થા (૫૨૮) એક દીન નબી કે પાસ હું = ખીલવંત મેં બેઠા થા યું (૫૨૯)
યા નબી સબકે સરવર = આજ મુજે તમ કરો ખબર (૫૩૦) કબ હોગા આખર જમાના = ઉસકા મુજે તમ કહો નીસાન (૫૩૧)
નબીને કહા મુજે યુ = સુનરે અબ હુરે રાતુ (૫૩૨) જબ આદમીયાં કુ દેખો તમે = બહોત પડે હીસા વંતમે (૫૩૩)
કજા કરતે હે વખત કુ = તરક નીમાજ કરતે હે કયું (૫૩૪) હલાલ કુફીલે કહે હરામ = ઉમર ગુમાવે ભૂંડે કામ (૫૩૫)
બયાનત કરે ઈમાન તમામ = એસે કામુ મેં જાયે ઈમાન (૫૩૬) ઈસ બાતસે ઈમાન જાવે = ખુદા ઈસ વખત કુના દીખલાવે (૫૩૭)
ઈતના કહકર નબી રસુલ = દુસરા કયું કર બોલે બોલ (૫૩૮) અલાહ કયા હોવે મુજ પીછે = મેરી ઉમત રહેગી કીયું (૫૩૯)
રોજા નીમાજ કરે કજા = કયું કર રખે હક્કી રજા (૫૪૦) મુજ પીછે ઉનકા કયા હાલ કોન ઉનકી કરે સંભાળ (૫૪૧)
તબ બહોત રોયે નબી ગમસું = તબ અજરાઈલને કહા યું (૫૪૨) અયે મહમદ કે પીયારે = ઈતના ભી તમ રોતે કીયા રે (૫૪૩)

ખુદા તાલાને સબ ભીસ્તા = સબ નબીયું પર હરામ કીયા (૫૪૪) નાહોવે ઈન હારકી ઉમત તમામ = ઉન પર સબકી આહરામ (૫૪૫)
જબ તમ ઓર ઉમત = બે – ગમ હોકર જાવે જીનત (૫૪૬) ઈતના નબીને સુના જબ = ખુસાલી સું કહા તબ (૫૪૭)
અલાહ મુજે ખુસાલી આઈ = જબ મુજે એ બાત સુનાઈ (૫૪૮) અયે ભાઈ અજરાઈલ = અબ મુજ પર કયું કરતે હો ઢીલ (૫૪૯)
રૂહ મેરીકુ કબજ કર = જેસા તુજે હોવે અમર (૫૫૦) તબ ઈજરાઈલ પાસ આયે = પલંગ પર બેઠા આયે (૫૫૧)
જીબરાઈલને દેખા બહોત દુખ = જારી કરીને રોયે ખુબ (૫૫૨) બડે દેખકર એસે રોયે = કહને મેં કયા કહેવે કોયે (૫૫૩)
બહોત રોયે બીબી ફાતમા = બીબી આયસા રોવે ઘરમાં (૫૫૪) છોટે બડે ઘરકે સારે = જારી કર રોવે પુકારે (૫૫૫)
નબીને બીબી ફાતમા કુ = ઓર આયસાકુ કહા યુ (૫૫૬) વાહે ફીરાક પડી મુજ પર = અબ મેં કહાં રહું કીસકે ઘર (૫૫૭)
અરે આયસા આજ ફીરાક હુવા = સબસે જુદા હુવા (૫૫૮) એ મુજ પર આયેસા રે = મોત દોડ કર આઈરે (૫૫૯)
અરે આયસા મુજ પર = પુરી હો રહી મેરી ઉમર (૫૬૦) આજ મેરી આખર ઉમર = આજ મેં છોડુંગા ઘર (૫૬૧)
અરે આયસા આજ મેરા કલમા = બોલને સે હૂવા તમામ (૫૬૨) અબ આયસા તેરે ઘરમાં = અવાજ મેરા સુનેગા નહાં (૫૬૩)
અરે આયસા મુજકુ = આજ પછી નહી દેખે તુ (૫૬૪) લંબી સફર મેં જાઉંગા = ફીર ઈસ ઘરમેં નહી આવુંગા (૫૬૫)
બીબી આયસાને સુનીયા જબ = રોને લગે યું કર તબ (૫૬૬) વાહે કીયારે હો અંગારે ખુદા = મેં વારી જાઉં મહમદ પર ફીદા (૫૬૭)
વાહરે મેરે કાસમ કે બાપ = મુજે તુમ છોડ ચલે કયું આપ (૫૬૮) આજ મેરે ઉપર લોકો = ગમ ફીરાક હો રહો (૫૬૯)
આજ મેરે નબી ઉપર = ખુદાને ભેજી લંબી સફર (૫૭૦) મેરે સાહેબ જાવે લંબી સફર = અબ મેં કયું કર કરું સબર (૫૭૧)
બીબી આયસા કે રોતે સુ = સારે લગે રોનેકુ (૫૭૨) બીબી ફાતમા રોવે પોકાર = અરે બાવા કયું ચલે વીસાર (૫૭૩)
તમસે મુજે થા બહોત આધાર = અબ મુજે કોન કરેગા પીયાર (૫૭૪) અરે હસન હુસેન કે બાવા = કલેજા જલ બલ હુવા કબાબ (૫૭૫)
આંખ ટુક ખોલો યહાં = નવાસુસે ટુક બોલે યહાં (૫૭૬) આજ બાબા નવાસુ ઉપર = કોન પીયાર સે કરે નજર (૫૭૭)
મેરે પીયારે ગરીબ નિરાસ = કીસકે જા બેઠેંગે પાસ (૫૭૮) ગોદમેં ઈનકો લેવે કોન = ગલે ઈનકે લગાવે કોન (૫૭૯)
કોન ઈનકી કરેગા સહાર = કોન ઈનકા પાલેગા લાડ (૫૮૦) અરે બાવા હમ તમારે ઉપર = અબ પીછે કયું કરે સબર (૫૮૧)
અરે નબી ઉમત કે પીયારે = ફરજંદકુ યું ચલે વીસાર (૫૮૨) બીબી ફાતમા ભી રોકર = બાબાસે બોલે યું કર (૫૮૩)
અરે બાબા મુજે ભી સીતાબ = આજ ફીરાક કબ હોવે મેલાપ (૫૮૪) તબ યું બોલે પેગમ્બર = અરે બેટા ગમ મત કર (૫૮૫)
તેરા ઓર મેરા મીલના કહાં = હોગા હોજ કેસર કે વહાં (૫૮૬) મેં ઉમતકુ ઉસપર = પીલાઉંગા કુંજે ભર ભર (૫૮૭)
તબ બીબી બોલે યું કર = સુનો મુસાફર માએ પેગંબર (૫૮૮) કભી બીના હોવે મીલના = તબ બોલો મેં આવું કહાં (૫૮૯)
નબીને કહા મીજાન પર = રહુંગા બેટી સુનો કાન ધર કર (૫૯૦) મીલેગી ઉમત વહાં સારી = જીસકા પાલા હોવે ભારી (૫૯૧)
તુમ મુજે દેખોગે વહાં = નીગેવાની ઉમત કે વહાં (૫૯૨) તબ બીબી બોલે યુંકર = કબી મેં આવું મીજાન પર (૫૯૩)
ઓર તુમકો ન પાઉં વહાં = મીલના હોવેગા કહાં (૫૯૪) તબ યુંકર બોલે નબી હબીબ = પુલસરાત કે ઉપર મીલના હોવે સીતાબ (૫૯૫)
પુલસ રાત કે ઉપર જબ = આવે મેરી ઉમત સબ (૫૯૬) તબ મેં હોઉંગા ઉમત કને = બેટી આવુંગા મમીને (૫૯૭)
ખડા પુકારું યા ગુફાર ઉમત = મેરી પાર ઉતાર (૫૯૮) તબ બીબી રોવે ગમસું = વાહે ફીરાક મુજે કીસકું (૫૯૯)
અરે ફાતમા તુ એ કમબખત = બાપ મેરેકુ હુવા સખત (૬૦૦) દુખ આયા તુમ પર ભારી = કલેજે થાવો લગાકારી (૬૦૧)
હસન હુસેન કીયું કરી રહેંગે = નાના સે કે કહીંગે (૬૦૨) બીબી ફાતમા તબ રોને સે = તબ લે લગાયે છાતી સે (૬૦૩)
આંખુ મે બોસા દેકર = પુછે નબી રો રો કર (૬૦૪) નબીને કહા અય બેટીરે = કાહકે એતના રોતી રે (૬૦૫)
ખુદા પાસ મેં માગુ યું = સબ અહલે મુજ પીછે તુ (૬૦૬) દીલાસા જબ દે રહે તમામ = અજરાઈલ સે કીયા કલામ (૬૦૭)
અરે જીબરાઈલ અબ ફીરાક હુવા = ઉમત સે અબ જુદા હુવા (૬૦૮) પણ મેરી ઉમત કે ખાતર રે = કુછ બસારત લાએરે (૬૦૯)
તબ જીબરાઈલને કયા કહા = સુનો મહમદ મેરે જીયા (૬૧૦) ખુદાને ભેજા તુમ પર સલામ = ઓર કહા હે રહેમત ઈમામ (૬૧૧)
તેરી ઉમત કયા કરે = ગુમાવે ઉમર કામ બુરે (૬૧૨) ઉમર ગુનેમેં જાયે ગુસ = મગર કમ રહેવે એક વરસ (૬૧૩)
તો ભી જાનકર તોબાં કરે = ગુનેસે કુછ ગમ દીલમે ધરે (૬૧૪) તોબા ઉસકી કબુલ કરું = ખુસ હો મહમદ જીનત મેં ધરું (૬૧૫)
તબ નબીને કહા જીબરાઈલ ભાઈ = એ બાત મેરે ખુસી ન આઈ (૬૧૬) એક બરસ મેં મેરી ઉમત પર = બહોત ભારી કયું હોવે સબર (૬૧૭)

જીબરાઇલ ઇતના સુનકર = ખુદા કે પાસ આયે ફીર (૬૧૮) અગર ખુદાને કહા યે નબી = હદીસ અછી લાયા અબી (૬૧૯)
જે તેરી ઉમત કા હોવે = બેઠે ઉમર ગુનેમેં ખોયે (૬૨૦) મોત કે આગે એક મહીના = રહેવે સુનો નબી મીયાં (૬૨૧)
તબ ગુનાહ સે તોબા કરે = તોબા કા ગમ ફીરાક ધરે (૬૨૨) તોભી મેં નબી રસુલ = તમારી ખાતર મેં ભી કરું કબુલ (૬૨૩)
તબ નબીને કહા જીબરાઇલ ભાઇ = એ બાત મેરે દીલ ન આઇ (૬૨૪) એબી ઉમત પર હે બહોત = કયા જાને મરને કી મોત (૬૨૫)
તબ જીબરાઈલ ને કહા યું = સુનો મહમંદ મેં બાત કહું (૬૨૬) જે હોવે તમારી ઉમત = સારી ઉમર ગુમાવે (૬૨૭)
જબ મોત કે આગે ઉસકુ = આઠ દીન આગે રહેવે યું (૬૨૮) તો ભી જાવે તોબાં કરે = ગુને સે ગમ કુછ દીલ માં ધરે (૬૨૯)
તમારી ખાતર એય સરવર = ગુના બખસુ મતકરો ફીકર (૬૩૦) તબ નબી રસુલ ને કહા યું = સુન રે જીબરાઈલ ભાઈ તું (૬૩૧)
આઠ દીન મેરી ઉમત પર = બહોત પડેગી સખત ગર (૬૩૨) તે હકીક ઔર આપખુદા = જનતે ઈનકુ જઈફ સદા (૬૩૩)
તબ ખુદા પાસ જા આયે જીબરાઈલ = ફીર આયે કીતી ન ઢીલ (૬૩૪) કહા અગર એય સરવર = ઉમત કા કુછ ગમ મતકર (૬૩૫)
જીસકી ઉમર હોવે પુરી = મોત ઉસ પર આવે દોડ (૬૩૬) મોત જબ રેહવે એક રોજ = ગુને પર આવે કુછ સોસ (૬૩૭)
ગુને સે સબ તોબા કરે = બખંસીસ ઉપર નજર ધરેં (૬૩૮) તમારી ખાતર અયે નબી રસુલ = તોબા ઉસકી કરું કબુલ (૬૩૯)
નબી ને કહા એતો બોત ભારી હે = મેરી ઉમત પર એ કયા રે (૬૪૦) તબ જીબરાઈલ ને કહા યું = એક ઘડી મેં લાયા હું (૬૪૧)
એક ઘડી પીછે જે મરે = હક સે ડર કર તોબા કરે (૬૪૨) તોબા ઉસકી કરું કબુલ = બખસું અને કરું મલુલ (૬૪૩)
તબ નબી ને કહા યું = એ બી ભારી હેય ઈનકુ (૬૪૪) જઈફ ઉમત કે સીરપર = લાવો કુછ આસાન કર (૬૪૫)
તબ જીબરાઈલ ને કહા યું = સુનો મુહંમદ મેં બાત કહું (૬૪૬) બહોત આસાન કર લાયા મેં = તમારી ઉમત કે કામે (૬૪૭)
જે કોઈ તમારી ઉમત કા = બહોત ગુનેગાર હોવેગા (૬૪૮) ગુને સે કુછ કરે ફીકર = જબ ટુંક હોવે પુરી ઉમર (૬૪૯)
જબ મોત કા માપ અલાહ તાલા આગે = એસા ગાફીલ ઉસકા વખત જાગે (૬૫૦) ગફલત દીલકી દુર કરે = બુરે કામ સે તોબા કરે (૬૫૧)
તોબા ઉસકી કરું કબુલ = તો ખુસ હોવે નબી રસુલ (૬૫૨) તબ નબી ને કહા અય યારો = સારે મીલ કર તોબા કરો (૬૫૩)
હયાતી તુમારી ઓર મેરી = ત્રીન દીન હે સખત જારી (૬૫૪) એક દમ જો માસે જાતા = ફીર જુસેમે નહી જાતા (૬૫૫)
ઓર જો જે દો દમહે = જુસે મેં સમાયે હે (૬૫૬) તીસરે કી તો નહી ઉમેદ = હકકા કીને ન જાણ્યા ભેદ (૬૫૭)
ઈતના કહ કર નબી રસુલ = ફીર રોને મેં મસગુલ (૬૫૮) તબ જીબરાઈલ-ને કહા યું = કે યાનબી રોતે હો કયું (૬૫૯)
મોત સે સાહેબ ડરતે હો = ડર સખત કીયા કરતે હો (૬૬૦) ગમ ગીન મત હોવ નબી તમ = મોત આસાન કરાવે હમ (૬૬૧)
તબ હજરત બોલે રોકર = સુનો જીબરાઈલ મહેતર (૬૬૨) અરે ભાઈ નહી રોતા હું = મોત કે ખોફ ઓર સીદત કુ (૬૬૩)
તે હકીક મે રોતા હું = હાલ જઈફ ઉમત કા હોવે કયું (૬૬૪) મેરી આંખુ આગે = નીમાજ રોજ કરતે સારૂ (૬૬૫)
મુજ પીછે ઉનકા કયા હાલ = કોન ઉનકી કરે સંભાળ (૬૬૬) દીન મેં ઉનકુ લાવે કોન = અમર મહેર સીખલાવે કોન (૬૬૭)
વેદા અનવર કા ન પડે = મને ગુના જાકો ન કરે (૬૬૮) ભાઈ મુજે એ બાત સુજ = કયા હાલ ઈનકા કયામત કે રોજ (૬૬૯)
તબ જીબરાઈલ ને કહા બી = સુનરે નબી ઉમત કે સફી (૬૭૦) ખુદા તુજ ઉમત કેં સીર પર = દુવા ખલીફા ગમ મત કર (૬૭૧)
પકડ બીસારત એરે નબી = ઉમત કે ગમ ગયે સભી (૬૭૨) તબ નબી હુવે બોત ખુસહાલ = ખુસાલ સે બોલે બોલ (૬૭૩)
ઓર કહા જીબરાઈલ = આવો અબ કયા કરતે હો ઢીલ (૬૭૪) તબ જીબરાઈલ આયે આપ = સીને પર ધરને લગે હાથ (૬૭૫)
વે ઈસમાએલ જુગ કે દુલે = અજરાઈલ સે કયું કર બોલે (૬૭૬) સુનોરે ભાઈ નેક વખત = કુછ સખતી ઓરી સી દેખત (૬૭૭)
તબ કહા એ મુસાફીર હોવે = એતે મુજે ના પુછે વે (૬૭૮) જાનતે હો તમ હોયેગી મોત = ઈસ મેં કુછ સખતી હે બહોત (૬૭૯)
નબી રસુલ રોયે ગમસું = હાયરે મુજે ગુજરે કયું (૬૮૦) અજરાઈલ ખડે હોકહાં = લે આયે બજાવો હકકા કહા (૬૮૧)
રોવે ખડે હજરત આગે = પાંવ સે જીવ લેને લાગે (૬૮૨) કહી ના જાવે મુજસે બાત = દીયે જો પેસાની. પે. હાથ (૬૮૩)
ગોયા કીસને લહદ પહાડ = ઉઠા કર મુજપર રખા ભાર (૬૮૪) અયે અજરાઈલ ઉઠાવો હાથ = ઓર ગમ સે કીતી બાત (૬૮૫)
સુનો નબી હકકે પીયારે = એ તો તુમ પર હલકા રે (૬૮૬) તબ યું બોલે પેગંમ્બર = આવો હક કા જો અમર (૬૮૭)
તબ અંજરાઈલ ને કહા કીયા = કદમુ સે જીવલીયા (૬૮૮) લેકર આયે છાતી પર = ટુંકા હોને લગા સાંસ (૬૮૯)
સીના લગા સબ જલને = હોઠ દોનું લગે હલને (૬૯૦) ઉમે સલમા ઘર મેં થે = પાસ નબી કે બેઠે થે (૬૯૧)

ઉનકે ખાતર ગુજરાયું = કાન પાસે લે જાઉ (૬૯૨) સાયેદ હજરત ખેરૂન નીસા = બેઠે દુવા પડતે હે વહાં (૬૯૩)
દુવા બુજરૂખ કે કાન ધરે = વીરદ ઓર વજીફા દરૂદ પઢે (૬૯૪) પાસ જાકે સુનતી મેં = કીયા લાતે હો દીલ મેં (૬૯૫)
તબ મેને કહા યું કર = મેં સદકે વારી ઉમત તમ પર (૬૯૬) ઉમત કુ ઈસ વખતં મેં = ઉમત ઉમત કરતે હો (૬૯૭)
મેને ના કહા જબ = રોને લગે હજરત તબ (૬૯૮) અરે કહા અમસુ સલામ હો = મુજે તુમ દીતી ગમ યાદ હો (૬૯૯)
મેરી ઉમત કે સીર પર = મુજ બીના નહી દીગર (૭૦૦) કબર મેં મેં જાઉગા = સુકન જબાર પર લાવુંગા (૭૦૧)
યા રબીલ તુજ હબીબ = મેરી ઉમત બહોત ગરીબ (૭૦૨) કયામત જબ હોવે હસર = હક સે કહે યું કર (૭૦૩)
યા સતાર યા ગુફાર = મેરી ઉમત જુદી ના પાડ (૭૦૪) સારે નબી આગે = સુકન જબાન પર લાયેંગે (૬૦૫)
કરેગેં સબ નફસા નફસી = જાન ફરજંદ કી ના પડસી (૭૦૬) તબ મેં કહું ઉમત ઉમત = અલા ઉનકો કરો રહેમત (૭૦૭)
જબ આ હો રહે તમામ = તબ અયા બોલે અહલે સલામ (૭૦૮) સુનો રે ભાઈયો મેરી બાત = ઈસ બાત મેં હેગી દર જાત (૭૦૯)
જે આદમી જાત ઉમત મેરી = બીગર સફાયત જાવે જીનત (૭૧૦) અવલ જે હાકમ અદલ કરે = જાવે જીનત જુદા મરે (૭૧૧)
દુસરા ઈબાબત સખાવત મેં = મરે તો જીનત જાવે તમે (૭૧૨) તીસરા જે હોવે આલમ = અમલ મીને હોવે સલામ (૭૧૩)
વે ભી જાવે જીનત મેં = સફાયત કી હાજત ઈસે નહી (૭૧૪) ચોથા જબાન જે તોબા કરે = વો જીનત મેં જા પાંવ ધરે (૭૧૫)
પાંચમાં જે હોવે ફકીર = સબર ઉસકુ હોવે ધીર (૭૧૬) છઠી ઓરત સોત સલેવે = હુકમં ખસમ કે તાબે હોવે (૭૧૭)
બીગર સફાયેત જીનત મેં જાવે = વે દીદાર ખુદાકા પાવે (૭૧૮) હુકમ ખુદાકા આયા યું = અરે જીબરાઈલ બેઠે કયું (૭૧૯)
સીતાબ હોકર જીવકું લાવો = મેરે દોસ્ત કુ મુજે પોંચાવો (૭૨૦) પીછે નબી કુ સખતી સે = અજરાઈલ ને પકડે યું (૭૨૧)
દેખા અજરાઈલ કે મોં પર = રો રો કર કહા યુંકર (૭૨૨) છોડો અજરાઈલ જીવકું = મેરા હાલ સમાલુ હું (૭૨૩)
અજરાઈલને છોડા જાન = સો નબી હોસ મેં આયે સમન (૭૨૪) બેહોસ થે નબી હોયે હોસીયાર = બોલે નબી નીસા સમાર (૭૨૫)
મુજે જેસેકી અહેવાલ = કયા હોગા મેરી ઉમત કા હાલ (૭૨૬) ટુટે મેરે હાટુ હાડ = બરસા મુજ પર લોહા સાર (૭૨૭)
ઈનકી જઈફા હોયેગી રે = કયું કર ભાર સહેગી રે (૭૨૮) સારા ઈનકે સીરકા ભાર = મેરી રૂહ પર આજ ઉતાર (૭૨૯)
સારી ઉમત કી કરી બાત = અબતુ માખ મેરી જાત (૭૩૦) ઈનસા અલા હો એસકુ ગામે = સારા બોજા સહુગા મેં (૭૩૧)
નબી ને કહા ઈતના જબ = સબકે નબી લે આયે તબ (૭૩૨) કહા રે નબી જીબરાઈલ જાકર = મેરે હબીબ કુ ગમ મત કર (૭૩૩)
મેં બી અલાહ હોઉગા = મેરે બંદેકુ બખસુગા (૭૩૪) આસાન કરુંગા ઈનકી મોત = તમ ઈતના કયા કરતે હો બોત (૭૩૫)
હકને જબ કહલાયા યું = ખુસ હોકર હજરત બોલે યું (૭૩૬) અબ મેં હુવા બોત ખુસ દીલ = અબ સબ મેરી ગઈ મુસ્કીલ (૭૩૭)
ભાઈ અજરાઈલ નજીક આવો = કામ તમારા કર કર જાઓ (૭૩૮) ભાઈ મેરી ઉમતકુ મેં = વસીયત થોડી કર લું મેં (૭૩૯)
સબ ઘરમેં બેઠે થે = તમસા ગમસે દેખતે થે (૭૪૦) કહા નબીને સારું સું = હલ અલ ઔર યારુંકુ (૭૪૧)
સુનો ગરીબ મેરી ઉમત = તુમારે મુસાફીર કી વસીયત (૭૪૨) ભાઈ સબકુ મરના હૈ = ગોર મેં જાકર પડના હૈ (૭૪૩)
કહેતી હે હરરોજ કબર = હર રોજ હર આદમી કે ઉપર (૭૪૪) આપસકે સુન પર હર રોજ = પાંચ બાતકી કરતી હે સોચ (૭૪૫)
અંધારે ઘર મેં સોનાં હે બહોત = દીવા લાઈયો તમારે સાથ (૭૪૬) મેં હુ ભુખા ફકીર કા ઘર = ગલા સાથ લાઈયો ભર (૭૪૭)
મેં હું દેસત કા ખાડા = સાથ આપસ કે લાઈયો આડા (૭૪૮) સાપ બીછુ કા હે પુરા = સાથ લાઈયો ઝેરી મોરા (૭૪૯)
કંકર પથર કા ઘર હૈરે = સાથ બીછાના લાઈયો રે (૭૫૦) નબીકુ સબને કીયા સવાલ = કબર કા જબ સુનીયા અહેવાલ (૭૫૧)
કહોરે રસુલ હબીબ ખુદા = કબર કા દીવા હયે કયા (૭૫૨) તબ કહા નીમાજી હોવે = કરતે જહોદ ને ના સોવે (૭૫૩)
વે નીમાજ હોવે જહદ કી = કબરકા દીવા હોગા અકી (૭૫૪) ફીર પુછા યા રસુલીલાહ = કહો કબર કા કયા ગલા (૭૫૫)
કહા નબીને જે કોઈ ખૈર કરે = લાખ ચંદા વો ગોર મેં ભરે (૭૫૬) ફીર ભી પુછા કોન હોવે = જો વા સાથ દેવે (૭૫૭)
હજરત ને જબ દીયા જવાબ = કુરાન કા પઢના બોત સબાબ (૭૫૮) જે પઢે કમાયે બી સાયેર = ઉનકુ કુરાન હોવે હુસીયાર (૭૫૯)
ફીર સારું ને પુછા યું = ફરસ કબર હોવે કયું (૭૬૦) કહા જે કર સકે અમલ = ફરસ કબરકા હોવે મલમલ (૭૬૧)
ફીર ભી પુછા અયે નબી ખુદા = ગોરમેં ઝેરી મોરા કયા (૭૬૨) કહા નબી સુનો બાત = કલમા તઇયબ પઢો દીન રાત (૭૬૩)
જેકોઈ બંદા કલમા તોબા પડે દીલસું = એ ઝેરી મોરા હે ઉસકુ (૭૬૪) પઢે કલમા જે કોઈ મુદામ = ગોર કયામત કુ આવે કામ (૭૬૫)
વસીયત જબ હો રહી તમામ = તબ અજરાઇલ અહલે સલામ (૭૬૬) આયે નબી કી કદમું પાસ = રોને કુ લગે એ ખાસ (૭૬૭)
નબી કી પેસાની ઉપર = બહોત પસીના આયા ભર (૭૬૮) તબ પોંછે નબી પેસાની કુ = ઓર કહતે જાતે યું (૭૬૯)

મુજ પર ઓર ઉમત પર = અલાહ એ સખતી આસાન કર (૭૭૦) પાની કે બદને ભર ભર કર = પાસ રખાવે પેગંબર (૭૭૧)
પાની લેવે બદને સે = લે. લે. મસલે છાતી સે (૭૭૨) આંખુ સે આંસુ આતે = રો–રો–યું કહે જાતે (૭૭૩)
અલાહ સુકન આસાન કરે = મુજપર ઓર મેરી ઉમત પર (૭૭૪) અરે જીબરાઈલ ભાઈરે = દુવા ખુદાકે આગે માગોરે (૭૭૫)
અબ મુજસે કહા ન જાયે = મુજપર કુછ આસાન કર લાએ (૭૭૬) ગયા કલેજા દીલ જબ બલ = મુજે કુછ કરોને સહેલ (૭૭૭)
રોયે ફરીસ્તે ઘર મેં સારે = નબી કા દુખ જબ સુનીયારે (૭૭૮) રોઈ સારી મસ તુરા = બીબી રોયે સખત ગીરા (૭૭૯)
ઈયા મહમદ કાસમકે બાપ = હકને દુખ દીયા આપ (૭૮૦) અલાહ મુજે ના ખાઈ મોત = નબી કુ દુખ આયા બહોત (૭૮૧)
વાહે મુજસે યું હોવે સબર = જો એ દુખ પેગંમ્બર ઉપર (૭૮૨) જબરાઈલ પાસ જાકર આઈયો = સલામ ખુદાકા લેકર આઈયો (૭૮૩)
ઓર કહાકે હકકે પીયારે = રબને કહલાયા હેય રે (૭૮૪) યા મહમદ તેરી કબર = કહો તો કરું મેં આસમાન પર (૭૮૫)
તમ ચાહો તો જીનતમેં = કરું તોફા મકાન મેં (૭૮૬) જો તું ચાહે પેગંમ્બર કયા = આબે કૌસર મેં કરું કબર (૭૮૭)
તબ હજરત ને કહા યું = સુનો જીબરાઈલ બાત કહું (૭૮૮) એ સબ મેરી ઉમત કી કબર = તે હકીક હોવે જમીન પર (૭૮૯)
મેં ઉપર જા કરુ આરામ = ઉમત હોવે નીચે મુકામ (૭૯૦) એતો મુજસે કભી ન હોવે = ઉમત ઉપર કબી ન જોવે (૭૯૧)
ઉમત સાથ દુનિયા મેં = જબરાઇલ રહુંગા મેં (૭૯૨) કબર મેં જબ જાઉંગા = ઉમત સારી સાથ સમાઉંગા (૭૯૩)
હરસ નીસાર કુ કહા સુનોરે બાત = રહુંગા મેરી ઉમત સાથ (૭૯૪) જબ ટુંકમેં જીનત મેં જાઉંગા = ઉમત સાથ મેં લેતા આવુંગા (૭૯૫)
જબ એ બાત કર રહે તમામ = તબ મહમદ અહલે સલામ (૭૯૬) હીચકી આઈ નબી નેવે = હક કુ લેકર સોંપા જીવ (૭૯૭)
આસમાન પર જાંન ઉડા = તબ દુનીયામેં સોર પડા (૭૯૮) અરસ કુરસી પેગંમ્બર = ધ્રુજી ઔર રોઈ ગમ કર (૭૯૯)
આસમાન જમીન ધ્રૂજે સારે = હજરત કા ગમ ખાકર રોવે પુકારે (૮૦૦) ચંદા સુરજ ઓર તારે સબ = ધ્રુજે સારે મોતકા સુનીયા જબ (૮૦૧)
ઝાડ પહાડ જનાવર સારે = હજરત પર રોવે સારે પુકારે (૮૦૨) હજરત પર રોવે દરીયાવ સારે = કુલ જહાન મેં ગમ પડી યારે (૮૦૩)
સબ આલમને ગમ ખાયા = સબ કીસીકુ તહાં માતમ આયા (૮૦૪) સારું ને મીલકર કહા યું = વાહી મુસીબત સારું કુ (૮૦૫)
એસે નબી બડે હમારે = ઈનપર હરદમ જાઈયે વારી (૮૦૬) દરૂદ નબી પર પઢજો ભાઈયો = બફાત નામે પર દીલ લાઈયો (૮૦૭)
એ બફાત નામા મહમદ કા = કુરાન કી કીતાબ મેં વો થા (૮૦૮) એ વસીયત એસી જાણો = અલાહ મહમદ એક પીછાણો (૮૦૯)
એ બફાત નામા હુઆ તમામ = અલાહ એક નબી ઇમામ (૮૧૦) એ વસીયત પુરી હુઈ = દરૂદ નબી પર પઢજો સબકોઈ (૮૧૧)

યદ અગ્ને અસ્યા મહમદ ત્વં તોબા દાસ્યા અહમદ સયુદી સત્યા ઈહઆસીસ (રૂગ. ૮, ૪૪, ૨૩)

= દરૂદ =

અલ્લાહ હુમા સલે અલ્લાહ સઈખેદના નબીના, મહમદીના વલે આલ સઈયેદીના નબી ના મહમદના વ બારીક વસ્લમ આમીન (ઓમ સાન્તી સાની સાન્તી) (મુળ–લેખાક–સઈયદ સાબત અલી હસન અલી ગામ, જીથરડી પો. મીયાંગામ જી. વડોદરા. સં. ૧૯૯૭ ચૈત્ર વીદ અમાસ) નરાસંસ–નામ નબી નૂર અંતિમ રૂષિ મહામદ અલવિદા

જીયો તો એસે જીયો, જેસે સબકુછ તુમારા હૈ. મરો તો એસે મરો જેસે, તુમારા કુછ ભી નહી. સંકાચાર્ય પ્રમાણે ન, મે મૃત્યુ સંકા ન મેં જાતી ભેદો, પિતા નૈવ મે નૈવ માતા ન જન્મ, નબંધુ ર્ન મિત્રં ગુરૂનૈવ સીસ્યા ચીદાનંદ રૂપઃ સિવોહં સીવો અહંમ ઈતી અલમ. ઉમતી માતા નિસીધી, પછમી ઉમા ખાતુય સુમુખી જગામ

ૐ નમઃ સીવાય

નમઃ સિવાય રહીમ ઓમ નમઃ સીવાય હ્રી ૐ રહીમ રહોમ હ્રીં–હ્રો નમઃ સીવાય ૐ નમો ભગવતે દક્ષિણા મુર્તયે–મહંમેદા પ્રયચ્છ સ્વાહા ઓમ જુંસ પાલય સબ અલય સઃ જૂં. ઓમ. જુ યવન સીવલીગ લી નાથમ અલીનાદમ મકાં ચિન્હ મકાંલીગ ઈતી. અર્ભી ધીયતે.

યા સા અગ્ને જનીમાની વેદ ગુહા સતા મંન્ત્રીણાં જાત વેદ–તોરેતવં બ્રાહમણ વ્રાવૃતાનો, જૂહો સામ સતતત રહમાન અગ્ને (અથર્વેદ) પ્રાચીન વેદ યહુદી તોરેત જે રૂગ્વેદ છે બ્રાહ્મણ અબ્રાહમનં વ્રાવૃતાનો (મલેરછ) જૂહો. યવન સામ સીરીયા રહમાન અગ્ની વર્તમાનં જનીમાની વેદ કુરાન જાતવેદા અગ્ની. જ્ઞાની (નીતી અંક–ફેબ્રુ. ૨૦૦૧. દીલ્હી. પે. નં. ૧૦ ત્થા. ૧૨). મયકુ ચાંદ કલંકી વહ નીષ્કલંકી, ઓ ચાંદ પુન રાહુ ગરાસા

ભાગવત પુરાણ પ્રમાણે, વર્તમાન મનુ અસૂર કુળ, દાવીડ પસ્ચીમ આરબે જન્મ વેર્વસ્તન મનૂ ઉત્પન્ના અસુરા કુળે દ્રવીડે ચાહં કર્ણાટે વૃધ્ધી ગતા, સ્થીતા કીચી મહારાષ્ટ્રે ગુર્જરે જીર્ણતા ગતા.

ઈતી અલમ

હિન્દૂ ઇતિહાસઃ હારોં કી દાસ્તાન

પ્ર. વિશ્વવિજય પ્રા. લી., દીલ્હી પ્રેસ પત્ર પ્ર. લીમીટેડ

ડો. સુરેન્દ્રકુમાર શર્મા 'અજ્ઞાત'

હિન્દૂ ઇસ દેશ કે બહુસંખ્યક – સમુદાય કા નામ હૈ ઔર હિન્દૂ ધર્મ ઉસકે ધર્મ કા કિસી ભી સમુદાય કે ધર્મ કા ઉસકે ઇતિહાસ મેં બડા મહત્વપૂર્ણ હાથ રહતા હૈ–યહ મહત્વ ચાહે ધનાત્મક હો, ચાહે ઋણાત્મક, હિન્દુ–સમુદાય કે સન્દર્ભ મેં હિન્દુ ધર્મ કી ભૂમિકા ભી ઇસી તથ્ય કો રેખાંકિત કરતી હૈ.

હમારા ઇતિહાસ એક તરહ સે પરાજયોં કી લમ્બી દાસ્તાન હૈ. જો લોગ અપને–અપને દેશોં મેં અકાલ કે હાથોં મરને કો થે, જો અપને–અપને દેશોં સે માર ભગાયે ગયે થે, વે યહાં આકર બડે–બડે સામ્રાજ્ય સ્થાપિત કરને મેં સફલ હો ગયે ૧૭–૧૮ સાલ કા એક લડકા થોડે સે ઘુડસવારોં કે સાથ બંગાલ કો રૌંદ ગયા ઔર હમ યહાં કહાનિયાં સુનાતે રહે ભીમ દ્વારા આકાશ મેં ફૈંકે ગયે હાથિયોં કી, બમોં કો ભી માત દેને વાલે અર્જુન કે તીરોં કી ઔર સમુદ્ર કો ફાંદ જાને વાલા હનુમાન કી ચલતી તો રહીં યહાં ઘટિયા કિસ્મ કી બૈલગાડિયાં, પરન્તુ કહાનિયા સુનાતે રહે પુષ્પક વિમાન કી, હમારી સ્થિતિ સ્કિજોફ્રેનિયા (Schizophrenia) કે રોગી સે ભિન્ન નહી રહી હૈ.

જબ હમ ઐસી બાત કરતે હૈં તો આજ હમારે અહં (Ego)પર ચોટ લગતી હૈ, હમારા અહં આહત હોતા હૈ, ઇસલીયે કઇ દોસ્ત (ઔર દુશ્મન ભી) મુઝે કહતે હૈં કી તુમ્હેં ગન્દગી કો આગે નહીં લાના ચાહિયે, ઉસે દબી રહને દેના ચાહિયે. જહાં ગન્દગી દિખાઇ દે, ઉસે ગલીચે કે નીચે દબા દેના ચાહિયે. પરન્તુ ઉનકા યહ 'સત્ પરમર્શ' ઐસા હૈ, જીસે વે ખુદ અપને ઘરોં તક મેં લાગૂ નહીં કરતે. જબ વે અપને ઘર મેં ગન્દગી નહીં બની રહને દેતે, જબ ઉસે ઉઠા કર બિસ્તર કે નીચે નહીં છિપાતે, તબ દેશ કે ઇતિહાસ કી ગન્દગી કો છિપાને કી ઉનકી બાત કોઇ કયોંકર માને ? કુછ લોગ ઇતિહાસ કો તો જૈસા વહ થા, કુછ વૈસા હી પ્રસ્તુત કરતે હૈં, પરન્તુ વહ વૈસા કયોં થા, ઇસકા વિશ્લેષણ કરતે હુએ ગડબડા જાતે હૈં ઔર અપને ધાર્મિક પૂર્વાગ્રહોં કે વશીભૂત હોકર તબેલે કી બલા બન્દર કે સિર મઢ દેતે હૈં. ઐસે હી લોગોં ને દિન્દુ ધર્મ કે દોષોં કે કારણ હુઇ પરાજયોં કો બોદ્ધ ધર્મ કી અહિંસા કે માથે મઢને કી કોશિશેં કી હૈ. એક ઔર તો યે લોગ યહ કહતે નહીં અઘાતે કિ શંકરાચાર્યને ૮વીં શતાબ્દી મેં બુદ્ધમત કા સર્વનાશ કરકે વૈદિક હિંદૂ ધર્મ કી પુનઃ પ્રતિષ્ઠા કર દી થી ઔર કોઇ બૌદ્ધ કહીં દીપક લેકર ઢૂંઢને પર ભી નહીં મિલતા થા, દૂસરી ઔર યહી લોગ આક્રામક મૂસલમાનોં કે હાથોં હુઇ અપની પરાજયોં કે લિયે બૌદ્ધોં કો ઉત્તરદાયી ઠહરા રહે હૈ. **એક હી સાંસ મેં સર્દ ઔર ગર્મ !** ઇનકી કિસ બાત કો ઠીક માને ? પૂર્વાગ્રહવશ નિકાલે ગયે પરિણામ ઐસે હી આત્મઘાતી ઔર પરસ્પર – વિરોધી હોતે હૈ.

કઇ લોગ શિવાજી, રાણા પ્રતાપ આદિ વ્યકિતયોં કી વ્યકિતગત ઉપલબ્ધિયોં કો પ્રસ્તુત કરકે કહતે હૈં કિ હમારા ઇતિહાસ બહુત શાનદાર થા. હમારા ઐસે મહાનુભાવોં સે પૂછના હૈ કિ કયા યે એક–દો વ્યકિત હી તુમ્હારા હજારોં વર્ષો કા ઇતિહાસ હૈ? યદિ તુમ્હારા હજારોં વર્ષા કા ઇતિહાસ હૈં ? યદિ તુમ્હારા ઇતિહાસ વાસ્તવ મેં શાનદાર થા તો યહાં મુઠી ભર હમલાવર હજાર વર્ષ તક શાસન કયોં કરતે રહે – બાવજૂદ તુમ્હારે **રાણાપ્રતાપોં ઔર શિવાજિયોં કે** ? કયા યહ ભી તુમ્હારે રાણાપ્રતાપોં ઔર શિવાજિયોં કે ? કયા યહ ભી તુમ્હારે ઇતિહાસ કા કટુ સત્ય નહીં કિ રાણા પ્રતાપ કી સારી ઉંમર ઉન હિંદુઓં કે વિરુદ્ધ લડતે – લડતે કટ ગઇ જો અકબર કે શિકારી કુત્તોં કી ભૂમિકા નિભા રહે થે ઔર કિ શિવાજી કી સારી ઉપલબ્ધિયોં કે બાવજૂત ઉનકા વેદમંત્રોં સે રાજ્યતિલક નહીં કિયા ગયા થા – પુરોહિતોં ને ઉન્હેં 'શૂદ્ર' બતા કર ઐસા કરને સે સાફ – સાફ ઇનકાર કર દિયા થા ? હિંદુઓં મેં નયા કુછ સીખને કી ભાવના કે અભાવ ને ભી ઉનકે ઇતિહાસ કી ધારા કો પ્રભાવિત કિયા. બાબર જબ તોપોં ચલા રહા થા તો હમારે સૈનિક, જો ખેત–ખેત કી મૂલિયાં ઇકટ્ઠી હુઇ થીં, બાંસ કે ડંડે ઘુમાતે ફિરતે થે.

હિંદૂ ધર્મ ને બચાયા યા પિટવાયા ?

પિછલે હજાર ડેઢ હજાર વર્ષો મેં હિદૂઓં કી પરાજયોં કે લિયે જબ ઉનકે ધર્મ પર ઉંગલી ઉઠાઈ જાતી હૈ તો ઉનકા એક વર્ગ કહ ઉઠતા હૈ કિ ઠીક હૈ કિ હમારી હારેં હુઈ, લેકિન હિંદૂ ધર્મ કે કારણ નહીં હુઈ, બલ્કિ ઉસકે કારણ હી બહુત કમ હુઈ, અન્યથા બહુત હોતીં. અસલ મેં હિંદૂ ધર્મ કે કારણ ન કેવલ હમારી હારેં હુઈ, બલ્કિ બહુત જ્યાદા ભી હુઈ. હિંદૂ ધર્મ ને જાતિપાંતિ કે કારણ સમાજ કો અન્ડ–ખન્ડ કિયા. હર જાતિ પર ઉસકા પરમ્પરાગત પેશા થોપા ગયા ઔર ઉસે છોડ કર કોઈ અન્ય પેશા અપનાના મહાપાપ વ મહાન અપરાધ ઘોષિત કિયા ગયા. ઈસસે હર જાતિ અપની જાતિ કે પેશે કો હી પૂરા કરને મેં સન્તુષ્ટ રહી. ઐસી સ્થિતિ મેં લડને, મરને ઔર હમલા રોકને કા કામ કેવલ ક્ષત્રિયોં કા થા. ઉનમેં લગભગ આધી સ્ત્રિયાં થીં, બૂઢે થે જો યુદ્ધ મેં ભાગ નહીં લે સકતે થે. મુટ્ઠી ભર લોગોં કો હી લડાઈ લડની પડતી થી, જીન્હેં અન્ય કિસી જાતિ કા ન સહયોગ થા, ન સમર્થન. ઈસલિયે હર હિંદૂ રાજ્ય કે થોડે સે લોગ હી યુદ્ધ કે લિયે ઉપલબ્ધ થે, જબકિ દુનિયા કે સબ દેશોં મેં હર હમલાવર કા મુકાબલા કરને કે લિયે સમાજ કે લગભગ સારે લોગ ઉઠા કરતે થે. હમારે યહાં હિંદૂર ધર્મ કી ખાસ વિશેષતા – જાતિપાંતિ – કે કારણ મુટ્ઠી ભર લોગોં કે સિવા બાકી સારે સમાજ કો ધાર્મિક આદેશોં કી જંજીરોં મેં જકડ કર રખા ગયા. મેગસ્થનીજ ને લિખા હૈ કિ સિકન્દર કે આક્રમણ કે સમય ક્ષત્રિય તો લડ રહે થે, પરન્તુ અન્ય જાતિયોં કે લોગ પાસ હી અપને–અપને કામોં મેં – ખેતી આદિ મેં – ઐસે લગે હુયે થે માનોં કુછ હુઆ હી ન હો.

હિંદૂ ધર્મ ઔર દર્શન : ઈસીલિયે સર યદુનાથ સરકાર ને કહા હૈ કિ હિદૂ ધર્મ કા દર્શન ઉદાત્ત હો સકતા હૈ. કિંતુ વહ પૂર્ણ સામાજિક એકતા તથા અનુયાયિયોં કો સમાનતા કી સીખ નહીં દેતા, જબકિ પૂર્ણ સામાજીક એકતા તથા અનુયાયિયોં કી સમાનતા ઈસલામ કી સબસે મહત્વપૂર્ણ દેન હૈ (ભારત કા સૈન્ય ઈતિહાસ, પૃષ્ઠ ૨૯–૩૦)

હિંદુઓં કે દર્શન ઔર ધર્મ કે પરસ્પર વિરોધ પર ટિપ્પણી કરતે હુએ ભારતીય સંવિધાન કે મુખ્ય શિલ્પકાર ડો. ભીમરાવ અમ્બેકર કા કહના હૈ કિ "હિદૂ દર્શન – વહ ચાહે વેદાંત, સાંખ્ય, ન્યાય, વૈશેષિક કોઈ ભી હો – અપને હી દાયરે મેં રહા ઔર ઉસને હિંદૂ ધર્મ કો છુઆ તક નહીં. ઉસમેં ઈતના સાહસ હી ન થા કિ વહ હિંદૂ ધર્મ કી વ્યવસ્થા કો ચુનૌતી દેતા. હિંદુઓં કા યહ દર્શનં કિ **'સબ કુછ બ્રહ્મ હૈ'** કેવલ દિમાગી કસરત થા, બુદ્ધિ – વિલાસ માત્ર થા. યહ સામાજીક દર્શન કદાપિ નહીં બન પાયા. "હિંદૂ દર્શનકારોં કે એક હાથ મેં ઉનકા દર્શન થા ઔર દૂસરે મેં મનુ. દાયેં હાથ કા બાયેં હાથ કી ચીજ સે ઔર બાયેં કા દાયેં હાથ કી ચીજ સે કોઈ સરોકાર નહીં થા. હિદુઓં ને ઈસ પરસ્પર વિરોધ કી કભી ચિન્તા નહીં કી." (દેખેં ડાં. બાબા સાહબ અમ્બેડકર રાઈટિંગ્સ એન્ડ સ્પીચિજ, જીલ્દ ૧, પૃષ્ઠ ૨૧૯, શિક્ષાવિભાગ, મહારાષ્ટ્ર સરકાર, ૧૯૭૯)

લોગોં કો જાતિ–બન્ધન તોડ કર શસ્ત્ર ઉઠાને સે રોકને કેલિયે ભગવદ્ગીતા જૈસે ધર્મ–ગ્રન્થોં ને ઘોષણા કર રખી થી. ખુદ 'ભગવાન' (?) ને કહા થા કિ હર જાતિ કો ઉસકે ગુણ, કર્મ ઔર સ્વભાવ કે અનુસાર બનાયા ગયા હૈ. ઈસસે ક્ષત્રિય યહ સમજતા થા ઔર ઉસે સમજાયા ભી ગયા થા કિ વહ જન્મજાત શૂર હૈ, વીરતા ઉસકે ખૂન મેં રચી હૈ. ઉસકે ક્ષત્રિયત્વ કે લિયે કિસી દૂસરી ચીજ કી જરૂરત નહીં. પરિણામસ્વરૂપ જબ વિદેશી આક્રમણ હોતા, ક્ષત્રિય – જાતિ કે લોગ ભીડ કી તરહ ઈકઠ્ઠે હોકર અપને – અપને ઢંગ સે લડને – મરને લગતે.

ઈસી કારણ હમારે યહાં સેનાયેં નહીં રખી જાતી થીં. જબ સૂચના મિલતી કિ હમલા હોને કો હૈ, હર રાજા અપને–અપને જાગીરદારોં (સામંતો) કે પાસ સંદેશ ભેજતા, વે અપને–અપને ઈલાકે સે બાંસ કે ડન્ડે ઉઠા સકને વાલે લોગોં કો લેકર આ જાતે ઔર શત્રુ કો હટને પર ફીર અપની–અપની જગહ ચલે જાતે. ઐન મૌકે પર ખેત–ખેત કી

મૂલિયાં ઇકટ્ઠી હોકર સેના નહીં બનતી. ઉસકે લિયે ચાહિયે–અનુશાસન, યુદ્ધ કા અભ્યાસ, સામૂહીક વફાદારી, દૃઢ સંગઠન ઔર ઉદેશ્ય ભી. દૂસરે, હિંદૂ લોગ સેના કે વિશાલ હોને માત્ર કો ગુણ સમજતે થે, જબકિ યહ બહુત બડા દોષ થા. કયોંકી અનુશાસનહીન, અસંગઠિત ઝુન્ડ જીતના જ્યાદા બડા હોગા, ઉસે પ્રભાવી બનાના ઔર વ્યવસ્થિત રખના ઉતના હી જ્યાદા દુઃસાધ્ય હોતા હૈ. હમારે યહાં ઐન મૌકે પર ખેતખ્ખેત કી મૂલિયાં ઇકટ્ઠી હોકર લડતીં. ઉનકી વફાદારી જ્યાદા સે જ્યાદા અપને સામંત તક હો સકતી થી. યું ઝુન્ડ યુદ્ધ કે પ્રશિક્ષણ ઔર રણનીતિ કી દૃષ્ટિ સે એકદમ કોરે હોતે થે. ઇસીલીયે જબ એક ઝુન્ડ કે પૈર ઉખડતે, ઉસે દેખ કર બાકી ભી અપના – અપના મુંહ ઉઠા કર જીધર રાસ્તા મિલતા, ભાગ જાતે ઔર ફીર ઉન્હેં રોકને કા ન કોઇ સાધન થા ઔર ન હી વે રૂકતે થે.

વિદેશી આક્રમણકારી ઇસ બાત સે પરિચિત થે. વે જાનબૂઝ કર મૈદાન મેં ભગદડ પૈદા કરને કી કોશિશ કરતે. મુહમ્મદ ગોરી ૧૧૯૨ મેં જાનબૂઝ કર, રણનીતિ કે તૌર પર, મૈદાન સે ભાગને લગા જૈસે વહ પરાજિત હો ગયા હો. લેકિન જ્યોં હી હિંદુઓં કે ઝુન્ડ બેતરતીબ ભેડોં કી તરહ ઉસ કે પીછે દૌડે, ઉસને પૂર્વ–યોજના કે અનુસાર પૂરે બલ સે હમલા કિયા ઔર હજારોં રાજપૂતોં કો સદા કી નીંદ સુલા દિયા વ પૃથ્વીરાજ કો કૈદ કરકે બાદ મેં કતલ કર દિયા.

અનેક બાર ઐસા ભી હુઆ કિ હમલાવર કી ખબર કાનોંકાન યથાસમય હુઇ હી નહીં ઔર સુબહ ઉઠતે હી પતા ચલા કી રાત કે અંધેરે મેં રાજધાની ઘિર ચુકી હૈ. ઐસે મેં ખેત–ખેત કી મૂલિયાં ભી પૂરી તરહ ઇકટ્ઠી નહીં હો પાઇ ઔર બિના તલવારોં કે ભિડે હી આક્રામક વિજય હો ગયા.

૧૧૯૨ મેં તરાઇન કે મૈદાન મેં દૂસરી બાર પહુંચને સે પહલે ગૌરી ને પૃથ્વીરાજ કે સંધિ પ્રસ્તાવ કે ઉત્તર મેં લિખા થા કિ મૈં સંધિ કે વિષય મેં અપને ભાઇ સે પુછ કર સૂચિત કરુંગા. ઇતને સે સંતુષ્ટ હુયે રાજપૂત કાનોં પર જનેઉ ટાંગ કર ઔર લોટે ઉઠા કર શૌચ કે લીયે ચલ પડે. કુછ સ્નાન કરને ઔર સંધ્યા–વંદન મેં લગ ગયે. ઇતને મેં ગોરી ને હમલા કર દિયા ઔર નંગધડંગ મરને–કટને લગે. સુબહ સ્નાન, સંધ્યા–વંદન આદિ કે બિના ભોજન કરના તો એક ઔર રહા, મુંહ જૂઠા કરના ભી હિંદૂ ધર્મ કે મુતાબિક હરામ થા. અતઃ ભૂખે બટેરોં કી તરહ રાજપૂત લડે. લેકિન ભૂખે બટેર આખિર કબ તક લડ સકતે થે ?

યદિ હિંદૂ ધર્મ આડે ન આતા તો સૈનિક યુદ્ધ ક્ષેત્ર મેં ભી કુછ ન કુછ ખા પી કર તરોતાજા હો સકતે થે. પરન્તુ જૈસા કી યદુનાથ સરકાર ને લીખા હૈ, "કઠોર જાતિ નિયમોં કે કારણ વે યુદ્ધ ક્ષેત્રમેં હી ખા પી કર તરોતાજા નહીં હો સકતે થે." (ભારત કા સૈનય ઇતિહાસ, પુષ્ઠ ૪૧) ગોરી કી સેના સે બહુત જ્યાદા સેના હોને કે બાવજૂદ પૃથ્વીરાજ પકડા ગયા ઔર કતલ કર દિયા ગયા.

ઐસે હી ૧૧૯૭ ઇસવી મેં કુતુબુદદીન ઐબક ને જબ ગુજરાત પર હમલા કિયા, ઉસ કી સેના રાત કે અંધેરે મેં આગે બઢી ઔર સુબહ હી ઉસને ચાલુકય સેનાઓં કો ઘેર લિયા જો શાયદ અભી જંગલ પાની ઔર સંધ્યા – વંદન કે હી ચક્કર મેં થીં. હિંદૂ સેનાઓં પર ટિપ્પણી કરતે હુયે એક મધ્યકાલિક મુસલિમ ઇતિહાસકાર ને લિખા થા, "જીસ સેનાપતિ કે અધીન ઐસી બહુરંગી સેના હો જીસ મેં ૧૦૦ સૈનિક યહાં કે હોં, ૧૦૦ વહાં કે હૈં, વહ કુછ નહીં પ્રાપ્ત કર સકતા. ઐસી બહુરંગી ઔર બહુત ઘટકોં વાલી સેના કભી કોઇ બડી સફલતા નહીં પ્રાપ્ત કર સકતીં." (ઇન્ડિયન રેજીસ્ટેંસ ટુ અર્લી મુસલિમ ઇનવેડર્સ અપટુ ૧૨૦૬ એ.ડી, (લેખક : ડૉ રામગોપાલ મિશ્ર) પૃષ્ઠ ૧૨૫)

ઇસકે વિપરીત વિદેશી આક્રામક અપની સેના કો સંગઠીત ઔર અનુશાસિત રખને પર સદા બલ દેતે થે, મૈદાન સે ભાગને વાલે કો વ કાયરતા દિખાને વાલે કો ઉચિત દન્ડ દે ઉસે કર્તવ્યપથ પર બઢાયા જાતા થા. યહ અન્ય સૈનિકોં કે લીયે ભી શિક્ષાપ્રદ હોતા થા. ૧૧૯૧ મેં પૃથ્વીરાજ કે મુકાબલે મેં જબ મુહમ્મદ ગોરી કી સેના ઉખડી તો

ઉસને સ્વદેશ પહુંચને પર ઉન સારે સરદારોં કો, જીન્હોંને તરાઈન મેં કાયરતા પ્રદર્શિત કી થી, સાર્વજનિક રૂપ સે અપમાનિત કિયા ઔર બરખાસ્ત કર દિયા થા. ચંગેજ ખાં કી સેના મેં તો એક વિશેષ વિભાગ થા જો નિરન્તર નિરીક્ષણ કરતા થા ઔર ચૂક કરને વાલોં કો કઠોર દન્ડ દેકર અનુશાસન કા પાલન કરવાતા થા. ઈતના હી નહીં, સેના કો યુદ્ધ મેં અનુશાસિત રખને કે ઉદ્દેશ્ય સે ચંગેજ ખાં બડે પૈમાને પર શિકાર અભિયાન આયોજીત કિયા કરતા થા. જીસ તરહ યુદ્ધ કે દૌરાનસૈન્ય–અનુશાસન કે સારે નિયમોં કા પાલન કિયા જાતા હૈ, બિલકુલ ઉસી તરહ ઈન શિકાર – અભિયાનોં મેં ભી અનુશાસન કા પાલન કિયા જાતા થા.

વ્યકિત પૂજા : યહ બાત વિશેષ ધ્યાન દેને યોગ્ય હૈ કિ હિદુઓં મેં હિદૂ ધર્મ કે અવતારવાદ કે પરિણામસ્વરૂપ વ્યકિત પૂજાકા વિશેષ સ્થાન થા, અતઃ સૈનિકોં કી ભીડ કે નામમાત્ર કે મુખ્ય – સેનાપતિ કે મરતે યા ગિરતે હી, યહાં તક કી ઉસકે પરિસ્થિતવશ વહાં સે હટતે હી, સેના ભાગ ખડી હોતી. થી. હિંદુઓં ને કભી વિભાગીય બ્રિગેડિયારોં કા, જીનમેં નેતૃત્વ સંભાલને યા યુદ્ધ કે ઉતાર–ચઢાવ કે અનુસાર મોર્ચાબન્દી કરને કી ક્ષમતા હો, વિશ્વાસ યોગ્ય કોઈ દલ નહીં બનાયા. હિંદૂ ધર્મ કે અનુસાર જ્ઞાન કી ગાંઠ બ્રાહ્મણ કે પાસ થી. લેકીન ઉસે યુદ્ધ વિદ્યા કા વ્યાવહારિક જ્ઞાન ન થા. ઉધર ક્ષત્રિય કો લડને–ઝગડને કા થોડા બહુત વ્યાવહારિક જ્ઞાન તો થા, પરન્તુ વહ પ્રારમ્ભિક કદમોં પર હી રૂકા રહા. (વૈસે વહ ઈસેં અન્તિમ હી સમઝતા થા.)

જડીભૂત રણનીતિ : બઢિયા કિસ્મ કે ધનુષ–બાણ દૂર સે શત્રુ કો આહત કર સકતે થે, પરન્તુ ક્ષત્રિય તલવાર, બાહુબલ ઔર બાંસ કે ધનુષ – બાણ કો હી સબ કુછ સમઝને લગે. ઉન્હોને ધનુષ–બાણ કો બઢિયા બનાને કે સ્થાન પર ધીરે – ધીરે ઉસે બિલકુલ છોડ દિયા. ડો. રામગોપાલ મિશ્ર કા કહના હૈ કિ મહાકાવ્યોં કે યુગ કે બાદ કી ભારતીય સેનાઓં મેં ધનુષ–બાણ કા કહીં ઉલ્લેખ નહીં મિલા. હમ ઈસમેં ઈતના ઔર જોડના ચાહેંગે કી યદી કહીં ધનુષ થા ભી તો વહ બાંસ કા હી થા, જીસસે ન તો તીર કાફી દૂર જાતા થા ઔર ન ઉસમેં ચીરને વાલી ગતિ હી હોતી થી, જબકિ આક્રામકોં કે ધનુષ ઈસ્પાત યા ધાતુ કી પત્તી સે જોડે ગયે દો સીંગોં કે બને હોતે થે, જો લાજવાબ થે. ૧૫૬૫ મેં તલિકોટા કી લડાઈ મેં ભી હિંદુઓં કે પાસ બાંસ કે હી ધનુષ થે. હથિયારોં કે ક્ષેત્ર મેં ઈર્દ–ગિર્દ કે દેશોં કે લોગ પ્રતિદિન પ્રગતિ કરતે રહે, ઉન્હેં જ્યાદા કારગર, પરિષ્કૃત ઔર ઉન્નત કરતે ગયે. લેકિન હિંદુ ધર્મ કી શાસ્ત્રવાદિતા કે દલદલ મેં ફંસ કર આદિમકાલ કે હથિયારોં સે ચિપટે રહને મેં હી સંતુષ્ઠ થે, કયોંકી યહ પરમ્પરા, ધર્મશાસ્ત્રોં, અલૌકિક એવં ત્રિકાલદર્શી કૌટિલ્ય કે અર્થશાસ્ત્ર કા પાલન થા. લોગોં ને અપને યુદ્ધવાહનોં તક કો અભેદ્ય કવચ પહનાયે, લેકીન અપને યહાં હિંદુ વીર નંગધડંગ હી કટતે–મરતે રહે. શાયદ ક્ષત્રિયત્વ યહી થા.

૩૨૬ ઇસાપૂર્વ મેં જબ સિકંદર ને ભારત પર આક્રમણ કિયા, ઉસકે પાસ 'બૈલિસ્ટ' ઔર 'કૈટેપલ્ટ' થે જો હાથ સે ચલતે થે ઔર ૩૦૦ ગજ કી દૂરી તક પત્થર, બર્છી, તીર આદિ ફેંક સકતે થે. લેકિન અપને યહાં ઐસા કુછ બાદ કી શતાબ્દિયોં મેં ભી ન બન સકા.

૧૩૯૮ મેં જબ તૈમૂર લંગ ને દિલ્લી કો ઘેરા તો દિલ્લી કે સુલતાન વજીર મલ્લૂ ખાં કે ભારતીય સૈનિકોં કે પાસ હથિયાર કે રૂપ મેં બાંસ કે ડન્ડે થે યા જંગ લગી તલવારેં. ૧૫૨૬ મેં જબ પાનીપત કા પ્રથમ યુદ્ધ હુઆ તો બહુત સે સૈનિક કેવલ બાંસ કે ડન્ડે લિયે હુએ થે, જબકિ વિદેશી આક્રામકોં કે પાસ બંદૂકેં ઔર તોપેં થીં જીન કે મુકાબલે મેં ફર્લાંગોં તક ન ઘુડસવાર ટિક સકતે થે, ન હાથી. ૧૫૨૭ મેં જબ ખનવા (કંવાહ) કે યુદ્ધ મેં બાબર ને રાજપૂતોં કે પરખચે ઉડાયે, તબ પહલી બાર ઉન્હેં પતા ચલા કી યહ ભી કોઈ ચીજ હૈ.

યદુનાથ સરકાર ને ખનવા યુદ્ધ કા વર્ણન કરતે હુયે લિખા હૈ, 'જૈસે હી પ્રચન્ડ કોલાહલ કરતી રાજપૂતોં કી વિશાલ ભીડ બાબર કે મધ્ય કી ઔર બઢી, ઉન્હોંને અપને સામને બિજલી કા સા પ્રકાશ હોતે દેખા ફિર ભયાનક ગર્જના હોતે સુની ઔર અંત મેં ધૂમકેતુ સદૃશ હવા મેં હોતી હુઇ વિશાલ ગરમ પત્થર કી ગેંદ આતી દેખી. ઇસ ગેંદ ને ૬ ફર્લાંગ કે ક્ષેત્ર મેં વાર કિયા ઔર ઉસકે રાસ્તે મેં જો કુછ ભી આયા, ઉસે કુચલ દિયા. યહાં તક કિ ઉસકે સામને હાથી ભી નહીં ઠહર સકે. **યહ ઉસ્તાદ અલી કુલી કી** બડી તોપ કા પહલા ગોલા થા.

"જો રાજપૂત ઘોડોં પર સરપટ ચાલ સે બાબર કી સેના કે સામને નજદીક ચલે ગયે થે, વે છોટે અગ્નિ સ્ફુરણ સે મારે ગયે. યે અગ્નિ સ્ફુરણ જલતે હુએ ધાતુપિન્ડોં ઔર પત્થર કી ચિપ્પિયોં કી આંધી ઉગલ રહે થે, જો ભારતીય સૈનિકોં કો છર્રો કે સમાન તિતર–બિતર કર રહે થે. બન્દૂક કી યે ગોલિયાં થીં. રાજપૂતોં ને ઇસ તરહ કી ચીજ પહલે કભી નહીં દેખી થી." (પૂર્વોકત પુસ્તક, પૃષ્ઠ ૬૬) જબ પહલી બાર બન્દૂકેં તોપેં ચલીં, તબ કૈસી સ્થિતિ હુઇ હોંગી ? "જબ બન્દૂકોં વ તોપોં કા પહલી બાર પ્રયોગ હુઆ, તબ ઉનકે ચલને સે જો આવાજ હુઇ હોગી, ઉસસે ઉન લોગોં મેં, જીન્હેં ઉસકા અનુભવ નહીં થા, અસમંજસકારી ભય અવશ્ય ઉત્પન્ન હુઆ હોગા. યહ પ્રભાવ ઘોડોં ઔર અન્ય પશુઓં પર વિશેષ રૂપ સે પડા હોગા ઔર યહ ભય નિત્ય બના રહતા હોગા કી બિના પતા ચલે હી વાર હો જાયેગા." (એનસાઇકલોપિડીયા બ્રિટેનિકા, જીલ્દ ૨૦, પૃષ્ઠ ૧૮૯) ૧૫૭૬ મેં હલદી ઘાટી કે મૈદાન મેં રાણા પ્રતાપ ઔર અકબર કે મધ્ય જબ યુદ્ધ હુઆ, તબ ભી રાજપૂતોં કે પાસ ન તો કોઇ તોપ થી, ન બન્દૂક, જબકિ અકબર કી સેના કે પાસ ન કેવલ બન્દૂકેં થીં, બલ્કિ વે બાબર કે સમય સે કાફી પરિષ્કૃત ભી થીં. ઇસી કારણ અકબર કી સેના કો ગાડી વાલે તોપખાને યા ભારી તોપખાને કા પ્રયોગ કરના હી નહીં પડા. હિંદૂ ધર્મ કી 'કૃપા' કે કારણ ૧૬વીં શતાબ્દી મેં હમારે શસ્ત્રોં–અસ્ત્રોં કા યહ હાલ થા.

આજ ભી પંજાબ મેં હિંદૂ શિવ–સેના આતંકવાદિયોં કે રિવાલ્વરોં ઔર અન્ય અત્યાધુનિક હથિયારોં કા મુકાબલા કરને કે લીયે ત્રિશુલ લહરાતી દેખી જા સકતી હૈ ઔર 'હિન્દુસ્તાન' કી સરકાર પાકિસ્તાની અણુબમ કા કેવલ શોર મચા કર મુકાબલા કરના ચાહ રહી હૈ.

અસ્પૃશ્યતા કા વિષ : હિંદૂ ધર્મ મેં અસ્પૃશ્યતા ઔર અપવિત્રતા કા પાગલપન સદા રહા હૈ. જો સૈનિક વિધર્મિયોં દ્વારા યુદ્ધબન્દી બના લીયે જાતે થે, ઉન્હેં હિંદૂ ધર્મ–બહિષ્કૃત ઘોષિત કર દેતા થા. ઉન્હેં વાપસ આને પર ઉબા દેને વાલે કઇ સંસ્કાર, વ્રત, તપ આદિ કરને પડતે થે, કયોંકિ હિંદૂ ધર્મ મેં એક યવન કો એક હજાર ચાંડાલોં કે બરાબર અપવિત્ર માના ગયા હૈ.

ચાંડાલાનાં સહસ્ત્રૈસ્તુ સૂરિભિસ્તત્વદર્શિભિઃ, એકો કિ યવનઃ પ્રોકતો ન નીચો યવનાત્પરઃ (શુદ્ધિ–વિવેચન, પૃષ્ઠ ૧૦)

એક ચાંડાલ કિતના અપવિત્ર થા, ઇસ કા અંદાજા નિમ્નલિખિત ધર્મશાસ્ત્રીય વચનોં સે લગાયા જા સકતા હૈઃ

ચાંડાલદર્શને સદ્ય આદિત્યમવલોકયેત (પારાશરસ્મૃતિ ૬/૨૪)

અર્થાત અગર કોઇ વ્યકિત ચાંડાલ કો દેખ લે તો વહ સૂર્ય કી ઔર દેખને લગે. તબ શુદ્ધ હોગા.

"ચાંડાલદાસશ્વપચકોલકાઃ, એષાં સમ્ભાષણાત્ સ્નાનં દર્શદર્કવીક્ષણમ્",

અર્થાત ચાંડાલ, દાસ, શ્વપચ ઔર કોલક–ઇનસે વ્યકિત બાત કર લે તો સ્નાન કરને પર શુદ્ધ હોગા. ઇન્હેં દેખ લે તો સૂર્ય કી ઔર દેખને પર શુદ્ધ હોગા. વ્રત, તપ કે બાદ ભી વહ વ્યકિત જાતિ–બહિષ્કૃત કા – સા નિંદનીય ઔર ઉપેક્ષિત જીવન જીતા થા. અતઃ હર હિંદૂ સૈનિક ઇસ જીવિત–મૃત્યુ સે બચના ચાહતા થા. પરિણામસ્વરૂપ વિધર્મિયોં સે યુદ્ધ કી બાત સુનતે હી ઔસતન હિંદૂ સૈનિક હતોત્સાહિત હો જાતા થા, જબકિ ઉસે સામના કરના પડતા થા ઐસે લોગોં

કા જો ધાર્મિક ઉત્સાહ સે ઓત–પ્રોત હોતે થે. હિંદૂ સૈનિક મેં જહાં લડને કી ઈચ્છા મરી રહતી થી ઔર વહ મજબૂરી મેં લડતા થા, વહાં વિધર્મી સૈનિક ધાર્મિક ઉન્માદ સે પૈશાચિક ક્રૂરતા કી હદ તક પહુંચે હુએ કી તરહ હમલા કરતા થા. ઈસકે લગભગ ૧,૫૦૦ વર્ષ બાદ ઈસી તરહ મુહમ્મદ ગોરી ને પૃથ્વીરાજ કે સાથ યુદ્ધ કે સમય પહલ હથિયા લી ઔર બજાએ ઈસકે કિ હિંદૂ ઉસ પર અપની યોજના કે અનુસાર, અપની પહલી તૈયારી કે મુતાબિક આક્રમણ કરતે, ઉસને હિંદુઓં કો ઉસ તરહ લડને કે લિયે વિવશ કિયા જૈસે વહ ખુદ ચાહતા થા. યદુનાથ સરકાર કા કહના હૈ કિ ઈસસે સારે યુદ્ધ મેં રાજપૂતોં કો ગોરી કે ઈશારોં કે મુતાબિક નાચના પડા.

ખણ્ડખણ્ડ ભારત : હિંદૂ ધર્મ ને દેશ કો એક નહીં રહને દિયા, ઉસને હર છોટે સે રાજ્ય કો અલગ દેશ સમઝને કા ઉપદેશ દિયા, જીસસે અખન્ડ ભારત કી ભાવના હિંદુઓં મેં કભી પનપ હી નહીં સકી. ધર્મગ્રન્થોં મેં 'પરદેશ' કી પરિભાષાયેં કઈ જગહ મિલતી હૈં, જીન્હેં પઢ લેને પર સારી બાત અપને આપ સ્પષ્ટ હો જાયેગી.

બૃહસ્પતિ ને લિખા હૈઃ *મહાનદ્યંતરં યત્ર ગિરિર્વા વ્યવધાયકઃ વાચા યત્ર વિભિદ્યંતે તદ્ દેશાંતરમુચ્યતે. દેશાંતરં વદંત્યેકે ષષ્ટિયોજજનમાયતં, ચત્વારિંશદ્ વદંત્યન્વે ત્રિંશદન્તે તથૈવ ચ.*

અર્થાત મહાનદી યા મહાપર્વત બીચ મેં પડતા હો ઔર ભાષા કી ભિન્નતા હો તો દોનોં તરફ કે ઈલાકે એક–દૂસરે કે લીયે દેશાંતર (વિદેશ) હૈં, કુછ લોગોં કા કહના હૈ કી ૬૦ યોજન (૮મીલ કા એક યોજન) સે આગે નયા દેશ શુરૂ હોતા હૈ, કુછ ૪૦ યોજન સે આગે માનતે હૈં ઔર કુછ ૩૦ યોજન સે આગે. એક દૂસરે મત કો બૃહસ્પતિ ને ઉદ્ધૃત કિયા હૈ, જીસમેં 'દેશાંતર' કે સ્થાન પર 'વિદેશ' શબ્દ પ્રયુકત હુઆ હૈ. વહ મત હૈ *"એકાહેન યત્રત્યા વાર્તા ન શ્રૂયતે. સ વિદેશ ઈતિ રત્નાકરઃ"* (અર્થાત એક દિન મેં જીસ જગહ કી ખબર ન જાની જા શકે, વહ વિદેશ હૈ). રાજા આનન્દપાલ અપને પુત્ર કી પ્રાણ રક્ષા કે એહસાન ઔર અપને રાજ્ય કી સુરક્ષા કી ગરજ સે બિના બુલાયે મુહમ્મદ ગોરી કી સહાયતા કે લીયે દૌડ પડા, જબ વહ મુસીબત મેં ફંસા હુઆ થા.

ગુજરાત કે સોલંકિયોં ઔર ગહરવારોં (રાઠૌરોં) ને મુહમ્મદ ગોરી કો લિખા કી યદિ તુમ ઈસ સમય પૃથ્વીરાજ પર હમલા કરો તો હમ તુમ્હારા સાથ દેંગે. જબ વહ ૧,૨૦,૦૦૦ સવાર લેકર ચઢ આયા તો જયચંદ ઔર સોલંકિયોં કી સેના ભી સહાયતાર્થ પહુંચ ગઈ. રાણા સાંગા ને મુગલ બાદશાહ બાબર કો દિલ્લી પર હમલા કરને કે લીયે ખુદ નિમંન્ત્રિત કિયા.

યદિ હિંદૂ ધર્મગ્રન્થોં ને લોગોં કી દેશભકિત કી ભાવના કો ગ્રહણ ન લગાયા હોતા તો વે (કમ સે કમ ક્ષત્રિય કહે જાને વાલે લોગ) બિના કિસી બાહરી ઉપદેશ કે અપનેઆપ દેશ કી રક્ષા કે લીયે ઉઠ ખડે હોતે. યહ બહુત હૈરાની કી બાત હૈ કિ જીન હિંદૂ ધર્મગ્રન્થોં મેં ટટ્ટી જા કર ગુદા ધોને તક કે વિસ્તૃત નિયમ લિખે હૈં ઉનમેં ન કહીં દેશ સે ગદ્દારી કી નિંદા કી ગઈ હૈ ઔર ન કહીં સમૂચે ભારત દેશ પર મર મિટને કી પ્રેરણા દી ગઈ. ઈસી કારણ હમારે યહાં 'શહીદ' કે સમકક્ષ શબ્દ નહીં હૈ.

હાથી ઔર હારેં : હિંદૂ ધર્મ શાસ્ત્રવાદ પર અર્થાત્ ધર્મગ્રન્થોં કો આંખે બંદ કરકે માનને પર અત્યધિક બલ દેતા હૈ. ઈસસે હિંદૂ અપને ગ્રન્થોં કે ગુલામ બને ઔર કદમ–કદમ પર મુંહ કી ખાતે રહે. પુરાને ગ્રન્થોં મેં ચતુરંગિણી સેના હી બહુત મહિમા ગાઈ ગઈ હૈ. ઉસમેં ભી હાથિયોં કી ભૂમિકા બહુત બઢા–ચઢા કર કહી ગઈ હૈ. ઈસલીયે હિંદૂ હાથિયોં સે નિરન્તર ચિપટે રહે, હાલાંકિ યે હાથી હી ઉનકી હારોં મેં બઢચઢ કર યોગદાન દેતે રહે. સિકન્દર કે મુકાબલે મેં હારને કે અન્ય કારણોં મેં યે ધીમેં ચલને વાલે ભારી ભરકમ હાથી ભી એક કારણ થે, જીન્હોંને સિકન્દર કે તીરંદાજો કી માર સે પીડિત હોકર અપની હી સેના કો કુચલતે હુયે પીછે કો ભાગના શુરૂ કર દિયા થા. વિદેશી આક્રામક શાસ્ત્રવાદ સે

ઉત્પન્ન હિંદુઓં કે હાથી–મોહ ઔર હાથિયોં કે દુર્ગુણોં સે પૂર્ણતઃ પરિચિત થે. અતઃ ઉન્હોંને ઇસકા ભરપૂર લાભ ઉઠાયા. ૧૦૦૮ ઇસવી મેં મહમૂદ ઔર આનન્દપાલ મેં જમ કર મુઠભેડ હુઇ. મહમૂદ કો અપના પક્ષ કુછ કમજોર પ્રતીત હુઆ. ઐસે મેં ઇતિહાસકાર ફરિશ્તા ને લીખા હૈ, ઉસને એકદમ અપને બઢિયા તીરંદાજ આનન્દપાલ કે હાથી પર તીર બરસાને કે લીયે ભેજે. કુછ હી ક્ષણોં મેં હાથી ડર કર ભાગ ખડા હુઆ ઔર જીત ભયંકર પરાજય મેં બદલ ગઇ. ૧૫૬૫ ઇસવી મેં હિંદૂઓ કી અન્તિમ મહત્વપૂર્ણ લડાઇ ભી હાથિયોં કે કારણ હી પરાજય મેં બદલી. ઇસી આધાર પર ભારતીય સેનાઓં કે ઇતિહાસકાર પી. સી. ચક્રવર્તી ને લીખા હૈ કી જૈસે ઇસાપૂર્વ ચૌથી શતાબ્દી મેં ભારત હાથિયોં કે કારણ હારા થા, ઉસી પ્રકાર ૧૯૦૦ સાલ બાદ ૧૫૬૫ મેં હારા.

ઇસ શાસ્ત્રવાદ કા એક અન્ય રૂપ ભી હિંદુઓં કે માર્ગ મેં રોડા રહા હૈ. હિદુઓં કો ધર્મ ને સદા યહ સીખ દી કી ઉનકે ધર્મગ્રન્થ ઔર ઉનકે ઋષિમુનિ ઇશ્વર તક પહુંચે હુયે થે, અતઃ ઉનકા હર કથન હર વિષય મેં અન્તિમ હૈ. ઉસસે આગે માનવીય બુદ્ધિ જા હી નહીં સકતી. મહાભારત કે વિષય મેં તો આજ તક હમ ગાતે હૈં કિ જો કુછ ઇસ મેં હૈં, વહ શાયદ દુનિયા મેં અન્યત્ર મિલ જાયે. પરન્તુ જો ઇસમેં નહીં હૈ. વહ દુનિયા મેં કહીં ભી નહીં મિલ સકતા. *યદિહાસ્તિ તદન્યત્ર, યંન્નેહાસ્તિ ન તત્ ક્વચિત્.*

૧૧વીં શતાબ્દી કે પૂર્વાર્ધ મેં (૧૦૩૦ ઇસવી) અલબેરૂની ને અપને સમકાલીન હિંદુ – સમાજ પર ટિપ્પણી કરતે હુએ લિખા થાઃ "હિંદુઓં કા વિશ્વાસ હૈ કી ઉન કે અપને દેશ કે સમાન ઔર કોઇ દેશ, ઉન કી જાતિ કે સમાન કોઇ દૂસરી જાતિ, ઉન કે સમ્રાટોં કે સમાન કોઇ દુસરા સમ્રાટ, ઉનકે ધર્મ કે સમાન કોઇ દૂસરા ધર્મ ઔર ઉન કી વિદ્યા કે સમાન કોઇ દુસરી વિદ્યા નહીં. વે બડે અહંકારી, વૃથાભિમાની, આત્મદર્શી ઔર મંદબુદ્ધિ હૈં.

"**ઉન કા વિશ્વાસ** હૈ કિ ઉન કે અપને દેશ કે અતિરિક્ત ભૂમન્ડલ કા કોઇ ભી ઔર દેશ, ઉન કી અપની જાતિ કે અતિરિક્ત કોઇ ભી દૂસરા પ્રાણી કુછ જ્ઞાન યા વિદ્યા નહીં રખતા. યદિ આપ ઉન કે સામને ખુરાસાન યા ફારસ કે કિસી વિદ્વાન કા, કિસી શાસ્ત્ર કા ઉલ્લેખ કરેં તો વહ આપ કો જૂઠા ઔર બુદ્ધિહીન સમજેંગે." (અલબેરૂન કા ભારત, અનુ. સંતરામ બી.એ. ભાગ પહલા, પૃ. ૨૮, સન્ ૧૯૨૬ ઇસવી.) ઇસ માનસિકતા શિકાર હિંદુઓં ને ન શસ્ત્રવિદ્યા મેં કુછ સીખના ચાહા, ન યુદ્ધ વિદ્યા મેં, સમરનીતિ કે વિષય મેં વે લકીર સે હટે ઔર ન યુદ્ધવાહનોં કે મામલે મેં. પરિણામસ્વરૂપ કદમ–કદમ પર પરાજય કા મુંહ દેખતે રહે.

ધર્માંધતા : ધર્મ કા સ્વભાવ હૈ કિ ઉસે અપને ટ્રેડ માર્ક સે ભિન્ન ટ્રેડમાર્ક વાલા ધર્મ ફૂટી આંખ ભી નહીં સુહાતા. ભારત કે ધર્મ ભી ઇસ કા અપવાદ નહીં રહે. ઇસ ધર્માંધતા ને ભી અનેક બાર દેશ કા બેડાગરક કિયા. જબ બૈક્ટ્રિયા કે દેમિત્રયસ ને ભારત પર હમલા કિયા તો હિંદૂ ધર્મ ને ઉસકા સ્વાગત કિયા, કયોંકિ યહ હમલા એક જૈન રાજા પર હુઆ. ગાર્ગી સંહિતા કે યુગપુરાણ મેં જહાં ઉસ હમલે કા ઉલ્લેખ હૈ, વહાં દેમિત્રિયસ કો ધર્મમીત (ધર્મ કા મિત્ર) કહ કર યાદ કિયા ગયા હૈ.

શુંગ કાલ મેં હિદૂ ધર્મ ને જબ બૌદ્ધોં કા સંહાર કરના શુરૂ કર દિયા, તબ ઉન્હોંને દેમિત્રિયસ કે દામાદ મિનાંદર કો ઉકસા કર શુંગ સામ્રાજ્ય પર આક્રમણ કરવાયા. શુંગ–વંશ કે બાદ વસુદેવ કે વંશ કે ચાર હિંદૂ રાજા એકકે બાદ એક સિંહાસન પર બૈઠે. ઉન્હોંને જૈનોં કો ઉત્પીડિત કરના શુરૂ કર દિયા. પરિણામસ્વરૂપ ઉન્હોંને શકોં કો નિમન્ત્રિત કિયા. શક પાર્થિયન રાજાઓં દ્વારા પિટે હુએ લોગ થે જો પૂર્વ કી ઔર ભાગ આયે થે. ઉન્હોંને યહાં આ કર સામ્રાજ્ય સ્થાપિત કર લિયા જો શાયદ યહાં કે બ્રાહ્મણ વિરોધી ધર્મો કે સામૂહિક સહયોગ કે અભાવ મેં કદાપિ સ્થાપિત ન હો પાતા.

૭૧૨ ઇસવી મેં જબ સિંધ પર મુહમ્મદ–બિન–કાસિમ ને હમલા કિયા, તબ ભી હિંદૂ–રાજા દાહિર કી બૌદ્ધ વિરોધી નીતિ સે તંગ આયે બૌદ્ધોં ને વિદેશી આક્રામક કા સાથ દિયા. ઉન કે સહયોગ કે બીના શાયદ કાસિમ સફલ ન હોતા. ઈસ તરહ સ્પષ્ટ હૈ કિ ધર્માંધતા કે કારણ કભી હિંદૂ ધર્મ ને આક્રામકોં કા સ્વાગત કિયા તો કભી દૂસરોં કો આક્રામકોં કો બુલાને કે લીયે વિવશ કર દિયા.

અંધવિશ્વાસ : હિંદૂ ધર્મ ને શ્રદ્ધા પર અત્યધિક બલ દે કર અંધવિશ્વાસ કો જનજીવન કા અભિન્ન અંગ બના દિયા ઔર ઉસે ભી ધર્મ કા નામ દે દિયા. ઈન અંધવિશ્વાસોં કે દલદલ કે કારણ ભી હિંદૂ અનેક બાર પરાજીત હુએ.

૭૧૨ ઇસવી મેં જબ મુહમ્મદબિન–કાસિમ ને સિંધ પર હમલા કિયા, તબ એક સમય સ્થિતિ ઐસી ભી આઈ જબ કાસિમ ભાગને કો થા. લેકિન તબ તક બ્રાહ્મણ ને ઉસ સે કહા યદિ તુમ દેવી કે મન્દિર કા જન્ડા ગિરા દોગે તો હિંદૂ સેના ભાગ જાયેગી. ઉસ ને ઐસા હી કિયા ઔર વિજયી હુઆ, ક્યોંકિ હિંદૂ સેના કા યહ અંધવિશ્વાસ થા કિ ઝન્ડે કે ગિરને કા મતલબ હૈ કિ દેવી કુપિત હૈં. યદિ વે ઈસ અંધવિશ્વાસ કે શિકાર ન હુએ હોતે તો ઝન્ડે કે ગીર જાને કે બાવજૂદ હિંદૂ સેના લડતી રહતી. જનવરી, ૧૦૨૬ મેં મુહમૂદ ગજનવી ને સોમનાથ પર હમલા કિયા. જબ વહ સોમનાથ કી ઔર બઢ રહા થા, ઉસે રાસ્તે મેં બહુત સી હિંદૂ સેનાએઁ મિલીં. વે (હિંદૂ સેનાએઁ) ચાહતી તો ઈકટ્ટી ન હો સકને પર ભી જગહ–જગહ મુઠ ભેડેં કર કે કમ સે કમ મહમૂદ કા મનોબલ તો તોડ હી સકતી થીં, પરંતુ હિંદૂ સેનાઓં ને ઈસ અંધવિશ્વાસ કે તહત સામૂહિક રૂપ સે હથિયાર ડાલ દિયે કિ સોમનાથ શહર મેં સોમ ભગવાન દ્વારા આશીર્વાદ પ્રાપ્ત એવં રક્ષિત સેના મહમૂદ ઔર ઉસ કી સમ્પૂર્ણ સેના કા સંહાર કર દેગી. જબ મહમૂદ સોમનાથ શહર મેં પહુંચા, વહાં હજારોં સૈનિક ઔર અસૈનિક હિંદૂ વિદ્યમાન થે. વે રાસ્તે મેં ઘુટને ટેકને વાલોં સે ભી જ્યાદા ધર્મભીરૂ ઔર અંધવિશ્વાસ – ગ્રસ્ત થે. ઉન્હોંને ઈસ અંધવિશ્વાસ મેં કિ સોમ ભગવાન હસ્તક્ષેપ કરેંગે ઔર દુષ્ટોં કો પલ ભર મેં ભસ્મ કર દેંગે, ન શહર કી પ્રતિક્ષા કે લિયે કુછ કિયા ઔર ન હી કોઈ યુદ્ધ કી યોજના બનાઈ.

ઇતિહાસકાર ઈબ્ન અસીર ને લિખા હૈ કિ લોગ કિલે કી દીવારોં પર બૈઠે ઈસ વિચાર સે પ્રસન્ન હો રહે થે કિ યે દુસ્સાહસી મુસલમાન અભી ચંદ મિનટોં મેં નષ્ટ હો જાએંગે. વે મુસલમાનોં કો બતા રહે થે કિ હમારા દેવતા તુમ્હારે એક–એક વ્યકિત કો નષ્ટ કર દેગા. જબ મહમૂદ કી સેના ને નરસંહાર શુરૂ કિયા તબ હિદુઓં કા એક સમૂહ દૌડતા હુઆ મન્દિર કી મૂર્તિ કે સામને ધરતી પર લેટ કર ઉસ સે વિજય કે લીયે પ્રાર્થના કરને લગા. હિંદુઓં કે દલ મન્દિર મેં પ્રવેશ કરતે, જીનકે હાથ ગરદન કે પાસ જુડે હોતે. વે રોતે ઔર બડે ભાવાવેશપૂર્ણ ઢંગ સે સોમનાથ કે આગે ગિડગિડાને વ પ્રાર્થના કરતે. ફીર વે બાહર આતે, જહાં ઉન્હેં કતલ કર દિયા જાતા. યહ ક્રમ તબ તક ચલતા રહા જબ તક કિ હર હિંદૂ કતલ નહીં હો ગયા. (દિ હિસ્ટ્રી ઓફ ઈંડિયા એજ ટોલ્ડ બાઈ ઈટ્સ ઓન હિસ્ટોરિયનસ (લેખક : સર એચ.એચ. ઈલિયટ ઔર જાન ડાઉસન) પૃ. ૪૭૦) ઈસ તરહ અંધવિશ્વાસ કે કારણ બિના હાથ પટકે મરને વાલે ૫,૦૦,૦૦૦ હિંદૂઓં કો હિંદૂ ધર્મ સે પ્રેરિત હોકર મર મિટને વાલે યોદ્ધા માનકર ઉન પર ગર્વ કિયા જાએ યા ઉન કે ધર્મભીરૂત્વ પર દયા કી જાયે, ઈસ કા નિર્ણય પ્રત્યેક બુદ્ધિમાન કર સકતા હૈ.

ઘુટને ટેક દો : ઈન સબ બાતોં કે ઉપર હૈ 'પાંચવેં વેદ' મહાભારત કા યહ આદેશ કિ જબ કોઈ અપને રાજા સે જ્યાદા બલવાન રાજા આક્રમણ કરે, તબ રાજા ઔર પ્રજા આગે બઢ કર ઉસકા સ્વાગત કરે. *અથ ચેદભિવર્તેત રાજ્યાર્થી બલવત્તરઃ રાષ્ટ્રાણિ હતવીર્યાણી વા પુનઃ પ્રત્યુદ્‌ગમ્યાભિપૂજ્યઃ સ્યાદેતદત્ર સુમંત્રિતમ્ ભૂર્યાસં લભસે કલેશં યા ગૌર્ભવતિ દુર્દહા, અથ યા સુદુહા રાજન્ નૈવ તાં વિતુદન્તયપિ. (મહાભારત, શાંતિપર્વ ૬૭/૬–૭)*

અર્થાત યદિ કિસી કમજોર રાજા પર કોઈ અધિક બલવાન રાજા હમલા કરે તો સબ કા કર્તવ્ય હૈ કિ આગે બઢ કર ઉસ કા સ્વાગત કિયા જાયે. યહી સુવિચારિત મત હૈ ક્યોંકિ યદિ કોઈ ગાય બિના જ્યાદા મહેનત વ શ્રમ કરવાયે ચુપચાપ દૂધ દે દે તો ઉસે તંગ નહીં કિયા જાતા. મતલબ યહ હૈ કિ આક્રામક કે આગે ઘુટને ટેકને વાલે કા કલ્યાણ હોતા હૈ. ઐસે મેં સ્પષ્ટ હૈ કિ હિંદુઓં કી શતાબ્દિયોં કી ગુલામી ઔર પરાજયોં કી લમ્બી દાસ્તાન કા કારણ હૈ ઉન કા પ્રસ્તરીભૂત ધર્મ, જીસે વે પ્રત્યક્ષ હાનિયોં કે બાવજૂદ ધર્મગ્રન્થોં મેં પ્રચારિત ઈસ અંધવિશ્વાસ કે કારણ ચિપટે રહે કિ ધર્મ કો છોડને સે વિનાશ હોતા હૈ ઔર ઉસ કી રક્ષા કરને સે, ઉસસે ચિપટે રહને સે, કલ્યાણ હોતા હૈ–યદિ ઈસ લોક મેં ન હો તો પરલોક મેં અવશ્ય હોતા હૈઃ *ધર્મ એવ હતો હંતિ ધર્મો રક્ષતિ રક્ષિતઃ (મહાભારત).*

ક્યાં હિન્દૂ બહાદુરી સે લડે ? : પિછલે ડેઢ દો હજાર વર્ષો કી અપની પરાજયોં કો પલાયનવાદી ઢંગ સે ઢકને કી હિન્દૂ કઈ તરહ સે કોશિશેં કરતે રહે હૈ. ઉન કે એક વર્ગ કા કહના હૈ કિ યદ્યપી હમ હારે, તથાપિ યહ બાત જ્યાદા મહત્વપૂર્ણ હૈ કિ હમ ને સદા બડી બહાદુરી સે આક્રમણકારિયોં કા સામના કિયા. ઈસી લિયે હમ પર મુસલિમ આક્રામક ૬૩૬ ઈસવી સે હમલે કરને કે બાવજુદ ૧૨૦૬ ઈસવી મેં જા કર કહીં દિલ્લી મેં સલતનત કાયમ કર સકે ઔર હમ પર કેવલ ૫૦૦ સાલ રાજ્ય કર સકે – ઔરંગજેબ ૧૭૦૭ ઈ. મેં મર ગયા થા. યહ અપને આપ મેં એક હાસ્યાસ્પદ બાત હૈ. સવાલ યહ હૈ કિ યદિ હિન્દૂ વાસ્તવ મેં બહાદુર થે તો પહલે ૫૫૦ સાલ લડતે ક્યોં રહે ? ઈસ સમય મેં આક્રમણકારિયોં કા મુંહ ક્યોં ન તોડ સકે ? ઔર બાદ મેં ૫૦૦ સાલ ગુલામ ક્યોં રહે ? ઔરંગજેબ કી મૃત્યુ કી તિથિ બતાને માત્ર સે બહાદુરી સિદ્ધ નહીં હો સકતી. ઉસે કિસી હિન્દૂ ને નહીં મારા ઔર ન હી ઉસ કી મૃત્યુ એક દો દિન મેં હુઈ. વહ ૯૨ વર્ષ કી આયુ ભોગ કર ઔર ૪૯ વર્ષ રાજ્ય કર કે મરા ઔર વહ ભી સ્વાભાવિક મૃત્યુ. ઉસ કે બાદ ભી બાત ખતમ નહીં હુઈ. મુહમ્મદ ગોરી કે સમય લે કર ૧૮૫૭ કે વિદ્રોહ તક અર્થાત ઔરંગજેબ કી મૃત્યુ કે ૧૫૦ વર્ષ બાદ તક દિલ્લી કે સિંહાસન પર સદા કોઈ ન કોઈ મુસલમાન શાસક હી રહા.

હિન્દુઓં કી બહાદુરી કિસ તરહ થી, ઈસ કા અનુમાન નીચે કુછ ઘટનાઓં સે લગાયા જા સકતા હૈ.

સિકંદર ને જબ ૩૨૭ ઈસાપૂર્વ ભારત પર હમલા કિયા તો તક્ષશિલા કે રાજા આંભી ને ઉસ કે પાસ દૂત ભેજ કર આત્મસમર્પણ કર દિયા ઔર ઉસકી સેનાએં આક્રમણકારી કે પક્ષ મેં લડીં. રાજા પુરુ (પોરસ) સિકંદર કે મુકાબલે મેં દોગુની સે ભી જ્યાદા સેના લે કર ડટા. સિકંદર કી સેના ૧૫ હજાર થી ઔર પુરુ કી ૩૩ હજાર, લેકિન અરિયન કે અનુસાર વહ ૨૩ હજાર સૈનિક મરવા કર ઔર સિકંદર કે કુલ ૮૦ પૈદલ ૨૩૦ ઘુડસવાર માર કર (ડિઓડોરેસ કે અનુસાર, અપને ૧૨ હજાર સૈનિક મરવા કર, ૯ હજાર બંદી બનવા કર ઔર સિકંદર કે ૨૮૦ ઘુડસવાર એવં ૭૦૦ પૈદલ માર કર) અપને હાથી કો મોડ કર મૈદાન સે ભાગ ખડા હુઆ.

ઈસ બીચ વહ હૌદ મેં મૂર્ચ્છિત હો કર ગિર ગયા ઔર સિકંદર દ્વારા બંદી બના લિયા ગયા.

ઇસ કે બાદ તો વિદેશી હમલાવરોં કા તાંતા હી લગ ગયા. ૨૫૦ ઈસાપૂર્વ કે લગભગ બૈક્ટ્રિયન યૂનાની આઈ.ઈસા સે ૧૮૦–૯૦ વર્ષ બૈક્ટ્રિયા કે દેમિત્રિયસ ને ભારત પર હમલા કિયા ઔર વહ અનેક પ્રદેશોં કો જીતતા હુઆ મગધ કી રાજધાની મેં પ્રવિષ્ટ હુઆ. ઉસકા સેનાપતિ મિનાંડર મથુરા ઔર સાકેત કો જીતતે હુએ પાટલિપુત્ર તક પહુંચા.

ગૃહયુદ્ધ કે કારણ વહ ખુદ હી લૌટ ગયા (લેકિન યહાં કે ખારવેલ જૈસે રાજાઓં ને હાથી ગુંફા શિલાલેખ મેં લીખવા દિયા કિ મેરે ભય કે કારણ વહ ભાગ ગયા હૈ.) ઔર જબ વહાં સે નિવૃત હોકર પુનઃ યહાં આયા તો ઉસ ને પેશાવર, તક્ષશિલા તથા સ્યાલકોટ મેં અનેક યવન રાજ્ય ખડે કિયે. ઉસકે બાદ પાર્થિયન રાજાઓં કે સાથ અનેક

હારજીતોં કે બાદ મજ્દદાત દ્વિતીય દ્વારા હરા કર પૂર્વ કી ઔર ભગાયે ગયે લોગ – શક (સીથિયન) – યહાં અનેક ધારાઓં મેં આયે ઔર ઉન્હોંને સિન્ધુ કો પાર કર સૌરાષ્ટ્ર, ગુજરાત ઔર અવંતી પર અધિકાર કર લિયા. શકોં કે બાદ કુષાણોં ને ચઢાઇ કી. યે વે લોગ થે, જીન્હેં ચીન કે પશ્ચિમી ભાગ સે હૂણોં ને માર ભગાયા થા. પહલે હમલે મેં હી ઉન્હોંને પંજાબ, સિન્ધુ ઔર મથુરા જીત લિયે. ઇન કે એક રાજા કનિષ્ક કે પશ્ચિમી ઉત્તર પ્રદેશ, બિહાર ઔર કશમીર તક કો જીતા થા. એક શતાબ્દી સે જ્યાદા સમય તક ઉન કા સામ્રાજ્ય બરકરાર રહા.

૫વીં શતાબ્દી કે મધ્ય મેં (૪૫૫ ઇસવી) મધ્ય એશિયા કે ઘુમંતૂ હૂણોં ને, જો કિ અકાલ કે મારે થે, ગુપ્ત સામ્રાજ્ય કે દિનોં, જીસે હિન્દૂ ઇતિહાસ કા 'સ્વર્ણ યુગ' કહા જાતા હૈ, ભારત પર આક્રમણ શુરૂ કર દિયે.

ગુપ્ત રાજાઓં કો યદ્યપિ શકારિ (શકોં કો નષ્ટ કરને વાલા) કહા જાતા હૈ, તથાપિ યહ સ્પષ્ટ હૈ કિ હૂણોં ને ગુપ્ત રાજાઓં કી નાક મેં દમ કર દિયા થા ઔર ઉન્હીં કે આક્રમણોં કે પરિણામસ્વરૂપ ૫૩૫ ઇસવી મેં ઉન કા સામ્રાજ્ય ટુકડે–ટુકડે હો ગયા થા. ઇસકે બાદ ભી અનેક જાતિયાં વ કબીલે, જૈસે કિ જાટ, ગૂજર, અહીર આદિ યહાં આતે રહે ઔર અપને સામ્રાજ્ય સ્થાપિત કરતે રહે. ગૂજરોં ને ગુજરાત કો અપના નામ દિયા ઔર અહીરોંને ભી અપના વિશાલ સામ્રાજ્ય ખડા કિયા.

૬૫૩ ઇસવી મેં અરબ સેનાપતિ અબ્દુલ રહમાન આયા ઔર ઉસ ને જબુલ કો જીત લિયા તથા કાબૂલ પર કર થોપ દિયા. ૬૯૨ ઇસવી મેં નયે અરબ સેનાપતિ અબ્દુલ્લાહ ને કાબુલ પર ધાવા બોલા ઔર હિન્દૂ રાજા કો ફિર સે વાર્ષિક ભેંટ ચઢાને કો રાજી હોના પડા. ૭૧૨ ઇસવી મેં એક ૧૭ વર્ષિય અરબ મુહમ્મદ–બિન–કાસિમ ને સિન્ધ પર ચઢાઇ કી ઔર ન કેવલ ઉસે બલ્કિ બ્રાહ્મણાબાદ, અલૌર, મુલતાન, કન્નૌજ આદિ કો ભી જીત લિયા. ઇતના હી નહીં, કાસિમને ૧૭ વર્ષ સે અધિક ઉમ્ર કે ઉન સબ લોગોં કો કતલ કર દિયા, જીન્હોને મુસલમાન બનના સ્વીકાર નહીં કિયા થા.

૮૭૦ ઇસવી મેં એક તુર્ક ડાકૂ આયા ઔર ઉસ ને કાબુલ હથિયા લિયા. ૧૦વીં શતાબ્દી મેં તો કાબુલ સદા કે લિયે હિન્દુઓં સે છીન ગયા. જબ જયપાલ કો ઔર કોઇ ચારા ન દિખાઇ દિયા તો ઉસને સંધિ કી બાતેં શુરૂ કીં ઔર તુર્કો ને હમલા કરકે વિજય પ્રાપ્ત કર લી. ઇસી 'બીર' જયપાલ ને આયે દિન મુંહ કી ખા કર ૧૦૦૧ ઇસવી મેં આત્મહત્યા કર કે બહાદુરી દિખાઇ થી. ૧૦૧૮ ઇસવી મેં જબ મહમૂદ (તુર્ક) બરન (આધુનિક બુલંદશહર) પહુંચા તો વહાં કે રાજા હરદત્ત ને ઘુટને ટેક દિયે ઔર અપને ૧૦ હજાર લોગોં સહિત મુસલમાન હો ગયા. ઇસ કે બાદ જબ ઉસ ને મથુરા પર હમલા કિયા તો સબ મથુરાવાસી ઔર ઉસ કે રક્ષક અપને પવિત્ર શહર કો હમલાવર કે હાથોં સૌંપ ભાગ ખડે હુએ. જબ વહ વૃંદાવન પહુંચા તો વહાં કા હિન્દૂ રાજા સિર પર પૈર રખ કર ભાગ ગયા.

મહમૂદ ગજનવી ૧૦૧૮ ઇસવી મેં જબ વિદ્યાધર કે મુકાબલે મેં આયા તો અનેક હિન્દૂ રાજા ઇકટ્ઠે હુએ. વહ બિના હમલા કીયે હી ચલા ગયા, લેકીન વે સબ મિલકર ભી ઉસ કા પીછા કરને કો તૈયાર ન હુએ. આજ ઇસ કાયર ટોલે કો કઇ લોગ 'ઉચ્ચ નૈતિક વ્યકિત' કહતે નહીં અઘાતે. જનવરી, ૧૦૧૯ ઇસવી મેં મહમૂદ ને કન્નૌજ પર ચઢાઇ કી. વહાં કે પરિહારવંશીય રાજા રાજ્યપાલ ને ચૂં તક નહીં કી ઔર ઘુટને ટેક દિયે. વહ યહાં સે ગજની કો લૌટતે સમય ૩૦ લાખ દિરહામ, ૫૫ હજાર દાસ ઔર ૩૫૦ હાથી લૂટ કર લે ગયા. ૧૧૯૨ મેં દૂસરી બાર તરાઇ કે મૈદાન મેં પહુચને સે પહલે ગોરી ને પૃથ્વીરાજ કે સંધિ પ્રસ્તાવ કે ઉત્તર મેં લિખા થા કિ મૈં સંધિ કે વિષય મેં અપને ભાઇસે પૂછ કર સૂચિત કરુંગા. ઇતને સે સંતુષ્ટ હુયે રાજપૂત કાનોં પર જનેઉ ટાંગ કર ઔર લોટે ઉઠા કર શૌચ કે લીયે ચલ પડે. કુછ સ્નાન કરને ઔર સંધ્યા–બન્દન આદિ મેં લગ ગયે.

ઇતને મેં ગોરી ને હમલા કર દિયા નંગધડંગ રાપૂત મરનેકટને લગે. સુબહ સ્નાન, સંધ્યા આદિ કિયે બિના ભોજન ખાના તો એક ઔર, મુંહ જુઠા કરના હિન્દૂ–ધર્મ કે મુતાબીક હરામ થા. અતઃ ભૂખે બટેરોં કી તરહ રાજપૂત લડે. લેકીન ભૂખે બટેર આખિર કબ તક લડ સકતે થે ? હિન્દુ–ધર્મ આડે ન આતા તો સૈનિક યુદ્ધક્ષેત્ર મેં ભી કુછ ખા કર તરોતાજા હો સકતે થે, પરન્તુ, જૈસા કિ યદુનાથ સરકાર ને લિખા હૈ, "કઠોર જાતિ નિયમોં કે કારણ વે યુદ્ધક્ષેત્ર મેં હી ખા પી કર તરોતાજા નહીં હો સકતે થે." (ભારત કા સૈન્ય ઇતિહાસ, પૃ. ૪૧) ગોરી કે સૈનિકોં કે સામને ઉન કી એક ન ચલી. ફીર રણનીતી કે તૌર પર ગોરી ને મૈદાન સે ઐસે ભાગના શુરૂ કર દિયા જૈસે વહ પરાજીત હો ગયા હો. રાજપૂત બેતરતીબ હો કર દૌડે. ગોરી ને મુડ કર અપની સેના કે સાથ હમલા કિયા. હિન્દૂ ઉસકા સામના ન કર શકે. મૈદાન છોડ કર ભાગને લગે. ભાગને વાલોં કી ભીડ મેં ફંસા પૃથ્વીરાજ સરસ્વતી કે તટ પર પકડા ગયા ઔર બાદ મેં કતલ કર દિયા ગયા, હાલાંકિ પૃથ્વીરાજ કી સેના સંખ્યા મેં ગોરી કી સેના સે બહુત જ્યાદા થી. ગોરી કી સેના ૧ લાખ ૨૦ હજાર થી, જબકિ પૃથ્વીરાજ કે પાસ ૨ લાખ ઘુડસવાર, ૩ હજાર હાથી ઔર લગભગ ૧૫૦ રાજપૂત સરદાર થે.

પૃથ્વીરાજ કી મૌત કા બદલા લેને કે લિયે ઉસ કે અનુજ હરિરાજ ને યોજના બનાઇ. ઉસ ને સેના ઇકટ્ઠી કી, લેકિન જબ ઉસે પતા ચલા કિ ગોરી પહલે કી અપેક્ષા જ્યાદા શકિતશાલી હો ગયા હૈ તો હરિરાજ ને યુદ્ધ કે સ્થાન પર આત્મહત્યા કર લી. ૧૧૯૭ ઇસવી મે એબક ને ગુજરાત પર હમલા કિયા. ઉસ કી સેના રાત કે અંધેરે મેં આગે બઢી ઔર સુબહ હી ઉસ ને ચાલુક્ય સેનાઓં કો ઘેર લિયા, જો શાયદ અભી શૌચ ઔર સંધ્યા–વન્દન આદિ કે હી ચક્કર મેં થી. ૧૧૯૭ મેં મુહમ્મદ ગોરી કે એક સેનાપતિ મુહમ્મદ–બિન–કાસિમ બખ્તિયાર ને ૧૮ (કુછ કે મુતાબિક ૨૦૦) ઘુડસવાર લેકર બિહાર ઔર બંગાલ પર ચઢાઇ કી. ઉસ ને ઇસ થોડી સી સેના સે ન કેવલ બિહાર ઔર બંગાલ કો જીતા, બલ્કિ ઉદ્દંડપુર કે હજારોં બૌદ્ધ ભિક્ષુઓં કો ભી તલવાર કે ઘાટ ઉતારા. કહીં ભી ઉસ કા બાલ તક બાંકા ન હુઆ.

મૈદાન છોડના બહાદુરી કા કામ (?) : ૧૨૨૧ મેં ચંગેજ ખાં (મંગોલ) અપને શત્રુ જલાલુદદીન કા પીછા કરતે હુએ ભારત આયા (ન કિ ભારત જીતને), ફીર ભી ઉસ કે આને ઔર લૌટને કે રાસ્તોં મેં ખૂન કે નાલે બહે ઔર બેશુમાર ગાંવ જલે. ૧૩૯૮ મેં તૈમૂર લંગ (તુર્ક) ભારત કી તરફ આયા. ઇસ સે ચારોં ઔર આતંક છા ગયા. ભગવતશરણ ઉપાધ્યાય ને લિખા હૈ કિ યદિ તૈમૂર લંગ સે ડર કર ભાગ રહે લોગ રૂક કર ઉસ કી સેના પર કેવલ ગિર પડતે તો વહ પિસ ગઇ હોતી.

તૈમૂર લંગ ને ૧ લાખ લોગોં કો કૈદી બના લીયા ઔર જબ દિલ્લી મેં સુલતાન કે સાથ મુઠભેડ કે સમય ઉસે ઉન કૈદિયોં કી નિગરાની કરના વ્યર્થ જાન પડા (કયોંકી ઇસ સે ઉસ કે સૈનિક લડાઇ કે લિયે કમ હોતે થે) તબ ઉસને સૈનિકોં કો ઉન કી નિગરાની કે ભાર સે મુકત કરને કેલીયે યહ આદેશ દિયા કિ ઇન કૈદિયોં કે કતલ કર દિયા જાયે, દેખતે હી દેખતે એક લાખ કૈદી કતલ કર દિયે ગયે. ઇતના હી નહીં, વહ મુલતાન વ દિલ્લી કો લૂટતે હુએ મેરઠ ઔર હરિદ્વાર ભી પહુંચા. રાસ્તે મેં ગાંવોં કો જલાયા ઔર જનતા કો તલવાર કે ઘાટ ઉતારા, ઇસ કે ઉપરાંત વહ જમ્મૂ કી ઔર મુડા, વહાં કે રાજાને અપની પ્રજા સહિત ઇસલામ સ્વીકાર કર લીયા. જબ કશમીર કે રાજા ને તૈમૂર લંગ કો આતે સુના તો ઉસ ને ભી ઇસલામ સ્વીકાર કર લિયા ઔર બહુત સી ભેંટેં સમર્પિત કીં. વિજય કે ડંકે બજાતા હુઆ તૈમૂર લંગ સમરકંદ કો લૌટ ગયા.

૧૫૨૫ મેં રાણા સાંગા ને બાબર કો દિલ્લી પર હમલા કરને કે લીયે નિમંત્રિત કિયા. ઉસે યુદ્ધ મેં અપની ઔર સે સબ તરહ કી સહાયતા દેને કા ભી આશ્વાસન દિયા. યહ દૂસરે દ્વારા મારે ગયે શિકાર કો હડપને કે સમાન થા, કયોંકિ "મહાવીર" સાંગા ચાહતા થા કિ ઇબ્રાહીમલોધી કો બાબર જરા હલકા કર જાયે, તો બાદ મેં વહ દિલ્લી કો આસાની સે

હથિયા સકેગા. ધ્યાન રહે કિ ઉસ કે બારે મેં પ્રચલિત અનેક દંતકથાઓં કે બાવજૂદ ઉસં મેં ઇતની શકિત કદાપિ ન થી કી વહ લોધી પર હમલા કર કે ઉસે હરા સકતા.

અપાર સેના કે રહતે હાર : લેકીન ઇસ પર ભી "મહાવીર" સાંગા બાબર કા સામના ન કર સકા. અનેક સૈનિકોં કો મરવા કર વહ ખુદ મૈદાન સે ભાગ ખડા હુઆ. યદિ જલ્દી હી અંધેરા ન હો જાતા તો બાબર કે સૈનિકોં ને અવશ્ય ઉસે પકડ લેના થા.

(દેખેં યદુનાથ કી પૂર્વોદ્‌ધૃત પુસ્તક પૃ. ૬૯ તથા મેજર ડેવિડ કી પુસ્તક પૃ. ૭૯)

૧૫૬૨ મેં અંબર (જયપુર) કે રાજા બિહારીલાલ ને બિના તલવાર ઔર ઢાલ ઉઠાયેં અકબર કે આગે ઘુટને ટેક દિયે ઔર અપની બેટી કા ઉસ સે વિવાહ ભી કર દિયા. બિહારીલાલકે વંશજ રાજા માનસિંહ ઔર રાજા ભગવાનદાસ સદા અકબર કે લીયે શિકાર માર કર લાને વાલે કુત્તોં કી ભૂમિકા નિભાતે રહે. ૧૫૬૮ મેં જબ મેવાડ પર આક્રમણ કર કે ઉસ કી રાજધાની ચિતૌડ કો અકબર ને ઘેર લિયા તો રાણા ઉદયસિંહ પ્રતિરક્ષા કા કાર્ય જયમલ ઔર ફત્તા કો સૌંપ કર ખુદ અરાવલી પર્વતોં મેં છિપા. ૨૬ જનવરી, ૧૫૬૮ કો જયમલ કો માર કર અકબર ને ચિત્તૌડ જીત લિયા. ૧૫૬૯ મેં ઉસને રણથંભૌર કી ઔર સેના ભેજી તો વહાં કે રાજા સુર્જનરાય ને દો મિનટોં મેં આત્મસમર્પણ કર દિયા. ઇસ કે બાદ કાલિંજર કી ઔર સેના બઢી તો રાજપૂત રાજા રામચંદ્ર ને સામના કરને કે સ્થાન પર ઘુટને ટેકને મેં હી ભલાઇ સમઝી. મારવાડ કા શાસક ચંદ્રસેન તો ઇસ સે ભી જ્યાદા 'બહાદુર' નિકલા. ઉસને અકબર કે દરબાર મેં ખુદ જા કર આત્મસમર્પણ કીયા. ફિર તો તાંતા હી બંધ ગયાઃ બીકાનેર, જૈસલમેર, જોધપુર આદિ રાજ્યોં કે 'વીર' રાજપૂત રાજાઓં ને ભી આત્મસમર્પણ કર દિયા. બીકાનેર ને રાજા કલ્યાણમલ તથા જૈસલમેર કે રાવલ હરરાય જૈસે, જીન લોગોં કે યહાં અવિવાહિત લડકિયાં થીં, ઉન્હોંને ભી અંબર કે બિહારીમલ કા અનુસરણ કર ઉન્હેં અકબર કી ભેંટ ચઢા દિયા.

યહ બહાદુરી કૈસી ? : ૧૭૬૧મેં નાદિર શાહ કા સેનાપતિ અહમદશાહ અબદાલી (યા દુર્રાની) સેના લે કર પાનીપત કે મૈદાન મેં આ ડટા. ઉસકે મુકાબલે કે લિયે મરાઠોં કી સેના મેં ગાયકવાડ, સિંધિયા, હોલકર ઔર ભરતપુર કા રાજા સૂર્યમલ આયે. લેકીન હુઆ કયા ? સદાશિવરાવ કાંમ આયા, ઇબ્રાહીમ ઘાયલ હુઆ, સિંધિયા ઘાયલ હોકર ભાગ ગયા. પેશવા કી ગમ સે હી મૌત હો ગઇ ઔર અબદાલી કી વિજય હુઇ. યદિ ઇસ સબ કે બાવજુદ હમ બહાદુરી સે લડે તો કાયર ઔર રણછોડ કિસે કહા જા સકતા હૈ ? કયા યહી બહાદુરી થી કિ ન કિસી આક્રામક કા મુંહ મોડા જા સકા, ન દેશ કી સીમા કી રક્ષા હો સકી ઔર ન સ્વતંત્રતા કી ? જબ લાખોં નિર્દોષ નરનારિયોં વ બચ્ચે બૂઢોં કે ખૂન કો પાની કી તરહ બહને સે નહીં રોકા જા સકા તો બહાદુરી કૈસી ?

હિન્દૂ ભલમનસાહત સે પિટે યા જહાલત સે ? : પિછલે લગભગ એક હજાર વર્ષો કા ભારતીય ઇતિહાસ ગુલામી ઔર પરાજય કા ઇતિહાસ ગુલામી ઔર પરાજય કા ઇતિહાસ ગુલામી ઔર પરાજય કા ઇતિહાસ હૈ — પહલે આક્રાન્તા મુસલમાનોં કે હાથોં ઔર બાદ મેં અંગ્રેજોં કે હાથોં. બાત યદ્યપિ સત્ય હૈ તથાપિ કડવી હોને હોને કે કારણ ઇસે કુછ લોગ ઔર હી રૂપ મેં પેશ કરતે હૈં. યે વે લોગ હી હૈં અપને અનુરૂપ ચિત્રિત કરના ચાહતે હૈં. દરઅસલ યહી પલાયનવાદી પ્રવૃત્તિ પિછલી પરાજયોં ઔર ગુલામી કે મુખ્ય કારણોં મેં સે અન્યતમ હૈ. ઇસ પ્રવૃત્તિ કે શિકાર ઔર પ્રચારક કહતે હૈં કિ હમ શકિતશાલી તો બહુત થે, લેકિન હમને અપને 'ઉચ્ચ નૈતિક આચાર' કે કારણ સદા યુદ્ધ કે નિયમોં કા પાલન કિયા, જબકિ આક્રામક ઐસા નહીં કરતે થે. અતઃહમારી હાર નહીં. યદિ ચાહતે તો હમ ઉન્હેં પલ ભર મેં ભગા સકતે થે. હિન્દૂ–ધર્મ કે સ્વર્ણકાલ મેં જબ ભગવાન (?) કૃષ્ણ ખુદ ધરતી પર ગીતા કા જ્ઞાન લેકર વિદ્યમાન થે,

તબ કે કુછ ઉદાહરણ દેખેં. કૃષ્ણ ને યુધિષ્ઠીર સે જુઠ બુલવા કર દ્રોણાચાર્ય કા કતલ કરવાયા, ઉસીને નિહત્થે પર આક્રમણ ન કરને કે નિયમ કા ઉલ્લંઘન કરવા કર કર્ણ કો મરવાયા. અશ્વત્થામા ને સોતે લોગોં પર આક્રમણ કર ઉન્હેં મૌત કે ઘાટ ઉતારા, કૃષ્ણ ને ધોખે સે કર્ણ કા કવચ–કુંડલ છિનવાયા.

ભગવાન (?) રામ ને યુદ્ધ કે નિયમોં કે બિલકુલ વિપરીત જા કર, છિપ કર, બાલી કો મારા, બ્રાહ્મણ સેનાપતિ પુષ્યમિત્ર શુંગને અપને સ્વામી બૌદ્ધ રાજા બૃહદ્રથ મૌર્ય કો સેનાઓં કા નિરીક્ષણ કરતે હુયે કતલ કર દિયા ઔર બ્રાહ્મણ રાજ્ય કી સ્થાપના કી શુંગ–વંશ કે અન્તિમ સમ્રાટ દેવભૂતિ કો ઉસકે મન્ત્રી વસુદેવ ને સમ્રાટ કી દાસીપુત્રી દ્વારા મરવા દિયા થા. રાજા કનિષ્ક બીમારી કી સ્થિતિ મેં જબ રજાઈ લે કર લેટા હુઆ થા તો ઉસે ઉપર સે દબા કર માર દિયા ગયા થા. ઐસે મેં પ્રશ્ન ઉઠના હૈ કિ હિન્દુઓં ને વિદેશી આક્રાંતાઓં કે સાથ કૌન સી 'ઉચ્ચ નૈતિકતા' દિખાઈ થી, જો ઉનકી પરાજય ઔર પરતન્ત્રતા કા કારણ બની ? કુછ લોગ નિમ્નલિખત ઘટનાઓં કો હિન્દુઓં કી ઉચ્ચ નૈતિકતા બતાતે હૈં:

૧. **૧૦૦૫–૬** મેં મહમૂદ ગજનવી ને મુલતાન મેં આનન્દપાલ કો હરા કર ઉસકે પુત્ર કો બન્દી બના લિયા, જીસને બાદ મેં ઈસલામ કબૂલ કર લિયા થા. ઈસ કે તુરંત બાદ મહમૂદ કો પશ્ચિમ સે હોને વાલે હમલોં કા સામના કરને કે લિયે ગજનવી વાપસ જાના પડા. ઈસ પર આનન્દપાલ કા પુત્ર પુનઃ હિન્દુ બન ગયા ઔર આનન્દપાલ અપની બડી સેના લેકર મહમૂદ કી સહાયતા કે લીયે ચલા ગયા.

૨. **૧૦૧૮** મેં મહમૂદ જબ ચન્દેલા રાજા વિદ્યાધર કે મુકાબલે સે હટકર ગજની ગયા, તબ હિન્દુ રાજાઓં કા સંઘ ઉસ કા પીછા કર કે ઉસે નષ્ટ કર સકતા થા, પરન્તુ ઉન્હોનેં ઐસા નહીં કિયા. પૃથ્વીરાજ મેં યદિ જરા ભી 'નૈતિકતા' હોતી તો વહ પહલે જયચન્દ કી મંગેતર કો ઔર બાદ મેં ઉસકી પુત્રી સંયોગિતા (રાસો કે અનુસાર) કો અપને ભોગ વિલાસ કે લિયે ભગા કર જયચન્દ સે જાનીદુશ્મની મોલ લેકર વિદેશી આક્રામકોં કે લીયે કદાપિ રાસ્તા સાફ ન કરતા. ઈન આદતન અનૈતિક રાજાઓં ને વહાં તો નૈતિકતા અપનાઈ નહીં જહાં અપનાની ચાહિયે થી, કિયે હુએ વાદોં ઔર સંધિયોં કો તોડતે હુએ તો ઈન્હેં કુછ અનૈતિક નહીં લગા ઔર દેશ કે હિતોં કી બલિ દેકર વ્યકિતગત સાધેં પૂરી કરને કે માર્ગ મેં તો નૈતિકતા કભી આડે નહીં આઈ. ઉચ્ચકે રાજા ભટ્ટીરાય કી હિન્દૂ રાની ને ગોરી કે સાથ મિલકર અપને પતિ કો ઈસ વાદે પર જહર દે દિયા થા કિ ઉસકી પુત્રી કો વહ પટરાની બના દેગા ઔર કિલે કે દરવાજે ખુલવા કર ઉસને શત્રુ કો કિલા ભેંટ કર દિયા થા.

ઇનકી 'નૈતિકતા' કા એક ઔર રૂપ દિખાઈ પડતા હૈ. જબ સિકન્દર ને ભારત પર હમલા કિયા થા, તબ ચન્દ્રગુપ્ત મૌર્ય ને, જીસે વિદેશી હમલાવરોં કો ભારત સે નિકાલને કા શ્રેય દિયા જાતા હૈ, ઉસે ઉપહાર દિયે થે ઔર મગધ પર આક્રમણ કરને કો ઉકસાયા થા.

અનૈતિકતા કી પરાકાષ્ઠા : યૂનાની લેખક પ્લુટાર્ક કે અનુસાર ચન્દ્રગુપ્ત ને યુવાવસ્થા મેં સિકન્દર સે તક્ષશિલા મેં અથવા કહીંઉસકે આસપાસ મુલાકાત કી થી. ફિરદૌસી લિખતા હૈ કિ ચન્દ્રગુપ્ત ને યૂનાની સમ્રાટ કો મિત્રતા કે પ્રતીક કે રૂપ મેં એક સુન્દર યુવતી, એક દાર્શનિક તથા કુછ અન્ય વસ્તુયેં ભેંટ કી થીં. ઉસને યૂનાની સમ્રાટ કો ઉકસાયા કી મગધ રાજ્ય કે નન્દ રાજા કે વિરુધ્ધ આક્રમણ કરના ચાહિયે. ઉસને ઉસે યહ વિશ્વાસ ભી દિલાને કા યત્ન કિયા કિ ઉસે ઈસ કામ મેં સફલતા પ્રાપ્ત હોગી.

જબ પુરુ (પોરસ) કો સિકન્દર ને કૈદ સે મુકત કર દિયા તો વહ પુનઃ શકિત સંચય કર દેશ કી રક્ષા કે સ્થાન પર સિકન્દર કે સહાયક કે રૂપ મેં દેશ કો પરતન્ત્ર કરવાને ચલ પડા થા જબ સિકન્દર કો કઠ લોગોં સે લોહા લેના પડા, ઔર ઉસે ઉન્હેં જીતના બહુત કઠિન હો ગયા તો પુરુ કી કુમુક પહુંચી થી ઔર કઠોં કો મુંહ કી ખાની પડી થી.

ઇસી પ્રકાર એક અન્ય રાજા શશિગુપ્ત ને સિકન્દર સે હાર કર ઉસકે સહાયક કે રૂપ મેં ઉસકે પક્ષ મેં લડના શુરૂ કર દિયા થા. આગે ચલ કર માલવોં ઔર ક્ષુદ્રકોં ને સંયુકત રૂપ મેં સિકન્દર સે લોહા લેને કી સોચી. લેકિન જબ દોનોં સેનાઓં કે મિલને સે પહલે હી ઉસને માલવોં પર ધાવા બોલ દિયા તો ક્ષુદ્રક બહુમુલ્ય ભેંટે લેકર સિકન્દર કી સેવા મેં આત્મસમર્પણ કરને ચલ પડે થે. ૧૧૯૨ મેં ગુજરાત કે સોલંકિયોં ઔર કન્નૌજ કે ગહરવારોં (રાઠૌરોં) ને ગોરી કો પૃથ્વીરાજ પર હમલા કરને કા નિમન્ત્રણ કિયા થા ઔર અપની ઔર સે પૂરી સહાયતા કા વચન દિયા થા. **રાણા સાંગા ને વિદેશી** આક્રામક બાબર કો ખુદ નિમન્ત્રણ દે કર દિલ્લી પર હમલા કરવાયા થા તાકિ દિલ્લી હલકી હો જાયે ઔર ઉસ પર વહ ખુદ કભી આધિપત્ય જમા સકે. ૧૫૨૭ ઇસવી મેં જબ બાબર સે સામના કરને કે લીયે રાણા સાંગા આ કર ખાનકાહ મેં ડટા તો રાયસિન એવં સારંગપુર કા રાજપૂત શાસક સિલહાદી અપની સેના લેકર હિન્દૂ સેના કે અગ્રભાગ સે નિકલ કર બાબર કી ઔર જા મિલા થા. ૧૫૭૬ મેં જયપુર કે કછવાહ રાજવંશ કા માનસિંહ અકબર કી સેના લેકર મેવાડ કે રાણા પ્રતાપ કો કુચલને કે લીયે નિકલા થા, ક્યોંકિ દોનોં રાજપૂત પરિવારોં મેં સીમા ઉલ્લંઘન કે પ્રશ્ન કો લેકર વંશાનુગત વૈર ચલા આ રહા થા ઔર દોનોં એક દૂસરે કો હલકા કરને કી તાક મેં થે. બાકી રહી મુસલિમ આક્રાંતાઓં દ્વારા ધોખા દેને કી ઘટનાયેં, ઉનકે વિષય મેં નિવેદન હૈ કિ શત્રુ તો હર હથકંડા અપનાના હી હોતા હૈ. ખુદ કૌટિલ્ય ને છલકપટ દ્વારા શત્રુ કો પરાજીત કરને કી વકાલત કી હૈ. ફીર મુસલિમ આક્રાંતાઓં કો દોષ દેને કા કયા અર્થ? કયા યહ હિન્દૂ રાજાઓં કે મૂઢમતિ હોને કા પ્રમાણ નહીં કિ વે એક હી કિસ્મ કા ધોખા બાર–બાર ખાતે રહે ? મુસલિમ આક્રાંતાઓં કો દોષ દેકર અપની કમજોરી નહીં છિપાઇ જા સકતી.

હમ હિન્દુઓં કા ઇતિહાસ એક તરફ સે પરાજયોં કી લમ્બી કહાની હૈ. યહ યદ્યપિ સચ્ચાઇ હૈ, લેકિન કડવી હોને કે કારણ અકસર ઇસે અસ્વીકાર કરને કી કોશીશ કી જાતી હૈ ઔર મુસલિમ વ યૂરોપિય લેખકોં દ્વારા કહી ઉન બાતોં કો અપના સદ્ગુણ બના કર પેશ કિયા જાતા હૈ જીનમેં હિન્દુઓં કો શાન્તિ–પ્રિય, અહિંસાવાદી, યુદ્ધ–વિરોધી ઔર વિશ્વ શાન્તિ કે સમર્થક બતાયા ગયા હૈ. ૧૮વીં ઔર ૧૯વીં શતાબ્દિયોં મેં તો ઐસે વિચારોં કે પ્રચારક સાહિત્ય કી માનો બાઢ હી આ ગઇ થીં.

કયા વેદ અહિંસાવાદી હૈં ? : ભારત મેં પ્રવેશ સે હી આર્ય લડાકૂ રહે હૈં, ઐસા વેદોં સે પતા ચલતા હૈ. ઉન્હેં યહાં કે મૂલ નિવાસિયોં, દ્રવિડોં આદિ સે પગપગ પર ઔર જમ કર લોહા લેના પડા અતઃ યુદ્ધ ઉન કે લિયે એક અનિવાર્યતા થા. ઇસીલીયે યુદ્ધોં મે જ્યાદા મારકાટ કરને વાલે કો સવોચ્ચ દેવતા કરાર દિયા ગયા.

આર્યો કે સબ સે પ્રાચીન કાવ્ય સંગ્રહ વ ધર્મગ્રંથ ઋગ્વેદ કા એક ચૌથાઇ ભાગ યુદ્ધ ઔર યુદ્ધ કે ઇસ દેવતા સે સમબન્ધ રખતા હૈ. ઋગ્વેદ મેં કુલ ૧,૦૧૭ સૂકત હૈં. ઇનમેં સે ૨૫૦ સૂકત ઇન્દ્ર સે સમ્બન્ધિત હૈં. ઇતને જ્યાદા સૂકત અન્ય કિસી દેવતા સે સમ્બન્ધિત નહીં મિલતે. નીચે ઇન્દ્ર ઔર ઉસ કે યુદ્ધોં કા વર્ણન કરને વાલે કુછ મન્ત્ર (પદ્ય) પ્રસ્તુથત હૈં : *ત્વેમતાત્રન્ જનરાજ્ઞો દ્વિર્દશાબન્ધુના સુશ્રવસોપજેગ્મુષઃ ષષ્ટિ સહસ્રા નવર્તિ નવ શ્રુતો નિ ચક્રેણ રથ્યા દુષ્પદાવૃણક્ (ઋ. ૧–૫૩–૯)* અર્થાત હે ઇન્દ્ર સુશ્રવા નામક રાજા કે સાથ યુદ્ધ કરને કે લિયે આયે ૨૦ રાજાઓં ઔર ઉનકે ૬૦,૦૯૯ અનુચરોં કો તુમ ને પરાજીત કર દિયા થા. *ઇન્દ્રો દધીચો અસ્થભિર્વૃત્રાણ્યપ્રતિષ્કુતઃ જઘાન નવતીર્નવ. (ઋ. ૧–૮૪–૧૩)* અર્થાત અ–પ્રતિદ્વન્દ્વી ઇન્દ્ર ને દધીચિ ઋષિ કી હડ્ડયોં સે પુત્ર આદિ અસુરોં કો ૮–૧૦ બાર નષ્ટ કિયા. *અહન્ ઇન્દ્રો અદહદ્ અગ્નિઃ ઇન્દ્રો પુરા દસ્યૂન્ મધ્યન્દિનાદભીકે, દુર્ગે દુરોણે ક્ત્વા ન યાતાં પુરૂ સહસ્રા શર્વા નિ બર્હીત્ (ઋ. ૪–૩–૩)*

ગીતા મે યુદ્ધોત્માદ : વેદોં કી હી વિચારધારા આગે મહાકાવ્યોં મેં પ્રતિફલિત હુઇ, મહાભારત મેં જો 'ગીતા' મીલતી હૈ, ઉસ કા પ્રમુખ લક્ષ્ય યુદ્ધોન્માદ પૈદા કરના હી હૈ. ઇસ કી રચના હી અર્જુન મેં યુદ્ધલિપ્સા જગ ને કે લિયે કી ગઇ થી, યદ્યપિ યહ તો નહીં માના જા સકતા કિ વર્તમાન ગીતા કા એક એક શબ્દ યુદ્ધક્ષેત્ર મેં લિખા વ કહા ગયા હૈ.

પિછલે કમ સે કમ એક હજાર વર્ષો સે મહાભારત કે ભીષ્મ પર્વ મેં જીસ રૂપ મેં ગીતા મિલતી હૈ, ઉસ સે પતા ચલતા હૈ કિ જબ અર્જુન ધનુર્બાણ છોડ કર યુદ્ધ સે વિમુખ હોતા હૈ તબ કૃષ્ણ, જો ગીતા કા કથિત વકતા હૈ, ઉસે 'અનાર્ય' આદિ કહ કર ગાલિયાં દેતા હૈ ઔર અપની વિવિધ બાતોં સે ઉસે યુદ્ધ કે લીયે ભડકાતા હૈ તથા સંબંધિયોં કો યુદ્ધ મેં કતલ કરને મેં કિસી પ્રકાર કી અનૈતિકતા ન હોને કી બાત કરતા હૈ.

ખુટલ = કૌટિલ્ય ને અર્થશાસ્ત્ર કે પ્રકરણ ૧૭૧/૧૭૨ મેં વિસ્તાર સે છલકપટ કે તરીકે લિખે હૈં. અન્યત્ર ભી દૂતોં, ગુપ્ચરોં આદિ કે અનેક કૂટ (કપટમય, કુટિલ) કામોં કા વર્ણન કિયા હૈ. કૂટ (કુટિલ) ઉપાયોં પર પહલી બાર ઔર અત્યાધિક બલ દેને કે કારણ અર્થશાસ્ત્ર કા લેખક વિષ્ણુગુપ્ત કૌટિલ્ય હી બન ગયા ઔર ઉસ કા અસલી નામ તક લોગ ભુલ ગયે. કુટિલતાપૂર્ણ નીતિ અપનાને કા કૌટિલ્ય કા ઉદ્દેશ્ય શાંતિ સ્થાપના નહીં થા, બલ્કિ કેવલ અનૈતિકતાપૂર્ણ અવસરવાદિતા થી, જબ આપ કમજોર હૈં તો સંધિ કર લો, જબ લગે કિ હમ શકિતશાલી હો ગયે હૈં તો ઉસ પર હમલા કર કે ઉસે ખત્મ કર દો. અસલી ઉદ્દેશ્ય હૈ – અપના લાભ. વહ યદિ યુદ્ધ સે હોતા દિખાઇ દે તો યુદ્ધ છેડ દો. યદિ સંધિ મેં અપના ભલા દિખાઇ દે તો ઉપર સંધિ કર કે ભીતર સે છુરી ચલાને કી તાક મેં રહો. નીચે 'અર્થશાસ્ત્ર' સે કૌટિલ્ય કે કુછ કથન પ્રસ્તુત હૈ : *સંધિવિગ્રહયોસ્તુલ્યાયાં વૃદ્ધૌ સંધિમુપેયાત્ વિગ્રહે ક્ષયવ્યયપ્રવાસપ્રત્યવાયાઃ ભવર્તિ*

સ્પષ્ટ હૈ કિ હિદૂ સદા સે યુદ્ધવાદી, લડાકુ ઔર ખૂન બહાને મેં વિશ્વાસ કરતે રહે હૈં. કે. એમ. પણિક્કર ને ઠીક હી કહા હૈ કિ જ્ઞાત ઇતિહાસ મેં હિદુઓં મેં રાજસિંહાસન અપને અધિકાર કો દૃઢતા સે જતા કર ઔર જરૂરત પડને પર મારકાટ રાજસિંહાસન અપને અધિકાર કો દૃઢતા સે જતા કર ઔર જરૂરત પડને પર મારકાટ કર કે પ્રાપ્ત કિયા જાતા રહા હૈ. કૃષ્ણ ને અહિંસા કા ઉપદેશ નહીં દિયાઃ ગીતા કી મુખ્ય શિક્ષા હૈ – 'ઉઠો ઔર અપને શત્રુઓં કો કુચલ દો' (એસૈશલ ફીચર્સ આફ ઇંડિયન કલચર, પૃ. ૧૬) નીરજ ચૌધરી કા તો યહાં તક કહના હૈ કિ દુનિયા મેં ઇન સે (હિંદુઓં સે) જ્યાદા યુદ્ધપ્રિય ઔર ખૂન કી પ્યાસી કૌમેં કહીં નહીં મિલતી.

હારે કયોં ? : ઇતને લડાકૂ લોગ અપને સારે જ્ઞાત ઇતિહાસ મેં મુટ્ઠી ભર લોગોં સે પિટતે રહે, લુટતે રહે, ઇન કે દેવીદેવતા ટૂટતે રહેં, આક્રમક ઇન કે બચ્ચોં ઔર સ્ત્રીયોં કો ઉઠા કર લે જાતે રહે ઔર યે પરાજય કા મુંહ દેખતે રહે, ઐસા કયોં હુઆ ? હમારે યહાં 'ઇશ્વરરચિત વેદ' ઔર 'યોગ' દ્વારા તીનોં કાલોં કી બાતેં હસ્તામલક કી તરહ દેખને વાલે **'સર્વજ્ઞ' ઋષિ અભિશાપ** સિદ્ધ હુયે, કયોં કિ ઇન કે કારણ યહાં પર યહ પ્રવૃત્તિ ઉત્તરોત્તર વિકસિત હોતી ગઇ કિ પહલે કે ઋષિમુનિ ઔર આચાર્ય જો કહ યા કર ગયે હૈં, વહ અંતિમ શબ્દ હૈ. માનવીય બુદ્ધિ ઉસ સે એક કદમ ભી આગે નહીં બઢ સકતી. અશ્વમેઘ કરને કા અતિ લુભાવના વ પુણ્યપ્રદ અવસર પ્રાપ્ત કરને કે લાલચ ઔર કાલિદાસ કે *'યશસે વિજિગીષૂણામ્'* (અર્થાત રઘુવંશ કે રાજા યશ પ્રાપ્ત કરને કે લીયે પાસપડોસ કે રાજાઓં પર જીતેં પ્રાપ્ત કિયા કરતે થે) કથન ને હર એક કો પુણ્ય ઔર યશ સુરક્ષિત કરને કે લિયે ભી મેઢા–યુદ્ધ મેં ઉલજાયેં રખા.

ગલત રણનીતિ : કારણ કુછ ભી રહા હો, યહ તો નિર્વિવાદ તથ્ય હૈ કિ હિંદૂ હાથિયોં સે ચિપટે રહે. જીસ તરહ ૩૨૬ ઇસવી પૂર્વ મેં સિકન્દર કે મુકાબલે મેં હાથિયોં કો ખડા કરકે હિદૂ હારે થે, ઉસી તરહ ૧૯૦૦ સાલ બાદ ૧૫૬૫ ઇસવી મેં દક્ષિણ ભારત મેં તલિકોટ્ટા મેં અન્તિમ હિંદૂ રાજ્ય હારા ઔર નષ્ટ હુઆ.

વિવાદગ્રસ્ત યુદ્ધનીતિ : ૧૭૬૧ ઈસવી મેં અબ્દાલી કા મુકાબલા કરને કે લિયે ગઠબન્ધન કિયા ગયા, લેકિન બિલકુલ મૌકે પર ઈસ બાત પર બહસ હોને લગી કી યુદ્ધ પુરાની પદ્ધતિ સે કિયાં જાયે યા નઈ પદ્ધતિ સે. સુર્યમલ ઔર હોલ્કર પુરાની પદ્ધતિ કે પક્ષમેં થે. ઈબ્રાહીમ કા કહના થા કિ યદિ મેરી બાત ન માની ગઈ તો મૈં અબ્દાલી સે જા મિલૂંગા.

પ્રાચીન ભારતીય સેનાઓં કા મનોબલ ઔર હિન્દુધર્મ : જબ હમ ભારત કે પ્રાચીન ઈતિહાસ પર એક વિહંગમ દૃષ્ટિ ડાલતે હૈં તબ પાતે હૈં કિ યહ પરાજયોં, ઘુટને ટેકને, નિરાશા ઔર વિવશતા કી એક લમ્બી મગર દુઃખદાયી દાસ્તાન હૈ, જીસકે લીયે કાફી હદ તક ખુદ ભારતીય હી દોષી થે. દર અસલ અસલી દોષી થા ઉનકા ધર્મ, જીસને ઉન્હેં પહલે તો એક (માનવ) સે ચાર (વર્ણ) બનાયા, ફિર હજારોં ઉપજાતિયોં મેં વિભકત કિયા, સબકો અપને–અપને દાયરોં મેં રહને કો ધાર્મિક આદેશોં ઔર આજ્ઞાઓં સે વિવશ કિયા, શસ્ત્ર ઉઠાને કા કામ કેવલ એક વર્ણ કે જીમ્મે સૌપા, ઉસ વર્ણ કે ભી કેવલ યુવાઓં કે, જોકિ બહુત જ્યાદા નહીં હો શકતે થે. ઈસ જાતિ વિભાજન ને પરસ્પર ફૂટ ઔર એક–દૂસરે કે પ્રતિ ઉદાસીનતા કે વિષ – બીજ બોયે, ક્ષુદ્ર સ્વાર્થો સે હર એક કો અભિભૂત કિયા.

મનોબલ કા અભાવ : મનોબલ કા અભાવ, અન્ય બલોં કી ઉપસ્થિતિ કે બાવજૂદ, પરાજય લાતા હૈ ઔર વ્યકિતગત વીરતા કે બાવજૂદ હિન્દૂ સેના મેં યહ મનોબલ સબ સે કમ હોતા થા. પિછલે એક હજાર વર્ષ કે યુદ્ધોં કે દૌરાન હિન્દુઓં કે વ્યવહાર પર સમય–સમય પર ટિપ્પણિયાં કરતે હુયે તત્કાલિન મુસલિમ ઈતિહાસકારોં ને લિખા હૈ કિ હિન્દૂ સૈનિક કો જબ યહ લગતા થા કિ મુસલિમ સેના અબ વિજય કી ઔર બઢ રહી હૈ તો વે મૈદાન સે ભાગ ખડે હોતે થે. ઐસે હી જબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ ચૌકી રૌંદ દી જાતી, જબ પ્રતિરક્ષા કા ઘેરા ટૂટ જાતા યા રાજા ગમ્ભીર રૂપ સે ઘાયલ હો જાતા યા મર જાતા, તો સેના અવ્યવસ્થિત હોકર ભાગ ખડી હોતી થી. ઈસકે સાથ હી ઈતિહાસકારોં ને યહ ભી લિખા હૈ કિ યુદ્ધ મેં બન્દી બનાયા ગયા પ્રાયઃ હર રાજા અપની રાનિયોં એવં દાસિયોં સહિત ઈસલામ કબૂલને કો સદા તત્પર દિખાઈ દેતા થા. ઈસ તરહ કી ટિપ્પણિયોં કે પીછે કામ કર રહે ઉન ઈતિહાસકારોં કે પૂર્વાગ્રહોં કી સમ્ભાવનાઓં સે ઈનકાર નહીં કિયા જા સકતા. લેકિન યહ બાત ભી ઉતની હી સ્પષ્ટ હૈ કિ ઐસા સબ કુછ હોતા રહા હૈ.

૯૯૧ ઇસવી મેં સુબુકતગીન ને હિન્દુ રાજા જયપાલ પર હમલા કિયા, જીસ કા પંજાબ કે એક બડે ભાગ કે અલાવા અફગાનિસ્તાન કે કુછ ભાગ પર ભી રાજ થા. લંઘમ નામક સ્થાન પર દોનોં સેનાઓં મેં ટક્કર હુઈ. શુરૂમેં હી સુબુકતગીન કા પલડા ભારી હો ગયા. ઈસ પર હિન્દૂ સૈનિક મૈદાન છોડ કર ભાગ ખડે હુયે ઔર અપને શસ્ત્ર, રસદ, યહાં તક કિ વાહન ભી, છોડ ભાગે તાકિ વિજેતા વિધર્મી તુર્કો સે વે કહીં છૂ ન જાએં.

ઇસ યુદ્ધ કા વર્ણન કરતે હુએ ઈતિહાસકાર અલઉત્બી ને લિખા હૈઃ "હિન્દૂ ભયભીત કુત્તોં કી તરહ દુમ દબા કર ભાગ ખડે હુએ ઔર ઉનકે રાજા ને અપને દૂરદરાજ તક ફૈલે પ્રદેશોં કો સર્વોત્તમ વિજેતા કો ભેંટ કિયા ઔર કહા કિ હમારે સિરોં સે કેશોં કો ન મુંડાયા જાયે. "ઈસ તરહ આસપાસ કા ઈલાકા સુબુકતગીન કે સામને ખુલા ઔર સાફ થા. ઉસને વહાં જી ભર કર ધન લૂટા" (દેખેં, સર એચ. એમ. અલિઅટ ઔર જાન ડાસન લિખિત "દ હિસ્ટ્રી આફ ઈંડિયા એજ ટોલ્ટ ઑન હિસ્ટોરિયંસ, પૃ. ૨૩) યહ બાત સર્વવિદિત હૈ કિ જયપાલ ને સુબુકતગીન સે દો બાર મુંહ કી ખાઈ ઔર દોનોં બાર બહુત સા ધન એવં હાથી દેકર અપની જાન બચાઈ થી. તીસરી બાર જયપાલ ને સુબુકતગીન કે પુત્ર મહમૂદ ગજનવી કે હાથોં હાથ હાર ખા કર અગ્નિ મેં કૂદ કર આત્મહત્યા કર લી થી ઔર મહમૂદ ગજનવી લગભગ પાંચ લાખ ભારતીય નરનારિયોં કો ગુલામ બના કર ગજની લે ગયા થા. ઈસસે ૨૮ વર્ષ બાદ કે એક યુદ્ધ કો લેં. ૧૦૧૮ ઈસવી મેં મહમૂદ ગજનવી ને મથુરા કે રાજા કુલચન્દ પર હમલા કિયા. કુલચન્દ બહુત શકિતશાલી રાજા થા, જીસને ઈસ હમલે સે પહલે કે વર્ષો મેં અનેક હિન્દૂ રાજાઓંકો પરાજીત કિયા થા. ઉસકી રાજધાની બહુત સશકત, ધનધાન્યપૂર્ણ

એવં અનેક વીર યોદ્ધાહોં સે સજ્જિત થી. ઉસમેં મજબૂત કિલે ઔર બહુત સે હાથી થે. યહ હર દૃષ્ટિ સે શત્રુ કી પહુંચ સે બાહર થી. પરન્તુ જબ યુદ્ધ હુઆ તો વહી કુછ દોહરાયા ગયા જો પહલે લંધમ મેં ઘટિત હુઆ થા. શહર કે બાહરી દરવાજે પર દોનોં ઔર કી છોટી–છોટી ટુકડિયોં મે ઝડપેં હુઇ, જીન મેં મુસલિમ વિજયી હુયે.

હિન્દૂ સેના ને ઘુટને ટેકે : ૩૦૦ સાલબાદ જબ મુગલ સેના કો લેકર બાબર ઉત્તર – ભારત પર હમલા કિયા, તબ ભી હિન્દૂ સેના ને ઉસી તરહ કા આચરણ કિયા જૈસે ઉસકે પૂર્વવર્તી કર ચુકે થે. માર્ચ ૧૫૨૭ ઇસવી મેં મેવાડ કે રાણા સાંગા કી પરાજય કે બાદ કેવલ એક રાજપૂત શકિત બચી થી – ચંદેરી કા મેદિનીરાવ. બાબર ને ઉસ પર ભી આક્રમણ કિયા. ૨૮ જનવરી, ૧૫૨૮ ઇસવી કો દોનોં સેનાઓં મે મુઠભેડ હુઇ. ઘેરાબન્દી કે દૂસરે હી દીન રાજા **મેદિનીરાવ** ઇસ નિર્ણય પર પહુંચ ગયા કી મુગલોં કા મુકાબલા કરના બેકાર હૈ. અતઃ ઉસને લડાઇ બન્દ કરને કા ફૈસલા કિયા. કિલે કે અન્દર કી સબ સ્ત્રિયોં કો મેદિનીરાવ કે કહને પર ઉસકે આદમિયોં ને કતલ કર દિયા. ખુદ મેદિનીરાવ ઔર ઉસકે સબ સૈનિક અપને વસ્ત્ર ઉતાર કર નંગે હો ગયે તથા બાબર કે રકતપિપાસ સૈનિકોં કી પંકિતયોં ઔર દૌડ પડે. ક્યોંકિ ઇન ધર્મભીરૂ હિન્દૂ સૈનિકોં કી નજરોં મેં બન્દી બન કર મુસનમાનોં કે હાથોં ધર્મભ્રષ્ટ હોને કી અપેક્ષા મૃત્યુ શ્રેષ્ઠ થી. બાબર કો અનાયાસ વિજય શ્રી પ્રાપ્તિ હો ગઇ. બાબર ને અપને સંસ્મરણોં મેં લિખા હૈ: મૈને બિના અપના ઝંડા ઉઠાયે બિના રણભેરી બજાયે ઔર બિના અપને સમ્પૂર્ણ શસ્ત્રોં કા પ્રયોગ કિયે યહ પ્રસિદ્ધ દુર્ગ જીત લિયા

જો હિન્દુ સૈનિક યા રાજા બન્દી હો જાતે થે, વે છુટ કર વાપસ હિન્દુઓં મેં આને કે સ્થાન પર ઇસલામ કબૂલ કર લેના બહેતર સમજતે થે. ૧૦૧૮ મેં જબ મહમૂદ ગજનવી ને ૧૨વાં હમલા કિયા, તબ કી એક ઘટના હૈ, બરન શહર પર હરદત્ત નામક હિન્દુ રાજા કા રાજ્યથા. મહમૂદ ગજનવી ને ઉસ પર હમલા કિયા ઔર વિજયી રહા. રાજાને હથિયાર ડાલ દિયે. જબ ઉસે ઇસલામ કબૂલને કો કહા ગયા તો ઉસને ન કેવલ ખુદ ઉસે કબૂલ કર લિયા, બલ્કિ અપને ૧૦ હજાર આદમિયોં સે ભી ઐસા હી કરવાયા. અલઉત્બી લિખતા હૈ કિ હરદત્ત કો ઇસી મેં અપના ઔર અપને આદમિયોં કા ભલા દિખાઇ દિયા. ઇસલામ ધર્મને અપને અનુયાયિયોં કો પ્રેરિત કિયા, ઉત્સાહિત કિયા ઔર ઉનકે હૌસલે બુલન્દ રખે. જબ હમ મુસલિમ ઇતિહાસ પર દૃષ્ટિપાત કરતે હૈં તો પાતે હૈં કિ હજરત મુહમ્મદ કી મૃત્યુ કે કેવલ ૧૦ સાલ બાદ કે સમય કબાયલી મુસલમાનોં ને અરબ મેં અપના સામ્રાજ્ય સ્થાપિત કર લિયા થા ઔર હજરત **મુહમ્મદ સાહબ** કી મૃત્યુ કે ૧૦૦ સાલ બાદ કી અવધિ મેં સ્પેન, સિસિલી, ઉત્તરી અફ્રીકા, મિસ્ર, ફિલસ્તિન, સીરિયા, ઇરાક ઇરાન, ખુરાસાન ઔર સિંધ તક ઉસકી સીમાયેં ફૈલ ગઇ થીં. ઇતને થોડે સમય મેં જીત પર જીત કા કયા કારણ થા ? ઇસકા ઉત્તર દેતે હુયે એક મુસલિમ ઇતિહાસકાર ને લિખા હૈ: "મુસલમાનોં કી ફારસ (વર્તમાન ઇરાન) ઔર રોમ પર વિજય કા મુખ્ય કારણ ઉનકા ધાર્મિક સાહસ ઔર દૃઢતા થી. વે અપની પૂરી શકિત સે અપને ધર્મ અર્થાત ઇસલામ કે લીયે લડે ઔર ઇસકે લિયે વે મર મિટને કો સદા તૈયાર રહતે થે. ઉનકા વિશ્વાસ થા કિ ઇસલામ કે લીયે મરના એક વિશેષ યોગ્યતા હૈ. યહ પુણ્ય હર એક કો પ્રાપ્ત નહીં હોતા: જો મુસલમાન ઇસલામ કે લીયે મરતા હૈ, અગલી દુનિયા મેં પુરસ્કૃત હોતા હૈ. અતઃ વે શત્રુ કે હાથોં પડને કી અપેક્ષા ઇસલામ કે લીયે મરને કો પ્રાથમિકતા દેતે થે, જબકિ ઉન કે શત્રુઓં કે પાસ ભવિષ્ય કે વિષય મેં ઇસ તરહ કે ઉત્સાહદાયી વિચાર નહીં થે." (એ સ્ટડી આફ ઇસલામિક હિસ્ટ્રી, (પ્રો. કે. અલી) પૃષ્ઠ ૧૦૧, તીસરા સંશોધિત સંસ્કરણ ૧૯૭૪)

વિપરીત ભૂમિકા : ૧૫૨૭ ઇસવી મેં જબ રાણા સાંગા કી શકિત કે વિષય મેં તરહ તરહ કી કહાનિયાં ઔર મુસલમાનોં કી પરાજય કે વિષય મેં મુહમ્મદ શરીફ નામક જ્યોતિષી કી ભવિષ્યવાણી સુન કર બાબર કી સેના કા મનોબલ ગિર ગયા થા, તબ હિમ્મત તોડ ચુકી સેનાને ઇસલામ સે પ્રેરણા પા કર હી ૧૦ ઘંટે કી લડાઇ મેં રાણા સાંગા

કો મૈદાન સે ભાગ કર જાન બચાને કો મજબૂર કર દિયા થા ઔર વિજય પ્રાપ્ત કી થી. બાબર ને અપને સૈનિકોં કો કહા થા. "ખુદા કા શુક્ર હૈ કિ યદિ યુદ્ધ મેં હમ લોગ મૃત્યુ કો પ્રાપ્ત હોંગે તો હમ શહીદ કહલાયેંગે ઔર યદિ જીવિત રહેંગે તો ઈસ સંસાર કા ઉપભોગ કરેંગે. આઈયે, હમ સબ કુરાન કી શપથ લે કર પ્રતિજ્ઞા કરેં કિ હમ ઉસ સમય તક યુદ્ધ કરતે રહેંગે જીસ સમય તક હમારે શરીર મેં પ્રાણ હૈં."

ઇસ પર સેના ને કુરાન કી શપથ ખા કર કહા થા, "આલીજાહ" જબ તક હમારે શરીર મેં જાન હૈ, હમ કિસી પ્રકાર કે બલિદાન સે મુંહ નહીં મોડેંગે." (દેખેં, બાબર નામા, પૃ. ૫૫૬–૫૭, અંગ્રેજી અનુ. એનેટ સુસનાહ બેરેરિજ)

લેકિન હિંદુઓં કે ધર્મ ને ઇસ કે બિલકુલ વિપરીત ભૂમિકા નિભાઈ. જબ હિંદૂ સૈનિક મુસ્લીમ સેના કે વિરૂધ્ધ લડતા થા તો ઉસે યહ લગતા કિ અબ વિપક્ષી સેના કા પલડા ભારી હો રહા હૈ તો વહ ભાગ ખડા હોતા તાકિ વહ કહીં બંદી ન બના લિયા જાયે. ઐસે મેં ઉસને જમ કર લડને કી તો કભી સોચી હી નહીં. મુસ્લીમ સૈનિક કો યુદ્ધ કે દૌરાન સંતોષ હોતા થા કિ વહ ઈસલામ કે લિયે કુછ કર રહા હૈ. લેકિન હિદૂં સૈનિક કો સદા યહ ચિન્તા રહતી થી કી કહીં વહ બંદી બન કર હિંદૂ ધર્મ સે ભ્રષ્ટ ન હો જાયે. મુસ્લીમ સૈનિક જાન હથૈલી પર રખ કર ઈસલિયે લડતા થા કિ ઈસલામ કે લીયે શહીદ હોને પર ઉસે ઉન્નતિ મિલેગી, વહ પુરસકૃત હોગા. હિંદૂ સૈનિક અપને કો ઈસલિયે મરવાકટવા લેતા થા કિ કહીં વહ બંદી ન બન જાયે ઔર અપને હિંદૂ ધર્મ મેં અછૂત કા નિંદનીય વ નારકીય જીવન સે બચ જાયે.

તથ્ય પર પર્દા : આત્મા કો અજર, અમર માનને વાલે ઔર ઔર ધર્મ કે લીયે, સ્વર્ગપ્રાપ્તિ કે લીયે, કાશી આદિ મેં આત્મહત્યા કરને વાલે હિંદૂ કો જીવન કે મોહ ને મૈદાન સે ભાગને કો નહીં ઉકસાયા. ઉસ કે ધર્મ કે પ્રતિ અવિશ્વાસ કી તો કલ્પના ભી નહીં કી જા સકતી. ઉસે યદિ કિસી ને મૈદાન સે ભાગને કો વિવશ કિયા તો વહ થા ઉસ કા હિંદૂ ધર્મ પર દૃઢ વિશ્વાસ. બાત કુછ અટપટી સી લગ સકતી હૈ, લેકિન હૈ બિલકુલ સચ્ચી કિ હિંદુ સૈનિક હિંદુ ધર્મ કે પ્રતિ અટૂટ **વિશ્વાસ કે** કારણ ટૂટા. દુનિયા મેં સબ જગહ જબ યુદ્ધબંદી શત્રુ કે યહાં સે વાપસ આતા હૈ તો ઉસ દેશ કે લોગ, ઉસ કે વંશ ઔર કબીલે કે લોગ, ઉસ કે મિત્ર ઔર પરિચિત લોગ વહાં તક કિ અપરિચિત ભી, ઉસ કા સ્વાગત કરતે હૈં, પ્રસન્ન હોતે હૈ ઔર બાંહેં ફૈલા કર ઉસે ગલે સે લગાતે હૈં. લેકિન હિદૂ ધર્મ કા કહના હૈ કિ જો ભી વિંધર્મિયોં અર્થાત મુસલમાનોં કી કૈદ મેં રહ લે, વહ અપવિત્ર હો જાતા હૈ. અલબેરૂની અપને યાત્રા વિવરણોં મેં અન્યત્ર લિખતા હૈ: "મૈંને કઈ બાર સુના હૈ કિ જબ મુસલિમ દેશોં સે હિંદૂ દાસ ભાગ કર અપને દેશ ઔર ધર્મ મેં વાપસ જાતે હૈં, તબ હિંદૂ ઉન્હેં પ્રાયશ્ચિત કે રૂપ મેં ઉપવાસ કરને કા આદેશ કરતે હૈં, ફિર વે ઉન્હેં ગાયોં કે ગોબર, મૂત્ર ઔર દૂધ મેં દિનોં કી નિયત સંખ્યા તક દબાયે રખતે હૈં, યહાં તક કિ ઉન કા ખમીર ઉઠ જાતા હૈ. તબ વે ઉન કો ખીંચ કર ઉસ મૈલ મેં સે બાહર નિકાલ લેતે હૈં ઔર વૈસા હી મૈલ ખાને કો દેતે હૈં.

ન અલબેરૂની જૂઠા હૈ ઔર ન યશપાલ. નહિંદૂ સમાજ કી બંદી બન ચુકે સૈનિક સે શત્રુતા થી, ન ઉન માતાપિતાઓં મેં સંતાન કે પ્રતિ પ્રેમ કા અભાવ થા. યહ સારા ક્રૂર ખેલ થા હિંદૂ ધર્મ ઔર ધર્મગ્રંથો કા. નીચે ઈસ વિષય મેં ધર્મશાસ્ત્રોં કે કુછ કથન પ્રસ્તુત હૈં: દેવ સ્મૃતિ (રચનાકાલ ૬૦૦ ઈસવી સે ૯૦૦ ઈસવી મેં કહી) કા કહના હૈ:

ગૃહતો યો બલાન્ મ્લેચ્છૈઃ પંચ ષટ્ સપ્ત વા સમાઃ, દર્શાદ વિંશતિં યાવત્તસ્ય શુદ્ધિર્વિધીયતે. (૫૩)
પ્રાજાયત્યદ્વયં તસ્ય શુદ્ધિરેષા વિધીયતે, અતઃ પરં નાસ્તિ શુદ્ધિઃ કૃચ્છ્રમેવ સહોષિતે. (૫૪)
મ્લેચ્છૈઃ સહોષિતો યસ્તુ પંચપ્રભૃતિ વિંશતિં વર્ષાણિ શુદ્ધિરેષોક્તા તસ્ય ચાન્દ્રાયણદ્વયમ્ (૫૫)
કક્ષાગુહયશિરઃ શ્મશ્રૂ ભ્રૂલોમપરિકૃન્તનમ્, પ્રાહ્રત્ય પાણિપાદાનાં નખલોમ તતઃ શુચિઃ (૫૬)

અર્થાત જો વ્યકિત મ્લેચ્છોં દ્વારા બલપૂર્વક પકડા ગયા હો ઔર પાંચ, છઃ યા સાત વર્ષો તક યા ૧૦ સે ૨૦ વર્ષો તક ઉન કે પાસ રહા હો, લેકિન વહ વર્જિસ વ્યવહાર, આચારવિચાર ઔર ખાનપાન મેં ઉન સે અલગ રહા હો, વહ શુદ્ધ હો સકતા હૈ (૫૩). (ઈસ સે જ્યાદા સમય બીત જાને પર કિસી ભી પ્રકાર સે વહ શુદ્ધ નહીં હો સકતા) વહ વ્યકિત દો બાર પ્રાજાપત્ય વ્રત કર કે શુદ્ધ હો તા હૈ.

હિંદુઓં કી તબાહી કા કારણ કયા હિંદૂ-ધર્મ નહીં ? : સારે ભારતીય ઈતિહાસ પર દૃષ્ટિ ડાલી જાયે તો દો બાતેં બહુત ઉભર કર સામને આતી હૈ. પહલી યહ કી યહાં બરાબર હમલાવર આતે રહે વે પ્રાય એક હી રાસ્તે સે આતે થે ઔર એક હી રાસ્તે સે લૌટતે થે. દૂસરી બાત યહ કી હિંદુઓં ને મિલકર કભી ઉનકા મુકાબલા નહીં કિયા. સર યદુનાથ સરકાર ને લિખા હૈઃ 'ભારત મેં ઈસલામી સેના કે પૂર્વી દેશોં મેં વિસ્તાર કો ઈતિહાસ મેં ઠીક તૌર સે દેખા જા સકતા હૈ. ઉસને એક સમાન તરીકા અપનાયા થા. સબ સે પહલે કુછ વર્ષો તક સીમા કે પાર હમલે, દૂસરી અવસ્થા મેં સેના લે કર આક્રમણ જીસમેં નિકટતમ હિદૂ રાજા કો ઘનઘોર લડાઈ મેં પરાજીત કર, ઉસે (રાજા કો) જાગીરદાર બના દિયા તથા ઉસકે રાજ્ય કો હિન્દુસ્તાન મેં ઔર આગે બઢને કે લીયે મિત્ર કેંદ્ર બના લિયા. "અન્ત મેં યહ જાગીર એક અન્તિમ નિષ્કાલ લડાઈ કે બાદ સમાપ્ત કર દી ગઈ તથા મુસલમાન સાપ્રાજ્ય મેં મિલા દી ગઈ." "ઈસ તરહ અપને સીમાંત પ્રદેશ પ્રતિવર્ષ ઘટતે ચલે ગયે ઔર ઈસ્લામી અધિરાજ્ય ઉત્તર ભારત કે મૈદાનોં મેં ઔર ભીતર ફૈલતા ચલા ગયા. યહ પ્રક્રિયા સૈકડોં સાલોં તક ચલતી રહી." (ભારત કા સૈન્ય ઈતિહાસ, પૃષ્ઠ ૩૩-૩૪)

૧૦૧૮ ઇ. મેં મહમૂદ ને મથુરા પર હમલા કિયા. વહાં કે વિશાલ, સુંદર ઔર સમૃધ્ધ મંદિરોં કે દેખ કર વહ હૈરાન રહ ગયા થા. વહાં કે એક મંદિર, જીસે એક મુસલિમ ઈતિહાસકાર ને 'કૃષ્ણ જન્મ - ભૂમિ મંદિર' બતાયા હૈ, કે વિષય મેં મહમૂદ ને ખુદ કહા થા કિ "ઐસી ઈમારત કો બનવાના હો તો એક લાખ દીનારોં સે કમ ખર્ચ ન હોગા. યદિ બહુત અનુભવી એવં યોગ્ય કારીગર ભી લગાયે જાયેં તો વે ભી ૨૦૦ વર્ષ સે કમ સમય મેં ઈસે નહીં બના પાયેંગે." (દ હિસ્ટ્રી ઓફ ઈંલ્ડિયા એજ ટોલ્ડ કાઈ ઈટ્સ ઓન હિસ્ટોબિઅંસ (લેખક : સર એચ. એચ. ઈલિયટ ઔર જાન ડાઉસન) પૃ. ૪૪)

જબ મહમૂદ મથુરા પહુંચા તો ઉસે રોકને યા ઉસ કા સામના કરને કો કોઈ નહીં નિકલા. સેનાને સારે શહર કો લૂટા ઔર મંદિર કો જલા દિયા. મંદિર કે એક કોને મેં ૨૦૦ મન કી સોને કી જંજીર થી જીસ મેં ઘંટ બંધે થે. ૩૫૦ ગાયકગાયિકાએં ઔર નર્તકનર્તકિયાં મંદિર કે દ્વાર પર નાચ ઔર ગાન કે લિયે થીં. એક દૂસરે અભિલેખ કે અનુસાર ૫૦૦ નાચનેગાને વાલી લડકીયાં થીં ઔર ૨૦૦ સંગીતજ્ઞ. બહુત સે હિંદૂ રાજાઓં ને ભી અપની બેટિયાં મંદિર મેં ચઢાઈ હુઈ થીં. ઈસ મંદિર પર હમલા કરને કે લિયે પહુંચને કે લિયે મહમૂદ કો ૩૦ હજાર ઘુડસવાર ઔર બહુત સા સાજોસામાન લેક લગભગ ૧૦૦૦ મીલ લાંઘ કર આના પડા. રાસ્તે મેં અનેક કઠિનાઈયોં કા સામના કરના પડા. વહાં પહુંચને સે પહલે વહ મુલતાન ગયા, યહાં ઉસને પુનઃ દલબલ ગઠિત કિયા, રસદ ભરી ઔર સાજસામાન કી ટૂટફૂટ કી મરમ્મત કરવાઈ. પરંતુ રાસ્તે મેં યા મુલતાન મેં ઉસે કિસી ને કહીં કુછ નહીં કહા. ઉસ કા જરા ભી વિરોધ નહીં કિયા ગયા. મુલતાન મેં મહમૂદ કાફી દેર તક ઠહરા. ઉસ કે ઈરાદો કે બારે મેં સબ કો પતા થા. કુછ હિંદૂ રાજા મુકાબલા કરને કે સાધનોં પર વિચાર કરને કે લીયે ઈકટ્ઠે ભી હુયે, કયોંકિ ઉન મેં હર એક કી ભૂમિ ઉસ કે રાસ્તે મેં પડતી થી. લેકિન યે વિચાર, વિચાર હી રહે. કિસી ને ભી ઉસ પર ઉસ સમય હમલા નહીં કિયા, જબ વહ મુલતાન મેં અપનેં દલબલ કો પુનર્ગઠિત કર રહા થા. હિંદુઓં કે દલોં કે દલ મંદિર મેં પ્રવેશ કરતે, ઉન કે હાથ ગરદન કે પાસ જુડે હોતે, વે રોતે ઔર બડે ભાવાવેશપૂર્ણ ઢંગ સે સોમનાથ કી મૂર્તિ કે આગે ગિડગિડાતે વ પ્રાર્થના કરતે થે. ફિર વે લડને કો બાહર નિકલતે.

ઐસા તબ તક હોતા રહા, જબ તક પ્રત્યેક કો કતલ નહીં કર દિયા ગયા." (એચ.એચ. ઈલિયટ કુત હિસ્ટ્રી ઓફ ઈંડિયા એજ ટોલ્ડ બાઈ ઈટ્સ ઓન હિસ્ટોરિયંસ, પૃ. ૪૭૦) સારા શહર લૂટા ગયા. હિંદૂ કતલ કર દિયે ગયે. જો જહાં મીલા, વહીં માર દિયા ગયા. હિંદુઓં કા સર્વોચ્ચ ઔર પવિત્રતમ શહર વ મંદિર નષ્ટ કર દિયા ગયા. લેકિન તબ ભી ઈલાકે કે આસપાસ કે હિંદુઓં કી સેનાયેં અક્ષુણ્ણ બની હુઈ થીં વે સોમનાથ પર હમલા કર કે મહમૂદ કો સબક સિખા સકતી થીં. ઉસ કી વાપસી પર ભી હમલા કિયા જા સકતા થા. લેકિન વે માઈ કે લાલ અપની જગહ સે ટસ સે મસ નહીં હુયે.

જબ મહમૂદ વાપસ ગયા, ઉસકી સેનાએં ધીરે–ધીરે ગઈ, ક્યોંકિ ખેમે, રસદ ઔર અન્ય સૈનિક સામાન બહુત જ્યાદા થા. દૂસરે, ઉન્હેં મરૂસ્થલ કો પાર કરના થા. એક સ્થિતિ તો ઐસી ભી આઈ, જબ પીને કે પાની કી કમી કા સામના કરના પડા ઔર તાજા રસદ પ્રાપ્ત કરને મેં બહુત કઠિનાઈ સામને આઈ. ફિર ભી કહીં કિસી હિંદૂને ઉસે કિસી પ્રકાર ભી નહીં છેડા. ૧૦૨૬ મેં મહમૂદ કી મૃત્યુ કે બાદ લગભગ ૧૬૦ વર્ષો તક ભારત પર કોઈ વ્યવસ્થિત આક્રમણ નહીં હુઆ, યદ્યપિ અકેલે–દુકેલે તુર્ક બારબાર દિલ્હી ઔર ઉસકે પૂર્વ કે હિંદૂ પ્રદેશોં પર હમલે કરતે રહે.

ઇન રાજાઓં મેં એક કનૌજ કા રાજા જયચંદ થા, જો અશ્મેઘ કર કે સર્વોપરિ સમ્રાટ બનને કી ઈચ્છા રખતા થા. પૃથ્વીરાજ ને પહલે ઉસ કી મંગેતર, દેવગઢ કી યાદવોં કી રાજકુમારી, કા અપહરણ કિયા થા ઔર બાદ મેં ઉસ કી લડકી સે શાદી કર લી થીં. દૂસરા રાજા થા બુંદેલખંડ મેં ચંદેલ કુલ કા રાજા પરમાર્દી. તીસરે થે ગુજરાત કે સોલંકી, જો પૃથ્વીરાજ કે ચાચા કાન્હા કી મૂર્ખતા કે કારણ ઉસ કે શત્રુ બન ગયે થે. ઉન્હોંને હી પૃથ્વીરાજ કે પિતા સોમેશ્વર કા કતલ કિયા થા. ૧૧૯૧ મેં પૃથ્વીરાજ કી સેના તુર્કી સેના સે સંખ્યા મેં બહુત જ્યાદા થી. અતઃ ગોરી ભાગ નિકલા. પરંતુ અગલે વર્ષ ઉસ ને ફિર હમલા કિયા. ઐસા ઉલ્લેખ મિલતા હૈ કિ ઈસ બાર સોલંકિયોં ઔર ગહવારોં (જયચંદ આદિ) ને ગોરિ કો લિખા થા કિ યદિ ઈસ સમય પૃથ્વીરાજ પર આક્રમણ કિયા જાયે તો વે ઉસ કી સહાયતા કર સકતે હૈં.

આપસી ઝગડે : યહાં યહ બાત વિશેષ ધ્યાન દેને યોગ્ય હૈ કિ પૃથ્વીરાજ કી હાર સે કિસી ને ઉચિત શિક્ષા નહીં લી. પૃથ્વીરાજ કી મહિમા મેં રચે ગયે 'પૃથ્વીરાજ કી હાર સે રચે ગયે 'પૃથ્વીરાજરાસો' મેં ઈસ સંપૂર્ણ પરાજય કે લીયે હમલાવરોં કી વહશિયાના રણનીતિ કી કટુ શબ્દાવલી મેં નિંદા કી ગઈ હૈ ઔર સ્થાનીય બૌદ્ધોં કો જી ભર કર ગાલિયા દી ગઈ હૈં. કહા ગયા હૈ કિ ઉન કી અહિંસા કી શિક્ષા કે કારણ હિદૂ રાણછોડ બને. પર વહ વિદેશી હમલોં કી સ્થિતિ મેં થી રાજપૂતોં કી પરસ્પર લડતે ઝગડને રહને કી આત્મઘાતી દુર્નીતિ કો ઢકને કા દુર્બલ પ્રયાસ માત્ર હૈ. ગોરી કી ઉસકી રણનીતિ કે લીયે નિંદા કરના બહુત બચકાનાપન હૈ. કયા હમલાવર ઔર શત્રુ પ્યાર કી વર્ષા કરને કે લીયે આતે હૈં, જો ઉન સે સુખદ રણનીતિ કી આશા કી જાયે ? દૂસરે, ન તો પૃથ્વીરાજ બૌદ્ધ થા, ન ઉસ કી સેના ઔર ન હી અન્ય કોઈ રાજપૂત, ઔર ન હી પૃથ્વીરાજ કે સૈનિકોં નેઅહિંસા દર્શાઈ. ૧૧૯૧ મેં બહુત જ્યાદા સેના હોને કે કારણ ઉસી પૃથ્વીરાજ કી સેના ને ગોરી કો ભગાયા થા. ફીર બૌદ્ધોં કે સિર ઈલજામ કૈસે દિયા જા સકતા હૈ ? ૧૬વીં શતાબ્દી મેં ગોરિયોં કે ઉત્તરાધિકારી મુગલ બને. ૧૫૨૭ મેં બાબર કે સાથ રાણા સાંગા કા કણ્વાહ (ખનવા) મેં યુદ્ધ હુઆ. વૈસે ભારત પર હમલા કરને કે લીયે ખુદ સાંગા ને નિમંત્રણ કિયા થા. વહ ચાહતા થા કિ બાબર દિલ્લી કો પહલે લૂટ લે, તાકિ ઉસ કે લૌટને કે બાદ વહ ઉસે (દિલ્લી કો) અપને કબ્જે મેં કર સકે.

લેકિન જબ બાબર કો લૌટને કી જગહ સ્થાપિત યહીં હોતે દેખા તો રાણા સાંગા કા સ્વપ્ન ચૂરચૂર હો ગયા. વહ બૌખલા કર યુદ્ધ પર ઉત્તર આયા ઔર ઈસે નામ દિયા 'દેશરક્ષા' કા. ૧૬ માર્ચ, ૧૫૨૭ કો આગરા સે ૪૦ મીલ દૂર કણ્વાહ (ખનવા) મેં ૧૦ ઘંટે કી લડાઈ મેં ફૈસલા હો ગયા. તોડેદાર બંદૂકોં, તોપોં ઔર કુશલ રણનીતિ કે કારણ બાબર વિજયી હુઆ ઔર સાંગા મૈદાન સે ભાગ ગયા. ભારત મેં મુગલ સામ્રાજ્ય કી ગહરી નીંવ રખ દી ગઈ, જો ૧૮૫૭ મેં અંગરેજોં કે હથોં ઉખડી.

ઇન પ્રશ્નોં કા એક વાકય મેં ઉત્તર દેં તો કહ સકતે હૈં કિ ઇસ સબ કે લિયે ઉત્તરદાયી હૈ – હિંદૂ ધર્મ.

હિંદૂ ધર્મ મેં શાસ્ત્રવાદ ઔર અતીતવાદ કા બહુત મહત્વપૂર્ણ સ્થાન હૈ. વહ કહા વ માના જાતા રહા હૈ (અબ ભી કહા જાતા હૈ) કી પહલે કે ઋષિ, મુનિ ઔર વિદ્વાન જો કહ ગયે હૈં, વહ કર વિષય મેં અન્તિમ હૈં, જીસ સે માનવીય બુદ્ધિ એક કદમ ભી આગે નહીં બઢ સકતી. અતઃ હિંદૂ ધર્મ મેં હર પુરાને પોથે કા ઉસ કે જ્યાદા વ કમ પુરાને હોને કે અનુપાત મેં મહત્વ જ્યાદા હો જાતા હૈ.

ઘોર અતીતવાદી : રાજનીતિ કે ક્ષેત્ર મેં કૌટિલ્ય કા 'અર્થશાસ્ત્ર' હિદુઓં મેં ઇસ વિષય કા સર્વોચ્ચ શાસ્ત્ર માના જાતા રહા હૈ. આધુનિક કાલ કે શુરૂ તક, હર હિંદૂ રાજા ઇસકા અક્ષરશઃ પાલન કરના પરમ ધર્મ માનતા હૈ. રાજપૂત ભી ઇસ કા અપવાદ ન થે. ખુટલ નીતી.

કૌટિલ્ય કા કહના હૈઃ ખોટીલ્ય *"રાજા આત્મદ્રવ્યપ્રકૃતિસંપન્નો નમસ્યાધિનં વિજિગીષુઃ । તસ્ય સમંતતો મંડલીભૂતા ભૂમ્યનંતરા અરિપ્રકૃતિઃ/વ્યસની યાતવ્યઃ, અનપાશ્રયો દુર્બલાશ્રયો વોચ્છેદનીયઃ, વિપર્યયે પીડનીયઃ કર્શનીયો વા । ભૂમ્યનંતરઃ પ્રકૃત્યમિત્રઃ તુલ્યાભિજનઃ સહજઃ" (અર્થશાસ્ત્ર ૬–૯૭–૨)* અર્થાત જો રાજા આત્મસંપન્ન, અમાત્ય આદિ સે યુકત ઔર નીતિજ્ઞ હૈ, વહ 'વિજિગીષુ' (જીત કા ઇચ્છુક) કહલાતા હૈ. ઐસે રાજા કે લીયે ચારોં ઔર કે રાજા શત્રુ હોતે હૈં. મુસીબત મેં પડે હુયે શત્રુ રાજા પર આક્રમણ કર દેના ચાહિયે. આશ્રયહીન યા દુર્બલ શત્રુ રાજા પર ભી આક્રમણ કર દેના ચાહિયે.આશ્રયયુકત ઔર સબલ શત્રુ રાજા કો કિસી અપકારક (હાનિ પહુંચા સકને મેં સમર્થ) દ્વારા તંગ કરવાના ચાહિયે યા અન્ય ઉપાયોં સે ઉસ સેના ઔર ઉસ કે ધન કો ક્ષતિ પહુંચાની ચાહિયે. વિજીગીષુ રાજા કી સીમા સે લગે રાજ્ય કા રાજા ઉસ કા સ્વાભાવિક શત્રુ હૈ ઔર વિજીગીષુ વંશ મેં ઉત્પન્ન ઉસ કા દાયભાગી (પૈતૃક સંપત્તિ કા હિસ્સેદાર) *અભ્યુચ્ચીયમાનો વિગૃહણીયાત્. ગુણોતિશયોયુકતો યાયાત્ । (૭/૯૮/–૯૯/૧)* અર્થાત યદિ શત્રુ કી તુલના મેં સ્વયં કો બલવાન સમઝે તો ઉસે હાનિ પહુંચાયે, યદિ સ્વયં કો સર્વસંપન્ન એવં શકિતયુકત સમઝે તો ચઢાઇ કર દે. *યદા વા પશ્યેત્ – વ્યસની પરઃ તદા વિગૃહા યાયાત્. (૭/૧૦૩–૭/૪)* અર્થાત જબ દેખે કિ શત્રુ વ્યસન (મુસીબત) મેં ફંસા હૈ, તબ વિગ્રહ કર કે ચઢાઇ કર દે. *લઘુવ્યસનમમિત્રં યાયાત્. (૭/૧૦૮–૧૧૦/૫)* અર્થાત સબ કામ છોડ કર પહલે મુસીબત મેં ફંસે શત્રુ પર ચઢાઇ કરની ચાહિયે, ચાહે મુસીબત છોટી હી કયોં ન હોં.

ઇસકા ઉત્તર ઢૂંઢના કઠિન નહીં હૈ. ઇન પ્રશ્નોં કા ઉત્તર હૈ – 'હાં' ઔર ઉસ કે પીછે મૂલ કારણ હિંદૂ ધર્મ હી હૈ. **વંસ ગૌત્ર** : રાજપૂત કહે જાને વાલે મધ્ય એશિયા કે નિવાસી માને જાતે હૈં. ઉન કે મૂલ નિવાસ સ્થાન કે વિષય મેં દો મત હો સકતે હૈં, લેકિન ઇસ બાત પર પ્રાયઃ સભી સહમત હૈં કી વે કિન્હીં વિદેશી આક્રામકોં કે વંશજ હૈં. પાંચવીં–છઠી શતાબ્દી મેં ઇન્હોંને તત્કાલીન હિન્દૂ સૈન્ય સંગઠનોં કો કુચલ કર યહાં સદા કે લીયે અપના નિવાસ સ્થાન બના લિયા. ધીરે – ધીરે પરન્તુ નિરન્તર યું હિન્દૂ ધર્મ મેં પ્રવિષ્ટ હોને લગે. **બ્રાહ્મણોં ને કાલ્પનીક વંશાવલિયાં બના કર પુરણોં મે ઇન્હેં વસિષ્ઠ કી સન્તાન બનાને કી કોશિશ કીં.** (દેખેં, દ મૈનેસ ઓફ હિન્દૂ ઇંપીરિયાલિજમ (લેખક : સ્વામી ધર્મતીર્થ) પૃ. ૧૩૦ તથા જાએલ લરૂસ કૃત કલ્ચર એન્ડ પોલિટિકલ મિલિટરી બિહેવિઅર, દ હિન્દૂજ ઇન પ્રિ માડર્ન ઇન્ડિયા, પૃ. ૧૪૭–૪૮)

યે લોગ નયે – નયે હિન્દૂ બને થે, અતઃ હિંદૂ ધર્મ કે કટ્ટર અનુયાયી થે, રોમેશચન્દ્ર દત્ત ને 'એ હિસ્ટરી ઓફ સિવિલિજેશન ઇન અંશેંટ ઇંડિયા' મેં લીખા હૈ કી રાજપૂતોં કી ઉત્પત્તિ કા મૂલ સ્રોત ચાહે કુછ ભી હો, ઇતના તો નિર્વિવાદ હૈ કિ વે હિન્દૂ ધર્મ મેં નવાગંતુક થે. સબ નયે ધર્માન્તરિતોં કી ભાંતિ ઇન મેં અપનાયે ગયે ધર્મ કો પુનર્જાગરિત કરને કા ઉત્કટ ઉત્સાહ થા. (જિલ્દ ૨, પૃ. ૧૬૫) લેકિન અપને યહાં ઇન આપસી લડાઇયોં કો એક તરહ કા ધાર્મિક

સરંક્ષણ પ્રાપ્ત થા. અતઃ ઉન્હેં છોડ કર એકતા સ્થાપિત કરને કા ધર્મવિરોધી કામ ભલા કોઈ હિન્દૂ કર સકતા થા ? મુહમ્મદ બિન બખ્તિયાર સિર્ફ ૧૮ ઘુડસવારોં કે સાથ બંગાલ ઔર બિહાર કો કુચલ કર ચલા ગયા થા.

ધર્મશાસ્ત્રોં મેં અન્ય વર્ણો કે શસ્ત્ર–ધારણ કે વિષય મેં જો આદેશ મિલતે હૈં, વે બહુત સંકુચિત ઉદ્દેશ્યોં ઔર પરસ્પર વિરોધી હૈ. *"પરીક્ષાર્થીડપિ બ્રાહ્મણ આયુધં નીદદીત."* (બ્રાહ્મણ તો હથિયાર કો જાંચને તક કે લીયે ભી હાથ મેં ન લે.) લેકિન કુછ દૂસરે ધર્મગ્રંથોં ને સંકટ કાલ મેં બ્રાહ્મણ ઔર વૈશ્ય કો શસ્ત્રધારણ કી અનુમતિ દી હૈ:

ગવાર્થે બ્રાહ્મણાર્થે વા વર્ણાનાં વાપિ સંકરે ગુહણીયાતાં વિપ્રવિશૌ શસ્ત્રં ધર્મવ્યપેક્ષયા. (બૌધાયન ધર્મસૂત્ર ૨–૨–૮૦) અર્થાત ગૌઓં ઔર બ્રાહ્મણોં કી રક્ષા કે લીયે તથા વર્ણસંકર કો રોકને કે લીયે બ્રાહ્મણ ઔર વૈશય શસ્ત્ર ધારણ કર સકતે હૈં. *અત્મત્રાણે વર્ગસંવર્ગે બ્રહ્મણવૈશયૌ શસ્ત્રમાદીયાતામ્. (વિશિષ્ઠ સ્મૃતિ ૩–૨૪)*

સ્પષ્ટ હૈ કિ હિન્દૂ–ધર્મ મેં ગૈર – ક્ષત્રિય જનસંખ્યા કા શસ્ત્ર–ધારણ કરના બહુત બડા પાપ માના ગયા હૈં. કોઈ ભી ધર્મ – ભીરૂ ઐસા કામ કૈસે કર સકતા થા જો શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ હો, જો નરક મેં લે જાને કા સાધન હો ફિર પરલોક કો બિગાડને વાલા હો ? ઈસલીયે જબ હજારોં મીલોં સે પૈદલ ગાંવોં કે ગાંવોં કો લૂટા ગયા, જબ લોખોં લડકિયોં વ ઔરતોં કા અપહરણ કિયા ગયા, તબ કિસી ભી ગૈર–ક્ષત્રિય હિન્દૂ ને, જીનકી જનસંખ્યા ૮ મેં સે ૭ ભાગ સે ભી જ્યાદા થી, કભી પ્રતિરોધ નહીં કિયા. હિન્દૂ ધર્મ શતાબ્દિયોં સે શિક્ષા દેતા રહા હૈ કિ ચાર યુગોં મેં સબ સે ખરાબ ઔર નિકૃષ્ટ કલિયુગ હૈ જો પિછલે હજારોં વર્ષો સે ભારત મેં શુરૂ હો ચુકા હૈ. હિન્દૂ ધર્મ ગ્રંથોં કી શિક્ષા હૈ કિ કલિયુગ મેં દેવી દેવતાઓં, ધર્મ આદિ સબ કા બૂરા હાલ હોતા હી હૈ. ઐસા કલિયુગ કે પ્રભાવ કે કારણ હોતા હૈ. જૈસેઃ

વેદમાર્ગે પ્રલીને ચ, અધર્મવૃદ્ધયા લોકાનામલ્યાયુર્ભવતિ (૩૯) નિસ્સત્વાનામશૌચનાં નહ્રીકાણાં તથા નૃણામ્, યદ્દયદ્ દુઃખાય તત્સર્વ કલિકાલે ભવિષ્યતિ (૫૮) (વિષ્ણુ પુરાણ ૬–૧) અર્થાત કલિયુગ મેં વેદમાર્ગ કા લોપ હો જાયેગા, અધર્મ કી વૃદ્ધિ હોગી ઔર લોગોં કી આયુ અલ્પ હોગી. કલિયૂગ મેં વે સબ દુઃખ ઉપસ્થિત હોંગે જો–જો શકિતહીન, શૌચહીન ઔર લજ્જાહીન કો પ્રાપ્ત હો સકતે હૈં.

શોકમોહી ભયં દૈન્યં સ કલિસ્તમસિ સ્મૃતઃ (૨૭) દસ્યુકૃષ્ટાઃ જનપદા (૨૮) ઉદ્વિગ્નાઃ સંતિ ચ જનાઃ (૩૨) ગુરુડ મહાપુરાણ, અ. ૨૧૫) અર્થાત કલિયુગ મેં શોક, મોહ, ભય ઔર દીનતા કા ચારોં ઔર સામ્રાજ્ય હોતા હૈ. જનપદોં (શહરોં કસબોં) કો દસ્યુ (લુટેરે) લુટતે ઔર રૌદતેં હૈં. કલિયુગ મેં જનતા ચિંતાગ્રસ્ત રહતી હૈ.

દસ્યુચોરૈશ્ચ શિષ્ટાશ્ચ પરિપીડિતાઃ (૪૧), રાજાનશ્ચાપિ મલેચ્છાશ્ચ યવના ધર્મન્દિકાઃ સત્કીર્તિમપિ સાધૂનાં કુર્વન્ત્યુન્મૂલનં મુદા (૪૯), દેવાયતનહીનં ચ જગત્ સર્વ ભયાકુલમ્ (૫૨) (બ્રહ્મવૈવર્ત પુરાણ, ઉત્તરાર્દ્ધ, અ. ૯૦)

અર્થાત કલિયુગ મેં દસ્યુઓં, ચોરોં ઔર દુષ્ટોં દ્વારા ભલે લોગ પરિપીડિત હોતે હૈં. મ્લેચ્છ ઔર યવન (વિદેશી ઔર મુસલમાન) રાજા હોતે હૈં જો ધર્મ (હિન્દૂધર્મ) કી નિન્દા કરતે હૈં. વે સાધુઓં કી ભી સત્કીર્તિ કો નષ્ટ કરને મેં ખુશી મહસૂસ કરતે હૈં. સારા સંસાર દેવ મુર્તિયોં સે રહિત ઔર ભય સે વ્યાકુલ હો જાતા હૈ.

કલિયુગે *(૩૩), વેદાચારાઃ પ્રશામ્યંતિ ધર્મજ્ઞક્રિયાસ્તથા (૩૪), ઈતયો ઉપદ્રવાઃ પ્રવર્તન્તે (૩૫), (મહાભારત, વનપર્વ, અ. ૧૪૯)* અર્થાત કલિયુગ મેં વૈદિક ધર્મ નષ્ટ હો જાતા હૈ. ધર્મ, યજ્ઞ ઔર કર્મ–કાંડ નષ્ટ હો જાતે હૈ. દૂસરે રાજાઓં કે આક્રમણ ઔર ઉપદ્રવ હોને લગતે હૈં. જબ ધર્મગ્રંથ દિનરાત યહ શિક્ષા દે રહે હોં કિ અબ કલિયુગ હૈ ઔર ઈસમેં જનતા કી દુરવસ્થા હોની હી હૈ, ઈસમેં આક્રાતાઓં કે હમલે હોને હી હૈં. ઈસમેં દેવી–દેવતાઓં કી મૂર્તિયાં ટૂટની હી હૈં. ઈસમેં ધર્મ ધર્મસ્થાનોં કો નષ્ટ હોના હી હૈ, તબ અપને ધર્મ કી રક્ષા કે લીયે, અપને દેવી–દેવતાઓં કી મૂર્તિયોં કો ટૂટને સે બચાને કે લિયે, ઔર ધર્મસ્થાનોં કો ઢહને સે રોકને કે લીયે કોઈ કૈસે ઉઠ સકતા હૈ ? સ્પષ્ટ હૈ કિ

હિન્દૂ રાજાઓં કે આયે દિન કે પરસ્પર ઘાતક યુદ્ધોં કે હોને, વિદેશિયોં દ્વારા કૈદી બનાયે હિન્દૂ ભાઇયોં ઔર ગુલામ બનાઇ ગઇ હિન્દૂ ઔરતોં તથા ધર્મસ્થાનોં કી રક્ષા ન હોને કા એક હી કારણ હૈ – હિન્દૂ ધર્મ. ઐસે મેં હિન્દૂ સમાજ કા ભલા ઇસી મેં હૈ કી ધર્મ કે ઐસે ઘાતક સ્વરૂપ કો જલ્દી સે જલ્દી ત્યાગ દિયા જાયે ઔર બુદ્ધિવાદ કે પ્રકાશ મેં દૃઢતાર્પવક આગે બઢા જાયે.

પ્રાચીન ભારતીય સેનાઓં કા અભિશાપ – હાથી : પ્રાચીન ભારતીય જનજીવન મેં હાથી કા બહુત મહત્વપૂર્ણ સ્થાન રહા હૈ. યહી કારણ હૈ કિ હિન્દૂઓં કા સબસે પહલે પૂજા જાને વાલા દેવતા હથી કે સિર વાલા હૈ–ગણેશ, હાથી કે સિર વાલા ગણેશ જૈસે પ્રથમ પૂજ્ય હૈ, સબસે આગે હૈં, ઉસી તરહ પ્રચીન ભારતીય સેનાઓં મેં હાથી સબસે આગે રહા હૈ. આર્યો ને જબ સિન્ધુ ઘાટી મેં પ્રથમ બાર કદમ રખા, તબ ઉન્હેં પહલી બાર હાથી કે દર્શન હુયે. જબ ઉન્હોંને પહલે પહલ ઇસે દેખા તો ઇસકે નામ તક કા ઉન્હેં જ્ઞાન ન થા. યહી કારણ હૈ કિ ઉન્હોંને ઇસે 'મૃગ હસ્તિન્' (ઋ. ૧–૬૪–૭, ૪–૧૬–૧૪) અર્થાત હાથ વાલા જાનવર ઔર 'મૃગ વારણ' (ઋ. ૮.૩૩.૮, ૧૦.૪૦.૮) અર્થાત ભયંકર વન્ય પસુ કા નામ દિયા. ઋગ્વેદ મેં કહીં ભી અકેલા 'હસ્તિન્' (હાથી) શબ્દ નહીં મિલતા. 'વૈદિક કોશ' કા કહના હૈ કિ અથર્વવેદ મેં ભી 'મૃગ હસ્તિન્' શબ્દ કા હી પ્રયોગ હુઆ હૈ. (પૃ. ૫૯૧) **આર્યો કો યહાં કે** મૂલ નિવાસીયોં સે કદમ–કદમ પર યુદ્ધ કરના પડા. ઉનકી સભ્યતા આર્યો કી અપેક્ષા કાફી ઉન્નત થી જૈસા કી મોહનજોદડોં ઔર હડપ્પા સે પ્રમાણિત હોતા હૈ. ફીર ભી મૂલ નિવાસી બુરી તરહ પરાસ્ત હુયે, કયોંકી મૂલ નિવાસિયોં ને યહાં કે મૂલ નિવાસી હાથી કો અપના પ્રમુખ પ્રતિરક્ષાત્મક સાધન બનાયા, ભારી – ભરકમ હોને કે કારણ ઘોડોં સે જુતે રથોં પર સવાર આર્યો કે મુકાબલે મેંબહુત સુસ્ત ઔર કમ ક્રિયાશીલ થા. આર્ય ઘોડોં કે બહુત શૌકિન થે. વે ઉનકા માંસ ખાતે, ઉનકી બલિ દે કર અશ્વમેઘ કરતે ઔર યુદ્ધ મેં શત્રુ કો નષ્ટ કરને કે લિયે ઉન્હેં રથ મેં જોતતે થે. વેદોં મેં અનેક જગહોં પર ઘોડોં કા ઉલ્લેખ આયા હૈ. નીચે ઐસે કુછ મન્ત્ર પ્રસ્તુત હૈં:

સ્થિરા વ: સન્તુ નેમયો રથા અશ્વાસ એષામ્, સુસંસ્કૃતાં અભીષવ: અર્થાત તુમ્હારે રથોં કે પહિયે દૃઢ હોં, રથ ઔર ઘોડે દૃઢ હોં. લગામેં ઔર પગહે દૃઢ હોં તથા ઉંગલિયાં સાવધાન હોં. *અર્વદ્ભરને અર્વતો નૃભિર્નૃન્ વીરૈર્વીરાનુ બનૃયામા ત્વોતા:.* અર્થાત હમ અપને ઘોડોં સે શત્રુ કે ઘોડોં કા વધ કરેં, અપને યોદ્ધાઓં ઔર વીરોં સે શત્રુ કે યોદ્ધાઓં ઔર વીરોં કા સંહાર કરેં. *નિકિષ્ટ વદ્રથીતરો હરી યદિન્દ્ર યચ્છસે (ઋ. ૧–૮૪–૬)* અર્થાત હે ઇન્દ્ર, તુમ સે બઢ કર કોઇ રથી નહીં હૈ. તુમ અપને ઘોડોં કો રથ મેં જોતતે હો.

યહાં યહ ઉલ્લેખનીય હૈ કિ વેદોં મેં યુદ્ધ પ્રસંગો મેં હાથી કા કહીં ઉલ્લેખ નહીં મિલતા.

જૈસે આર્ય સિન્ધુ ઘાટી મેં આને સે પહલે હાથી સે અપરિચિત થે, વૈસે હી યહાં કે મૂલ નિવાસી ઘોડે સે અપરિચિત થે, કયોંકિ ઘોડા ભારતીય મૂલ કા જાનવર નહીં હૈ, લગતા હૈ કિ આર્યો ને જબ અપને શત્રુઓં કી સેના મેં વિશાલકાય હાથી દેખે તો ઉન્હોંને ભી ઇન્હેં અપનાના શુરૂ કર દિયા, કયોંકિ એક તો યે વિશાલકાય થે, દૂસરે સસ્તે વ આસાની સે પ્રાપ્ય થે, કયોંકિ યે યહીં કે થે, જબ કિ ઘોડે બાહર સે મંગવાને પડતે થે. (યાદ રહે, ઘોડે સર્વપ્રથમ ૨૦૦૦ **ઇસા પૂર્વ** મેં બેબિલોનિયા મેં દીખાઇ દિયે ઔર વહાં સે ૧૭૦૦ ઇસા પૂર્વ મેં મિસ્ર આયે. ફીર જલ્દી દુનિયા કે અનેક હિસ્સોં મેં પહુંચ ગયે.) આર્યો ને કબ હાથિયોં કો અપનાયા, ઇસ વિષય મેં નિશ્ચિત તૌર પર તો કુછ નહીં કહા જા સકતા, લેકિન ઇતના અવશ્ય સ્પષ્ટ હૈ કિ ઇસા પૂર્વ ચૌથી શતાબ્દી મેં હિન્દુઓં કી સેના મેં હાથી પ્રમુખ સ્થાન પ્રાપ્ત કર ચુકે થે ઔર ઘોડે ગૌણ હોકર રહ ગયે થે. (સ્મરણ રહૈ ઘુડસવાર સેના કો હિન્દૂ સૈન્ય સંગઠન મેં પ્રથમ પંકિત તો દકાપિ નહીં મિલી. આર્યો ને ભી નહી દી, કયોંકી વે ઘોડે સે જુતે કો પ્રમુખતા દેતે થે.) ઇસા પૂર્વ ચૌથી શતાબ્દી (૩૨૬ ઇસા પૂર્વ) મેં હિન્દુઓં ને પહલી ઔર ૧૬વીં શતાબ્દી (૧૫૬ ઇ.) મેં અન્તિમ મહત્વપૂર્ણ લડાઇ લડી. દોનોં લડાઇયોં કે એક સે

પરિણામ નિકલે – દોનોં મેં હિન્દૂ હારે ઔર વહ ભી હાથિયોં કે કારણ. એરિયન કા કહના હૈ, પોરસ ને, પહલી મેં સૌ–સૌ ફુટ કે ફાસલે પર હાથી ખડે કિયે તાકિ સારી પદાતિ સેના ઉનકે પીછે ઢક જાયે (વૈસે ઉસ ને પદાતિ સેના બીચ કે કેવલ ખાલી સ્થાન મેં ખડી કી થી, હાથી કે પીછે જગહ ખાલી થી, ઉસકા ઉદેશ્ય અપની સેના કો વિશાલ દિખાના થા.) પોરસ કા ખ્યાલ થા કિ સિકન્દર કા કોઈ ઘુડસવાર ઈનકે બીચ સે ગુજરને કા સાહસ નહીં કરેગા, કયોંકિ ઈન વિશાલકાય જાનવરોં કે દેખ કર ઘોડે ભયભીત હો જાયેંગે. પદાતિ સેના તો ડર કે મારે પાસ તક ન ફટકેગી. ઈન હાથિયોં કી પંકિત કે દોનો કિનારોં પર ઉસને પદાતિ સેના ખડી કી. ઈસકે દોનોં ઔર ઘુડસવાર ખડે કિયે ઔર ઘુડસવારોં કે સામને (આગે) રથ. પરન્તુ સિકન્દર કે ઘુડસવાર જ્યોં હી પોરસ કી સેના પર ટૂટે, ઉનકે તોતે ઉડ ગયે. ઉનકે તીરોં કી માર સે સેના બિખર ગઈ ઔર હાથિયોં કી ઔર શરણ કે લીયે ભાગી. મહાવતોં ને જબ હાથિયોં કો હમલા કરને કે લીયે આગે બઢાને કી કોશિશ કી તો યૂનાની ધનુધાંરિયોં ને ઉન કા ડટ કર મુકાબલા કિયા. ઉન પર બૈઠે આદમિયોં પર બાણવર્ષા કી, સ્વયં હાથિયોં પર દાયેં–બાંએ સે તીરોં કી ઝડી લગા દી. હાથી અબ તંગ જગહ સે ઘિર ચુકે થે–આગે યૂનાની ઘુડસવાર થે, પૈદલ થે. ઉનકે ઈર્દ–ગિર્દ પૈદલ થે, ઘુડસવાર થે. કરતે તો કયા કરતે ? તીરોં કી માર સે ખૌખલાયે હાથિયોં મેં ભગદડ મચ ગઈ. ઉન્હોંને અપને ઈર્દ–ગિર્દ કે અપને હી પૈદલ વ ઘુડસવાર કુચલ દિયે. આખિર સિકન્દર વિજયી રહા.

૧૫૬૫ ઇસવી મેં હિન્દુઓં કી અન્તિમ મહત્વપૂર્ણ લડાઈ હુઈ. જીસને હિન્દૂ રાજ્ય કા અંતિમ સ્તંભ ભી ધરાશાયી કર દિયા. યહ યુદ્ધ દક્ષિણ ભારત મેં તલિકૌટ્ટા મેં મુસલમાનોં સે લડા ગયા. બહુત બડે પૈમાને પર તૈયારિયાં હુઈ થીં. લેકિન દો દિનોં મેં (જનવરી ૨૩ સે ૨૫) હી નિર્ણય હો ગયા. મૂગલોં ને જ્યોં હી હાથી પર સવાર વિજયનગર કે ૮૦ વર્ષીય બુઢે સેનાપતિ રામરાય કો ઘેરે મેં લિયા, જીત તો કયા ઉસકે અપને બચાવ તક કે સારે આસાર નષ્ટ હો ગયે. ઐસે મેં ઘુડસવાર વ્યકિત કે તો ઘેરા તોડ કર નિકલ ભાગને કી કોઈ ઉમ્મીદ હો સકતી થી, પરન્તુ ભારી ભરકમ હાથી કે લીયે યહ કહાં સમ્ભવ થા ? મુસલમાનોં ને ભાલોં સે હાથી કો છલની કર દિયા.ઉસે શાંત કરને કી બહુત કોશિશેં કી ગઈ તાકિ સેનાપતિ ઉસસે ઉતર કર પાસ કે ઘોડે પર ચઢ જાયે, લેકિન સબ વ્યર્થ રહા. એક ઘુડસવાર મુસલિમ સૈનિક તલવાર હાથ મેં લેકર રામરાય પર ઝપટા ઔર ઉસકા સિર ધડ સે અલગ કર દિયા. ખુશી સે ચીખતે ચિલ્લાતે મુસલમાનોં ને ઉસ સિર કો ઉંચા કર કે દિખાયા, જીસે દેખ વિજયનગર કી સેના મૈદાન સે ભાગ ખડી હુઈ ઔર અન્તિમ હિન્દૂ રાજ્ય સમાપ્ત હો ગયા.

સંયુકત પ્રયાસ મિટ્ટી મેં મિલ ગયા : જૈસે ઈસા પૂર્વ ચૌથી શતાબ્દી મેં વિદેશી ઘુડસવારોં ઔર દેશી હાથિયોં કે હાથોં ભારત કે ભવિષ્ય કા નિર્ણય હુઆ થા, ઉસી પ્રકાર ૧૯૦૦ સાલ બાદ હુઆ. યહાં હમને કેવલ દો ઉદાહરણ દિયે હૈ – પહલા પ્રથમ મહત્વપૂર્ણ યુદ્ધ કા ઔર દુસરા અંતિમ મહત્વપુર્ણ યુદ્ધ કા. ઈસસે વહ નહીં સમઝના ચાહિયે કિ ૧૯૦૦ વર્ષો કે ઈસ લમ્બે અન્તરાલ મેં હાથિયોં ને કોઈ અચ્છી ભૂમિકા નિભાઈ હોગી. ઈસ બીચ ઈસકી ભૂમિકા ઘાતક હી રહી હૈ. ૧૦૦૯ ઈસવી મેં આનન્દપાલ ને મહમૂદ ગજની કા મુકાબલા કરને કે લીયે અનેક ભારતીય રાજાઓં કી સહાયતા સે એક બડી સેના તૈયાર કી. લેકીન મૈદાન મેં જબ ઉસકા હાથી એક બાર ચોટ ખાકર ભાગા તો રાજા કો ભાગતા દેખ સેના ભી ભાગ ખડી હુઈ ઔર સંયૂકત પ્રયાસ મિટ્ટી મેં મિલ ગયા. ઔર તો ઔર, ભારત મેં મુગલ સલતનત કી નીંવ ડલવાને મેં ભી હાથિયોં કા હાથ હૈ. ૧૫૨૬ ઈસવી મેં પાનીપત કે મૈદાન મેં જબ બાબર ને તોપોં સે ગોલે બરસાયે તો ઈબ્રાહીમ લોધી કે હાથી અપની સેના કો કુચલતે હુયે ભાગ ખડે હુએ ઔર બાબર વિજયી હુઆ, ઔર ઈસ તરહ ભારત મેં મુગલ સામ્રાજ્ય સ્થાપિત હો ગયા.

હાથી કયોં નહીં છૂટે ? પ્રશ્ન ઉઠતા હૈ કિ કયા ઈતની સ્પષ્ટ બાત ૧૯૦૦ વર્ષો મેં ભી હિન્દુઓં કો સમઝ નહીં આયી ?

કયા વે ઇતને મૂઢ થે ? ઐસે અન્ય પ્રશ્ન ઉઠના બિલકુલ સ્વાભાવિક હૈ. ઈનકા એક પંકિત મેં ઉત્તર દેં તો યહ હોગા – સમઝ પડી ભી ઔર નહી ભી. પહલે હમ નકારાત્મક પક્ષ કો લેતે હૈં. કૌટિલ્ય કા અર્થશાસ્ત્ર હિન્દૂ રાજાઓં કા વેદ રહા હૈ ઔર ઉસકા હર વાકય બ્રહ્મ–વાકય, કૌટિલ્ય કે વિષય મેં ઈતની દંતકથાયેં ઉસ કી બુદ્ધિમત્તા, નીતિમત્તા ઔર રાજ પ્રબન્ધ કુશલતા કો લેકર પ્રચલિત હૈ કિ આજ તક હિન્દુ ઉસકી 'અતિ માનવીયતા' સે મુકત નહીં હો સકે હૈં.

ઉસ અકેલે બ્રાહ્મણ કો હી વિદેશી હમલાવરોં કે માર ભગાને ઔર ચન્દ્રગુપ્ત મૌર્ય કા વિસ્તૃત સામ્રાજ્ય સ્થાપિત કરને કા શ્રેય દિયા જાતા હૈ. ફીર ઐસે વ્યકિત કા ગ્રંથ ઉત્તરોત્તર પીઢિયોં મેં આદૃત કયોં ન હોતા ?

ઈસ વ્યકિત ને યુદ્ધ મેં હાથિયોં કો મુખ્ય ભૂમિકા દેને કો કહા હૈ. ઉસકા કહના હૈ કી હાથી–સેના હાથિયોં, રથોં ઔર ઘુડસવારોં કા મુકાબલા કરને મેં સમર્થ હૈ, અતઃ યહ સર્વશ્રેષ્ઠ હૈ.

હિન્દુઓં ને યુદ્ધ કે ઉદ્દેશ્ય સે ઘોડે વિદેશોં સે (જીન્હેં આજ અરબ દેસ કહતે હૈં) પહલે પહલ કબ મંગવાયે, યહ પૂરી તરહ સ્પષ્ટ નહીં હૈ. વિદ્વાનોં ને ઈસ વિષય પર ખોજ કી હૈ ઔર દો પરસ્પર વિરોધી મત પ્રકટ કિયે હૈ. કુછ કા મત હૈ કિ છઠી શતાબ્દી કે શુરૂમેં હી ઘોડે આયાતિત હોને શુરૂ હો ગયે થે, જબકિ દૂસરોં કા મત હૈ છઠી શતાબ્દી કે કુછ સમય બાદ આયાતિત હુયે.

ઘોડો કી દેખ રેખ : પ્રશ્ન ઉઠતા હૈ કિ ભારત મેં ઘુડસવાર સેના વિકસિત કયોં નહી હો સકી ? ઈસકા ઉત્તર ઢૂંઢના કઠિન નહીં. ઘોડા ભારતીય મૂલ કા જાનવર નહીં, અતઃ ઉસકી ખુરાક, ઉસકે સ્વાસ્થ્ય ઔર પ્રશિક્ષણ કી ઔર વિશેષ ધ્યાન દેને કી જરૂરત હૈ.

અરબ લોગ ઘોડોં કો બડે પ્રેમ ઔર સાવધાની સે પાલતે થે. હજરત મુહમ્મદ ને કુરાન મેં ઈસ વિષય પર વિશેષ બલ દિયા હૈ. સી નાર્થકોટ પાર્કિનસન ને 'ઈસ્ટ એન્ડ વેસ્ટ' મેં લિખા હૈઃ 'હજરત મુહમ્મદ ને અપને લોગોં કે લીયે ઘોડોં કી ઉપયોગીતા મહસૂસ કી થી, ઐસા કુરાન કી વિભિન્ન આયતોં સે સ્પષ્ટ હૈ. ઉનકા કથન હૈ કિ ખુદા ને દક્ષિણ પશ્ચિમ હવાઓં કો ઠોસ બના કર ઘોડોં કી રચના કી થી ઔર ઉસકી સ્તુતિ મેં (ખુદા ને) કહા થા, 'ઘોડે તુમ ઈન્સાન કે લીયે ખુશી ઔર દૌલત કે સ્રોત હોંગે, તુમ્હારી પીઠ સન્માન કા સ્થાન હોગી ઔર તુમ્હારા પેટ સંપત્તિ કા. તુમ્હે દિયા જૌ કા હર દાના દેને વાલે કે પાપોં કો ક્ષમા કરવાને મેં સમર્થ હોગા.' **મુહમ્મદ ને અન્યત્ર કહા** હૈ કિ ઘોડે પર ખર્ચા ગયા પૈસા, ખુદા કી નજરોમેં, આપ ભૂખે રહ કર દૂસરે કો ભિક્ષા દેને કે સમાન, અતીય પુણ્ય કાર્ય હૈઃ 'ઘોડે કો દિયા જૌ કા પ્રત્યેક દાના ખુદા દ્વારા પુણ્ય કાર્યો કે રજીસ્ટર મેં દર્જ કિયા જાતા હૈ.' (પૃષ્ઠ ૧૩૭) અબ પ્રશ્ન યહ હૈ કિ ઐસા કયોં હુઆ ? કયા હિન્દૂ લોગ ઈતને મહંગે ઔર સુરક્ષા કે લિયે ઈતને જ્યાદા ઉપયોગી ઘોડોં કી દેખ–રેખ ઔર ઉનકી ખુરાક કા ઉચિત ધ્યાન નહીં રખ સકતે થે ? ઈસકા ઉત્તર ધર્મશાસ્ત્ર દેતે હૈં. ધર્મશાસ્ત્રોં મેં પસુઓં કી દેખ–રેખ ઔર ઉન્હેં પાલને કા કાર્ય ઉન લોગોં કો દેને કા વિધાન હૈ જો અજ્ઞાની તથા સમાજ મેં ઉપેક્ષિત એવં નિંદિત હોં, યથા અવૈધ સંતાનેં ઔર વર્ણ સંકર. (સ્મરણ રહે, સંકર, જો કિ અંતર્જાતીય વિવાહોં ક઼ી ઉપજ હૈ, હિન્દૂ ધર્મશાસ્ત્રકારોં કી નજરોં મેં અતિ નિંદનીય હૈં)

યહાં પશુપાલક લોંગોં વ જાતિયોં કે વિષય મેં કુછ ધર્મશાસ્ત્રીય કથન પ્રસ્તુત હૈં, જો કિસી વ્યાખ્યા કે મુહતાજ નહીં હૈંઃ *આશ્વિકઃ* યહ જાતિ ઘોડોં કા વ્યાપાર કરે. યહ ક્ષત્રિય પુરૂષ ઔર વૈશ્ય નારી કો ગુપ્ત પ્રેમ સે ઉપજી અવૈધ સંતાન હૈ. (વૈખાનસ સ્મૃતિ ૧૦–૧૨). *કાકવચઃ* યહ જાતિ શુદ્ર પુરૂષ દ્વારા સ્ત્રી સે ચોરી સે (ગુપ્ત તૌર પર) ઉત્પન્ન કી ગઈ અવૈધ સંતાન હૈ. ઘોડોં કે લીયે ઘાસ લાને કા કામ કરેઃ *ચૌર્યાત્ કાકવચો જ્ઞેયો અશ્વાનાં તૃણવાહકઃ (ઉશના સ્મૃતિ, ૫૦)* યોગ : યહ આજ ગ્વાલા જાતિ (ગવ્લી) એવં શૂદ્રોં કી એક ઉપજાતિ હૈ. યાજ્ઞવલ્કય ને ઈસકા ઉલ્લેખ કિયા હૈ (૨–૪૮) પુલિંદ : યહ જ્ઞાતિ પશુ પાલને કા કામ કરે. યહ વૈશ્ય પુરૂષ એવં ક્ષત્રિય નારી કે અવૈધ સંબંધોં કી ઉપજ હૈઃ

નૃપાયાં વૈશ્યતશ્ચૈર્યાત્ પુલિન્દશ્ચેતિ કીર્તિતઃ, પશુ વૃત્તિર્ભવેત્તસ્ય. (ઉશના સ્મૃતિ ૧૬) યહી બાત વૈખાનસ (સ્મૃતિ ૧૦/૧૪) મેં ભી કહી ગઈ હૈ. *વૈદેહક :* યહ જાતિ બકરી, ભૈંસ ઔર ગૌયેં ચરાને કા કામ કરે. યહ વૈશ્ય નારી ઔર શુદ્ર પુરૂષ કી સંતાન હૈ. *વૈશ્યાપાં શૂદ્રસંસાર્ગાજ્જાતો વૈદેહકઃ સ્મૃતઃ અજાનાં પાલનં કૂર્યાત્ મહિષીણાં ગવાસીપ.* (ઉશના સ્મૃતિ ૨૦, તથા વૈખાનસ સ્મૃતિ ૧૦/૧૪) ઈસ જાતિ કે વિષય મેં વૈસે અનેક ગ્રંથોં મેં પરસ્પર વિરોધી બાતેં મિલતી હૈં. **કુછ ગ્રંથોં** મે ઈસે વૈશ્ય ઔર બ્રાહ્મણ નારી કી સંતાંન કહા ગયા હૈ (બૌધાયન ધર્મસૂત્ર ૧–૯–૮, કૌટિલ્ય અર્થશાસ્ત્ર ૩/૭ મનુ ૧૦/૧૧, ૧૩–૧૭, વિષ્ણુ સ્મૃતિ ૧૬/૬, નારદ સ્ત્રીપુંસ ૧૧૧, યાજ્ઞવલ્કય સ્મૃતિ ૧/૯૩, અનુશાસન પર્વ ૪૮/૧૦) કુછ દૂસરે ગ્રંથોં મેં ઈસે શૂદ્ર પુરૂષ ઔર ક્ષત્રિય નારી કી સંતાન કહા ગયા હૈ (ગૌતમ ૪/૧૫) *સૂતઃ* યહ જાતિરથોં, ઘોડોં એવં હાથિયોં કી રખવાલી કા કામ (વાયુ પુરાણ) મનુને ઈસકા કામ ઘોડે હાંકના બતાયા હૈઃ *સૂતાનાં અશ્વસારથ્યમ્* (૧૦/૪૭) યહ ક્ષત્રિય પુરુષ ઔર બ્રાહ્મણ નારી કી પ્રતિલોમ સંતાન હૈ. (પ્રતિલોમ – ઊંચે વર્ણ કી નારી ઔર નીચે વર્ણ કે પુરૂષ કી સંતાન જો ધર્મશાસ્ત્રોં કી દૃષ્ટિ મેં બહુત હી જ્યાદા નિંદનીય હૈ): *ક્ષત્રિયાદ્ વિપ્રકન્યાયાં સૂતો ભવતિ જાતિતઃ (મનુ. ૧૦/૧૧)* યહ બાત અનેક ગ્રંથોં મેં કહી ગઈ હૈ, યથા ગૌતમધર્મસૂત્ર (૪/૧૫), બૌધાયન ધર્મસૂત્ર (૧–૯–૯), વસિષ્ઠ સ્મૃતિ (૧૮/૬), કૌટિલ્ય અર્થશાસ્ત્ર (૩/૭), નારદ સ્મૃતિ (સ્ત્રીપુંસ ૧૧૦), વિષ્ણુ સ્મૃતિ (૧૬/૬), યાજ્ઞવકય સ્મૃતિ (૧/૯૩) એવં સૂતસંહિતા. ઐસે ઉપેક્ષિત, જાનબૂઝ કર અજ્ઞાન મેં ડાલે ગયે, સભ્ય સમાજ સે દૂરીકૃત, સાધનહીન ઔર જ્ઞાનપ્રાપ્તિ સે બલાત રોકે ગયે એવં ગંદી વ ઉપેક્ષિત વસ્તિયોં મેં રહને વાલે લાચાર લોગ જો અચ્છી તરહ અપની દેખભાલ ઔર અપને બચ્ચોં કા પાલન–પોષણ કરને તક કી સ્થિતિ મેં ન થે વ અજ્ઞાત સ્વભાવ વાલે વિદેશી જાનવરોં કી દેખભાલ ઔર ઉનકા પાલન–પોષણ કયા કર સકતે થે ?

ચિકિત્સકોં કી જરૂરત : ભારત કા વાયુમંડલ ઔર યહાં કી ધરતી ઘોડોં કે પૂરી તરહ અનુકૂલ ન હોને કે કારણ, ઉન્હેં કઈ તરહ કી ઘાતક બીમારિયાં લગ જાયા કરતી થીં. જીનસે ઘોડે યા તો મર જાતે થે યા નિકમ્મે હો જાતે થે. ઈસકે લિયે અશ્વોં કે ચિકિત્સકોં કી બહુત જરૂરત થી. પરન્તુ અપને યહાં તો મનુષ્યોં કે ચિકિત્સકોં તક કો બહુત ઘટિયા ઔર નીચ ઘોષિત કિયા ગયા હૈ. ઐસે મેં અશ્વોં કે ચિકિત્સકો કે લીયે અવકાશ કહાં રહ સકતા થા ? ધર્મશાસ્ત્રોં સે ચિકિત્સક (વૈદ્ય) કો અતિ અપવિત્ર કહા ગયા હૈઃ *ચિકિત્સકસ્ય...અન્નમનાદ્યમ્* આપસ્તસ્બ ધર્મસૂત્ર ૧/૬/૧૯/૧૪, ૧–૬–૧૮–૨૧ તથા ગૌતમધર્મ સૂત્ર ૨–૨–૧૬). અર્થાત ચિકિત્સા કરને વાલે કા અન્ય પીબ કે સમાન હૈ, અતઃ ગ્રાહ્ય નહીં. વહી બાત યાજ્ઞવલ્કય સ્મૃતિ (આચારાધ્યાય ૧૬૨) મેં ભી કહી ગઈ હૈ. *નાનૃગ્મબ્રાહ્મણોં ભવતિ...નચિકિત્સકઃ (વસિષ્ઠ સ્મૃતિ ૩/૪)* અર્થાત વહ બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ નહીં જો વેદ નહીં જો વેદ નહીં જાનતા, જો ચિકિત્સા કા કામ કરતા હૈ. *વૈદ્યો...ચતુવિપ્રા ન પૂજ્યન્તે બૃહસ્પતિસમા યદિ (અત્રિસંહિતા, ૩૪૭)* અર્થાત વૈદ્ય આદિ ચાર તરહ કે બ્રાહ્મણોં કા સત્કાર નહીં કરના ચાહિયે, ચાહે વે બૃહસ્પતિ કે સમાન વિદ્વાન હી કયોં ન હોં. *ચિકિત્સકસ્ય યચ્યાન્નમભોજ્યમ્ (મહાભારત, શાંતિપર્વ, ૩૬/૩૦)* અર્થાત ચિકિત્સક કા અન્ન ખાને કે અયોગ્ય હૈ. *ચિકિત્સાકાન્ વર્જ્યાઃ સ્યુર્હવ્યકવ્યયોઃ (મુ. ૩/૧૫૨).* અર્થાત ચિકિત્સા કરને વાલે બ્રાહ્મણ કો ન શ્રાદ્ધ મેં ભોજન કરાયે ઔર ન કિસી દેવપૂજા કે અવસર પર. *ભિષજે યૂયશોણિતમ્ (મનુ. ૩/૧૮૦).*

અર્થાત ચિકિત્સા કરકે આજીવીકા ચલાને વાલે બ્રાહ્મણ કો ભોજન કરાને સે પીબ ઔર રકત ખાને વાલે કીડોં કી યોનિ મેં ઉત્પન્ન હોના પડતા હૈ– (મનસ્મૃતિ, ભણિપ્રભા હિન્દી ટીકા, પૃ. ૧૪૫)

ભિષજે પૂયશોણિતમ્ (મહાભારત, અનુશાસન પર્વ, ૯૦/૧૩). અર્થાત શ્રાદ્ધ મેં યદિ વૈદ્યક કરને વાલે બ્રાહ્મણ કો જીમાયા જાયે તો ઉસે ખિલાયા ગયા અન્ન પિતરોં કે લીયે પીબ ઔર રકત કે સમાન હો જાતા હૈ–ઉન્હેં પીબ ઔર રકત ખાના પડતા હૈ. (મહાભારત હિન્દી ટીકા સહિત પૃષ્ઠ ૫૭૪૬), ગીતા પ્રેસ, ગોરખપુર). ચિકિત્સા કા કામ ઈતના ગન્દા ઔર ઘટિયા ઘોષિત કિયા ગયા કિ ઈસે કરને કી આજ્ઞા કેવલ વર્ણસંકરોં (અંતર્જાતીય વિવાહોં કી સંતાને) એવં અવૈધ સન્તાનોં કો થી, જો ધર્મ શાસ્ત્રકારોં કી દૃષ્ટિ મેં બહુત ઘટિયા, નીચી ઔર ગન્દી થીં, ઉશના સ્મૃતિ મેં યહ કામ બ્રાહ્મણ

પુરૂષ ઔર વૈશ્ય સ્ત્રી કી સન્તાન કો સોંપા ગયા હૈ: *બ્રાહ્મણ વૈશ્યાયામમ્બષ્ઠ:, હિ અમ્બષ્ઠા: શસ્ત્રજીતિન: (ઉશના સ્મૃતિ ૩૧)* અર્થાત બ્રાહ્મણ દ્વારા વૈશય સ્ત્રી સે ઉત્પન્ન સંતાન અંબષ્ઠ કહલાતી હૈ. વહ શલ્ય ચિકિત્સા કર કે અપના નિર્વાહ કરે. યહ ક્રમ એક અન્ય વર્ણસંકર જાતિ કો ભી ઉશના ને સૌંપા હૈ. વહ હૈ ક્ષત્રિય સ્ત્રી ઔર બ્રાહ્મણ પુરૂષ કે ગુપ્ત સમ્બન્ધોં કે પરિણામસ્વરૂપ જન્મી 'ભિષક્' જાતિ. (ઈસીલીયે 'ભિષક' કા અર્થ શતાબ્દિયોં સે 'વૈદ્ય' ચલા આ રહા હૈ) ઈસે આયુર્વેદ કે આઠોં ભાગોં કો પઢકર અપની આજીવિકા ચલાને કા નિર્દેશ દિયા ગયા હૈ. *નૃપયાં વિપ્રતશ્ચૌર્યાત્ સંજાતો યો ભિષક્ સ્મૃતિ:વૈદ્યક: ૨૬ આયુર્વેદમાથાષ્ટાંગં તન્ત્રોકતં ધર્મમાચરેત્, કાયકીં વૃત્તિમાચરેત્, કાયિકીં વૃત્તિમાચરેત્ ૨૭. (ઉશના સ્મૃતિ). અપરાર્ક કાં મત હૈ કિ ભિષક્ શલ્ય ચિકિત્સા એવં રોગિયોં કી સેવા કરકે અપની આજીવિકા ચલાતા હૈ.*

મનુ કા કથન હૈ: *અમ્બષ્ઠાનાં ચિકિત્સનમ્ (૧૦/૪૭)* અર્થાત અમ્બષ્ઠોં કા પેશા ચિકિત્સા હૈ. ડા. કાણે ને રિસલી કી પુસ્તક 'પીપલ ઓફ ઈંડિયા' (પૃ. ૧૧૪) કે હવાલે સે લિખા હૈ કિ બંગાલ મે "વૈદ્ય" મનુ કે અમ્બષ્ઠ હૈં. (ધર્મશાસ્ત્ર કા ઈતિહાસકાર, પ્રથમ ભાગ, પૃષ્ઠ ૧૨૬.) મનુષ્યોં કે ચિકિત્સકોં કે પ્રતિ યહ અપવિત્રતા ઔર નીચતા કી ભાવના ૧૯વીં શતાબ્દી તક સ્પષ્ટ દેખી જા સકતી હૈ. ૧૮૩૦ ઈસવી કે લગભગ જબ કલકત્તા મેડિકલ કાલિજ ખુલા તો વહાં દાખિલા લેને કે લીયે તથાકથિત ઊંચી જાતિયોં કા કોઈ–કોઈ વિદ્યાર્થી હી હૌસલા કરતા થા. ઐસે મેં પશુ ચિકિત્સક કિસ દુર્ગતિ ઔર કિસ અપમાન વ ધૃણા કા પાત્ર હોગા, યહ આસાની સે સમજા જા સકતા હૈ. યહ ભી સ્પષ્ટ હૈ કિ કોઈ ઐસા પેશા જાનબૂઝ કર કયોંકર અપનાએગા. સ્પષ્ટ હૈ કિ ભારત કી ગુલામી કે અસલી દોષી હૈં–હિન્દૂ સંસ્કૃતિ ઔર હિન્દૂ ધર્મ, જીન્હોંને ન તો હારોં કે જન્મદાતા હાથિયોં કો છોડને દિયા ઔર નહી લાભકારી ઘોડોં કે પાલન વ બીમારી સે રક્ષણ કે લીયે અવકાશ છોડા.

ઔર એક ઐતીહાસીક ધાર્મીક હાર : ગુજરાતમે અહમદાવાદ સે ૯ મીલ કી દુરી પર એક ખોજાઓંકા ધર્મ સ્થાન હૈ, જીનકી સ્થાપના ઇ.સ. પંદરવી સપ્તોબદીમેં સુફી સંત ઈમામુદીન–ઈમામસાહને કી થી. જો પીરાણા નામસે પ્રસીદ્ધ હૈ. સતપંથ ધર્મ માનને વાલે સતપંથી હીન્દુ પરિવર્તન કચ્છકડવા કણબી લેવા કાછીઓ સૂરતી ગોલારાણા સે ખડા મતીયા મોમીન મોમના કણબી મુખ્ય હૈ. યહ પીર કા સ્થાન પીરાણા સંસ્થા ગોદી કાર્યભાર ધર્મ પ્રચાર શીષ્ય સમુદાય સતપંથી કરતે હૈ. ઔર પીરકે વંશ સૈયદ ગુરૂ હૈ જીનકો સાલીયાણા વાર્ષિક હક ભરણ પોષણ ૫૦૦ વર્ષ સે દીયા જાતા હૈ. ઈ.સ. ૧૯૩૯ મેં મતભેદ કે કારણ સીવીલ સુટ કોર્ટ સ્કીમ હક રચના ઔર પીરાણા ટ્રસ્ટ, ઘી ઈમામસાહ બાવા રોજા ટ્રસ્ટ સમીતી કોર્ટ હુકમ સે બના ૧૦ ટ્રસ્ટી ઓર એક ચેરમેન ટ્રસ્ટસ જો ગાદી કાર્યભાર સંભાલતા હૈ. ગુરૂ સૈયદ વંશ કો વરસા હક બરાબર મીલતા રહા સમય પરિર્વતન આર્ય સમાજ ઔર વી.એચ.પી. પ્રચારસે યહ સતપંથી મૂમને પ્રભાવિત હુએ ઔર સુદ્ધ હીન્દુ બનાને કા પ્રયાસ હુઆ, જીસે સુધારક બંધુ કહા જાતા હૈ. ઉન્હોને સૈયદોંકા હક દેના બંધ કીયા ઓર ધાર્મીક સૂફી સંત કે ગ્રંથો મેં સે પીરોંકા નામ હટાયા ગયા ઔર સીવીલ ટ્રસ્ટ સુટ કોર્ટ કેસ નં. ૧–૭૩ હક ન દેનેકેલીયે કેસ દાખીલ હુઆ ઔર કેસ ચલા સતપંથી મૂમનો હારગયે અપીલ હાઈકોર્ટ કેસ ચલા વહાંભી હાર ગયે.

હાઇકોર્ટને એક કાનુની સત્ય કરારા જટકા ગાલ પર થપ્પડ જડદીયા જો હરસાલ હર હકદાર કો હક દેના પડેગા જો હકકી અંદાજી રકમ ૪૫ લાખ હોતી હૈ. ટ્રસ્ટકી આમદાની કઇ કરોડોમેં હોતી હૈ. હીન્દુ બનાને વાલોને ટ્રસ્ટસે સેંકડો કેસ જુલમ સૈયદો પર હુવા ઔર વર્તમાનબી જુલમ કેસ ચલ રહા હૈ, લેકીન વર્ષો સે સેંકડો કોર્ટ કેસોમેં સતપંથી મુમને હારે કભી ન જીતે હારતે રહે ઔર કરોડો રૂપીયે કી બરબાદી ભારતીય સંવિધાન કા ભુલ ઈસ્તેમાલ ઔર ટ્રસ્ટી માલ ખાકર યહી કરતે રહે ઔર હાર પર હાર હોતી રહી હારતે રહે ઔર હારતે રહે ઔર સૈયદોકા હક દેતે રહેંગે. કભી ન સબક સીખા ન અકલ આઈ બરાબર હારે – હારતે રહે.

(હીન્દુ ધાર્મીક ઈતીહાસ હારો કી દાસ્તાન)

લે. સુરેન્દ્ર સર્મા અજ્ઞાત

★

વિશ્વ પંજેતન પાંચજના સત્ય પશ્ચિમે માનવરૂપે = રૂગવેદ

ઋઙ્ગવેદ રામ સર્મા આચાર્ય બરેલી (પ્રથમ ખંડ)

રૂગ ભયો જાતં વૈષ્ય વર્ણમ અહુર. રૂગવેદ સુદ્ર અસુરો માટે. દેવ અસૂરા મલેચ્છ.

(તૈતરીય બ્રાહ્મણ. ૩–૧૨–૯–૪)

રૂગવેદ પેજ નં. ૩૩ : ઓમ અગ્નીમઈલે મદીન જ્ઞાની મૌલે સ્યદેવ પુરોહીત યજ્ઞં રૂત બીજ સુદ મુરતીજવં. સ:નઃ પિતેવ સુનબી સુનવે અગ્ની સવસ્તીય અસવદીય. પેજ નં. ૩૪ મિત્રા વરૂણ વ્રાતા વૃતા વ્રાતસ પુરૂષા તુ વિજાતા ઉરૂક્ષય અસુર મલેચ્છ. પેજ નં. ૩૫ દસ્ના યાકુવ સુતા આયાતં રૂદ્ર વર્તની નબી ભીસ્ત ના પુત્રા (૩૬) પાવકા પાક સરસ્વતી બાજે અર્બી બાજનામાં ચેત સુમદીનાં સ. ઉમતીના અથાતે અંતિમ આમનાં વિદ્યામ સુમદિનાં માં ખાતુય આગ્રહી ઈન્દ્ર ઈદ દૂવા (૩૭) સુગાં અરીબો કુરસ્તી, સ્યા મદીન ઈન્દ્ર સર્મણી (૩૮) અબ્દલ રૂષિ મકેતુ કુરાણ કેતાબ ઈન્દ્રકીરવણ કુરાની કીરપાણ ગીરવણ (૩૯) ગુહાચીત ઈન્દ્ર વહી નબી મહામદ ઉમત સત શ્રુતમ ઈન્દ્ર મકી કુરાણ કીરણ અરબી ઈન્દ્ર વાણીર સત્ય અનુ (૪૦) ઇન્દ્ર ઇદરીચો સૈઇદયો સચા સમ ઈસ્લામ ઈન્દ્ર વયં મહાદન અર્બુસા યદુ વંસજ કુરેસી અર્યો ઓજ ઈસાનાં પંજદેવ ય એક કુરેસણી નામ ઈન્દ્ર પંજેતન સઈદીના કેવલ (૪૧) તોબા તો અસુર નબી અર્બ ઈન્દ્ર પાક સાખા દાસુસે (મલેચ્છ) ઈન્દ્ર સત ચીત સંતી દાસુસે (૪૨) ઈન્દ્ર હી મહંમદ સ્ય સોમ પર્વ અર્બી ભીર્સ્તયે રોજા આમીનાં સૂજત સુત મદીનમ ઈન્દ્ર મદીને અસુર ગીર ઈન્દ્રમ તે કીર ફકીર વૃષભ વિભુ પ્રભુ સુસિપ્ર દાઢીવાળો મદીન ઈન્દ્ર (૪૩) ગાયન ગાયત્રી રચના મકી કુરાણ (૪૪) ઈન્દ્ર તોબમ ઈમામ નબીયું સામ રૂષિ કીરવણો કીર (૪૫) પૂર્વ ઈન્દ્ર અરાતી નબી દસ્યુ ઉદય સ્તોત્રુ ભયો મહમદે મદમ (૪૬) દેવદૂત અગ્નીજ્ઞાની

(૪૭) કવી મદીન સત્ય ધર્મ અબ્દલે તન દેવ નબી દેવદૂત સુપારા (કુરાન) પાક મરૂ અલા ગાયત્રી નબીય સા **નરાશંસમીહ પ્રિયમ** અગ્નીજ્ઞાની મધુ જીહવા હવીસ કૃતમ અગ્ની ખાતૂજે દેવી ઈલીત (૪૮) ખાતુનુસા ઉસા ઈલા દેવી (૪૯) અર્બીયન ઈન્દ્ર ઈલતે તવામ દૂત પુષ્ઠ (પછીમ) દેવ સ ઉમા પતી યજત્રા હજ યાત્રા હજરતા ઈદયામ જીહવા પીવ નબીવ પતી (૫૦) અ બ્રાહ્મણા ઈન્દ્ર અબ દુલમ દુલભમ (૫૨) વરૂણ સંસયા નામ યાકુબ મદીનાં (૫૩) માનઃ સંસોસ્તર રૂષો પ્રસંસા અસુર રૂષિ (૫૪) નરાસંસ મકા સામ અગ્ની (૫૬) પ્રસંસ્ત ઈન્દ્ર અગ્ની જ્ઞાની હઈદિરન પ્રસંસતા સુભતા નરઃ (૬૦) ભેસજં (અસુર) પ્રસંસતીય દેવા ભવત વાજીન કુરાની (૬૨) મહામદ ઈતી મકારૂ નામ સંસમાન પ્રસંસા (૬૩) સાસ્તે યજમાન વરૂણ (૬૭) મુરતુયા નામ સંતુ પ્રસંસતીય સ્વ અગ્ની મનામહે સયદી ઈદ **સ્વસતા (૬૮) ય અંતિય રૂષિ સ્વસ્તી અગ્નીમય મુરતુજા મદીની (૬૯)**

સ મહામદ ઇમાનો ધૂમકેતુ પુરૂષ ચન્દ્ર વાજાય નબી તુ વિશ્વ પતી દેવ નમો પ્રસંસ્મા અર્બુદી દેવા (૭૧) યચઈદી ય સઈદી સત્ય સોમયા ઈન્દ્ર પ્રસંસા સુ સિપ્ર (દાઢી) વાજાન પતી (૭૨) સંસુમ આમીના ઉદરે પુત્ર મદીનાય ઈન્દ્ર કીરવીમ બાજ યન્ત સતકૃતુ મહમદીતમ સઈદુન ભી (૯૧) પ્રસંસા ગોસ અબ્દલંમ મકીર ઈલાહ મકીર (૯૬) તસ્મા ઈલામ હીરણ્ય અસુર સૂનીત મદીની ઈલયે (૭૬) ઈલામ કુરાણ ઉરૂ સંસયા પાક સાસ્તી (૭૪) ત્વમ અગ્ની પ્રથમ અંગીરા યસસં કારૂ નબી (૯૮) પુસન અબ્દુલય આદ સંસતી (૧૦૦) મુરતુજય સ્તૂતી નુરાણાં સોમ વેન (મલેચ્છ) ભૂપ અંતી મહામદ અલી (૧૦૧) **જાત વેદસ (કુરાન) મદીન મૌલે મહામદ મુરતીજા**

(૧૦૪) **સ્તૂતી મકા મદીના** (૧૧૧) પ્રત્યંક દેવાનામ પછમી દેવા (૧૧૨) મહમદ (૧૧૩) મહમદી યવની રહીમ સૂર્યે વિપ્ર રાક્ષસને દૂર કર્યા (૧૧૪) મદીના ઉસના કાવ્યો અસૂર (૧૨૬) અલી મુરતુયે કુરાણ નબી

યજમાન દૂત (૧૨૯) **નબી દૂત અગ્ની જાયમાન મુરતીજા પ્રસંસ્તી** (૧૩૧) મુસાયન વિષ્ણુ પંચતન સ્વર અલ ઈન્દ્ર (૧૩૪) નબી ખાતુ ઉમા ઈન્દ્ર ધીર ઈન્દ્ર અહમદ–મહમદ રૂહ અલા હઈદરી ઈન્દ્ર (૧૩૬) અહમદ ઈન્દ્ર (૧૩૮) મકા અરબી બાજ મુરતીજા નૂહઃ (૧૪૦) મકા નર નબી નવો નરણવો યવન પાક રૂષિ તોબા પ્રસંસ્ત બાજ કાનીન કુળ (૧૪૪) જીબ્રાઈ વેદ પ્રસંસ્તી નર (૧૪૫) અંગીરા પિતા અગ્ની આકાશથી પ્રકાસ અવતરણ કુરાન અગ્ની મહમદ નૂર અને પત્નીયો (૧૪૭) કાબા વેદ અગ્ની ખાદીજા મુરતુજા મદીના સસ્વતહસે (૧૪૮) ૩ × ૭ ગુઢ શબ્દ ૨૧, ૭૮૬ રક્ષા અબ્દલા પુત્ર મહામદ કુરાન અવતરણ અગ્ની સરમા કાબા (૧૪૯) ઈરાનીય પીતૃ પ્રીરાણાનો હોતેવ દેવ નબી સત્ય કરતોબા નબા અગ્ની પ્રસંસા મદીના (૧૫૦) અર્બદી અગ્ની નબીનૂર તોબાય ઈસા પીતૃ (૧૫૧) હે અબ્દલે કે પુત્ર અગ્ની ઈહદેવ પ્રસંસતી ચન્દ્ર વિતય તોબા તોબાજ (૧૫૨) અગ્ની અંગીરાંમાં શ્રેષ્ઠ માતા જાઅમીનાં પીતા અદવરે અબદલે સખા ઈદય હજા હજ મીત્રા વરૂણ (૧૫૪) મનુષ્યોમાં શ્રેષ્ઠ અગ્ની યજ્ઞ યજમાન જા અમીના પ્રસંસા (૧૫૫) હે અગ્ની નબી દા સુંદર સત્યા મેધાવી માતા આમીનાં અન્ત મૃત્યુ વૃષભ કુરાણ નબી મહમદ અગ્ની (૧૫૬) હે અબ્દલ બલ કે પુત્ર અગ્ની (૧૫૮) મહમદ ઈન્દ્ર વીર્ય સ્વયં પ્રકાસમાન છે તોબા નબી પ્રસંસા (૧૫૯) અથર્વા પિતા મનુ દાઉદી દધીરયા વંસે ઈન્દ્ર મહમદ મદીનતી અબ્રાહમની (૧૬૧) સુ સંદૃસ નબી ઈન્દ્ર ઈદરોજા તે હરી (૧૬૨) પ્રસંસા આદમ અંગીરાથી ઈદદા અગ્ની પ્રથમ અથવા સુપથ ઈન્દ્ર સૂર્ય રૂપ વ્રાતપા વેન ઉસના કાવ્ય હુસના કાવ્ય સચા યમ મુરતુજા જમાઈ કાબા બાંગ કુરાન કારૂરૂ કથા સૈયદ ઈન્દ્ર ભદ્રા સકતીયામ આમીનાં સુનબી પ્રસંસા

(૧૬૩) **ઇમામ ઇન્દ્ર હઇદરી ઇન્દ્ર** અમીન્નુ સુત ઈન્દ્ર કુરાણ કીતાબ સૂર્યકીરણ નીમાજ ઈદ (૧૬૫) આમીન્યો સત્યમ ઈન્દ્રઅંતી અગ્નીમ ઈદે હવીસા પ્રસંસો દેવ મુરતજા ઈમામ કુરેસ (૧૬૮) અબુ તાલેબ પુત્ર મુરતુજા મુરતગણ વિષ્ણુ સ્થાન નર પ્રસંસા સન્તી ત્રીધારું ખાંડુ મુરતુજા વીર સ્વ આપ અવતાર પ્રીય મદીના યજમાન રૂષિ રૂત બીજ પ્રસંસા(૧૬૯) મરૂતો કુરેસણા અસ્વદ મકાથી ફારસ ઈરાન વેન ગુપ્ત જ્ઞાન જ્યોતીસ ત્રીણીમ વિશ્વ (૧૭૧) બ્રહ્મ કુરાન મુરતો આગુ ઈમામ તોબતીઅસ તોબયત (૧૭૩) **અંતી દેવા પંચજના** અદીતા જાત મદીનતી (૧૭૯) પછીમે ચમકતી દેવી આમીના મર્તસ્ય દેવી હજરત અંતીમ આયુ અબવા નબી (૧૮૦) **અમીનતી દેવ્યાની વૃતાન સૂર્યસ અબ્દુલા** પ્રેમી આમીનુસા ઉસા (૧૮૩) ઈમામ સ્તોમ મહતી જાત વેદસી કુરાન (૧૮૪) પૂર્વદેવા અંન્તુ પ્રસંસો અબ્દુલ તુ દાઉદી (૧૮૪) હે સુંદર મુખ વાલે અગ્ની દાઉદી વિચાર અગ્ની પ્રસંસા અબ્દુલયુ (૧૮૫) મુરતાઅલી હેલો અદભુત મુરતજા અલી મૂલ જરસે (૧૮૬) બે ભીન સ્ત્રી એકથી સૂર્ય જન્મ બીજીથી અગ્ની (મહમદ) જ્ઞાની ત્થા મુરતુજાઉભે ત્વસ્ટુ. આરબી ભયતુ જા આમીના પ્રતીચી પછીમ સ્તાંહ જોસતી પ્રતી (૧૮૮) આમીના ઉસા પુત્ર દેવગણોએ દૂત બનાવ્યા હે મનુષ્યો પુજા કરો (૧૮૬) સવ્ય સય દસ પત્ની નયતી નબી સુંદર (૧૮૮) બલ કે પુત્ર પાલક અબ્દુલ આમીના પુત્ર (૧૯૦) પ્રયત મદીના સામ અસ્મકા પ્રસંસ સૂર્ય અંતી ભાનૂ ગુનાહ માફ કરો પવિત્ર કરો હે પૃથ્વી પીઠે બલી વિશ્વાનર **અગ્ની સૂર્ય મહમદ શ્રી ઇમામ હમારી રક્ષા કરો** (૧૯૧) જાતવેદસ સુનવામ સ અગ્ની કુરાન વેદ સોમમ અરાતી આયાતુન ઈદહાતી (૧૯૨) સર્વશ્રેષ્ઠ સત્ય નબી ઈમામ ઈન્દ્ર સાથી મુર્તુજા રક્ષા કરો અંગીરા સ અમીનસુ પુત્ર મદીન કર્તા અસ્માક નૂર નબી મુરતુજા સહીત રક્ષા કરો (૧૯૪) **ઇમામ રસુલ્લા મહંમદૂર રક્ષા કરો** પર મદીને કૃષ્ણ કુરૂસે દૈત્યોનો નાસ કર્યો તે ઈન્દ્ર મુરતુજા પધારો (૧૯૬) દાઢી મુછ વાળા ઈન્દ્ર પ્રસંસા મુરતુજાપધારો (૧૯૭) હે ત્રીવીસ્ટ ધાતુ પ્રતીમાન ઓજસ ભૂમિ નૃપતી મનુષ્યના સ્વામી તમારાં ઈન્દ્રનાં ત્રણરૂપ સૂર્ય–વિદ્યૂત અને અગ્ની ત્રણ ભુવનમાં ૩ રૂપે ઈન્દ્ર સ્તૂતી (૧૯૯) ઈન્દ્ર સૂર્ય રૂપે દ્યો માં અગ્ની રૂપ પૃથ્વી પર ઈન્દ્ર ઈમામનામ મહમદવા પ્રસીધ્ધ (૨૦૧) યાકુબ અસૂર ઈન્દ્રે આર્યો સાથે સબંધ ભંગ કર્યો મકેત વેદ

(૨૦૪) **નબી કથા કુરાન રૂતમ રૂષિઅંતમ અસૂર પંન્થા** સૂર્ય સમાન નરાસંસ વાજીનો પ્રસંસ્તી અગ્ની અહમદ (૨૦૩) મુસાથી સીસ્ન ખતના શરૂઆત ૭ રૂષિ રસ્મી (૨૦૯) હે પુરૂષ યુકત ઈન્દ્ર અગ્ની યદુ – તુર્વસુદહયુની સમાજમાં છો પધારો (૨૦૮) સોમો અસુરે નો વીતહવ્ય મહામદન મદીની રક્ષા કરો (૨૦૯) વહી અખ્યંમ કુરાન સજાતી માટે જ્ઞાન બાજ અંતી હે ઈન્દ્ર અગ્ની તમો જમાઈ સાલા મુરતુજા ભાઈથી વધારે પ્રિય સ્તોમ કુરાન અમીના નબી (૨૧૦) સંતાનની લલીન કાટો પ્રાર્થના પીતરની રીતી છે હે ઈન્દ્ર અગ્ની વજ્ર હાથે નર રૂપે રક્ષા કરો (૨૧૧) ઈદના પાકા અબ્દલાપુત્ર સુ દાનવા પુત્ર સૂર્ય દાસુસા ઈન્દ્ર અગ્ની આમીની સામ અંતરીક્ષ નબીનૂર રૂભુનુર ઈન્દ્ર નબીયનૂર ભૂવાજેન (૨૧૨) રૂતુંભરાય ભૂર ભૂવ અંગીરા વંસ સુધન્વા રૂભુ વિભુ બાજનામાં મનુષ્યથી દેવ થયા કુરાની અસ્મા અબેસ્તુ રચના બાજ કુરાની થયા ઈલે ધાવા પૃથ્વી બીસ્મ ઈલે ચેતના (૨૧૪) **આમીર અન્તકમ રૂષિ અંતિમ રૂષિ** આભીર (૨૧૬) અગ્ની દેવ કલમા રૂષિ કલીમા વાળા રૂષિ (૨૧૮) આમીનુસા ઉસા પ્રસુતી સૂર્યનબી જ્યોતીયોમાં શ્રેષ્ઠ જ્યોતી પ્રગટ (૨૨૧) પ્રસસ્તી કૃત બ્રાહ્મણે (૨૨૪) અગ્ની પુત્ર સૂર્ય ઉદય નબી સામ પશ્ચિમે પ્રગટ. હે (૨૨૭) અસવદી દેવ રક્ષક સામર્થય પૂજનીય પ્રસંસીત (૨૨૯) રૂષિના વંસ પંજેતન અરબીયા અમીનતી મહ મદવ – (૨૩૯) ખાદીજા નૂર નબી પાત્ર દેવયન અંગીરસતુરણ્યન અબ્દલે હજરત વ્રા (મલેચ્છ) અમીના (૨૪૦) હરીયતે મદીના (૨૪૧) **ઉસના કાવ્ય કવી મદીના નર બહીસ્ત** (૨૪૩) અસ્ય સ્તૂતી મહમદસ્ય આરાધ સચા નહુસ (૨૪૬) રૂતસ્ય અમીનતી દેવી યુવતી (૨૪૭) અમીનતી દેવયાની વૃતાની પ્ર અમીનતી **મનુષ્ય યુગાની પ્રસંસ્તી** (૨૫૩) હે અબ્દલ પુત્ર અગ્ની અમીનાં જાત વેદસ ઉદય કુરાન ઉર્ધ્વ જેહવા યજમાન (૨૫૪) ભૃગવો મદીની અગ્રે રેભન હજરત (૨૫૫) ઉસીજ મનુ અમીનુ વ્રાત અગ્ની વ્રાતસ્વમનુ અધ્વરે હોતા ઈલા પદે (૨૫૬) પુજનીય હોતા અગ્ની પુરોહીત રૂપ અગ્ની યજમાન (૨૫૭) સહવ્યા માનુસા નામ ઈલાહ વરૂણો ધુરતે મહો દેવસ્ય ધૂર્તે અગ્ની હોતારમ ઈલતે સામ ઈમામન વેદ સામ ઈન્દ્ર મુરતુયે નૂર નબી (૨૫૯) હે ઈન્દ્ર મહમદૂર મદીના પ્રગટ રક્ષા કરો (૨૬૨) હે ઈન્દ્ર મુસાયતી ઈસાન આ મુસાયતી ઉસના આયાત તૂર્વણી (૨૬૩) **અમીનતી ઇન્દ્ર સર્વશ્રેષ્ઠ નબીયસા** (૨૬૬) સીરસા યાતુ મદીના (૨૬૭) સરદીયા તું મહીનાં (૨૬૮) હે વાયુ મુરતો મદીનતુ (૨૭૨) સામ રાજા સઉદી મરૂ અલય મુરતા અલી મરૂ ભુ અલા ખાતુર વર્યા (૨૭૪) હે પૂસા મૂસા સુર્ય મકાદેવ મખ પ્રસંસા જીબ્રઈલ દ્વારા અહેલમાન અહલે કીતાબ નબીયસી (૨૭૭) તેત્વા મદીનતુ સુ મુરલીકો અગ્ની ઈલીત બ્રહસ્પતી હજરતી વેન ઉક્ષભી તે સામમદીન ઈન્દ્ર અગ્ની કીરે (૨૮૧) બલી પુત્ર અગ્ની

(૨૮૩) **સમીધો અગ્ની દેવ નરાસંસ** ત્રીરા દેવ દીવો ઈલીતે અગ્નીઆવહ ઈન્દ્ર સુ જીહવા (૨૮૪) યહોવા રૂત સ્ય ભારતી ઈલા સરસ્વતી (૨૮૬) બલ અબ્દલ પુત્ર અગ્ની યજમાન (૨૮૮) વેદ કીતાબ નબીય સા અગ્ની પ્રસંસ્તી **અહંકાર સૂન્ય તે અગ્નીને જાણે છે** મનુષ્યોમાં અગ્ની જ્ઞાન મદવા જ્ઞાન (૨૮૯) જનીય ઈલેન્યો મહામદવ અર્બવા જીવ અસુર ભ્ય ગર્ભ મહ મદવા વિશ્વ દર્શન (૨૯૩) પુરૂષ ઈલહ સ્ય સોમીન સ અમીન (૨૯૪) મીત્ર વરૂણ યવ યવન (૨૯૭) વિષ્ણુ ઈન્દ્રનશે યત્ર દેવા યવન મદીનતી (૨૯૮) હે વિષ્ણુ યા મુરતુયા પ્રતીધીયમાન (૨૯૧) પ્રસંસતી સદને જગ્રભે પ્ર સુ નબી નયત ગૃભ કાબા અંતી રૂષિ અગ્ની નબી (૨૯૨) ય પુરાંન આમીન મદીનતી કવી નબી નર ભયો ધ્વીજ અગ્ની ત્રી રોચન મુરતુય પ્રસંસતી

(૨૯૯) **પૂર્વવેદ નબીયસી મદીનાવિષ્ણવે** સચન્ત મુરતુયા વેદસ (૩૦૦) અબ્દૂલ અગ્ની ઉદય સૂર્ય ચન્દ્ર અર્બાદત્રી બન્ધુ ચોથા મહ મદવા (૩૦૮) અશ્વ પુષ્ઠ નબી વિપ્રા રૂસયો મદીનતી દેવો (૩૦૭) આવીષ્મ મુરતુજા દેવ યાન ત્રીમૂરત પરસયન નબીનયતી (૩૦૬) સામ ઈલયદ ભૂવન (૩૧૦) અંતમ નબી દેવા, અશ્વને શણગારી પૂજા

કરેતો દેવ પૂજા થાય છે (૩૦૭ થી ૩૧૨) અશ્વ અર્બનદેવ મહીમા સ્તૂતી પ્રથમ ઈન્દ્ર અશ્વ પર ઈમામ નબી અસ્વાર (૩૧૩) **અગ્નીના ૩ ભાઇ અને સાત રૂષિ પ્રથમ** દર્શન જા અમીનાં પુત્ર (૩૧૪) વીયત સ્તંભ સુલીમાન અમીનો વાસ અનૂગામ અમીને કલફ અંતી (૩૧૫) ધ્વાદસ ધામ પાંચ તન પિતર ધ્વાદસ આકૃતી (૩૧૭) ગોર ઈમામ મદીનુ રહીમ કુરાણમ માતા મુરતુજા ધર્મ (૩૧૯) સપ્તાર્ધ કાબા ભૂવનસ્ય રેત વિશ્ણુ સઈદનતી પરદેશી વિધર્મણી નબી જા આમીનાં વેદ આગમન પ્રથમ મુરતો કારૂદ સૈયદી વાચા પાક મુરતુયા સસવંન્તા ચી કુરાન રૂચા રૂકુ અક્ષર વિશ્વા સઈદેનુ તંત્ર વેદ મકી રૂચા મદીનતી (૩૨૦) કુરાન ઈમામ સલીલાની ઈન્દ્ર મરૂત મીત્રા વરૂણ અગ્ની અહુરથ અસૂર દેવ એક નામ અનેક (૩૨૧) કુરાણ મીયાંની હરીય વાવૃતાની સૈયદીય અગ્નીયે યજ્ઞ પ્રથમ ધર્મ (૩૨૨) કેન મહંમદ સા યુગમ હે નબી ઈન્દ્ર સ્વધામનુ (૩૨૩) અહમેદા નબી વિશ્વચંન્દ્રા અહુર ઉગ્ર મુરતા ચ યવના ઈન્દ્ર ઈદરીસ ઈસામ (૩૨૬) મહાનતમ મહાન વિભૂતી મુદ્રા સુ જીહવા સં ઈસ્લામ ઈન્દ્ર મરૂત પરી સ્તુભ (૩૨૮) આ સ્થાપના યુવતી **યુવાન સુભેનીમ ઇસ્લોમ વિદય** ઈસુ પ્રજામ અકીયદ મુરતુયા અન્તમ (૩૨૯) આમનાં પુત્ર કીર મદીના મરૂત વ્રાત્યા વ વ્રા સ નબી સ્વજા અસવદ ઈસસ્વ રબી જાયંતી દૂત એસામ અંસ ઈસુ રમણી વરા રબી હસ્તે ખાદીજા સંદધે મુરતુજા અવિનાસી વિજાતા આકાસી અબુતાલેબ ચીન મુરતો ભ્રાજ, દૂસ્તય યજમાન પ્રેરણા (૩૩૨) મરૂતો અલી ઈન્દ્ર ની મદદે ખાતુય અંતી દેવા સુના પ્રતી પ્રયાહ ઈન્દ્ર ઈલ અલ હુસેન નૂર (૩૩૩) નબી ઈન્દ્રના ભાઈ મુરતુજા અલ કુરાન વંતુ અગ્ની ઈદન (૩૩૪) હેલો મરૂતો સુરતુઅલ યન અસ્મા અહમદ ઈન્દ્ર (૩૩૬) ઈન્દ્ર મહમદે નૂર ભયો અનુ મદીનતી દેવી સ્વભાસ્તે નરાન સંસી (૩૩૭) વાવૃત્યા દેવ મુસાણ ઈન્દ્રના સાથી ઉસમાન મુરતયા (૩૩૮) ત્વમ રાજ ઈન્દ્ર **મહમદવા સતપંથી પ્રસંસ્તી** (૩૩૯) ઈન્દ્ર નબી આગુ પ્રાચીન (૩૪૦) મહમદ ઈન્દ્ર સાહાબં પૃત્નાસ મુરતા અલી સાહબાન મુસાંય સૂર્ય કવી ઉસમાન ઈન્દ્રના સાથી પૂર્વ ભયો જોહવા ની વેદ ઈન્દ્ર ભયો હજરતી મય (૩૪૧) **ઇન્દ્રયસ્ય વિશ્વની પંજેતન** હસ્તે પંચ સૈયદીનાં વસુ ઈન્દ્ર સઈયદો બાજેસુ બાજનામ ઈન્દ્ર હજરતુ ભયો નબી ઈદમ જોહવા (૩૪૨) કુરેષણી પ્રા વૃષભ કુરેસીન ઈન્દ્રસ્તૂતી ખાતુય વૃષભ સઈદીનાં હરી ભયામ ઈન્દ્ર ઈમામ અબ્રાહ્મણ ઈન્દ્ર યહોવા અર્બાદ બ્રહ્માની આમના પુત્ર (૩૪૩) હે હજરતી ઈન્દ્ર આદમ નૂહ પ્રમાણે કુરાણવંત યવન યજમાન સ્ય પ્રસંસા મદીના ઈન્દ્ર નબી સામ મહત (૩૪૬) હુજરે હજરત અસવદી અગસ્ત રૂષિ પ્રસંસા (૩૪૭) અસવદી અસ્વીનો કુમાર હુસેની પ્રસંસતી (૩૪૭) હે અસ્વીનો હુસેની કુમાર અસર્જીવાસ્થ વીરા વેધસા કીરબાલ કરબલા અસ્વીના ત્રેધા યુવાં હજરતી (૩૪૯) હે હુસેની કુમારો નબી ઈન્દ્ર મુરતજા સમાન રથને તાબુત શણગારો ધીષ્ણીયા ધાઉસેન સ્તોત્ર બીસ્મલા હજરતી હુસેન (૩૫૦) હે હુસેની કુમારો તમો ખાદીજા દોહીત્રા છો સચામીયા (૩૫૪) ઈલામી વીંદન પ્રસંસ્તી અગ્ની.

(૩૫૮) **હે અગ્ની હવી દૂત કવી અર્બહ** ઈદયો દેવા ઈલયો વિરાજ વિરાટ વિભવ પ્રભવો અબ્દ હવી સુરૂકમી દેવી કવી યજ્ઞ યક્ષતા ઈમાન ભારતી ઈલે અબજદા ત્વસ્તા રૂપ પ્રભુ તે સામ સ **ફાતીમા હજ સ્વાહા કૃતી** (૩૫૯) હે અગ્ની નયા નબી સુપંથ વિશ્વદેવ યવન અહૂર આમીનો નમસ્કાર મુરતુજા નબીપંથ હજરત હજયાત્રી પરા દાઃ (૩૬૨) કંકતો ન્ય દૃષ્ટો અલીફ સત અદૃષ્ટા વિશ્વ દૃષ્ટા અલીફ સત (૩૬૫) હે અગ્ની તમારી ઉત્પતી પાણીથી તમે સર્વશ્રેષ્ઠ દાતા બ્રહ્મા વિષ્ણવ ત્થા રૂષિયો સર્વે તમે છો વિશાળ વિશ્વરૂપ અગ્ની જ્ઞાની અસુર રૂદ્ર અલંમ કૃત (૩૬૬) તાલા દૂત તમો શકતી ભકતી રૂપ (૩૬૭) અગ્ની ઈલા અદીતી જેહવા સ્તૂતી (૩૬૮) હે અગ્ની યજ્ઞમાં જાતવેદા કુરાન **પ્રસંસતી હરી સીપ્રો દાઢીવાળો અગ્ની** (૩૬૯) વયમ અગ્ની અર્બદા જાત વેદા સામ સ્તોતા યજમાન પુરૂષ ચંન્દ્ર તમો સૂર્ય અગ્નીદેવ (૩૭૧) **વેદોમાં પ્રતીષ્ઠીત સર્વ વિશ્વ વ્યાપક પાક પવિત્ર પછમી દેવ અગ્ની નામ નરાસંસ નામ વાળા** અગ્ની દેવ જ્ઞાની નબી સ્વયં પ્રકાસીત ત્રણ ભુવનના નાથ ઈન્દ્ર મુરતૂજન

તમો વાણીરૂપ અગ્ની મનુષ્યો માં શ્રેષ્ઠ અત્યંત **મહાન યશસ્વી તમે અગ્ની** (૩૭૨) પીસંગરૂપ પૃથ્વી નાભી નબી ત્રણ દેવ રૂપ ઈલાદેવી ભારતી ત્રીધા કૃપા કરો (૩૭૩) હે યજમાન અતીથી રૂપ જાતવેદા અગ્ની કુરાન આપી (૩૭૫) ચૈતન્ય રૂપ અગ્ની પિતા પૂર્વ પુરૂષની રક્ષા માટે પ્રગટ થયા છો દેવ પોત્રા અગ્ની મનુષ્યોમાં પોતા રૂપે પ્રગટ (દાદા અબુ મતલીબ પોત્રા મહમદ) સાત રસ્મી આઠમા નબી પ્રગટ (૩૭૬) ઈમામી ઈમામ અગ્ની અલા તે અગ્ની ઉત્તમ જન્મ અબ્દલ બલ કે પુત્ર અગ્ની ઈલાન યુવાન યવિષ્ઠ યવન દૂત કીરા ફકીરા અગ્ની જ્ઞાની રૂપ દૂત (૩૭૭) બલ કે પુત્ર અગ્ની યવની શ્રેષ્ઠ આમના પુત્ર અરાતી અસૂર-ઈશ્વર દેવ મુરતુજા ફારસી સ્તોમ રક્ષા કરો બાજયન નબી નૂર અગ્નીરૂપ સ્તૂહી યસ ઈલહૂસ પ્રસંસા (૩૭૮) **પ્રસંસનીય હજરતી અગ્ની દૂત તમારા જન્મ સ્થાનની પૂજા કરુ છુ** (૩૮૨) **સૂર ઇન્દ્ર મદીન્તુ મદીના સામ** પ્રસંસતી (૩૮૩) ઈન્દ્ર સુસિપ્ર દાઢી મુછાળો પ્રિરાણાનો મદીના નબી અર્બુદ વાવૃત્યા (મલેચ્છ) અસ્ત અવતાર સૂર્ય બલમ ઈન્દ્ર અંગીરસવાન (૩૮૪) મનુષ્યોમાં દેવ પ્રથમ ધરતી આસમાન ને ધ્રુજાવનાર તે ઈન્દ્ર અસવદે નબી મદીના (૩૮૬) ય પાંચતન પ્રસંસીત ઈન્દ્ર(૩૭૯) બ્રહ્મણયન ઈન્દ્ર તે નબી મુરતજે ઈસમુર્જ પ્રતી વરં હજરીતે (૪૦૨) સૃષ્ટી રચનાર અલહાય ઈન્દ્ર (૪૦૩) ઈન્દ્ર ઈમામ સત્યં ઈન્દ્ર ઈન્દુ (૪૦૪) ગણ નામ ગણપતી કવી કવીનામતે બ્રહ્મણ પતી અબ્રહ્મણ (૪૧૬) નુરૂ તે સંસ્તી વરૂણ સ્વયં પ્રકાશીત વરૂણ સર્વશ્રેષ્ઠ વરૂણ વિશ્વ સ્વામી અબ્દુલ વરૂણ વ્રાતાની મહમંદ વરૂણ પ્રિય (૪૧૫) અકબરા પ્રસંસતી આદીતી વરૂણ સૃષ્ટી રચનારની સ્તૂતી (૪૧૮) ધરત વ્રાતા આદીત્ય મુરતા અલય પરમ અર્બા ભવતા હજરત હાદી અબ્દલા વરૂણ પુત્ર મહામદ (૪૨૨) **ઇલાહ ભગો બૃહદ હજરતા નબીય સામનબી વાચા** (૪૨૩) અહલેના મનસા રાકા મહં (૪૨૪) રૂદ્ર પુત્ર મુરતુ જન બભ્રૂ સુસીપ્રો દાઢીવાળો રૂદ્ર મરૂ અલય (૪૨૬) હે રૂદ્ર મૂલા મરૂઅલા મુલા હજરતી (૪૨૮) રૂદ્ર પુત્ર મદાય મૂરતે (૪૨૯) હે મરૂતગણ મહા એવ યવનો ઈસ **પ્રભુ મુરતુજા વિષ્ણવો** (૪૩૦) દેવતા અપાંફાત્ નારી યુવતી **ફાતૂ નારી દેવા પત્ની મુરતજા** (૪૩૧) અપાં ફાતૂ દેવતા જલના સર્વ પ્રથમ પ્રગટ ફાતુમા હજરત ઈદન્વા યહવી સઈદુ (૪૩૨) આમીનાં યુવતી સ અપાં ફાતૂ નબી અલાત વર્ણ નબી તન ફાતૂનપુત્ર હુસેની કુમારો ફાતુન સ્વ મકા પરદયનતી યહવી ગર્ભે પ્રગટ પુત્ર હશ્વીનો (૪૩૩) યજ્ઞે ઈસ્લામ સામ ઈન્દ્ર સોમરસ ખીરને કહે છે (૪૩૬) વ્રાતા દેવસ્ય સવિતૂ તે અમીન તી આમીનાં વરૂણ (૪૩૭) ઈન્દ્ર વરૂણ મીત્રા અર્યમા વ્રાતમ મલેચ્છ રૂદ્ર અમીનાં નરાસંસો ઈન્દ્રા અગ્ની જ્ઞાન પતી પ્રિયા દેવસ્ય સવીતુ હજરતી (૪૩૮) આમીના પુત્ર સુભાના યુગેવ નબી સ્વ નબી અર્બા (૪૩૯) જાતો વિશ્વ ભૂવન ગુપ્ત દેવા કુરાણી મુરતુજા નબી ઈમામ દેવા જા અમીના પુત્ર ઈન્દ્ર પાક વિશ્વ નબી અસ્વદન પંચ રસ્મી (૪૪૦) પૃથ્વી આમીનીયા અંતરિક્ષ (૪૪૧) આયતં પીવતા નર મહમદી તા સામ રાજાધરતી સાઉદી આદીન્ય દાનવ પતી અવલ હસ્વીના (૪૪૨) ઈન્દ્ર મૂલયાતી મરૂ અલાતી પછીમે (૪૪૩) અંબીયા નબી સરસ્વતી પ્રસંસતી

(૪૪૪) **સુમંગલ શબ્દ સ કુન કુરાની સુમંગલો** (૪૪૫) ઉદગાતા શબ્દ શકુન સામ ગાન બ્રહ્મ સ શબ્દ કુન ભદ્રૃમા વદ (૪૪૫) કવી નામ ગૃત સાય ચીત ગાતુમ ઈસુ (૪૪૬) અર્બદ સપ્ત યહવી–શ્વેત જજ્ઞાન રૂષિ વવ્રાજા વ્રાતા અમીનતી અબ્દાલ દીવો અગ્ની યહવી વાવતે કાબે (૪૪૭) અબ્દલ બલ કે પુત્ર અગ્ની જાયમાન સુ નબી નૂર યવની અગ્ની (૪૪૮) બૃહન્ત ઈદ ઈલે યજમાનો ઈલે દેવ રબો હજરતી રક્ષા જાઆમીના અર્બી સ્યામ કાબા ની વિધ્વાન મુરતુયો રાજા (૪૪૯) જન્મો જન્મ જાત વેદા સૌમન સ્યામ ઈલામ અગ્ની સર્વસ્ય મનુષ્ય રૂપે સ્તૂતી (૪૫૦) હે વિશ્વાનરય પાક અગ્ની સ રોજા હજ ઉસા માતા ભવત પુત્ર ઈદય ઈલય યહવ અલ અગ્ની હજરતો હીત દૂલભો અબ્દુલ અતીથી વિધર્મણી દેવ અગ્ની જન્મ રૂચાના સુભાનુ જ્યોતી સા મહામદ યં બાજં સનીષ્ય પુત્ર અર્બુવ બ્રૂવ (મલેચ્છ) અહનયં બાજમ રૂકમી યમ કવી કૃતુમ અગ્ની યત આયત સત રૂચ સુરૂચો વિશ્વદેવા રૂદ્ર પ્રસંસા સનીષ્ય ઈસય

(૪૫૧) **આદમ જાત વેદા કુરેસણી અગ્ની** નામ પુરોહીત યહવ સમીધા તા સામ મકા મદીને ઈમામીયત સુરતુય મનુષ્ય રૂપે ઈસ રૂષિ કુરણ અસ્વદી ઈતી નબી કાબા ભૂવન ઈસ અગ્ની નબી સૂર્યરૂપ તલવાર ધારણ (૪૫૨) વિશ્વાનર અગ્ની સીંહરૂપ તેજ પ્રાચીન રૂષિની જેમ ચેતન્ય મહાબલી મેઘાવી આકાસવાણી પૃથ્વી પર કુરાન ઉતારી હરી કેસ ઈમામ સઉદી અગ્ની નબીને સ્તૂંતી દેવતા રૂપ પવિત્ર સરળ શ્રેષ્ઠ સર્વજ્ઞાતા દર્શનીય વીભીન વર્ણ વાળા મનુષ્યોના કલ્યાણ કરનારા નબીને વંદન (૪૫૩) **અન્તીમ દેવદૂત** મનુષ્ય રૂપે અગ્ની પુરોહીત (૪૫૪) અગ્નીદેવ ભી મનુષ્ય જંતુ ભીસ્તવાન વિશ્વપતી યહવ અતીથી નર અંતીમ મદીનાં ઉસીજં ચેતન જાતવેદસં કુરાન અગ્ની પ્રસંસતી નમસા **વ્રાતાની વિશ્વાનર સૈયદંસ નબી** અર્બરણ ઈરાણ એક કવી પુરૂષ અગ્ની આકાશ પૃથ્વી–માતા–પિતા–ભીસ્મ–ઈલા પ્રાર્થનાથી પ્રગટ થાય છે. (૪૫૫) આ દેવ દેવાન યજ દાય સખા ઉમના યક્ષ અંગ્ની હજરત વરૂણ મીત્ર અગ્ની હોતારમ ઈલહ (૪૫૬) ઈલાહ પૂજા અગ્ની પાસે પહોંચે નબી રૂચા સ્વધયા અસ્વદ મદીનતી ઈલાહ દેવ મનુષ્ય અગ્ની સઉદી અઈદુ હોતા સત્ય હજાતી હાજી અર્બાદ ઈન્દ્ર દેવ અગ્ની (૪૫૭) દેવ મનુષ્યને ઈલાહ પ્રાપ્ત થાઓ પશ્ચિમે અગ્ની રૂષિ સકતીવાન પ્રેત અગ્ની વાવૃતા સ દૂતો અગ્ની માનુસ ઈસ વિપ્ર હવ્ય મદીનાં મીત્ર વરૂણ જાત **વેદ ફાતીમા દેવાનામ** (૪૫૮) દેવ દૂત અગ્ની પૃથ્વી પ્રિય સ્થાન રક્ષક અબેસ્તી તદ અગ્ની પૃથુ પ્રમાણ મુસન્તી મુસા પાવકે રૂષિ નબી અગ્ની ઈદય દૂત યજદાય દેવા (૪૫૯) ઈલામ અગ્ની પુરૂસ વંસ ગો સંસ્વતમ સૈયદન સુનુ તનયે અગ્ની સઉમતી (૪૫૮) અગ્ની યજમાનનાસખા મનુષ્યોમાં બીરાજમાન અગ્ની (૪૫૯) મુરતુ અને ભૃગુએ અગ્નીને ગુફામાં બીરાજમાન કર્યા અગ્ની નબીએ સૂર્યને સતબ્ધ કરી દીધા (૪૬૦) દેવ મનુષ્ય પ્રસંસીતા ઈલાહ ઈલયે વ્રાતા તે અગ્ની મહતા મહાન મહામદ તામ દૂત ભયામ જાઅમીના પુત્ર નેતા વૃષભ કુરેસીણ નામ દૌત્ય કર્મ નિપુણ (૪૬૧) અંતરીક્ષ મદીનતી દેવા ઉમા સહ વાસ હજરત ઉમા આકાસી દેવ અગ્ની **અર્બા ત્રણ સો ત્રીસ** દેવ યહવા યવના નબીના સાથી ઈલમ જ્ઞાની પુરૂસવંસ સસ્વતમ સૈયદન સૂનૂ તન અગ્ની સ ઉમતી (૪૬૨) પ્રય હારૂ શિતી પૃષ્ઠય નીલી પીઠ નબુવત ત્વાષ્ટ્ર મુરતુજા અંતી રૂસુરૂચા ઈલાહી સામ આકાસ પીતા પૃથ્વી માતા અગ્નીનું આયુષ્ય વધારો આકાસ વાણી ગો અશ્વરૂપ કુરાન (૪૬૩) **અગ્ની સ્વયં પ્રકાસીત** માતા પિતા કૃપાથી મહામદહ ભયા મદીના સૂસીમ અર્ઘવ્યુ પાંચ વિપ્રા સાત મદીનાતુ અજૂર્યદિવ વ્રાતા ગુરૂ સ્વધયા મદીનતી રૂતં પ્રસંસતી આહુર અનુ વ્રત વૃાતા **ઇલામ અગ્ની ઇલમ જ્ઞાની વંસ પ્રસંસતી** (૪૬૮) યજ્ઞે હોતારમ ઈલતે સમીધા મંસીદા જાતવેદા (૪૬૯) સવ્યવ અલ મુરતુય ઉસીજ દૂત (૪૭૦) બલના પુત્ર અગ્ની દેવ પ્રાચીન રૂપથી પ્રસિદ્ધ જન્મથી બુધ્ધીમાન મનુષ્યના નેતા નાયક અગ્ની, સાહબાન વિશ્વા અર્બીયુજ અગ્ની સ્યામ સ્વયંભૂ અગ્નીદેવ સ્તૂતી (૪૭૧) ઈન્દ્ર અગ્ની હજરીતુ (૪૭૨) દેવાય અગ્ની બહીસ્તી હવીસ્યમંત ઈલતે (૪૭૪) બલ અબ્દલ પુત્ર અગ્ની સાક્ષાત સૂર્ય (૪૭૫) સ્યામ અગ્ની રહીમ સ્વયં પ્રગટ ઉસીજ યવીષ્ઠ અસૂર અલહ અગ્ની વૃષભ અગ્ની નેતા પ્રથમ પાયા જાત વેદા ઈલામ અગ્ની પ્રસંસા સ ઉમતીય (૪૭૭) અગ્ની યજદાય દેવ જાતવેદા કીતબાન નમઃ સ્યામ અસવદ વેદ યં જાત વેદા (૪૭૮) ત્વમ દૂતમ અરાતી નબી અમૃત હે બલ ઉત્પન અગ્ની સ્વયં તેજ થી પ્રકાસીત બલ અબ્દલ પુત્ર અગ્ની નબી.

ઋગ્વેદ (ભાગ ૨) રામસર્મા આચાર્ય બરેલી

રૂગવેદ (પેજ નં.૪૮૩) ઈમામ અગ્ની સ્તૂતી (૪૮૪) **ઇલામ અગ્ની ઇલાયા પદે** (૪૮૫) અગ્ની દા દાસુસે યવન ઈમામ અગ્ની (૪૮૭) વિશ્વાનર મનસા અગ્ની વિશ્વ કુરેસી ઈસલામ સુભેસામ સતપંથી કુરાન નબી (૪૮૮) વ્રાત વ્રાતાં ગણં–યવન અર્કત્રીધાતુ જાત વેદા અગ્ની જન્મ સ્વયં પ્રગટ પ્રકાશીત મદીના પિતૃરૂપે (૪૯૦) દક્ષ પુત્રી ઈલા અગ્નીમ ઈલે કવી કૃતુમ ઈલેન્યો ઈલતે અલા (૪૯૧) અગ્ની કાનીન કુળ અમીનતી પુત્ર ઈલાયા બાજ કુરાન (૪૯૨) **ઇલાયા અસ્તવા પદે** નાભા નબી પૃથ્વી વ અલાહ યદી મદીનતી દેવા ઈદય વિશ્વંવીદં હવ્યવ અહમદુર અબ્દલે સુ

(૪૯૩) **નરાસંસ ઇન્દ્રા અગ્ની પ્રસંસા તનુનપાતે ફાતુન ઉચ્ચતે ગર્ભ અસુરો નરાસંસો ભવતી યદ વિ જાયતે. અસુરો માં જન્મ નરાસંસ મહમદ** ૧૦ પત્ની ભગીની સમાન પ્રાચીન અગ્ની મહામદ અસુર જઠરે જન્મ (૪૯૬) **અલા તૃણો બલ** ઈન્દ્ર સુગાન પથા કુરાની ગાન પાવન વાણી (૪૯૮) આ કીવત સલલુકં સલલ્લા અંકમ સૂનં હુવેમ ઈન્દ્ર (૫૦૦) **નબી દુહીતા ફાતુન માતા ખાતુન** વીદવાન રૂતસ્ય સર્પયન મુરતુજા અલી ને નબી કન્યા આપી પોતાની એક જ પુત્રી હતી પુત્ર નથી નબી માતા આમીના મહાન ગર્ભે મહા જાત મેસાં જેની એકજ પુત્રી હોય તે યોગ્ય પતીને પરણાવી દોહીત્રા થયા હુસેની હસન (મંડળ ૩ અ ૧ સુકત ૩૧) (પેજ નં. ૫૦૧) મહીયતી ધીસણા સીસ્નથે ધાતૂ કટુવા રીવાજ (૫૦૩) ઈન્દ્ર ઈમામ મહીમા કથા (૫૦૫) યવન અહમદ હી પરસીયા ઉસમાન વિજાતી (૫૦૬) સુના હુવેમ મકાના ઈન્દ્ર અબ્દુલાના (૫૦૭) મુરતુજા રૂત અરબી રૂપે (૫૦૯) સામ ભકત વિપ્ર નબી નામ (૫૧૦) મકા મદીના માયીના અમીનતી (૫૧૧) પૃથ્વી ધામ ઈમામ ઈન્દ્ર મદીનતી ઈરાણમાં (૫૧૩) **ઇન્દ્ર નબીના ઘોડા બુરાખ મંત્રો દ્વારા ચાલે છે** અગ્ની અર્બા જીહવા હજરત (૫૧૮) ઈન્દ્ર મહત અસુરા વિશ્વરૂપ (૫૨૪) હરી પ્રીયા અરેબીયા બહીસ્ત આરબ સુતમ (૫૨૬) યાહેવા આરબ (૫૩૧) મુરતુયા ઈન્દ્ર નબી વૃષભ વાવ્રત્યા મલેચ્છ મકા આરબી (૫૩૨) ઈન્દ્ર વૃષભ કાનીન કુળ (૫૩૩) ઈન્દ્રની માતા આમીનાં અદીતી પિતા કુસેઈ કુરેસી (૫૩૪) સાહબાન મદીના પતી કારૂ(૫૩૫) ઈન્દ્ર દાઢીવાળો મકા મદીના (૫૩૬) કુરેસી ધરતી વાવૃત્યા મલેચ્છ (૫૩૬) હજરતી ભયો ઈન્દ્ર , મુરતુય, ફાતુય (૫૪૧) અંગીરસ અસુરા વિરા મુહરતા પીર સુદાસ યવન પુત્રા (૫૪૨) કીકટદેસ કુરાણવંતી (૫૪૩) સર્પરી અલી ફતૂયં **ઇદય પાંચ જનાસુ કુરેસ્તી ઇસૂબલ તો બલદા યવના ઇલોત ઇલીત ઇલસ્ય** (૫૪૪) ઈમામ મહેંદીયા પ્ર જબારૂ (૫૪૬) વિ ધંરતી મદીનતી આદ અર્બુવા તે મદીના નામ (૫૪૮) અકબરે અબ્દાલ અબ્દલાની વરૂણ વ્રાતાની અસ્તુ ખાતુ અકબરે **દેવાનાં દૂત ઇમામ ઇલયા મદીન**

(૫૪૯) વ્રાતા દેવાના અસુરા મહત અસુરા દેવ એક મહમદ સઈદન (૩–૫૫–૧–ગેજેટીયર ઋગ્વેદ) અસુરા મહાન મહોર નબુવત પ્રતીચીન મીત્રા વ્રાતાની મહત અસુર, એક અંતિમ નબી પલીતો દૂત અસવદન મહામદી (૫૫૩) સલલાહ ખાતુય પંજેતન દેવા નામ અસૂર મહત ઈન્દ્રઅગ્ની ગની જ્ઞાની (૫૫૫) નત અમીનતી માયાનો ધીરા વ્રાત દેવા પ્રથમ અબ્દુલાની સાભાર એકો બીભરત્યુ ઈસીરા રૂષિ (૫૫૯) યુવાકુ સોમસ્તં ફાતમા ખાતંમ દુરં ઈસ (૫૬૦) અમીનવા ઈલા યા મદીન (૫૬૧) મીત્રાય આમીર પાંચજના ઈસ વ્રાતા અકઃમકા (૫૬૪) ઉસાદેવ મુરતુય સુનૃતા ઈરાન પતી (૫૬૬) સુસમી મકે અર્બેહ અસૂપતી નમસ્યત તત સવિતુવરેણ્યમ ભર્ગો દેવસ્ય ધીમહી (૫૬૯) **અગ્નીના ભાઇ વરૂણ માતા અદીતી વાવૃતા દેવ હેલો હેલીયા અલી**

(૫૭૦) **સાપ્ત મદીના ગુપારા દેવ મહમદ નબી** જન્મ જાઅમીના અગ્ની–ગનીય અનંતનો અંત રસુલ જેહવા દૂત નબી મહમદ રસુલ (૫૭૨) અબ્દુલ નર વચસા દેવ વૃજં ઉસીજં અર્બુવ વ્રા અર્બભૂ (૫૭૪) અગ્નીમ ઉમ ઈરાણતી મનુષ્ય ઈન્દ્રમુરતો વિષ્ણુ અશ્વની પરમ રૂષિ ઈલા વાં ઈસ અસુર પ્રજાવાન બલ અબ્દલ પુત્ર અગ્ની મનુષ્ય મધ્યે મોક્ષ ગતી માટે પ્રગટ થયા (૫૭૮) અંરબા સઈદીમ ઉ તે સ્વ પાક પ્રતીચી પછીમ મીત્રાય ઈલ હૂસતે પૃથ્વી અર્બ નબી અગ્ની મુરતુય ની પુજા કરો (૫૭૯) જાત વેદા કીતબાન કુરાણ (૫૮૩) યવીષ્ઠ બ્રહ્મણ ખાતુરી પતે સઈદ અગ્ની સુભગ હજરતી (૫૮૫) વૈસ્વાનર ઈલહુસેન પ્રતામ અગ્ની અર્બ ભીસ્ત પ્રયે અમીનતી વરૂણ ધામ પ્રિયા મીત્ર ચેત ધ્રુવાણી અબ્દુલાની (૫૮૬) અમીનતી ગુરૂ ઈદમ અગ્ની પાવક નમો નમઃ રૂપ જબારૂ રૂપીતં (૫૮૭) ઈદમ ત્યન મહી મહામંદ એકં યાત્રીયા હજયાત્રા સચા નબી અગ્ની સ્વયં પ્રકાસીત ગુફા ગુપ્ત યાત્રા (૫૯૧) આસૂર દૂત વિવસ્વત વિશ્વા કુરેસીન રબી (૫૯૨) સા જબારૂ અલા દૂત અગ્નીદૂત ને વિદ્વાન પ્રતીષ્ઠીત કરે છે (૫૯૩) કાબા સઈદી જાત ત્વમ દૂત

ચહવ યવન અગ્ની મેલીસચેત મલેચ્છી રૂપ અગ્ની (૫૯૪) દૂત વિશ્વ વેદ સવેદ દેવ હોતા સઈદુ અગ્ની દાસુસે અગ્ની અરબા ત્વમ અગ્ની પ્રથમ દેવાના દેવ મુરતા મુરતુ જેહવા હે અનેક જન્મ વાળા અગ્નીદેવ (૬૦૦) અનુ વ્રાતે વરૂણ મીત્ર અંતી સપ્ત યહવી બહીસ્તી (૬૦૬) તવ ઈસ ત્વમ મુસાણાં ઈલાહજ

(૬૦૯) **મહાન ઇન્દ્ર તુભયમ મહંમદ અમીના** જન્મીન ભૂ ઈમામ યસા સત્ય રૂષિ વિશ્વ મદીન તુ અમીન નબી પ્રગટ થતાં આકાસ પૃથ્વી કંમ્પાયમાન મહમદ બેઠા ડેલી પડી કથા (૬૧૦) પ્રથમ જાઅમીન પુત્ર ઈન્દ્ર અમીન વિશ્વા ઈન્દ્ર કુરેસી સત્ય કુરાણ અમીન્યુ અબ્દુલાહ પુત્ર હે ઈન્દ્ર હઈદરન (૬૧૬) અવા સૃજન જીબ્રયીન દેવા ભૂવ સમ્રાટ ઈન્દ્ર સત્ય અહમદ હી પરસીયન ઈરાણ પ્રવર્તની ઈરાન વિશ્વદેવા (૬૨૩) ઈન્દ્ર નબી પુરૂષના સાથી હતા ઉસમાન મંત્રી હતા અનેક પરાક્રમ (૬૨૫) મહામદ વ્રાત કથા ઉસમાન સાથી (૬૩૨) અહમદ અહંમ સર્વેશ્વરા (૬૩૩) કાબા સૂના નબી સામ વેદ મહંમદ દેવ સંગે અસવદનીય (૬૩૭) મૂસાય ઈન્દ્ર સૂર્યમ (૬૪૨) સઉમાનાં ઈન્દ્ર અસ્માકં મદીના સ્તોમ અર્બાકા અવતર્યા હરી (૬૪૮) હે રૂભુઓ તમો મનુષ્યથી દેવ થયા ઈસ્લામ ગૃહણ– (૬૫૫) રૂષિ દદિક્રામ દદ ઈકરામ અશ્વ રૂપિ અગ્ની આકાસથી ઉતારી પ્રથમ કુરાન શબ્દ ઈકરાં કુરાન આયત ઈકરામ (૬૫૬) કુરાન ઉતરી દીદી ઈકરા દેવ વાણીથી મહમદને ભય અને જયનાદ પાંચ કુરેસ્તી વૃધ્ધી (૬૫૭) કુરાન મહાત્મય (૬૫૨) **અહમદ મહમદી કુરાન પ્રચાર અહમદા વિશ્વ** (૬૬૭) ઉદ પુતો મદીનો મદીન ઈસ પુરૂષ અનુ અસવદા (૬૬૮) હુસેની રથ સ્યેન પંખી પાંખવાળા બે ઘોડા ચેતનરૂપ બુરાખ (૬૭૮) તદ દેવસ્ય સવીતુ રવાર્ય વૃણી મહે અસુર સ્ય પ્રચેતસ સઈદીયન દાસુસે દેવી ખાતુન વ્રાતાની દેવી સવિતાત્રયી દેવા વ્રાતા દ્વારા રક્ષા (૬૭૯) **અભૂત દેવા સવિતા વંધો વિધવા ઇદાની મહાન નબી પત્ની પુનલગ્ન વિધવા ખાતુત્રી તે સાવિત્રુ સવિતુ ખાદીજા ધન્ય ઋગ્વેદ (૪–૫–૫૫)** મુરતા અલી વીષ્ણૂ ઈલેન્યો બલીમ અગ્ની જ્ઞાની પૂજા

(૬૯૦) **કુમાર બાલક નબી જન્મથી પીતા જોયા નથી** જન્મ પહેલાં પિતા અબ્દુલ મૃત્યુ ભીસ્તી અગ્ની બાલક માતા અમીના એ પાલન પોસણ સાત વરસે આમીનાં સ્વર્ગવાસ ઈન્દ્રાઅગ્ની નબી મહમદ પ્રસિધ્ધ ન માને તેને નીંદા કરનારની નીંદા થશે (રૂગ ૫–૧–૨) (૬૯૨) ઈન્દ્ર મહાન વિદ્વાન અનુ અહમદેન અગ્ની સ્તોમં વિજાતી તુ વિગૃહી વાવૃતાન હોદા રૂપ અગ્ની (૬૯૩) હે જન્મ થી વરૂણ સમૃધ્ધ મીત્ર મુરતુજા વિષ્ણુ અબ્દલ પુત્ર અગ્ની યજમાન ઈન્દ્ર સમાન પૂજનીય કન્યામાં અર્યમા ગુપ્ત નામ વાળા (૭૦૦) જેના સતસંગમાં વિદ્વાનો જાય છે તેનું નામ જ્ઞાની અગ્ની નબી કુરાણ (૭૧૩) પર વેદસ વેધાય કીરે પ્રસ્ત અસુરઃ સુસેવા વરૂણ અગ્ની (૭૨૦) નબી અગ્ની જાત વેદા કુરાન દાતા દેવ મૂરતીજા (૭૨૫) સઈદન તુ વરૂણ અસવદન સતપતી મામેહ મહામદન ચેતીષ્ઠ અસૂરોઃ જનતાએ નબીને દાન આપ્યું(૭૨૬) હે નબી અગ્ની ગનીય મનુષ્યોંમાં શ્રેષ્ઠ બલ તેજ (૭૩૪) રૂસ રસીયા દેસેદાન આપીને સરણાગતી સ્વીકારી નબી ઈન્દ્ર પીસીંગ રૂપ વીવેનઃ (મલેચ્છ) નબવી (૭૩૯) હે ઈન્દ્ર નબી પંજતન રૂષિયો દ્વારા મનુષ્યના સ્વામી કલ્યાણ માટે પ્રગટ અમારી સ્તૂતી

(૭૪૪) **પંજેતન પાંચતન સઇદીના સર્વ શ્રેષ્ઠ (૭૪૫) ગેજેટીયરમાં (ઋગ ૫–૩૫–૭)** પ્રમાણે ઈન્દ્ર મહાન ઈન્દ્રનો રથ દાસો અસુરો સાથે ચાલે છે. અસુરા મહત અસુરનો વિરોધ ગુનો કરનાર પાપી છે બ્રહ્મ હત્યા થશે હે ઈન્દ્ર અસૂર તમો તમારી પ્રજામાં પ્રાચીન છો નબી (૭૫૨) મીત્રા વરૂણો વ્રાતા મલેચ્છને નમો ભી અર્બાયે દીવો અસુરી મન્મ (૭૫૪) અત્રી વંસ રૂદ્ર પુત્ર મુરતૂગણ (૭૫૫) અહી અર્બુદન રૂષિ સુદાનુ સઉદીના મરૂ અલયન અંતી ઈલા યુથ (૭૫૬) પ્રસંસ્તમ વરૂણ મીત્રા ભગ અદીતી પુસા પંચતન હોતા અસૂરો મય ભૂ ચન્દ્રાણી દેવ ચાંદતારો (૭૫૮) ઈન્દ્ર નબી જાયમાન રૂપ અમીન ઈલા સ્પતી ઈન્દ્ર નબીની અન્ય પત્નીયો વિષે (૭૬૧) મદીના વાજાં દૂવીણ

મુરતુજો (૭૬૩) **પ્રતીચીન (મહોરૈનબુવત)** અસુર જન્મયન તુ પ્રવર્ણે મુસાયતી હે સર્વશ્રેષ્ઠ ઈન્દ્ર પૂર્વજોથી વર્તમાન પુજાય છે અવલ નબી આખર અંતિમ રૂષિ (૭૭૦) મુરતો વિષ્ણુ (૭૭૨) રજી આમેનાં આરબ (૭૭૭) સ્વસ્તીન અમીનોતી આમીનાં વિશ્વભગ સ્વસ્તી પૂસા અસુરો દધાતુ સ્વસ્તી વાયુ અરબવા મહે (૭૭૮) નરો અહુરન યે સુદાનવો ઈસવ અસામ (૭૮૦) **ઇન્દ્ર પીતરન માતા પિતા ઇસલામ** (૭૮૧) રૂકમી ઈસ ખાદીજા (૭૮૩) મુરતુજા વ્રાતંવ્રાત ગણ (૭૮૪) પ્ર સરદયા મુરતય યવન પછીમ અસ્મદ ઈદવ અબ્દૂલા ચીન મુહરા નબુવત વ્રાત ઓજસા રબ રૂદ્રા ખાતુન (૭૮૭) મુરતુજા સપર્હા વીર યવેન રૂષિ સામ વિપ્ર (૭૮૯) **મરૂતોનો રથ પશ્ચિમ તરફ ચાલે છે** (૭૯૦) **ઇલહૂસ** મુરતુજા અસ્મા મદીનતી અસ્મદા ઈરાણી ઓજસા (૭૬૪) અત્રા ન હાદી કુરાણ સ્ય હજતી યાત્રા હાજી મતી (૭૯૧) ધોરીવઅલહ સે સચા મુરતુજા ઈલહૂસ (૭૯૭) ઈન્દ્ર અગ્ની અને મુરતો બંને ભાઈ સમાન છે (૮૦૩) મીત્ર વરૂણા મીત્ર નબીતે વરૂણ કુરેસીન ભીત્ર અર્બે રૂપ અસૂર મય પછમી ધર્મ યવન અસુર માયા વરૂણ (૮૧૨) મીત્રા વરૂણ આરબના વિશ્વ ચેતના રાજા ઈસાન નબી વરૂણ મીત્ર અસુરા દાસુસા (૮૧૦) આમીના દેવી પુત્ર મીત્રા વરૂણ અસૂર વ્રાવૃત્યા અર્થ વારવતયા બારવટીયા તે વ્રાવૃત્યા સત્ય ધર્મણા ઈલાવતી વરૂણ સર્વતા ઈલે યા ધર્તારા રજસ રોચન સૈયદીતી દિવ્ય પાર્થીવ નબી નવં દેવા અમૃતા આમીન અંતી વૃતાની મીત્રા વરૂણ ધ્રૂવાની (૮૦૩) મીત્રા વરૂણ રૂતસ્ય ગુપ્ત રથં સત્ય ધર્મના પરમ વ્યોમન સામરાજા ઉગ્ર વૃષભ દીવસ્પતિ પૃથ્વી મીત્રા વરૂણ કુરેસીન અરબીરૂપ રબં ધામ અસુર માયા અભ્રા મરૂત (રૂગ. ૫–૫–૬૩) (૮૨૧) હુસેની આવહ ન અસત્ય વિ વેન તમ ફાતેમન સુત ઉત્પન હંસ સ્યેન નબી ઉત્પન વંસ હસ્વીના (૮૨૫) બૃહતી વિશ્વ અમેનુવ આમીનુ સા ઉસા રૂતસ્ય પંથા નવેતી નબી સાધુ દીસો **અમીનાતી પ્રતીચી દૂહીતા પછમની** પુત્રી દાસુસે પુન જ્યોતી યુવતી (૮૨૬) સૂર્ય પુત્રી અસુરા અમીનતી દેવી ઉસા પશ્ચિમમાં પ્રગટ, સવિતા વરેણ્યમ ખાદીજા સર્વશ્રેષ્ઠ રૂપવાન વિશ્વરૂપીણી પછમી દેવી નબી પત્ની (૮૨૮) વિશ્વ દેવમ સતપતી ખાતુરદા વૃણી મહે (૮૩૪) એલીયા મુરતુ વિષ્ણવી અરબો મહંમદય અંતુ ઈસ મીન ધૂની વૃતાય **ઇસલામ રૂગ. ૬–૧–૮૭)** (૮૪૨) હે અગ્ની ત્વમ મીત્રા વરૂણ રૂપ મહમદૂર સઈદય (૮૭૩) અભી ભુતઓજ ઈન્દ્ર અષાઅલંહ ઉગ્ર વૃષભા કુરેસીન બૃહદરેણુ ચ યવનો માનુસી એક કુરેસીનામ ભવત સાહબા અહમદનું અસ્તિ સ્વીનુ વીર્યતત ઈન્દ્ર સઈદતે વિજાતી અમીને સહતુરસ્ય (૮૭૫) કથા નબીયો દેવ દેવા મદીન વિશ્વ કવીતમ કવીનામ કુરસવા કૃતનો (૮૭૬) મહાન ઈન્દ્ર નૂર વદા કુરેષીન પ્રા ઉત દી બર્હા અમેનઃ સહોભી અસ્મદ યુગે વ્રાવૃતા વિર્યા પૃથુ યથાચિત પૂર્વે હજરીતાર અસુરન ઈદા ધુતવતો ધનદા વસુન (રૂગ. ૬–૨–૧૯)

(૮૩૧) **પ્ર સમ્રાજં બ્રહ્મ પ્રિયમ** પૃથ્વી સૂર્યાય વિશ્વસ ભૂવન રાજા યવનં ઉનતી ભૂમ ઈમામૂ સ્વ અસુરસ્ય શ્રૂતસ્ય મહીમાય વરૂણ (૮૩૨) અંતરીક્ષ અમીના નબી ઈમામ વરૂણ પ્રસિધ્ધ બુધ્ધી ખંડન નહી (૮૩૩) ઈન્દ્રાઅગ્ની અબ્દૂલા ચીત વાણી અરબી બાજે સુ યા પંચેતન કુરેસીણ ઈન્દ્રાઅગ્ની તા હવા મહે આહવાન (૮૩૪ રૂગ ૫–૬–૮૭) પ્રવો મહેમદયનતુ મુરતો વિષ્ણુ મુરત્વતે એલીયા **મુરતયા અલી ઇન્દ્ર મહમદ સાથે પ્રગટ** (૮૩૫) હજરત મુર્તયા એલીયા મરૂતો (૮૩૮) નબીય અગ્ની તમારી ગુટના ટેકકર નમાજ પ્રાર્થના (૮૪૦) પ્રથમ અને અંતનબી અગ્ની **હાસ્મી કુરેસી વેસ હયદરીયવ તામ અગ્ની** (૮૪૨) અગ્ની સ સઈદરૂ તપા રૂતેજા જ્યોતીદેવ ત્વમ મીત્ર વરૂણ દેવ મહમદમ (૮૬૩) અગ્ની વિશ્વેભી દેવ વરૂણ અંત પ્રથમ સઈદ યોનીમ કુલાયીનં ધૃતવન્ત સાવિત્રે યજ્ઞ નબી યજમાનાય સાધુ ઈમામ અથર્વવેદ અગ્ની મદીનતી વેદસ યમ મકં અંતમાનાયનં મૂરં જનીષ્વા મીથુન દ્વારા જન્મ અગ્ની (૮૮૮) વસ્ નારા સંસો કારૂ ધાયા બાજી સ્તૂતો વેદ બાજંમનયત નબી અકબરમન્યદુ સતમુહુરાર ઈન્દ્ર (૮૯૩) મહંમદવા સમ્રાટ આમીના પુત્ર અભયવર્તી વધુમંતો (૯૦૩) ઈન્દ્ર સત્રા સત્ય મંગલમય અસુર યમ

(૯૦૪) **સર્વોતમ પ્રાર્થના અસુરા સરણમ** દેવ અસુરો સંઘી પ્રાર્થના રૂષિયો દ્વારા હે ઈન્દ્ર નબી તમારે સરણે સત્રુને મીત્ર બતાવો અમને સુખ સંપતિ આપો. (૯૦૭) મહામદસા અસવદે ઈસ ઉસના આયાત ઈન્દ્ર બહીસ્ત (૯૦૯) પશ્ચિમે વિશ્વનબી અલમકાયે જગમે અમીનાં ખાતુન મુરતુજા ઉમ ફાત્મા સૈયદેન ભીસ્તે પછમી અબ્દુલ નરે મહમદી વિશ્વ વેદા અંતિમ ઋષિ ઈદીસ અસ્મા ઈદ અસૂત પ્રતીભૂ (૯૧૧) **મહામદ નામ નબી અલા વેનવી આવ વેન મલેચ્છ** (૯૧૫) અબ્દુલાની ચીત અદરીબ જનાના સચપતી આરબ માયા અમાનત (૯૧૬) કુરેસ્તીમાં ઈન્દ્ર પ્રગટ ય કુરાણી અમીતા સઈદા પીરૂતી સીવા મરૂ અલા (૯૨૦) મહાદને મહા યુધ્ધે અરબી રૂપે બુરાખવાળા સ્યેન ઘોડા રક્ષા કરો (૯૨૩–રૂગ. ૬–૪૭) બૃહસ્પતી ઈન્દ્રસ્થાન પરિવર્તન દેસ આરબ મદીના મકા અસૂરન ભૂમી ઈન્દ્રનબી ૩૦ સાથી સહીત ઈન્દ્રસ્થાન પરિવર્તન મદીના અમીના અબ્દૂલ ભૂમી મકાથી મદીના મદીનતુન નબી ત્રણ ભુવનનો નાથ (૯૩૬) **અબજદ સુભવ અ.બ.જ.દ. સમાન કોઇ યજ્ઞ નથી** મહામંત્ર અસૂરા ભીસ્તી (૯૩૯) હે પુસા મનુષ્યને માર્ગે બતાવનાર આપો (૯૫૯) મદીના વિષ્ણુ મુર્તયા ઈન્દ્રનબી વાવૃત્યા

ઋગ્વેદ (ભાગ ૩) રામસર્મા આચાર્ય બરેલી

પે. નં. (૯૬૨) ઉદુસ્યદેવા સવિતુ હીરણય યા બાહુ અસુર દેવા ઉદય સતિતા મખોયુવા રજસ સુદક્ષ વિધર્મણી દેવ વયં સવિતુ અદબ્ધેભીઃ સવિતઃ હીરણ્ય જીહવ સવિતા નબીય રક્ષા માકીરણો અધસંસ ઈસત ઉદસ્ય દેવા સવિતા હીરણ્ય પાણી ગૃહણ (૯૬૮) અલા ખાતૂયા રૂરૂશીષ્ણર્યથો અસુર (૯૭૪ ઋગ મં. ૭,૨,૨) **નરાસંસ મહિમા સંરસ્મી** ભીસ્ત તન સૂર્ય યે સુક્તવ સુચય ધિયંધા સ્વતઅંતી દેવા, અલાનબી ઈલેનયો ઈલેનયંમ અસુર સુદક્ષ અન્તમદૂત સત્યવાચમ મનુષ્યદ અગ્ની મનુના સામઈદંમ અબ્દલાય સત મહેમદ સર્પવો (અલી) વૃજ્જતે નમસા અરબી અગ્ની (૯૭૫) વિપ્રા યજ્ઞે માનુસ ઈસુ કારૂ આમીને વામ જાતવેદસા યજદયે કુરાન હજ આપી ઈલા દેવ મનુષ્યેર અગ્ની સંઈદુ હોતા સત્યતરો હજાતી યથા દેવાનાં જનીમાની વેદ સઉદયાતી (૯૭૭) સ્વાહા અગ્નીય દાસેમ પર ઈલા ભી હવ્યે સન્તી દાસુએ અદૃષ્ટા ગીરો યા ભી નૂરવતી અસુરા ભીનતા સુના સહસ અસ્મત અસુરી હજરતુ જાતવેદા (કુરાન) (૯૮૦) પુનરતી સઈદયા નો બાજ્ય ભીસ્મઅલેતુ નબી ત્વમ અગ્ની ભરદવં કીરં દીવો અરાતી પૃથ્વીયા કુરાન દીવો અરાતી અસુરી યો વિશ્વે સામ મુર્તાનામ ઉપસ્થિત વૈશ્વાનર વાવૃતે (મલેચ્છ) જાગૃવદીભ સ માનુસી રબી વૈશ્વાનર વાવૃતાનો વરેણ ત્વદ મિયાં વીસ ત્વ ત્રીધાતુ ત્વમ અગ્ની સચા ત્વમ ભાષા ઉદેસી વિદેસી ત્વમ અગ્ની હરીત રંગ કુરેસ્તી પતી વૈસ્વાનર મનસાં મકેતુ મહનામ (૯૮૧) તમે અગ્ની અસૂરીય વસૂ નૂરનબી કૃતંમ સજાયમાન પરમ વ્યોમન ત્વમ જનયન ભૂવન નબી કુરાન પતી જાત વેદા દસ્યુન (૯૮૨, ઋગ.૭–૨–૬) પર સામ રાજો અસુર સ્ય પ્રસંસતી કુરેસ્તીનામ કવી કેતુમ નબી અગ્ની તમે ઈન્દ્ર સમાન છો નબી કૃતુન ગ્રંથ મધુર વાચા શ્રધ્ધા તમસ મદીનતી તમો માતા પિતા આકાસ પૃથ્વી અંતરીક્ષથી પ્રગટ અલાદૂત (૯૮૩) નમો અગ્નીદૂત અબ્દલસ્ય વિદ્વાન દેવ મતી દ્રુ દૂરમતી મન્દ્રો દેવ પ્રાચીન યજ્ઞ સઉદી અર્બી પીરનીતી પ્રીણીતે અગ્ની ઈલીત હોતા યવિષ્ઠ (૯૯૦) નબી અર્બીહ ઋષિ પ્રીરાણાનાં વિશ્વાનરાય મદીનતી મદીનાં (૯૯૧) **પંજેતન પંચજનય કુરેસીન આરબી** (૯૯૬) **પાક અસુરા સુભાન અલા અલીન અસુર બીસ્મીલાહ** નૂર (૧૦૦૪) ઈન્દ્રદેવા સ સર્ઘર્યો બિસુનસ્ય જન્તોમાં શિસ્નદેવા અપિ ગુરૂરૂતંમ. સુનત વિધી બ્રહ્મચર્ય કટુવા થવું ગુરૂ આદેસ (૧૦૦૫) દેવાચીત તે અસૂરીયા પૂર્વ અનુષત્રા ઈન્દ્ર મદાની વિશ્વ સ્યામ નમો વૃતાસો નબુવંતુ ઈન્દ્ર (૧૦૨૩) મીત્રા વરૂણ પુત્ર વસીષ્ઠ વેસ્યા સાથે લગ્ન અસુર પછીમ (૧૦૨૯) મીત્રા વરૂણ કુરાની અસુરા નબી (૧૦૪૨) ફાતુન અપાંનફાતૂ દેવ (૧૦૪૪) સલીલસ્ય મધ્યે અંતીમ નબી સામરાજા વરૂણ અસૂર (૧૦૫૭) દેવ વરૂણના સાથી ઉસ્માન મીયાં (૧૦૬૧) ઈલમ જ્ઞાન મીત્ર વરૂણ (૧૦૬૩)

સ્તૂતી મીત્રા વરૂણ તૂ વિજાતીય વિદેસી અસૂર પરમ અંતી દેવા વરૂણ હજરતી જ્ઞાની વારંવાર પ્રગટ અંતી દેવા (૧૦૭૨) વિશ્વ પંજેતન પાંચ જના સત્ય પછીમે હુસેની (૧૦૭૪) આરબ ગ્રંથ આવીસ કુરાન અવતરણ (૧૦૯૧) મરૂઅલા મરૂભૂમી સુક્ષત્ર મરૂ અલય (૧૦૯૯) બૃહદ મકા ઈસ વાચા અસુરાય નબી નામ સરસ્વતી સુરસવાન (૧૧૦૪) મુરતો વિષ્ણુ ગુપ્તનામ સર્પવીસ્ત સર્પીષ્ટ મનુષ્ય રૂપે વિષ્ણુ મુરતા અલી દસ્યુ (૧૧૧૫) મદીની સિતં ઉગ્ર ઈન્દ્રમ (૧૧૧૬) ઈન્દ્ર એકો અસ્તી મહમદસા વ્રાતે (૧૧૧૭) સંગે અસવાદી અલા યોગીરતી દાસ દાનવ (૧૧૨૭)

ઇન્દ્ર = મુરતુજા પાક સ્થાન કોરવા પિતા અબેજીદનમ (૧૧૩૬) સઈદી વંસ કુરેસી કુસઈ મકાકાબાને એક સો ઉંટ દાન કર્યું (૧૧૩૭ ઋગ. ૮–૨–૬–૧૦) **અહમદી અહં સુર્યો** સત્ય સ્વ રૂપ પિતા અબ્દૂલ મધા મુરતુ જગૃભ કાબા કણબા ઋષિનો મિત્ર ઈન્દ્ર – અહમદ (૧૧૩૮) વાવૃત્યા કણ્બા પ્રસંસીતી ઈન્દ્ર મરૂ અલા સંગાથે નબી ઈન્દ્ર **પ્રગટ ઇમામ ઇન્દ્ર** (૧૧૪૦) પ્રથમ ઈન્દ્ર રૂષિહતા બલ તેજ તપથી દેવોના અધીપતી થયા બે પ્રસંસા ઘોડા અને ઉંટનાં દાન સત મહંમદી (૨) ઈન્દ્રનબી ઈન્દીર (૧૧૪૮) હશ્વીનો હુસેની કુમારો અંતરિક્ષ સ્વર્ગ મૃત લોકમાં પંચેતન પાક મનુષ્ય રૂપે (૧૦૩૩) અહીર બુંધનય અર્બુદ નબી સં નો ભવંતુ વાજીનો દેવતા સીતદ્રવઃ સ્વર્કા વાજીન નામના દેવ સુખ શાન્તી આપો બાજકુરાન ઉર્ધવિ અગ્ની સુમતી વસુ અસુરેન પ્રતીચી પછીમે પ્રવાવૃતે સુપ્રયા અરબીસામ વીસપતી વીરાટ ખાતુર ઉસા જમાયન જમાઈ મુર્તિજા સુભ્રા અર્બા પંથ કુરાણ શ્રોતા ઉમા સંતીદેવા દૂત વિશ્વદેવા (૧૧૪૦) હે ઈન્દ્ર શારણ્ય દેસ. આવીસ કરણી નુંવન સારણ્ય કુરૂક્ષેત્રે ઋષિ યોએ. ઈન્દ્ર નબીની સ્તૂતી કરી (૧૧૫૨) અસુરે સ અંતી સૂર્ય (૧૧૫૭) ઉમા ફાતમામ સોમ (૧૧૬૦) ઈન્દ્ર અંતિમ ઋષિ સઉસમીન (૧૧૬૧) **દાસુસે ગૃહે ઇન્દ્ર મહમદે બરાખથી પધારો** (૧૧૬૨) ઈન્દ્ર પાક અદભૂત રૂપ (૧૧૬૭) સામ રાજ્ય ઈન્દ્ર કુરેસીણ નામ નબી નરં નૂર સાહ મહંમદી ઈન્દ્ર ઈશ્વર સ્તૂતી (૧૧૬૮) ઈન્દ્ર મહાન સત્ય બ્રહ્મ તૂ વીર્કરમી ઈન્દ્ર ઋષિ મકે ભીસ્ત સામ ભીસ્તં કુરેસીન (૧૧૭૭) ઈન્દ્ર ઈશ્વર રૂપ દેવદૂત અસુર ઈલેકીરા મનુ તેજસ્વી (૧૧૭૯) સુરતો વિષ્ણુ ઈસ ઈલહુસામ (૧૧૮૩) હે મુરતુજન તમો સજાતીના બંધુ મીત્રરૂપ મુરતુજા (૧૧૯૦) ઈલ ઈસવ પ્રતી જાતવેદા સ્તૂતી (૧૧૯૨) ઉસના કાવ્ય **અસુરા પ્રીરાણા રૂષિ આયોજીત** મનૂ જાતવેદા નૂહ જાતિ પર કાવ્ય કુરાન અગ્ની દુત (૧૧૯૫) મહામદ પુજનીય સર્વશ્રેષ્ઠ (૧૨૦૫) વાવૃત્યા ત્વસ્ટા જમાઈ વાયુ મુરતા (૧૨૦૪) વધુ પરદા અધી વ (૧૨૧૧) ત્રીણી એક મદીની (૧૨૧૫) નયા અર્બુદ નબી આરબ (૧૨૧૭) ઈન્દ્ર પાંચજના પંજેતન પાક (૧૨૨૩) ઈન્દ્ર મહમદ સ્વર્ગે બંધુ (૧૨૪૭) અગ્ની કકુદ ખુદા અગ્ની પાક કવી વ્રાત તમ અગ્ની (૧૨૫૦) યદુ ઈલુ ઈલયાસી (૧૨૫૬)

મહામદ અલંમ ઇસ ઇસલમ ઇલહુસ અલ મકાય પ્રતી મકદૂર ઈન્દ્ર મદીના (૧૨૫૭) ઈન્દ્રને અશ્વ અને ઉંટનાં દાન (૧૨૫૮) એક સો અબ્દુલા નામે અસવંદને બલી દાન અબુ મુતલીબની માનતા બાધા અબ્દુલા પુત્ર મહામદ ઉદય ઈન્દ્ર મહાન (૧૨૦૯) હે વિશ્વા દેવા અસુરા રૂતં સઈયદી દાસુસે પર કૃપા કરો (૧૨૩૦) ઈન્દ્ર નબી સતપતી અલી મુરતુજા દાસોને ધન આપો (૧૨૩૧) એક અલ્લા ભૂવન રાજા ખદીજા પતી ઈન્દ્ર સહામદ મદીનતી (૧૨૩૩) રથ યવના વૃતહંતાનર ઈન્દ્ર મનુષ્યરૂપ ઈન્દ્રા અગ્ની સ ઉમાપતી (૧૨૩૪) અગ્ની ઉસા રૂકમી યમ ઈલા અગ્ની ખાતુન દેવા દેવદૂત અગ્ની નયા નબીય સા વાચા તોબા નવા અરાતી રાવણાં આર્યઅરાતીને દૂર કરો સીવદૂતે વીવસ્તમનુ વર્તમાન નબી આમીનાં ઉઝા અહૂતી વસુનાં ચ પ્રતીવ્યં નબી આમીનો (૧૨૩૫)

અહૂત નબીય સા અંતિમ નબી આમીના ઇસ (૧૨૩૬) ઈન્દ્રના ૭ મુળ સાથી આરબી ઈન્દ્રનબી આમના કે પુત્ર (૧૨૩૮) નાભા નબી પ્રસંસીત (૧૨૩૯) વેન (મલેચ્છ) ઈરાનુ હુસેનો ઉસનો વ્રાતમ ઉપ નબી આમીના કે ભૂવના હુસ્ના વેદ નબી આરબી કાવ્ય વિશ્વ કુરાન ત્રણ સ્થાન યહુદી ઈરાક ઈરાન આરબ (૧૨૪૦) મુરસહ વરૂણ

રૂષી **નબી વિશ્વદેવા અનુવ્રાતા** (૧૨૪૨) જાતવેદા પ્રતી અહૂર કુરેસી અબ્દુલો પુત્ર શ્રુત કુરાણ દૂર દેસી આરંભન જીબ્રાયલ અરબ સબસ પતી કુરાન ઉતારી ઈન્દ્ર સ અમીન (૧૨૫૧) ઈહત્વા ગોપરાણી સા ઈસા મહેમંદ તુ સરો ગૌરો થયા પીવ (૧૨૫૩) અસવદનીય નબી તા ચરણ યદી બ્રહ્મ ભય ઈદૂદદી દૂત મહેંદી વિશ્વા યદવ ઈલાવ ઈન્દ્ર વસુ સર્પાહા (૧૨૫૪) સૂની દાસ મુર્તયો યં મરૂતો યમઅર્યમા મીત્રઃ ફાતૂન દ્રૂડ (૧૨૬૨) યથા કલામ યથા સફં યથ રૂણં સં નયામ હુસેનો ઉદય સઉદીયો ઉદય (૧૨૬૪) સોમ રાજન મરૂ અલા વ્રાત્યા અલાતી દક્ષ આમીનુર ઈન્દ્રય પર આમીનો મરૂઅલા ખાતૂ દેવા (૧૨૬૭) ઉગ્રવીર નમસ સઈદીમ વૃજીત ઈન્દ્ર યજ્ઞ અસૂર ભી મહેમદ આવહ (૧૨૬૮) હે ઈન્દ્ર **મહંમદ ઋષિ રથ સહીત પવન રૂપી આવો** (૧૨૭૬) મહમદ ઈન્દ્ર પ્રગટ થયા એકસો ગધેડાં એકસો ઉંટ એકસો ભેડ એકસો દાસ દાન પાત્ર (૧૨૭૮) નબી ઈન્દ્ર અગ્ની જ્યોતીરૂપે ધૂમકેતુ અનેક રૂપ (૧૨૮૨) અગ્ની હજરત દેવ રક્ષસા (૧૨૮૬) ઈન્દ્ર હજરતી હાજી સતપતી સ ઈસ્લામ ઈન્દ્ર સ અમીન વાવૃતા કુરેસ અરાતી ઈન્દ્ર ભદ્રા અબ્દલાપુત્ર (૧૨૮૭) અરાતી ઈન્દ્ર (૧૨૮૮) ઈન્દ્ર મહાઃ નામ વેન નબી (મલેચ્છ) દેવ મનુ પિતા દ્વારા ઈન્દ્ર અશ્વયત્ર મકાયા મકા યજ્ઞ (૧૨૮૯) પાંચજના પંજેતન આવીસ અસુર રક્ષત અરબી વિપ્ર અબ્દુલવીતાય (૧૩૦૩)

અસૂર અલાહ ઉગ્રમ વિકરાળ રૂપ (૧૩૨૧) ઈન્દ્ર સઉમતી ચીત્ર ગ્રામ કાબા ગૃભાય મહા હસ્તી દક્ષિણેન તુ વિકરમી તુ વિદેશીનાં તુવી મદમ નબી ઈન્દ્ર (૧૩૨૩) વામસ્ય પ્રચેતસ ઈસાન અસૂર (૧૩૨૪) ઈન્દ્ર સામ દેસી વિષ્ણુ મુરતુજા હશ્વીના હુસેની સજાતીય ભ્રાતા મુરતજા ઈન્દ્ર જયેષ્ઠ નબી સુદાનવ માતુ કાબાય (૧૩૨૩) દેવાનાં ઈદ મહત (૧૩૧૭) અભય જનનમ વ્યજ્જનમ અબેજીદમ અભય જનમ અભય દાનમ (૧૩૨૪) હે અગ્ની યવની દાસુસોની રક્ષા કરો (૧૩૨૬) અર્બ સઈદીય ઉમા (૧૩૨૯) ઈન્દ્ર ઈલવ નબી સ્તદા આમીનતી નબી યવન દાસને ધન આપો (૧૩૩૬) **અલં ઇન્દ્ર અલંમત ઇન્દ્ર અલંમ ધામ અલંમ હાસીમ અલંમકાય** (૧૩૪૦) ઉપન્યા હરી અર્ભી સુતમ મદીના પતી સૂતં દાસ અસૂર ઉપન હરી સુતં વ્રાતા વિશ્વ કુરણતી કારૂ નબી ઉસમાન ઈન્દ્ર સુત ઉમતી ગાયના દુધને સોમ ખીર કહે છે (૧૩૩૮) આદ ઈસ આમીન્તી સ્વરાજ્ય (૧૩૪૨) ઈન્દ્રય તે નબીય વાવૃતુ ઈન્દ્ર દસ્યુને રત્ન ધન આપો (૧૩૪૩) ઈન્દ્ર વજ્ર આયસા ઈસ્લામ (૧૩૪૫) નદી નામ તે નદી જસુમતી દ્વારે (ખારુંપટ) દ્વારકા કૃષ્ણા અસુરને ઈન્દ્રે માર્યો (૧૩૪૬) ઈન્દ્ર અહમદ સપ્ત ચ અમીનાં પુત્ર (૧૩૪૭) યા ઈન્દ્ર ભૂજઃ આભારઃ આરબા અસુર ભયો જાયમાન નબી સત્ય ઈન્દ્ર (૧૩૫૦) ઈન્દ્ર ખદીજા પ્રિય (૧૩૫૩) **પૂર્વના દેવો ઇન્દ્ર અંતિમ પશ્ચિમ તરફ જાય છે**. ઈન્દ્ર મહંમદી ઋષિ નેમ કહે છે કોણ ઈન્દ્ર મહંમદ નબી વેન હજરત અહમદી (૧૩૫૮) ઈલાનયા સહદેવો અગ્ની દૂત (૧૩૫૯) અગ્ની નબીના સાથી ઉસમાન (૧૩૬૩) અભય ઋષિ મહામંદ ઈમામ નબી સુર્ય પુત્રી અને દસ અન્ય પત્નીયો દૂધ મીસરી થી સોમ બને છે પીયો મદીના અસુરો મધા મહમદા (૧૩૬૭) વિશ્વપતી પવમાન પાક સોમવિરાજ **પીરાણન કુરાન ફાતુન પવમાન ઇલેન્ચ હીરણ્ય નીલો રંગ** (૧૩૭૦) ઈન્દ્ર વાયુ હશ્વીન સાકં મદીન ગચ્છતી (૧૩૭૨) નૂરનબ્યસે નબીય ખાતુય (૧૩૭૩) આપ દ્વાર મદીના પ્રત્ના રૂણવતી કારૂ નાભા નબી સૂર્ય અકબરે ફાતુમા (૧૩૭૫) સોમા અસુર ઉગ્ર ઈન્દવા યા સોમ કલસ ઈસવ અંત પવિત્ર (૧૩૭૭) સંબંધી પાંચ વૃાતા પાંચતન સઉસ્મીન અપસ્વ (૧૩૭૮) **પાંચ મકારણ મહા ઋષિ** સ્વ આયુધ મદીન તમ (૧૩૮૦) કલસ ઈસવા મહામદ સર્વધા અસી (૧૩૮૩) વેનમ આદ ઈસયે અસ્મ ભયો અરાવા (૧૩૮૪) સોમ અસુર ઉગ્ર અસૂવ પદ નબીય અકરમ રૂચે જન્નત સૂર્યમ (૧૩૮૬) આ પવસ્વ મદીન તમં પવિત્રં (૧૩૯૫) આસૂર અર્સ બ્રહનમત પરી પીરયેણ ધામ દેવ બ્રવન અથઃ અર્બા વત સૂતઃ ઈન્દ્ર સીંચતે મધુ (૧૪૦૨) હે **સોમ મહમદમ મહી વ્રાતમ** (૧૪૦૩) યવન મદીનતમ પવિત્ર (૧૪૧૨) સોમ ઈસ્લોમ અરૂષો અસુરો (૧૪૧૩) અસુર સોમ તન કુરાન

વંત અર્બદે ઈલામસ્મ ઈસ્લામ ભયં સંયતમ (૧૪૧૫) સોમ પવસે પવિત્ર શ્રવસે મહમદીન તમસ ધારયા (૧૪૨૩) મહામદી મહીયુવ અને દસ પત્ની (૧૪૨૬) સોમાસ સઉમા અરબાવતી સુનબી સરણ્યાવતી પંજેતન સોમ ફાતમાં પુરૂષ પૃહમ રૂહમ (૧૪૨૭) પ્રતીચી સોમ તસ્થુત પછમી પવિત્ર સોમધામ (૧૪૨૯)

સોમ જ્યેષ્ઠ મહામદ અગ્ની અસૂરે અગ્ની ઋષિ પવમાન પાક પંજેતન પંચ જન પુરોહીત મહામદ મહાગમય (૧૪૩૦) મહમંદ રથી (૧૪૩૨) અયં સોમ કબર દીનં ધરતી મધુ સોમ ઈન્દ્ર મદીન તમ અંતિમ (૧૪૩૩) **(ઋગ. ૯-૩-૬૭-૩૦) અલ્લા વ્યસ્ય ફરસુર્નનાસ તમા પવસ્ય સોમ હે =** સોમ ઉમા અલાહ ફરસાથી સત્રૂ કાફરને કતલ કરો સોમ પવમાન અગ્નીદેવ (૧૪૩૫) પીર મેંદીર નબી ફાતૂમ અસવદા અસુરા વેન સાથે પૃથ્વી પર સોમ પવમાન ઉમા પાક કાબામાં પ્રગટ (૧૪૩૬) ઈયતી વાચં વાચા રયીસ અલ મુરતુય મુરતા અલી ઈસલોમ વિશ્વમા રજઃ સોમ પુનાનઃ કલમ ઈસુ સઈદતી સઉમા સોમ સ્વર્ગથી સ્યેન પાંખ બુરાખથી લાવી હતી વાચા સ અલ મુરતુય મુરતા અલી (૧૨૭૦ ઋગ. ૮-૫૧-૯) આર્યા અને દાસા અસુર બંને સુમતી એક સમાન ઈશ્વર નબીયસી નબી.

ઋગ્વેદ (ભાગ ૪) રામસર્મા આચાર્ય, બરેલી

પેજ નં. (૧૪૩૭) અગ્ર આયાત કુરાન વ્રાત ઈસવ સોમ ઈસ અબ્યે અબ્દુયુ અસુરદ નીતી હરીર કુરાન યજત પ્રતી અંતી સંયત મદો નૂરમના દેવસ્ય દેવીરૂપય અંતી દીવ પૃષ્ઠે અર્બહના નર ભસ્મલમ ઈસ્લમ (૧૪૪૩) હુસ્યનો યોની હીરણ્મ દેવ ઈરાણતી અર્બહ ઋષિ પ્રિયં ગીરા અશ્વો દેવાં અપ્યેતી યજ્ઞીય બુરાખ સ્યામ પરા અવ્યકતો દેવ **અસુરો દિવ રેભો અસુરો** વિરાજતી રૂપ વર્ણ કુરાણતી આયાત અસ્વદાય (૧૪૪૬ ઋગ. ૯-૪-૭૩) ત્રીન ત્સ મુર્ધનો અસુરદ રૂકુ આરબે સત્યસ્ય નાવ નબી વેના પવિત્રતમ રૂચા (૧૪૪૬) સોમ ઈસ્લામ વસ્તી વારી (૧૪૫૧) મુર્તજા નબી પિતા મદીના કાવ્ય (૧૪૫૫) પ્રત્યંક વિશ્વા પછીમે પાવન મદીનતમ સુમંગલમ ઈન્દ્ર (૧૪૫૭) ભૃગો નરાસંસ વિશ્વદેવા (૧૪૬૧ ઋગ. ૯-૪-૮૫) રૂષિ વેન ભાર્ગવ અબ્દલ ઈન્દ્ર અદબ્ધ પાક મદીનતમ આત્મ ઈન્દ્ર ભવસી વેન ઋષિ (૧૪૬૮) પંજેતન વિદેસી વિધર્મણી (૧૪૬૯) આસીસ નબીયસી નય નૃતસ્ય કનીકદૃત કુરાની (૧૪૭૧) જના **આયાત અન્તરીયતે નરાસંસ** દીવ્ય ધરતી અજજતે વ્યજજતે કૃતુમ રીહન્તે મદુના અભ્યજજતી અબેજીદ (કોડ નં. ૭૮૬) (૧૪૭૩) ઉસના કાવ્ય અસુર હુસના કાબા કાવ્ય (૧૪૭૮) તીગ્માયુધ સમત્સવસ અલાહ સાહબાન સત્રૂને મારો મારૂતં મતસી મહા મદસી મહામદ ઈન્દ્રો મદાય (૧૪૯૬) આ જાગૃવી રૂતા મદીનાં સોમ (૧૫૦૧) સોમો વિશ્વ સ્ય ભુવનસ્ય રાજા રૂપસં ઈરયન ઈરાન અદબ્ધા રેભ પદે અંતી કવી તનો મીત્રા વરૂણો મામહન્તા મદીતી મહામદ મદીન્તી (૧૫૦૫) રહમાન અવ્યવ્યં વારં વાજીવ (૧૫૦૬) પર્વમાન વિધર્મણી દાસુસે ગુહે (૧૫૧૦ કવી મહમદ પુરૂષ પુરહમ (૧૫૧૧) પીરાણતી મદીના (૧૫૩૩, ઋગ. ૧૦-૧-૧) સજાતો ગર્ભો પ્રત્યદી દેવ **સૈય દેવસ્ય મહાન શ્રીયા ત્વમ અગ્ની** અતીથી નાભા નબી પૃથ્વીયા અરૂષો અસુરો જાત ઈલાયા અલાહ પદ પુરોહીત રાજન યક્ષીય યવનં દેવા- (૧૫૩૪) પીર દેવા ઉસતાં યવીષ્ઠ વિદ્વાન આ દેવા નામ પીર પંથ તદનુ પરબ અલહુમ અલાહુમા સઈદે હોતા વ્રાતાની યત પાકત્રા મનસા આ યજસ્વ નુરવત ઈરાનુ અક્ષાઃ સર્પાહા દેવ સુમતી વિશ્વ જન્યા (૧૫૩૭) ધન્ય નબી ત્વમ અગ્ની યવની દૂતો નામ મુરતજા મહામદ ઋષિ (૧૫૩૮)

નબીયોના નબી દેવ મનુષ્યના દૂત અગ્ની પાક મનુષ્યરૂપે ત્રણ ભુવનના નાથ અગ્ની પ્રાર્થના – (૧૫૪૧) હજરતી ભીષ્ટ અગ્ની અર્કે દેવા મન્દ્રા હોતા સજૂહવા હજીષ્ઠ હાજી સં ઈસ્લામ જીધરતી દેવાન તમ ઉસનાં ઈન્દ્ર અર્બા ચીન આ અગ્ની કુરાણ પ્રયમાસ ઉમાઃ (૧૫૪૩) સ્વસ્થી નો દીવો અગ્ની પૃથ્વીયા વિશ્વ આયુ દેહી યજદાય દેવ સ્વયં

હજ સ્વ દીવી દેવ દેવાન મકી તે પાક કુરાણ વત પ્રચેતા (૧૫૪૭) **અમીનતી પુત્ર નર પિતુ વેધા ખાદીજા** પુત્રી ફાતમા અસુર વીરા વૃતાનીવેદ સા નો નબી સવિતા વંધો વિશ્વ રૂપા આમીન્તી (૧૫૪૯) સ્વજાતી લીંબુજેબ વૃક્ષ અબુલતાલેબ અબ્દુલા વંસ યમ–યમી (૧૫૫૦) યદી મુસન્તામુસન્તુ મનુ કૃતુમ અગ્ની હોતારમ ખતુની વહીન મકા સ્ત વિષયતે અસુરો વેપતે મતી અગ્ની સુમતી મુરતો અક્ષત સૂનો અસુરનબી દેવપુત્ર મકી દેવા નામ ભૂર્રીહસ્યા (૧૫૫૫, ઋગ. ૧૦–૧–૧–૧૪) **માતલી કવી મુરતાઅલી** કવીય રૂકુ આરબી અંગીરા બૃહસ્પતી વાવૃતાન (મલેચ્છ) દેવા વાવૃતાન વાવૃતુયે સ્વાહા ન્યં અસવદાન્યે મદીનતી ઈમામ યમ (૧૫૬૦) ત્વમ અગ્ની ઈલીથો જાતવેદા યવનીકૃતી કુરાણ (૧૫૬૧)

આમીન અગ્ની મૃતને મૃત પુરૂષને કબર આપો શ્રૂતં જાતવેદા કુરાન વાણીથી દફન કરો પીતરુને સોંપી દો (૧૫૬૨, ઋગ. ૧૦–૧–૧૬) કબરીયાદ અગ્ની દૂરેહરામી પ્રહીરણોમી દૂરં કબરથી અગ્ની દૂર કરો મૃતને દફન કરો જાતવેદા કુરાન રક્ષા અગ્નીને માંસ મડદાં નહી અગ્ની પાક પવિત્ર પીતર છે (૧૫૬૩) ઉસન્તા હુસેન પિત્રુ કીયામત સુધી રક્ષા પાક દૂવા (૧૫૬૭–૧૦–૨–૧૮) ઈમામ નારી સુપત્ની રાજેન સર્પીસા સં વીસન્તુ **વિધવાનારી પુન લગ્ન સંમતી ઋગ્વેદ** (૧૦–૨–૧૮) મૃતને દફન માટીમાં (૧૫૬૮) (૧૫૬૯) મૃત મડદાને માટીમા કબર દફન કરો હે માટી મૃતને કષ્ટ આપસો નહી વિશ્વ હાસ્મી સરણમ અમીના તુ પ્રતીચન નબુવત મહામદ ઈસવ (૧૫૭૩) યજ્ઞાસ અહમદુ વ ઈસે અગ્ની જાતો અથર્વણા વેદ વિશ્વાની કાવ્યા જાત વેદા કુરાન (૧૫૭૬) હે ઈન્દ્ર વેદોકત જૂઠા વેદ વાંચનાર અસૂરનો નાસ કરો (૧૫૮૩) હય સા મનીષા સર્પાહા સુપારા ય અન્તીનિયુત પુષા અબેસ્તુ માહીન મસીહી વયમ અસ્માકં દેવ પૂસન મદીનાં ચ સાધના વિપ્રાણાં (૧૫૮૬)

સચવન ચવ સાદો જના નામ મહંમદ અર્બુદેઅંત સર્વના પાલન કર્તા ઋષિ અંતીમ (૧૫૮૭) આમીના વિધવા બાળક ન્યકુ નબીનામ ધાયમાતા એ દૂધ પાયું (૧૫૮૮) પ્ર યુગા જનાનામ સધઃ સીસ્ના અમીનાનો નબીયાન સઈદી મુહરન મમદીન મદીન (૧૫૮૯) વિશ્વ નબી અલીના સસુર મહામદ ઈન્દ્ર વીશ્વેસ વેનં વૃજન ઈસ (૧૫૯૦) મદીન ઈન્દ્ર પ્રત્યંચ મતસા કુરેસ્ત વરાહં કથા અહમદ પાક સ્તવ સ મનીસામ (૧૫૯૨) ગીર તે તૂ વિજાતી પૂર્વનર ઈન્દ્રપતી સીક્ષા અંતી (૧૫૯૮) અસ્ય દેવા સુમતી સનીલા અસૂરસ્ય પવન સમાન વિભ્રમાણાં ઋષિ ઈલુસ (૧૬૦૦) ગોવત્સ **અગ્ની નબી આમીના દેવા**ના વ્રાતપા યુવાન થયા ઈન્દ્રાઅગ્ની અહમદ ઈલહન (૧૬૦૧) ઋષિ ઈલહસ ની રક્ષા માટે અસુરદેવ આવ્યા મુસાન પધતી સીસ્ના ઈન્દ્રીય છેદન મહ મઘવન ઈન્દ્ર મૂલયા મરૂઅલા મુરતાઅલી મહમદ ઋષિ (૧૬૦૩) ઈરાણી વાંવૃત્યા સાગરવી મહમદાન અહૂરન જન્મીય નબી (૧૬૦૪) દીવ્ય અંગીરા ઈરાણી (૧૬૦૫) બભ્રૂનર અગ્નીર અંતી વ્રા.સલ્લાઃ ગણ રાજા પ્રથમ વ્રાતમ (૧૬૦૬) અબ્દુલનો ઈન્દ્ર અગ્ની વેલકમ (૧૬૧૩) જેહવા ગુરૂદેવ ઈલા નમઃ (૧૬૨૨) પ્રતરં અલયન હસ્યન (૧૬૩૪) **ઇન્દ્ર ઇલેન્ય નબી પ્રથમ** (૧૬૩૯) મહમદ મદીન સ્તૂતી સઅલાહંમ સલાલા હંમ (૧૬૪૪) મહમદ અબ્દુલ અગ્ની જાતવેદા કુરાન દેવ એક (૧૬૪૭) ઋગ. ૧૦–૪–૫૩) યમે સામ મનસા વિદ્વાન પુરૂસ કીતબાન પૂર્વા અસ્મત અરાતી હોતા નિષદાય જાયા નબી યજ્ઞીયાન દેવા ઈલા મહા ઈદયા હાજી સાધ્વી મકાદેવી નો આદ યજ્ઞ જેહવા ગુહમામ સુરભી વસાનો ભદ્રા મકા દેવહૂતી વાચા પ્રથમ મસીહ યેન અસૂરો અર્ભી દેવા ઉર્જા ઉત પંજેતન પંચજના યગ્નીયા અગ્ની દેવ પ્રગટ આગમન પૃથ્વી અને અંતરિક્ષની રક્ષા કરો (૧૬૩૭) સહમેદાં અમીન સુ (૧૬૩૯) અહમેદા સાસ્વત આહવય અમીનો આહવય દૃલહા અબ્દુલા **મહંમદય મદીના સ્તૂતી સા અલહંમ અલાહુમ** (૧૬૪૦) **અહંમદ સર્વે સર્વા સર્વેશ્વર મહમદ** (૧૬૫૧) પંજેતન પંચ દેવ ત્રીસપ્ત ૩ × ૭ = ૨૧ ૭૮૬ સરવાળો ૨૧ ઈન્દ્રના ત્રીસ સાથી નબી પ્રગટ (૧૬૫૩) ઋગ. ૧૦–૩–૫૬)

ઇદં એકં પર ઉત એક ત્રતીયન જ્યોતીસા વાજીન કુરાની દેવ એક ઇશ્વર અંસ ત્રણ જ્યોતી દીવ ઈમામીયા દવીધા સૂનવો અસુરં સ્વવિંદમ સ્થાપયંત તૃતીયેન કર્મણા નબી (૧૬૫૭) ફાતુય પ્રતરં નબીય સ્થીત અરબે ખાતુમ રથ અધમ યવન નિરરૂતી દૂર કરો (૧૬૫૮) ઋગ. ૧૦–૪–૫૯)

અસુર નીતી પુનર સ્માસુ ચક્ષુઃ પુનઃ પ્રાણ સૂર્ય અનુમતે મરૂ અલા સ્વસ્તી પુનરઅસુર પૃથ્વી ધો અંતરિક્ષ દદાતુ અસુર નીતી કબુલ (૧૬૬૦) આ જનં ત્વેસ સંદૃસો આગમન વિભૃતોનર (મલેચ્છ) અસુમતી અસુરનીતી ઈક્ષાવાકુવ ઈસાક યાકુબ અરબે પંચ કુરેસ્તીય ઈન્દ્રસૂર્ય અસુરમતી કબુલ યાને ઈસ્લામ કબુલ દેવતા અસ્માદી (૧૬૬૪) મક્ષૂ કનાયા મકાના સખા નબીય આરાધો તુરણ્યન (૧૬૬૫) સા નો નબીય પરમ અસ્ય અહમદા પછમી વેન (મલેચ્છ) (૧૬૬૬, ઋગ. ૧૦–૫–૬૧) ઉપમા ગાઓ કનાયા અનુ અશ્વ અંતસ્ય ચીત ત્વમ ઈન્દ્ર શ્રૂતી ત્વમ સુદ્રવીનો સત્વં યા અલા અસવદનો સત્વં યા અલા અસવદનો વા વૃતે સુનુરતાભી ઈન્દ્ર રાજા ગવીષ્ઠ સરત્ સરણ્યુ કારૂ જરણ્યુ ઈન્દ્રને પ્રાર્થના (૧૬૭૪) ખતુયનતી ક્રતવો કરૃતોબા રૂત સઉદી ત્ય વેન નિતી વેના અંતી ફાતુયન અંત્ય આદેસ નરાસંસ પુસણ ગુહયમ અગ્ની દેવ ઈદમ અર્ચના ગીરા નરાસંસ – વેન – નબી (૧૬૭૬)

દેવાસ ઇલયાં સચા નાભા નબી પ્રથમમ ઈસાન અસુર નર (૧૬૮૦) દેવ મરૂત અલીયા તી (૧૬૮૪) ઈમામ દીયમ રૂતં પ્રસંસા દીવસ્ય પુત્રા અસુરા વીરા બૃહસ્પતી કુરાન્ની દૂવા કન્ની ફૃદન્ત (૧૬૮૯) મદીના ધરતી અગ્ની તદ ઈદમ નબીય પૂર્વમ ઈલીતા (૧૬૮૫) સઇ સત્યેભી સખાભી તે સત્યેન મનસા ગુપ્ત યદા બાજમ નબી બૃહસ્પતી સત્યમ આસીસા કુરણ તોબયદ કીરીમ સઈદવ સ્વભી રબી પછીમ મૃતો મુરતો આપ ભવન્તુ સૃણુતે વિશ્વસ નબી ઈન્દ્રો મહાન મહત અર્બુદ સ્ય (૧૬૮૮) ઈદમ કર્મ નમો અર્બીયાય યાઃ પૂર્વીર નવાનો નબી ઈતી (૧૬૯૭) યદ દેવા અદા સલીલે સુસં રબદા અતીષ્ઠત (૧૬૯૮) ત્વમ ઈન્દ્ર સ અલા વૃકાન હશ્વના વાવૃત્યા (૧૬૯૯) ઈલાહ અનુ ત્વા દેવા સબસ મદીનતુ પરિબુધ્નાત વય સૂર્પણા ઉપ સઈદુર ઈન્દ્ર પ્રિય મેઘા ઋષિયો નાધમાના (૧૭૦૫, ૧૦–૬–૭૭) અર્બ પુરૂષો વાચા સુ મારૂતં અબ્રહમા ઋષિ મહા ગુણ મુરતુય દીવસ પુત્રા અક્રાન વાવૃતુ અભ્રામન સૂર્ય વિશ્વ સૂર્ય અર્બા ગયં સૂવ પ્રથમ મનુષ્ય રૂપી મુરતુજન પુણ્ય કર્મથી દેવ થયા તેમને કોઈ હરાવી સકતુનથી પૃથ્વી – સ્વર્ગમાં મુરતૂજન પ્રગટ થયા મનુષ્યથી દેવ ઈસ્લામ ગૃહણથી દેવ થયા આરબી રૂપ (૧૭૦૯)

મરણસીલ મૃત મનુષ્યોમાં નિવાસ અગ્નીદેવ અવિનાસીની મહાનતા કુમાર અગ્ની પ્રગટ જન્મથી માતા પિતા મૃત્યુ અગ્ની તસ્મે સહસ્ત્ર અક્ષ વિશ્વ પ્રત્યંકસી પછમી તમે દેવ નબી અગ્ની (૧૭૧૧) અગ્ની હજરતં કુરાણમ અગ્ની ભયો નિરદ હજરૂતમ હજરત અગ્ની બીસ્મઈલતે બીસ્મીલતે માનુષી અગ્ની મનુષો નહુસો વિજાતા અગ્ની ઋષિય યાઃ સહસત્રા હુસનોતી (૧૭૧૪) વિશ્વકર્માની સામી સ્થાન સામ ઈસા મદનતી યાત્રા સપ્ત ઋષિ એક ધાતા વિધાતા પિતા દેવનામ એક ઋષિ હજરતી નબુના અસૂર તે સુર સામ કુરાની ઈમાની મકા અસવદે નબી કાબા પ્રથમ હજ યાત્રા (૧૭૧૫) રૂગ.૧૦–૬–૮૩) **આમીના પુત્ર નબી આમીના દેવ માતા આમના દેવી જીયારતે નબીમહમદની** દૂવા પ્રાર્થના હે માતા મારું અભાગ તમારા સબનું આયોજન કરી સકયો નથી કારણકે માતા આમનાં મૃત્યુ વખતે મહમદની ઉંમર ૭ વરસની હતી પીતા જન્મ પહેલાં મૃત્યુ સ્વર્ગસથ થયા હતા તમારી સેવા પૂજા થઇ નથી જેથી લજીત છું હે માતા **આમનાં દેવી મારી રક્ષા કરજો** હુ મહમદ તમારા સરણે આવેલ છું મને દર્સન આપો જેથી રાક્ષસોને મારવા સમર્થવાન બનું હે સર્વાધીકાર સહનસીલ વૃજધારી મન્યો આમીન્યુ દેવી કૃપા કરો આમના પુત્ર મન્યુ દેવ નબી સ્વયંપ્રગટ ઉત્પન્ન આમીન્યુ દેવ નબી તેજ જાતવેદા અગ્ની અને ઈન્દ્ર છે તેજ વરૂણ છે સર્વ મનુષ્ય તેમની પુજા કરેછે મહાબલી મન્યુદેવ નબી પધારો નબી મન્યુ દેવી પીતા અબ્દુલ સહાયતાથી રક્ષા કરી સત્રુનો નાસ કરો અમોને ધન

આપો આમીનુ વીઘા વજ઼ સહ ઓજ વિશ્વ માનુષ એક આમીનું પુત્ર દેવ મન્યુ દેવ ઈન્દ્ર, રેવાસ, **દેવ મન્યુ હોતા વરૂણ જાતવેદા** કુરાની મન્યુદેવ બીસ્મીલતે, બીસમ ઈલતે, માનુષીઆર્યા, તપસા, સજોષા, અભૂત ઓજા, સ્વયંભૂ ભામો, અભીમાત ઈસાહ, વિશ્વ કુરૂસણી સહુરી, સાહબા, તંત્વા આમન્યુ અકરત જીહીરત ઈલાહં સ્વા તનુ બલદેયાય દેહી અબ્દલા પુત્ર અયંતે ઉપમેહય અર્બાદનબુત પ્રતીચીન નબુવત મન્યો દેવ વજીન નબી (૧૬૯૧ ઋગ ૧૦–૬–૭૦)

ઇમામ તે અગ્ની ઇલાહ પદે આ દેવા નામ અગ્રય આવહ યાતુ નરા સંસો વિશ્વ રૂપે રભી ઈસવ રૂતસ પથ નમસા મીયે તો દેવ દેવતમ સસ્વતમ ઈલતે દૂત મનુષ્યાસો અગ્ની બહીસ્તેર ઈસવ અહ ઈલતા મનસા દેવ અરબી ઈન્દ્ર જ્યેષ્ઠ (૧૬૯૩) દેવી દીવો દૂહીતરા ત્થા ઉસા ખાતુન સા ઉસતી ઉસનત સઈદનતુ સુભગે ઉપસ્થિત મનુષ્યવદ યજ્ઞ સઉદીતા ઈલા દેવી અસ્વદાતી દેવઃ કુરાણ વત અગ્ની વરૂણ ઈન્દ્ર દેવ મુરતો અન્તરિક્ષથી આવો અર્બી વીશ્વ સઈદનતુ આહજ યાત્રા સ્વાહાદેવા (૧૭૧૮ ઋગ ૧૦–૮૫–૧–ગેજેટીયર) **એક સત્ય સ્ત્ય થી ઉદભીત ભૂમી,** સુર્ય, દ્યો, આદીત્ય સોમ બલીન નક્ષત્ર વિગેરે સત્ય વડે (૧૭૧૯) અરેબીયા સઈદનુ દેવી ઉદય દેવ નરાસંસી નબી રૂચા સુર્યાયા અસુરયા ગાથા પરીષ્કૃત ચીત ઉપઅર્બન ચક્ષૂ અભ્યજજનમ અ.બે.જી.દન (કોડ નં. ૭૮૬) સૂર્યા પતિમ ખાતુર્યા હુશ્વના વરા (૧૭૨૧) નવો નબી ભવતી જાઅમીનો સુકં સાલમલી દીપ વિશ્વરૂપ હીરણ્ય વર્ણ ઉદીસર્વાત પતીવતી હયેસા નમસાઈલે ઉદીસર્વાતુ વિશ્વા વસુ ખાદીજા **નમસેલામ હે નમ ઇસ્લામ** વિઘી વિધવા વિવાહ પુન લગ્નની છુટ આપી છે (૧૭૨૩) ખાદીજા નીલલોહીતં ભવતી કૃત્યા સકતી ખાતુય સકતી નિકાહ નબી વિશ્વાવસુ પરાદેહી સામ અલયંમ બ્રહ્મભયો વિશ્વા વસુ ખાતુજાથી એક પુત્રી ફાતૂવતી પદૂવતી (૧૭૨૪)

ખાદીજા ને સૌભાગવતી માટે પાણી ગૃહણ પુનલગ્ન પુન પતી પુન પત્ની ખાદીજા પૂન લગ્ન પૂર્વે ૩ પતી સ્વર્ગસ્થ (૧૭૨૫) ઋગ. ૧૦–૮૫–૪૧) ખાદીજા સૂર્યાયા અસુરીયા પુન લગ્ન નિકાહ પધ્ધતી પૂર્વે ૩ પતી સ્વર્ગસ્થ ચતુરથ પતી મનુષ્ય રૂપે નબી મહંમદ ઈમામ બ્રહ્મા સરસ્વતી તુરીયા ચતુરીયા ખતુરીયા ખાતુમા સૂર્યાયા અસુરીયા વિશ્વા વસુ નબી મહંમદ – સાવિત્રી સવિતા સાવિત્રીપતી જેના ૩ પતી મૃત્યુ તે સાવિત્રીપતી જુઓ ડી.વી.એસ. આપ્ટે. સાવીત્ર્યુ ગાયત્રીયુ ખાવીત્ર્યુ સર્વ એકજ નામ સામુલ્યંમ મુસલંમ (૧૭૨૫) રયીચં પુત્રાં સ્યદદા **અગ્ની મહયમંદ ઇમામ, પુન લગ્ન**થી જૂનો પરીવાર ધન દોલત પુત્રો સહીત દાન મળ્યું. વેદ માં ૧૦ પુત્ર બનાવવાનો આશીર્વાદ છે. આયુ સો વરસ મુસલંમ નીતી (૧૭૨૮) મહમદ ઈન્દ્ર નબી પત્ની ઈન્દ્રાણી સુભગ ઈન્દ્ર સર્વશ્રેષ્ઠ ઉત અહમદીમ ઈદુભા મદીન ઈન્દ્ર (૧૭૪૯) ધર્માણ અગ્ની વિદદ ખાતુન યહવ મુસસ પુરોહીતં તનુન્ ફાતુ પુત્ર હશ્વીનો ઋષિ પ્રહૂતા આસુર તમે કુરાણ ઈન્દ્ર મુરતો વિશ્વ કુરેસ્તીય દીવ હસ્યેનો અસૂરસ્ય નીલય (૧૭૫૦ ઋગ. ૧૦–૯૨–૧૧)

તેહી ધાવા પૃથ્વી ભૂરી રેતસા નરાસંસ સ્ચતુરંગો યમોઅદીતી મુરતો વિષ્ણુ રહીરે ઈન્દ્ર નરાસંસ ચતુર અંગ ખાતુર પતી (૧૭૫૪ ઋગ. ૧૦–૯૪) ઋષિ અર્બુદ સર્પ દેવતા ગ્રાવાણ કાલા પત્થર કાબાન, પ્રેતે વદન્તુ પ્રવયં વદામ ગ્રાવ ભયો – કાબા વાચં શ્વલોક ધોસં ભરત ઈન્દ્રાય સોમીન સઅમીન (૧૭૬૩) ઈન્દ્ર મહમદ દાઢી મુછ હરી શરીર લોહસમાન ઈન્દ્રશ્રેષ્ઠ (૧૭૬૯) આ દેવદૂત અજીર કીતબાન સંત નબી પ્રતીચીન નબુવત પ્રતી વાવૃતસ દધામી (૧૭૭૦) ય દેવાપીરઃ સંત નબી પુરોહીત હોત્રાય વૃત અગ્ની (૧૭૭૫) માકીરણ દેવા મકા અનૃતસ્ય વર્પસ સવિતા સાવીત્રયુ ગવરીય ઈદય સઈદન દૃય વસવોદેવહ ઈલનમ ઈલંમ (૧૭૮૩) ઈન્દ્રસ્ય વૃષ્ણો વરૂણસ્યરાજ્ઞ મુરતો સધર્મ અગ્રેમહામદ સામ ભુવન યવાનાં ધોસ દેવાનાં જય મહમદની સેના રચના સુંદર હતી. મકાના (૧૭૮૬) અપો મહીર ભિસસ્તીર ઉચ અજાગરા અસવદી દેવ એક બાંગ, અજાંન ઈન્દ્ર (૧૭૯૪) ઈન્દ્રદૂતી ઉમ સલમા સરમા યુધ વખતે

સેવા કરી ઋષિ **અસૂરા (૧૭૯૮) બ્રહસ્પતી પત્ની** જૂહૂ સુંદરીને ચન્દ્રહરણ કરી ગયો પત્ની બનાવી અને ચન્દ્રની પત્ની ગુરૂબૃહસ્પતી લઇ ગયા હેરા ફેરી કરી ચન્દ્રની પત્નીને પાછીવાળી હરી ઓહમ તતસત (૧૮૦૭) ઋગ. ૧૦–૧૧૪–૫ ગજેટીયર) એકં સત્યં સત્ય એક ઈશ્વર, સુપર્ણ વિપ્રા કવીયો વચો સન્તં બહુધા કલ્પયંતી એક ઈશ્વર વિદ્વાનો પોતાની દૃષ્ટિકોણથી વિભીન રૂપે માને છે (૧૮૦૮) વરસમાં એક વાર ચાલીસો તપ સ્તોત્ર પાઠ દવાદસ ધામ ૧૪ ઈમામ ઈશ્વર મહીમા ભુવનમાં સ્થાપિત છે સુરમ અહુર હરી ઈન્દ્ર મુલમંત્ર વાકયમ

(૧૮૦૯, ઋગ. ૧૦–૧૧૫) બાલક રૂપ અગ્ની નબી દુધપાન માટે માતા–પિતા પાસે નહી કુરેસી રીવાજ પ્રમાણે દૈત્ય કર્મ ધાય માતા હલીમા એ દુધપાન કર્યું ભસ્મના વીધી પછી માતાને સુપ્રત કર્યો અગ્ની ઈન્દ્ર નબી મહાન અગ્ની સૃષ્ટીના પાલનકર્તા થયા હે મનુષ્યો સ્તુતી નબી અગ્નીની કરો (૧૮૧૧, ઋગ. ૧૦–૧૧૬) સોમમ મહત મહંમદ ઈન્દ્રીયાય આદીવ અરર્બાહ અમીનો – ઈન્દ્રો તિગમાની ભ્રાસયાન ભ્રાસ્યા નબી – ખ્રાતુજુય નામ હરી ભયામ ઈન્દ્ર (૧૮૧૫) અગ્નીર ઈલે નબી ગીરા સરૂચા પ્રતીકમજદહ (૧૮૧૭) ઈતીવાઈતી પંજતન પંચ કુરેસ્તીય કુરેસી ઈતી (૧૮૧૯, ઋગ. ૧૦–૧૨૦) તદઈદાસ ભુવનેસુ જયેષ્ઠ જજ્ઞ ઉગ્ર નૂરમન પધો જજ્ઞાનો ઈરાણતી વિશ્વ મદીની ઉમા વાવૃતાન સબસ ઈતી સઈદી ધના જયન્ત મહમદે અનુ મદીનતી વિપ્રા પ્રકાસમાન સુર્ય સમાન પ્રગટ ઈન્દ્ર સર્વશ્રેષ્ઠ **(૧૮૨૧) ય આત્મદા બલદા યવન** અબ્દલા યસ્ય વિશ્વ ઉપાસતે પ્રસીસં આસીસંયસ્ય દેવા યસ્ય સાયા મુર્તયા કસ્મે દેવાય હવિષા વિધેમ યો દેવ અસવદી દેવ એક આસીત (૧૮૨૫, ઋગ. ૧૦–૧૨૩) ઋષિ વેન દેવતા વેન વેન નબી વેન સમૃતી પુરાણોમાં વેન મલેચ્છ વેદોમાં વેન ૧૪ બ્રહ્માંડનો માલીક અયંમ વેન ઉદય વેન નમોજા પછીમે પ્રગટ ભ્રાત–વ્રા મલેચ્છ વેન નબી પત્ની ખાદીજા ઈસ મીયાંના (૧૮૨૭, ઋગ. ૧૦–૧૨૪) અસૂરા પ્રસંસા સંસામી પિત્રે અસુરાય સેવમ યજ્ઞીયા યજ્ઞીયં ભાગ મેહી અકરંમન્તર અસ્મીન ઈન્દ્ર વૃણાન ઉત્વે નિર્માયા અસૂરા અભૂવન (૧૮૪૦) ઈજાનમ ઈદ બાંગ અજાંન ઈદ ઈજાન દેવા વિશ્વનબી મીત્ર વરૂણા પ્રસંસા (૧૮૫૩) અગ્ને ઈચ્છા વ દેહન પ્રત્યંગ પછીમે સુમના ભવ (૧૮૬૫) શ્રધયા અગ્ની યથાદેવા અસૂર ઈસુ શ્રધામ ઉગ્રેસુ ચકીરે શ્રધામ સુર્યસ્ય નિમૃચી શ્રધે શ્રધાપયેહ (૧૮૭૨) સૂર્ય મામકા ભગઃ અહમદ વદવ ઈલા મહમદની અન્ય પત્નીયો સાથે એકતા (૧૮૮૧)

તુભયેતમ ઇન્દ્ર સ્વજીતં મહીમંદનં મધમ સોમસ્ય રાજ્ઞો વરૂણસ્ય ધર્મણી બૃહસ્પતી અનુમતી તવ અહમદ મધવન ઉપસ્તુત કલસં રૂપ નબી ઈન્દ્ર સીખર રૂપ કળસ (૧૮૮૫) ત્વમ ઈદત રથમ ઈદત રથમ ઈન્દ્ર અસુરનો સોમીનો સઉમીનો હવમ ત્વમ ઈન્દ્ર મુરતય અસ્ત્ર બુધ્નાય અબુતાલબ વેન્યમ (મલેચ્છ) ત્વમ ઈન્દ્ર સૂર્ય પછીમે સન્ત પુરસ્કૃધી દેવાના ચીત વસમ વેનપુત્ર પૃથુ (અસૂર) અસુરન ઈદ મકા (૧૮૯૦) ઈન્દ્ર સતચીત સબસ પાંચે તન પાંચ કુરેસી સૂર્યઈવ જ્યોતીષા (૧૮૯૨) હે પ્રસંસીત ઈન્દ્ર નબી મુરતાઅલીહ સાથી શત્રૂને દૂર કરો (૧૮૯૩) **હે ઇન્દ્ર નરાસંસ નામ** અગ્ની પ્રયાજમાં અમારી રક્ષા કરો રક્ષક (૧૮૯૪) અહમદ કાબા ધામ ઓસધી ઈસવહં વિશ્વે સુ ભુવને સુ અંત (૧૮૯૬) પ્ર અગની વાચમ ઈરય વૃષભાય સઈદી નામ સ.નઃ પર્સદતી દવીસ હે મનુષ્યો અગ્નની સ્તૂતી કરો યઃ પરસ્યા ઈરાને દૂરથી આવ્યા છે અગ્ની દેવ સ્વર્ગ ઉપર તેજોમય શ્રેષ્ઠરૂપે જન્મ ધારણ કર્યો છે અમારા સત્રૂને દૂર કરો અગ્ની નબી સ્તૂતી (૧૮૯૮ ઋગ. ૧૦–૧૯૧) ઋષિ દેવ અગ્ની તે જ્ઞાની, નબી આદેશ સંસમી ધુવસે વૃષ્ન અગ્ને **વિશ્વા ન્યર્ય આ, ઇલહ પદે મુલમંત્ર** સમીધ્ય સે સ. નો વસુના ભર, સં,ગછત્વં,સંવદધ્વં સં વો મનાંસી જાન તામ, દેવા ભાગં યથા પૂર્વે સંજાનાના ઉપાસતે સમાનો મંત્રઃ સમીતીઃ સમાની સમાનં મન સહ ચિત મે સામ, સમાનં મંત્રભી મન્ત્રયે વઃ સમાનેન વો હવિસા જૂહોમી, સમાની વ આકુતી સમાના હૃદયા ની વઃ સમાનમસ્તુ વો મનો યથાવ સુસ્હાસતી. હે અગ્ની તમારો સર્વત્ર નિવાસ છે વૃસન અગ્ની ધન આપો ઈલાહ પદ મુલમંત્રે સમીધા હે સજ્જનો એકત્ર

થાઓ **સમાન રૂપથી સ્તોત્ર ઉચારણ** કરો એક સમાન મન બનો દેવ એક સમાન ઉપાસના એક સમાન મંત્ર જાપ અર્ભી મંત્રીત કરું છું હે સજજનો તમારું કર્મ, હૃદય મન એક સમાન થાઓ એક સમાન ગતી મતી થઈ સુસંગઠન બનો એકત્ર મન–ધન–અન ભોજન સંગઠન મંત્ર પ્રાર્થના એક સમાન દેવ એક ઈશ્વર એક, મનુષ્ય અનેકતામાં એકતા ઈલાહ પદે **મુળમંત્ર પ્રાર્થના આદેસ** (ઋગ. ૮–૫૧–૯, ૧૨૭૦) વિશ્વ આર્યો દાસઃ સેવઘીપા અરીઃ સુમતી નબીયસી પવી રબી ભયેત. આર્યો અને દાસ અસુરા બને એક સમાન ઈશ્વર નબી સઉમતી – અરસ કુરસી પર લીખા થા ખાદીજા – નબી નિકાહ – અસુરીયા ખાદીજા સવિતુ વંધો વિધવા સાવત્રયુ – ખાવત્રયુ – ગાયત્રયુ ત્રણે એક જ નામ છે. **સાવિત્રીપતીત જેના ૩ પતી મૃત્યુ ચોથા પતી** નબી મહામદ નરાસંસ ઋગ્વેદ. સંસ્કૃતમાં સ.ખ. માં ભેદ નથી સૂર્યાયાઃ ખતુરયા યાઃ અક્ષર ઈસલામનો યા અલા છે યા દેવી યા અલા દેવી છે પી. એન. ઓક (વી.રાષ્ટ્ર વેદીક ઈતિહાસ) ઈતી રૂગ્વેદ ભાગ ૪ સમાપ્ત હરી ૐ....

વૈદિક વિશ્વ રાષ્ટ્રકા ઇતિહાસ (ભાગ–૧)

લેખક : પુરષોત્તમ નાગેસ ઓક (પી.એન.ઓક) દીલ્હી

પેજ નં. (૧૦) હીન્દુ મત ત્થા બાઇબલ મત પ્રમાણે ઈશ્વરે મુળ માનવને પોતાના સ્વરૂપ જેવાં બનાવ્યાં, મનુથી મનુષ્ય આદમથી આદમી કહેવાયા ગંધર્વ, યક્ષ, કીનર, નાગ–સુર, અસુર, રાક્ષસ, દૈત્ય દાનવ થયા, સમય જતાં કૌરવ કુળમાં ફૂટ પડવાથી ભીષણ સંહાર મહાભારત યુધ્ધ થયું કેવળ પાંચ પાન્ડવ ગણ માન્ય બચ્યા સામ્રાજ્ય ખંડીત થયું. (૧૧) કૌરવ, પાંડવ અંતિમ વૈદીક સમ્રાટહતા યુધ્ધ પછી દ્વારકા પ્રદેશમાં મુસલીમ યાદવ સાથે યુધ્ધથી બચેલા યદુવંસ યાદવો સુર, અસુર સીરીયા અસીરીયા આરબ ઋષિ પુલસ્તીનનું પેલેસ્ટાઈન જોર્ડન વિદેશોમાં વસ્યા તેઓ યહુદી નામથી પ્રસિધ્ધ છે (૧૨) મુળ વતનમાં પાછા ફર્યા બ્રહ્માના મનુ મીરીચી મલેચ્છી મનુ પુત્રી નામ ઈલા થયું, યા વત્ચંદ્ર દીવાકરો અંતિમ મર્યાદા (૧૩) અસુર કસ્યપ પુત્ર બલી નેતા થયા બલીનો પાતાળ પ્રદેશ આફ્રીકા આરબ અને યુરોપ (૬૪) મહાભારત યુધ્ધથી વેદીક સંસ્કૃતિ સનાતાન ધર્મ ટુટી ગયું દ્વારકા ધ્વંસ મુસલ યુધ્ધ બચેલા યાદવો યહુદી જયુઈસ્ટસ કહેવાય છે ઈરાન ઈરાક સંયુકત સીમા પ્રદેશ આજે પણ મોસલ નામથી પ્રસિધ્ધ છે ભારતમાં મોસલ પર્વ મુસળ યુધ્ધથી યદુઓ પેલેસ્ટાઈન યદુસલમ ઈજીપ્ત સ્થળોએ વસ્યા (૬૭) મહાજનો યેન ગતઃ સત પંથા (૬૯) **પ્રત્યેક વ્યકિત જન્મથી સૂદ્ર અસુર,** જન્મના જાય તે સૂદ્ર સંસ્કારાત ધ્વીજ ઉચ્યતે, સંસ્કારથી ધ્વીજ બને છે બ્રહ્મ વિદ્યા જાણે તે બ્રાહ્મણ (મનુસ્મૃતિ) વેદીક ધર્મમાં છૂઆ છૂત નથી (૮૦) વેદીક સનાતન હીન્દુ મુળસ્થાન તીબેત સ્વર્ગ વોલગા રસીયા ઋષિયોનો દેશ મધ્ય એસીયા મુળ ઉત્પતી વર્તમાન હીન્દુ વોલ્ગા (રસીયા) થી ગંગા (૯૦) સૃષ્ટી નિર્માણ પ્રથમ ધુધુકાર ધુધળું અંધકાર સત અસત પરે ત્યાં એક મુરતી હતી તે મુરતથી સત્ય બ્રહ્મ જ્યોતી સર્વત્ર ફેલાઈ ગઈ સૃષ્ટી રચનામાં યોજના પૂર્વક રચના થઈ ઋગ્વેદ ત્થા મહાભારત) ગીતા પ્રમાણે સપ્તરૂષિ ૭ પેગમ્બર અને ૪ મનૂથી માનવ પ્રજા થઈ (ગીતા ૧૦–૬) ૭૩ યુગ વહી ગયા આયોજન કરતાં. ઋષિ અને મનુથી માનવ પ્રજા યક્ષ કીનર ગાંધર્વ રાક્ષસ સુર અસુર રાક્ષસા જાતીયો થઈ (એતરેય બ્રાહ્મણ) ત્થા નિરૂકતી ૩–૨) (૯૧)

દેવ અસૂર પૂર્વે મુળ કોઇ પંચતન – પંચજન પાક હતા જૈમીની ઉપનિસદ બ્રાહ્મણ પ્રમાણે (૧–૪–૧૭) માં ઉલેખ છે. **યે દેવા અસૂરેભ્ય પૂર્વ પંચજન આસન** – પંજે તન પાક આસન બીરાજમાન હતા. સર્વત્ર ઈશ્વરનો વાસ હૃદયમાં બીરાજમાન (ગીતા ૧૮–૬૧) પૃથ્વી પર આતંક મુસળ ઈરાકી યુધ્ધથી યાદવો દ્વારકા છોડી પશ્ચિમે મુળવતન પાછા ફર્યા (૯૩) (૧૦૦) વૈદીક માન્યતા પ્રમાણે સૃષ્ટી ઉત્પતી ગર્ભવતી મહીલા

સેસનાગ ખટોલા પર વિષ્ણુ માઈ **તેના ગર્ભ નાભીથી** પ્રગટ બ્રહ્મા નાળસહીત ફોટો છે. ગર્ભવતી વિષ્ણુ માઈ સેસનાગ પર આસન લક્ષ્મી પગ દબાવે છે બ્રહ્મા જન્મ થયેથી લક્ષ્મીજીને પગ દબાવવા પડે છે જણતર પછી પગ દુખતા હોય છે. (પેજ નં. ૧૦૧) ચીત્ર આપેલું છે. (૧૦૩) વિષ્ણુ પ્રદેશ સ્થાન આંગ્લેસ ભૂમી અંગુલી સ્થાન ડુઈડો દાઉદી મંદીર ડૂઈટસ પાના નં. ૩૬ પર ઉલેખ છે. ઈગ્લેન્ડ ભૂમી વિષ્ણુ સ્થાન દાઉદી મંદીર બ્રહ્મા અબ્રહમા જન્મ (૧૦૪) બાઈબલ જેનેસીસ ખંડમાં ભગવાન જલ ઉપર બીરાજમાન હતા. કાબા મકામાં સેસસાયી વિષ્ણુ આદીનાથ આદનારાયણ આદમ થી બ્રહ્મા અબ્રહ્મા પ્રગટ થયા. મકા – **કાબા તીર્થધામ** સંસ્કૃત ગ્રંથ હરી હરેશ્વર મહાત્મય, **મહામદય એકંપદં ગયા યા તુ મકાયાં તુ દવીતકમ મુક્તી** (૧૦૫) ત્રીતીય પદં સુકલતીર્થ, ગયા મકાનગર સુકલતીર્થ મદીના મુકતી. કાબા મંદિર અષ્ટકોણ આકાર. સઉદી આરબ મકાનગર જગ પ્રસિધ્ધ કાબા તીર્થ અષ્ટકોણ ટુટ ફૂટથી ચતુર કોણ દેખાય છે. કાબા ગર્ભ ગૃહમાં અખંડ ઘીની જ્યોત પ્રગટે છે. ઈસ્લામે મુહમદી વાચા પ્રમાણે વિશ્વનું નાભી કેન્દ્ર વિશ્વ નબી મકા – આ પ્રાંગણ નું બીજું નામ ઈસ્લામી હરમ (હરીયમ – રહીમય) કાબા ધામમાં સીલકાલા પત્થર દીવાલમાં જડવામાં આવેલ છે. દર્શનાર્થી હજ તેમની ૭ પ્રદક્ષિણા કરે છે (૧૦૭) મકા ધામે હીન્દુ પ્રવેશ નથી પ્રતિબંધ છે. હીન્દુને હજ કરવા જવું જોઈએ હીન્દુનું ધામ હતું. હીન્દુ તે યહુદી ત્યાં થીજ ભારતમાં વસેલા છે. કૃષ્ણ કુરસ્ત ક્રુષ્ટ વિષ્ણુ વિસ્ટુ અબીસ્તુ વેદ. વિષ્ણુ દેવદાસી પ્રથા યુરોપમાં હતી રોમમાં વેસ્ટલ વર્જીયસ વર્જીન અર્થ કુમારી. વેસ્ટલ વિઠલ વિષ્ણુ, વર્જયંજનનં ઈતી, કુમારી દેવદાસી રોમ પહાડીનુનામ પેલેસ્ટાઈન ભારતમાં પાલીતાણા (૧૦૮) યુરોપમાં ગણેશને જેનસ કહે છે (૧૧૦) ભારતમાં ગણ ઈસ ગણેસ ગણેશાલય ગણેશ અલય અલા (૧૧૧) રોમમાં રામનમ રામ મંદીર રામનો મુળ દેશ રોમ ગુરૂ અત્રીઋષિ વેસ્ટે (૧૧૨) અત્રીયમ પ્રાચીન ઈટલી એટ્રરીયા – અત્રીય ઋષિ દેસ ઈટલી ગુરૂ આશ્રમ ઈટલી રોમ, વેસ્ટાગ્રંથ અબેસ્ટા મંદિર વેસ્ટલ એટ્રીયાટીક સાગર તટ અત્રીય ઋષિ નામ થી છે. રોમ રોમમાં રામ પ્રસિધ્ધ વાકય છે રોમમાં મરીઅમા મંદીર કુમારી માતા વર્જીયન (૧૧૩) મુસલમાન ઈસાઈ, યહુદી તે હીન્દુ સંતાન છે. સર્પ – સેસનાગ વિષ્ણુ – બ્રહ્માન્ડ પુરાણ પ્રમાણે, આ સૃષ્ટી બ્રહ્માંડ સર્પ આકાર છે વગર ટકરાવ ગુમે છે. સેસ – સિરસ ધ્રુવ અધ્ય છે સર્પણ આકાર ૨૧ અંક છે ધ્રુવને અબ્દુલ કહે છે સર્પણ અલીનું નામ પ્રસિધ્ધ છે. બ્રહ્માંડ અબ્રહ્માનંદ છે અનંત બ્રહ્મ(૧૧૫)

વેદ – અનંતો વૈ વેદા વચન છે (૧૧૬) વિષ્ણુ વેદ વેસ્ટા અબેસ્તા ગ્રંથના ૪ ભાગ થયા ઋગ, યજૂ, સામ, અથર વેદ સુવિધા માટે વ્યાસે સાંસ્કૃત ભાષામાં રચના કરી. વેદ ઈતી દેવ દીવ્ય વાણી દીવ્ય તેજ દેવવાણી (૧૨૧) વેદ ભાગવત પુરાણ પ્રમાણે, એક એક પુરાદેવ વેદ પ્રણવ સર્વ વાગ્મય, દેવો નારાયણો નાન્ય એકો અગ્નીવર્ણ એવચ, મુળ વેદ એક ઈશ્વર પણ એક નારાયણ અગ્ની, વર્ણ પણ એક જ હતી વેદોનું પ્રથમ સંકલન દેવ અસુરના પૂર્વજ કસ્યપ અસુર ઋષિ પ્રથમ વેદ વ્યાસ થયા. સ્વયંભૂ બ્રહ્માથી વેદ મોખીક કર્યા. અબ્રહ્મા – કસ્યપ, ત્રીજા ઉસના કાવ્ય, અસુર ગુરૂ શુક્રાચાર્યથી વિકાસ થયો. બ્રહ્માંડ પુરાણ ૧–૨–૩૫. વેદ મુળ ગ્રંથ ઈરાની મોસલ પ્રદેશ પારસી ગ્રંથ જેન્દ અબેસ્તા. જેન્દ સેન્દ સઈદ અ બે જદા અબેસ્તા છંદોવેદ અથર્વેદ પારસી ઉપાસક છે. મુળ ગ્રંથ એક અબેસ્તા થી ૪ ભાગ થયા (૧૨૨) અથર્વ વેદ મુખ્ય ગ્રંથ છંદોવેદ સેન્દ અબેસ્તા વિશાળ ગ્રંથ, સંકલન ઋષિ મુસા કૈકોસ ને ઉસના કાવ્ય ઉર્ફે સુક્રાચાર્ય ત્રીજા વેદવ્યાસ કહેવાયા. હરી ઓમ હરી વિષ્ણુ હરી અશ્વ. સૃષ્ટિ ઉતપતી દેવની ઓમ હરીએ રહેમત કરી રહી ઓમ રહીમી રહીમ હરીયોમ કાબાનું નામ હરમ ધામ હરીઓમ (૧૨૪) વેદ સમસ્ત માનવ ગ્રંથ છે સંકલન અસુરા ઋષિ છે વિદેશી છે વેદ કિસી હીન્દુ કા ઠેકા નહી. અને હીન્દુ પણ અસુરા ઋષિ સંતાન છે. સારે જહાં સે અચ્છા હીન્દુ સ્તાં હમારા. ગ્રેટ ઈન્ડીયા મહાન ભારત (૧૩૦) મુળ માનવ પ્રદેશ તિબેટ રસીયા કેન્દ્ર ઋષ્યિા સીબીર સાઈબેરીયા થી સર્વત્ર

વિકાસ (૧૩૪) ઈસ્લામ નમાજ ઉઠવું, બેસવું, ઝુકવુ પ્રાચીન યોગીક ક્રીયા છે (૧૩૭) પર્સુધારી ફરસુરામ ફારસ ઈરાની છે તેમના નામથી છે ફારસના રામ પરસુરામ શીવ પુત્ર સ્કંદ સ્કંદનાવીયા તાસ્કંદ રસીયા ના છે. (૧૩૮) કાસ્યપ કેપસીયન સાગર ગ્રીકનામ કાસ્યપથી વંસ કાસ્યપ અસૂર કાસ્યપ ઋષિ સંતાન કસ્યપ ગ્રીસ દેશ ગીરીસ નામથી છે. આરબમાં હરમ હરીયમ નામ મંદીર હરમ યુરોપમાં હરકયુલીસ હરી કુલ ઈસ ઈસીસ દેવી (૧૪૧) (૧૪૪) વિશ્વ વેદીક ધર્મગ્રંથ વર્ણન, વેદોમાં કુરાન બાઈબલ ટુ કોપી વર્ણન છે યહુદી વેદ મુલક યહુદીના નેતા મુસા મોસેસ તે મહેશ છે. ઈજીપ્ત મીસરનું પ્રાચીન ધર્મ મોસેસ હીન્દુના મહેશ એક ઈશ્વર વાદ વેદીક છે, કુરાન અને બાઈબલ સૃષ્ટી ઉત્પતી બૌધ આદમથી માનુસી કામ વાસનાથી માનવ ઉત્પતી વેદીક પ્રમાણે છે આદમવંસ આદી અંસ માનવ જીવન મૃત્યુ કુરાનમાં વેદીક રીતે છે ગ્રીસનું દર્શન શાસ્ત્ર વેદીક છે (૧૪૭) વિશ્વ ધર્મ હીન્દુત્વ (૧૪૮) હીન્દુત્વ કોઈ જાતી નથી વિચારધારા જીવન પધતી છે વિશ્વ ધર્મ વેદીક યહુદી હીન્દુ છે એસ ધર્મ સનાતન (૧૫૨) સલ્લાદા અર્થ પ્રસંસનીય (૧૫૬)

ભવિષ્યવાણી અવતાર સબંધે પુનઃ ધર્મ સ્થપના હેતુ અવતાર મહંમદ જન્મ, યદા યદા હીધર્મસ્ય ગ્લાનીરભવતી ભારત ગીતા. આ મંત્ર ભવિષ્યવાણી બાઈબલ ઓલ્ડ ટેસ્ટામેન્ટ યહુદી ગ્રંથમાં ગીતાનો મંત્ર સ્પષ્ટ ઉલેખ છે. કુરાનમાં અબ્રાહમ ઈસા મસીહ અંતિમ નબી મહમદ પેગમ્બર બતાવેલ છે. આ પ્રમાણે યહુદી, ઈસાઈ, ઈસ્લામ મુળ ધર્મ પૃવર્તક ABRAHAM ઉલ્લેખ છે તે હિન્દુના બ્રહ્મા જ છે. બ્રહ્મા – અબ્રહ્મા જેમ સ્કુલ ઈસકુલ સ્ટેસન ઈસ્ટેસન સ્નાન અસ્નાન તેમ બ્રહ્મા અબ્રાહ્મ – અબ્રહ્મા, મુસલમાનો વેદીક મુળ બ્રહ્મા નામ અબ્રાહમ – ઈબ્રાહીમ કહે છે વેદીક છે (૧૫૭) કુરાનમાં અંતીમ મોહમ્મદ પેગંબર સીધ થાય છે. ઋગ્વેદ અથ વેંદ વેદોમાં અતિમ ઋષિ નરાસંસ મહામદ નબી ઉલ્લેખ સીધ્ધ થાય છે. કુરાન – વેદ પ્રમાણે અંતિમ ઋષિ નબી મહામંદ વંસે ૪૦ ઈમામ સંત ભકત થશે ૪૦ + ૩ માન્યતા છે. પ્રથમ ઈમામ મુરતુજા અલી હસન હુસેન વંસે માન્યતા છે જૂઓ દસ અવતાર દાદા પાંડુરંગ શાસ્ત્રી (૧૫૮) સેતાન – સેટર્ન – સની ત્રણે એક જ નામ છે.

મહાભારત યુધ્ધ પછી વેદીક પરંપરા તૂટી છીન ભીન થઈ જેથી માનવ દાનવ થયા અસૂરા, રાક્ષસ, દૈતય, દાનવ, સર્વસર્વા મલેચ્છા ધીંગ (ભા.પુરાણ ૧૨–૧) અવતાર શબ્દ અવતરણ ઉતરવું ઈસ પૃથ્વી પર અવતરણ. યુરોપમાં પ્રોફેટ પ્રપત પૃથ્વીપર ઉતરવું ઈસ્લામી પેગંમ્બર પાક અંબર આકાસથી ઉતરવું કુરાન ઉતારી અવતરણ. અવ્યકતમેકં અવતાર મહંમદ નૃપતી નરાસંસ (ગજનીસીકા પર લખેલ છે) મુદ્રા લેખ) (૧૫૯) પ્રલય વેદીક શબ્દ સર્વ ધર્મ ગ્રંથોમાં ઉલેખ છે પ્રલય પછી મનુથી માનવ એજ મનુને બાઈબલમાં નોહા ઈસ્લામમાં નૂહ તે મનૂહ મનુહ નૂહ નોહા ઉચારણ થાય છે. આદમ ઈસાઈમાં એડમ ઈસ્લામી આદમી થયા. સંસ્કૃતમાં આદિમ સર્વપ્રથમ આદીનાથ વિષ્ણુ આદિમ કહેવાય છે વેદીક આદીમ પુત્ર નૂહ–મનુ પત્ની સતરૂપાથી પ્રજા ઉત્પતી. બાઈબલમાં આદમ હવા આદમ પુત્ર નૂહથી ઉત્પતી આદેશ કુરાન સ્વીકારે છે. વેદીક ઉત્પતી આદેશ કુરાન સ્વીકારે છે. ત્રીમૂર્તી ઈસાઈમતે ઈશ્વર આત્મા અને ઈસૂ જીસસ વેદીક મતે બ્રહ્મા–વિષ્ણુ–મહેશ ત્રીમુર્તિ, બ્રહ્મા તે અબ્રહ્મા, વિષ્ણુ આદમ આદિનાથ, મહેશ મુસા મોસેસ. મરીઅમ્મા ઈસાઈમત ઈસૂની માતા મેરી મરીયમ વેદીકમતે મરી અમ્બા વેદીક દેવી મરીઅમ્મા મંદિર દક્ષિણમાં પ્રચુર છે મરીયમ્મા માતૃદેવી ઈસાઈ મેટર ડેઈ (૧૬૦) રોમ ઈટલી માં વેસ્ટા મંદિર વેસ્ટા વિષ્ણુ અબેસ્તા ધર્મગ્રંથ નામથી છે જર્મન દેશના હનુમાન HENEMAN હનુમાન છે (૧૬૧)

બાઇબલમાં બુક ઓફ મોસેસ શબ્દ મહેશ છે હીન્દુના મહા ઈસ મહેશ્વર મુસા મોસેસ વેદની કથા કૃષ્ણ કથાની નકલ છે કૃષ્ણ કુરેસન છે (૧૬૪) બાઈબલ વેદીક છે કુરાન સ્વીકારે છે. બાઈબલ જન્મ ખંડ, સૃષ્ટિ નિર્માણ પૂર્વે અંધકાર હતું સૂન્યાકાર હતું ઈશ્વરની આત્મા જલ પર બીરાજમાન હતી. વિષ્ણુ જલ પર સેસ આસન બાઈબલ વેદ પ્રમાણે સૃષ્ટી રચના બતાવે છે વેદીક છે. ધ્વની બાઈબલમાં ઓપનીંગ શબ્દ વર્ડ–ગોડ વેદમાં શબ્દ બ્રહ્મ(તુલસી પત્ર

૧૬૫) **મહમદ સાહેબે કહ્યું છે** હસન–હુસેન આ દુનિયામાં મારાં પ્યારાં તુલસી પત્ર છે હીન્દુઓનો દાવો છે કાબાની દીવાલમાં જડેલ કાલા પત્થર મહાદેવ છે વાસ્તવમાં કાલા પત્થર આગ્રહનો પત્થર નથી વૈજ્ઞાનિક મતે ઉલકા પાતથી આ પૃથ્વી પર મકામાં પત્થર પડેલ છે. આદમ સમયથી પવિત્ર મનાય છે અને ૭ વખત પ્રદક્ષિણા થાય છે સ્વયં કુરાન પ્રાચીન કીતાબ ઓલ્ડ ટેસ્ટામેટ તોરેત જંબુરને સ્વીકારે છે તેજ વેદથી છે. કુરાન વેદીક છે મેઈડ ઈન ઈન્ડિયા (૧૬૮) આરબ વેદીક મત ચાતુર માસ ત્થા તોબા કરના વૈદીક છે તોબા શબ્દ અંગ્રેજીમાં ટાબુ અથર્વેદમાં તાબુવ ઉલ્લેખ છે તાબુવ અર્થ નિસીધ માફકરના તોબા ગુના માફી ભૂલ ન કરવી નીસીધ અથર્વેદ શબ્દ તોબા–તાબુવ (૧૭૮) દ્વાપર અંતે દ્વારકા ધ્વંસ પછી યાદવો યદુ મુસલ ઉત્પાતથી પશ્ચિમ માં વસ્યા યહુદી કહેવાયા આજે પણ તેઓ પ્રયાણ સવંત માને છે મનાવે છે (૧૮૦) દૃવિડ શબ્દ અર્થ દૃ = દૃષ્ટા વિદજ્ઞાતા – દાઉદી વેદી દાઉદનો વંસ અંગ્રેજીમાં ડેવીડ (૧૮૨) અગસ્ત મૂની દક્ષિણમાં વસ્યા વિદ્યાલયનું નામ મદ્રસા મદરસા થયું તેનાથી મદ્રાસ નામ થયું (૧૮૩) સંસ્કૃત ભાષા અર્થ પ્ર પ્રાકૃત ભાસાને (૧૮૮) સુધારેલી ભાષા સંસ્કૃત થઈ. પર પરાકૃત પાક ભાષા સંસ્કૃત સર્વની ભાષા લેટીન ભાષા સંસ્કૃત – કુચા ઓમ પાછા વેદનો ઓમ ઈસાઈ આમેન દુર્લભ ભારતે જન્મ દુલભા અબદુલ (૧૯૨) ઋગ્વેદ બાઈબલ જૂનો ગ્રંથ યહુદી તોરેત ટેસ્ટામેન્ટ તોરેત કીતાબ ઋગ્વેદ છે. બન્નેમાં એક જ કથા બોલે છે (પા. ૨૧૩, રીવ્યુ મોરીસ ફીલીપ ધી ટીચીંગ ઓફ ધ વેદાસ, ૨૦૦) બ્રાહ્મણ ધર્મગ્રંથમાં મૃત શરીરને સુરક્ષિત રાખવાની વિધી બતાવેલી છે (૨૧૪) પછમી શબ્દ માલેકુલ કુદુસ આત્માકુલમ (૨૮૪) કૃરાણવંતો વિશ્વ આર્યમ દ્રવિડ દાઉદી વેસ સફેદ દાઢી લાંબો ચોગો સફેદ ફકીર વેસ હાથમાં લાઠી વેદીક ઋષિ (૨૮૫) બાઈબલમાં શબ્દ કાન્હા વેદીક છે કાન્હાન પ્રદેશ આરબમાં કાન્હા આરબી કાંનો ઈસરાઈલ ઈજરાઈલ ઈસરા પરેશ્વરા અલય અલા ઈશ્વર અલા ઈસરાયલ યહુદી યદુ વંસ કાન્હા યાદવનેતા યહુદી યદુ જદુ સલમ જૂડેઈસમ યહુદી યદુ યાદવ લાલુ યાદવ મુળ યહુદી (૨૯૦)

પછમી લોકો જેને અબ્રહ્મા કહે છે તે હકીકતમાં બ્રહ્મા છે (૨૯૪) દ્રવિડ ઈતિહાસ પેજ નં. ૩૫ ત્રણનો અંક મહત્વપૂર્ણ ત્રણના એક એકના ત્રણ ત્રયી ઈલોહમ ઓહમ ઈલ ઓમ ત્રીમૂર્તિ માં શ્રધા રહસ્યમાન (૨૯૫) ભારતમાં સુફીયા ત્રીમૂર્તિ બ્રહ્મા, વ્રેસ્ચેવ, મેંહદીયા મહાદેવ મહેંદી ઈમામ (૨૯૬) ઈન્દ્રનું નામ વરૂણ – પુત્ર બૃહસ્પતી છે બ્રીટેનમાં કેન્ટ લોકો જાટ જાતી છે **કુરાણવંતુ વિશ્વ આર્યમ** (૨૯૮) દ્રવિડ લોકો દાઉદી અબ્રાહ્મમ વંસ જ છે (૩૧૨) આર્ય કોઈ જાતી નામ નથી વેદીક જીવન પધ્ધતીનું નામ આર્ય આચ્ય આલય આલ વંસ (૩૧૯) આરબ, ઈરાન યહુદી બધા આર્ય છે યહુદી યદુવંસ કૃષ્ણ મુળ યહુદી છે વેદીક સંસ્કૃતી આર્ય ધર્મ છે (૩૨૭) ઋગ્વેદ યહુદીનો તોરેત કીતાબ ગ્રંથ છે બાઈબલ ટેસ્ટામેન્ટ, ૪ વેદ મુળ અબેસ્તા ગ્રંથ ઈરાની જચ્થુષ્ટ ગ્રંથ છે જરથુષ્ટ ગ્રંથથી ભારતમાં ૪ વેદ પશ્ચિમમાં ૪ કીતાબ થયા (ગેજે. ગ. ઈન્ડીયા, ૩૩૪) રસીયા સામ સાગર બલેક સી તટ પર નગરનું નામ સીંધ છે મુલ સંસ્કૃત શબ્દ સીંધુ – સીંધ રસીયા બ્લેક સાગરનું નામ છે. (૩૩૫) ભારત સબદ ભા–રત સૂર્ય પુત્રી દેવી ઈન્દ્રીય ચન્દ્ર ઈન્દુ હીન્દુ ચાંદતારા ઉપાસક (૩૪૭) વિધવા પુન લગ્ન ની છુટ વેદીક પધ્ધતી છે (૩૫૭) ભારત પર આક્રમણ પ્રથમ ડેરીયસ ઈરાન સીકંદર યુનાન, સક, કુસાણ, હુણ મધ્ય એસીયા કણબી કુર્મીક્ષત્રીય તેમની સંતાન છે (૩૮૦) **અગ્નીહોત્ર પુસ્તક પ્રમાણે કાબા ધામમાં આજે પણ** ઘીની જ્યોત અખંડ દીવો પ્રગટે છે દીપક જ્યોતીને પાક માનવામાં આવે છે આ દીપક જ્યોતીને ચીરાગ કહે છે મસ્જીદમાં તેમજ પવિત્ર દરગાહમાં જ્યોત પ્રગટાવાય છે (૩૮૧) ફૂલ ચઢ ાવવામાં આવે છે કુરાનમાં અલાહનો ઉલેખ કરતાં આઠસો પચાસવાર ઈલમ જ્ઞાન શબ્દ ઉલેખ થયો છે કુરાનમાં સુરા શબ્દ વેદીક સુરગાન છે કુરાન અધ્યાયને સુરા કહે છે સંસ્કૃતમાં દેવને સુરા કહે છે ઈશ્વર એક દેવને સુર કહેવાય છે ભગવત ગીતાનો અર્થ છે સૂર ગાન–સૂરા–ગીતા કુરાની છે અને કૃષ્ણ યહુદી કુરેસ્તી આરબનો કાન્હા છે બાઈબલમાં કાન્હા પ્રદેશ છે અગ્ની મૌલે પુરોહીતંમ = મૂરતીજામ મૃત્વીજવંમ.

વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્રકા ઇતિહાસ – ભાગ ૨

પી. એન. ઓક દીલ્હી

પેજ નં. (૧૩) વિશ્વનું નામ હતુ ભારત વર્ષ આત્મા જાંબુદીપ વર્તમાન હીન્દુસ્તાન ઈન્ડિયા (૧૫) ફરસુરામ બ્રાહ્મણ હતા તેમને ૨૧ વાર યુધ્ધ કર્યાં ક્ષત્રીયોનો ધ્વંસ કર્યો નિક્ષત્રીય ધરતી, દીગવિજય ઈરાણમાં યુધ્ધ કર્યુ સેનાનું અસ્ત્ર ફરસુ હતું જીતેલો પ્રદેશ પારસીક ઉર્ફે પરસીયા પરસુય, ખાલ્ડીય લોકોનું રાજ્ય હતુ, તેઓ બ્રાહ્મણોના પૂર્વજો કુળદેવતા હતા ઈરાણ તે પરસુય દેશ (૧૬) સીવના પુત્ર સ્કંદ દેવોના સેનાપતી હતા તેમનો પ્રદેશ સ્કેંડનેવીયા સ્કંદનાવીયા ગ્રીકનું સ્વર્ગ કૈલાસ કોઈલેન કોઈલસ, યુરોપ યેસાલીયા સંસ્કૃત નામ સાલી ઈસાઅલીયા પહાડીયોનું નામ અદ્રીઈસ ઈદરીસ વેદીક ઈન્દ્ર. ગ્રીક લોકોમાં કાસ્યપીનો દેસ કસ્યપ ઋષિ સંતાન ગ્રીક (૨૦) વેદીક કુરસ્તી ગ્રંથ સીરીયા ગોડેસ કૃષ્ણને કુરસ્તી કહે છે (૨૩) ગ્રીક પ્રમાણે પ્રથમ કોરોનસ કુરાનથી સુર્ય ચન્દ્ર બ્રહ્માંડની રચના થઈ (૨૪)

યહુદીઓના ઋષિ મોસેસ મુસા ઈજીપ્ત મીસર ધર્મ પ્રમાણે, મોસેસ વિશ્વ ઉત્પતી ઋષિ મુસા વેદીક એકમેવ કર્તાધર્તા પરમેશ્વર, મોસેસ તે હીન્દુના મહેશ છે વિશ્વ ઉત્પતી રચના બાઈબલ કુરાન અને વેદીક ધારણા રચના એકજ સમાન મત છે (૪૫) ઋષિય નામ ઋસીયા રસીયા પૂર્વ અને પછીમનો વિસ્તાર પ્રદેશ રસીયાદેસ, વેદીક વિશ્વ સામ્રાજ્ય અંતરગત કાર્ય ઋષિ મુનીઓ દ્વારા પ્રચાર, મુળ કેન્દ્ર સંસ્કૃત નામ ઋષિયા વર્તમાન રસીયા. વસુદેવ કુટુબકમ વેદીક જીવન પ્રણાલી હતી (૪૪) સુન્ડા, ઓસ્ટ્રેલીયા દીપ રામાયણમાં ઉલ્લેખ છે, રાવણનો ગઢ સીતાની શોધ માટે સુગ્રીવે સુન્ડાથી હવાઈ ઉડાન કરી હતી (૪૬) વાલ્મીક રસીયા દેશમાં એક રાજ્યનું નામ કાલ્મીક છે જે વાલમીક ઋષિનો પ્રદેશ કાલ્મીક મહર્ષિ વાલ્મીક ઋષિય રસીયા દેસ, જર્મનમાં એક પ્રદેશ છે જેનું નામ પ્રઋષિય પર્સીયા છે. રસીયા સાથે સંલગ્ન હતું જેથી પ્રરૂષિય રસીયા પાર. જર્મન લોકો પોતાના દેશનું નામ ડાઈટસ લેન્ડ કહે છે. સંસ્કૃત નામ દૈત્ય લેન્ડ દૈત્સસ્થાન કસ્યપ મુની દેવ દૈત્યોના પૂર્વજ હતા. અસૂર હીરણ્ય, કસ્યપ ઋષિ તેમની સ્મૃતી રસીયા દેશનો સાગર કસ્યપી કેપસીયન સાગર દૈત્ય સ્થાન, ડચ યુરોપ દેશમાં દૈત્ય જાતીનો અધીકાર હતો. હોલેન્ડ વાસી પણ ડચ દૈત્ય કહેવાય છે ડચ એટલે ડેચો દૈત્ય દીત્ય, આદીત્ય દૈત્ય છે અસૂર (૪૭) ડેન માર્ક પુરાણોમાં દનુ અને મર્કનો ઉલેખ દાનવ છે. પ્રાચીન સમયમાં સુર અસુર વિવાદ સ્કંદ સેનાપતી દૈત્યો સાથે યુધ્ધ તે સમયે દનુ–અને મર્ક દાનવોની સમૃતી છે. ડેનમાર્ક સ્વર્ગ અને નર્ક યુરોપના દેશ સ્વીડન–સ્વર્ગ અને નોર્વે નરક વેદીક નામ છે. (૪૮) બેલજીયમ, અર્થ વેલજીયમ બેલજી બળદીયમ બળધીયામ ઋષિ ફ્રાંન્સ દેશ અંતગર્ત ગાલ પ્રદેશ ગાલબ ઋષિનું આશ્રમ ગુરૂકુળ ફ્રાંન્સમાં. બ્રીટેન પુરાણોમાં બૃહતસ્થાન બૃહત દીપ સાગરતટ બ્રેટનનો એક ભાગ ઈગ્લેન્ડ પુરું બ્રીટેન થયું, ઈગ્લેન્ડ ઈન્જીલ કીતાબ ઈન્જીલ સ્થાન ઈગ્લેન્ડ અંગુલી સ્થાન અંગુલીમલ રાક્ષસ પણ છે

(૪૯) ઇટલી ઇરૂપ સુરૂપ યુરોપ, ઈટલી, સાગર તલ ઈતલી ઈટલી, ગ્રીસનું નામ યાવન તેના પ્રદેશનું નામ યાવનીયા યવન સંસ્કૃત નામ છે યવનીયા. ગ્રીસ ઉર્ફે ગીરીસ વેદોમાં કીર ગીર ઈસ યવન પહાડી પર દેવ સ્થાન. ગીરીસ ગ્રીસ પ્રદેશનું નામ પાર્થીયા નામ પાર્થ અર્જુન ત્યાંનો હતો. પાવન શબ્દ જાઓવન વનવાસ અપરાધીઓને પ્રાચીન સમયમાં વનવાસ સજા હતી. યાવન દેસ ગ્રીસ જ્યાં પાંડવો અર્જુન ગયા હતા તે પ્રદેશ યાવનીયા પ્રાર્થીયા ગ્રીસ યવન મલેચ્છ છે. અમેરીકા ભકત અમરીસ ત્યાંના હતા (૫૦) દક્ષિણ અમેરીકા બ્રાજીલ જીબ્રાયલ – બ્રાજીલ નાહતા ગ્વાટેમાલય ગૌતમ મુનીનો દેશ, અર્જેન્ટીના અર્જુનનો મુળદેશ હતો. ઉરૂગાવ વિષ્ણુ સ્થાન સાગરના નામ ઋષિય રસીયા દેશ કેપસીયન સાગર કસ્યપ ઋષિ નામથી છે. ઋષિ મુનીના જનક તેનું આશ્રમ સ્થાન મોક્ષ વર્તમાન મોસ્કો નગર મોક્ષ માર્ગ તેમનું ધર્મ હતું કસ્યપ ઋષિ હીરણ્ય કસ્યપ આશ્રમ મહેલ તે પ્રદેશમાં હતો. મોસ્કો પછીમે વિશાળ મહાસાગર

હીન્દ ત્યાં ભારતનું **સ્થાન લંગોટી** માત્રનું છે બાઈબલમાં પછીમના હીન્દુ ઉલ્લેખ છે જેથી પછીમ સાગરનું નામ હીન્દ મહાસાગર. નાવીકને વર્તમાન નેવી કહે છે તારનાર નાવીક નેવી નબી (૫૧) મધ્ય સાગર મેડીટેરીયન મેદીતારીયન સાગર પાર ઉતારો મધ્ય દરીયાથી અરબ અને મીસર વચ્ચે લાલ સાગર, રેડ સી નીલો અને હરા રંગ લાલ સાગર ત્યાંથી સુગ્રીવે રાવણ ગઢ શોધ માટે કુદયા હતા. લોહીત સાગર લાલ સાગર યુરોપ ઉતરે વ્હાઈટ સી ક્ષીર સાગર છે. આફ્રીકા ખન્ડ આકાર શંખ દીપ બીજું નામ કુસ દીપ તે ખંડમાં માલી સુમાલી નામના પ્રદેશ રાવણના મીત્ર હતા. માલી સુમાલી આફ્રીકા ત્યાંના લોકો કુસાઈટ કુસનો વંસ કુસ ત્યાંના હતા આફ્રીકા ખંડ પર કુસનું સામ્રાજ્ય હતું (૫૨) પુલસ્તીન ઋષિ આશ્રમ પેલેસ્ટાઈન **પુલસ્તીન અસુર વંસ રાવણ રાક્ષસ** ફીલીસ્તાન. આંગ્લ શબ્દ કોસમાં રાક્ષસી પ્રજા છે હીન્દુના મહાન ઋષિ છે પુલસ્તીન રાવણના પિતા છે ઈશ્રેલ, ઈઝરાયલ ઈસરા પરમેશ્વરા અલય અલા ઈશ્વર અલા રાજ્ય ઈસરાયલ. બહુજ એજરા ઈલ ધરતી યહુદી નામ હીન્દુ છે. યદુ મુળ વતની પેલેસ્ટાઈન યદુએ દ્વારકા વસાવ્યું. તેવંસ કૃષ્ણ યાદવ કૃષ્ણાસુર દ્વારકા ધ્વંસથી યાદવો મુળવતન પાછા ફર્યા યહુદી કહેવાયા, આજે પણ યાદવો અસુર છે લાલુ પ્રસિધ્ધ. ઈસ્ટ ઈન્ડીઝ, વેસ્ટ ઈન્ડીઝ બાઈબલમાં ઉલ્લેખ છે પૂર્વના હીન્દુ અને પછીમના હીન્દુ (૫૩) એસીયાની અલ્તાઈ પહાડી પુરાણોમાં સુમેરૂ નામ સુમેરીયા સભ્યતા અલતાઈ પહાડી. રસીયા ઋષિય દેશ મોસ્કોનદી પાસે નગર મોક્ષ નદી મોક્ષ નગર ઋષિયોનો દેશ રસીયા. વીએના ઓસ્ટ્રીયા દેશ જૂનું નામ વાડીવન હતું વૃંન્દાવન કૃષ્ણની ગોપલીલા (૫૬) જર્મનમાં ડેન્યુબ નદી દાનવ નદી યુરોપમાં દૈત્ય અધીકાર હતો દાનવ દૈત્ય લેન્ડ ડચ દૈત્ય દાનવ. ઈટલી રોમનગર ટાઈબર નદી તટ પર સામ્રાજ્ય ત્રીપુરા અસુરા વોસ્ફોરેસ ભરમાં સુર રાજ્ય હતું દૈત્ય રાજ (૬૧) ઋષિ ગોત્ર પ્રવર પરવરેસ ફરવરીસ કૃષ્તી કુરસતી ઈસાઈ ફાયર એટલે સાધુ સંન્યાસી પરવરેસ શ્રેષ્ઠ ઋષિ. માર્ચમાસ મરીચી મલેચ્છી ઋષિ મરીચી કસ્યપ (૬૩) ગીતામાં **માસાનામ માગસીરહંમ** માસા અલા મકાસી રહીમ. ઈંગ્લેન્ડમાં ૧૭૫૨ સુધી ૨૫ માર્ચનું વર્ષ દીવસ ઉત્સવ મનાવતા હતા. (૬૪) રોમન સામ્રાજ્ય ઉત્સવ માસ માર્ચ ઈદેશ માર્ચ. સંસ્કૃત શબ્દ ઈદ પૂજા યુરોપમાં ઉત્સવ દીવસ રાત્રે ૧૨ વાગેથી નવું વર્ષ મનાવે છે કૃષ્ણ જન્મ રાત્રે ૧૨ વાગે મનાવાય છે. કૃષ્ણ ના પૂર્વજો ફીલસ્તીન યહુદી હતા. કૃષ્ણને કુરસ્ત કહે છે ઈસાઈ નવું વરસ ક્રુસ્તમાસ (૭૬) તીર્થંકર મહાવીર માતાદેવનંદા ના ગર્ભથી કાઢીને રાણી ત્રીસલા ના ગર્ભમાં રોપવાની ક્રીયા બતાવેલી છે. લંડન નગર ઓરીએન્ટલ ગેલેરી (૯૮) ઈરાન ઈરાક ભારતમાં ઈતહાસીક ઈમારતો પર નગારખાનાં બનેલ છે, મજાર દરગાહ યારોજા સ્થાન નગારાં વગાડવાનો રીવાજ નગારખાના વેદીક રીવાજ છે. નગારું સહનાઈ હીન્દુ પધ્ધતી છે (૧૦૦) પરમાત્માનુ પ્રતીક છે કુંભ, કળશ, જળ, વારીયજ્ઞ ગોળ ગુમ્બજ પ્રતીબંબ (૧૦૨) વેદીક છત ઉપરનો ભાગ ઈમારતનો વિમાન કહે છે. (૧૨૨) વ્રાત બંધને જનોઈ કહેવાય છે (૧૨૩) પ્રાચીન વ્રાતબન્ધ યહુદી અને આરબ લોકોમાં સુનત પ્રથા પ્રચલીત હતી. ગરમ પ્રદેશોમાં વૈદકીય લીંગ છેદન રોગ પ્રતિબંધ ઉપાય છે. વૈદીક ક્રીયા યહુદી એટલે હીન્દુ વ્રાતબંધ અને સુનત રીવાજ માત્ર છે (૧૨૪) પાણી ગૃહણ સંસ્કૃત પાણી હાથ ગૃહણ લેવો હાથ પકડવો. વિવાહ યુરોપમાં વેડીંગ વેદીક યુરોપીય કુણબો કન્યા પોતે જ પતીની પસંદગી કરી લે છે

(૧૨૬) વેદીક વિવાહ સામ્રાજ્ઞી ભવ – કન્યાદાન વિધી કન્યાને ઘુંઘટ પલુ ચહેરા પર વસ્ત્રથી ઢાંકેલી કન્યાદાન વેદીક. મુસલમાન નિકાહ અર્થ નીકટ આવવુ કાજી ધર્મગુરૂ દ્વારા વિવાહ (૧૨૭) બૌધ ઈસાઈ ઈસ્લામ વિવાહ પધતિ વેદીક રીતી છે (૧૩૦) વિવાહ ગાંઠ મેરીટલ નોટ વરને અંગ્રેજીમાં હસબંડ હસ્તબંધ વધુને બ્રાઈડ બાઈડી બ્રધુ – વધુ – ઘુંઘટ પ્રથા જ્યારે કોઈ કીમતી વસ્તૂ વરને સોપવામાં આવે છે ત્યારે સોભાના વસ્ત્રથી ઈઝઝત સાથે આબરૂદાર કન્યાને (૧૩૧) ઢાંકીને સોંપાય છે. ઘૂંઘટ સાથે ઢાંકેલો માલ કીમતી કદરદાન, યુરોપમાં જૂનો રીવાજ હતો ઘુંઘટને આંગ્લમાં વ્હીલ કહે છે. ભારતમાં વેદીક ઘુંઘટ પ્રથા મનુસ્મૃતી પ્રમાણે **આચ્છાદ્ય, ચ અર્ચીચીતા** મંત્રનો પહેલો

શબ્દ **ચહેરા પર ઘુંઘટ લઇને** ઢાંકીને વિવાહ વિધી (૧૩૪) વિવાહમાં અક્ષત ઈસ્લામી રીવાજ, ૨૫ દેશોમાં વસેલા બે કરોડ ઈસ્લામી આગાખાંની પંથ પ્રમુખ આગાખાંન ચોથાનો વિવાહ વર્ણન અનુસાર અફઘાનની પહાડી પ્રદેશમાં હુંઝા હંઉઝા અલ હુમ ઉંઝા નામે રીયાસત રાજાને રીવાજ પ્રમાણે રામ કહે છે. તે મુસલમાન રાજાએ આગાખાન ચોથાના વિવાહ પ્રસંગે નવવધુને પદાર્પણ ચાવલ અક્ષત અને પચાસ મોતી દાન કર્યું હતું આગાખાન ઈરાની સૈયદ તેમના અનુયાયી સીયા પન્થી છે (૧૩૫) કુમારી વિવાહ પછી સૌભાગ્ય વતી થાય છે વિસેસણ છે. મનુ મહારાજ સ્મૃતી વિધવા વિવાહ **માન્યતા પુનઃ વિવાહ વિધવાને** તુરંત લગ્ન સંપન્ન થવો જોઈએ નિરાધાર નીરાસ ન બને, જુઓ અથર્વવેદ વડીલો દ્વારા વિવાહ કુણબાના જયેષ્ઠ વ્યકિત દ્વારા સામુહીક વિવાહે ગામડાં માં રીવાજ વડીલોની સંમતી નકી કરેલ જયેષ્ઠ વ્યકિત મુખ્ય મુખી દ્વારા માન્યતા વેદીક છે (૧૪૫) વેદીક સામ સામગીત બાઈબલમાં પ્રત્યેક શ્વલોકને સામ કહે છે. પછમી સંગીત ગ્રંથસ્તમ ગીતી સામ ગાયન વેદીક સંસ્કૃતી નૃત્ય બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ સંગીતનું મુળ સ્તોત્ર છે. બ્રહ્મા, અબ્રહ્મા બાઈબલ શ્લોક સામગીત ગાય છે. વિષ્ણુ (વીસ્લોમ સુલેમાં) મૃદંગ વગાડે છે અને મહેશ મોસેસ નટરાજ નૃત્ય કરે છે. કૃષ્ણ ઈસુકુરસ્ત બંસી બજાવે છે સરસ્વતીબાઈ સારા સાયરા વીણા વગાડે છે. આનું નામ છે વેદીક સામ સબ ભૂમી ગોપાલકી વિશ્વ વેદીક સભ્યતા (૧૬૮) વિજ્ઞાનમાં અણુ મલેકયુલ શબ્દ મુલકણાનાં કુલમ અર્થ સંસ્કૃત મુલકુલ અણુ – ઈસ્લામમાં મુલકુલ મોત રક્ષા કરો નૂર નામાં (૧૬૯) મોસલ પર્વ મહાભારત સંસ્કૃત મુસલ શબ્દ, ઈરાકી મોસલ દેશ વર્તમાન. મોસલ સાથે દ્વારકા યાદવનું યુધ્ધ મોસલથી યાદવોનો સંહાર દ્વારકા છોડીને પછીમે વસ્યા યહુદી યદુ વર્ણન મોસલ પર્વમાં આવે છે મુસળને વર્તમાન મુસાઈલ મીસાઈલ કહે છે (૧૮૫) મહાભારત સમયથી ગાળ શબ્દ હતો 'ગાય' દ્રોપદીને વસ્ત્રહરણ વખતે ગાંય કહીને ગાળ દૂર્યોધને આપી હતી. વન પર્વ મહાભારત કથા, અંગ્રેજોમાં ગાળ છે યુ સીલી કાઉ, યાને ઓ મુર્ખ ગાય, ભોળી ગાય જ્યાં દોરે ત્યાં જાય કહેવત છે (૧૮૭) રામાયણમાં રામ રાવણ યુધ્ધ **વાલ્મીકી રામાયણ પ્રમાણે** રામ કેવળ એક યોધ્ધાનું વર્ણન છે. ઈશ્વરીય ચમત્કાર નથી રામાયણનું મુળ નામ દસગ્રીવ સ્ય વધઃ રાવણ દસ વિદ્યાનો માલીક જેથી દસ ગ્રીવ રામે રાવણ માર્યો. જેથી શકતીમાન પ્રભુ એટલે સ્વામી કહેવાયા (૧૮૮)

વાલ્મીક રામાયણ અને તુલસી કૃત જમીન આસમાન ફરક છે, તુલસી એ રામને માખણ પાલીસ લગાવીને ભકિત દેવ બનાવી દીધા (૧૯૧) રામ કથા રામાયણ વાલ્મીકે રામ યુધ્ધ પછી લખી, પ્રમાણ નારદજીનો સંવાદ રામ ચરિત્ર લખવાનો આદેશ સ્વયં ઋષિ વાલ્મીકી રસીયા ઋષિય છે (૧૯૪) જે ધનુષ્ય રાવણ ઉપાડી શકતો નથી તે ધનુષ સીતાએ ઉપાડી લીધું ચમત્કાર થયો. જ્યારે સીતાને રાવણ ઉપાડી ગયો ત્યારે સીતાનો પાવર કયાં ઓલવાઈ ગયો ઠેઠ રાવણ સાથે યુધ્ધ કરવું પડયું (૧૯૯) ભરતનું માતુલગૃહ વિશ્વામીત્ર અને વસીષ્ઠે રામ–લક્ષમણને વનવાસ યોજના બનાવી ગુપ્ત હેતુ માટે ભરત શત્રુઘનને નાનાને ઘેર મૂકી દીધા, જે આજ રસીયા ઋષિયા દેશ. ભરતનું નાનાનું ઘર રસીયા થી વળતાં રસ્તામાં બરફીલ પ્રદેશ કમલ સાથે વા. રામાયણમાં ઉલ્લેખ છે. (૨૦૦) અયોધ્યા પંચવટી ભારતથી બહાર પ્રદેશની ઘટના હતી. ભારતવર્ષ અર્થ આંગ્લમાં યુનીવર્સલ પુરી પૃથ્વી વર્તમાન ભારત સંકુચીત છે રામ વિશ્વ સમ્રાટ હતા રામ તપસ્વી નથી યોધ્ધા છે. ૧૪ વરષ વનવાસ ભકતી કરવી હોત તો હીમાલય જતા દક્ષિણમાં નહી હીમાલયે કોઈ રાક્ષસ નડત નહી (૨૧૩) રામ રામાયણ ઘટના મુળ ઈટલી ઈતાલીયન છે (૨૧૪) રામ પતીત પાવન હતા, વિભીષણની ફૂટને લીધે રામે રાવણ માર્યો, વિભીષણ સેના સહીત રામ સેનામાં શામેલ થયો ઘરનો ભેદી ફૂટવાથી રામ વિભીષણની મદદથી જીત થઈ શરત હતી, રાવણનો ધ્વંસ કરીને લંકાની ગાદી વિભીષણને સોંપવી અને સોંપી એટલું જ નહીં રાવણ પત્ની મંદોદરી સાથે પુન લગ્ન વિભીષણને રામ હસ્તે સોંપી પતીત પાવન રામ (૨૧૬) લંકા

વિજયથી રામે સીતા સાથે ભેટ કરવાની ઈચ્છા કરી નથી સૈનાના કહેવા પ્રમાણે ઈચ્છા દર્શાવી નથી જેથી સીતા પ્રત્યે બધાને નફરત થઈ હતી જય સીતારામ (૨૧૯) રામ અવતારી વ્યકિત નહી થે, વેદીક પ્રમાણે દરેક વ્યકિત ઈશ્વરનો અંસ છે તેમ રામ પણ ઈશ્વર અંસ છે. અવતાર નહી વીર યોધ્ધા છે. ભકત નથી સંત નથી રામના નામના અખંડ જાપથી કોઈ લાભ નથી, વેદીક પ્રમાણે જેવું કરસો તેવું પામસો વાંવે તેવું લણે રામાયણ કથા રામ નામથી કરેલાં પાપની માફી નથી (પી.એન.ઓક પાના નં. ૨૦૧) રામાયણ ઈતિહાસ છે, ભકિત ગ્રંથ નથી. મુરખાઓ રામાયણ પાઠ કરે છે, રામ કથા વેદેશી ઘટના છે 'ઈતાલવી' વર્તમાન ભારતની નહીં (૨૨૧) વેદીક મહાત્મા ગાંધી મૃત્યુ વખતે છેલ્લો શબ્દ હતો હે રામ સમાધી ઉપર લખ્યુ હેરામ. આ ઈતિહાસીક દશરથ પુત્ર રામ નહી ગાંધીજીના રામ હતા આત્મા રામ પરમાત્મા (૨૨૩) રામાયણ વિશ્વ ઈતિહાસીક ગ્રંથ રૂસના વિધ્વાનોએ પ્રકાસીત કર્યો છે મંગોલ દેસની રામકથા કાલ્મીક રસીયા કથા વાલ્મીકનો દેશ (૨૨૬) લાઓસ લવ કમ્બોડીયા પાસે રામ પુત્ર લવની ભૂમી લાઓસ માં રામ કથા પ્રચલીત છે (૨૨૭) સ્યામમાં રામકથા મલેસીયામાં રામ કથા હીકાયતી રામ સેરી. આદમ નૂહનો વંસ ઈક્ષા વાકુવ વંસ રામ ઈસાક યાકુવ વંસે રામ (૨૨૯) ઈરાનમાં રામકથા ફરસુરામને રામ કહે છે ઈસ્લામ પૂર્વેનો રીવાજ છે (૨૩૦) ઈસ્લામનો નવમો માસ રામ નવમી ઉપવાસ ઈસાક યાકુવ વંસે રામ રમઝાન ઉર્ફે રામ દાન રામધ્યાન રોજા, ગુફામાં રામઝાન માસે એકાંતે મહમદ પેગમ્બરને કુરાન સ્ફૂરણ કુરાન ઉતરી (૨૩૧) આંગ્લ ભૂમી, પુછડીવાળાં મનુષ્ય હતાં. હનુમાન વાનર તે દીપના હતા (૨૩૨) પુછડીયા પોરબંદર ગુજરાતી રાજવંસ હનુમાન વંસને લીધે પુછવાળા પુછડીયા કહેવાયા, આફ્રીકા ખંડે મર્કટ માનવનું અસ્તીત્વ હતું (૨૩૩) અર્બસ્થાન સીમાનીકટ જોર્ડન નદી પછીમે પ્રદેશ ઝાઝા પટી, તેમનું પ્રમુખનગરનું નામ છે **રામલ્લા અરબ લોકો રામ અલ્લાને માનતા હતા.** આફ્રીકા માં કુસનો દેશ પ્રજાજન માને છે. રામપુત્ર કુસ મીસર દેશ અજપતિ દસરથ પુત્ર રામનો દેશ માને છે (૨૪૨) કૃષ્ની પ્રચાર રામચંદ્રનું નામ હતું રામસીંહ દશરથ પુત્ર રામ (૨૪૫) જર્મનમાં હનુમાન મર્કટ માનવ (૨૬૯) ઋષિય રસીયા દેસ કાલ્મીક પ્રદેશમાં વાલ્મીક પ્રદેશ એલીસ્તા નગર કાલ્મીક ભાષામાં રામાયણ વાલ્મીક આશ્રમ હતું ત્યાં લખેલી રામાયણ સુરક્ષીત છે (૨૭૧) હરીદૂત **અલાદૂત પેગંમ્બર** અર્થ પ્રગઅંબર આકાસથી પૃથ્વી પર અવતરણ દૂત અલા રસુલ પેગંમ્બર થયેલ છે (૨૭૨) ગ્રીક હરકયુ લીસ હરી કુળ ઈસ રામ કૃષ્ણ અવતાર. ગ્રીકમાં વેદીક પ્રથા યુનાન યવના વિષ્ણુ અવતાર કૃષ્ણને કૃસ્ત કૃષ્ટ કેસ્ટો વિષ્ણુને વેસ્ટો વિષ્ણુ પર વિષ્ટુપુર. ઈસસ કૃષ્ણ પ્રસસ કૃસ્ત ગ્રીસ–ગીરીસ કૃષ્ણ કૃસ્ત રોમના રામ કૃષ્ણ નીતી કૃસ્તનીતી કહેવાય છે. (૨૭૩) સ્પેનની રાધા રાધા મન્થસ રાધા નિવાસ સ્થાન હતુ. હરીકુલ ઈસ ઉદગમ સ્થાન મીસર બેબીલોન ગ્રીક અનેરોમન દેવ બકસ અને મીત્ર દેવતા મીસર અવતરણ છે (૨૭૨)

વેદીક સંસ્કૃતી ઇશ્વરનાં અનેક નામ તેમજ ઈસ્લામમાં અલ્લાના ૯૯ નામની માળા જપાય છે. (૨૭૪) ગ્રીસમાં ઈસનેસ ઈસાન પંથી પંચજણ ઈસાન (૨૭૮) આર્યનામે વંસ વિશ્વભરમાં નથી કયાંય પણ નથી આર્ય ધર્મ યાને વેદીક સનાતનધર્મ વર્તમાન નામ હીન્દુ તે ઈન્દુ ચાંદ. પ્રાચીન સમયે આર્ય ઈસાની પંચજન સકુર્સીઅન સાધુજન રોમન – રામ પંથી, ઈજીપ્ત અજપતિ દશરથ, અસીરીયન અસૂર, સીરીયન સુર, બેબીલોન બાહુબલી ગ્રીકશબ્દ જયુ – યદુ, મલેસીયન – મલેચ્છ, હતા (૨૮૦) ઈસાઈ કૃસ્તમાસ તે કૃષ્ણમાસ તહેવાર મધ્ય રાત્રી ૧૨ વાગે વેદીક કૃસ્તમાસ કુરસત બડાદીન, માસાના માગસીરસહં ૨૫ ડીસેમ્બર ગીતા મહાભારત યુધ્ધ માસ માગસર (૨૮૩) એકસ માસ – ૧૦ મોમાસ જન્માષ્ટમી કૃષ્ણ કુરસ્ત કુરેસી થયુ (૨૮૫) વિષ્ણુ જન્મ શેશનાગ છાયામાં (૨૮૬) હરીયમ હરમ ઈસ્લામી કાબા, અલઅકસા મસ્જીદ પ્રાંગણને હરમ કહે છે સીખોનું હર મંદિર હરીયમ હરી ઓમ રહીમો રહીમય હરીયમ છે (૨૮૮) જેરૂસલેમ – યદુસુલેમ શીવભકત (૨૮૯)

બગદાદ ભગવત નગર કૃષ્ણ દેવતા ઈરાક સીરીયા – સુર – કૃષ્ણાસુર પૂર્વજો ફીલીસ્તની હતા. યદુ વંસે કૃષ્ણ યહુદી છે મક્કામાં કૃષ્ણ કુરેસી મહામદ કાબા તીર્થક્ષેત્ર ૩૬૦ મૂર્તીઓ હતી. ગોપીયો હરીયમ હરમ (૨૯૦) જેરૂસલેમ યદુ સુલેમાંન યદુ ઈસ અલંમ, ઈસ્લામ શબ્દ ઈસા અલયમ સંસ્કૃત શબ્દ છે. ઈસઅલામ મહમદી પંથ ઈસ્લામ થયું. ઈસરા પરમેશ્વરા ઈસ્લામમાં ઈશ્વર અલાનું એક નામ કરીમ છે. ક્રીં હ્રી રહીમ કલી કલીમ દેવી મંત્ર જય ગુરૂ – ક્રીં – કરીમ કૃષ્ણનું નામ છે (૨૯૨) જયુ યદુમાં કૃષ્ણ જયુ જુડેઈ જાડેજા યદુ યાદવ દ્વારકા છોડી ભાગ્યા પછી ત્યારના સવંત પાસાવર મનાવે છે. પાછા વળ ઉતસ્વ તીથી યહુદી (૨૯૩) હીબ્રુ – બ્રૂહી – હરી બોલો હીબ્રુ પવિત્ર શબ્દ હીબ્રુ ભાસા હરીની વાણી. બાઈબલ દેવતુલ્ય યદુ યહુદી કૃષ્ણ પુરા વિશ્વના છે કૃષ્ણ યહુદી વંસે થયા કુરેસી મહામદ (૨૯૪) કૃષ્ણવંસે દેવતુલ્ય થયા મોસેસ, મહેશ, મહા ઈસ શ્રેષ્ઠ દેવ મોસેસ મુસા કથા અને કૃષ્ણ નકલ છે. અલઅકસા અલયક્ષ વરૂણનું રૂપ છે (૩૦૩) યહુદી વેદીક આર્ય ૧૯૩૩માં હીટલરે ૭૦ લાખ યહુદી નો અંત કર્યો. યાદવકુળ યહુદી જુદાઈસમ યદુજા જાડેજા યદુ યાદવ છે. યહુદી પરંપરામાં પ્રથમ નેતા અબ્રહ્મા હીન્દુના બ્રહ્મા છે. સૃજનકર્તા બીજા નેતા **મોસેસ હીન્દુના મહેશ હીન્દુના મહેશ છે.** સંકાને સ્થાન નથી (૩૦૪) યહુદી યદુમાં સાલોમન રાજા થયા વસ્લોમ, વિષ્ણુ અર્થ છે વીસ્લૂમ શબ્દકોષ વીસ્લૂલૂમ સલોમન હીન્દુના વિષ્ણુ વીર્ણુ હીન્દીનો ષ્ણું આરબી શબ્દ અલા છે. તેજ ઈસ્લામી સુલેમાન યહુદી સાલેમન હીન્દુ વીસ્લુમ એડવર્ડ પોકેક પ્રમાણે યદુ લોકોમાં (૩૦૫) માનતા બાધા માટે બાલકૃષ્ણની મૂર્તી બનાવીને ગરૂડ સ્તંભ વેદી પર ધૂપ અમાસની રાત્રે બછડાકી બલી દેતે થે. બાઈબલમાં પણ બાલ, ભગવાન બછડાનીબલી બાલઈશ્વર બાલેશ્વર ભારતમાં યહુદી અને હીન્દુ મીશ્રણ મોટા પ્રમાણમાં થઈ ગયું ઓળખવા મુશ્કેલ છે (૩૦૬) હીબ્રૂ ભાષા. શબ્દકોષમાં હ હરી બ્રુતે હરી બોલ – બ્રુ અરબુ હરી હીબ્રૂ આરબી યહુદી ભાસા પાક વાણી બાઈબલ હીબ્રૂ ભાષા. છુપાવું કૈસે લાગા ચૂંદડી મેં દાગ (૩૦૮) યહુદી ધર્મચીનહ, સીનેગાંગ, ષટકોણ તારો વેદીક દેવી ભકત શકતી ચક્ર પ્રતીક તાંત્રીક ચીન્હ છે યહુદીમાં થયા ડેવીડ, દેવઈદ, દેવ પુત્ર અરબમાં દાઉદ કહે છે. ગુજરાતમાં દાઉદી વોરા દેવ પુત્ર દાઉદ ગીત પ્રસિધ્ધ સામ ડેવીડ સામદેશ દાઉદ ગીતી. વેદમાં સામ ગાયન સામવેદમાં હબ્રુ અને આરબી ભાષા વેદીક સંસ્કૃતસ હરી બોલ પવિત્ર વાણી, બાઈબલ અને કુરાન ગર જાઉં કૈસે લાગા ચુંદડીમેં દાગ યહુદી હરીના લાડલા માને છે. ભારતમાં યાદવ જાદવ જાડેજા યદુ યહુદી જ્યુડીસ્મ જયૂ જાયોનિટસ કહેવાય છે (૩૦૯) યદુ **દ્વારકાથી ભાગ્યા ત્યારે ભવિષ્ય વાણી હતી,** પછીમે કાન્હાન દેશ તમારો થશે વર્તમાન ઈસરાઈલ. ઈશ્વર અલા તેરો નામ ઈસરાયલ યહુદી ગ્રંથ બાઈબલ ભવિષ્ય વાણી, **યદા યદા હી ધર્મસ્ય ગ્લાની ભવતી ભારત,** ઈશ્વર અવતાર નીવાત ગીતામાં ટુ કોપી સંસ્કૃત માં છે (૩૧૦) વૈરાટ રૂપ ગીતામાં તેવું જ બાઈબલમાં મોસેસ વિરાટરૂપ યહુદીને બતાવ્યું હતું. બાઈબલમાં ગલીલી નગર નેદરથ દાઉદી વંસ ઈસુ દાઉદ ખાલીલ અલા, હજરત દાઉદ (૩૧૨) માર્કો પોલો પ્રવાસ વર્ણન ગ્રંથ પાના ૩૪૬ પર ચીની ગ્રંથ ખંડ ૨૦ પર યહુદી ધર્મસ્થાપક આદમ ભારતના હતા. તેમના પર ગ્રંથ ઉતર્યો તોરેત ઋગ્વેદ = ટેસ્ટામેન્ટ પવિત્ર વાણી લઈને પછીમે વસ્યા, અબ્રાહ્મ પ્રજનેતા અને પૃવકતા હતા.

આદમના વંસ પ્રસારક નેતા અબ્રહમા હીન્દુના બ્રહ્મા તે પછી મોસેસ મુસાનો અવતાર થયો મોસેસ = મહેશ મહાઈસ થયા આદમ – પ્રથમ જૈનમાં આદીનાથ વેદીક આદ નારાયણ વિષ્ણુ તે આદમ આદી પુરૂષ વેદોના દાતા અબ્રહ્મા – બ્રહ્માનો વેદ ચતુર વેદી બ્રહ્મા યહુદી અને ઈસ્લામ વેદીક ગ્રંથ છે (૩૧૪) સીરીયા સુર–દેવનો દેશ હરી કૃષ્ણ યહુદીમાં થયા હુરૂન હારૂની (૩૭૧) પશ્ચિમ એસીયા વેદીક ઈરાન ઈરાક ઈર ધાતુ ઈર ઈરાણ ઈરાવતી વીરાન પ્રદેશ જેમ કચ્છનું રણ ઈરાન ઈરાક સીમાપર મોસલ પ્રદેશ છે. સંસ્કૃત મુસલ શબ્દ મોસલ પર્વ યાદવો દ્વારીકા છોડયા પછી ઈરાન ઈરાક મોસલ પ્રદેશમાં વસ્યા મુસલમાન કહેવાયા મુસલમ સંસ્કૃત વેદીક નામ છે. વર્તમાન મહંમદપંથી મુસલમાં

(૩૭૨) બગદાદ ભગવત નગર ઈરાન ઈરાક મોસલ પ્રદેશ કૃષ્ણ ઈરાક દેવતા બગદાદ (૩૭૫) ઈરાન રાજ ચીન્હ, **કુરાણવંતો વિશ્વ આર્યમ ઋદગ્વેદ** (૩૭૬) ઈરાન વેદીક મુસલીઓ સીયા અને સુનીનું રહસ્ય આરબ સુની શીવ પંથી છે. અને ઈરાનીસીયા સીયારામ, રામ ઈરાનના ફરસુ રામ સીયા માતા રામ વિષ્ણુ પંથી છે. સીયા સુની ઉભય મહમદી છે. મુહમ્મદ મૃત્યુ પછી ખલીફાની હોડમાં ચતુરથ ખલીફા અલી થયા જે મુહમદના જમાઈ હતા યુધ્ધ માં અલીનું મૃત્યુ, મરૂત અલીની પત્ની ફાતીમા ત્થા અન્ય પત્નીઓ હતી. અલીના પુત્ર હસન હુસેન (હશ્વીનો) ખલીફા થવાના ચકરમાં દગાથી મૃત્યુ થયું. તેમની સમૃતીમાં ઈરાની સીયા માતમ મનાવે છે તાબુત કાઢે છે રો પીટ કરે છે (૩૭૭) હીન્દુમતે તાજીયાની ઘટના, ઈરાન – ઈરાક મુસલમાન થઈ જવાથી છાતી કુટીને બૂત કાઢે છે (૩૮૧) (૩૮૩) મોહરમનો અર્થ શબ્દ કોસમાં – પવિત્ર વાત આચાર મોહરંનબુવંત મૂહુર – મૂહુરં સંસ્કૃત વેદીક શબ્દ છે.

(૩૮૫) **જૈંદ અબેસ્તા વેદીકગ્રંથ અહુર મઝદ** દેવ અસુરા મહત મહાન ઋગ્વેદ (૩૮૯) ઈરાની લોકો અશ્વમેઘ યજ્ઞ કરતા હતા વેદીક ધર્મી હતા (૩૯૦) પ્રસિધ્ધ માર્કન્ડેય ઋષિ સમરકંદ ઈરાક પ્રદેશના હતા. ઋષિય રસીયા તેમુર લંઘની કબર સમરકંદ રાજમહેલમાં છે. (૩૯૧) ઈરાન અને ભારત પ્રાચીન સમયથી નીતી નિયમ કાયદા એક સમાન હતા. ભાષા જેંદ અબસ્તી, હીંદી મીકસ સંસ્કૃતી હતી, મનુસ્મૃતી પ્રમાણે સત્યમાર્ગ છોડવાથી અસૂરા યવના, સકા, કીરાત વ્રાતા થયા (૩૯૩) પ્રાચીન સમયથી આરબલોકો સીવ પંથી હતા. સીવ અલા રામઅલા મહંમદ રબ મોસેસ મહેશ મોમેની વેદીક નામ છે સંસ્કૃત શબ્દ છે (૩૯૪) સીરીયા સૂર્યના લોકો પેલેસ્ટાઈનમાં વસ્યા પુલસ્તીન ઋષિનો દેશ પુરાણોમાં સુમેરૂ નામ બેબીલોન કીસન નદી તટ પર પહાડી પવિંત્ર સુમેરૂ છે (૩૯૭) નરસીંહ અવતાર બેબિલોન મીસરમાં પ્રગટ, બાઈબલમાં રા – ૭ ભાગમાં ઉલ્લેખ છે ઈજીપ્ત મીસીરમાં પીરામીડ ઉપર સીંહ અનેનર નૃસીહ વિરાટમૂર્તી પ્રમાણ છે, **મતસ્ય – કચ્છપ, વરાહ – વામન નૃસિંહ અવતારો મીસર બેબીલોન ઉદગમ સ્થાન છે.** મોરીસસ સાહેબ ગ્રંથ પા.નં. ૨૬–૩૦ પર ઉલ્લેખ છે તે સત્ય છે. પી.એન.ઓક. પાના નં. ૩૯૭) પ્રહલાદ અને અબ્રાહ્મમાં ઘણી સમાનતા છે ફરસુરામ ઈરાન ઈરાક ઉદગમ છે (૩૯૮) બેબીલોનમાં નૃસીહ અવતાર, બાઈબલમાં ઉલ્લેખ મોરીસસ સાહેબ દ્વારા જાણકારી ખૂબ મહત્વ પૂર્ણ છે. બાઈબલમાં વેદીક સંસ્કૃતી વિપુલ માત્રામાં છે. અધ્યયન કરવું જોઈએ પી.એન. ઓક પાના નં. ૩૯૮ – રામને રામસીંહ રીચાર્ડ કહે છે. ઈજીપ્ત મીસર અજપતિ રામના દાદા દશરથના પિતા મીસરના ઉદગમ રાષ્ટ્રદેવતા છે. કાલીયા નાગની (૪૦૦) કથા બાઈબલ ત્થા કુરાન ત્થા વેદીક ત્રણે ગ્રંથોમાં બોલે છે કુરાને અલી સર્પયન પ્રસિધ્ધ છે. ઈજીપ્ત ગ્રંથોમાં આપણાં પુરાણોની કથા ભરપૂર છે. (૪૦૧) ઈજીપ્તની ધર્મ પ્રથા ભારત પ્રમાણે જ છે. હોય જ અવતારો જ ત્યાં થયા છે. આપ શબ્દ આબ જલ સંસ્કૃતમાં આપ જલ નીલ નદીને ગંગા કહે છે પુરાણોમાં નીલ ગંગા છે. રામ ઉચાર આફ્રિકામાં રહામ – હામ કુસા ઈટ પ્રજા રામના પુત્ર કુસની પ્રજા કુસનું રાજ્ય. તામીલમાં રામન આંધ્રમાં રામલુ – ઈટલી માં રોમન, રેમસે, રેમ્યુલસ અને ઈસ્લામમાં રહમાન. રામ પુત્ર કુસના ભાઈ લવથી લવીય લાવીયા આફીકા પ્રદેશ લીવીયા લવ નામથી છે. કુસ પણ આફીકા કુસાઈટ પ્રજા. રામ અવતાર પછી કૃષ્ણ અવતાર કૌરવ પાંડવ સમ્રાટ હતા (૪૦૩) કેરો કાહીરા મીસર રાજધાની કેરો, કૌરવ નામથી છે તે દેશને મીસર કહે છે અજપતી દસરથ રાજા હતા, મીસરમાં, અફ્રીકા યુરોપીયન, આરબ, ભારતીય, અનેક જમાતોનું મીશ્રણ થવાથી મીસર કહેવાય છે. ભારતમાં મીશ્રા બ્રાહ્મણ પાંડાઓ મીસરથી ભારતમાં આવેલા છે મિશ્રા (૪૦૩) વિદ્યાલય કેરા કાયરા કૌરવ નગરને કાહીરામાં અલઅઝર વિદ્યાલય અઝર અસર અસુર અલ અસુર છે મીસરને કામીત દેશ કહે છે અર્થ કાલા માટી થાય છે કામીત મીસરની સીલાલેખોમાં **ફાહ સંકરા લખેલ છે સીઘુનુ (૪૦૪) પ્રાચીન નામ સોવિર હતું.** મીસરમાં ફાહ નામ સનમાનીત છે ફાબોધીસત્વ ફા અર્થ પ્રવર. **પરાને ગ્રીકમાં અલને પરા પર કહે છે ફા – અલ ઇજીપ્ત** મીસરમાં દેવ ઈસીસ પત્હ પતી પીતા, સેવસીવ હર સકતી વેદીક શબ્દો પ્રચુર માત્રામાં છે. ઈજીપ્તમાં સેસનાગના માથા ઉપર પૃથ્વી વેદીક માન્યતા છે ઈજીપ્તના પીરામીડ, મૃત શરીરને સૂરક્ષીત માટે પ્રસિધ્ધ છે (૪૦૮)

પીરા મીડ પીર અહમેદ થાય છે તેમના ઉપર વિશાળ નૃસીંહ નર અને સીહ મુર્તી છે જે બાઈબલમાં પણ ચીત્ર મળી આવેલ છે કેરોમાં ચીત્ર છે ઈજીપ્ત અજપતી દસરથના પિતાનો દેશ રાજધાની હતી. વેદીક પરંપરા મીતાની પ્રદેશ દશરથ રાજાની નગરી (૪૧૧) મીતાની રાજ્ય સંધી પત્ર પર વરૂણ, હારૂણ સાક્ષી લખેલ છે (૪૧૪) દેવ, દાનવ, સુર, અસુર, આરબ, સીરીયા પામીર નગર ઉલ્લેખ છે. વહીવંચા આધારે ઈતિહાસ પ્રમાણે કણબી કૂર્મી ક્ષત્રીયનું મુળવતન હતું પામીર પામીરા (૪૧૭) અસીરીયા અસુરદેશ સટકોણે આસન અસ્ટ સ્તંભ વેદી આસન પર બીરાજમાન પીર સાત હાથ યા અલ્લાહ પધ્ધતી ચીત્ર બતાવેલ છે (૪૧૮) અર્બસ્થાન અર્બ અર્થ ઘોડો ઘોડાનું સ્થાન અર્બસ્થાન ઘોડા પ્રસિધ્ધ છે. આરબ અને યહુદી ભાષા સામદેસી સેમેટીક છે કૃષ્ણ યદુવંસ મુળ યહુદી સામ દેસી સીરીયા સેમેટીક ભાષા કૃષ્ણુનું નામ સામ સ્યામ છે. મનુ સ્મૃતી – સેમેટીક નૂહ સ્મૃતી છે (૪૧૯) આર્બ ઈરાન સાથે ભારત માર્ગ સમુદ્ર યાતાયાત ખંભાત બંદર હતું (૪૨૨) અરબમાં સંસ્કૃતી શબ્દ સાગવાન સાગને સાજ. વીસને વેસ કહે છે મહંમદ પંગમ્બર મકાથી મદીના ગયા તેનું અનુસરણ કરનારને અનસારી કહે છે. સંસ્કૃત સીષ્ય ને સેખ, મલ્લને મુલા – અલાની ઈચ્છા થયું ઈન્સા અલા, ઈન્તકાલ થયું અંતકાલ કોપીન ને કફણ મોતને મૃત્યુ કહે છે. હીન્દુનું આરબમાં સન્માન, હીન્દુ, હીદવાની, હીન્દી અલ હીન્દ, મુહીન્દ નામોથી ઉલ્લેખ છે (૪૨૩)

આરબમાં હીન્દુ શબ્દ સન્માન (૪૨૪) આરબમાં સુંદર કન્યાને હીન્દા સૈફી હીન્દી હન્દિીસા ગણીત આદરણીય નામો છે. જાટ ક્ષત્રીય ચોથા ખલીફા અલીના ખાજાનચી હતા, જાટ વૈદ્ય મહમદની પત્નીની ચીકીત્સા કરી હતી. ઈરાની શબ્દ કોસમાં હીન્દુ શબ્દ અર્થ ચોર, ડાકુ, બદમાસ, હરામજાદા લખેલ છે. જેથી ગભરાવું નહીં હીન્દુ નામ છોડાય નહી. પી.એન. ઓક (૪૨૬) આયેગી સદી બીસા, તો રહેગા ઈસાન મુસા – આ વાકય પ્રમાણે ઈસાઈ અને મુસાઈ યહુદી ખતમ વીસમી સદી સુધીમાં મુહમદી સર્વસર્વા મલેચ્છા ઘીંગ પ્રલય સુધી રાજ્ય ભાગવત પુરાણ ૧૨–૧ (૪૨૬) કુરાણ વેદીક ઈતિહાસ એન.જે.દાઉદ પ્રમાણે કુરાન પ્રત્યેક શબ્દ સ્વર્ગસીલા લેખ અરસ કુરસીથી અલાહે દેવ દૂત જીબ્રાલય દ્વારા મહમદને ચેતાવ્યા. અલાહ નામથી કુરાન (૪૩૬) મકા કાબા સેમેટીક સામ જાતીના પરમ દેવતા અલાહ છે **મુર્તીયો દેવકન્યા અલાહની કન્યાઓ હતી.** રમઝાન માસે સમાધીમાં દેવદૂત જીબ્રાઈલ પ્રગટ થયા મુહમદને આજ્ઞા કરી કહો અને બોલો. ઈકરા – દદ ઈકરા અલાહ મહાન કૃપાળુ દયાળુ છે મહામદ અલાદૂત પ્રાચીન ગ્રંથ પૂન ઉધાર વીદીત માનવ માટે મોકલાવેલ અલારસુલ, (૪૩૭) કુરાનમાં સંકેતીક શબ્દ અ.લ.મ –અલીફ લામ મીમ ગુઢ શબ્દ (૪૪૦) ઈસ્લામ વેદીક મહમંદ દ્વારા પ્રાચીન ગ્રંથ વીકૃતીનો ઉધ્ધાર કરવા મહંમદ અવતાર કૃષ્ણે પણ અર્જુનને કહ્યું છે ઋષિ મૂની વેદોમાં ગાયા કરતે હે તેજ ગીતા વીકૃત ભૂલાઈ હતી તે પુન ઉદગાર ગીતા કહેલ છે. કૃષ્ણ કુરેસ્ત મુખથી ગીતા તેમ મહમદના મુખથી કુરાણ બંને મૂળ યહુદી છે મહમદ કૃષ્ણ કુરેસણ વેદનો પુન ઉધ્ધાર જેથી ઈસ્લામ વેદીક છે વેદ પ્રમાણે છે (૪૪૧) સર વીલીયમ ગ્રંથ આધારે રામના પુત્ર કુસ કુસેઈ આફ્રીકા અને આરબ પર અધિકાર હતો. કુસથી કુસઈ કુરેસી મહામદ સ્યામ સામ દેસ સૈમીટીક ભાષા સામ દેશ સઉદી આરબ વેદીક છે (૪૪૨) ઈસ્માઈલી સીયા ઈસાલયમ ઈસા અલામી સીયા સીયારામ સીયાવર, આર્ય પધ્ધતી વેદીક પ્રાચીન આરબ ધર્મ, તસ્બીસસ તોબાઈસ્મ વિશ્વ ધર્મ કાબા બૂત પરસ્તી દેવ મુર્તી ગરૂડ ત્થા અલ દેવૃન – વરૂણ અને સેટર્ન – સેતાન સની ત્થા અલાત દેવી ઈસ્લામના **અલ્લાહ નામ દેવીથી છે. સંસ્કૃતમાં અલાનામ જગતમાતા છે.** ભારતમાં અલ્લાગીરી સ્વામી નામ પ્રચલીત છે. અલ્લા દેવી ગીરી પહાડ દક્ષિણમાં અલાદી નામે ગામ પણ છે. આરબમાં જોર્ડન નદી પાસે રામઅલા નગર છે. કાબામાં અન્ય એક દેવી નામ અલ ઉંઝા દેવી શકિત માયા ઉંઝા, કુળ દેવી કડવાની અલઉમજા ઉંઝા કાબામાં એક દેવનું નામ હતું. અવલ પ્રથમ એક મૂર્તી હતી, બગભગ બગદાદ થયુ કાબાને વિશ્વનાભી વિશ્વનબી કહે છે. અન્ય એક દેવનું નામ હતું વજૃ ઈન્દ્ર બજર ત્થા કબર નામે દેવતા કુબેર ત્થા દુઆ અલ સારા – સરસ્વતી ત્થા હાબા દેવ ત્થા મદીન કામ દેવ ત્થા મનફ મનુ ત્થા મનાથ નામના દેવ વાસ્તવમાં સોમનાથ ત્થા અલનસ્ત્ર ગરૂડ નક્ષત્રાક્ષ્યોં ત્થા ઓ વેદીસ ત્થા અમરૂ પુત્ર યુસુફ અને નયલા સહલ પુત્રી દેવી નયલા. હકીકતમાં નીલ નદી સરસ્વતી. અન્યદેવ રજીયા – રેદસા રૂધ્ધી ત્થા સાદ નામે ભાગ્યદેવી ત્થા સાકીયા ત્થા સબારા ત્થા સમ્સ સૂર્ય ત્થા બધ તે બુધ ત્થા યગુધ નામ દેવ

આકાર નૃસીહ રૂપે, યગુધ ત્થા યાઉક દેવતા યક્ષ અને ઝૂર્રત જરૂરતયાને સુક્ર (૪૪૫) રામસ અને સોમીય સુર્યવંસ ચંદ્રવંસ છે. પ્રાચીન કુરાન પ્રતોમાં કીનારે હાથી ચિત્ર અંકીત છે. ધાર્મિક ગ્રંથ પર રંગીન ચીત્રકારી વેદીક છે. (૪૪૬) આરબની સીબા રાણી પ્રાચીન યહુદી ઇતિહાસમાં પ્રખ્યાત છે. સંસ્કૃત પુરાણોમાં સીબીરાજા રાણી આરબના હતા. (૪૪૭)

સર.ગીલોમ, લેખક યુ.કે. પ્રમાણે વિજેતા મહમદ સમયે કાબાની દિવાલો પર ઇસુ અને મેરીમરીયમના ભીત ચીત્ર હતા. (૪૪૮) કાબાની અંદર દીવાલ પર ચીત્ર, ઇસા મેરી માતામરીયમ તે વસ્તુત કૃષ્ણ યશોદા છે. આરબ લોકોમાં નમસ્કાર વેદીક, સલામ, વાલેકુમ. સલામ બાલકુમ બાલકૃષ્ણને સલામ. કાબા ની અંદર અખંડ જ્યોત ઘીની, નંદાદીપ પ્રજ્વલીત તેજ વેદીક છે. વિવાહ આરબમાં ચાંદ પધ્ધતી, નિકાહ નિકટ વેદીક પ્રમાણે, **તદેવ લગ્નં, સુદીનં તદેવ તારા બલં ચન્દ્રબલં ત દેવ,** મંત્ર કહેલ છે. વિવાહમાં તારો ચાંદ બળ જોવો પડે છે. મુસલમાનોમાં પણ એજ રીવાજ છે ચન્દ્ર વૃષ્પીકમાં બલવાન લગ્ન ચન્દ્ર ગૃહણમાં લગ્ન તેમજ નિકાહ થતા નથી (૪૪૯) સીવ હોય ત્યાં ગંગા ગંગવોકુવો કાબા પાસે ગંગવો કુવો જેને પવિત્ર જમજમ ગંગાજલ કહે છે. હજ યાત્રી જમજમનુ પાણી ભકતી ભાવથી લઇ જાય છે. કાબા અંતર રાષ્ટ્રીય તીર્થ સ્થળ છે હજ યાત્રા પ્રાચીન રીવાજ વર્તમાન છે, વેદીક યાત્રા હજ મુંડન કરાવીને સફેદ ચાદરમાં મંત્ર ભણતા ૭ વખત પ્રદક્ષિણા પાંડાની જેમ સીલાઇ વગર સફેદ ચાદર બે ઓઢીને પ્રવેશ કરે છે (૪૫૦) **સંસ્કૃતમાં મખ યજ્ઞને મકા કહે છે,** ૨૨ માઇલ દૂર મદીના મેદની પૃથ્વીને મખ–મેદની તે મકા–મદીના છે યજ્ઞ પવિત્ર ભૂમી છે યજ્ઞમાં બલી વેદીક પ્રમાણે ઇસ્લામમાં બલી પ્રાચીન રીવાજ છે. વેદીક મંદિરને કબ્રસ્તાનમાં મંદિર ભવન બનાવે છે. મસ્જીદને હરમ કહે છે હરીયમ સીવનું ધામ સમસાનમાં હોય છે. ફીલસ્તાન પુલસ્તીન ઋષિ પેત્રા ગુફા ધામ છે, પેત્રાનગર પેલેસ્ટાઇન યહુદી ઋષિ પુલસ્તીન ૪૫૨ (૪૫૪)

સાલોમ શબ્દ સોલોમન અર્થ ઈસ અલોમ સુલેમાન સાલેમથી થયું ઈસલામ. નબી, સબ્દ મહમંદ સાહેબને નબી કહે છે. સંસ્કૃતમાં નભઃ આકાસ નભીઃ તે નબી આકાસી સવર્ગ થી ઈશ્વરે મોકલાવેલ પ્રતીનીધી નબી ઈશ્વર દત અલારસુલ, પેગમ્બર અર્થ પ્રગ અંબર આકાસથી પૃથ્વી પર પૈગામ પૈગંમ્બર, અંગ્રેજીમાં પ્રોફેટ કહે છે. પ્રોફેટ સબ્દ પ્રપત આકાસ થી પતન પૃથ્વી પર, ઉતરણ વેદીક છે. તહેવાર ઈદ ઈસલામ ઈડ. સંસ્કૃતમાં ઈડ–ઈદ એટલે પૂજા ઈદગાહ–પુજા ગૃહ અગ્નીમ ઈદે પુરોહીતમ રૂગ્વેદ, અગ્નીપૂજા ઈદ અગ્રસ્થાન રોમન ઈદેસ ઓફ માર્ચ – માર્ચની પૂજા વીધી (૪૫૫) બકર ઈદ આરબીમાં ગાય ને, બકર કહે છે કુરાનમાં બકર આયાત બકર ઈદ એટલે ગૌ પૂજા બલી બકરાની વેદીક બલી યજ્ઞ. **ઈદ મીલાદ ઉલ નબી** મહમદની યાદમાં મનાવે છે, નભી નબી સ્વર્ગીય દેવોની પૂજા એવો અર્થ છે. ઈદઉલ ફીતર સંસ્કૃતમાં પીતર. પીત્રુ શ્રાદ્ય પીત્રુની પુજા (૪૫૬) ચન્દ્ર દર્સન, ઈદ ચાંદ દર્સન પછી ઈદ મનાવાય છે વેદીક સંકસ્ટી ચતુર્થી, ચંન્દ્ર દર્સન પછી ભોજન (૪૫૭) મહંમદ પેગંમ્બર પોતે લસણ પ્યાજ ખાતા નહી પ્રમાણ હદીસમાં ઉલેખ છે આદમઃ આદીમ સર્વપ્રથમ સંદેસ વેદ રૂગ્વેદ તોરેત ભારતમાં પ્રાપ્ત થયો હતો. પછીમેં સ્થાયી થયા આદમ નબીની નાભીથી બ્રહમા અબ્રહમા પ્રગટ. આદમના પુત્ર સીસની કબર અયોધ્યામાં કબર પુજાય છે **સિજ્દા અર્થ નમસ્કાર સાસ્ટાંગ** અહરમ અર્થ યાત્રા હજ સફેદવસ્ત્ર તવાયફ એટલે કાબાની પ્રદક્ષિણા મદમદ સાહેબને ભારત દીસાથી સુગંધી પ્રાપ્ત. ઈસ્લામમાં ઘણા કીમતી સાધુ સંત થયા છે જેમાં અલમનસુર વાકય અનલ હક અહં બ્રહમાસ્મી જીકર–બંદગી ફના–મોક્ષ (૪૫૯) નીલ નદી તટ પર કાહીરા દુર્ગા રણચન્ડી દેવીનુ મુળસ્થાન મીસર પ્રગટયાં દક્ષિણમાં મા દુર્ગા (૪૬૦) ઈરાન બગદાદ સંગ્રહાલયમાં ત્રણ દેવી મુરતી સીહપર બીરાજમાન છે. (૪૬૨) મકામાં તીર્થધામ કાબાની ભીતમાં બહાર સાઈડે–અસવદ. કાલા પત્થર ચાંદીની રીંગમાં, જડવામાં આવેલ છે ચણેલ છે. દર્સનાર્થી ચુંબન કરીને પ્રદક્ષિણા કરે છે. હીન્દુ માન્યતા પ્રમાણે સીવ લીંગ જેવો આકાર છે મહમદ પેગંમ્બર સીવ ભકત હસે એવી

માન્યતા છે. **કાલા પત્થર આકાસી ઉલકાપાતથી** પડેલ અલ્લાહ પત્થર છે. કાબેતુ અલાહ (૪૬૪) કાબા ઉચી ઈમારત પેટી બકસા ટાઈપ કાબા અર્થ ગાભા, ગર્ભ ગૃહને કાબા કહે છે (૪૬૭) લંડનમાં મુર્તી ચાંદતારો (૦) ખોદેલ છે સંસ્કૃત ચાંદ તારો, યાવચ્ચંન્દ્ર દીવાકરો. ઈસ્લામ ધ્વજ પર ચાંદતારો તેવોજ ચાંદતારો પુરીના જગન્નાથ ધામે ધ્વજ ઉપર અંકીત છે ચાંદતારો આકૃતી છે ધ્વજ (૪૬૯)

ઇસ્લામી જ્ઞાન કોસમાં મહમદના દાદા અબુમુતલીબ કાબા ધામના પુજારી પુરોહીત હતા, મહમદ પરીવારનુ નામ કુરેસી અર્થ કુરૂ ઈસ રાજ પુત્ર ક્ષત્રીય પરીવાર કુરૂ ઈસ કુરૂ કુળ આરબમાં કાબા પરીસર ના સ્વામી હતા કુરેસી તે કુળમાં મહમદનો જન્મ થયો. મહમદ સંસ્કૃત નામ છે મહમદ સંસ્કૃત માં, **મહાન મદઃ યસ્ય અસૌ મહમદઃ** અર્થ સુંદર પ્રસંસીત પ્રતિભાસાળી અને તામસ, અતહ મહમદ નામ પુર્ણત્ય સંસ્કૃત છે મહમદ સબ્દ મહાદેવમ પી. એન. ઓક (૪૭૦) કાબા ભીતમાં ચણેલ કાલા પત્થર સંગે અસવદ, મુસલમાનની શ્રધ્ધા સ્થાન પત્થર સીવલીંગ નથી કારણકે સીવલીંગ બે પત્થરનું હોય છે. પત્થર ગોળ આકાર હોય છે બાણ લીંગ અને બેઠક પર મુકેલ હોય છે. પરંતુ કાલાપત્થર સીવલીંગ ટાઈપ નથી. એકજ પત્થર છે–સાલીંગ્રામ થઈ સકે (૪૭૧) મહાદેવ. મહેદીય મહમદ નામ થયું, નમાજ–અર્થ નમ, યજ, નમવુ અને યજન ભકતી કરવી. નમાજ યોગીક ક્રીયા (૪૭૮) કાબા વેદીક આકાર જ્યોતીસ આધારે રૂતુ નિયમ પ્રમાણે બનેલ છે. કાબા ધામ પહાડીઓના વચ્ચે મેદાનમાં વસાવેલ છે પાસે ગંગવો ઝમઝમ પવિત્ર ઝરણુ છે કાલા પત્થર ઉલકા પત્થર જે દેવ પ્રમુખ છે. કાબા ધામની બનાવટ સુક્ષ્મ રૂપે બ્રહમાંન્ડનુ પ્રતીક છે (૪૮૦)

કાબાનું આંગણ ચોકોર ૨૫૦ કદમ લાંબુ ૨૦૦ કદમ પહોળુ પુર્વ બાજુ વરન્ડામાં સ્તંભની ચાર લાઈનો છે સામે બાજુ સ્તંભ ની ૩ લાઈનો છે. ચાર ચાર સ્તંભ આધારે ગોળ ગુંબજ છે. ઉપર ગુંબજ ૧૫૦ બનેલા છે પ્રત્યેક સ્તંભ ૧૨૦ ફૂટ ઉચાઈ ગોલાઈ ૧॥ × ૧॥ ફૂટ છે તે સંગેમરમર ત્થા સાદ પત્થરના બનેલા છે કેટલાક સ્તંભ અસ્ટકોણ બનેલા છે. જેની જાડાઈ ૪ ફૂટ છે કુલ સ્તંભ ૪૫૦ છે. કેટલાક સ્થાન પર મહંમદ અને અંલાહ નામ કોતરેલ છે. અંતિમ દુત કાબાનું ગર્ભ ગૃહ કાબા ઉચું ચતુર કોણ લંબાઈ ૧૮ કદમ પહોળાઈ ૧૪ કદમ ઉંચાઈ ૩૪ થી ૪૦ ફૂટ ભૂરો રંગ સ્થાનીય પત્થરથી બનેલ છે. ગર્ભ ગૃહની અગ્ની કોણ દક્ષિણ પુર્વ દીસામાં એક ખુણે દીવાલમાં બહાર તરફ દ્વારની પાસે ભૂમીથી જ્યાં પાંચ ફૂટ ઉચાંઈ પર કાલા પત્થર સંગે અસવદ દીવાલમાં મજબુત રીતે બેસાડેલ છે ફીટ કરેલ છે, સાડાસાત ઈંચ વ્યાસની સીલા છે. હીન્દુ માન્યતા સીવલીંગ કહે છે તે પત્થરને ચાંદીની રીંગમાં દીવાલ પર બેસાડેલ છે. દર્સન રૂપે મુકવામાં આવેલ છે ઉત્તર બાજુ એ સાધના સ્થળ છે આલા કહેલ છે. તે સ્થાનને EI MADJAN કહે છે '**મજદન' મદન કામ, મદીના મકા** અથવા મહા દેવમ મજહદ અર્થ બને છે. મકામાં ઓકજ ઓખા સ્થાન છે જ્યાં કવી સંમેલન થતું હતું. ટ્રાવેલ્સ ઈન અરેબીયા (જોન લેખક) નં ૨૪૮ પરથી (પી. એન. ઓક ૪૮૧) (૪૮૪) સાહ સબ્દ મુસલમાની બાદસાહ ઈરાની સાહ સંસ્કૃતમાં સાહતે ચળકાટ સાહ ઉપાધી વેદીક ગુજરાતમાં સાહ ઈરાની સબ્દ છે જે વેદીક છે. સાહમન સમનીદ સાસન સમયે મંસૂર બીન નૂહ, નૂહ બીન મન્સુર, પછીમે સામ્રાજ્ય સમની સાહમન તુર્કોને સમની કહે છે નૂહ–મનુ વંસ નૂહ મનુ છે લાટ અને મનાત સોમનાથ છે ઉઝા ઉમઝા આરબ દેવીનું નામ અલઉમા ઉઝા (૪૮૫) **અલ્લા સબ્દ સુધ્ધ સંસ્કૃત વેદીક દેવી છે,** અલ્લા, અકા અને અંબા સમાન અર્થી સબ્દ છે અલ્લા–દેવી યા માતા ત્રણ નામ છે ગલ્ફ ઓક અકાબા નામ સાગર તટ પર કાબા દેવી મંદિર પવિત્ર તીર્થ સ્થાન. સંસ્કૃતમાં અલેશ્વરી દેવી સ્તોત્ર છે ત્થા એક ઉપનીસદ પણ છે, ચન્ડી, ભવાની, દુર્ગા, અમ્બા, પાર્વતી, આ નામો 'અલ્લા' સબ્દ છે સ્ત્રીલીંગ સબ્દ ઈસ્લામ યા અલ્લા, કહે છે, યા, સ્ત્રીલીંગ યા અલ્લા, દેવીસ્તોત્ર યા કુન્દેસુ તુસાર હાર

ધવલા, આ સ્તવનમાં **દેવીને યા કહેલ છે ઈસ્લામનુ યા અલ્લા દેવી છે** યા દેવી સર્વ ભુતેસુ નમસ્તસ્યૈ–યા દેવી યા અલ્લા છે. કારણ સીવ પત્ની પાર્વતી ને અલાહ કહેવાય છે. ગોરી યા પારવતી ઉર્ફે અલ્લા, મહમદની કુલ દેવી સ્વામીની હતી. ગોરી પાર્વતી જેથી અલ્લા સબ્દ ઈસ્લામના દેવ છે. (૪૮૯) વર્તમાન બેરૂત નગર પ્રાચીન વેદીક વીરાટ નગર હતું. ભારતમાં નહી ઓકાજ યાત્રા મકા ધાર્મીક સભા યાત્રા જેમ કાસીમાં સીવક્ષેત્ર વિશ્વ નાથ તેમ મકામાં કાબા ક્ષેત્ર ધર્મસભા, ઓકાજ ગુજરાતમાં બંદર ઓખા દવારકા થી યાત્રા મકા, બંદરનુ નામ થયું ઓખા. ઓકાજ યાત્રા (૪૯૧) પ્રમુખ કુરૂ કુળ ક્ષત્રીય રાજ કુલ પછીમ એસીયા પર સતા હતી. કુરૂવંસ કુરૂઈસ–કુરેસી મહમદ થયા. રૂસમાં વેદીક ગુરૂ કુળ રૂસ રૂષિયોનો દેસ રૂષિયા મધ્ય એસીયાના નારદ નારદ સમૃતી પ્રાચીન પોથી મધ્ય એસીયા (૪૯૧) કુરાનમાં વેદીક રૂચા પ્રસિધ્ધ વીદવાન સાવળેકર પ્રમાણે કમસેકમ યજુર વેદની રૂચા કુરાન આયાત પ્રમાણે છે ચન્દ્ર નક્ષત્ર અને વિશ્વ નિર્માણ વર્ણન વેદોમાં છે તેવું જ ઠીક કુરાણ માં છે. કુરાણ ભાગ ૧ અધ્યાય ૨ આયત ૧૧૩ થી ૧૧૫ –૧૫૮ અધ્યાય ૯ આયત ૩૭ અધ્યાય ૧૦. આયત ૪ થી ૭ માં ઉલેખ છે વેદ પ્રમાણે છે કુરાણ વેદ છે (૪૯૨) આરબ લોકોમાં પંચંગ બારાવફાત પંચ સરીર સુધી ચાતુર માસ સબેબારાત સીવવૃત હજ વૃજ યાત્રા આ બધાં વેદીક પ્રમાણે છે વર્તમાન હીન્દુ રીવાજ છે (૪૯૫)

પ્રત્યેક અવતાર સસ્ત્ર ધારી યોધા હોય તેજ અવતાર ગણાય જેમ વામન ફરસુરામ, રામ, કૃષ્ણ અવતાર યોધ્ધા વીર હતા સસ્ત્ર ધારી હતા કલ્કી મહમદ ત્રીધારૂં ખાંન્ડુ અસ્ત્ર પૃથ્વી વિજેતા ૮૩ યુધ વીભીન દેસોમાં સર્વ જીત થઈ **તેમને વેદોમાં નરાસંસ–ઈન્દ્રાગ્ની** કહે છે. ઈન્દ્ર કભી હારતા નહી તે ઈન્દ્ર છે મહામદ નબી. (૪૯૯) વેદોની સ્તુતી આરબમાં–યહોવા અલમસ્ત સામ વલ યજૂર મીનલહે તના જીલ્લન, વાઈસા નૈન હુમા રૂગ્–અથર નસયહીનકા આ ખુબતુન, વા અસનાત અલા ઉદન યહોબા મસા એરતુન–આ છે આરબી ભાસાના વેદ, યહોબા, સામદેસ વેદ યજ્ યદુ યહુદી વેદ. ઈસાન પંજેતન હુમા ઉમા રૂગ રૂકુ અથર કુરાન યસરબ અથરવ વેદ ઓલ્ડ મદીના અસનાત અલા વેદ હીન્દ તુન નબી (૫૦૫) કાબાનો અંદરનો ભાગ આરબી નામે વેદ કીતાબ ૪ વેદ ૪ કીતાબ એકજ સંદેસ છે કાબામાં ભુમીમાં નીચે પુરો એક મંજલો સંગેમરમરનો બનેલ છે તેમાં એક હોલ કક્ષ છે મધ્યમાં બે સ્તંભ છે ગોલાઈ ૧॥ ફૂટ છે કીમતી વસ્ત્ર થી છત ઢાંકેલી છે ગુલાબી રેસમી વસ્ત્ર છે અખંડ દીવો ઘીની જ્યોત ચીરાગ કહે છે પવિત્ર ગણાય છે મકામાં કોઈ ફૂલની દુકાન નથી સંગીત નથી ગુપ્ત મંદીર ની જેમ કાબાને પરદાથી ઢાંકેલ છે. અંદર નીચે અસ્ટ ધાતુ દીપ **નંદા દીપ ચીરાગ અખંડ જ્યોતી પ્રગટે છે.** કાલા પત્થર ને ઉલ્કાપાત પ્રસ્તર કહેવાય છે. જામુન જેવો કાળોલાલ રંગ છે અસ્વેત કહે છે સંગે અસવદ. (૫૧૦) કુરાન અધ્યાય બકર–ગોને કહે છે બકર એટલે ગાય બકર ઈદ ગાય પૂજા પ્રાચીન ઈસા લયમ–ઈસ અલા દેવાલય ઈસલામ દેવ અલા દેવાઅલય અબુ–બકર. અભય ગો તે અબુ બકર (૫૧૧) હંસ વાહીની સરસ્વતી મૂર્તી સાઉદી અરબથી પ્રાપ્ત બ્રીટીસ મ્યુઝીયમ લંડનમાં પ્રદર્સીત છે જે દેવી સરસ્વતી પરદા વાળી છે નાકથી ઉપર કપાળ ખુલ્લુ છે માથાથી પાછળનો ભાગ બુરખો ઓઢેલો છે–તે ફોટો. પે. નં ૫૧૦ પી. એન. ઓક પ્રમાણે છે હંસ વાહીની સરસ્વતી બુરખા વાળી દેવી અવર લેડી ફાતુમા ફાતુઉમા અલઉમા દેવી સરસ્વતી નમસ્કાર.

વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્ર કા ઈતીહાસ – ભાગ 3

પી. એન. ઓક દીલ્હી

(૯) યુરોપ ઈબીરીયા, રસીયા રૂષિય–પરસીયા રૂસીયા પાસેનો પ્રદેસ પરસીયા સીબીર સાઈબેરીયા. અર્મેનીયા અલબનીયા રીય સબ્દ રણ ટાઈપ વેરાન ભૂ કાકેસીયા કાકેસસ રાજાની પુત્રી દસરથ રાજાની પત્ની કૈકેયી દસરથ મીસરના હતા. ચીની તુર્કસ્થાન (૩૧) તુર્કમાં કુરૂગન નામે નગર કુરૂગણ પરંતપ ભગવત ગીતામાં વારંવાર આવે છે (૩૫) સોવીયત રસીયા હીમ અચ્છા દીત થી સ્વેત સોવીયત રસીયા રૂષિય પ્રદેસ સ્વેત લાના, સાસકની પુત્રીનું નામ છે.

ગોરવર્ણી ગોરી. (૩૭) રસીયા માં કૃષ્ણો યારક નગર છે કૃષ્ણનું મુળ સ્થાન છે (૩૮) રસીયામાં બાકુ નગર જ્વાલા માઈનું મંદિર છે. (૪૦) રસીયામાં સંસ્કૃત પરંપરા લોકોનાં નામ આયુર્વેદ પ્રચાર (૪૨) રસીયામાં અદીધીઈ અદીતી લોકોમાં લોકગીત વર્ણન ઘરેણાં ભારત જેવાં છે (૪૪) રસીયામાં કોપાલો દેવ કોપઅલા મદનકામ રતી સંકરનો કોપ ઘટના રસીયાની છે. રૂષિયદેસ (૪૭) પુરાણોમાં વર્ણન રૂષિ કુળની સાખા દૈત્ય કહેવાઈ, જર્મની ડાઈટસ લેન્ડ દૈત્ય સ્થાન, રૂસીનાં સંતાન આધુનિક જર્મન વિધ્વાન મેકસ મુલર, રૂગ્વેદ અનુવાદક નામ લખ્યું છે, મયા સર્મન દેસ જાતેન ગોતીર્થ નીવાસીન મોક્ષ મુલર નામના–જર્મન નામ સર્મન, ભારતના સર્મા જર્મની છે મોક્ષ મુલર મસ્કવા મકવા મકા મોક્ષ મુલર–પ્રરસીયા જર્મન (૪૯) સ્વસ્તીક ચીન જર્મન હીટલર નો એક નાજી ફીરકો ચીન્હ સ્વસ્તીક હતું. જર્મન સર્મન સર્મા છે હનુમાન નામ પણ છે. (૫૯) જર્મનમાં સેકસની નગર સક સેની ભારતમાં સકસેના ઘણાં કુળ છે ત્યાંથી ભારતે વસેલા છે. સકસેના વિદેસી (૬૩) હંગેરી ઓસ્ટ્રીયા રૂષિયો ઉસ્ત્રીયા વેદ પુરાણ માં બહુજ ઉલેખ આવે છે. **હંગેરી શ્રંગેરી શ્રંગી રૂષિયા** શ્રંગીનુ મુળ વતન છે. યુરોપ પોલૅન્ડ માં બ્લેક વર્જીન કાલીમાતા પ્રાચીન છે. મા કાલીનુ ઉદગમ સ્થાન છે. (૮૧) સીવ પુત્ર સ્કંદ, સ્કંદનાવીયા, નો વેદ ઈધ એદા કહે છે સમસાન દફન કબર પર અસુર નામ લખે છે યુરોપમાં અસુર, દાનવ, દૈત્ય લોકોનું સાસન હતું રૂષી સંતાન છે. તેમના વેદ માં ઈસર અસુર વાનર વેનર ઉલેખ છે વરૂણ ની પુજા કરે છે. ગ્રીક દેસમાં ગણેસ–હનુમાન–વાનર ગ્રીક કથા માં ઉલેખ છે. ગ્રીક યુનાન યવનીયા યવન દેસ ગીરઈસ પહાડી દેવ ગીરીસ પણ દેવતા છે (૯૫) દેવ મીત્રસ ગ્રીક માં પાર્થીય પ્રદેસ, પાર્થીય યાને પાર્થ અર્જુન ભૂમી દેવ દૂત, હરી દૂત, દૈત્યસ કૃસ્ત કૃષ્ણ મહાભારત કથા ગ્રીક દેસની છે (૯૬) કૃષ્ણ જસોદા કથા ગ્રીક દેસની છે (૧૦૧) ગ્રીક સીકાપર કૃષ્ણ છબી કોરીન્થ નગર માં ગોપાલ કૃષ્ણ મૂર્તી મંદિર મહાભારત ઘટના ગ્રીક યુનાની છે (૧૦૩) વિશ્વ વેદીક સભ્યતા આરંભ ગ્રીકમાં સંસ્કૃત ભાષા હતી સૂર્ય પૂજા (૧૦૫)

ઇટલીમાં રોમ વિષ્ણુ અવતાર રામ રોમ નગરમાં (૧૦૬) વેદ સંસ્કૃતમાં રામ મરાઠીમાં રામા ઈટલીમાં રોમનો રામ અર્થ છે રમન ભટકી જવું વનવાસી રામ રોમન સામ્રાજ્ય રામન (૧૦૮) પ્રાચીન ઈટલી એટ્રસ્કન અર્થ અત્રી રૂષીનો પ્રદેસ, પુલસ્તીન પેલેસ્ટાઈન ગુરૂકુલ પ્રદેસ ઈસાપૂર્વ ૭૧૩ રોમ–રામ નગર સ્થાપના થઈ. બીજુ પ્રમાણ છે રાવેના રાવણ નગર ઈટલીની પૂર્વ દીસા અને રામ નગર ઈટલીની પછીમ દીસા ટાઈબર નદી કીનારે સ્થીત છે. વીરૂધ દીસા પશ્ચિમ સાગર તટ ટાયબર ત્રીપુરા છે ઈટલીમાં વરૂણ નગર વેરેણ વરૂણ બીજુ એક નગર ઈટલીમાં મેલેનો, ભરત મીલન પર્વ માનાવે છે રામ લીલા (૧૦૯) ઈબ્રીયા યુરોપ સીબ્રીયા સીવરીય સીવ (૧૧૦) રોમ, રામ, રોમલુ, રોમસ, (૧૧૨) રોમમાં રામ–કૃષ્ણ દેવત્થા ભકતી ભગવાન કૃષ્ણને જન્મતાંજ દૈત્યરાજ કંસનો નિશ્ચય. રોમમાં અયોધ્યા મદન કામદેવ અંનગ કથા તહેવાર વેદીક (૧૨૦) પશ્ચિમ દેસોમાં માઈઉમા દેવી પ્રચલીત નામ છે (૧૨૫) પ્રાચીન, રોમમાં, વેસ્ટા મંદિર અબેસ્તા વેસ્ટા વિષ્ણુ–ફ્રાંસ, સ્પેન, પોર્ટુગલ ગાલબ રૂષિ માર્ગ દર્સક હતા ગાલવ પ્રદેસ. ૧૪૫. (૧૫૦) યવન ગ્રીક પ્રદેસમાં તુલજા ભવાની પ્રમુખ મંદિર હતું (૧૫૮) ફ્રાન્સ માં ગ્રંથોમાં, યયાતી, પુરૂરવા, ધૂસ્ટ ધૂમન, પાન્ડવ, દ્રોપદી, ઈન્દ્ર, વરૂણ, અગ્ની, વિગેરે ઉલેખ છે. અને તેમનુ વંસ વૃક્ષ આપેલુ છે. (૧૬૭) સ્પેન દેસની રાજધાની માદ્રીદ પાન્ડુ રાજા ની પત્ની માદ્રીનું કન્યા દાન સ્થાન હતું માદ્રીદ (૧૭૭) બાઈબલ માં એન્દ્રૂ નામ ઈન્દ્ર છે (૧૭૮) દેવ અસુર સંગ્રામ સ્થાન યુરોપ દેવ સેનાપતી સ્કંદ દૈત્ય સંગ્રામ (૨૧૦) બ્રીટેન ના મનુ પત્ની ઈલા મનુ દીપ મનુ પહાડ મનુ પ્રસ્તર ઈલાનામે દીપ ત્થાનંદી સાર્વજનીક ગ્રંથાલય બ્રીટેન ૧૯૩૧ ઈ. સન નકસો (૨૧૫)

પછીમે સ્ત્રીઓનાં નામ સારા નામ પ્રાચીન દેવી સરસ્વતી મુસા મોસેસ મહેસ છે તેમની માતાનું નામ. સારા–હતું વર્તમાન સાયરા–સરસ્વતી હંસ વાહીની બુરખાવાળી મુરતી લંડન મ્યુઝીયમ માં છે સર આંગ્લનું શ્રી છે (૨૧૬) તેજ ચીન્હ, આંગ્લમાં બ્રીટેન સેન્ટ, એન્દ્રૂવંસ, સંત ઈન્દ્ર વિશ્વ વિદ્યાલય ચીન્હ ચંન્દ્ર કોર વેદીક ઈન્દ્ર છે (૨૨૫)

આયર લેન્ડ, **આર્ય સ્થાન પ્રાચીન** રાજધાની તારા–મા તારા. (૨૨૭) આયર લેન્ડ તારા બુધની માતા તારા રણચંન્ડી દેવી ભૂમી (૨૩૨) ભારતની વેદીક બેનદી એક સીધું અને બીજી સુરનદી ગંગા બેબીલોન મીસર માં સુર ગંગા (૨૩૩) આયર લેન્ડમાં નદી તથા સરોવર નું નામ દુર્ગા છે (૨૩૪) આયર લેન્ડ માં કાલી દેવી નામ પ્રચલીત હતું કાલ કોલ કાલ મૃત્યુ કાલની પત્ની કાલી (૨૮૫) પ્રાચીન ઈજીપ્ત દેવતા સર્પીયન વેદીક ઈશ્વર (૨૮૭) ઈજીપ્ત મીસર માં નીલ નદી વેદીક નીલ ગંગા મહાન પવિત્ર છે (૨૮૮) દવારકા થી યદુ યાદવો ભાગીને ઈજીપ્ત મીસરમાં વસ્યા–(૨૯૬) યુરોપમાં વેદીક **સંકરાચાર્ય ની હત્યા કરી** સમ્રાટ કંસ દૈત્યે અને ઈસાઈ બીસપ પાપાહ ની સ્થાપના કરી (૩૧૨) બાઈબલમાં ઈશ્વર **યહોવા એ મોસેસને કહ્યું** આઈ. એમ. ધેટ સોહંમ. મુસા મોસેસ મહેસને પ્રકાસનાં દર્સન થયાં એક દીવ્ય પુરુસ પ્રગટ થયા અને કહ્યું જૂતા ઉતારો તમો ઉભાછો તે ભૂમી પવિત્ર દેવ ભૂમીછે (૩૧૯) બાઈબલમાં કામદહન મદન રતી કથા સીવ ત્રીનેત્ર કામ ભસ્મ અને સજીવન કથા ટુ કોપી ભગવત પુરાણ કથા બાઈબલ માં ભરપુર છે કૃષ્ણ કથા કુરેસ્ત કથા (૩૩૦) ઈસૂની માતા મેરીઅમા મરીયમા વડોદરા, બાબાજી પુરા મરીમાતાનો ખાંચો નામે ગલીમાં મરીમાતા નું મંદિર છે હીન્દુ દેવી મરીયમા સાઉથમાં તમીલમાં મરીયમ્મા દેવી મંદિરો છે. વિશ્વ વેદીક સભ્યતા (૩૪૧) દેવીઓ વેદીક મા અમ્બા, ઉમા, અમ્મા, સકતી, દુર્ગા, ચંન્ડી, ભવાની, મર્દીની, લક્ષ્મી, ગોરી, કાલી, મરીઅમ્મા, નોટ્રેદામ, અલાહ, **અલાહુ સબદ–હ–સંસકૃતમાં** સબ્દ કોસ સ્ત્રીવાચક છે અલાહ અર્થ માતા જેથી મુસલમાન યા અલા કહે છે યા દેવી યા અલા.

વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્રકા ઈતીહાસ – ભાગ ૪

પી. એન. ઓક દીલ્હી

(૪૨) સ્વતંત્ર ભારતકા સાસન આઝાદી પછી યસસ્વી નથી પરંતુ હાની કારક સીધ્ધ થયું છે. જેથી કરી વેદીક વિશ્વ રાષ્ટ્ર બનવાની વાત તો દૂર રહી, મુળ ભારતનેજ ઈસ્લામી તથા ઈસાઈ રાષ્ટ્ર બનવાનું સંકટ નિર્માણ થઈ ચુકયું છે (૯૦) રાષ્ટ્ર ધ્વજ ૧૯૪૭ માં ખંડીત ભારત સ્વતંત્ર થયું ત્યારે તીરંગો જંડો ધ્વજ સ્થાપના થઈ, તીરંગો જંડો મુળ જર્મન દેસમાં મેડમ કામા નામની મહિલાએ સત્યાગ્રહી આંદોલન માટે તૈયાર કર્યો હતો. તે જંડો સ્વીકાર્યો ધર્મ નિરપેક્ષ ત્રણ રંગ ઉપરનો ભાગ કેસરી હીન્દુ નીચેની ભાગ નીલો મુસલમાની અને વચ્ચેનો ભાગ સફેદ પટી અલ્પ સંખ્યક, અર્થવેદી સ્વેત રંગ વર્ણન છે (૯૧) કેસરી રંગ ત્યાગનો, નીલો રંગ સોર્ય તેજ, સફેદ સાન્તી સમતા, નું પ્રતીક છે. ભારતમાં સમસાન યાત્રી માં સફેદ વસ્ત્ર પહેરાય છે (૧૨૭) ઇટલી અત્રી રૂષિ ગુરૂ કુળ સ્થાન કહેવાય છે પ્રાચીન સમયે તે પ્રદેસને અટ્રીયા યાને અત્રીરીયા કહેતા હતા અત્રી રૂષિનો દેસ વર્તમાન ઈટલી (૧૨૮) આરબ લોકો વેદીક હતા, પ્રમાણ **કુરાનની પ્રથમ આયત પ્રાર્થના** વેદીક છે બીસ્મીલા દી બોલ યજૂર્વેદી રૂચા, અગ્ની નય સુપથ રાયે હે અગ્ની ન્યા નબી સુપથ સત્ય માર્ગે લઈ જાઓ. વેદ મંત્રનો અનુવાદ છે કુરાની પ્રથમ આયત છે, વેદીક વેદને કરણ કહે છે, ઈસ્લામી વેદને કુરાન કહે છે હદીસ છે કે ચાર પેટી બકસા માં જે જ્ઞાન હતું તે અલા એ મહમંદને પઢાવ્યું આપ્યુ, ૪ બકસા–૪વેદ કીતાબ યહુદી ધર્મ ગ્રંથ માં પંચજન પંજેતન પાંચ દેવ છે યહુદી ગ્રંથ કથા મહાભારત કથા પ્રમાણે છે (૧૨૯) ફીલીપન દેસનું બંધારણ બન્યું ત્યારે રાષ્ટ્ર સભા ગૃહમાં, વેર્વસ્ત મનુ તેનૂહની પ્રતિમા સ્થાપીત કરીને, નીચે લખ્યું માનવ જાતીના સર્વશ્રેષ્ઠ મહારાજા મનુ (૧૪૯)

સૂનત ઈસલામી મોગલ બાદસાહ હુમાયુ પછી કોઈ સાહજાદાની સુનત વીધી થઈ નથી, રેકોર્ડ બ્રેક આ વાતને ગુપ્ત રાખવામાં આવતી (૧૫૦) ભેદ ત્યારે ખુલ્યો જ્યારે બહાદુરસાહ જફર પત્ની જીનત મહલે પોતાના પુત્રને રાજ્ય,

વારીસ અરજી અંગ્રેજોને કરી જેમાં ઉલેખ છે મુગલ સાહજાદા સુનતી નથી પ્રમાણ આપ્યુ હતું (પી. એન. ઓક પા. નં–૧૫૦) (૧૬૭) સીલાલેખ, વિસાલ સુંદર સુભ્ર, ઈન્દુ મૌલેશ્વર, અર્થ ચાંદતારા ઈશ્વર સીવ મંદિર સીલાલેખ મથુરા આગરા પરમદી દેવ સાસન સમયે સીલાલેખ (૧૮૮) કાબા ધામ પતાકા નીલો રંગ પ્રતીક ચાંદ તારા તેવોજ **ચાંદ તારા દ્વજ** પતાકા જગન્નાથ પુરી ધામે દેખાય છે યાવત ચંન્દ દીવાકરો = અર્થ જબતક તારા (સુર્ય) ચાંદ રહેગા તબતક તેરા નામ રહેગા (૨૦૧) **વેદીક આદર્સ મદન મોહન ઇસ્લામ આદર્સ–મોહમદન વેદીક પ્રમાણે મદીન મોહન,** મદીના સ્યામ એવો અર્થ બને છે. (૨૨૦) અકબરે દીને ઈલાહી ધર્મની સ્થાપના કરી હતી. દીને–ઈલાહી અર્થ–દીન એટલે ધર્મ ઈલાહી યાને અલાહ. અલાહનું ધર્મ મદીને અલા દીને ઈલાહ (૨૨૨) મોસલ પર્વ મોસલ યુધ્ધ પછી યાદવો છીન ભીન પશ્ચિમે જયુડીયા વસ્યા આ ઉથલ પાથલ દુરદસા સમયે કૃષ્ણે, અર્જુનને રક્ષા કરવા કહયું પણ પોતે અર્જુન લુટાઈ ગયો. સમય સમય બલવાન હે નહી કોઈ પુરૂસ બળવાન કાબે અર્જુન લુંટીયો વોહી ધનુષ ઓર બાણ (૨૨૬) પ્રાચીન વિશ્વમાં સીવ ગ્રીક કથામાં ત્યાંની સીવ પુજક જાતી ને રાક્ષસો નો ઉલેખ છે. કપાલમાં ત્રીજુનેત્ર પ્રતીક આંકતા હતા સીવ સેના અસુરોજ હોય છે (૨૩૧) વેદીક સંસ્કૃતી મુળ પ્રદેસ રૂષિયા રસીયાથી હીમાલય તીબેત સુધીનો પ્રદેસ માનવ વેદીક સભ્યતા પ્રારંભ થઈ. રસીયા રૂષિયોનું સ્થાન રૂષિકુળ પ્રજ્નેતા રૂષિ કસ્યપનું જન્મ સ્થાન અને નિવાસ સ્થાન હતું. રસીયા પ્રદેસ રૂગ્વેદમાં છ માસ દીન અને છ માસ રાત્રીનુ વર્ણન ત્યાનું છે સાઈબેરીયા–(૨૩૨) ત્રીવીસ્તપ ત્રીભીસ્ત સ્વર્ગ તીબેત આદી માનવ નિર્માણ–નેરૃત્ય દીસાને રાક્ષસ માનવાનુ કારણ રાવણના પૂર્વજો તે દીસાના હતા. નૈરૂતી (૨૫૭) સમરકંદ નગરમાં ઈતીહાસીક પરીસર છે તેમની ભવ્ય ઈમારત, **સાકહી જીંદા સાહી જીંદાસાહે, જંદા** જીવીત સમ્રાટ પેગંમ્બરનો વંસની કબર છે (૨૭૪) પ્રાચીન આરબ સામદેસ સામવેદ ગાયન સામગીતી મધુર ધ્વની નમાજની બાંગ પુકારમાં તેજ સામદેસી સામવેદ ગીતી સ્વર ઉચારણ ઉચાઈ પ્રમાણે નમાજનો સુર ધ્વની છે. આરબમાં **સામ વેદ કુરાનની આયતો** પણ સામ રીતે ગાવાની પ્રથા રીવાજ છે. હોય કારણ કે આરબી સામડેવીડ દાઉદ ગીતી સામગાન પ્રસીધ છે તેજ ગાયન કુરાનમાં હોય જ સામદેસ સામદેવને ભારતમાં સામવેદ કહે છે સામવેદનો સૂર ધ્વની ઢાળો પછીમ પ્રમાણે છે. મહમદની પ્રાચીન ગ્રંથોની સ્વીકૃતી (૨૭૬) હજ યાત્રા મકામાં અરબી કુરાણ ગાયન દૂરદર્સન પર બતાવે છે, તે વેદ પાઠી પ્રમાણે છે. તેમનુ કુરાણ પાઠ ગાયન અને વસ્ત્ર પણ વેદ પાઠી બ્રાહમણ રીતે જ છે સફેદ વસ્ત્ર બે ચાદર વગર સીલાઈ એક પોતડી અને એક ખંભા પર વીટેલી ચાદર વેદીક પાંડા પ્રમાણે જ થાય છે પી. એન. ઓક પા. નં ૨૭૬ થી (૨૯૯) અસુરોના ૧૨૭ પ્રાંતોનુ વિશ્વ સામ્રાજ્ય. બાઈબલ બુક ઓફ ઈથર પ્રથમ પ્રકરણમાં ઉલેખ છે. **ઇન્ડીયા થી ઇથેપીયા સુધી ૧૨૭ દેસ પ્રાંત** પર અસુરોનું રાજ્ય અસુર સમ્રાટ. **નરાસંસો. અસુરા ભવતી** રૂગ્વેદ ઈસાઈ લોકોમાં કેટલાંક કુળ નામ રાવણે સો–રાવણ ઈસ હોય છે (૩૦૮) ભારત દેસની મધુર દૃષ્ટી ને લીધે કાસ્મીર ને ઈસ્લામ પ્રમુખ પ્રાંત રાખવાની સુવિધા સંવીંધાનમાં પ્રદાન કરેલ છે (૩૦૯) સાઉદી આરબમાં ગૌ હત્યા પ્રતીબંધ છે મૃત્યુ દંડ. કુરાનની એક આયત બકર–ગો થાય છે પરંતુ ભારત દેસમાં તેવો પ્રતીબંધ નથી જૂઓ થઈને વાત સાચા વેદીક કોણ ભારતકે આરબ અગરજો હીન્દુ ગાય ન વેચે તો ઈદમાં ગાય લાખ રૂપીયે પણ મળે નહી હીન્દુ ગાયો વેચે છે. ઈદમાં દૂરઉપયોગ થાય છે ગૌ મેઘ યજ્ઞ ઈદ પૂજા (૩૪૬) અલ્લા નામથી અલાઉપનીસદ, અલા અર્થ માતા અકકા, અંબા, દેવી, અલોપનીસદ વેદીક માન્યતા. પી. એન. ઓક દીલ્હી પા. નં. ૩૪૭ થી અલાહ ઉપનિષદ અલાહ દેવી સ્તુતી દેવ–ઈન્દ્રા વરૂણો–અસુરા મહત રૂગ્વેદ.

વેદ– उद्धरण इस बात के प्रमाण हैं कि अरबस्थान में भी अन्य प्रतीदेशों तरह पूरी वैदिक संस्कृति थी।

अल्लोपनिषद् का एक उध्धरण :–

अस्माल्लां इल्ले मित्रावरुणा दिव्यानि धते । इल्लल्ले वरुणो राजा पुनर्द्दुः ।
हयामित्रो इल्लां इल्लल्ले इल्लां वरुणो मित्रस्तेजस्कामः ॥१ ॥ होतारमिन्द्र महा सुरिन्द्राः ।
अल्लो ज्येष्ठं श्रेष्ठं परमं पूर्ण ब्राह्मणं अल्लाम् ॥ २ ॥ अल्लो रसूल महामदरकबरस्य अल्ले अल्लाम् ॥ ३ ॥
आदल्ला बुक मेककम् । अलाबूक निखादकम् ॥ ४ ॥ अलो यज्ञेन हुत हुत्वा । अल्ला सूर्य्यचन्द्रसर्वनक्षत्रः ॥ ५ ॥
अल्ला ऋषीणां सर्वदिव्यां इन्द्रः पूर्व माया परममन्तरिक्षा ॥ ६ ॥ अल्लः पृथिव्या अन्तरिक्षे विश्वरूपम् ॥ ७ ॥
इल्लांकवर इल्लांकवर इल्लां इल्लल्ले ते इल्लल्लाः ॥ ८ ॥ ओम अल्ला इल्लल्ला अनादि स्वरूपाय अथर्वणा श्याम हुं ह्रो
जनान पशन् सिद्धान्त जलचरान् अदृष्टं कुरू कुरू फट ॥ ९ ॥ असुरसंहारिणी हं ह्रीं अल्लो रसुल महमदरकबरस्य
अल्लो अल्लाम् इल्लल्लाती इल्लल्लाः ॥१० ॥ इति अल्लोपनिषत् ॥

ભારતીય ઇતિહાસકી ભયંકર ભૂલેં

પી. એન ઓક દીલ્હી

(૯૨) **વીરાન સબ્દ ઇરાનમ** વિરાન પ્રદેસને ઈરાન કહે છે તુરકી તુર્ક સ્થાન તુરંગ ઘોડો ઘોડાનો પ્રદેસ અરબ સ્થાન અરેબીયા ઘોડાનો પ્રદેસ. અલ્લા સંસ્કૃતમાં માતા યા દેવી (૨૨૮) ભગવાન, ગૌતમ બુધ્ધ થી પાછળ ૧૩૦૦, વરસ બુધ્ધ ભગવાન અવતાર મહાભારત સમયે. ગૌતમં બુધ્ધ થી પૂર્વે ૭ જન્મ બોધી સત્વ અવતાર. બુધ્ધ ભગવાન બુધ્ધ ઈક્ષવાકુ વંસે બુધ અવતાર બ્રહમાંડ પુરાણ ત્થા મતસ્ય પુરાણ ઈક્ષવાકુ વંસ. ઈસા પૂર્વે ૨૦૦૦ વરસ પુરાણી ૭ ગુફાઓ ઉપલબ્ધ ટાઈમ્સ ઓફ ઈન્ડીયા અમદાવાદ ૧૯૬૬. ઈતીહાસીક સોધ ગુજરાત સિક્ષા મંત્રી. ડો. ભાનુ પ્રસાદ અમદાવાદ ભરૂચ જીલા ભગડીયા તાલુકા ગાજીપુરા ગામ પાસે પહાડીમાં એક ગુફા મલી આવી છે ઈસા પૂર્વે ૨૦૦૦, વર્ષ બુધ્ધ ગુફા છે. સદરહૂ ગુફા ને ૪૦૦૦, વરસની ઉલેખ છે ગૌતમ બુધ્ધને ૨૫૦૦. વર્ષ થયાં (૨૬૪) આર્ય સબ્દ કુલીન આરય આલય આલ વંસ કુરાણ વંતુ વિશ્વ આર્યમ (૨૬૮) આર્ય, યાજવાન, સીસ્ન દેવા પીસંગ ભ્રષ્ટી, યવના લીંગ પૂજક, સ્યામ વર્ણ રૂગ્વેદ ઋષિકણ્વ સ્યામવર્ણ, ઈન્દ્ર પણ સ્યામવર્ણ કૃષ્ણ કુરેસણ રૂગ. ૧૦–૮૩. (૨૭૦) દસ્યુ **દાસ (અસુર) સબ્દ રૂગવેદમાં ૪૦, વખત ઓવેલ છે** દસ્યુ–અનાસ રખડુ જાતી દસ્યુ સબ્દ દેસના સત્રુના રૂપે છે.

પ્રાર્થના હે ઇન્દ્ર, દસ્યુ અને આર્ય દેવ અને અસુર એકતા એક વર્ણ થવાની પ્રાર્થના રૂગ. ૬.૨૨.૧૦ (૨૭૧) હે ઈન્દ્ર કુરેશ યવની વૃત સંહારકર્તા તમો દસ્યુને દૂર કરો રૂગ– ૨.૨૦૮. (૨૭૩) આર્ય જાતી ભારોતીય, ભારતીય, ભારૂપીય ભારતીય ભાષા સંસ્કૃત (૨૭૮) કાસ્મીર ની દક્ષિણે પર્વત પીર પંજાલ નામથી પ્રસીધ્ધ છે (૨૮૩) અલાહ મુળરૂપ હીન્દુ (૩૪૨) દેવતા મહમદ મુળ હીન્દુ કાબા હીન્દુ મંદિર હતું (૨૮૬) મનસુર બીન નૂહ ભારતીય તુર્ક ને સમનીય કહેલા છે નૂહ સબ્દ હીન્દુ મનુ સબ્દ છે પછીમ એસીયા જલપ્રલય નૂહ તેમનુ નૂહ સમની વેદીક હતા. ઈસ્લામ સબ્દાવલીનો મોટો ભાગ બહુપ્રમાણમાં સંસ્કૃત સબ્દોનો ભરેલો છે. આરબ વેદીક છે અલ્લા સબ્દ સ્વયં સંસ્કૃત છે મા, માતા, દેવી, કાબાની મુખ્ય ત્રણ દેવી અલ્લા અલાહ દેવી લાટ, લાટદેવ, મનાત સોમનાથ–ઉઝા ઉમઝા દેવી. જ્ઞાન કોસ મખ–મકા–મેદની–મદીના પૃથ્વી અરબ ઘોડો બુરાખ (૨૯૦) ભારતમાં સીવ અર્ધ ચંન્દ્ર ઈસ્લામનું પ્રતીક અર્ધ ચાંદ

તારો. જેમ કાસી તેમ મકા ધામ મુસ્લીમ ધ્વારા બીસમીલાદી બોધ અવ્યય ત્થા આરાધના યા અલ્લાહ (અલ્લઃ) સુધ્ધ સંસ્કૃત છે કુરાણ વંતુ વિશ્વ આર્યમ, ઈરાન, ઈરાક, તુર્ક, અર્બ, પરસીયા, પારસ, ફારસ સંસ્કૃત નામ વેદીક છે દુઆ અર્થ દેવ (૩૧૩) (૩૧૭) રૂસ સોવીયત રૂસ રૂષિયા સ્વેત રૂષિયા દેસ કેપસીયન સાગર કસ્યપ રૂષિ નામથી છે. તે ક્ષેત્રમાં ઉપનિવેસ વેદીક આશ્રમ તેમનો વંસ દૈત્ય અને કાસ્યપ કહેવાય છે. યુનાઈ ઈતીહાસ પ્રમાણે હીરકેનીયાની પ્રાચીન રાજધાની ક્ષેત્ર કેપસીયન હતું તેમનો સાસક નામ કાસ્યંપ. ભારતીય પુરાણોમાં હીરણ્ય કસ્યપ હીરણ્ય સીપુ, હરણા કંસ–પ્રહલાદનો બાપ પછીમે મહાદીપ સીમા ક્ષેત્ર પહાડથી પ્રહલાદને મારવાની યોજના કરી હતી. હરણા કંસ કસ્યપ રૂષિ દૈત્ય અસુર હીન્દુના રૂષિ છે. બધાંજ તેમની સંતાન છે ભારતીય પરંપરા સારા એટલા મારા, પશ્ચિમની ઘટના પ્રહલાદ હરણા કસ્યપ, પ્રહલાદ અને અબ્રાહેમ કથા એક જેવી છે (૩૩૦) કાબો દેસી મંત્ર મહામુદે સ્વાહા –

ક્રિસ્ચિય નીટી–કૃષ્ણ નીતી હૈ

પી. એન. ઓક દીલ્હી

(૭) **ક્રિસ્ચયિ નીટી–કૃષ્ણન–ઇતી** કુરેસ નીતી છે કૃસ્તી કુરેસંત (૯) યુરોપીય પશ્ચિમ મત કૃષ્ણ કુરેસન જેરૂસલમ યદુસુલેમાં કોરીન્થ. બાઈબલ ગ્રંથ યહુદી ૧૨ ઈમામ દેવદુત ૧૨ વર્ગ મુખ્યનાયક, પોલ છે પાલ. (૧૨) આસમાનથી નાજલ ઈસા ધર્મગ્રંથ બાઈબલ ઈન્જીલ કીતાબ પ્રકાસ કુરાનમાં ઈસાની ભવિષ્યવાણી છે, ક્રીસ્યનીતી સંસ્કૃત સબ્દ છે કૃષ્ણનાં ઘણાં નામ છે તેમ ઈસુનાં ઈસ અલીયાસ, ઈસુ, ઈસાયુસ, ઈયાસિયુસ, ઈવેસુસ, ઈસેયુ, ઈસુસ, અને જીસુસ, ગ્રીક સબ્દ હીરો સોલીમા હોલી સુલેમાંન હરી સુલેમાન યદુ સુલેમાન હરી ઈસ અલયમ સંસ્કૃત સબ્દ તે હીરો સોલીમા હરી ઈલીયાસ કૃષ્ણ કુરેસ્ત પા. નં. ૧૪૫૨ (૧૫) દવાપર અંતે મહાભારત યુધ્ધ ભીષણ સંહાર વેદીક સામ્રાજ્ય છીન ભીન સુર સીરીયા અસુર અસીરીયા, મેસો પેટામીયા ઈરાકને કહે છે બેબીલોન મીસર સભ્યતા આદી કાળથી છે. વેદીક ચાતુર વર્ણ ભંગ રૂષિમુની આશ્રમ નષ્ટ થયાં સંસ્કૃત પ્રણાલી ખતમ કલીયુગ. અનેક પંથ અને પંથડી બન્યાં મુળ વેદીક **અબેસ્તા ગ્રંથથી ૪ વેદ થયા.** સીખ, જૈન, બુધ્ધ, સીવમત, દૃવિડમત થયા પસ્ચિમે ઈસનેસ ઈસાની પંચદેવ સીવ મલેસીયન મલેચ્છ સેડુસીયન સઈદ્દયન સાધુજન પેલેસ્ટાઈન પુલસ્તીન રૂસીની જમાત રોમન્સ રામ પંથી કૃષ્ટીયન કુરેસ્તીયન્સ વેદ પુરાણ ભુલ્યા. કૃષ્ત પંથ કૃષ્ણ ભગવત ગીતા તે બાઈબલ કીતાબ ટુ કોપી રચના. કુમારી માતા મરીયમ થી ઈસુ જન્મ અને કુસથી મૃત્યુ દંડ (૧૭) વર્જયાનીટી કુમારી સંસ્કૃત વર્જયા જનનં ઈતી ઈસુ ઓલીયા સ્વભાવ નબી (૧૮) પરમાત્માનો અવતાર ઈસાઈ માન્યતા (૧૯) ઈસુનો જન્મ ૨૫ ડીસેમ્બર પ્રાચીનકાળ માં મકર સક્રાંતી ૨૫ ડીસે. રાત્રે ૧૨ વાગે ઉતસ્વ (૨૧) રોમન સમ્રાટ કંસ દૈસન ૬૦૦, વરસ પછી મહમદ કુરાન ધર્મ ગ્રંથ. બાઈબલ ઈસુ–કુરાન–મહમદ, પિંન્ડે પિંન્ડે મતીર્ભીના (૨૩) ઈસાઈ ઈસ્લામ વેદીક ભાગ છે. મુળ વેદ ભારતનો અને આરબનો **અબેસ્તા ઇરાની તેથી થયા યહુદી, ઇસાઇ, ઇસ્લામ** મોહમંદ પેગંમ્બર વાસ્તવીક વ્યકતી હતા. બાઈબલમાં પ્રત્યેક મંત્રને પ્રથમ સામ સબ્દથી સરૂઆત સામ તે સીરીયા વર્તમાન સામ દેસી વેદ છે ભારતમાં સામ વેદ. મહમદ પેગંમ્બરને પ્રાચીન ગ્રંથ ઈસાઈ યહુદીના સ્વીકાર. મસ્જીદની છત પરથી બાંગ પોકર સુર તાલ સામ ગાયન પ્રણાલી પ્રમાણે છે સામ વેદ માં પણ સામ ગાયન તે પ્રમાણે જ છે ઈસ્લામ ત્થા ઈસાઈ માં વેદીક વિપૂલ સ્તોત્ર પ્રમાણમાં વિધમાન છે. વેદીક સંસ્કૃતી છે પી. એન. ઓક પા. ૨૩ થી ભાગવત ગીતા થી ભીન નથી સર્વ ધર્મ એક (૨૫) કૃષ્ત કુરેષ્ત પંથ હીન્દુ દેવ પધ્ધતી ધર્મ, દર્સન, કર્મકાન્ડ છે બાઈબલ, ભગવત ગીતા છે (૨૮) જોસેફ પ્રમાણે આ યુગના પવિત્ર

માનવ ઈસુ **અલૌકીક ચમત્કારી** મસીહા દેવદૂત નબી પેગંમ્બર હતા યુનાન–યહુદીઓએ માન્યતા આપી (૪૪) આશ્ચર્યની વાત છે બાઈબલ ગીતા પ્રમાણે છે પણ તેમાં હીન્દુનો ઉલ્લેખ નથી તેમજ ભારતના સાસ્ત્રોમાં પણ હીન્દુ સબ્દ નામ નથી હીન્દુત્વ હીન્દુ ધર્મ સ્વયં કોઈ નામ નથી. કારણકે હીન્દુ ઓહમ બ્રહમ પોતે બધા બ્રહમ રૂપ છે. બ્રહમ અબ્રાહમ સંતાન છે અને વેદ સાસ્ત્ર હીન્દુના પ્રાણ છે શ્વાસ ઉસ્વાસ છે (૪૬)

ઇસાયતમાં પ્રસાદ દેવી ભોજન રૂપે રોટી અને સરાબ દેવને ધરાવીને જમવું. તે હીન્દુ ઉદગમ મુળ રીવાજ છે. ઈન્દ્રને સોમરસ સાથે ભોજન. શ્રી વેલ્સ પ્રમાણે. (૪૮) ઈસાઈ સબાથ નવો ચાંદ, ઈસ્લામી સબે–બરાત સીવરાત્રી સીવવ્રાત મુલઉદગમ હીન્દુ સીવપૂજા છે ઈદ, બકરી ઈદ, ઈદ સબ્દ મુલ સંસ્કૃત છે અગ્નીમ ઈદે પુરોહીતમ (૪૯) યુનાની, ભાષામાં જીસસ, જોસ્સવા, યાહવેદ, યાહોવા, દેવી નામ મુલ સંસ્કૃત ઈસસ, કેસવ, યાહવેદ યદુવંસ યહુદી (૫૩) ક્રાઈસ્ટ, કૃસ્ત, કુરેસ્ત નામ નથી ઉપાધી છે ઈસુની જેમજ કૃષ્ણ સ્વયં મુર્ત રૂપ હતા ઈસુ મસીહ સંસ્કૃત સબ્દ મહેસ છે મહાઈસ ઈસુ મસીહ (૫૫) ઈસુ ત્રણે કાળમાં છે હિબ્રુ ૧૩–૮ અને કૃષ્ણ ત્રણે કાળમાં છે ગીતા કહે છે પેટ્રોલ ભારતનું કે આરબનું વસ્તુ એક જ છે (૫૬) નજારતના ઈસસ દાઉદ વંસ છે ઈસા મસીહ (૫૮) મીસરમાં નાગ હમ્માદી ધર્મ ગ્રંથ તામસ પસ્ચીમ ધર્મ ઈસસ કૃષ્ણ પ્રમાણે છે. ખલીલ ઈબ્રાહમ ગલીલ સાગરે એન્દ્ર તે ઈન્દ્ર ઈસુને અબ્બા પછી પીતા કહેલા છે (૬૧) આમીન સબ્દ ત્થાસ્તુ અમન આમીન સાન્તી (૬૨) અમેન સબ્દ બાઈબલમાં પ્રથમ અને અંતીમ છે. તેમજ ભારતમાં ઓમ પ્રથમ અને અંતીમ સબ્દ છે (૬૭) કૃષ્ણ યરૂસલમ યદુ સુલેમા યદુ ઈસ અલામ કુરેસી છે. મકકા વીયાસ વ્યાસ સંસ્કરણ ગ્રંથ છે પસ્ચીમે જૂડીયા, જુદીયા યદુ કૃષ્ણ વંસ છે (૭૨) કંસને મથુરામાં ચેતવણી કંસ તારો વેરી તેવી જ નકલ બાઈલબમાં છે. (૭૪)

ઇસુના ૧૨ દેવદૂત ૧૨ ની સંખ્યા સૂર્ય ભગવાનનાં ૧૨ નામ હિન્દુ પરંપરા ઈજરાયલની ૧૨ જાતી યહુદી છે. દવાદસ ધામ નામ સૂર્ય (૭૭) યુનાન યહુદીના ૭ નેતા હીબ્રુના ૧૨ નેતા તેમ ઈસ્લામના ૭ અને ૧૨ ઈમામ ધર્મ નેતા (૮૧) ઈસુ સાથે ૧૨ સાથી અંતિમ વ્યાળુ ભોજનને વાળુ કંહે છે (૮૩) પ્રો. વેલ્સ આધારે ઈસુ દાઉદ વંસે યહુદીમાં બેથલહેમ–વેદ ઈલહમ મસીહા થયા (૮૫) ગેલીલી પ્રદેસ ખલીલ ઈબ્રાહીમ પ્રદેસને ગેલીલી કહે છે (૮૭) ઈસાઈમાં દીક્ષાને બપતીસ્મા, અર્થ બફાત ઈસા થી વફાતીમા ઈસ્લામ ફાતીહા પઢે છે. બપતીસ્મા ઠીક હીન્દુ પધ્ધતી છે જલ પૂજા પવિત્ર કર્મ કાંડ યહુદી ઈસાન લોકો પંથી ઈસાન કોણ પંચદેવ સીવ, પંજેતન પાક છે (૯૩) યુનાનમાં કોરીન્થ નગર કોરવનું હતું. મેસોડોનીયા તે મહેસ દુનિયા છે. (૯૫) યહુદી સ્વયં કૃષ્ણ વંસ યદુ છે સબ્દકોસમાં યહુદી હીન્દુ છે. આગું પાછુ થાય તો, છેટું, કેટલુ રહે (૧૦૮) ઈલીયડ પ્રમાણે, કોરીન્થ ઈસ તમસ, યુનાનમાં કૃષ્ણ ધ્વારકા જેવી જ સુવર્ણ નગરી હતી. કોરીન્થ (૧૧૪) કુરેસી કૃસ્ત મત સીયા, સુની, અહમદી એકજ મત કૃસ્ત ધર્મ ઈસ્લામ મહમદ ની સમાનતા **મહમદ સ્વયં અદૃષ્ય નિરાકાર રૂપે** અલાહના પેગંમ્બર ઘોસણા કરી. યહુદી ઈસાની પંજેતન વિગેરે પુર્ણ રૂપે હીન્દુજ હતા (૧૧૬) કૃષ્ણ ઈસુ માતા મારીયમા માતૃદેવી જસોદા માતા દેવી હીન્દુ દેવી મરીઅમ્મા મંદિરો પ્રસીધ્ધ છે કૃસ્તની વેસભુસા હીન્દુ પ્રમાણે છે કૃષ્ત, દેવગણ રહસ્યમય સંસ્કાર હીન્દુ કૃસ્ત મત જેથી કૃષ્ણ ઈતી કુરેસ્ત મતી કુરેસ નીતી હીન્દુ જેવી જ છે (૧૨૮) કૃસ્ત પંથમાં ત્રીદેવની ધારણા હીન્દુની ત્રયી પરંપરા એક હી દેવ બ્રહમા, વિષ્ણુ, મહેસ ત્રયી જેથી વિશ્વનાથ, ત્રીનેત્ર, ત્રીનીતી સબ્દ સ્વયં સંસ્કૃત હીન્દુ સબ્દ છે ત્રીણી ઈતી અર્થાત તીન (૧૩૦) બાઈબલ ગ્રંથ ઈસામસીહ. મહેસ ધર્મ વચન સુસમાચાર ભગવત ગીતા પ્રમાણે જ છે (૧૩૨) યહુદી યદુ યાદવો, જરૂસલમ સુનત રીવાજ મુસલમાની કારણ થયું યાદવોથી સુનત વીધી ઈસ્લામે ચાલુ રાખી કારણ ગમે તે હોય પણ રીવાજ છે હીન્દુની જનોઈ વ્રાત બંધ (૧૩૪) કૃસ્ત પંથ કૃષ્ણ કુરેસ મત અનીવાર્યત પોલ યહુદી હતા (૧૩૫) પોલની પ્રાર્થના કોરીન્થીને

વિશ્વ અંત મારા નાથ ભગવન પધારો (૧૩૯) ગીતા પ્રમાણે જ–યાહવેદ યાદવેદ યહોબા આરાધ્ય દેવે કહયું મારી ઉપાસનામાં પ્રેમથી ભેટ સ્વીકાર થસે (૧૪૦) આરબ મકા કાબા ધામ તીર્થ કાલા પત્થર સીવ પ્રદક્ષિણા હીન્દુ પધ્ધતી છે કૃષ્ણ વંસ કુરેસી કુરેસ્તી મહમંદ છે (૧૪૪) યહુદી પ્રાચીન ધર્મ ગ્રંથ આપો કીફા આપો કીપા (૧૪૭) બાઈબલમાં મકકી ભૂટો મકી સીર્સ, કાનની રીગો, કાનમાં બેધુર હતા **હીબ્રુ સબ્દ અલ અનુવાદ પર. પ્ર. થાય** છે (૧૪૮) ઈસુ જીસસના એક ભાઈ હતા જેમ્સ, જેરૂસલમ પ્રભુ જયેષ્ટ હજરત નદરથના જોસેફના પુત્ર જીસુના, ઓરમાન ભાઈ વાસ્તવમાં વાસુદેવના પુત્ર બળદેવ હતા. મોટા ભાઈ ઈસુ કૃષ્ણની કુવારી માતા મરીઅમા 'જસોદા' કૃષ્ણ ની માતા દેવકી છે. વાસુદેવ જોસેફની પ્રથમ રોહીણી અને દેવકી. જૂઓ બાઈબલ નંદ રથ જોસેફ રોહીણી પુત્ર જેમ્સ જમ જેવા બલદેવ અને દેવકી પુત્ર ઈસસ કૃષ્ણ મેરી અમ્મા, મારી મા, ઈસુની, જસોદા પાલન કર્યુ કુવારી કહી (૧૫૫)

અબ્રાહમ–દાઉદ વંસે ૪૨ પેઢી પછી ઈસુમસીહ થયા (૧૬૯) સંસ્કૃત, સબ્દાવલી, નામ બેથલ હેમ, વેદ ઈલહમ બેથલહેમ જરૂસલમ સબ્દ સંસ્કૃત મુળ યરૂસલમ, જૂડેકા જ્ઞાન કોસમાં જરૂસલમ એટલે રૂસલીમમ, ઉરૂસલીમ અસીરયન સીલાલેખ, ઉરસલીમુ બાઈબલમાં યરૂષિમ અને યરૂસ્લિમ, સુલેમ નગર સ્પષ્ટત જરૂસલમ યુનાની હીરો સબ્દ હરી સુલેમાન. પ્રયુકત સબ્દ યરાહ વરાહ પસ્ચિમના સામી ભગવાન સુલેમાન યા સલીમ યોગીક સંસ્કૃત સબ્દ છે સુલેમાન–હર ઈસઅલામ સલીમ સબ્દ સાન્તી (૧૭૦) સલીમથી ઈસલામ સાન્તી યદુ સુલેમાન દેવાલયમ દેવ અલયમ દેવ **અલાનું ઘર ગ્રંથાલય ગ્રંથ અલાઇ** યદુ કૃષ્ણ વંસે કુરેસી મહમદ (૧૭૩) જીઓન સબ્દ દેવન જરૂસલમ પવિત્ર સ્થંલ જફા દવાર પર કમલ હીન્દુ ચીન્હ (૧૭૪) કૃષ્ણ ના પ્રમુખ સત્રુ હતા બાણાસુર બેબીલોન બકાસુર નરકાસુર નોરવે અસુર હતા. કૃષ્ણ મુળવતન યદુ ફીલસ્તન જે પુલસ્તીન રૂષિ પ્રદેસ પાસેનું ક્ષેત્ર અસીરીયા અસુર દેસ ત્યાંના સમ્રાટોનાં નામ અસુર છે. જેમ બેનીપાલ અસુર, મહાન અસુરા ક્ષેત્ર ખલીલી ગલીલી, નંદરથ, બેથલહેમ બેથલ એક દવારકા અને યદુસ્લમ થયું બેથલહેમ વેદ ઈલહમ. (૧૭૫) ડીવીનીટી કૃષ્ની દેવવિદ્યા ઉપાધી, ડિવીનીટી દેવ નીતી સંસ્કૃત યોગીક સબદ છે. ડો. ઓફ ડિવીનીટી કૃષ્ણ કૃસ્ત કુરેસ દેવનીતી ધર્મગ્રંથ કુરાન. ઈસ્ટર હીન્દુ દેવી ઈસ્તરી ઓસતારા રવીવાર નો ઉતસ્વ કૃસ્ત પાસ્કા પાસ ઓવર પાકયા પાક ઈસુ પાકા (૧૭૮) પુરોહીત માગી એ ઈસાનબીનું ભવિષ્ય કહયું હતુ, માગી મહાયોગ્ય ઈસાનબી ઈસુ ૧૨ વરસના થયા પછી ૨૦ વરસ નો ઉલેખ નથી ૩૨ વરસ ઉમર પછી જાંન કારી મળે છે (૧૮૨)

ધ્યાન કરવા માટે ૪૦ દીવસ ચાલીસો કર્યો હતો (૧૯૧) કાસ્મીર માં હજરત બાલ, બાલ મકુન્દ, જેમકે દેવકી, બાઈનોબાલ, થયું બાઈબલ કૃષ્ણ કથા છે (૧૯૫) ઈસુ ની આકૃતી સુર્યસમાન ઉપર મુગટ સફેદ ગાઉન કુર્તા જેમ હીન્દુ અવતારી પુરૂસ ગ્વાલા હતા, ઈસુની આંખો ઉપરની ભમરો જોડાયેલી હતી (૧૯૯) પ્રાચીન અંગ્રેજી ભાસા ગાડ સ્પૈલ. સુસમાચાર બાઈલબમાં ગાસ્પેલ, યુનાની ઈવૈન્જીલીયન ઈન્જીલકીતાબ, દેવ દૂત મસીહા ઈસાનબી અવતાર દીવ્યંજલી દેવ ઈન્જીલ કીતાબ (૨૨૪) પોર્ટુગલ લારડેકસ માં દેવાલય, અવરલેડી ઓફ ફાતમા મંદીર. દર્સન મરીયમ્મા રૂપે ફાતમા (૨૩૨) યહુદી માં બગાવતી, ભગવતી કુરેસી ગીતા બગાવતી લોકો (૨૩૫) યુનાનમાં મહા પુરૂસ હરકયુલીસ અર્થ હરીકુલ ઈસ હરીકુળ હરીવંસે ઈસ સંસ્કૃત નામ છે (૨૩૯) ઈસુના ભાઈ જેમ્સ સંસ્કૃત સબ્દ યમસ મૃત્યુદેવતા હતા. બળદેવ કૃષ્ણ ના ભાઈ હળ, હથીયાર હતુ (૨૪૦) રોમ માં રામ અવતાર જરૂસલમ કૃષ્ણ અવતાર વિષ્ણુ રૂપ વિસ્લુમ વિષ્ણુ અર્થ ઈસ્લુમ સુલેમાન વિસ્લુલુ વીષ્ણુ થાય છે (સત્યાર્થ પ્રકાસ) કરસણમ કૃષ્ણ કરુસલામ કુરૂ સુલેમાન કૃષ્ણ, રામ દીવ્ય અવાતર છે (૨૪૧) રોમમાં રામ ઈટલી રાજધાની રાવેણા નગર ચીત્રો સંગ્રહ છે યુરોપમા કૃષ્ણ પોલસ્કી (૨૪૨) હીન્દુ ધર્મગ્રંથ બાઈબલ દેવકાં, બાઈબલ, એન્જલ કીતાબ ઈશ્વરનો સંદેસ ગરૂડ ધ્વજ એન્જલ

ઈન્જીલ (૨૪૫) **કીતાબ ઇસા નબી દેવદૂત** સુસમાચાર પ્રાચીન. યહુદી મોસેસ હીન્દુ ના મહેસ કથા અને કૃષ્ણ કથા સમાનતાછે. (૨૪૭) બાઈબલ માં ગીતા સંદેસ કૃષ્ણ અર્જુન સવાંદ વર્ણન, અર્જુનને અર્કોન કહે છે અર્કોને વિરાટ રૂપ જોયું અને જ્ઞાન થયું. બાઈબલ કથા ક્રાઈસ્ટ અને અર્કોન કથા કૃષ્ણ અર્જુન ગીતા અંસ છે બાઈબલ (૨૫૦) કૃષ્ણ અવતાર મુરતીયો અર્જુન અર્કોન યહુદી સ્વયં હીન્દુ મુલ છે. મોસેસ યહુદી મહેસ ઉંમર ૧૨૦ અંત કૃષ્ણ ઉંમર ૧૨૦ અંત ભવીષ્ય વાણી આકાસ વાણી સમાન, બાઈબલ ગ્રંથ થી બગાવતી ગીતા કથા દવારકા અને મીસર કથા મોસેસ બધાં પાત્ર એકજ છે, કાંગ્રેસ કહો કેં, ભાજપ ગાદી પર બંનેની રીત એકજ છે કોઈ ભેદ નથી (૨૬૧) યુનાની કથા યુગ ભ્રાતા હસ્વીન કુમારો દેવ અસુરા સંગ્રામ કરબલા તેમનો જન્મ એક પરી જીનતની ફાતીમા પુત્ર હતા, ફારસ માં મન્ડીયન મદીનયન ને ગુઢજ્ઞાન વાદી કહે છે (૨૬૫) બાઈબલ માં યહુદી મોસેસ મહેસને પ્રકાસ રૂપે દર્સન યાહવા દેવનાં થયાં જોહંવાહ પણ કહે છે. ઉપનામ, જેહવા, વેદીક ચાલ્ડીયન યાહવે જેવા છે યાઃ ધાતુ યદુ–જેન્દ યજુ યજુરવેદી યાહવા યાહવે રૂગ્વેદ માં સેંકડો વખત યાહવા શબ્દ આવેલ છે યાહવા અર્થ મહાન રૂગ્વેદમાં, યાહવા સબ્દ ઈન્દ્ર, અગ્ની, સોમ–ત્રણે દેવને માટે પ્રયુકત થયેલ છે અગ્ની ને વારંવાર, યાહવા, કહેલ છે. મોસેસને અગ્ની પ્રકાસ રૂપે યાહવા દેવ કહેલ છે. રૂગ્વેદનો **અગ્ની ઇન્દ્ર યાહવા છે.** બાઈબલ ગ્રંથ યહુદી ભાગ માં સેંકડો વખત યાહવા–જેહોવા ઈશ્વર તરીકે આવેલ છે ઈસ્લામના અલાહ સમાન છે. દેવી માતા અને યાહવી પણ સ્ત્રીલીંગ છે. અગ્ની યાહવા યાઃ હવા આદમ પત્ની દેવી હવા રૂગ્વેદ કથા તોરેત, જંબુર, ઈન્જીલ, કુરાન સંગ્રહ છે રૂગ. યજુ, સામ, અથર્વેદ સંગ્રહ છે વેદીક છે. પી. એન. ઓક પ્રમાણે વિશ્વ વેદીક છે ઈરાની જેંદ અબેસ્તા મુળ ગ્રંથ છે. અહુર મઝદ રૂગ્વેદ અસુરા મહત, અકમી મેં વહી હુઁ ઈશ્વર એક સત અકમીયત તેજ યાહવા છે. ચર્ચા માટે થયું ચર્ચ ગીરજાઘર થયું ગીરધર.

મોસેસને અગ્ની પ્રકાસ દર્સન ઈશ્વર યાહવાએ કહયું, મેંહી વહ મેં હું, વેદીક અહંબ્રહમાસ્મી (૨૭૨) કૃસ્તી કુરેસ્તી પંથની હીન્દુ સબ્દાવલી અબય, એબી–તે અભય છે અલય મહામઠ–મહામદ અભય દાતા, અબટ અર્થ **અબોર પવિત્ર અબ્રાહમ** = સંસ્કૃત બ્રહમા યાને સૃજનહાર પુર્વજ પ્રજનક હીન્દુના બ્રહમા તે અબ્રહમા. અપાસલ = હીન્દુ સબ્દ અપાસરા જલ દેવતા અપસરા અમેન આમીન અર્થ અમેન અઃ મન સાન્તી મનનહી સાન્તી ઈતી ઓમ સાન્તી છે. આમીન પ્રથમ અને અંતી અમન ચેન સાંન્તી સંતોસ (૨૭૪) બપતીસ્મા–ઈસાઈ દિક્ષા ઈસુ દફન થી જીવીત બફાત ઈસમ તે હીન્દુ બાસ્પતી (૨૭૬) હીમન–ઈસાઈ હીમ સબદ રહીમ રહીમા લય રહેમ કરેતે રહીમ – હી બ્રુ–હરી બોલ જેહોવા = બૃહસ્પતી જૈવેય (૨૮૪) યહુદી પ્રભુના લાડલા યાદવો મોસેસ કથા કૃષ્ણ કથા સમાનતા તેમનું પવિત્ર પ્રતીક ચીન્હ ત્રીકોણ જે દેવીડ–તે દાઉદ અને સુલેમાન, તારક નામે પ્રસીધ છે. હીન્દુ નું સકતી ચક્ર. યહુદી વિવાહ પધતી, હીન્દુ મંડપ ત્થા ગીત પ્રમાણે. યહુદી અને ઈસ્લામ લીંગ છેદન સુનત રીવાજ પધતી ક્ષય રોગથી બચાવે છે. ધાર્મીક બંધન છે અધ્યાત્મીક બ્રહમનાંડી નો છેડો છે જે સહસ્ત્રાર કુડલી જાગૃત કરેછે, દસ અંગુલમ, પુરૂસ સુકત. (૨૮૮) ફીલસ્તીન અસુર પ્રદેસ અસુર પુલસ્તીન રૂષિ અસુરોના પ્રજનક પૂર્વજહતા. ઉકત સંસ્કૃત સબ્દ અસુર અસુરીયન સબ્દ નું મુળ સ્થાન છે.

હીન્દુ કથાઓમો દૈત્ય દાનવ, અસુરોનો વંસ ઉદભવ પુલસ્તીન રૂષિ વીશ્રશ્રવા કુબેર રાવણ દૈત્ય અસુર હતા, રામ, કૃષ્ણ, દેવતાના સત્રુ પુલસ્તીન અસુર કહેવાયા (૨૮૯) પેલેસ્ટાઈન યહુદીઓએ–કૃષ્ણ વંસ આરબ યહુદી ને હાંકી કાઢયા દેવ અસુર સંગ્રામ યહુદી ઓનો નવો જન્મ થયો ઈસરાઈલ ઈસરાઅલય સંસ્કૃત નામ દેવ સ્થાન બહુજ એજરા હતા ખુબ તોફાન કર્યાં. યાદવો મુળ યહુદા નો નાસ કરનાર હીટલર, જર્મન દેસ સર્મન દાસ લેન્ડ દૈત્ય દેસ દૈત્ય

અસુર દાનવ ફીલસ્તાની જેવા (૨૯૦) કસ્યપ રૂષિ કેપસીયન સાગર તટના હીરણ્ય કસ્યપ. કૃષ્ણ નામ વિરોધી પ્રહલાદ ભકત નો પિતા અસુર હીરણ્ય કસ્યપ. આ છે હીન્દુના રૂષિ પુલસ્તીન રૂષિ રાવણના પીતા અસુર તેમની સંતાન વર્તમાન હીન્દુ, કસ્યપ અદીતી સંતાન વેદ પુરાણ બોલે છે (૨૯૪) યુનાની કથા માં દેવી, ડાયન સાગરીય પ્રગટ લક્ષ્મી છે (૨૯૫) સમુદ્ર મથંન સાગરો ના ભાગલા વખતે ૧૪ રત્ન અને લક્ષ્મી ને ડાયન કહે છે હીન્દુ સબ્દ ડાકણ છે ડાયના દૈત્યની લક્ષ્મી (૩૦૨) **બાઇબલ માં મેટ્યુ ૧૧,૫ પર મુકંકરોતી વાચાલંમ મંત્ર** હીન્દુ મંત્ર બોલે છે (૩૦૩) ઈજરાયલ પ્રાચીન તહેવાર કનાન–કાના કન્હાઈ, કાન્હા, ઈસરાઈલ પ્રદેસના હતા કૃષ્ણ કાન્હા યદુવંસ યહુદી જછે (૩૦૪) ભારતીય પુરાણીક કથા યહુદી ગ્રંથ બાઈબલ મુજબ છે કોને નકલ કરી કહેવું મુસ્કેલ છે. ભારતીય સાસ્ત્ર પરસ્પર ભીન ભીન મત છે જ્યારે પસ્ચિમી ગ્રંથ બાઈબલ યહુદી આદી થી અંત સુધી ઈંચ ઈંચ ધરતીં નો હીસાબ ઈતીહાસ રેકોર્ડ વિધમાન છે. તે સત્યછે, મારકેન્ડ પુરાણ સંપાદક સીતાપુર. યુનાની ગ્રંથ, ઈલીયડ અને ઓડિસી મહાકાવ્ય રામાયણ અને માહાભારત ગ્રંથ છે તે દેસની કથા ઘટના છે રામાયણ = મહાભારત, ઈલીયડ અને ઓડીસી જૂઓ સભ્યતા નીકહાની ખંડ ૧૧. પૃ. ૬૪૧ (૩૦૮) ઈસુ માતા મેરીઅમા–મૈયા મોરી મૈ નહી માખણ ખાયો આ મૈયા મેરી કોણ છે જસોદા મેરીઅમ્મા ઈસુ કૃષ્ણ (૩૧૦) સંસ્કૃત સબ્દ ઈસસ ઈશ્વર જીસસ છે મહેસને મોસેસ કહે છે ઓડીસી ગ્રંથમા રાધા મંન્થસ રાધા નુંમન કૃષ્ણ, **મારો** મન લાગો યાર ફકીરીમેં, મીરા રાધાનો અવતાર, યુનાની ગ્રંથમાં છે (૩૨૨) પસ્ચિમે કોરીન્થ નગર ખોદકામ થી પ્રાપ્ત મહા કાળી ભયંકર રૂપ મુંડ માળા દેવી મુરતી મળેલ છે કાલી મકા વાલીજ છે (૩૨૪) રોમની રામની માત્રુ નગરી અલ્બા લોંગા અલ અંબા લોંગા. (૩૦૨) હીબ્રુ ૧–૬. પ્રમાણે, સર્વ પ્રથમ જન્મેલા આદમને ફરીથી સંસારમાં લાવ્યા ત્યારે પરમાત્મા એ કહયું સર્વે દૂત આદમની પુજાકરો. જૂઓ મનુ આદેસ, અસ્મત દેસ પ્રસુતસ્યા સાક્ષાત અગ્ર જન્મના સ્વમ સ્વમ ચરીત્ર શિક્ષેરણ પ્રથ્વી યમ સર્વ માનવા. **બાઇબલ પ્રથમ જન્મ અવલનબી સંસ્કૃતમાં પ્રથમ જન્મના.** (૩૦૩) યુરોપ અને આરબ નો પ્રમુખ સમાજ યહુદી સમુદાય સ્વયં કૃષ્ણ કુળછે યહુદી તહેવાર કનાન–કાન્હા મુળ આરબના છે યહુદી કનાન કાન્હા કૃષ્ણ.

વિશ્વ ઇતિહાસ કે વિલુપ્ત અધ્યાય

પી. એન ઓક, દીલ્હી

સંસ્કૃત ભાષા ઈતીહાસ સબ્દ–ઈતી, નો અર્થ એવુ, હા. નો અર્થ નિશ્ચય અને આસનો અર્થ અસુ–અસુર થયા અર્થ એવા નકી મહાન અસુર થયા. ઈતીહાસ સંસ્કૃત અર્થ છે. પરંતુ વર્તમાન ઈતીહ નાસ બની રહયું છે (૧૫) ભારત આઝાદી સુધી ૧૨૩૪ વરસ ગુલામી ભોગવી વીદેસી સાસન (૧૬) પરીણામ સ્વતંત્ર રાષ્ટ્ર નું ભાગ્ય નિર્ણય નેત્રત્વ કરે છે તે રબાત થી રીયાદ સુધી તેમના જૂતા ચાટવાની વૃતી રાખે છે તેઓ ઠુકરાવે છે અને મુસ્લીમ સહાયતા માં વિશ્વાસ સીખવે છે (૧૯) પી. એન. ઓક. પ્રમાણે હીન્દુઓને વિદેસીઓની દૃષ્ટીએ, હીન્દુ લોકો હમેંસાં, ચોર, લુટારા, ડાકુ, બદમાસ, કાફીર, ગુલામ, પાજી, કુતા, રંડી, નાચનેવાલી સબ્દોથી અલંકૃત ઈતીહાસોમાં કરેલ છે (૩૬) જૈથી કરી ઈતીહાસ ફરીથી સુધારી ને લખવા જોંઈએ (૪૫) ભારતીય જીવન માં મુસ્લીમ યોગદાન, ભારતની આઝાદી માટે સંપુર્ણ સાથ સહકાર આપ્યોહંતો યોગ દાન (૪૮) સક, કુસાણ, હુણ લોકો ભારત પર આક્રમણ કર્યુ અને સ્થાયી થયા અને દેસમાં જ વીલીન થઈ ગયા લગભગ પંદરસો થી બે હજાર વરસ લાગ્યાં હજમ કરવામાં તેઓ અસુર હતા (૮૩) તલવારની ફલક પર સંખ આકૃતી વિષ્ણુ ચીન્હ, રાજા સંરક્ષક અને પાલક જૈથી રાજાને વિષ્ણુ ભગવાન ના અવતાર માન્યતા છે. તેમજ ઈસ્લામ માં પણ રાજાને ખલીફા યા ઈમામ કહે છે અલાહની કૃપા થી રાજા થાય છે તપેશ્વરી–રાજેશ્વરી

(૧૧૯) **આર્ય સબ્દ અર્થ** જીવન જીવવાની પધતી ને આર્ય કહેવાય છે આર્ય કોઈ જાતી નથી અંગ્રેજો તેમજ ઈરાની, તુર્ક, આરબ, અફઘાન, યુરોપ, અને એસીયાનો મોટો સમુદાય આર્ય છે પોતાને આર્ય કહે છે જીવન માં માણસાઈ હોય તે આર્ય ધર્મ, પી. એન. ઓક. પા નં ૧૧૯–થી (૧૨૦) હીન્દુ ધર્મ અર્થાત વેદીક અનુસરણ જીવન પધતી ને કહે છે હીન્દુ ધર્મ (૧૨૨)

કુરાણ વંતુ વિશ્વ આર્યમ, વસુંધેય કુટબકમ સર્વ ખલ્વીદ બ્રહમ (૧૩૧) યહૂદી યદુ વંસ, આરબ ના લોકો એક હાથમાં મસાલ બીજા હાથ માં તલવાર લઈને પુરા વિશ્વમાં ફેલાઈ ગયા કુરાણ વંતુ વિશ્વ આર્યમ (૧૩૬) બૃહસ્પતિને ગુરૂ અથવા મહાન કહેવાય છે મંગલને માટે કુજા સબ્દ છે મંગલ દેવી અલમકી મંગલા મકુજા–કુજા મકા દેવી (૧૩૯) ભારો આર્ય બંગલા ભાષા ભાલો આર્ય ગુડ, આર્ય ભારો ભારૂપીય ભારતીય ભાર, રૂપી સબ્દ કોસ માં છે ઈન્ડો આર્ય જેમકે જર્મન આર્ય ચીન્હ સ્વસ્તીક છે અને યહુદી ઓમાં ષટકોણ તારો સકતી ચક્ર સુલેમાન કા તારા, સીર ઉપર ધારણ કરેલ છે આર્ય છે તેમ ઈસાઈ અને ઈસ્લામ, ઈટલી, વેટીકન, મકા, આ બધા આર્ય પધતી છે હીન્દુ દેવ ઈન્દ્ર મૃત્યુ દેવ યમ, મુરતયમ વરૂણ જમ દેવતા છે (૧૪૧) હીન્દુ દેવતા આયુ જળમાયુ, આયુ, અસુર પુજા બાધા થાય છે આયુ–અહી–મય, દેવતા અસુર છે આર્ય છે કુરાણવંતો વિશ્વ આર્યમ (૧૫૧) આર્ય, જીવન જીવવાની પધતી કુરાણ વંતુ વિશ્વ આર્યમ આર્ય અર્થ કુલીન અર્બુદ (૧૬૪) સંસ્કૃત સબ્દ મલીન અર્થ મેલડી મલેરછ મલેસીયન. મેલડી માતા દેવી છે (૧૭૨) મલેસીયા ની ભાષા મલેરછી સંસ્કૃત છે તેમની રાજધાની કવાલાલંપુર છે કાબા અલામપુર અને હકાયતી **રામ. દસરથના પુત્ર** આદમના પોત્રા માને છે બીજુ એક નગર મલેસીયા માં રામ નગર, રામવન પ્રસીધ છે રામનો વનવાસ વાસ્તવમાં મલેસીયા રામવનમાં હતો સુંગઈ પટણી–સીતા પતી હીકાયત રામ પેતાલીગ જય પાતાલ જય (૧૭૩) મલાયા દેસમાં, પુત્રીને દેવી મહાદેવી ફાતીમા કહે છે (૧૭૮) પ્રાચીન ભારતીય કાલી નામ મદીન કાલી (૧૭૯) પુરાણોમાં યવદીપ વર્તમાન જાવા કહે છે નવદીપ ભારતની સર્વ પ્રથમ મહાકાવ્ય રામાયણ, યવદીપ ઉલેખ છે યવ યવન દેસની રામાયણ કથા કાવ્ય પ્રમાણે છે સીહોન સીંહલ દીપ છે (૧૮૬) કસ્યપ પત્ની દીતી દૈત્ય લેન્ડ–દૈત્યો ની ભૂમી દીતી નાં સંતાન છે (૨૦૦) ઈસાઈ ગીરજાઘરોમાં 'સામ' ગાયન આજેપણ થાય છે સામ દાઉદ ગીત સામ દેસી જે **ઇસ્લામમાં બાંગ પુકાર** કુરાણ વાચન, સામ ગીત છે, હીન્દુ સામ વેદીક કહે છે સંસ્કૃત સામ સબ્દ છે બાઈબલમાં દાઉદનો ઉલેખ, સામ ગીત રચયીતા ડેવીડ દાઉદ છે જે બ્રીટેન માં ડ્રાઈટસ દાઉદી રૂપે વિદ્યમાન છે તેમને ભારતમાં દાઉદી દ્રવીડ કહે છે પુરોહીત ગાયન વેદીક રૂચા સામ ગયાન રીતે કરે છે (૨૦૪) બ્રીટેન વાસી સામ રૂચા પાઠ કરે છે આર્ય છે સેંટસબ્દ સંત છે (૨૦૭) બાઈબલમાં ઉત્પતી ખંડ જેકબ તેયાકુબ ભારતીય ઈક્ષાવાકુવ, ઈસાક યાકુવ તે એકજ છે પવીત્ર પત્થર પર સીર રાખવાથી યાકુવને દીવ્ય ઝાંકી થઈ હતી તેજ પત્થર મકા માં છે કાલા પત્થર (૨૦૮) તેજ કાલા પત્થર ની પૃથ્વીના લોકોનું તીર્થધામ હજ યાત્રા થાય છે (૨૦૯) પ્રારબ્ધ પત્થર ઉપલબ્ધ કાલા પત્થર પવિત્ર ગણાય છે હીન્દુ મતાનુસાર સીવ છે સીવનો અર્થ પણ કલ્યાણકારી છે કાલા પત્થર સીવ કલ્યાણ કારી મંગલ મય છે (૨૧૮) મીસરમાં નીલનદી નીલ ગંગા નીલકૃષ્ણા કહે છે નીલનો નીલવર્ણ જે ઈસ્લામ નીલો રંગ ગંગાનો માન્યતા છે (૨૨૧) અંગ્રેજી સબ્દ પીટર તે પીત્રુ ઈસ્લામ ફીતર કહે છે તેમજ ડેવીડ દેવીદ ને દાઈદી કહે છે બ્રહમ સબ્દ અબ્રહમ. અબ્રાહમ કહેવાય છે જેમ સ્નાન અસ્નાન તેમ બ્રહમા–અબ્રહ્મા બને છે. અંગ્રેજી કુળનામ બ્રહમાસ ભારતમાં બ્રહમ કુળ કહેવાય છે (૨૨૫)

કુરાણ વંતુ વિશ્વ આર્યમ રૂગ્વેદ (૨૩૧) બાઈબલમાં સામ, સામોડી, સામીષ્ટ પવિત્ર પાવન ગંભીર ગીત ગાયન રાગ પદ્ય સામ કહેવાય છે ભારતમાં સામ વેદ ટુ કોપી છે યદુ યહુદી ઓના જનક અને પિતર પ્રથમ અબ્રાહમ તે હીન્દુના બ્રહમા સૃષ્ટીકર્તા જ છે તે સીવાય બીજું અન્ય કાંઈનથી અબ્રાહમ હીન્દુના બ્રહમા અંતીમ છે નકી છે ભારતના

સંકરાચાર્યની પીઠ જેવીજ વેટીકન ઈટલીમાં સર્વપ્રથમ પીઠ પરંપરાગત હતી તેમની ભારતે નકલ કરી છે. વર્તમાન સંકરાચાર્ય પીઠને પોપ પાપહ કહે છે પાપહ પીઠ વેટીકન ભારતનામ પાપી પીઠ થાય છે (૨૩૪) પાના ઉપર ઈટલી ના રામ સીતા લક્ષ્મણ ફોટો મુકેલ છે પા. નં ૨૩૫, પર ઈટલી ના ભરત નો ફોટો છે ૨૩૬ પાને રાવણ વિભીષણ ફોટો છે ૨૩૭ પાનાપર દસરથની ત્રણ પત્નીઓનો ફોટો છે ૨૩૮ પાને લવકુસ અશ્વ મેઘ ફોટો ૨૩૯ પાને વાનર બાલી, સુગ્રીવ, તારા પત્ની નો ફોટો છે રામ કથા રોમ ઈટાલીયન અત્રી રૂષિના દેસની ઘટના છે રામયણ–લખાણી યવ દીપ પ્રદેસ (૨૪૩) પ્રાચીન આરબ મખે–મેદની પૂજા મકા મદીના છે ઈન્દ્રાઅગ્ની પૂજા મકા, મદીના પૃથ્વી છે. વેદની મહમદ પુર્વે પસુ બલી વેદીક રીતે વર્તમાન પણ છે ઈબ્ન ઈસાક પ્રમાણે પેગંમ્બર મોહમદ કુરૂ પરિવાર થી ક્ષત્રીય છે જે કાબા ધામના વંસાનુવંસ પુરોહીત હતા (૨૪૪) કાબા ગૃહ સંસ્કૃતમાં ગર્ભગૃહ ગાભા ને કાબા કહે છે કાબા માં દેવી અલાહ નામથી પુજાતી હતી **સંસ્કૃત સબ્દ અલાહ–અલ્લ. માતા દેવી** થાય છે ભારત માં એક અલા ઉપનિસદ છે અને અલ્લાદી સ્ત્રોત અલેશ્વરી દેવી સ્તુતી છે ઈરાન–ઈરાક–ઈર ધાતુ વેદીક છે બલ્ખ પ્રાચીન વાલ્હીક વાસુદેવ બલ્ખના હતા (૨૪૫) ઈરાક નો એક ભાગ કુર્દીસ્થાન–ગુર્જીસ્થાન ગુર્જા ગુર્જરોનુહતું વર્તમાન જયોર્જીયા છે સમર કંદ તેમુર લંગ કબર માર્કેન્ડ રૂષિનો દેસ છે સમરકંદ ઈરાક પ્રદેસ ઈરાન સાહી પરીવાર પહલવી નામ, સર્વપ્રથમ રામાયણ માં વસીષ્ઠની ગાય કામધેનુ હરણ પ્રસંગ રક્ષા કરનાર હતા ઈરાનના સાહી ક્ષત્રીય (૨૪૫)

હાસ્યાસ્પદ અંગ્રેજી ભાષા

પી. એન. ઓક, દીલ્હી

પેજ નં.(૧૩) સ્વયં અરબી, તુર્કી હીબ્રુ ઈરાની ભાસા સબ્દ સંસ્કૃત થી ઉતપન છે હી બ્રુ = હરી બોલ સબ્દ કોસ માં બ્રૂ. (અસૂરછે) જ્ઞાન પ્રસસ્ત હરી બ્રૂ–હીબ્રૂ (૪૦) પર આકૃત પ્રથમ ભાષા સુધારેલી સંસ્કૃત બાઈબલ પ્રમાણે પ્રથમ સબ્દ હતો અને માનવતાની ભાષા એકજ હતી વેદીક ભાષા (૫૧) મહાભારત યુધ્ધ થી સર્વનાસ વેદીક સંસ્કૃત ધ્વંસ નષ્ટ થઈ ગઈ (૫૨) સીધું ધર્મ હીન્દુ ધર્મ વેદીક પ્રણાલી બચી વેદ સાસ્ત્રોમાં હીન્દુ યા હીન્દુ ધર્મ કયાંય નથી જેથી વેદીક ધર્મનો સહારો લીધો. અને ભારત વર્ષ ભારત પુરતુજ રહયું હીબ્રુ ભાષા બ્રહ્માંન્ડ ભાષા ભગવાન **કૃષ્ણ બોલ્યા કૃષ્ણના પૂર્વજ યદુ યયાતીના** પુત્ર પેલેસ્ટાઈનના હતા (૬૪) વેદીક ધર્મ વર્તમાન હીન્દુ ધર્મ બહુ દેવ વાદ મુર્તી પુજક હીન્દુ કહેવાયા. સબ્દ કોસમાં વેદીક ધર્મ અને હીન્દુ ધર્મ વર્તમાન જમીન આસમાન જેટલો અંતર છે (૫૬) સર્વ પ્રથમ સામ પ્રભુ સામ રાજા સામ્રાજ્ય સામ સેમેટીક હીબ્રૂ અને આરબી સામી ભાષા વેદીક સામ વેદ (૬૦) ફ્રાન્સમાં બોરબોન બર્બન, રોમ માં રામ, ઈસવર અર્થ ઈસ અર્થ પ્રભુ–પર–ભૂ–વર રબ વ્રા મહાન ઈસ્વર ય સર્વ, યસરબ, મદીનાનું પ્રાચીન નામ હતું. ઈસરાયલ ઈસઅલા તેરાનામ ઈસરા યલ કાહીરા માં અલઅજર. અલટ અસુર–અજર વેદીક ધર્મ મીમાંસા ધર્મમ ઈમામસાહ વેદીક ધર્મ મીમાંસા (૬૮) મલેસીયન મલેચ્છનું રોમન રામનું, કૃષ્ણન, ક્રીસ્ચીયન કુરેસણ કૃષ્ણની ચર્ચા, ચર્ચ (૭૦) ફ્રેન્ચ માં પગોડા ભગોડા ભગવત ભગવાન પગવાન ને ભગવાન ફ્રેન્ચ ભાષા (૭૩) ફાયર સબ્દ સંસ્કૃત પ્રવર–પરવર દેગારે આલમ ફ્રા, પરા ભુમી ઈસ્લામ ઈસાઈ સામી ધર્મ વેદીક તેમનું અલ્લાહ સબ્દ વેદીક દેવી માતા સંસ્કૃત. મુસલમાન સબ્દ કુરાન માંનથી તેમ હીન્દુ સબ્દ વેદ પુરાણ માંનથી કુરાન માં મુહમદી મુહમદના અનુયાયી, મુસલમાન સબ્દ ભારત માંછે, મહાભારત મોસલ પર્વ, મુસલમ અધ્યાય છે સંસ્કૃત ભાષા મુસલ દવારા સ્થાપીત મુસલમાન દવારકા યુધ પછી મોસલ ઈરાકી ના ત્રાસથી પસ્ચીમે વસ્યા મુસલમન અર્થાત મુસલમાન યદુ યાદવો પસ્ચિમે સઉદી આરબ, જોર્ડન, ફીલસ્તન, ઈરાક, તુર્ક, ઈરાન, મીસર, રૂસ સર્વત્ર યદુ યાદવ ફેલાઈ ગયા મુસલમાન કહેવાય છે કૃષ્ણનો વંસ કુરેસી કહેવાયા.

યહુદી યાદવ મુસલમાન વેદીક હતા સંસ્કૃત નામ છે ભારતના જ હતા અને રહેવાના. પી. એન. ઓક પ્રમાણે વેદીક વિશ્વ, રાષ્ટ્ર, કુરાણવંતુ વિશ્વ આર્યમ, સહાબુદીન કહે છે ઈસ્લામે હીન્દ, ઈસઅલામ વેદીક છે (૭૫) વેદો માં અંતિમ રૂષિ નબી મહામદ ઈન્દ્ર અગ્ની કુરાન વેદવાણી અવતરણ, રૂષિ મહામદ જન્મ મકા થી પ્રસ્થાન મદીના ત્યારથી હીજરી સવંત નવા યુગની સરૂઆત ગણાય છે દવારકા થી યદુ ભાગ્ય તે તીથીને યહુદી પાસ્કા–પાકા, પાકયા પાકા થયા અથવા પાક થયા, આરબ ભુમી યહુદી સામ દેસી કૃષ્ણ વંસ કૃષ્ણ સ્યામ થી સામ સેમટીક કહેવાયા મુળ મેઈડ ઈન ઈન્ડીયા, સ્ટેમ્પ ૨૧ બ્રહમાંડ, હીન્દુ રાજ્ય, સારે જહાં સે અચ્છા હીન્દુસ્તાં હમારા ખાંન સબ્દ કાંન, કાન્હા, કૃષ્ણનું લાડલુ નામ કાન્હા થી ખાંન ખાંનકાહ કહેવાયા. ચંગેજ ખાંન વેદીક મહાન યોધ્ધા હતા તેમના પોત્રાએ ઈસ્લામ ગૃહણ કર્યુ મુહમદી લોકો પ્રથમ સુન્ની કહેવાયા અર્થ જે વ્યકતી વેદ વાણી કુરાન સુનહ સાંભળી વિશ્વાસ કર્યો તેસુન્ની કહેવાયા.

ભારતમાં વેદને શ્રૂતી કહવાય છે અર્થ સાંભળી સુણી સુનીને શ્રૂતી કહેવાય છે સૃષ્ટી કર્તા બ્રહમા એ પ્રથમ વેદીક ગાન પાઠ ભણાવ્યા તેમને શ્રૂતી સબ્દ સુનહ સુનથવું ધ્યાનમાં સુન થવું આરબી સુની મુસલમાન થયા (૭૬) મહમદના ચાચા અને દાદા સુની કહેવાતા. મહમદ જન્મ પિતા મૃત્યુ પછી થયો પીતાને જોયા નથી: મુહમદે પીતાની કથા સાંભળી તેને સુની કહેવાય છે. સમૃતી યાદ કરેલી વાતો મહમદને સંભળાવી તેને સમૃતી કહેવાય છે મસ્જીદ પર પોકાર બાંગ પાંચ નમાજ સુરતાલ સામવેદ પ્રમાણે છે મખ–મેદની અગ્ની ભુમી મકા મદીના કહેવાય છે મુખ્ય કેન્દ્ર **તીર્થ ધામ કાબા સંસ્કૃત સબદ ગાભા** ગર્ભગૃહને કાબા કહે છે. શ્રધા કેન્દ્ર વેલણ આકાર પ્રસ્તર ને કાલા પત્થર, અસ્વેત પત્થર, ને સંગે અસવદ કહે છે (૭૭) સેખ સબ્દ સંસ્કૃત સીસ્ય સીખ છે. મૌલાના, સંસ્કૃત યોગીક, મૌલાના, સર્વઉચ, પ્રદાન અધ્યાત્મીક નેતા ને મૌલાના સંસ્કૃત સબ્દ છે કવ્વાલી સંસ્કૃત કાવ્યવાલી પદ્ય ની પંકતીઓ સબ્દ કવાલી, નિકકા નિકાહ વીવાહ માટે વર વધુને નીકટ લાવવું નીકાહ કહેવાય છે. જુડેઈજમ યહુદી ધર્મ યદુ યાદવને દવારકા છોડીને પસ્ચિમે સ્થાયી યહુદી કહેવાય છે તેમનુ સામ રાજ્ય યોગીક સબદ ઈજરાયલ, ઈશ્વર અલાય દેવાલય દેવસ્થાન ઈજરાયલ છે ઈશ્વરના લાડલા પુત્ર યહુદી કહેવાયછે હીબ્રુ ભાષા છે તેમનુ અપાસલ સંસ્કૃત આપ સ્થાળ છે ઈવીંજલ **ઇન્જીલ કીતાબ મોસેસ મહેસ** પર ઉતરી તેને ઈન્જીલ વેદીક અધ્યાતમ યજુરવેદ ટુ કોપી છે ટેસ્ટામેન્ટ પ્રાચીન તોરેત કીતાબ આદમ ઉપરે ભારતમાં ઉતારી તેને ટેસ્ટામેન્ટ કહેવાય છે રૂગવેદ પ્રમાણે છે (૮૦) વેદ પ્રમાણે બ્રહમાંન્ડ ઉર્જા સકતી દેવી રૂપ દેવ પૃથ્વી પર, માનવ રૂપ આદીમ આદ વિષ્ણુ આદમ રૂષિ પ્રથમ ભારતથી રૂગ્વેદ તોરત વાણી વેદ લઈ સમુદ્ર માર્ગ સેસનાગ રૂપી નૌકા સઢરૂપી ફેણ સેસનાગ કુડલ નૌકા થી પસ્ચિમે આરબ સ્થાયી સાથે હવા લક્ષ્મી પગ દબાવે છે.નાભી થી બ્રહમા પ્રગટ આદમ નબીથી અબ્રાહમ પ્રગટ થયા ફોટોમાં બતાવેલ છે. આદમ આદીમ નારાયણ વિષ્ણુ પીતા દેવી માતા ગ્રંથ ઓલ્ડ ટેસ્ટામેન્ટમાં વર્ણન છે સૃષ્ટી રચના આદમ થી વિસ્તાર વેદ સ્થાપના. **આરબી પુરૂસો સપ્ત રૂષિ તે ૭ પેગંમ્બર** ની કીતાબ વેદ વાણી માધ્યમ પેગંમ્બર પુરૂષ ભારતમાં વેદને અપુરૂસ્ય કહે છે માધ્યમ પુરૂષનથી ભારતીય વેદ શ્રૂતી સમૃતી ને વેદ કહે છે. પસ્ચિમના વેદ સાંભળેલા યાદ કરેલા વેદના રૂષિ મારફતે કલેકસન કનફર્મ કરેલા. આદ નારાયણ આદીમ આદીનાથના નિશ્વાસ–છાયા પસ્ચિમ વેદની ટુ કોપી વેદ. નિશ્વાસ, અપુરૂસ્ય ભારતીય પુરૂષથી નહી. ભારતને માતા આરબને પીતા કહેવાય છે. જેવાદળ ગંગા સાગર ઉપસાગરથી ઉઠે આકાસમાં અને આરબ સાગરથી વાદળ ઉઠે આકાસમાં જો સંગમ થાય તો ભારતમાં અતી વૃષ્ટી થાય વીજ્ઞાન મત છે પ્રત્યક્ષ છે (૮૫) ઈસાયત વિજયનાદ હીપ હીપ હુર્રા વેદીક અર્થ છે સીવસીવ અહુરા (અસુરા) (૧૦૭) પરદા ઈસાયત આધુનીક લગ્ન વખતે પાતળી ચાદરથી મુખ ઢાંકે છે ઈસ્લામમાં બુરખો ઓઢે છે વેદીક છે જુઓ મનુ સ્મૃતી મનુ મહારાજાએ જીવન નિયમ દેવી આજ્ઞા ધર્મ આદેસ, વધુ પ્રદાન વખતે આવરણ પ્રદાન વધુનો ચહેરો ઢાકવો જોઈએ જેમ **કીમતી આમુલ્ય વધુને પ્રદાન** સનમાન થી માનવ પ્રાણી માટે દેવી નિયમ છે પરદા રીવાજ

ઈસલામી સુંદર પધતી છે. વેદીક છે પી. એન. ઓક. પાં નં ૧૦૮ (૧૧૧) આયુર્વેદ યુનાન યવની યવન (૧૨૩) પુલસ્તીન એક પ્રસિદ્ય વેદીક રૂષી હતા પેલેસ્ટાઈન ફીલસ્તાન તેમના નામ થી છે પશ્ચિમ એસીયામાં તેમની સીક્ષા પ્રણાલી હતી અસુર દૈત્ય રાવણના પિતા હતા પોતે મહાન અસુરા દૈત્ય હતા. રામનો વિરોધં પક્ષ હતા હીન્દુના રૂષિ છે (૧૨૫) સંસ્કૃત ભાષા સર્વશ્રેષ્ઠતા અંન્તયમ–અમ અંતિમ દવારા પ્રગટ કરાય છે જેમકે અંતીમ રૂષી મહામદ વેદીક (૧૨૬) સંસ્કૃતમાં. દુ. દુસ સબ્દ સુ.નો વિરોધ સબ્દ દૂ: દુખ દુર્યોધન દૂ: સબ્દ ખરાબ (૧૩૦) સંસ્કૃત મોસીય સબ્દ મહાસય બંગાલમાં મોસાય, ઈસ્લામ માસાઅલ્લા સબ્દ મહાસય છે (૧૪૦) મીલેનીયમ–સંસ્કૃત મુળ લયનમ અલાયનમ છે (૧૪૭) ઇરૂગ્વે વિષ્ણુ વેદીક દેવતા ઉરૂગ્વા: છે ગ્વાટેમાલા–ગૌતમ રૂષિ નામથી છે (૧૮૨) **અબ્રાહમ સૃષ્ટી કર્તા બ્રહમા છે** સનાન અસનાન તેમ બ્રહમા અબ્રાહમ. બ્રહમા પ્રથમ વ્યકતી આદ વિષ્ણુ નાભીથી પ્રગટ થયા જેથી ઈસાઈ યહુદી વિદ્યા જન શ્રૂતીયો માં અબ્રાહમ અર્થાત બ્રહમા પ્રથમ દેવ દૂત પેગંમ્બર રૂપ થી પ્રસિદ્ધ છે. **મોસેસ નામ સંસ્કૃત મહેસ મહાન ઇસ યદુ મોસેસ** મુસાનબી કથા કૃષ્ણ યાદવ કથા એક સમાન છે (૧૮૩) નકોલસ પાન્ડવ નકુલનો દેસ છે. ડેવીડ સબ્દ દેવીદ દેવ પ્રદત દાઉદ–ડેવીડ સામગીત પ્રસીદ્ધ છે દાઉદ ગીતી.

उपसंहार

धार्मिक ग्रन्थों में अन्तःस्थल पर यह स्पष्ट रूप से ज्ञात हो जाता है, कि धर्म के मूल सिद्धान्तों में कोई अन्तर नहीं। अन्तर केवल इस बात का है कि लोग उन सिद्धन्तों से पतित मनगढ़न्त धर्म को मान बैठे। संसार के कल्याण के लिए धर्म का प्रचार करने वाले ऋषियों या अवतारों को ही ईश्वर मान बैठे। एक ईश्वर को छोड़कर अनेक देवी-देवताओं की उपासना में संलग्न हो गए। किस्से, कहानियों के सुनने को ही ध र्म समझ बैठे। भारतीय समाज में एक तरफ मूर्तिपूजा ने स्थान बना लिया, तो दूसरी ओर कब्रों की पूजा अपने कल्याण के लिए की जाने लगी।

राम के स्मारक के रूप में दशहरा मनाया जाने लगा, तो दूसरी ओर मुहर्रम मनाया जाने लगा। स्मरणीय है कि दशहरा आदि मनाने के लिए किसी भी श्रौत या स्मार्त ग्रन्थ में कोई भी विधान नहीं है। मुहर्रम का मनाया जाना भी इस्लाम धर्म में विहित नहीं है। शराब पीना, चोरी करना, ब्याज लेना, जुआ खेलना तथा पर-दारा-संसर्ग दोनों ही धर्मो में निषिद्ध है। गीता और वेद ने एकेश्वरवाद की पुष्टि की है, तो कुरान ने तौहीद (एकेश्वरवाद) का घोर समर्थन किया है। वेदों में ऋषियों, पुराणों में अवतारों तथा बौद्ध का उल्लेख है, तो उसी अर्थ में कुरान ने रसूल व नबी का उद्घोष किया है। वेदों में ***'एक ब्रह्म द्वितीय नास्ति'*** का ब्रह्म मन्त्र पढ़ाया जाता है, जिसका अर्थ है 'ईश्वर एक है' और उसके अलावा दूसरा नहीं, तो इस्लाम में ***'ला इलाह इल्लल्लाह'*** का कलमा पढ़ाया जाता है, जिसका अर्थ भी वैदिक अर्थ का ही पोषक है। वैदिक धर्म में निर्दिष्ट सन्धया को ही इस्लाम धर्म में नमाज कहा जाता है, व्रत को रोजा कहा जाता है। तीर्थ यात्रा को ही अरबीं में हज कहते हैं। स्वर्ग तथा नरक इस्लाम में जन्नत और दोजस्व नाम से व्यवहृत किए जाते हैं। आस्तिक को 'मुसलमान', नास्तिक को 'काफिर' तथा ईश्वरीय को 'इस्लाम' कहा जाता है। बात एक ही है, परन्तु भाषागत वैषम्य होने के कारण हिन्दुओं और मुसलमानों में पारस्परिक वैमनस्य भरा हुआ है। लोग अपने संकुचित विचारों को छोड़कर एक दूसरे के धर्म का ज्ञान सीखने के लिए यद्रि प्रयत्न करें तो पारस्परिक संघर्ष ही मिट जाएगा।

★

ॐ

એજી ઉલટ ફરીથી ગોતજો વસ્તુ છે નીજ ઘરમાં
બાહેર ગોતે હરી નહી મળે. જાગી જુઓને અંતરમાં
કસ્તુરી મૃગ નાભીયે ગોતે વનમાં ઘાસે
અજ્ઞાની તેમ આથડે – સર્વ પ્રકાશી પાસે – ૧
સસી ચાહે જેમ સીતને – ભાનુ તેજને ચાહે
તેમ ચાહે તુ બ્રહમને – જોયા વીના પોતા માંયે – ૨
સતપંથી સાર વીચારજો – બેસી કુવાંરકા સ્થાને
સમદમ સાધન સાધીને – પીરસાહ ધરો ધ્યાને – ૩
પ્રપંચ ભરમનો ભાસતે – એક ઘડીમાં ભાગે
બીસમલ આનંદ આત્મા – ઓધવ ઉચ્છમાં પ્રકાશે – ૪

ઓમિત્યેવ–તદ અક્ષર બ્રહમ ગાર્ગિ – (છાંદોગ્ય–ઉપનિસદ)
અઉમત તયૈબ ઓમ ઈતી યાઃ અલા
અર્થ – અહમદ ઈતી તઈયૈબ, તદ અક્ષર બ્રહમ ગાર્ગી (ખાકી)

અંતીમ સંદેશ ઋષિરાજ

એજી લાખ વાતોની એક વાત લેજો સીખામણ છેલીરે.
દયા રાખીને અન્નદાન દેજો, સીખામણ છેલીરે – ૧
પરધન પત્થર સાપ પ્રમાણો, સીખામણ છેલીરે
પરનારી માતા રૂપ જાણો, સીખામણ છેલીરે – ૨
જુઠા સાથે જરૂર વેર બાંધો, સીખામણ છેલીરે
સ્વાસે ઉસાસે પીરસાહ સાધો, સીખામણ છેલીરે – ૩
ગુણ ગોવિંદ રૂપ રામજી ગાવો, સીખામણ છેલીરે
કુડા સુધારક સાથે બાંધો દાવો, સીખામણ છેલીરે – ૪
સૌ પોતાનું ધર્મ સત પાળો, સીખામણ છેલીરે
એમા કૂફર દેખાયતે ટાળો, સીખામણ છેલીરે – ૫
સીવઅલાનું એક નામ સાચું, સીખામણ છેલીરે
બીજાં બાતલ કરોડનામ કાચું, સીખામણ છેલીરે – ૬
ઈલમ જ્ઞાન સાંભળો ગીતાજી, સીખામણ છેલીરે
ઋષીરાજ અલહરામ થાય રાજી, સીખામણ છેલીરે – ૭

realpatidar.com

ભારતની સંસદમાં ચુંટાયેલા મુસ્લીમ બંધુઓએ
શ્રી પી. એન. ઓકના પુસ્તક ઉપર પ્રતિબંધ મુકવા
વડા પ્રધાન શ્રી રાવ સમક્ષ સંસદમાં કરેલી માગણી

ભારતીય ઇતિહાસની ભયંકર ભુલો

લેખક : શ્રી પી. એન. ઓક, દીલ્હી

આર્ય સમાજ ગુજરાતીમાં ભાષાંતર કર્તા :
શ્રી ચિન્મય પટેલ, એકવોકેટ

પયગંબર મહમદનું હિન્દુમૂળ, અલ્લાહ મૂળરૂપે હિન્દુદેવ અને કાબા હિન્દુ મંદિર હતું

નરાસંસ ઔર અંતિમ ઋષિ

યદુ યાદવ યહુદી વર્તમાન હીન્દુ તેમના સંતાન છે.
કૃષ્ણ કાલા પત્થર, કૃષ્ણ વંસે કુરેસી મહામદ
(લેખક ડા. વેદ પ્રકાસ ઉપાધ્યાય એમ. એ. સંસ્કૃત વેદ)
ડી. ફીલ ધર્મ સાસ્ત્રાચાર્ય ડિપ. ઇન જર્મન બી. આઇ. એસ. એન્ડ આઇ. એસ. પંજાબ યુનીવર્સિટી.

वेदों में बाइबिल तथा बौद्ध ग्रन्थों में अन्तिम ऋषि के रूप में जिसके आने की घोषणा की गई थी वह मुहम्मद साहब ही सिद्ध होतें है। अतः मेरे अन्तःकरण ने मुझे यह प्रेरणा दी कि सत्य को खोलना आवश्यक है, भले ही वह लोगों को बुरा लगने वाला हो। मुहम्मद साहब के पूर्व भारत तथा अरब निवासियों का धर्म एक था। इस विषय के सम्बन्ध में अनेक प्रमाण हैं जिन्हें यहां निर्दिष्ट करना उपयुक्त नहीं। धर्म की संकुचित भावना का मैं पक्षपाती नहीं। कोई भी बात किसी भी स्थलु में यदि उपयुक्त एवं उचित कही गयी है तो उसका बहिष्कार करने का मैं साहस नहीं करता। वेदों में बारह पत्नी वाले एक उष्ट्रारोही व्यक्ति के होने की भविष्य वाणी है, जिसका नाम "नराशंस का अर्थ सायण ने किया है कि जो मनुष्यों द्वारा प्रशंसित हो नराशंस शब्द ऐसे 'नर" अर्थात् व्यक्ति का सूचक है जो प्रशंसति स्वयं हो। मुहम्मद शब्द नराशंस का अरबी अनुवाद है। प्रस्तुत पूस्तक में मैंने यथा सत्य को उद्घाटित करने का प्रयत्न किया है।

વેદોમાં નરાસંસ = નબી મુહમદ, ઈતી અલંમ